ဉာဏာလင်္ကာရာဘိဝံသဓမ္မဓဇ
မဟာဓမ္မရာဇဂုရု
ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ
နိဿယကျမ်း

(ပထမတွဲ)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့
ရွှေတိဂုံစေတီတော်-တနင်္ဂနွေဆောင်
အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

အဘ ဦး[illegible]

[illegible] ဦး [illegible] ဦး

[illegible] (၃၀၃) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု

ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး

စီရင်တော်မူသော

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယ

(ပထမတွဲ)

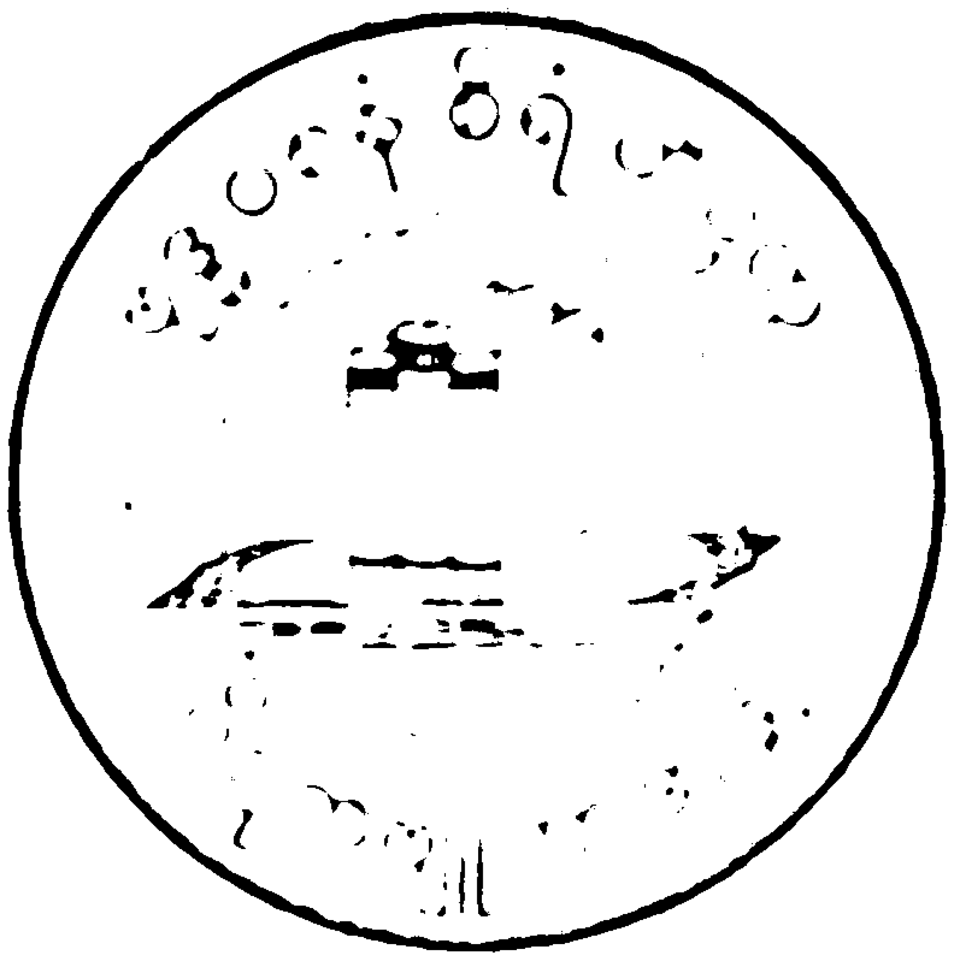

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ရွှေတိဂုံစေတီတော် တနင်္ဂနွေတောင်

အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ပေမူမှ ပုံနှိပ်မူသို့ ပိဋကဗျူဟာမှ ပေါ်ထုတ်ပူဇော်သည်)

H 677—A [ဟံသာဝတီ] သာသနာ့အောင်ကွန်းအာဏာပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန

စာကြည့်တိုက်

ကမ္ဘာအေး-ရန်ကုန်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ - တတိယကျမ်းစာ
ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်း (ပထမတွဲ)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၄၅၉)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၂၃၀၅)

ပထမအကြိမ်

အုပ်ရေ (၂၀၀၀)

တန်ဖိုး (၃၀ိ)

သာသနာတော်နှစ် (၂၅၂၄)

၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ

၁၉၈၀-ခုနှစ်၊ မေလ

ပန်းချီ ။ ။ ဦးတင်ဦး

မျက်နှာဖုံး ။ ။ ကာလာမောင်ဝင်း

ထုတ်ဝေသူ ။ ။ ဦးအောင်သိမ်း (ဥက္ကဋ္ဌ)
ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် (၁၈၁)
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့
အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း
ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ ။ ။ ဦးဇော်ဝင်း (၀၁၄၈၅)
ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်
၃၄၉-ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း
ရန်ကုန်မြို့။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယ

(ပထမတွဲ)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

ကျမ်းဦးပလ္လင်

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

နိဿယပဏာမ ....

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဂန္ထာရမ္ဘကထာ ....

ဂန္ထာရမ္ဘကထာဝဏ္ဏနာ ....

ဗာဟိရနိဒါနကထာ

ဗာဟိရနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ ....

ပထမမဟာသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ ....

ဒုတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ ....

တတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ ....

ဝိနယာနိသံသကထာဝဏ္ဏနာ ....

အဗ္ဘန္တရနိဒါနကထာ

ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ

ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ ....

ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ ....

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ ....

အာသဝက္ခယဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ ....

ဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာကထာဝဏ္ဏနာ ....

၁ - ပါရာဇိကကဏ္ဍ

၁ — ပထမပါရာဇိက

သုဒိန္နဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ ....

မက္ကဋီဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ ....

ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ ....

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
စတုပ္ပဒဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၂၇
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၂၃၉
သာဓိပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၂၅၂
သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၅၇
မူလပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၆၁
ပထမစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၆၄
ဧကူနသတ္တတိဒွိသတစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၆၉
သန္ထတစတုက္ကဘေဒကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၇၃
ပကိဏ္ဏက ကထာဝဏ္ဏနာ	....	၂၇၄
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၂၈၆

၂—ဒုတိယပါရာဇိက

ဓနိယဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၃၀၅
ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယဝဏ္ဏနာ	....	၃၁၂
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၃၁၉
ပဉ္စဝီသတိအဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၂၃
ဘူမဋ္ဌကထာဒိဝဏ္ဏနာ	....	၃၂၅
အာကာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၀
ဝေဟာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၁
ဥဒကဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၂
နာဝါဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၃
ခေတ္တဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၃
ဂါမဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၃
အရညဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၄
ဥဒက ကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၄
ဒန္တပေါနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၅
ဝနပ္ပတိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၆
ဟရဏက ကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၆
ဥပနိဓိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၃၇
သုင်္ကဃာတကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၄၀
ပါဏကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၄၂

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
စတုပ္ပဒကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၄၃
သံဝိဒါဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၄၃
သင်္ကေတကမ္မကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၄၅
အာဏတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၄၆
အာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ	....	၃၅၀
အနာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ	....	၃၅၄
ပကိဏ္ဏက ကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၅၆
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၃၆၁
ကုသသင်္ကာမနဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၃၆၂

၃–တတိယပါရာဇိက

ပဌမပညတ္တိနိဒါနဝဏ္ဏနာ	....	၃၇၀
အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာဝဏ္ဏနာ	....	၃၈၁
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၃၉၈
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၄၂၉

၄–စတုတ္ထပါရာဇိက

ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယဘိက္ခုဝဏ္ဏနာ	....	၄၃၆
သဝိဘင်္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၃၈
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၄၃၈
ဝတ္ထုကာမဝါရကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၄၂
အာပတ္တိဘေဒကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၄၂
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၄၄၃
နိဂမနကထာဝဏ္ဏနာ	....	၄၄၄

၂–သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ

၁–သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၄၆
၂–ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၅၈
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၄၆၂
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၁

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၃–ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၂
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၄
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၆
၄–အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၆
၅–သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၈
ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ	....	၄၇၈
ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၀
၆–ကုဋိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၀
၇–ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၉
၈–ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၄၈၉
၉–ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၀၀
၁၀–ပဌမသံဃဘေဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၀၉
၁၁–ဒုတိယသံဃဘေဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာဝဏ္ဏနာ	....	၅၁၄
၁၂–ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၁၄
၁၃–ကုလဒူသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၁၅

၃–အနိယတကဏ္ဍ

၁–ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၂၀
၂–ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၂၃
ပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ	...	၅၂၅

၄–နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍ

၁–စီဝရဝဂ္ဂ

၁–ပဌမကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၂၉
၂–ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၆၅
၃–တတိယကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၅၇၆
၄–ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၅၈၂
၅–စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၅၈၅
၆–အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၀
၇–တတုတ္တရိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၆
၈–ပဌမဥပက္ခဋသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၉

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၉-ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၅၉၉
၁၀-ရာဇသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၀၄
၂-ကောသိယဝဂ္ဂ		
၁-ကောသိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၂
၂ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၃
၃-ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၃
၄-ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၄
၅-နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၁၈
၆-ဧဠကလောမသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၂၄
၇-ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ	....	၆၃၀
၈-ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၃၃
၉-ရူပိယ သံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၄၃
၁၀-ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၄၉
၃-ပတ္တဝဂ္ဂ		
၁-ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၅၀
၂-ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၅၂
၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၅၃
၄-ဝဿိက သာဋိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၆၅
၅-စီဝရအစ္ဆိန္ဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၇၁
၆-သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၇၆
၇-မဟာပေသကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၇၇
၈-အစ္စေကစီဝရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၇၇
၉-သာသင်္က သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၈၇
၁၀-ပရိဏတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ	....	၆၉၀

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယ(ပထမတွဲ) မာတိကာပြီး၏။

ကျမ်းဦးပလ္လင်

တိပိဋကံ ဗုဒ္ဓဝစနံ စိရံ တိဋ္ဌတု

၁။ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ မရောက်ဘူးပဲ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော ပိဋကစာပေ (ပေမူ) တို့ကို ပုံနှိပ်မှု အဖြစ်သို့ ဖော်ထုတ် ပူဇော်၍ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို အားဖြည့်ရန်–ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ၁၃၃၇–ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့(၂၄–၅–၇၅)တွင် ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကြီးများကို အမှူးထား၍ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ကို စတင် ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ (ဖွဲ့စည်းပုံ အကျယ်ကို ပထမကျမ်းစာ–ကလျာဏီကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်)။

၂။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ပထမကျမ်းစာ အဖြစ် ကျောက်စာသက် နှစ် ၅၀၀–ကျော်, ပေစာသက် နှစ် ၂၀၀–ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသော မ–ကာရလောပ တောင်တွင်းကြီး သာသနာပိုင်ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ "ကလျာဏီ ကျောက်စာ မြန်မာပြန်" (ပေမူ) ကို ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ၁၃၃၈–ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ (၁၉၇၇–အောက်တိုဘာလ)တွင် ဖော်ထုတ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

၃။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ဒုတိယကျမ်းစာ အဖြစ် ပေစာသက် နှစ် ၅၀၀–ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသော အင်းဝခေတ်–မဏိသာရမဉ္ဇူသာဋီကာကျမ်းပြုအကျော် "သမန္တပါသာဒိက အရှင်မဟာအရိယဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ" (စစ်ကိုင်း) ၏ "ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း" (ပေမူ)ကို ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ၁၃၄၀–ပြည့်နှစ် သီတင်းကျွတ်လ(၁၉၇၈-အောက်တိုဘာလ)တွင် ဖော်ထုတ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။

၄။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ တတိယကျမ်းစာ အဖြစ် ပေစာသက် ၁၇၅–နှစ်ကျော် ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသော အမရပူရခေတ်–ဉာဏာလင်္ကာရဘိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂုရု ပထမ ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ "ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းကြီး" (ပထမတွဲ) ကို ၁၃၄၁–ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ(၁၉၈၀-မတ်လ)တွင် ဖော်ထုတ်ပူဇော်လိုက်ပါသည်။

၃။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းကြီးကို မဖတ်ရှုမလေ့လာမီ မြန်မာပြည်နိဿယကျမ်းသမိုင်းကို အားရပါးရ ဖတ်ရှုလေ့လာရမည့်အပြင်၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ ကျမ်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း, ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယကျမ်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း, ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယ ကျမ်းပြုပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းချုပ်ကိုလည်းကောင်း ''ကျမ်းဦးနိဒါန်း''ဖြင့် ပိဋကဗျူဟာ-စာပေဦးဆောင်အဖွဲ့မှ ကြိုးပမ်းပေးထားပါသည်။

၄။ ကျမ်းဦးနိဒါန်းကို ဖတ်ရှု လေ့လာပြီးနောက် ဤ နိဿယကျမ်းကို လေ့လာရမည့်အခန်းသို့ ရောက်ပါပြီ၊ တကြိမ်တခါမျှ ပုံနှိပ်မူအဖြစ်သို့ မရောက်ဘူးသေးသော ပေမူဖြစ်ပါသဖြင့် တည်းဖြတ်သုတ်သင်ရာ၌ အခက်အခဲရှိပါသည်၊ သို့ရာတွင် စာချ-စာသင် အရှင်တို့အတွက် အဆင်ပြေနိုင်သမျှ ပြေအောင်ထား၍ ကြိုးပမ်းထားပါသည်၊ ပေမူနှင့် ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူတို့၏ ဋီကာပါဠိ အနေအထား ကွဲပြားချက်တို့ကို အလွယ်တကူ တိုက်ဆိုင် လေ့လာနိုင်ကြပါစေရန် ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ (ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာပါဠိ)တို့ကို အောက်ခြေတွင်ပြထားပါသည်၊ ပေမူ၏ မူရင်းအနေအထားတို့ကို မူရင်းအတိုင်း လေ့လာနိုင်ပါစေရန် မူရင်းကျကျ စီရင်ထားပါကြောင်း အစီရင်ခံပါသည်။

၅။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်း (ဒုတိယတွဲ) အပါအဝင် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာနိဿယ - ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာနိဿယ — ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာနိဿယ—စသော အဖိုးတန်နိဿယကျမ်းများစွာကို ပေမူမှလက်ရေးမူ-လက်ရေးမူမှ လက်နှိပ်စက်မူသို့ အဆင့်ဆင့် ကူးယူ တည်းဖြတ်၍ ပုံနှိပ်ရန် အဆင်သင့်အနေအထားသို့ ရောက်အောင် ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့မှ ကြိုးပမ်းထားပြီးဖြစ်ပါသည်၊ ဤနိဿယကျမ်းကြီးတို့ကို ပုံနှိပ်မူအဖြစ်သို့ ဖော်ဆောင်ရာတွင် တစ်အုပ်လျှင်သုံးသောင်းကျပ်ဝန်းကျင်ကုန်ကျစရိတ် ရှိပါသဖြင့် တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် သွက်သွက်လက်လက် ဖော်ထုတ်ရန်များစွာအခက်အခဲရှိပါသည်၊ ဤကျမ်းကြီးများသည် အရေအတွက် နည်းပါးလှသော အထက်တန်းစာချ-စာသင်အရှင်မြတ်တို့သာ သုံးစွဲနိုင်ပါသဖြင့် ဖြန့်ဝေရာတွင် များစွာ နှောင့်နှေးတတ်ပါသည်၊ သို့အတွက် အရင်းအနှီး ရန်ပုံငွေလည်ပတ်မှု ကြန့်ကြာတတ်ပါသည်၊ ယင်းကဲ့သို့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု များသလောက် ဖြန့်ဝေရာတွင် နှောင့်နှေးသဖြင့်လည်း

ရှေးခေတ်နှင့် မျက်မှောက်ခေတ် စာအုပ်ထုတ်ဝေသူများက ဤကျမ်း စာကြီးတို့ကို မထုတ်ဝေရဲပဲ မျက်နှာလွှဲခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပိဋကဗျူဟာသည် ပရိယတ္တိ သာသနာတော်အတွက် ရည်ရွယ်ချက် အပြည့်အဝဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော သာသနာရေးအဖွဲ့အစည်းသက်သက် ဖြစ်ပါသည်၊ သာသနာရေးအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ပါသဖြင့် သာသနာဝင် တို့၏ စေတနာသဒ္ဓါတရားကို ယုံကြည်မှုကြီးစွာထား၍ သာသနာစိတ် အပြည့်အဝဖြင့် မည်သူမျှ မထုတ်ဝေရဲခဲ့သော ဤ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယကျမ်းကြီးကို ကြိုးပမ်း၍ ဖော်ထုတ်ပူဇော်လိုက်ပါသည်၊ သဒ္ဓါ ရှင်–ပညာရှင်တို့ ကြည်လင်သဒ္ဓါဝမ်းမြောက်စွာဖြင့်သာခုခေါ်တော်မူ ကြပါကုန်လော့၊ တိမ်မြုပ်နေသော အဖိုးတန် ပေမူကျမ်းစာတို့ကို ပုံနှိပ် မူ အဖြစ်သို့ ဖော်ယုတ်ပူဇော်ခြင်းသည် "ဓမ္မစေတီ" တို့ကိုတည်ထား ကိုးကွယ် ပူဇော်ခြင်း မည်ပါသည်၊ ဓာတုစေတီ–ဥဒ္ဒိဿ စေတီ တို့ကို တည်ထားကိုးကွယ်ပူဇော်မှု၌ သဒ္ဓါအားကြီးတော်မူကြသော စေတနာ ရှင်တို့သည် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ဓမ္မစေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ပူဇော် သော သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီး၌လည်း တတပ်တအား ပါဝင်၍ သာသနာပြုတော်မူကြပါရန်နှင့် လက်ဆင့်ကမ်း နှိုးဆော် တိုက်တွန်း ပေးတော်မူကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

၉။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ ငါးနှစ်တာ သက်တမ်းကာလအတွင်း အဖိုးတန်ပေ မူကျမ်းစာပေါင်း ၅၀–ကျော်ကို ရှာဖွေ၍ လက်ရေးမူ–လက်နှိပ်စက် မူတို့ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်၍ ပုံနှိပ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်စေခဲ့ပါပြီ၊ ငါးနှစ် ကာလအတွင်း ကျောက်စာသက်နှစ် ၅၀၀–ကျော် "ကလျာဏီ ကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်း"ကိုလည်းကောင်း၊ စာပေသက် နှစ် ၅၀၀–ကျော် "ဇာတ်ပိုသောမနကျမ်း"ကိုလည်းကောင်း၊ ပေစာ သက် ၁၇၅–နှစ်ကျော် "ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယကျမ်း" (ပထမတွဲ) ကိုလည်းကောင်း ပေမူမှ ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ဖော်ယုတ်ပူဇော် နိုင်ခဲ့ပါပြီ၊ (စက္ကူအခက်အခဲမရှိပါမူ ယခုထက် များမြန်စွာ ပုံနှိပ် ဖော်ယုတ်နိုင်ပါမည်) ငါးနှစ်တာကာလအတွင်း ပေမူသုံးပုံ (တစ် သုံးလုံး)ကို ရည်မှန်း၍ ၁၁၁–ကျပ် (တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ်ကျပ်) ပါဝင်လှူဒါန်းအားပေး ကူညီကြသော "ပိဋကဝန်ဆောင်"အဖွဲ့ဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၄၀၀ ကျော်ကိုလည်း စုစည်းနိုင်ခဲ့ပါပြီ၊ အဖိုးတန်

ကျမ်းဦးပလ္လင်

ကျမ်းကြီးများကို တကျမ်းပြီးတကျမ်း လျင်မြန်စွာ ဖော်ထုတ်ပူဇော်နိုင်ရေးအတွက် ကျမ်းစာအုပ်အလှူရှင် သီးသန့်စေတနာရှင်များနှင့် ၁၁၁ ကျပ် အလှူရှင် စေတနာရှင်များကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့မှ စောင့်မျှော် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါကြောင်း ဤကျမ်းဦးပလ္လင်ဖြင့် အစီရင်ခံအပ်ပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ကုသိုလ်စေတနာဖြင့်
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့တွင် ပေမူမှလက်ရေးမူ-လက်ရေးမူမှလက်နှိပ်စက်မူသို့
အဆင့်ဆင့်ကူးယူပြီးသော အဖိုးတန်ရှားပါး
ကျမ်းစာမူများစာရင်း

၁။ မဏိဒီပပါဠိ
၂။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဂဏ္ဌိပါဠိ
၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ဂဏ္ဌိပါဠိ
၄။ ဆဂတိဒီပနီပါဠိ
၅။ ယမကဋီကာ ဝဏ္ဏနာပါဠိ
၆။ ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋီကာ ယောဇနာပါဠိ
၇။ ဇာတကဋီကာပါဠိ
၈။ သီမာလင်္ကာရဋီကာပါဠိ
၉။ ဝိနယရာသိပါဠိ
၁၀။ စူဠဂန္ထဝင်ပါဠိ
၁၁။ လောကဒီပနီပါဠိ
၁၂။ လောကုပ္ပတ္တိပကာသနီပါဠိ
၁၃။ သုစိတ္တာလင်္ကာရပါဠိ
၁၄။ သင်္ချာပကာသကဋီကာပါဠိ
၁၅။ မဟာပဏာမကြီးပါဠိ
၁၆။ တိဂုမ္ဘစေတီယထောမနာပါဠိ
၁၇။ စူဠထူပဝင်ပါဠိ
၁၈။ မဟာထူပဝင်ပါဠိ
၁၉။ အနာဂတဝင်ပါဠိ
၂၀။ ဒီပဝင်ပါဠိ
၂၁။ မဟာဝင်ပါဠိ
၂၂။ ဗောဓိဝင်ပါဠိ
၂၃။ ကေသဓာတုဝင်ပါဠိ
၂၄။ နဠာဋဓာတုဝင်ပါဠိ
၂၅။ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာနိဿယ (ပ)
၂၆။ ဂိမတိဂိနောဒနီဋီကာနိဿယ (ဒု)
၂၇။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယ (ပ) (ပုံနှိပ်မှုရိုက်ပြီး)

၂၈။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယ(ဒု)
၂၉။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာနိဿယ(ပ)
၃၀။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာနိဿယ(ဒု)
၃၁။ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋီကာနိဿယ(ပ)
၃၂။ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋီကာနိဿယ(ဒု)
၃၃။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
၃၄။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာနိဿယ(ပ)
၃၅။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာနိဿယ(ဒု)
၃၆။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာနိဿယ(တ)
၃၇။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာနိဿယ
၃၈။ နေတ္တိဋီကာဟောင်းနိဿယ
၃၉။ သုစိတ္တာလင်္ကာရ နိဿယ
၄၀။ သုတ္တသင်္ဂဟနိဿယသစ်
၄၁။ တိဂုမ္ဘစေတီယ ထောမနာနိဿယ
၄၂။ မောဂ္ဂလာန် သဒ္ဒါနိဿယ(၃-စောင်)
၄၃။ အလင်္ကာဒေါသ အဓိပ္ပါယ်ကောက်
၄၄။ ကလျာဏီကျောက်စာမြန်မာပြန်(ပုံနှိပ်မှုရိုက်ပြီး)
၄၅။ ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း(ပုံနှိပ်မှုရိုက်ပြီး)
၄၆။ ဂူဠတ္ထဒီပနီပါဌ်
၄၇။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ နိဿယ(ပ)
၄၈။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ
၄၉။ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
၅၀။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
၅၁။ ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ နိဿယ
၅၂။ ဝိနယရာသိ ပါဌ်,နိဿယ
၅၃။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ် နိဿယ
၅၄။ ကင်္ခါဋီကာသစ်နိဿယ

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဇ္ဈိမဒေသအပိုင်းအခြား

"ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ ဂဇင်္ဂလံ နာမ နိဂမော၊ တဿာ ပရေန မဟာသာလော,–ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ သလ္လဝတီ နာမ နဒီ,–ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ သေတကဏ္ဏိကံ နာမ နိဂမော,–ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ ထူဏံ နာမ ဗြာဟ္မဏဂါမော,–ဥတ္တရာယ ဒိသာယ ဥသီရဒ္ဓဇော နာမ ပဗ္ဗတော၊ တတော ပရာ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ဩရတော မဇ္ဈေ...."(မ၊ ဋ္ဌ၊ ၂-၁၀၄-၅)

အရှေ့အလား ဂဇင်္ဂလနိဂုံး, အရှေ့တောင်အလား သလ္လဝတီမြစ်, တောင်အလား သေတကဏ္ဏိကနိဂုံး, အနောက်အလား ထူဏပုဏ္ဏားရွာ, မြောက်အလား ဥသီရဒ္ဓဇတောင်၊ ဤ ငါး၌သာ အပိုင်းအခြားအတွင်း အလျားယူဇနာ ၃၀၀၊ အနံယူဇနာ ၂၅၀၊ အဝန်းယူဇနာ ၉၀၀-ရှိသော မဇ္ဈိမဒေသအရပ်အတွင်း မင်းနေပြည်ဖြစ်သည့် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးနှင့် မဟာမာယာဒေဝီတို့မှ ဖွားမြင်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဥရုဝေဠ တောအရပ် မြင့်မြတ်သော မဟာဗောဓိမြေပလ္လင်၌ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သော (ကဆုန်လပြည့်နေ့) အချိန်အခါတွင် သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားသိမြင်တော်မူသော ဘုရားမြတ်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့လေသည်။

ဗုဒ္ဓဝစန ပါဠိတော် အင်္ဂကထာများ

ယင်းသို့ လောကသုံးပါး၌ အတုမရှိသော ဘုရားမြတ်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက် အနေကဇာတိ သံသာရံ–စသော ပဌမဗုဒ္ဓဝစန, ဟန္ဒဒါနိ ဘိက္ခဝေ–စသော ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစနနှင့် ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံးဖော်ပြပါ မဇ္ဈိမဒေသအတွင်း မင်းနေပြည်အဖြာဖြာ နိဂုံးမြို့ရွာတို့သို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူ၍ နတ်လူများစွာ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အား ကရုဏာ ရှေ့ထားဟောကြားတော်မူခဲ့သော မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန ဓမ္မကထာ တရားတော် ရတနာတို့ကား–"သုတ္တန်, ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာဟု ဆိုအပ်သော ပိဋကအားဖြင့် ၃ သုံး

ပါး၊ ဒီဃနိကာယ်, မဇ္ဈိမနိကာယ်, သံယုတ္တနိကာယ်, အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်, ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဟု ဆိုအပ်သော နိကာယ်အားဖြင့် ငါးပါး၊ သုတ္တ, ဂေယျ, ဝေယျာကရဏ, ဂါထာ, ဥဒါန, ဣတိဝုတ္တက, ဇာတက, အဗ္ဘုတဓမ္မ, ဝေဒလ္လ–ဟု ဆိုအပ်သော အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးပါး၊ သုတ္တန်ပိဋက၌ဓမ္မက္ခန္ဓာ နှစ်သောင်း တထောင်, ဝိနည်း ပိဋက၌ ဓမ္မက္ခန္ဓာနှစ်သောင်းတထောင်, အဘိဓမ္မာပိဋက၌ ဓမ္မက္ခန္ဓာ လေးသောင်းနှစ်ထောင်အားဖြင့် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်” အရေအတွက်ရှိသော ပါဠိတော်များနှင့် အချို့သော ပကိဏ္ဏကဒေသနာ အဋ္ဌကထာများပင် ဖြစ်လေသည်။

မရေမတွက်နိုင်သော ဂန္ထန္တရများ

ယင်းဒေသနာတော်များကို နောက်နောက်ပညာရှင် ဗုဒ္ဓမတညုသခင်တို့ ပေါ်လွင်အောင် ဖွင့်ဆို ပြုစုတော်မူခဲ့သော ကျမ်းဂန် စာပေတို့သည်ကား— အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, ဂန္ထန္တရ, ဒီပနီ, အနု, မဓု, လက်သန်း, ဝိနိစ္ဆယ, ယောဇနာ, ဂဏ္ဌိ–အစရှိသည်ဖြင့် ပိဋကနယ်ပယ်တွင် ကျယ်ဝန်းသည်နှင့်အမျှ ရာထောင်မက ဂဏန်းမပြုနိုင်အောင် ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အနက်ဆောင်သည့် ရေဘောင်သမုဒ်၏ အစုတ်မြားမြောက် ရေပေါက်ရေစက် ပမာ ရေတွက်၍ မရသာအောင် လွန်စွာပင် များပြားလှပေ၏။

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းလုံးအနှံ့

ထို ဗုဒ္ဓဘာသိတနှင့် ဗုဒ္ဓမတညုဆရာတို့၏ များစွာသော ပိဋကကျမ်းဂန်တို့သည် မဇ္ဈိမဒေသမှ တမ္ဗပဏ္ဏိမည်သော သီဟိုဠ်ကျွန်းတို့၌ ထွန်းပေါက်ထင်ရှား ပြန့်ပွား၍နေရာမှ သာသနာတော်နှစ် ကိုးရာကျော် (အေဒီ ၅–ရာစု)အတွင်း၌ ကျော်စောထင်ရှားသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်မြတ်၏ လုံ့လဥဿာဟကြောင့် မူလပါဠိဘာသာဖြင့်ပင် ဇမ္ဗူဒီပါအနှံ့ ပြန့်ပွားထွန်းကား၍ လာခဲ့ရပြန်လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကြီး၏ အစွန်းတွဲဖက် ယာလက်သဖွယ် တင့်တယ်စွာသော ဤမြန်မာနိုင်ငံသို့လည်း တချိန်တည်းမှာပင် ဖော်ပြပါ ဗုဒ္ဓစာပေတို့ ပျံ့နှံ့၍ လာခဲ့ပေရာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့က ကြပ်မတ်ချ၍ လုံ့လပြင်းစွာ လေ့လာသင်ကြားခဲ့ကြကုန်၏၊ သာသနာပြု မူလ ကိုးတိုင်း ကိုးဌာန အပါအဝင်ဖြစ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အောက်ပိုင်း ရာမညတိုင်း သုဝဏ္ဏဘူမိမှ သာသနာတော် တထောင့်ခြောက်ရာတနှစ် (မြန်မာနှစ်

၄၀၉၊ ခရစ်အေဒီ-၁၁၄၇)တွင် ပုဂံပြည် အနိရုဒ္ဓ (အနော်ရထာ)မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုကြောင့် အထက်မြန်မာနိုင်ငံသို့ပါ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် ဗုဒ္ဓစာပေများ ပျံ့နှံ့ ထင်ရှားရှိလာလေသည်၊ သို့တစေ-ယင်း ဗုဒ္ဓစာပေတို့ကား မူလအနေပါဠိဘာသာအားဖြင့်သာရှိခဲ့ပေရာ များစွာသော သဒ္ဓမရမ္မိကပုဂ္ဂိုလ် အမိဘာသာ မြန်မာသက်သက်ကိုသာ တတ်ကျွမ်းပြောဆိုကြသည့် ထိုထိုသော ရဟန်းရှင်လူတို့အတွက်မှာ အခက်အခဲရှိ၍နေလေတော့သည်။

နိဿယသမိုင်း (ပုဂံခေတ်)

ထို့ကြောင့် ပုဂံပြည်ဖွား ပညာရှိရဟန်းတော် အများတို့သည် ထင်ရှားသော ပါဠိကျမ်းဂန်တို့ကို မြန်မာနိဿယ (နိသျ) ပြန်ဆိုတော်မူခဲ့ကြကုန်၏၊ ယင်းသို့ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုကြရာ၌ နိဿယဟူသော ပါဠိတကျော့ မြန်မာ (အနက်) တကျော့ ပြန်ဆိုနည်းကား ထင်ရှားသော ပြန်ဆိုနည်းပင် ဖြစ်၏၊ အခြားပြန်ဆိုနည်းများမှာ တိုက်ရိုက်မြန်မာ (စကားပြေ) ပြန်ဆို နည်းနှင့် လင်္ကာဖြင့် ဖြစ်စေ, မှီငြမ်းချဲ့ထွင် ပြင်ဆင်ရေးသားခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေ ရေးသား ပြန်ဆိုနည်းများပင် ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်နည်းဖြင့်ပင် ဖြစ်စေ ပါဠိလာ အဓိပ္ပါယ်တို့ကို မြန်မာတို့အသိဉာဏ်ဝယ် နှီးနွှယ်ထိရောက်စေသဖြင့် ကောင်းမွန်သော လုပ်ဆောင်မှုများချည်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

ယင်းပြန်ဆိုနည်းတို့တွင် ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ ပြန်ဆိုနည်း ဖြစ်သော နိဿယပြန်ဆိုနည်းကား မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ အလွန် ကျေးဇူးများသော ပြန်ဆိုနည်းပင် ဖြစ်သည်၊ ပါဠိနှင့်မြန်မာ နှစ်ဘာသာကို အဓိပ္ပါယ်တူ တွဲစပ်၍ ပြထားသဖြင့် ပါဠိဘာသာမတတ်ကျွမ်းသူ သဒ္ဓမရမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပါဠိဘာသာကို မှတ်မိ တတ်သိ၍သွားစေသဖြင့် မြန်မာ့ သာသနာဝင်တွင် အများပင် နှစ်ခြိုက်၍ အစဉ်တစိုက် လိုက်နာခဲ့ကြသော ပြန်ဆိုနည်းပင်ဖြစ်သည်၊ ဤ နိဿယပြန်ဆိုနည်းသည် မြန်မာ နိုင်ငံရောက် ပါဠိကျမ်းဂန်တို့ကို အစောဆုံး ဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ သုံးစွဲသောနည်းပင်ဖြစ်ရာ ပေသည်၊ မည်သည့်ခေတ်တွင်စ၍ နိဿယပြန်ဆိုနည်းကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု ပြောဆိုရန် မလွယ်ကူသော်လည်း အောက်ပါပုဂံပြည် ကျန်စစ်မင်းကြီး ရေးထိုးခဲ့သည့် ရွှေစည်းခုံ မွန်ကျောက်စာပါ ပါဠိဂါထာနှင့် မွန်ဘာသာနိဿယ ပြန်ချက်ကိုကြည့်လျှင် ယင်းကျန်စစ်မင်းကြီး လက်ထက်(မြန်မာနှစ် ၄၄၆-၄၇၄) ကပင် ဤနိဿယပြန်ဆိုနည်းမှာ ခေတ်စား၍ နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာပေသည်။

အင်္ဂီရသော သကျမုနိ၊ သဗ္ဗညူတာ နုကမ္ပကော။
သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော သိဟော၊ ရာဇဥပ္ပတ္တိ ဒေသယီ–တိ။

သကျမုနိ-ဘဂဝါ ဘုရားသခင် သကျမုနိ၊ ကိံ ဝိသေသော–သခင်၏ ရုပ်အဆင်းထူးကား အဘယ်သို့နည်း၊ အင်္ဂီရသော–ကိုယ်၏ အရောင်တော်တောက်ပခြင်းရှိသော သခင်၊ ပုန ဝိသေသော–တဖန်တို့ သခင်၏ ရုပ်အဆင်းထူးကား အဘယ်သို့နည်း၊ သဗ္ဗညူတာနုကမ္ပကော-သတ္တဝါ အားလုံးတို့ကို ချစ်သော သခင်၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော- သတ္တဝါအားလုံးထက် မြတ်သော၊ သိဟော-ကေသရာခြင်္သေ့နှင့်တူသော သခင်၊ ရာဇဥပ္ပတ္တိံ-ဘုန်းပညာ ရဲစွမ်းဂုဏ်အသရေ ဝီရိယ ကျော်စောခြင်း အခြွေအရံရှိသော ပြိုင်သူမရှိအောင် မြတ်သော ဗြိတိဘုဝနာဒိတျဓမ္မရာဇာမင်း၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို၊ ဒေသယီ–ဒေသေသိ–ဘုရားသခင်သည် ဗြိတိဘုဝနာဒိတျဓမ္မရာဇာ မင်း၏ ဖြစ်ပေါ်တည်နေခြင်း၏ အကြောင်းအားလုံးတို့ကို ဟောပြောပြသ ထုတ်ဖော်တော်မူပေ၏[၁]။

တဖန် ယင်းကျန်စစ်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံခါနီးတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အရေးအခင်းကို မင်းကြီး၏သားတော်တပါးဖြစ်သော ရာဇကုမာရ်မင်းသားက ကျောက်စာရေးထိုးခဲ့သည့် မြစေတီကျောက်စာခေါ် ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာ[၂] တွင် အခြားပြန်ဆိုနည်းတနည်းဖြစ်သော တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုနည်းဖြင့် ပြန်ဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသေးသည်။

မြစေတီကျောက်စာသည် ပါဠိ, မြန်မာ, မွန်နှင့် ပျူ လေးဘာသာရေးထိုးထားရာ မူလပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးထိုးပြီးမှ ယင်းပါဠိဘာသာကို အခြားမြန်မာ, မွန်နှင့် ပျူဘာသာတို့သို့ ပြန်ဆိုသည်ဟုယူဆရပေသည်၊ ဤယူဆချက်၌ အချို့ပညာရှင်တို့က မြန်မာဘာသာမှ ပါဠိဘာသာသို့ပြန်ဆိုသည်ဟု ယူဆ

၁။ မွန်ဘာသာမှ ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင် ပြန်ဆိုသည့် မူဖြစ်သည်။

၂။ မြစေတီကျောက်စာ–ခေါ် ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာကို ၁၈၈၆–၇ (၁၂၄၈–ခုနှစ်) လောက်က ကျောက်စာဝန် ဒေါက်တာဖိုရှမ်းမား (ဂျာမန်လူမျိုး) က တွေ့ရှိ၍၊ ပုဂံမြို့တောင်ဘက်မြင်းကပါရွာ မြစေတီဘုရားအနီး၌ တွေ့ခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ မြစေတီကျောက်စာဟု တွင်သည်၊ ကျောက်စာတိုင်လေးမျက်နှာတွင် ပါဠိ, မြန်မာ, မွန်နှင့် ပျူစာ ၄-မျိုး ရေးထိုးထားသဖြင့် စာပေကျေးဇူး ကြီးမားလှစွာ၏၊ ၄-မျက်နှာ အညီအမျှ အမြင့် ၃-ပေ ၆-လက်မ, အကျယ် ၁-ပေ ၂-လက်မခန့်စီ ရှိသည်၊ ကျောက်တိုင်မိတ္တူ။ ၂-တိုင်ရှိရာ တတိုင်ကိုပုဂံပြတိုက်တွင်စိုက်ထူထား၍ တတိုင်ကို မြစေတီရင်ပြင်တွင်စိုက်ထူထားရှိသည်။

ကြသည်၊ သို့သော်မူလစာမူကို ဆင့်ပွားပြန်ဆိုမှုက မပြည့်စုံသည်ကိုပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွက်ပြန်ဆိုမြဲမူဖြင့်ကြည့်လျှင် ပါဠိဘာသာက မူလဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်၊ ယင်းကို အောက်ပါ ပါဠိဂါထာမူရင်းနှင့် မြန်မာဘာသာကိုနှိုင်းယှဉ်ခြင်းဖြင့် ထင်ရှားလှပါသည်။

"အနိစ္စတာ ဝသံ တဿာ–ဂတာယ ပန ဒေဝိယာ၊
ရဇ္ဇာ ရဇ္ဇကုမာရဿ၊ အဒါ ဂါမတ္တယံ ပုန"။(ပါဠိ)

"ထို ပယ်မယားသေရကား ထို ပယ်မယားတန်ဆာနှင့် ထို ကျွန်သုံးရွာတို့ကိုလည်း ထို ပယ်မယားသား ရာဇကုမာရ် မည်သောအားမင်းပေးတုံ၏" (မြန်မာခေတ်ရေး ပြန်ဆိုချက်)။

ပါဠိတွင်မိဖုရားနတ်ရွာစံ၍ မိဖုရား၏ရွာသုံးရွာကို မင်းက မင်းသားအားပေးသည်–ဟုသာ ဆို၏၊ အဆင်တန်ဆာများကို ပေးသည်ဟု မပါပေ၊ သို့သော် မြန်မာမူ၌ကား ထိုပယ်မယားတန်ဆာနှင့်–ဟု ပါသဖြင့် မြန်မာဘာသာကနောက်မှအပြည့်အစုံ ဖြည့်စွက်ပြန်ဆိုသည်ဟု သိနိုင်တော့သည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၄၇၄–ထိုးသော ယင်း ကျောက်စာအရ ပါဠိကို မြန်မာဘာသာသို့ စကားပြေနည်းဖြင့်လည်း ပြန်ဆိုခဲ့ကြပြီကို သိသာလှပေသည်။

ထို့ပြင် ယင်းမြစေတီကျောက်စာပါ ပါဠိမူနှင့် မြန်မာမူတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုလျှင်လည်း ပါဠိမူမှာ ဂါထာအနေဖြင့် ဆန်း သဒ္ဒါကျနလှ၍ လှပချောမွေ့သော်လည်း မြန်မာဘာသာမှာ အဓိပ္ပါယ်စေ့ငှရုံမျှ ရိုးရိုးကလေး ရှိနေသဖြင့် ပါဠိစာပေအဆင့်အတန်းက မြန်မာစာပေအဆင့်အတန်းထက် မြင့်မားနေသည်ကို သိသာနိုင်ပြန်၏၊ မြန်မာစာပေမှာ ထိုအချိန်က မွန်,ပျူတို့လောက်ပင် ပွင့်လင်းခြင်းမရှိသေးဟု မှန်းဆရသဖြင့် ပါဠိကိုသာ မူရင်းပြုမည်မှာ ပိုမိုသေချာသလောက်ပင် ရှိလေသည်၊ ဤမျှဖြင့် မြန်မာနိဿယပြန်ဆိုမှုတို့သည် ပုဂံခေတ်ပါဠိစာပေ ရောက်စဦးကပင် ရှိနေပြီဟု ယူဆနိုင်ပေတော့သည်။

နိဿယအမျိုးမျိုး

ထို ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ ပြန်ဆိုနည်းဖြစ်သော နိဿယပြန်မှုသည်လည်း နည်းအမျိုးမျိုးပင် ရှိသေးသည်။

ၚင်းတို့မှာ–

၁။ နိဿယ နံကျဉ်း

၂။ နိဿယ နံကျယ်

၃။ နိဿယ နံပြောက်–ဟူ၍ဖြစ်၏။

ဤ၌"နံ" ဟူသည်မှာ နက်—အနက် ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်၊ ရှေးက နိဂ္ဂဟိတ်ကို ကသတ်သံ ဖတ်ရွတ်မြဲဖြစ်၏၊ ရှေးကျသော မင်စာ, နံရံစာ, လက်ရေးစာတို့တွင် အနက်ကို "အွံ့"ဟူ၍လည်းကောင်း လက်နက်ကို "လွံ့"ဟူ၍လည်းကောင်း ရေးသားသည်ကို တွေ့ရသည်၊ ထို့ကြောင့်(၁)နံကျဉ်း ဟူသည် တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် လိုရင်းမျှသာ အနက်ပေးထားသော နိဿယ—ဟု ဆိုလို၏၊ (၂) နံကျယ်မှာ အမှာအထားများနှင့် အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ အာစရိယဝါဒများပါ ထည့်သွင်း၍ ပြန်ဆိုထားသော နိဿယဟု ဆိုလို၍ (၃) နံပြောက်ကား ပြောက်တိပြောက်ကျား ခက်နိုးရာလောက်သာ ရွေး၍ အနက်ပြန်ထားသော နိဿယ—ဟု သိသာနိုင်ပေသည်။

ထို့ပြင် နိဿယကို နံဟူ၍လည်းကောင်း, အမှီဟူ၍လည်းကောင်း နံခေါင်—နံစံဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုသည့်ပြင် နိဿရေည်းဟူ၍လည်း ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရသေးသည်၊ နိဿရေည်းဟူသည်ကား နိဿယကို ပါဠိဿနုသာရီခေါ် ပါဠိသက်ဝေါဟာရ ပြုလုပ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်၊ ဤ၌ သတိပြုရန်မှာ ပစ္စယကို ပစ္စည်းဟု ပြန်၍ သဒ္ဓယကို သဒ္ဓည်းဟု ပြန်သကဲ့သို့ နိဿယကို နိဿည်းဟု မပြန်ဆိုပဲ နိဿရည်း-ဟု ပြန်ဆိုခြင်းမှာ ပါဠိသုံးထက် သက္ကတသုံးသို့ လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်၊ နိဿယကို သက္ကတ ကလာပ်ရေးဖြင့် နိဿြယဟုရေး၍ နိသျှရယဟု အသံထွက် ဖတ်ရပေသည်၊ ယင်းကို ပါဠိသက်ရေးလျှင် နိဿရည်းဟူ၍ ဖြစ်လာလေသည်၊ နည်းနိဿရည်း, နိဿရည်းဆရာတို့၌လည်း ဤနည်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှတပါး ယင်းပုဂံခေတ်တွင်ပင် နိဿယပြန်ဆိုခြင်းများ အတော်အတန် ခေတ်စားခဲ့ကြောင်း ပိဋကတ်တော်သမိုင်းကျမ်း နိဿယစာရင်းတွင်—

"၄၆၀။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ နိသျှဟောင်းမှာ သက္ကရာဇ် ၄၅၅—ခုနှစ် အရိမဒ္ဒနာမည်သော ပုဂံမြို့၌ နန်းတက်သော သိရိတြိဘဝနာဒိတျာပဝရပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာဇာ မဟာအဓိပတိ နရပတိစည်သူ တံဆိပ်နာမံခံသော အလောင်းစည်သူမင်းလက်ထက် ထီးလင်းမြို့စီရင်စု ပေါင်လောင်ရွာဇာတိ ရှင်မဟာကဿပ ပုဂံမြို့တောင် ခရီးတတိုင်ကျော်ကွာ တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် စီရင်သည်။"

ဟု တွေ့ရသည်၊ သို့သော် ယင်းကျမ်းအရ ဖော်ပြထားသော သက္ကရာဇ်နှင့် မင်းမှာ ကိုက်ညီသော်လည်း ယင်းသက္ကရာဇ်တွင် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ ရှိသေးဟန် မတူပေ၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်း မထေရ်မြတ်၏ မဟာ

ဗောဓိဝင်ဋီကာ နိဂုံး၌"ပဉ္စဝဿသတေ ယာတေ၊ ပဉ္စဆဋ္ဌိမဟာယနေ"ဟု ပါဠိစီကုံးလျက် ၅၆၅-ခုနှစ်တွင် ပေတင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်၊ ထို သက္ကရာဇ်မှာ နရပတိစည်သူမင်းလက်ထက် ဖြစ်လေသည်၊ ထိုစကား မှန် ကြောင်းကိုလည်း ယင်းပိဋကတ်တော်သမိုင်း ရွှေပိုင်းတနေရာတွင်ပင်-

"၃၃၀။ မဟာဗောဓိဝင်ဋီကာမှာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတမ္ဗဒီပတိုင်း အရိ မဒ္ဒနာမည်သော ပုဂံမြို့ သက္ကရာဇ် ၅၃၆-ခုနှစ် နန်းတက်သော နရ ပတိစည်သူမင်း နန်းစံ ၃-နှစ်တွင် ထီးလင်းမြို့စီရင်စု ပေါင်လောင် ရွာဇာတိ ရှင်မဟာကဿပ ပုဂံမြို့တောင် ခရီးတတိုင်ကျော်ကွာသော တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် ပြုသည်၊ ဗောဓိဝင်ဋီကာအမည် ကိုလည်း သဟဿရံသိဋီကာ အမည်မှည့်သည်"-

ဟု ထောက်ခံဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယပြုသော ခေတ်မှာ နှစ်ပေါင်း ၈၀-ကျော် ခန့်စော၍နေသဖြင့် မမှန်ကန်ဟု ယူဆနိုင်ပေသည်၊ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ-ပုဂံ ခေတ်စောစောပိုင်းကပင် နိဿယပြုစုမှုများ ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကား ထင် ရှားလှပေသည်။

ပုဂံခေတ် ကုန်ဆုံးခါနီးဖြစ်သော သက္ကရာဇ် ၆၈၇-ခုတွင် စောမွန်နှစ်မင်း ညီတော် ရာဇသူ မြောက်သားတော် စောမြတ်လှတို့က မွေးဖွားသူ ညောင် ရမ်း သာဂရ နှစ်မြို့စား ဂဏ္ဍာရာဇ်မင်းသားက ပုဂံမြို့တွင် ရွှေကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်၍ ကိုးကွယ်ခြင်းခံတော်မူရသော ဆရာတော်အရှင်ဂုဏဝဠ္ဍသက မထေရ်သည် သုတ်သုံးကျမ်း ပါဠိတော်နိဿယများ, ၎င်းအဋ္ဌကထာနိဿယ များနှင့် န္ယာသနိဿယ, ကဝိသာရဋီကာနိဿယအားဖြင့် နိဿယ ၈-ကျမ်း ပြုစုခဲ့ကြောင်းသိရသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ပုဂံခေတ်တွင် ပါဠိအဋ္ဌကထာ နိဿယကျမ်းပြုဆရာများအဖြစ် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပနှင့် အရှင်ဂုဏဝဍ္ဎသကတို့ ထင်ရှားခဲ့သည်၊ သို့သော် ဤစာရင်းမှာလည်း ပိဋကတ်တော် သမိုင်းလာ စာရင်းမျှသာဖြစ်၍ ခေတ်ချင်း ကွာဝေးသဖြင့် ကျမ်းစာများ ပျောက်ပျက်သွားခြင်း, ရှာဖွေမတွေ့ရခြင်းတို့ ကြောင့် အမည်မပါခြင်းများ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်၊ ထိုမထေရ်များမှ တပါး နိဿယပြုစုသူ မရှိဟု မမှတ်သားသာပေ။

ထိုမှ နှစ်ပေါင်းတရာကျော်ကွာ သက္ကရာဇ် ၈၀၄-ခုနှစ် တောင်တွင်းမင်း မင်းသီရိဇေယျသူ ရေးထိုးသည့် ပုဂံမြို့ ရွှေစည်းခုံဘုရားအနောက် တက်နွဲ

ကျောင်း ကျောက်စာ၌ ပုဂံမြို့အရှေ့ဘက် ဝက်ကြီးအင်းအနီး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွင် ပိဋကတော်နှင့် စာပေကျမ်းဂန်ပေါင်း ၄၀၀-ကျော် လှူဒါန်းခဲ့သော အကြောင်းကို အပြည့်အစုံ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏၊ ယင်းကျောက်စာတွင် နိဿယကျမ်းပေါင်း ၂၃-ကျမ်းမျှပင် ပါရှိခဲ့ပေသည်။

"ဝိနည် နံ ၁၇ နစ်ကျံ နိသ္သယရေည်း၊ သုတ်နံ လက်ပံကျံ၊ ကျံစုတ်၊ ဆင်စွယ်ကျံ၊ အဌသာလိဏီ၊ ကင်္ခာတိသာဏီ၊ ကထာဝတ္ထု နိသ္သယရေည်၊ အဌသာလိဏီနိသ္သယရေည်၊ ရူပသိဒ္ဓိနိသ္သယရေည်၊ အဘိဓာန်နိသ္သယရေည်၊ စင်္ဂါရှာနိသ္သယရေည်၊ စင်္ဂါရှာဂန္ဓိ၊ ဓမ္မပကာန္ဓိနိသ္သယရေည်၊ ၁၅၁ သော်ငွေ ၅၆ဂ"

(တက်နွှံကျောင်း ကျောက်စာ တတိယမျက်နှာ ကြောင်းရေ ၂၃-၂၄။)

အင်းဝခေတ်

အင်းဝခေတ်တွင် နိဿယများ အနည်းငယ် ဆက်လက်ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်၊ မြန်မာနှစ် ၈၀၄-တွင် နန်းတက်သော ထီးပါရုံဒါယကာ နရပတိမင်းသက်ထက်တွင် ပင်းယစကားအင်းဇာတိ အရှင်မဟာအရိယဝံသသည် မဏိသာရမဥ္ဇူသာ စသော ပါဠိကျမ်းများအပြင် အနုဋီကာ မဟာနိသ္သယကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သည်။

"အနုဋီကာယ ပန အတ္ထယောဇနံ မရမ္မဘာသာယ အကာသိ"။

(သာသနဝံသပ္ပဒီပိကာ-၁၁၀)

ထိုကျမ်းကား မြန်မာဘာသာဖြင့်ပြု၍သော နိဿယဆိုရသည်၊ အမှန်ကား "မူလဋီကာနှင့် အနုဋီကာကို စပ်ယှဉ်၍ ဖွင့်သော မဟာနိဿယကျမ်းတည်း" ဟု သာသနာလင်္ကာရ၌ ဆိုသည့်အတိုင်း အဖွင့်ကျမ်းပင်ဖြစ်သည်၊ စာထုပ်ရေ ၅-ထုပ်ရှိကြောင်း ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၌ ဖော်ပြထား၏။

ထို့ပြင် ၈၆၃-ခုနှစ် အင်းဝရွှေနန်းကျော့ရှင် ဘုရင်နရပတိလက်ထက် အရှင်မဟာသီလဝံသစီရင်သော နေတ္တိပါဠိတော် နိဿယဟောင်းနှင့် မဟာရဟာနီတိနိဿယတို့ ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်၊ ထိုမှ နောက်၌ကား သာလွန်မင်းတရားကြီး (၉၃၀-၁၀၁၀) လက်ထက်တွင် ပခန်းကြီးရွှေဥမင်ဆရာတော်, တောင်ဖီလာ ဆရာတော်တို့၏ဝိနည်းပါဠိအဌကထာ နိဿယများ ထင်ရှားခဲ့လေ၏။

ထိုခေတ်တွင် တောင်ဖီလာဆရာတော်၏ ဦးရီးရင်းဆရာတော် ရှင်ဥပါလိ စီရင်သော သဒ္ဒါကြီးနိဿယ (ဟောင်း) ဒက္ခိဏာဝန် သဒ္ဒါကြီး နိဿယ, နန်းကျောင်းသဒ္ဒါကြီးနိဿယ စသည်ဖြင့် နိဿယများစွာ ထွက်ပေါ်ခဲ့ကြ၏၊

ထိုမှတပါး ၁၀၇၆-ခုနှစ် နန်းတက်သော တနင်္ဂနွေမင်းလက်ထက် ပခန်းကြီးမြို့ စီရင်စု နေရင်းမဏိရတနာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်အရိယာလင်္ကာရ၏ နိဿယများ ထင်ရှားခဲ့သည်၊ သုတ်ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနိဿယများ, အဋ္ဌသာလိနီ, သမ္မောဟ, ခုဒ္ဒသိက္ခာ, မူလသိက္ခာ, ဋီကာကျော်, သုတ္တနိဒ္ဒေသ, ဇာလိနီ, သဒ္ဒါပဝဏ္ဏနာ-နိဿယများဟူ၍ နိဿယကျမ်း ၁၄-ကျမ်းတိတိ ပြုစုတော်မူခဲ့၏၊ ၎င်းနှင့် တခေတ်တည်းဖြစ်သော ပုဗ္ဗာရုံ ဆရာတော် အရှင်သာရဒဿီသည်လည်း သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ, နေတ္တိပါဠိတော်နိဿယ-စသည်တို့ကို ပြုစုတော်မူခဲ့သေး၏၊ ပထမ ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်၏ ဝုတ္တောဒယ (ဆန်း) နိဿယစသည်တို့ ပေါ်ထွက်ပြီးနောက် နိဿယကျမ်းများ အင်းဝခေတ်တွင် ထွက်ပေါ်၍ မလာတော့ပေ၊ အခြား အကောက်ကျမ်း,ညဝါကျမ်း စသည်တို့ကား အများအပြားပင် ထွက်ပေါ်ခဲ့ လေသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်

ထိုအင်းဝခေတ်ကြီး ကုန်ဆုံး၍ ကုန်းဘောင်တခေတ် ဆန်းသစ်လာချိန်တွင်ကား နိဿယခေတ်ဟု ဆိုရလောက်အောင်ပင် နိဿယ ကျမ်းများ တကျမ်းပြီးတကျမ်း ထွက်ပေါ်၍ လာခဲ့လေသည်၊ ရတနာသိခ ကုန်းဘောင်မြို့နန်း ဖန်ဆင်း တည်ထောင်တော်မူသော' မင်းခေါင် မင်းဖျား အလောင်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် ၁၁၁၅-မှသည် ကုန်းဘောင်ဝံသ ကောဒသမနန်းစံ သီပေါမင်းပါတော်မူသည့် ၁၂၄၇-ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၁၃၀-ကျော်ခန့် အတွင်း နိဿယ ကျမ်းပေါင်းမှာ ရာပေါင်းများစွာပင် ထွက်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ပါဠိမာဂဓ ဗုဒ္ဓစာပေသာမက သက္ကတဆေးကျမ်း, ဓာတ်ကျမ်း, ဗေဒင်ကျမ်း, နက္ခတ်ကျမ်းစသည်တို့ကိုပင် အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုခဲ့ကြလေသည်၊ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းကျမ်း အရမှာပင် ထိုခေတ် နိဿယများ ၃၀၀-ခန့် တွေ့ရ၏၊ ယင်းကျမ်း၌ မပါသော နိဿယများလည်း ရှိတန်ရာသေးသည်၊ ပါတော်မူပြီးသည့်နောက် တိုင်းတပါးမင်း အုပ်စိုးခဲ့သော အချိန်မှစ၍ ယခုခေတ်အထိ ထွက်ပေါ်လာသော နိဿယများကား စာရင်း မရှိသဖြင့် သိနိုင်ရန် မလွယ်ကူတော့ပေ။

ယင်း နိဿယခေတ်ဟုဆိုအပ်သော ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင်လည်း အထူးအားဖြင့် အမရပူရ ပထမမြို့တည် နန်းတည် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး(၁၁၄၄-၁၁၈၁)၏ အမရပူရခေတ်ကား နိဿယပေါင်းများစွာ ထွက်ပေါ်ခဲ့ လေသည်၊ မင်းတရားကြီးသည် ၁၁၄၄-ခုနှစ်၌ နန်းတက်တော်မူ၍ ၁၇-နှစ်

မျှသာ တိုင်းရေးပြည်မှုကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်၍ နောက်တွင် အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့သို့ လွှဲအပ်ထားပြီး ကိုယ်တိုင်မှာကား သာသနာရေး သာသနာမှုနှင့် စာပေပညာ စသည်တို့ကို လိုက်စားလေ့လာ၍ နေတော်မူခဲ့သည်မှာ သက်တော်ဆုံးတိုင် ဖြစ်လေသည်၊ မြန်မာနိဿယမရှိသေးသော ပါဠိဂန္ထန္တရများကိုလည်း မြန်မာနိဿယ ပြန်ဆိုစေတော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် အမရပူရခေတ်သည် နိဿယအများဆုံး ထွက်သောခေတ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ပထမ သာသနာပိုင် ၄-ပါးတင်ရာတွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ဆုံထားသာသနာပိုင် ဆရာတော် တပါးတည်းကပင် သုတ္တသင်္ဂဟပါဠိတော် နိဿယစသော နိဿယ ၇-ကျမ်း ပြုစုတော်မူခဲ့၍ ပထမဗားကရာဆရာတော်ဘုရားကြီးက နိဿယကျမ်းပေါင်း ၂၀-ကျော် ပြုစုတော်မူခဲ့သည်၊ ထို့အတူ ပထမမောင်းထောင် သာသနာပိုင်ဆရာတော်၊ ညောင်ကန်ဆရာတော်စသော ဆရာတော်တို့ကလည်း နိဿယကျမ်းပေါင်းများစွာ ပြုစုတော်မူခဲ့၏။

ဤ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယကို ပြုစုတော်မူသော ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယအပြင် အသီတိနိပါတ် ဇာတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယအဋ္ဌကထာ နိဿယ၊ စန္ဒသူရိယဂတိဒီပနီ နိဿယ၊ မုခမတ္တဒီပနီ(န្យာသ) နိဿယသစ်တို့နှင့် ဝိနည်းငါးကျမ်းဂဏ္ဌိတို့ကို ပြုစုတော်မူခဲ့ပေသည်။

● ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာကျမ်း

ဤဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတော်အကြောင်းကို မတင်ပြမီ မူလကျမ်းရင်းဖြစ်သော ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာအကြောင်း သိသင့်သမျှ တို့ကို အမြွက်မျှ တင်ပြပါဦးမည်။

ဤဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာကျမ်းကြီးသည်-

> "၂၃၈။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာမှာ သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဓမြို့တောင် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်နေ ရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ပြုသည်၊ ကျမ်းပြုဆရာ အမည်ကို အစွဲပြု၍ ဋီကာကိုလည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ ခေါ်သည်။" (ပိဋကတ်တော်သမိုင်း)

ဖော်ပြပါ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းအရ ကျမ်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အမည်ကို သိရသည်၊ ခေတ်နှင့် ကျမ်းပြုနှစ်စသည်ကို ဖော်ပြမထားပေ၊ သို့သော် ဝိနည်းဋီကာသုံးစောင်(ဝဇိရ၊သာရတ္ထ၊ဝိမတိ)တို့တွင် အစောဆုံးဋီကာဖြစ်ကြောင်းကား ထင်ရှားပေသည်။

ယင်း၏နောက်မှ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာကို အရှင်သာရိပုတ္တရာပြုသည်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကား မြန်မာနိုင်ငံ ပုဂံပြည်၌ နန်းစံသော နရပတိစည်သူမင်းနှင့် ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်ဖြစ်သည့် သီဟိုဠ်ကျွန်း သိရိမဟာပရက္ကမဗာဟုမင်းလက်ထက်၌ ထင်ရှားသည်ဟု သိရ၏။ သိရိမဟာပရက္ကမဗာဟုမင်းကား သာသနာနှစ် ၁၇၀၈-တွင် နန်းတက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကျော်၌ ဆိုလေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာတို့၏ခေတ်မှာ သာသနာ ၁၅၀၀-ထက် နောက်မကျဟု ခန့်မှန်းရ၏၊ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဂါထာရမ္ဘကထာတွင် "ပေါရာဏေဟိ ကတံ ယံ တု" စသည်ဖြင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာဆရာအား "ပေါရာဏက-ရှေးဆရာတို့" ဟု ဖော်ပြထားသောကြောင့်ပင်၊ အများအားဖြင့် အနှစ် ၁၀၀-ထက်နှောင်းသော ဆရာတို့၌သာ ပေါရာဏဟု သုံးစွဲလေ့ရှိပေသည်။

ထိုမှတပါးလည်း သာရတ္ထဒီပနီဋီကာဆရာတို့လက်ထက်၌ အလုမ်းဝေးနေပြီဖြစ်သော အန္ဓကအဋ္ဌကထာ, မဟာအဋ္ဌကထာ, ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ, မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာစသော ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းကြီးများ၏ ဝါဒတို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထုတ်ပြဖွင့်ဆိုတော်မူလေ့ရှိခြင်းသည်လည်း ရှေးကျကြောင်းသာဓကတရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာဆရာသည် ဤဋီကာကို တစုံတယောက်က တောင်းပန်သောကြောင့် ပြုစုသည်မဟုတ်၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာတို့၌ ခက်ခဲသောအနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို တွေ့ရသောကြောင့် နောင်လာနောက်သားတို့အား သနားခြင်း ကရုဏာ စေ့ဆော်၍ ပြုစုတော်မူကြောင်း "သဗ္ဗောဒိတော ဘိက္ခုပယိတဗ္ဗ ဒိသွာ" စသည်ဖြင့် သူ၏ဂန္ထာရမ္ဘကထာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

ထို့ပြင်လည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာသည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကြီး အားလုံးကို တအုပ်တည်းဖြင့် အပြီးခြုံ၍ ဖွင့်သဖြင့် နေရာများစွာ၌ ကျဉ်းသည်ဟုထင်ရသော်လည်း အချို့နေရာတို့၌ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းပင် ဖွင့်ပြထားလေသည်၊ အထူးအားဖြင့် အချို့နေရာတို့တွင် သက္ကတဝေါဟာရများ, ရှေးသီဟိုဠ်ဝေါဟာရများကိုပါ ထည့်သွင်း ဖွင့်ဆိုထားသေး၏၊ ထို့ကြောင့်ပင် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာဆရာက "ပေါရာဏေဟိ ကတံ ယံ တု၊ လီနတ္ထဿ ပကာသနံ" ဟု ဆိုပြီး "ဒုဝိညေယျသဘာဝါယ၊ သီဟဠာယ နိရုတ္တိယာ" ဟု ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာမှာ သီဟိုဠ်ဝေါဟာရများကို ထည့်သွင်းထား၍ အသိခက်ကြောင်း ထောက်ပြထားလေသည်၊ မှန်ပေ၏-ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ ပါ၍

မဟုတ်သော ဝေါဟာရ (သက္ကတ–သီဟိုဠ်စကားလုံး)ပေါင်း ၃ဝ–ကျော်ပါသည်ဟု မြန်မာပါဠိပညာရှင်တို့ ထုတ်ဖော် ပြဆိုကြလေသည်။

သို့သော် ဤ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာကြီး၌ ကျမ်းပြုအရှင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုထားသော သီဟိုဠ်ဘာသာဝေါဟာရများကား အလွန်ရှေးကျသော ဝေါဟာရများဖြစ်ခြင်းနှင့် သီဟိုဠ်သုံး ဆင်ဟလိအက္ခရာများဖြင့် တည်ရှိမနေခြင်းတို့ကြောင့် သီဟိုဠ်ပညာရှင်များပင် သိနားလည်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ချေ[၁]။

ဤသက္ကတသီဟိုဠ်ဝေါဟာရများ ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုထား၍ အသိခက်လှသည်ဟုဆိုသော်လည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဆရာတို့ခေတ်ကမူ အလွန်သိလွယ်သောဝေါဟာရများဖြစ်ဟန်တူပေသည်၊ ထို့ပြင်လည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိဆရာသည် ဤဋီကာကိုပြုစုစဉ်က တိုင်းတပါးသားဘာသန္တရများအတွက်မဟုတ် သီဟိုဠ်ကျွန်းဖွား နေသင်သားနေသင်လာတို့အတွက် ရည်စူးခဲ့ဟန်တူပေသည်၊ ထို့ကြောင့်ခက်စနိုးရှိသောပါဠိတို့၌ သိလွယ်မှတ်လွယ်စေရန် သီဟိုဠ်သုံး ဝေါဟာရတို့ကိုထည့်၍ ဖွင့်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပင်းယခေတ်ကလည်း စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီးသည် အဘိဓာန်ဋီကာကိုရေးသားဖွင့်ဆိုရာ၌ ဤကဲ့သို့ပင် "သုန္ဒရော ကန္တော ယဿ သောတိသုကန္တကော၊ ကြက်သွန်နီ" စသည်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတိုင်းဖွား စာသင်သားတို့ သိလွယ်ရန်မြန်မာဝေါဟာရတို့ကို ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုခဲ့၏၊ ထို့အတူ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်လက်ထက် အရှင်မဟာနန္ဒမထေရ်သည်လည်း ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋီကာအဖွင့် မဓုသာရတ္ထဒီပနီမည်သောမဓုဋီကာ၌ "စက္ကလက္ခံ ပါဒပုဥ္ဆနရဇ္ဇု၊ ဇကာကပဝါးပဇိုက်ဇိုင်" စသည်ဖြင့်မွန်ဝေါဟာရတို့ကိုထည့်၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရပေသည်၊ အလွန်ခက်ခဲသော ပါဠိဝေါဟာရတို့ကို မိမိတို့အမျိုးသားများ မြင်သိမှတ်မိသွားစေလိုသောစေတနာအထူးပင် ဖြစ်တန်ရာပေသည်။

၁။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က သီရိလင်္ကာ (သီဟိုဠ်)အစိုးရဝန်ထမ်း စာပေပညာရှင်ကြီးတဦး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာရာ ကမ္ဘာအေးသို့ သွားရောက်လေ့လာသည်၊ ထိုစဉ် ကမ္ဘာအေးမှ ပါဠိပညာရှင်များက ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပ၍ ဤဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ ပါသော သီဟိုဠ်ဝေါဟာရများကို ထုတ်ပြဆွေးနွေးကြသောအခါ ထိုပညာရှင်ကြီးက သီဟိုဠ်ဝေါဟာရ မှန်ကန်သော်လည်း အလွန်ရှေးကျခြင်း, အရေးအသား ပျက်ယွင်းနေခြင်းတို့ကြောင့် နားမလည်နိုင်တော့ကြောင်းဖြင့် ပြန်လည်ဆွေးနွေးသွားသည်ဟု ဆိုပေသည်။

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းပြု ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဤသို့လျှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာကြီးသည် ရှေးကျ၍ဘာသန္တရဝေါဟာရတို့ဖြင့် ရောနှောဖွင့်ဆိုထားသဖြင့် ခက်ခဲ နက်နဲလှသည်ဟုပညာရှင်တိုင်းက ဝန်ခံထားရသည်၊ ပါဠိပညာရှင်တိုင်းပင် အနက်ထင်ရန် ခက်ခဲလှသဖြင့် သာမညသတ္တိ စွမ်းပကားပညာအားဖြင့် ဤဋီကာကြီးကို နိဿယရေးသားနိုင်မည်မဟုတ်ပေ၊ ထို့ကြောင့် ဤဋီကာနိဿယပညာရှင်ကြီး၏အကြောင်းကို လေ့လာကြည့်ရှုရန် လိုပေလိမ့်မည်။

> "၇၂၉။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄-ခုနှစ် အမရပူရပထမမြို့တည်နန်းတည် သိရိပဝရဝိဇယာနန္တယသတြိဘဝနာဒိတျာဓိပတိ ပဏ္ဍိတမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ တံဆိပ်နာမံခံသော အောင်မြေလောကစေတီ ဒါယကာမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၆-ခုနှစ်တွင် 'ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂုရု' ပထမဆင်တဲဆရာတော် စီရင်သည်။" (ပိဋကတ်တော်သမိုင်း)

အထက်ပါ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းအရ ကျမ်းပြုခေတ်နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတော်၏ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတို့ကို သိသာရပေသည်၊ ထို့ထက် ထိုထိုမှတ်တမ်းတို့အရဖော်ပြရလျှင် ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းပြု ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကား—

မြန်မာနိုင်ငံ့ပခန်းကြီးမြို့ကျေးမိုးထူးဆင်တဲရွာ၌မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၀၆-ခုနှစ် နယုန်လတွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်၊ မိဘမည်ရည် မထင်ရှား၊ သို့သော် ဆရာတော်လောင်းလျာ၏ ငယ်မည်ကား မောင်ရွဲဟူ၍ ဖြစ်လေသည်၊ အရွယ်ရောက်သော် သာမဏေပြု၍ ယိုမှတဆင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့ကာ ဘွဲ့မည်မှာ ရှင်ဉာဏသဒ္ဓမ္မဟူပါ၏။

> (ဘွဲ့တံဆိပ်မည် ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂုရု[၁] ဖြစ်၍ ဆရာတော်ဘွဲ့ရင်းကို ဉာဏာလင်္ကာရဟု အမှတ်မှားကြ၏၊ "ဂုရုဟိ ဉာဏသဒ္ဓမ္မောတိ၊ ကတနာမေန ဘိက္ခုနာ"—ဟု ပါရာဇိကကဏ် အဋ္ဌကထာ ဂဏ္ဌိကျမ်းနိဂုံးတွင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဘွဲ့တော်ကို ထုတ်ဖော်ထားခဲ့လေသည်။)

ဆရာတော်၏ ပညာသင်ကြားဆည်းပူးတော်မူပုံစသည်ကို မသိရသော်လည်း ထိုအခါက သာသနာပိုင်ဖြစ်တော်မူသော မန်လည်ဆရာတော်ဘုရား

၁။ ဉာဏာဘိလင်္ကာရသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာရာဇဂုရု (သာသနာလင်္ကာရစာတမ်း)

ကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သည်ဟူ၍ကား သိရသည်၊ အမရပူရမြို့ ပဏမမြို့တည် နန်းတည် မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် အမရပူရမြို့ မြောက်မျက်နှာတွင် ကျောင်းတိုက်တည်ဆောက်လှူဒါန်းတော်မူသည်၊ ဆရာတော်၏ ဇာတိအမည်တော်ကို စွဲ၍ ဆင်တဲတိုက်ဟူ၍ပင် တွင်တော့သည်။

ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး လက်ထက်၌ ပထမတွင် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးလေးပါး တင်မြှောက်၍ ဆရာတော်ကြီးများမှာ သက်တော်ကြီးရင့်တော်မူသဖြင့်ရှစ်ပါး ထပ်မံတင်မြှောက်ရာတွင် ဆင်တဲဆရာတော်သည် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်လေ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆင်တဲဆရာတော်ကား သုဓမ္မာဆရာတော်တွဲဖက်သာသနာပိုင် ဖြစ်လေသည်၊ ဆင်တဲဆရာတော်ကား စုဒ်စေ၁ဒနာအာဘော်ထုတ် ကောင်းလှသည်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၁–ခု သီဟိုဠ်ကျွန်း သခ်န္တမြို့ (ယခု–ကန္ဒီမြို့)နေ မဟာတိတ္ထရွာသား သီဟိုဠ်ဆရာတော် ရှင်ဓမ္မက္ခန္ဓ အမရပူရနေပြည်တော်သို့ရောက်၍ ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရား၏ အင်းခရုသိမ်မှာ သိက္ခာထပ်သည့်ကာလ—

"အာဝုသော ဓမ္မက္ခန္ဓ ရာဇဝလ္လဘော မဟာသာဝဇ္ဇော နိရယံ သံဝတ္တနိကော ဝါ"၊ (ငါ့ရှင်ဓမ္မက္ခန္ဓ....မင်းကျွမ်းဝင်မှုသည် အလွန်အပြစ်ကြီးသည် ငရဲသို့ လားရောက်ကြောင်းလည်း ဖြစ်သည်)"ဟု–ဆင်တဲဆရာတော်မိန့်လျှင်–

"သာဓု ဘန္တေ သာဓု၊အာမ ဘန္တေ အာမ" (မှန်လှပါသည်ဘုရား–ဟုတ်ပါသည်ဘုရား)–ဟု ရှင်ဓမ္မက္ခန္ဓလျှောက်သည်၊ အင်းခရုသိမ်သို့ သွားသောအခါ ငချိုဆိုသူ ထီးမိုးမည်ရောက်လာသည်ကို အမိုးမခံ ပယ်တော်မူသည်၊ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်တည်း၊ ထို့ပြင် ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အလွန်လျှင် သီလဝိသုဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၊ သီလဝိသောဓနီကျမ်းတွင် ယင်းသိမ်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထပ်ထပ် ဆိုတော်မူထားသည်။

"ငါတို့ဆရာ ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အော့အန်၍ အနံ့ကို ပယ်ခြင်းငှာ ဝါးလို၍ ကွမ်းရွက်တောင်းသည်ကို တပည့်မြတ်ယာ ထုံး ရှားစေးကွမ်းသီးအစုံနှင့်ကပ်ရာ နေလွှဲပြီမဟုတ်လော၊ ကွမ်းရွက်ချည်းပေးဟု မိန့်တော်မူသည်ကို မြင်လိုက်ကြားလိုက်ရဘူးသည်၊ ထုံးရှားစေးကွမ်းသီးအစုံ ရှိသည့် ကွမ်းရွက်၌ အာဟာရကိစ္စပြီးသည့် မပြီးသည်ကို သိခက်သည်၊ ယက်ဖက်

ရှက်၌လည်း အရှက်ကျက်ရေကိုထား၍ ဟူသောကြောင့် သိခက်၏၊ ကြံတခု၌ပင် အရည်မကပ် အဖတ်သက်သက်ကို ယာဝဇီဝိက, အရည်သက်သက်ကို ယာမကာလိက, ချက်ပြီးတင်လဲကို သတ္တာဟကာလိက,ကြံချောင်း ယာဝကာလိကရသည့် အရာလည်းရှိချေသည်ဟု ငါတို့ဆရာ ဆင်တဲဆရာတော်မိန့်သည်—စသည်ဖြင့် သီလဝိသောဓနီကျမ်း၌ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

ဤသို့ ပညာဂုဏ် သီလဂုဏ်ရှင်ဖြစ်၍လည်း ဆင်တဲဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် ခက်ခဲနက်နဲ၍ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်သဘောတို့ ရောပြွမ်း ပြည့်လျှံနေသော ဤဝိနည်းဋီကာနိဿယ ကျမ်းကြီးကို ကြိုးကြိုးစားစား စီရင်တော်မူသွားသည် ဟု သိသာကြည်ညိုရပေသည်၊ ဤ ဋီကာကျမ်းကြီးလာ ဖော်ပြရာပါဠိဘာသန္တရပုဒ်ပါဠိတို့ကိုလည်း ခေတ်အားလျော်စွာ မရှုံမကြောက်ရဲရဲတောက်ဖြစ်မြောက်အောင် အနက်သမ္ဗန်သွားသည်မှာ ချီးကျူးဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်၊ အချို့နေရာတို့၌လည်း အမှာအထားတို့ဖြင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြန်ဆိုတော်မူသွားလေသည်။

ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အမရပူရခေတ်တွင် ပထမဆင်တဲဆရာတော်စသော သီလသမာဓိပညာဂုဏ်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများသည် မိမိတို့၏ ပင်ပန်းမှုကို ပဓာနမထား နောင်လာနောင်သားတို့အတွက် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဂဏ္ဌိဋ္ဌရအမှိနိဿယများကို ပြုစုတော်မူ၍ သွားကြကုန်၏။

နိဿယကျမ်းကြီးတို့၏ ကျေးဇူးတော်

ဤပါဠိတော် နိဿယများ, အဋ္ဌကထာ ဋီကာနှင့် ဂဏ္ဌိတ္ထိရ ပါဠိနိဿယများကား ကျယ်ဝန်းလှစွာသော ပါဠိ မာဂဓ ဗုဒ္ဓစာပေတို့ကို မြန်မာမှုပြုကြခြင်းများပင် ဖြစ်ရာ ဤနိဿယကျမ်းများမှတဆင့် ဆင့်ပွားကျမ်းဂန်များဖြစ်ကြသော စကားပြေနှင့် ပျို့ ကဗျာ လင်္ကာတို့ကား မြန်မာစာပေကို ထိပ်ဆုံးသို့ ပို့ပေး၍ နေကြသဖြင့် မြန်မာစာပေ၏ မြင့်မားကြွားဝင့်၍ နေမှုမှာ နိဿယကျမ်းများ၌ အခြေစိုက်၍ နေသည်ဟု ဆိုရာ၏၊ ထို့ကြောင့်ပင်—"တိဘက်မြန်မာ မျိုးကွဲတွင်ပါဝင်သော ဘာသာစကားများအနက် အများအားဖြင့် ပါဠိကိုမှီး၍ စာကြီး ပေကြီးတွန်းကားသည့် မြန်မာဘာသာမှတပါး အခြားဘာသာတို့တွင် စာကြီး ပေကြီးမရှိချေ" ဟုပင် ပညာရှိဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင်က သူ၏ ဘာသာလောကကျမ်းတွင် ရေးသွား ဆိုထားပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာ ဂန္ထန္တရနိဿယတို့သည် မြန်မာစာပေ တည်နေသမျှကာလပတ်လုံး တည်တွန့်းဝင့်ကြွား၍ နေရမည့် စာပေများသာ ဖြစ်ပေသည်၊ ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ပါဠိတော်နိဿယများသာ အပြည့်အစုံရှိ၍ အဋ္ဌကထာနိဿယများပင် အပြည့်အစုံမရှိသေးပေ၊ ဋီကာနိဿယများကား အားလုံးလောက်ပင် မရှိကြသေး၊ အမှန်အားဖြင့် ခေတ်သည် တနေ့ထက်တနေ့ သဒ္ဒါ ပညာ ဝီရိယတရားများဆုတ်ယုတ်လာနေသဖြင့်ကြသော် ပါဠိဘာသာ၌ လေ့ကျက်ကျွမ်းဝင်သူ နည်းပါးသွားမည်မှာ မလွဲပေ၊ ထိုအခါမျိုးတွင် ဤ နိဿယကျမ်းစာများမှတပါး အားထားစရာ ရှိမည်မဟုတ်ပေ၊ ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်မှစ၍ နိဿယလုပ်ငန်းကို ရှေ့တန်းတင်ကြရန် အရေးကြီးလျက်ရှိ နေပေပြီ။

ပိဋကဗျူဟာ၏တာဝန်

ဤအကြောင်းကို ထောက်ဆ၍လည်း ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့ကြီးသည် သာ သနာတွင် တန်ဖိုးကြီးလှသော နိဿယအဆောက်အဦကြီး တည်ရှိနေသင့်သည် ဟု ခံယူချက်ထားရှိခဲ့ကြသည်၊ တိမ်မြုပ်နေသောကျမ်းစာများတွင် နိဿယ ကျမ်းကြီးများသည် ကျေးဇူးရှင် ဆရာမြတ်ကြီးတို့၏ ကြိုးပမ်းတည်ဆောက် ထားသော အဆောက်အအုံများပင်ဖြစ်ပေသည်၊ ယင်းအဆောက်အအုံများကို ဖော်ဆောင်ပြုပြင်၍ သာသနာ့မြေတလင်းပြင်တွင် ထင်ထင်လင်းလင်းတည် ဆောက်စိုက်ထူပေးရမည့် တာဝန်ကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ကြီးက ယူဖြစ်အောင် ယူကြရန် အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်း ထားရှိခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရကား—

ဤအချိန်အခါတွင် တတိယမြောက် ကျမ်းစာအဖြစ်[၁] ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာ သနာတော်တွင် ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ် ကျင့်သုံးမှုအရပ်ရပ်အတွက် လွန်စွာလို အပ်လှသော ဤ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကြီးကို ပိဋကအဖွဲ့ဝင်ပေါင်းများစွာ တို့၏ စေတနာ သဒ္ဓါတရားပေါ်တွင် မူတည်၍ ကြည်ညိုလေးစားစွာ ကြိုး စားထုတ်ဖော်လိုက်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းကြီးအလား ဝိနည်းဋီကာနိဿယများ ဖြစ်ကြသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာနိဿယ, ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာနိဿယ, ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာနိဿယတို့ကိုလည်း ပေမှ ကူးယူတည်းဖြတ်ပြီးဖြစ်သဖြင့်

၁။ ပထမကျမ်းစာမှာ ကင်္ချာဏီကျောက်စာမြန်မာပြန်ဖြစ်၍ ဒုတိယကျမ်းစာမှာ ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်းဖြစ်လေသည်။

အခါအားလျော်စွာ သာသနာ့တော်အကျိုးအတွက် ထုတ်ဝေတင်ဆက်ဦးမည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ဝင်စေတနာရှင်တို့သည် ကြည်ရွှင်သော သဒ္ဓါ တရားဖြင့် စောင့်စားအားပေးတော်မူကြလျက် သာသနာပြုကုသိုလ်ထူးကို ဆည်းပူးအားထုတ် ဝိမုတ္တိစခန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေသော်ဝ်ဟု မနော ပဏိဓိမင်္ဂလာဖြင့် ပတ္ထနာပြုအပ်ပါသတည်း။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဗျူဟာ ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ

ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့ကြီးသို့ ၁၁ိ (တစ်ရာတစ်ဆဲ့တစ်ကျပ်) အလှူဝင်၍ ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင် (ပိဋကဝန်ဆောင်)ဖြစ်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ၁၉၇၀-ပြည့်နှစ် ဧပြီလကုန်အထိ –

ရဟန်း	–	၃၃၀
သီလရှင်	–	၃၄
အမျိုးသား	–	၃၅၈
အမျိုးသမီး	–	၂၂၆
ယင်း၌ –		
ရန်ကုန်မြို့မှ	–	၂၇၀
မြို့နယ်စုံမှ	–	၆၇၁
စုစုပေါင်း	–	၉၄၈

– ဦးရှိကြောင်း ကြေငြာပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

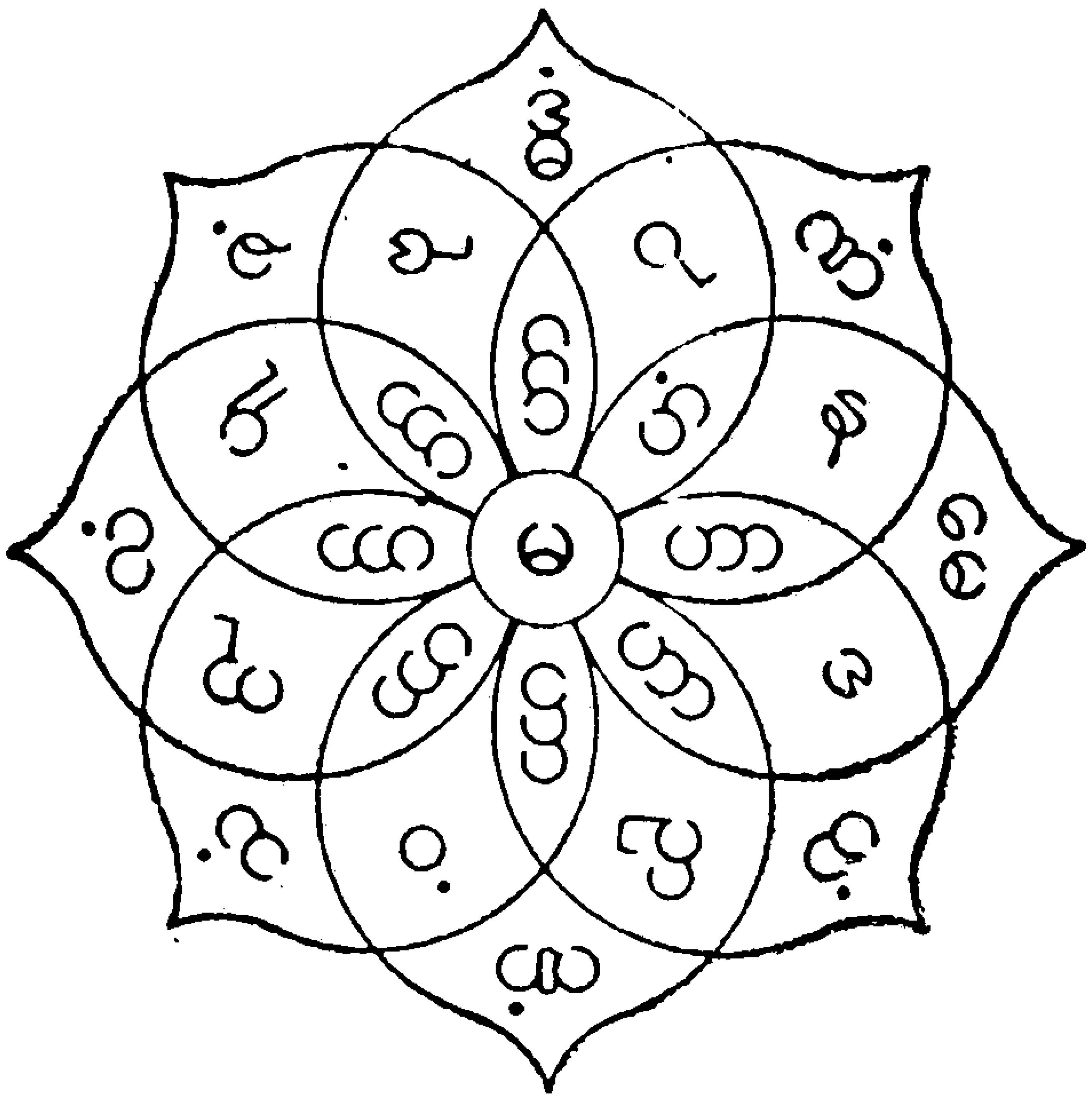

နိဿယ ပဏာမ
နံပါတ် (၁) ကြာဂါထာ။

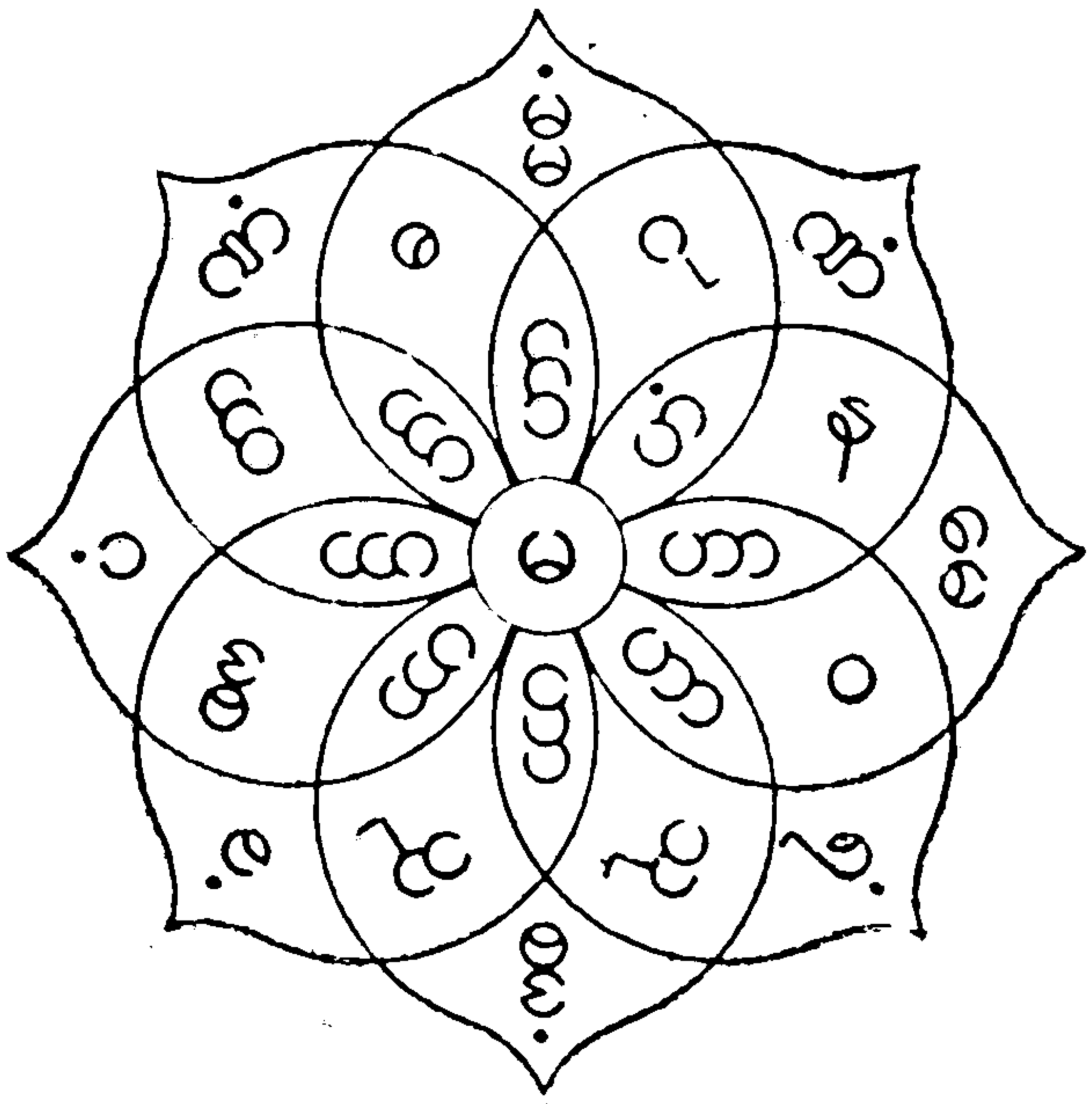

နိဿယ ပဏာမ
နံပါတ် (၂) ကြာဂါထာ။

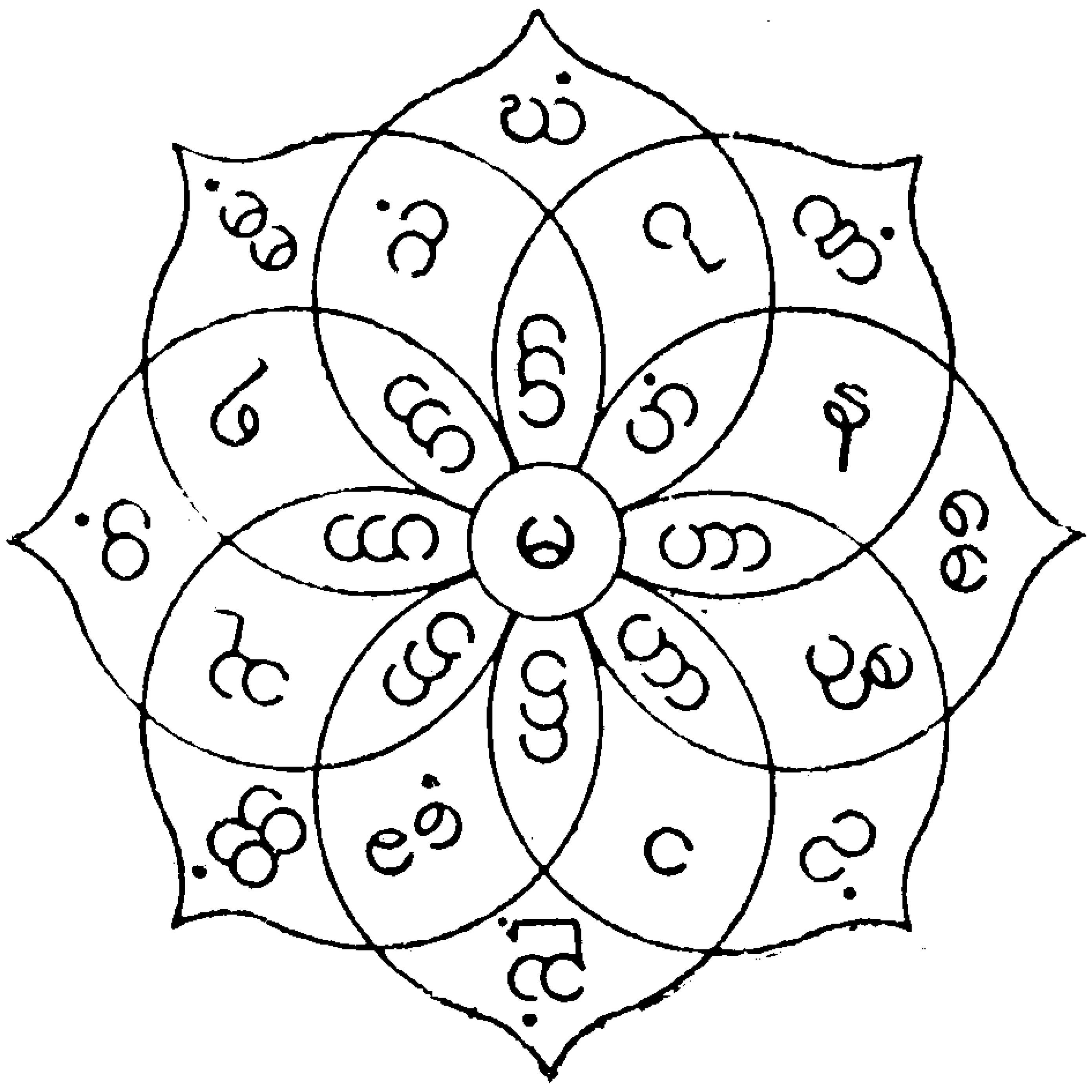

နိဿယ ပဏာမ
နံပါတ် (၃) ကြာဂါထာ။

ဗုဒ္ဓဝစနံ စိရံ တိဋ္ဌတု ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယ

(ပထမတွဲ)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဿယ ပဏာမ

၁။ မဟာဒယံ မဟာဉာဏံ၊ မဟာဝံသံ မဟာကုလံ။
မဟာပူဇံ မဟာဗုဒ္ဓိံ၊ မဟာဂုဏံ မဟံ နမေ။

၂။ မဟာဝရံ မဟာသုဒ္ဓိံ၊ မဟာသုခံ မဟာဒီပံ။
မဟာတာဏံ မဟာဓမ္မံ၊ မဟာဂုဏံ မဟံ နမေ။

၃။ မဟာသီလံ မဟာပညံ၊ မဟာခေတ္တံ မဟာသုတံ။
မဟာရမ္မံ မဟာသံဃံ၊ မဟာဂုဏံ မဟံ နမေ။

၄။ ကတဿေဝံ ပဏာမဿ၊ ဝတ္ထုတ္တယေ နမာရဟေ။
အာနုဘာဝေန ဃာတန္တ-ရာယော ဟုတွာဝ သာဓုကံ။

၅။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂန္ထဿ၊ နိဿယဉ္စ ယထာဗလံ။
ကရိဿာမိ သုနိဿာယ၊ အာစရိယုပဒေသကံ။

၆။ တန္တု၊ ဂမ္ဘီရနိပုဏတ္ထာ- မိပ္ပါယဂုဠှနိဿယံ။
ဒုဇ္ဇာနလီနပဒတ္ထံ၊ ပညတ္တိဟေတုဒီပကံ။

၇။ ဓိမာနံ မတိဝဍ္ဎုနံ၊ ဝိနယဋ္ဌယကောဝိဒံ။
တဿ နတ္ထေဝ နိဿယော၊ အတ္ထီတိ န သုတာပုဗ္ဗော။

၈။ မိမာနဋ္ဌေဝ သောတူနံ၊ ဉာဏပါဋ္ဌဝသောဘာယ။
ဂရူနံ ပဿတံ နယံ၊ သုဝဏ္ဏိတံ သုနိဿာယ။

၉။ ကရိဿာမိ ဿ နိဿယံ၊ သာဓုကံဝ သဒ္ဒတ္ထကံ။
· တမ္ပိ ပဿန္တု စက္ခုနော၊ ပညာယ စ ဝိစိန္တန္တု။

မဟာဒယံ၊အလွန်မြတ်သော ကရုဏာဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ မဟာဉာဏံ၊ အလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ 'မဟာဝံသံ၊ကမ္ဘာဦး၌ဖြစ်သော မဟာသမ္မတ အသမ္ဘိန္နခတ္တိယအနွယ်တည်းဟူသော မြတ်သော အနွယ်ဖြစ်တော်မူထသော။မဟာကုလံ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတည်းဟူသော မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူထသော။ မဟာပူဇံ၊ မြတ်ကုန်သော လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ဝါ၊ မြတ်တော်မူကုန်သော အဂ္ဂသာဝက,မဟာသာဝကတို့သည် မပြတ်ပူဇော်အပ်ထသော။မဟာဂုဏံ၊အရဟံအစရှိသော အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျဖြစ်သော များမြတ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်းရှိတော်မူထသော။ မဟာဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ သည်။နမေ၊ ရှိခိုး၏။

[ဤဂါထာတွင် "မဟံ နမေ"-၌ မ-ကို အာဂုမ်ဟု မှတ်လေ။]

မဟာဝရံ၊ မြတ်ကုန်သော လောကီတရားတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော။ မဟာသုဒ္ဓံ၊များစွာကုန်သော ကိလေသာတို့မှ စင်တော်မူထသော။မဟာသုခံ၊ အလွန်မြတ်သော ချမ်းသာစစ်ဖြစ်တော်မူထတော။ မဟာဒီပံ၊ မောဟအစရှိသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျောက်တတ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့၏ သတ္တိတည်းဟူသော မြတ်သော ဆီမီးတန်ဆောင်ရှိတော်မူထသော။မဟာတာဏံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ကျခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်းတည်းဟူသော မြတ်သောစောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။မဟာဂုဏံ၊သွာက္ခာတတာ အစရှိသောများမြတ်သော်ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟာဓမ္မံ၊မြတ်သောတရားတော်ကို။ အဟံ၊သည်။ နမေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မဟာသီလံ၊ မြတ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလ—စသော လေးပါးသော သီလ ရှိတော်မူထသော။ မဟာပညံ၊မြတ်သော မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ ရှိတော်မူထသော။ မဟာခေတ္တံ၊ အလွန်မြတ်သော ကောင်းမှု၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။မဟာသုတံ၊ ပိဋကတ်ကို ဆောင်ရွက်လေ့လာတော်မူခြင်း တည်းဟူ

သော မြတ်သောပရိယတ္တိသုတ ရှိတော်မူထသော။ မဟာရမ္မံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိတော်မူထသော။ မဟာဂုဏံ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာ အစရှိသော မြတ်သောကျေးဇူးတော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟာသံဃံ၊ မြတ်သော သံဃာတော်ကို။ အဟံ၊သည်။ နမေ၊ရှိခိုးပါ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာသုံးခု အပေါင်းဖြင့်။ နမာရဟော၊ မပြတ်ရှိခိုးခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ဝတ္ထုတ္တယေ၊ ရတနာသုံးပါး အပေါင်း၌။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ပဏာမဿ၊ ရှိခိုးခြင်းပဏာမ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်တော်အစွမ်းဖြင့်။ ဃာတန္တရာယော၀၊ ဖျောက်အပ် ပယ်အပ်သော အန္တရာယ်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊၍။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂန္ထဿ၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိကျမ်း၏။ နိဿယဥ္စ၊ နိဿယကိုလည်း။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ဝါ၊အစွမ်းရှိသရွေ့။ အာစရိယုပဒေသကံ၊ ဆရာမြတ်တို့၏ ဥပဒေသနည်းကို။ဝါ၊ဆရာမြတ်တို့မှ ရအပ်သော ဥပဒေသနည်းကို။ သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာ မှီ၍။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဟံ၊ သည်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။

တန္တိ-တံ ပန ပကရဏံ၊ ထိုဝဇိရဗုဒ္ဓိ အမည်ရှိသော ကျမ်းသည်ကား။ ဂမ္ဘီရနိပုဏတ္ထာဓိပ္ပါယဂုဋ္ဌနိစ္ဆယံ၊ နက်နဲ သိမ်မွေ့သော အနက် အဓိပ္ပါယ်၊ လျှို့ဝှက်သော အဆုံးအဖြတ်လည်း ရှိ၏။ ဒုဇ္ဇာနလီနပဒတ္ထံ၊ အသိခက်ခဲ ကွယ်ဝှက်သော ပုဒ်အနက်လည်း ရှိ၏။ ပညတ္တိဟေတုဒီပကံ၊ ပညတ်တော်မူခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း များစွာပြတတ်၏။ဓိမာနံ၊ ဝိနည်း၌ အသိဉာဏ်ရှိကုန်သော သူတို့၏။မတိဝဍ္ဎနံ၊ အလိုကိုလည်း ပွားစေတတ်၏။ ဝိနယဋ္ဌယကောဝိဒံ၊ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်၌လည်း လိမ္မာစေတတ်၏။တဿ၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူးအကျိုးကိုပြတတ်သော ကျမ်း၏။ နိဿယော၊ အမှီနိဿယသည်။ နတ္ထေဝ—နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသေးသည်သာတည်း။ နိဿယော၊ အမှီနိဿယသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ န သုတပုဗ္ဗော၊ မကြားစဖူး။ ကသ္မာ၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူး အကျိုးအထူးကို ပြတတ်သော ကျမ်း၏ နိဿယ မရှိသေး ဖြစ်သောကြောင့်။ ဓိမာနံ၊ ထက်မြက်လျင်မြန်သော ပညာရှိကုန်သော။ သောတူနံ၊ စာသင်,စာပို့,, ကျမ်းကြည့် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏။ ဉာဏပါဋဝသောဘာယ၊ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်း, ဉာဏ်၏တင့်တယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဿတ-ပဿန္တာနံ၊ ပညာမျက်စိ အမြင်ရှိကုန်သော။ ပရူနံ၊ ဆရာမြတ်တို့၏။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းအပ်သော။ နယံ၊ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ အသာ၊ ထိုဝဇိရဗုဒ္ဓိကာကျမ်း [illegible] သုဒ္ဓတ္တကံ၊ အနက်သက်သက်သာ ဖြစ်သော။ နိဿယံ၊နိဿယကို၊ [illegible] မုက်ဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ကရိဿာမိ၊ [illegible] တမ္ပိ၊ ထိုဂိုကာ [illegible]

ကိုလည်း။ သဇ္ဇနာ၊ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုနာ၊ ကြည်လင်ချမ်းမြေ့စွာသော ပသာဒစက္ခုဖြင့်။ ပဿန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။ ပညာယ စ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်လည်း။ ဝိစိနန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။

ဗဟုဗ္ဗိမ နာနာပါဌော၊ ဗဟုနာသန ပါဌကော။
ဗဟုဘာသန္တရမိဿော၊ ဂန္ထောယံ ပန ဒုဒ္ဒသော။ ။
သဟတ္ထကံ ပါဌံ တသ္မာ၊ သုသောဓိယ ယထာဗလံ။
လိခိတံ ဝိညူဟိ ဥဇ္ဇုယံ၊ ယထာဉာဏံ ယထာဘူတံ။ ။

ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲသော အနက်အဓိပ္ပါယ်, ကွယ်သော ပုဒ်အဆုံးအဖြတ်ရှိသော။အယံ ပန ဂန္ထော၊ ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိကျမ်းသည်ကား။ဗဟုဗ္ဗိဓနာနာပါဌော၊ များသော အပြားရှိသော အထူးထူးသောပါဌ်လည်း ရှိ၏။ဗဟုနာသန ပါဌကော၊ များစွာပျက်စီးသော ပါဌ်အစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဗဟုဘာသန္တရမိဿော၊ များစွာသော သင်္ကရိုက်,သီဟိုဠ်ဘာသာတို့နှင့်လည်းပြွမ်း၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဟတ္ထကံ၊ မိမိလက်၌ရှိသော (ကိုယ်၌ရှိသော)။ ပါဌံ၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိပါဌ်ကိုသာလျှင်။ ယထာဗလံ၊ စွမ်းအားရှိသရွေ့။ သုသော ဓိယ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်၍။ ယထာဉာဏံ၊ ဉာဏ်သက်ဝင်တိုင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဉာဏ်အထင်ရှိတိုင်း။ လိခိတံ—လိခိတံ ဣတိ၊ ရေးအပ်၏ဟူ၍။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဥဇ္ဇုယံ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ သိစေခလို။

စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော၊ ဇိနော ဒေတု ဇယံ မမ။
ဓမ္မော ရက္ခတု သဒ္ဓမ္မေ၊ သီလေ ရမ္မတု မေ မနော။

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂန္ထာရမ္ဘ

(၁) ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ သဗ္ဗေ၊
ဝိမောစိတာ ယေန ဝိနေယျသတ္တာ။
တံ စက္ခုဘူတံ သိရသာ နမိတွာ၊
လောကဿ လောကန္တဂတဿ ဓမ္မံ။

သံဃဉ္စ သီလာဒိဂုဏေဟိ ယုတ္တ-
မာဒါယ သဗ္ဗေသု ပဒေသု သာရံ။
သင်္ခေပ ကာမေန မမာသယေန၊
သဉ္စောဒိတော ဘိက္ခုဟိတဉ္စ ဒိသွာ။

သမန္တပါသာဒိကသညိတာယ၊
သမ္ဗုဒ္ဓဃောသာစရိယောဒိတာယ။
သမာသတော လီနပဒေ လိခိဿံ၊
သမာသတော လီနပဒေ လိခိတံ။

[ရှေ့နှစ်ဂါထာသည် ရ-ဂိုဏ်းနှစ်ခု, ဇ-ဂိုဏ်းတခု, ဂရု တခုရှိသော ဣန္ဒဝဇိရာ ဂါထာ မည်၏။ နောက်ဂါထာကား ဥပဇာတိဂါထာ မည်၏။]

ယေန ဗုဒ္ဓေန၊ အကြင်ဘုရားမြတ်သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိနေယျသတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ၊ ပညာကြောင့် စင်ကြယ်သော။ ဒယာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်။ ဝိမောစိတာ၊ လွတ်စေတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ-ဒယာယ၊ ကရုဏာတော်ကြောင့်။ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော ပညာတော်ဖြင့်။ ဝါ-ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ ဒယာယ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ ပညာ-ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဝိနေယျသတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ ဝိမောစိတာ၊ လွတ်စေတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ လောကဿ၊ အကြွင်းမရှိသော သတ္တလောက၏။ စက္ခုဘူတံ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ ငါးပါးအားဖြင့် စက္ခုအား ထင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နမိတွာ၊ ၍။ လောကန္တဂတဿ၊ လောကသုံးပါး၏ အဆုံး

---

(၁) ဤကဲ့သို့ ကွင်းဖြင့်ပြထားသော နံပါတ်သည် ဆဋ္ဌမူ ဋီကာပါဠိ စာမျက်နှာ ဖြစ်သည်။

သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တကဘူတံ၊ ဥစ္စာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (ဓမ္မ—ဠ စပ်) ဝါ၊ လောကသုံးပါး၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သွာက္ခာတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်း။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နမာမိ၊ ၏။ နမိတွာ၊ ၍။ သီလာဒိဂုဏောဟိ၊ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်။ ယုတ္တံ၊ အမြဲယှဉ်တော်မူသော။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း။ နမိတွာ–နမာမိ၊ ၏။ နမိတွာ၊ ၍။ သခေ်ပကာမေန၊ သခေ်ပနည်းကိုအလိုရှိသော။ မမာသယေန၊ ငါ၏ အလိုဖြင့်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သဇ္ဈာဒိတော၊ ကောင်းစွာ တိုက်တွန်း တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သမန္တပါသာဒိကာသညိတာယ၊ သမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော။ ဝါ၊ သမန္တပါသာဒိကာ–ဟူသော အမည်ဖြင့် မှတ်အပ်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓဃောသာစရိယေဒိတာယ၊ ဘုရားကဲ့သို့ ကျော်စောထင်ရှားသော အသံရှိသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် စီရင်တော်မူအပ်သော။ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓဃောသအမည်ရှိသော ဆရာမြတ်သည် စီရင်တော်မူအပ်သော။ (ဤ၌ သံ-အနက် မရှိ၊ ဂါထာဗန္ဓပဒပူရဏမျှသာ) သံဝဏ္ဏနာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌေသု၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသု ပဒေသု၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။ သာရံ၊ မြတ်သောအနက်ကို။ ဝါ၊ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော အနက် အဆုံးအဖြတ်ကို။ အာဒါယ စ၊ ယူ၍လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဟိတံ၊ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာကို သင်ကြားလေ့လာကုန်သောရဟန်းတို့၏ အကျိုးကို။ ဒိသွာ စ၊ ရှု၍လည်းကောင်း။ သံဝဏ္ဏနာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏။ လီနပဒေ၊ ကွယ်သော ပုဒ်၌။ ယံ အတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ အကြင်အနက် အဆုံးအဖြတ်ကို။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ လီနပဒေ၊ ကွယ်သော ပုဒ်၌။ ဝါ၊ ကွယ်သော ပုဒ်ရှိသော အရာ၌။ တံ အတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုသို့သော အဆုံး အဖြတ်ကို။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ လိခိဿံ–လိခိဿာမိ၊ ရေးပေအံ့။

ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ကို ရေးလိုသော ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ ဆရာသည် ယော ကပ္ပကောဋီဟိ- အစရှိသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၏အဖွင့်ကိုသာ မပြုမူ၍ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ -စသည်ဖြင့် ရတနတ္တယပဏာမကို အဘယ်အကျိုးငှာ ပြုတော်မူသနည်း–ဟူမူကား ကျမ်းကို အားထုတ်သည်၏အစ၌ အလုံးစုံသော အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရ ဖြစ်သော အန္တရာယ်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ရတနတ္တယ ပဏာမကို ပြုခြင်းသည် မိမိ၏ ရတနာသုံးပါးအပေါ်၌ သဒ္ဓါခြင်း,ရိုသေခြင်း အစရှိသော ကျေးဇူး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို သိရခြင်း အကျိုးရှိသည်၊ ထိုသို့

သိရခြင်းသည် ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှစ်သိမ့်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့နှစ်သိမ့်စေခြင်းသည် မိမိ၌ ပညာရှိတို့၏ များစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့မြတ်နိုးခြင်းသည် သဒ္ဒါ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ဆရာသည် ပြုအပ်သော အဖွင့်ကျမ်းသည်သာ ပမာဏဖြစ်၏—ဟု သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော ဋီကာကျမ်း၌ ရှိသေခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သော ရိုသေခြင်းရှိသော ပညာရှိတို့သည် ကျမ်းကိုသင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း မှတ်ယူခြင်းအကျိုးရှိသည်၊ ထိုသို့သင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း မှတ်ယူခြင်းသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းစွာ သိခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့ သိခြင်းသည် အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော ပါဠိဓမ္မကို ဟုတ်မှန်တိုင်း သိရခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သိခြင်းသည် မဖောက်မပြန် မှန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ထိုကျင့်ရခြင်းသည် အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးပြီးခြင်း အကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ဋီကာကျမ်းကို အားထုတ်လိုသော အရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဆရာသည် “ယော ကပ္ပကောဋိဟိ” အစရှိသည်တို့၏အဖွင့်ကို မပြုမီ ရှေးအဖို့ ကျမ်း၏အစ၌ ရတနတ္တယပဏာမကို ပြု၍ ထိုပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်သော အန္တရာယ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကျမ်းကို အားထုတ်ရာ၏ဟု နှလုံးထားတော်မူ၍ အတိုင်းမသိသော မရေတွက်နိုင်သော ကာလ၌ ဆည်းပူးအပ်သောကုသိုလ် ပါရမီတော်တို့၏ အကျိုးဖြစ်သော ဒသဗလ အသာဓာရဏ ဂေဿရဇ္ဇ—ဉာဏ်အစရှိသော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းဟည်းဟူသော မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်ကြီး လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာသော ရူပကာယတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း, ဝဋ္ဋဆင်းရဲ အပေါင်းမှ ထုတ်တတ်သော နိယျာနိက စသော များစွာသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း, အနုတ္တရ ပုညက္ခေတ္တ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံသော လောကသည် ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါး အပေါင်းအား အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျက်ခြင်း ပယ်ခြင်း အကျိုးပြီးစီးပုံသော၄ါ ရတနတ္တယပဏာမကို ပြုခြင်း၄ါ “ပညာဒိဘဒ္ဒါလယ ဒယာလယ သတ္ထု”—စသော ဂါထာကို ဆို၏။

တနည်းကား-ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ဋီကာကျမ်းကို ပြုလိုသော အရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိဆရာသည် ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ သဘောကို ပြတတ်သော ရတနတ္တယပဏာမ ပဏာမိတဗ္ဗ ပဏာမဟေတု ပဏာမ ပယောဇဉ် နိမိတ် ကတ္တား ကရဏပ္ပကာရ ပကရဏပယောဇဉ် ပဋိညာဉ် ပဋိညာတဗ္ဗတို့ကို ပြုတော်မူခြင်းငှါ "ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ သဗ္ဗေ၊ ဝိမောစိတာ ယေန ဝိနေယျသတ္တာ၊"- စသော သုံးဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

ထိုပါဠိတို့တွင် ရတနာသုံးပါးအပေါင်းတို့၏ ကျေးဇူးကို ညွတ်ခြင်း ကိုင်းခြင်း ရှိုင်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်တို့ကို ပျောက်ခြင်း မြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကုသိုလ် စေတနာသည် **ပဏာမ** မည်၏။

ထိုပဏာမကို နမိတွာ-၌ နမု-ဓာတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာ သုံးပါးအပေါင်းသည် **ပဏာမိတဗ္ဗ** မည်၏။

ထိုပဏာမိတဗ္ဗကို တံ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ-ပုဒ်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ပဏာမာရဟာအဖြစ်-ဟု ဆိုအပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းသည် **ပဏာမဟေတု** မည်၏။ ထိုပဏာမဟေတုကို ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ။ပ။သတ္တာ၊စက္ခုဘူတံ လောကဿ လောကန္တဂတဿ သီလာ ဒိဂုဏောဟိ ယုတ္တံ-ဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

အန္တရာယ်၏ အဘာဝသည် **ပယောဇဉ်** မည်၏။

ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းတို့ကို ပြုသဖြင့် အန္တရာယ် မရှိ ပျောက်ကင်းရကား ထိုပဏာမပယောဇဉ်ကို နမိတွာ-၌ အကျုံး ဝင်သော နမု-ဓာတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

နိမိတ်သည် အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ် ဗာဟိရနိမိတ်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုတွင် ကျမ်းပြုဆရာ၏ ကရုဏာသည် **အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်** မည်၏။

ထိုအဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်ကို မမာသယေန-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

သောတုဇနအပေါင်းသည် **ဗာဟိရနိမိတ်** မည်၏။

ထိုဗာဟိရနိမိတ်ကို ဘိက္ခုဟိတဉ္စ ဒိသွာ-ပုဒ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ကျမ်းပြုသော အခြင်းအရာသည် **ကရဏပ္ပကာရ** မည်၏။

ထို ကရဏာပ္ပကာရကို "အာဒါယ သဗ္ဗေသု ပဒေသု သာရံ သမာ သတော လီနပဒေ လိခိတံ"-ပုဒ်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ကျမ်းပြုသော ဆရာသည် **ကတ္တား** မည်၏။

ထိုကတ္တားကို လိခိဿံ-ဟူသောပုဒ်၌ ဿံ-ဝိဘတ်သည် ဟောအပ်သော အဟံ-ဟူသော ကတ္တားဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ကျမ်းကိုပြုအံ့ဟု ဝန်ခံခြင်းသည် **ပဋိညာဉ်** မည်၏။

ပြုအပ်သောကျမ်းသည် **ပဋိညာတဗ္ဗ** မည်၏။

ထိုပဋိညာဉ် ပဋိညာတဗ္ဗကို လီနပဒေ လိခိဿံ-ပုဒ်တို့ဖြင့်ပြတော်မူ၏။

ဤဋီကာကျမ်းဖြင့် သိအပ်သောအနက်အဆုံးအဖြတ်သည် **ပကရဏပယောဇဉ်**မည်၏။

ထိုပယောဇဉ်ကို လိခိဿံ-၌ လိခ ဓာတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ဤသို့ ပဏာမကိုပြုရာ၌ ကာယပဏာမ မနောပဏာမ တို့ဖြင့်လည်း အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်ကောင်းလျက် ဂန္ထဂရုက ဖြစ်သော ဝစီပဏာမကိုသာ အဘယ့်ကြောင့် ပြုအပ်လေသနည်း-ဟူမူ ကာယပဏာမ မနောပဏာမတို့ဖြင့် အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော်လည်း ဝစီပဏာမသည်သာ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဟုတ်တိုင်းသော ကျေးဇူးကို ကြားခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်၌ သာတိသယဖြစ်သောကြောင့် ဝစီပဏာမကိုသာ ပြုတော်မူသည်ဟူလို။

ထိုအနက်ကို "ယဿ သတ္ထုနော ပဏာမံ ကတ္တုကာမော တဿ ဂုဏဝိသေသဒဿနတ္ထံ ကရုဏာ ဝိယာတိအာဒိမာဟ" – ဟူသော မူလဋီကာကိုလည်းကောင်း, "ဂုဏဝိသေသဒဿနတ္ထန္တိ ဧတေန သတိပိ။ပ။သာတိသယော ဝစီပဏာမော ဝိဟိတောတိ ဒဿေတိ"- ဟူသော အနုဋီကာကိုလည်းကောင်း ထောက်၍သိရာ၏။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဋီကာသည် မာဂဓဘာသာပြန်၍ အနည်းငယ်မျှသာ သီဟိုဠ်ဘာသာပါသည့် ဝဇီရတမျိုး, မာဂဓဘာသာမပြန်မူ၍ သီဟိုဠ်ဘာသာအများပါသည့် ဝဇီရတမျိုး ရှိသည်တွင် ယာအနက်ရေးလတ္တံ့သည်မှာ မာဂဓဘာသာ ပြန်၍ အနည်းငယ်မျှသာ သီဟိုဠ်ဘာသာပါသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၏ အနက်ကို ရေးပေအံ့။

ပါဠိလည်း အယုတ်, အလွန် ရှိကြသည်၊ မာဂဓပြန်သည့်စာမှာ မရှိမူ၍ မပြန်သည့်စာမှာရှိသည်၊ မပြန်သည့်စာမှာရှိ၍ ပြန်သည့်စာမှာ မရှိဖြစ်ကြသည် ဖြစ်၍ ပြန်စာရှိတိုင်းအနက်ကိုသာ သမွန်အံ့။

“သညာ စ၊ ကျမ်း၏အမည်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တဉ္စ၊ ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကြောင်းလည်းကောင်း။ ကတ္တာ စ၊ ကျမ်းပြုသော ဆရာ လည်းကောင်း။ ပရိမာဏဉ္စ၊ ကျမ်း၏အတိုင်းအရှည် လည်းကောင်း။ ပယောဇနဉ္စ၊ ကျမ်း၏အကျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣဒံ ပဉ္စကံ၊ ဤပဉ္စကကို။ ဝါ၊ ဤအနက်ငါးပါး အပေါင်းကို။ သဗ္ဗာဂမဿ၊ အလုံးစုံသော ကျမ်း၏။ ပုဗ္ဗဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ဝါ၊ အစဉ်လျှင်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆိတာ-ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိုရှိသောကျမ်းပြုဆရာသည်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ဆိုတော်မူသောကြောင့်။ သမန္တပါသာဒိကေတိ ဣမိနာ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ သညာ၊ သမန္တပါသာဒိကာ-ဟူသော ကျမ်းအမည်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒီပန္တဿ ဘိက္ခုဇနဿ၊ အတ္ထံ နာဘိသမ္ဘုနာတီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓဃောသောတိ ဂရူဟိ ဂဟိတနာမဓေယျေနာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကတ္တာ၊ ကျမ်းပြုတော်မူသော ဆရာကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ သမဓိကသတ္တဝီသတိ သဟဿမတ္တေန၊ တဿ ဂန္ထေနာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမာဏံ၊ ကျမ်း၏ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ စိရဋ္ဌိတတ္ထံ မဝှဿာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ ကျမ်း၏အကျိုးကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[အချို့စာ၌-“မိစ္ဆတာတိ ပုဗ္ဗတ္တာ သဗ္ဗတန္တာနံ ပစ္ဆာ အတ္ထာနုဝဏ္ဏနာယ” အစရှိသည်ဖြင့်ပါဠိရှိ၏။

သဗ္ဗတန္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကျမ်းတို့၏။ အတ္ထပဉ္စကံ၊ ကို၊ ပုဗ္ဗတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာဆိုပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အတ္ထံ၊ ကို။ အနုဝဏ္ဏနာယ၊ အစဉ်ဖွင့်ရာ၏-ဟု အနက်ပေးလေ။]

(၂) တတြ၊ ဤသညာ နိမိတ္တ-စသောဂါထာ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ ဝတ္တု'မိစ္ဆတာတိ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ ဝတ္တုမိစ္ဆတာ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ကဟံဝိဓော၊ အဘယ်သို့ဂုဏ်သတ္တိရှိသော ဆရာသည်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုတတ်သောဆရာမည်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။-

ပါဠိဝတ္ထုဝိဒူ၊ ပါဠိအပြား အနက်အပြားကို သိလေ့ရှိသော။ ဝါ၊ ပါဠိ အထူး အနက်အထူးကိုသိလေ့ရှိသော။ အသံဟိရော၊ ရှဲ့တွန့်ဆုတ်ဆိုင်းခြင်း မရှိထသော။ သုစိစင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးရှိထသော။ အမစ္ဆရော၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိထသော။စတုက္ကမ. ပရိစ္စာဂီ၊ သုတ္တ,သုတ္တာနုလောမ–စသော လေးပါးသော အဆုံးအဖြတ်ကို မစွန့်လေ့ရှိထသော။ဟိတုဿုကောါသင် နာကုန်သော တပည့် အပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားငှါ အားထုတ်တတ်ထသော။ ဒေသကောပိ–[၁] ဒေသကောဝ၊ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ဝတ္တာ၊ဟောတတ်သော ဆရာမည်၏။ ဝါ၊ဆိုတတ်သော ဆရာမည်၏။—ဣတိ၊သို့။ပရိဟာရော၊ကို။ဥစ္စတေ၊၏။

တတ္ထ[၂]၊ထိုပါဠိဝတ္ထုဝိဒူစသော ပုဒ်တို့၌။ဝိပ္ပဋ္ဌာရော၊အကျယ်ကို။မယာ၊သည်။ ဝုစ္စတေ၊အံ့။ ဝတ္ထုကြိုပါဠိအစဉ်၌။ အဝတ္ထော၊ကို။ ပဋ္ဌပေတိ၊သိအပ်၏။ဣတိ တသ္မာ၊ထိုသို့ သိရာဖြစ်သော သတ္တကြောင့်။သော ပါဠိပဗန္ဓော၊ထိုပါဠိအစဉ် သည်။ပါဠော၊ပါဠိမည်၏။

[ကြားကား ပဋ္ဌပေတ–ဟု မုဒ္ဒ ပထမက္ခရာ ဌ–နှင့် ရှိသော ပါဠိအနက် တည်း။ ပဋ္ဌပေတိ–ဟု ဒုတိယက္ခရာ ဌ–နှင့် ကမ္မသာမနလည်း ပါဠိ–အချို့ ရှိ၏။

ယော ပါဠိပဗန္ဓော၊ အကြင်ပါဠိအစဉ်ကို။ပဋ္ဌတေ၊ ရွတ်အပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုသို့ ရွတ်အပ်သောသတ္တိကြောင့်။သော ပါဠိပဗန္ဓော၊သည်။ပါဠော၊ ပါဠိမည်၏ဟု–ပေးလေ[၂]။]

ဟိ–သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော ပါဠော၊သည်။ အတ္ထာနုရူပေါ စ၊အနက်အား လျော်သောပါဠိလည်းကောင်း။ အတ္ထာနနုရူပေါ စ၊ အနက်အား မလျော် သော ပါဠိလည်းကောင်း။ ဣတိ–ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ဖြင့်။ အနေကပ္ပကာ ရော၊များသော အပြားရှိ၏။ကထံ အနေကပ္ပကာရော၊ အဘယ်သို့ များသော အပြားရှိသနည်းဟူမူကား။သန္ဓာယဘာသိတော၊ သန္ဓာယဘာသိတဖြစ်သော ပါဠိလည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနဘာသိတော၊ဗျဉ္ဇနဘာသိတဖြစ်သော ပါဠိလည်း ကောင်း။သာဝကောသပါဠော၊ လည်းကောင်း။ နိရဝကောသပါဠော၊လည်း ကောင်း။ နီတော၊ နီတပါဠိလည်းကောင်း။ နေယျော၊ နေယျပါဠိလည်း ကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ဖြင့်။အနေကပ္ပကာရော၊၏။ ... ယာ ဘာသိတာစသော ပါဠိတို့၌။ ဝိသေသော၊အထူးကို။ဝေါကြည့်သို့သော ပါဠိ

---

[၁]။ ... (...)

[၂]။ ... ... ပါဠော (...)

၂၁၆၄၇

အယူးဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။အနေကတ္ထဝတ္တာ၊များသောအနက်ကို ဟောတတ်သောပါဠိသည်။သန္ဒေဟဘာသိတော နာမ၊သန္ဒေဟဘာသိတမည်၏။"မာတရံ ပိတရံ ဟန္တွာ"တိအာဒိ၊မာတရံ ပိတရံ ဟန္တွာ-အစရှိသည်တည်း။တနည်းကား။ "မာတရံ ပိတရံ ဟန္တွာ"တိအာဒိ၊ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တွာအစရှိသောပါဠိသည်။အနေကတ္ထဝတ္တာ-အနေကတ္ထဝုတ္တိတာ၊ များသောအနက်ကို ဟောတတ်သောကြောင့်။သန္ဒေဟဘာသိတော နာမ၊၏။

[ဤ၌ လောဘကို ရည်၍ မာတရံ၊မာနကို ရည်၍ ပိတရံ ဟု ဟောတော်မူရကား သန္ဒေဟဘာသိတပါဠိမည်၏-ဟု သိရာ၏။]

"မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ" တျာဒိ၊ ဓမ္မာ-အစရှိသော ပါဠိသည်။ကေဝလဝတ္တာ၊ တခုသောအနက်ကို ဟောတတ်သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဘာသိတော နာမ၊၏။

[ဤ၌ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ—၌ မနော—သဒ္ဒါသည် စိတ်ဟူသောအနက်ကို ဟောရကား ဗျဉ္ဇနဘာသိတမည်၏။]

"သဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ အာဒိတ္တံ" မိတျာဒိ၊ ပါဠိသည်။ သာဝသေသော နာမ၊ ၏။ "သဗ္ဗေ ဓမ္မာ သဗ္ဗာကာရေန ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဉာဏမုခေ အာပါထံ အာဂစ္ဆန္တိ"တျာဒိ၊ သည်။ ဝိပရီတော၊ သာဝသေသမှ ပြန်သည်ဖြစ်၍။ နိရဝသေသော နာမ၊ ပါဠိမည်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ဟောအပ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ဟောအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝဂန္တဗ္ဗော၊ သိအပ်သော အနက်ရှိသောပါဠိသည်။ နီတော နာမ၊ မည်၏။ "အနိစ္စံ ဒုက္ခမနတ္တာ" တျာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။ ယုတ္တိယာ၊ အသင့်ဖြင့်။ အနုဿရိတဗ္ဗော၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်အပ်သော အနက်ရှိသော ပါဠိသည်။ နေယျော နာမ၊ မည်၏။ "ဧကပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ" တျာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။

အတ္ထောပိ၊ အနက်သည်လည်း။ အနေကပ္ပကာရော၊ ၏။ ပါဠတ္ထော၊ ပါဠိလျောက်ဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပါဠိဖြင့် မှတ်အပ်သော အနက်လည်းကောင်း။ သဘာဝတ္ထော၊ သဘောဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ နေယျတ္ထော၊ သိအပ်သော အနက်လည်းကောင်း။ ပါဠာနုရူပေါ၊ ပါဠိသားလျောက်ပတ်စွာဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ ပါဠာနနုရူပေါ၊ ပါဠိနှင့်မလျော်သော အနက်လည်းကောင်း။ သာဝသေသတ္ထော၊ အကြွင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ နိရဝသေသတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိသော

အနက်လည်းကောင်း။ နိတတ္တော၊ တိုက်ရိုက် သိအပ်သော အနက်လည်း ကောင်း။ နေယျတ္တော၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက် လည်းကောင်း။ ဣတျာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပါဌတ္ထအစရှိသည်တို့၌။ ဇေဝံ၊ သို့။ပါဠိယာ၊ အားဖြင့်။ ဝိသေသော၊ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ယော ပါဌော၊ကို။ တံတံသညာပနတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သော အနက်သဘောကို မှတ်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ သိစိမ့်သောငှါ။ ဥစ္စာရိယတေ၊ ရွတ်အပ်၏။ သော ပါဌော၊ ထိုပါဌ်သည်။ ပါဌတ္ထော၊ ၏။ "သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ" မိတျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဝါ၊ "သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ" မိတျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ယော ပါဌော၊ ကို ။ပ။ သော ပါဌော၊ သည်။ ပါဌတ္ထော၊ မည်၏။ (ဟူ၍ပေး။) "သမာဒိဋ္ဌိံ ဘာဝေတိ" တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ရူပါရူပဓမ္မာနံ၊ ရုပ်, နာမ်ဖြစ်သော တရားတို့၏။ လက္ခဏရသာဒိ၊ လက္ခဏ ရသ အစရှိသည်သည်။ သဘာဝတ္ထော၊ သဘောဖြစ်သော အနက်မည်၏။ ဝါ၊ သဘာဝအနက်မည်၏။ "အတ္ထဝါဒီ ဓမ္မဝါဒီ" တျောဝမာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ယော အတ္ထော၊အကြင် အနက်သည်။ဉာယမာနော၊ သိအပ်သည်ရှိသော်။ ဟိတာယ၊အစီးအပွါးအကျိုး ငှါ။ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သ-သော အတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်။ ဉာတုံ၊သိခြင်းငှါ။ အရဟတ္တာ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဉေယျတ္ထော၊ သိအပ်သောအနက် မည်၏။ ယထာပါဠိံ၊ ပါဠိအားလျော်စွာ။ ဘာသိတော၊ ဟောအပ်သော အနက်သည်။ ပါဠာနုရူပေါ၊ မည်၏။ "စက္ခုံ ဘိက္ခဝေ ပုရာဏကမ္မံ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတော-တသ္မာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုမပိ၊ စက္ခုသည်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကံ မည်၏။ ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။

[စက္ခုသမ္ဘိ ကမ္မန္တိ-ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏။ စက္ခုသမ္ဘိ၊ စက္ခုပသာဒ၌။ နိဿိတံ၊ မှီသော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ကမ္မံ၊ ကံမည်၏။ ပေး။]

ဗျဉ္ဇနစ္ဆာယာယ၊ သဒ္ဒါအရိပ်ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပဋိဗာဟယမာနေန၊ တားမြစ်သဖြင့်။ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သော အနက်သည်။ ပါဠာနနုရူပေါ၊ မည် ၏။ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗ၊ ကြဉ်အပ်သော။ ကိဥ္စိ၊ အချို့ကို။ အပရိစ္စဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ ပရိ သေသံ၊အကြွင်းရှိသည်ကို။ကတွာ၊ပြု၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သောအနက်သည်။ သာဝသေသတ္ထော၊မည်၏။ "စက္ခုမ္ပိ၊ကိုလည်းဟောင်း။ ရူပေ စ၊ ရုပ်တို့ကိုလည်း ကောင်း။ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။(၃)ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏" ။ဣတိ စ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်း ကောင်း။"သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တာဝါတို့သည်။ဒဏ္ဍဿ၊မှ။တသန္တိ၊လန့် ကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ ဟုံသည်။ မစ္စုနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏"။ ဣဘျာဒီသု ဝိယစ၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း။ "ဘိက္ခဝေ၊

တို့။ မမဋ္ဌေဝ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သင်တို့၏လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝိတံ၊ ပြေးသွားရခြင်းသည်။ သံသရိတံ၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတြ၊ ထိုသို့ သံသရာတွင် ကျင်လည်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌပဒေဟိ၊ ပညာတည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော သူတို့ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မန္တာ၊ သိရာအံ့နည်း။ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ သန္ဓာတာ[၁]၊ တည်ရာရနိုင်အံ့နည်း”။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဝိပရီတော၊ ဖောက်ပြန်သော အနက်သည်။ နိရဝသေသတ္ထော၊ မည်၏။ “ရူပါ သဒ္ဒါ။ပ။ မနောရမာ” တျာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ ကဲ့သို့။ သစ္စဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော[၂]၊ သိအပ်သော အနက်သည်။ နိတတ္ထော၊ မည်၏။ “စတ္တာရောမေ ဘိက္ခဝေ ဝလာဟကူပမာ ပုဂ္ဂလာ” တျာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ သမ္မုတိယာ၊ သမုတ်ပညတ်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော[၃]၊ သိအပ်သော အနက်သည်လျှင်။ နေယျတ္ထော၊ မည်၏။ စ-သဒ္ဒ၊ ထို့စကားမှန်၏။—

“ယော အတ္ထော သဒ္ဒတော ဧဝ ဉေယျော၊ နိတတ္ထမိတိ တံ ဝိဒူ။
အတ္ထသော ဝါ ဘိသာမဂ္ဂိ၊ နေယျတ္ထော ဣတိ ကထျတေ”တိ၊—
ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ယော အတ္ထော၊ ကို။ သဒ္ဒတော၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်။ ဧဝ ဉေယျော၊ သိအပ်၏။ တံ အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ နိတတ္ထမိတိ-နိတတ္ထံ ဣတိ၊ နိတတ္ထဟူ၍။ ဝိဒူ၊ သိရာ၏။ အတ္ထသောဝ၊ လိုအပ်သော အနက်ကိုလျှင်။ အဘိသာမဂ္ဂိ၊ အညီအညွတ်သမုတ်၍ သိအပ်သော အနက်ကို။ နေယျတ္ထော ဣတိ၊ ဟူ၍။ ကထျတေ၊ ဆိုအပ်၏။

[သမ္မုတိယာ ဝေဒိတဗ္ဗော နေယျတ္ထော-ကို နှလုံးသွင်းလေ။]

ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဘေဒဂတေ၊ အပြားအထူးအားဖြင့် လာကုန်သော။ ပါဌေ၊ ပါဌ်အထူးတို့ကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပါဌတ္ထဝိဒူ၊ မည်၏။ ပရပဝါဒီဟိ၊ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့စုပ်စွဲခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ တိတ္ထိယာတပေန[၄]၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ နသံဟီရတော၊ မရှုံ့တို့။ ဝါ၊ ရှုံ့တုံ့ခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အသံဟီရော၊ မည်၏။

၁။ သန္ဓါတာ (ဆဋ္ဌ)
၂။ သစ္စဝသေနေဝ ဝေဒနီယော (ဆဋ္ဌ)
၃။ သမ္မုတိဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ)
၄။ တိတ္ထဝါဒေန (ဆဋ္ဌ)

[န သံဟရိတော၊ ပရပ္ပဝါဒိသယာ စ တိတ္ထိယာ တံ သေနာတိ-ဟူ၍ ပါဌ်ရှိ၏။]

ဘာဝနာယ၊ ဖြင့်။ အာဂမာဓိဂမသမ္ပန္နတ္တာ၊ အာဂမကျေးဇူး, အဓိဂမကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဟောခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တာ၊ ဝတ္တာမည်၏။ သဒ္ဒေပဝိတ္ထာရ နယေန၊ သဒ္ဒေပနည်း ဝိတ္ထာရနည်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟေတုဒါဟရဏာဒိဟိ စ၊ အကြောင်း ဥဒါဟရုဏ် စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အဝဗောဓယိတုံ၊ သိစေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ နက်။ ယော၊ အာစရိယော၊ အကြင်ဆရာသည်။ အတ္တာနဥ္စ၊ မိမိကိုယ်ကို လည်းကောင်း။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ သော စယတိ၊ စင်ကြယ်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော အာစရိယော၊ သည်။ သုစိ၊ မည်၏။ ဒုဿီလျဒိဒ္ဓိမလဝိရဟိတော၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ် မကောင်းသောအယူရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှ ကင်း၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္တော၊ တည်း။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပဟန္တွာ၊ ကပ်၍သတ်သည်ဖြစ်၍။ အနာဒေယျဝစနော[1]၊ မမှတ်မယူအပ်သော စကားရှိသည် သာလျှင်။ ဘဝတိ၊ ၏။ သဗ္ဗာဟာရစာရော[2]၊ အလုံးစုံသော အာဟာရကို မှီ၍ အမွှအားဖြင့် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဣဓ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ နိစ္စာတုရော၊ အမြဲဆင်းရဲခြင်း နာခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝါ၊ အမြဲ ဆင်းရဲ ကျင်နာအံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော[3]၊ ၏။ (တပတျာဟာရစာရော-လည်း ပါဌ်ရှိ၏။) ဒိဋ္ဌိဝိပန္နော ပန[4]၊ အယူပျက်သော သူသည်ကား။ ဝါ၊ ပျက်သောအယူရှိသောသူသည်ကား။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ အနုပဟန္တွာ- အနုပဟန္တွော၊ အစဉ်ကပ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်သည် ဖြစ်၍။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့၏မှီရာသည်။ န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အဟိဂဏ္ဍုဂါဟာကုလော၊ အလွန်မြွေဖမ်းတတ်သော မြွေတို့ဖြင့် နှောင့်ယှက်သော။ ကမလသဏ္ဍော ဝိယ[5]၊ ကြာတော ကဲ့သို့တည်း။ ဥဘယဝိပန္နော ပန၊ အယူ သီလနှစ်ပါး ပျက်သော သူသည်ကား။

၁။ စ (ဆင္ဘ)
၂။ အပတ္တဟာရစာရော။ (ဆင္ဘ)
၃။ ဉာဝ (ဆင္ဘ)
၄။ ဝေဒနော (ဆင္ဘ)
၅။ ဒိဋ္ဌိ ပရံ ဥပဟန္တိ (ဆင္ဘ)
၆။ နာဂဿ နိဿယော စ ဘ ဝတျ ဟိပါဋ္ဌဂဟာကုလော ဉာဝ ကမလသဏ္ဍော (ဆင္ဘ)

သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်လည်း။ အနုပါသိတဗ္ဗော[1]၊ မဆည်းကပ်အပ်သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ အသုစိမက္ခိတံ[2]၊ မစင်ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ ဆဝါလာတံ ဣဝ၊ လူကောင်ဖုတ်သော ထင်းမီးစကဲ့သို့လည်းကောင်း။အသုစိမက္ခိတော[3]၊ မစင်ဖြင့်လိမ်းကျံသော။ကဏှသပ္ပေါ ဝိယ၊ မြွေဟောက်ကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း။ ဥဘယသမ္ပန္နော ပန၊ နှစ်ပါးသော အယူသီလနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်ကား။ သုစိ၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗထာပိ။ ခပ်သိမ်းသော အားဖြင့်လည်း။ အနုပါသနိယော၊ အဖန်တလဲလဲ ဆည်းကပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သေဝိတဗ္ဗော စ၊ မှီဝဲအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိရုပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန် ဥပဒ္ဒဝေါ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတနာကရော ဣဝ၊ ရတနာတို့၏ တည်ရာကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ အသာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ မစ္ဆရော၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။၊ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝန်တိုခြင်း မရှိသော သတ္တိကြောင့်။ အမစ္ဆရော၊ ၏။ ပဟီနာ[4] စရိယာမုဋ္ဌိ၊ ပယ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသော ဆရာမှ လက်ထပ်ရအပ်သော ဉာဏ်ရှိ၏။ ဝါ၊ ပယ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသော ဆရာမှ ရအပ်သော လက်ဆုပ်နှင့် တူသော စိတ်ရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ သုတ္တသုတ္တာနုလောမာစရိယဝါဒ အတ္တနောမတိသင်္ခါတဿ၊ သုတ္တ, သုတ္တာနုလောမ, အာစရိယဝါဒ, အတ္တနောမတိဟု ဆိုအပ်သော။စတုက္ကဿ၊ လေးပါးသော အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို။ အပရိစ္စာဂီ၊ မစွန့်တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ တဒတ္ထဿဝ၊ ထိုလေးပါးသော အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို လျှင်။ ဗျာချာတော၊ အကျယ် ဟောတတ်၏။ ဝိပရီတဝါဒီ၊ ဖောက်ပြန်သော စကားရှိသည်။န၊မဟုတ်။ဣတိ အယံ အတ္ထော[5]။အထ ဝါ၊ကား။ပစ္စက္ခာနုမာန သဒ္ဒတ္ထာပတ္တိ၊ ပစ္စက္ခအနုမာနဖြစ်သော သဒ္ဒါပတ္တိ, ပစ္စက္ခအနုမာနဖြစ်သော အတ္ထာပတ္တိဟူ၍။ ဝါ၊ ပစ္စက္ခာပတ္တိ,အနုမာနာပတ္တိ,သဒ္ဒါပတ္တိ,အတ္ထာပတ္တိဟူ၍။ ဝုတ္တဿ[6]၊ဆိုအပ်သော။ ပမာဏစတုက္ကဿ၊ ပမာဏဖြစ်သော အနက်လေးပါး အပေါင်းကို။အပရိစ္စာဂီ၊မစွန့်တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ဝါ၊ကား။"ကံသဝစနံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဖြေအပ်သော ဝိဿဇ္ဇနာသည်။ကံ၊တခုသော ကံသ ဗျာကရဏမည်၏။ဝိဘဇ္ဇဝစနံ၊ဝေဖန်၍ ဖြေသော ဝိဿဇ္ဇနာသည်။အပရံ၊တပါးသော ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏမည်၏။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ပဋိပုစ္ဆာ

၁။ အနုပါသနီယော (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂူထဂတံ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဂူထဂတော (ဆဋ္ဌ) ၄။ အပဟီနာ (ဆဋ္ဌ)
၅။ ဗျာချာတော တျတ္ထော။ (ဆဋ္ဌ) ၆။ ...ပ္ပဘေဒဿ (ဆဋ္ဌ)

ဗျာကရဏကို။ပဋိပုစ္ဆယျ၊ တဖန်မေး၍ဖြေရာ၏။စတုတ္ထံ ပန၊လေးခုမြောက်ဖြစ်သော ဌပနဗျာကရဏကို။ဌပယေ၊မဖြေမူ၍ ရပ်တန့်သောအားဖြင့် ထားရာ၏”။

ဣတိ(၄)ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တစတုက္ကဿ၊ ဆိုအပ်သော အနက်လေးပါးအပေါင်းကို။အပရိစ္စာဂေါ၊ရှိ၏။

[ဤအဖြေလေးပါးအထူးကို-

စက္ခုံ အနိစ္စန္တိ ပုဋ္ဌေ အာမ စက္ခု အနိစ္စ မေဝါတိ ဧကန္တတော ဝိသဇ္ဇနံ ဧကံသဗျာကရဏံ၊ အညိန္ဒြိယံ ဘာဝေတဗ္ဗံ သစ္ဆိကာတဗ္ဗန္တိ ပုဋ္ဌေ မဂ္ဂပရိယာယေန ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ဖလပရိယာယေန သစ္ဆိကာတဗ္ဗန္တိ ဝိဘဇိတွာ ဝိသဇ္ဇနံ ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏံ၊ အညိန္ဒြိယံ ကုသလန္တိ ပုဋ္ဌေ “ကိံ အနဝဇ္ဇဋ္ဌေန ကုသလံ ပုစ္ဆသိ၊ ဥဒါဟု သုခဝိပါကဋ္ဌေန”တိ ပဋိပုစ္ဆိတွာ ဝိသဇ္ဇနံ ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏံ။ သဿတော အတ္တာ၊ အသဿတော ဝါတိ ဝုတ္တေ အဗျာကတမေတန္တိ အာဒိနာ အဝိသဇ္ဇနံ ဌပနံ[၁]၊—

ဟူသော နေတ္တိဋ္ဌကထာကို ထောက်၍သိရာ၏။]

ဟိတုသုက္ကောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။သောတူနံ၊တို့၏။ဟိတနိဟတော[၂]၊အစီးအပွါးကို အားထုတ်တတ်၏။ တေသံ၊ထိုအမည်တို့ကို။ဉာပနာယ၊သိစေခြင်းငှါ။ ဥဿာဟကတော[၃]၊ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။သော ဧသော၊ ထိုဆရာသည်။ သုစိတ္တော၊ အယူ, သီလတို့၏ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ စတုက္ကဿ အပရိစ္စာဂိတ္တာ၊ သုတ္တ—စသော လေးပါးသော အနက်ကို မစွန့်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂရု၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးအမြတ်ပြုအပ်၏။ အသံဟီရတ္တာ၊ ရှုံ့တိုခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝနီယော၊ သဒ္ဓါမေတ္တာ စသည်တို့ဖြင့် မပြတ်ပွါးစေအပ်၏။ ဒေသကတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တာ၊ မည်၏။ ဟိတုသုကတ္တာ၊ သင်ကုန် နာကုန်သော သူတို့၏ အကျိုးငှါ အားထုတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝစနက္ခမော၊ လျှောက်ထားပြောဆိုခြင်းငှါ ခံ့သောနှလုံးရှိ၏။ ပါဠေတ္တဝိဒုတ္တာ၊ ပါဠ ပါဠေတ္တတို့၌ သိတတ်သော အလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရကထံ၊ နက်နဲသော စကားကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ အမစ္ဆရတ္တာ၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်

၁။ နေတ္တိ—ဋ္ဌ(၂၀)ပိဋ္ဌေ။ ၂။ ဟိတာ ယောသုမေ (ဆဋ္ဌ)
၃။ အပမောဒနံ ပဟိပဏ္ဏေဟိ၊ (ဆဋ္ဌ)

H 677 3 [ကံသာဒေဝီ]

ဦ။ နော စ နိယောဇကော၊ မယှဉ်စေတတ်။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏာဏ္ကမေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းအစဉ်ဖြင့်။—

"ပိယော စ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဂရု စ၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝနီယော စ၊ သဒ္ဓါမေတ္တာစသည်ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝတ္တာ စ၊ အကျိုးရှိသည်နှင့် စပ်သည်ကို ဟောတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝစနက္ခမော စ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ ခံ့သော နှလုံးရှိသည် လည်းကောင်း။ ဂမ္ဘီရဥ္စ ကထံ၊ နက်နဲသောစကားကို။ ကတ္တာ စ၊ ပြုတတ်သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ နော စ နိယောဇကော၊ မယှဉ်စေတတ်သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မတိုက်တွန်း တတ်သည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏"။-

ဣတိ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဟိတော၊ ဟောတတ်သောဆရာသည်။ ဒေသကော၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သောတာ၊ နာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့၊—

သောတာ၊ နာတတ်သော တပည့် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မာစရိယဂရု၊ တရား ကျမ်းဂန်ကို သင်သော ဆရာကို အလေး အမြတ်ပြုတတ်သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါပညာဒိဂုဏမဏ္ဍိတော၊ သဒ္ဓါပညာစသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်လည်း ကောင်း။ အသာဓုဟယော[1] ၊ပြီးစေအပ်သော ကောင်းသောတရားမှ မယုတ်စေတတ်သည် လည်းကောင်း။ သုမေဓော၊ ကောင်းသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ အမတော၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌။ ရတော[2]၊ မွေ့လျော်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေ၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝါ-ဓမ္မာစရိယဂရု၊ တရားကျမ်းဂန်ကို သင်သောဆရာကို အလေး အမြတ် ပြုတတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ သဒ္ဓါပညာဒိဂုဏမဏ္ဍိတော၊ သဒ္ဓါပညာ စသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အသာဓဟယော၊ ဆရာသည် ပြီးစေအပ်သော ကောင်းသော အကျင့်တရားမှ မယုတ်စေတတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော။ သုမေဓော၊ တင့်တယ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အမတော၊

၁။ အဘိဝီယတေ (ဋ္ဌ) ၂။ အသဌာမာယော (ဆဋ္ဌ)
၃။ အမတာမုခေါ (ဆဋ္ဌ)

အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌။ ရတော၊မွေလျော်သည်မူလည်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သောတာ၊ဆရာ့စကားကိုနာတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဘဝေ၊၏။- ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသောတဖြစ်သည့် စကားကိုဆိုသော စကားအစဉ်၌။ သောတာ၊ နာတတ်သောတပည့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မဂရုတ္တာ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို အလေးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ န ပရိဘဝတိ၊ မနှိပ်စက်။ အာစရိယဂရုတ္တာ၊ ဆရာကို အလေးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကထိကံ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ပရိဘဝတိ၊ မနှိပ်စက်။ သဒ္ဒါပညာဒိဂုဏပဋိမဏ္ဍိတတ္တာ၊ သဒ္ဒါပညာစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န ပရိဘဝတိ၊ မနှိပ်စက်။ ဝါ၊ မပုတ်ခတ်။ အသာဓေယျတ္တာ စ [1]၊ဆရာသည်ပြီးစေအပ်သော ကောင်းသော အကျင့်တရားမှ မယုတ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ အမတေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌။ ရတတ္တာ စ [2]၊ မွေလျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ န ဘဝတိ[3]၊ မဖြစ်။ သုမေဓတ္တာ၊ ကောင်းသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ စ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။

“ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ပဉ္စဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို။သုဏန္တော၊ နာရသည်ဖြစ်၍။ကုသလေသု အနဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌။သမ္မတ္တံ၊မဖောက်မပြန် မှန်သောစကားကို။(သဘောကို။)နိယာမံ၊ အမြဲ။ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ကတမေဟိ ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ န ပရိဘောတိ၊မပုတ်ခတ်။ကထိကံ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ပရိဘောတိ၊ မပုတ်ခတ်။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ န ပရိဘောတိ၊ မပုတ်ခတ်။ အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ ဧကဂ္ဂစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။မနသိ ကရောတိ၊၏”။-

ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ သုတ္တာသမန္နာဂတတ္တာ[4]၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်

၁။ အသာဓေယျတ္တာ။(ဆ၌) ၂။ အမတာဘိမုခတ္တာ စ (၄)
၃။ အဝိက္ခိတ္တစိတ္တော ဘဝတိ(ဆ၌) ၄။ ဟိ လက္ခဏာယုတ္တတ္တာ။(ဆ၌)

ကြောင့်။ သဝနသ္မာ၊ တရားကို နာခြင်း၏။ ဘာဝနာ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သောတာဝ၊ နာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ဂန္ထာရမ္ဘကထာဝဏ္ဏနာ

ဣဒါနိ၊ ၌။ ဂန္ထော[1]၊ ကျမ်းကို။ အာရဗ္ဘတေ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျမ်း၏အစ၌။ ယောတိ-သော သဒ္ဒေါ၊ ယောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ အနိယမနိဒ္ဒေသော၊ အနိယတ်အနက်ကိုပြသော သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို အနိယမနိဒ္ဒေသဖြစ်သော။ ယောသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓဇာတိကုလ ဂေါတ္တာဒီနံ၊ စင်ကြယ်သော ဇာတ်, စင်ကြယ်သော အမျိုး, စင်ကြယ်သောအနွယ်စသည်တို့၏။ ကိလေသ မလဝိသုဒ္ဓိယာ ဝါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး၏ စင်ကြယ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပူဇာရဟ တာယ ဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်သောအဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အကာရဏတာ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သောသူသည်။ ဣမိဿာ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ ဤသမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏။ အာဒိဂါထာယ၊ အစဂါထာဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌ လောကနာထတ္တဟေတုံ၊ ပြအပ်သော လောကနာထ၏အကြောင်းကို။ ယထာဝုတ္တဟေတုမူလေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ထိုနာထတ္တ၏ အကြောင်း၏ မူလဖြစ်သော ကရုဏာတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ (၅) ထိရတရံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်ကို။ အစလံ၊ မလှုပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာဝုတ္တဟေတုကာလံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နာထတ္တ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကာလကို။ အစ္စန္တမေဝ၊ မပြတ်လျှင်။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်တော်အဖြစ်၌။ ယထာဝုတ္တံ၊ သော။ ဟေတုဖလံ၊ ကို။ သမာဒေတွာ[2]၊ ဆောက်တည်တော်မူ၍။ ယထာဝုတ္တဟေတုဖလပယောဇနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဟေတုဖလ၏ အကျိုးဖြစ်သော ပယောဇဉ်ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သောဝ နာထော၊ ထိုလူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ပရမ ပူဇာရဟော၊ လွန်စွာပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိယမေတိ၊ ၏။

[နာထတ္တဟေတု—မှာ ပါရမီတော် သုံးဆယ်, ဟေတုမူလက—မှာ မဟာကရုဏာတော်ကို ခွဲ၍ယူလေ။ ဟေတုဖလ-မှာ နာထတ္တအကျိုး။]

၁။ အဿာရမ္ဘော (ဋ)

၂။ သမ္ပာဒေတွာ (ဆဋ္ဌ)

ဖလပယောဇဉ်-မှာ ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ ဝိနေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရားဟော၍ မင်္ဂိုလ်ချမ်းသာဟူသော အကျိုးဟု ခွဲ၍သိလေ။]

ဇတ္တာဝတာ၊ ဤမျှ ပါဠိအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။—

သေ-ဧသော ပဏာမော၊ ဤသို့ ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးခြင်းသည်။ ဘယသမ္ဘောဟဒုဒ္ဒိဋ္ဌိပဏာမော၊ ကြောက်၍ရှိခိုးခြင်း, တွေဝေ မိုက်မဲ၍ ရှိခိုးခြင်း, မိစ္ဆာအယူဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧသော ပဏာမော၊ သည်။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပညာလျှင် ရှေ့သွားရှိသော။ ပဏာမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။

တတြ၊ ထို ဟောတု ဟောတုဖလ ဟောတုဖလပယောဇဉ်တို့တွင်။ ဟောတူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတိဒုက္ကရာနိ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲကုန်သော။ တိံသ ပါရမိတာ သင်္ခါတာနိ၊ သုံးဆယ်သော ပါရမီတော်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပုညကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ကံတို့တည်း။

[အဘယ့်ကြောင့် ပုညကမ္မတို့သည် အတိဒုက္ကရ မည်ကုန်သနည်း၊— အမေးကိုဖြေခြင်းငှါ "တာနိ ဟိ"—စသည်ကို မိန့်၏။]

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့သည်။ (အတိ ဒုက္ကရာနိ နာမ — ဋ္ဌစပ်။) အစ္စန္တဒုက္ခေန၊ စင်စစ် ဆင်းရဲအတိဖြစ်သော။ ဝါ၊ မပြတ်ဖြစ်သော ဆင်းရဲအတိရှိသော။ ကိလေသေန[၁]၊ ပင်ပန်းပူပန်ခြင်းဖြင့်။ ဝစနပထာတီတာနုဘာဝေန၊ ဤမျှလောက် ဆင်းရဲ၏ဟူသော စကားအစဉ်ကိုလွန်ခြင်းကိုပြတတ်သော။မဟတာ၊များစွာသော။ဥဿာဟေန၊အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ကရီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။အတိဒုက္ကရာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊မှန်၏။ ကောသံ၊ ထိုအတိဒုက္ကရ ဖြစ်သော ပါရမီတော်တို့၏။ အတိဒုက္ကရတ္တာ ဧဝ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ လောကေ၊ ၌။ အနညသာဓာရဏာ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ နာထတ္တာသင်္ခါတာ၊ နာထတ္တဟုဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်သော အကျိုးဟုဆိုအပ်သော။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ အတိဒုလ္လဘံ၊ အလွန်ရခဲ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဖလံဟူသောပုဒ်၌။ တံ၊ ထိုနာထတ္တသည်။ ဟေတုဖလံ၊ ဟေတုဖလဖြစ်၏။ ဝါ၊ မည်၏။ ဟေတုမူလံ

၁။ ကာယိကေန (ဆင္ဂ)

၁၆ ၄၀၆

နာမ၊ ကား။ ယထာဝုတ္တာသာ၊ သော။ ဟေတုနော၊ ပါရမီတော်သုံးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သောအကြောင်းကို။ နိပ္ဖါဒနသမတ္ထာ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ မဟာကရုဏာ၊ တော်တည်း။ သာ၊ ထိုကရုဏာတော်သည်။ အာဒိ၊ အစ၌။ ပဏိဓာနတော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းတော်မူသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ "မုတ္တော မောစေဿာမိ" တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေနပြဖြင့်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဟေတုဖလပ္ပယောဇနာ၊ တိုသည်။ အတ္ထိ- သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ အဗ္ဘောစ္ဆိန္နာ၊ မပြတ်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်သို့ မပြတ်ဖြစ်သော ကရုဏာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။—

"သကာနနာ သဂိရိဝရာ သသာဂရာ၊
ဂတာ ဝိနာသံ ဗဟုသော ဝသုန္ဓရာ။
ယုဂန္တကာလေ သလိလာနလာနိလေ-
န ဗောဓိသတ္တဿ မဟာတပါ ကုတော" တိ။—

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သလိလာနလာနိလေန၊ ရေ မီး လေ ဟူသော သုံးပါးသော အကြောင်းကြောင့်။ ယုဂန္တကာလေ၊ ကမ္ဘာပျက်သောအခါ၌။ သကာနနာ၊ တော အပေါင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဂိရိဝရာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်နှင့် တကွဖြစ်သော။ သသာဂရာ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝသုန္ဓရာ၊ မြေအပေါင်းသည်။ ဗဟုသော၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ရာ၏။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ မဟာတပါ၊ နှလုံးတော်ကို ပူပန်စေတတ်သော မဟာကရုဏာတော်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း။ (အနက်ပေး။)

ယာယ၊ အကြင်ကရုဏာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ "နမော မဟာကာရုဏိကဿ တဿာ" တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဟေတုကာလံ နာမ၊ ကား။ စတုအသင်္ချေယျာဒိပ္ပဘေဒေ၊ လေးသင်္ချေ ရှစ်သင်္ချေ တဆယ့်ခြောက်သင်္ချေအစရှိသော အပြားရှိသော။ ကာလေ၊ ကာလတည်း။ ယံ၊ အကြင်သို့သောကာလကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ကပ္ပကောဋီဟိပိ အပ္ပမေယျံ ကာလ" န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမေယျံ ကာလံ— ဟူသော ပုဒ်၌။ အစ္စန္တသံယောဂတ္တော၊ အစ္စန္တသံယောဂအနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိံ သု ဝိယ၊ အဘယ်ပြယုဂ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ "မာသံ အဓိတေ၊ ဒိဝသံ စရတိ" တိအာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့ တည်း။ သော ကာလော၊ ထို ဟေတုကာလကို။ အသင်္ချေယျဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာမဥ္စ ပမေယျော၊ 'အကယ်၍ ရေတွက်နိုင်းယှဉ်အပ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့

ရေတွက်နိုင်းယှဉ်အပ်သော်လည်း။ ကပ္ပကောဋ္ဌိဝသေန၊ ကမ္ဘာကုဋေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝိညေယျတံ၊မသိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ရှေ့၍။ "ကပ္ပကောဋီဟိပိ အပ္ပမေယျံ ကာလ "ံ န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ကတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမေယျံ ကာလံ– ဟူသောပုဒ်၌ ။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော။ ၏။ ယော သမယော၊ အကြင် အခါသည်။ ကာလယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဝါ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သမယော၊ သည်။ ကာလော၊ ၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ခိပတိ၊ ပစ်တတ်၏။ ဝိဒ္ဓံသတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကလ၊ ကလသဒ္ဒါသည်။ ပိက္ခေပေ၊ ပစ်ခြင်း,ဖျက်ဆီးခြင်းအနက်၌။ဘဝတိ။ (ကလမာတ် - ဟူလေ ။) တတ္ထ၊ ထိုကပ္ပကောဋီဟိ - ဟူသောပုဒ်၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကပ္ပီယတိ၊ သံကပ္ပီယတိ၊ ကြံအပ်၏။ သာသပ ပဗ္ဗတာဒီဟိ၊ မုန်ညင်းစေ့တောင် အစရှိကုန်သော။ ဥပမာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သံကပ္ပီယတိ၊ ကြံအပ်၏။ မနုဿဒိဝသ မာသ သံဝစ္ဆရာဒိဂဏနာယ၊ လူတို့၏ နေ့,လ,နှစ် အစရှိသော အရေအတွက်ဖြင့်။ န ဂဏီယတိ၊ မရေမတွက်အပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ ကေနစိ အာဒိဂဏနပထသ၊ ငကံ အစရှိသော ရေတွက်ခြင်း အစဉ်၏။ ကောဋ္ဌိဘူတတ္တာ၊ အဆုံး ဖြစ်သောကြောင့်။ကောဋ္ဌိ၊ ၏။ ကပ္ပါနံ၊ တို့၏။ ကောဋ္ဌိယော၊ အဆုံးတို့တည်း။ (ဖ) ကပ္ပကောဋ္ဌိယော။ ကမ္ဘာတို့၏ အဆုံးတို့။ တာဟိပိ၊ ထိုကပ္ပကောဋ္ဌိ တို့ဖြင့်လည်း။ န ပမီယတိ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်။ ဝါ၊ မရေတွက်နိုင်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အပ္ပမေယျော၊ ၏။ တံ အပ္ပမေယျံ၊ ထိုသို့ မရေတွက်နိုင်သော ကာလပတ်လုံး။ (ရှင်းဝိဘတ်ချန် ခံသည်။) ကရောန္တောတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဝေကူနံ၊ တို့၏။ နာနတ္တတ္တာ၊ ထူးသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါနံ၊ကို။ ဒေန္တော ၈၊ ပေးလှူတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သီလံ၊ ကို။ ရက္ခန္တော ၈၊ စောင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ လောဘက္ခန္ဓတော၊ လောဘ ဟူသော အပေါင်းအစုမှ။ နိက္ခမန္တော ၈၊ ထွက်တော်မူသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အတ္တဟိတ ပရဟိတာဒိ ဘေဒံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွါး, သူတပါးအကျိုးစီးပွါး အစရှိသော အပြားရှိသော။ တံ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုထို သို့သော တရားတော်ကို။ ပဇာနန္တော ၈၊ သိတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဝိဓေန၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော ဝါယာမေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဃဋေန္တော၊ စေအော်သည်ဖြစ်၍။ ဝါယမန္တော ၈၊ လုံ့လပြုသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း တံ တံ သတ္တာပရာဓံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါတို့၏ အပြစ်ကို။ ခမန္တော ၈၊ သည်းခံတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပဋိညာံ၊ ဝန်ခံ

တော် မူတိုင်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဗုတိပရမတ္ထသစ္စာနိ၊ သမ္ဗုတိသစ္စာ ပရမတ္ထသစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း။ သစ္စာပေနေ္တာ[၁] စ၊ မှန်စေသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ တံ တံ သတ္တဟိတံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွါးကို။ အဓိဋ္ဌဟနေ္တာ စ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သကလ လောကံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကကို။ မေတ္တာယနေ္တာ စ၊ မေတ္တာပွါးတော်မူသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ မိတ္တာမိတ္တာဒိဘေဒံ၊ မိတ္တ, အမိတ္တ အစရှိသော အပြားရှိသော။ ပက္ခပါတံ၊ အပင်းအသင်း၌ ကျသည်ကို။ ဝါ၊မညီညွတ်သော အဖို့၌ ကျသည်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ တံ တံ သတ္တံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဇ္ဈုပေက္ခနေ္တာ စ၊ လျစ်လျူရှုသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ခေဒံ ဂတောတိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အနန္တပ္ပဘေဒံ၊ အဆုံးမရှိသော အပြားရှိသော။ မဟန္တံ၊ သော။ သံသာရဒုက္ခံ၊ ကို။ အနုဘဝနဝသေန၊ ခံစားရသော သဘောဖြင့်။ ဂတော-သမ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ (သံသာရဒုက္ခံ-ကို ဝုစ္စတိ-၌ စပ်။)သာရီရိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာနသိကံ၊ သော။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခေဒယတိ ပါတယတိ၊ ကျစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ခေဒေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ လောကဟိတာယာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသဒ္ဒါသည်။ ယထာဝုတ္တ ဟေတု ဖလပ္ပယောဇနနိဒဿနံ၊ အကြောင်းအကြောင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဟေတု ဖလ ပယောဇဉ်တို့ကို ပြကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ သံသရဒုက္ခာနုဘဝနကာရဏနိဒဿနံ၊ သံသရာ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသော သဒ္ဒါတည်း။ ဣတိပိ၊လည်း။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

"ဇာတိသံသာရဒုက္ခာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသရာဝဋ် ဆင်းရဲတို့၏။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ သက္ကောပိ၊စွမ်းနိုင်တော်မူငြားသော်လည်း။ ကေဝလံ၊ အကြောင်းတပါးနှင့်မရော သက်သက်။ ကရုဏာယေဝ၊ ကရုဏာတော်ကြောင့်သာ။ သံသာရေ၊ ၌။ စိရ ကိလိဋ္ဌောပိ၊ ရှည်မြင့်စွာဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း။ ဘဝတိ၊ ၏"။-

ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကဿ၊ ၏။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သံသာရဒုက္ခံ၊ ကို။ န အနုဘဝတိ၊ ခံစားတော်မမူ။ တသ္မာ၊ အယုတ္တံ။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ ကဿစိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနုဘဝနံ၊ ဆင်းရဲကို

၁။ သစ္စာပယနေ္တာ (ဆင္က)

ခံရခြင်းသည်။လောကဿ၊၏။ ဥပကာရံ၊ကျေးဇူးကို။ န အာဝဟတိ၊မရွက်ဆောင်နိုင်။ဝေ ပန၊ဤသို့မူကား။ဇော၊ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို။ဒဿေတိ၊ပြ၏။ တိံသပါရမိတာပဘေဒံ၊သော။ဟေတုဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပါရမိတာဖလဘူတံ၊ သော။ နာထတ္တသင်္ခါတံ၊ သော။ ဖလဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတိ၊၏။စ–သစ္စံ၊၏။ယထာ ကိံ သုတ္တံ၊ကို။အာဟ၊နည်း။ "မမံ ဟိ အာနန္ဒ ကလျာဏမိတ္တံ အာဂမ္မ ဇာတိဓမ္မာ သတ္တာ ဇာတိယာ ပရိမုစ္စန္တိ" တိအာဒိံ၊ကို။ အာဟ၊၏။ "အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တံ၊သော။ မမံ၊ငါဘုရားကို။ အာဂမ္မ၊အစွဲပြု၍။ ဇာတိဓမ္မာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊တို့သည်။ ဇာတိယာ၊မှ။ ပရိမုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏"။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာဝုတ္တဟေတုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊တို့၏။ ဝိနေယျဘာဝနိပ္ဖါဒနပညာဗီဇာနိ၊ကျွတ်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော ပညာတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့ကို။ ဝပိ၊ ပျိုးတော်မူ၏။ ဟေတုဖလေန၊ ပါရမီတော်တည်းဟူသော အကြောင်း၏ အကျိုးဖြစ်တော်မူသော။ ပရိပက္ကိန္ဒြိယဘာဝေန၊ ရင့်သောဣန္ဒြေရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိနိပ္ဖန္နဝိနေယျဘာဝေ၊ ပြီးစေအပ်သော ကျွတ်ထိုက်သော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိနယိ၊ဆုံးမတော်မူပြီ။ သံသာရဒုက္ခတော၊မှ။ မောစယိ၊လွတ်စေတော်မူပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။ဝေ၊ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်။သံသာရဒုက္ခေန၊ဖြင့်။ လောကဿ၊၏။ကိဉ္စိ၊သော။ ဥပကာရံ၊ကျေးဇူးကို။န အကာသိ၊မပြုတတ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အတိဒုက္ကရာနိ၊ တို့ကို။ လောကဟိတာယ၊ငှါ။ ကရောန္တော၊၍။ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ကို။ကာတဗ္ဗော၊၏။ ဣမိဿာ ယောဇနာယ၊၌။ သဗ္ဗပဋ္ဌမဿ၊အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိကာလတော၊မှ။ ဝါ၊ဖြစ်သော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။နာထတ္တသင်္ခါတ ပါရမိတာဟေတုဖလာဓိဂမော၊ နာထတ္တဟု ဆိုအပ်သော ပါရမီတော်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်အကျိုးကိုရခြင်းကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။ ယော နာထောတိ၊ ဟူ၍။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။' ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ၏။–

"ယဒေဝ ပဌမံ စိတ္တ–မုပ္ပန္နံ တဝ ဗောဓယေ။
တံ ကဒေဝသာ လောကဿ၊ ပူဇိတေ ပတိဋ္ဌဟိ [၁]" တိ–

ပတိဋ္ဌဟိ-ဟူသော။ ဝစနံ၊ပါဠိသည်။ သာဓကံ၊သက်သေတည်း။

ဗောဓယေ၊ သိခြင်းငှါ။ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏။ ပဌမံ၊စွာ။ ယဒေဝ စိတ္တံ၊အကြင်စိတ်သည်။ဥပ္ပန္နံ၊၏။အဿ တဝ၊ထိုအရှင်ဘုရား၏။တဒေဝ၊ထိုရှေးဦးစွာ

၁။ ပရိဝါသံယုတ္တ (အဋ္ဌ)

ဖြစ်သော ကရုဏာ ပြဋ္ဌာန်းသော စိတ်ကိုမင်လျှင်။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ လောကဿ၊ ၏။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သောအရာ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်တော်မူပါစေလော။

ပဋ္ဌပစိတ္တဿ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသော စိတ်၏။ ပါရမိတာဘာဝေ၊ ပါရမီတော်၏အဖြစ်ကို။ ရက္ခဿ၊ ၏။ အင်္ကုရတော၊ အညွန့်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဉပ္ပတ္တိဉပမာယ၊ ဖြစ်သော ဥပမာဖြင့်။ သာဓေတဗ္ဗော၊ ပြီးစေအပ်၏။ "ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဂုဏာသာဓနေသမ္ဘဝတော၊ ဂုဏ်၏ ပြီးစေခြင်း၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ခေဒံ ဂတောတိ ဝစနံ၊ သည်။ (၇) နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိတကား" ။ ဣတိ၊ သို့။ တွေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သာတ္ထံယေဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အန္တရာ၊ ဘုရားမဖြစ်မီကာလအကြား၌။ အနိဝတ္တနကဘာဝဒီပနတော၊ မဆုတ်နစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ဟိ-သစ္စံ၏။ အတိဒုက္ကရာနိ၊ တို့ကို။ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခေဒံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂတော ဧဝ၊ ရောက်တော်မူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ အန္တရာ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ ကာလအကြား၌။ ခေဒံပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကို။အသဟန္တော၊သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ န နိဝတ္တတိ၊မဆုတ်နစ်။ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ လောကဒုက္ခာပနယနကာမဿ၊သတ္တလောက၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ဒုက္ခာနုဘဝနသမတ္ထတံ၊ဒုက္ခကိုခံစားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊၏။

"ယဿ ကဿစိ ဝရဒေါဿံ၊ ယာဝ ါဟံ ဒါသဗ္ဗသတ္တဒုက္ခာနိ။
သဗ္ဗာနိ သဗ္ဗကာလံ ယုဂံ၊ ပဒ္ဒေဿဝ ဗုဇ္ဈန္တေဿမိ" တိ။—

ဗုဇ္ဈန္တေဿမိ- ဟူ၍။ ဝေဒအမိပ္ပါယဿ၊ ဤသို့ အလိုရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တမတ္တ ဒုက္ခာနုဘဝနသမတ္ထတာယ၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲခြင်းမျှကို ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေယေဝ၊ကိုယ်၌သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ (စိတ်တော်၌ ဆင်းရဲ မဖြစ်ဟူလေ။) ဝါ၊ အတ္တမတ္တ ။ပ။ သမတ္ထတာယ၊ ၌။ ကာယေဝ ကာကာ၊ အဘာယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။

[နောက်အနက်ကား ကထာ-ဟု ရှိသည်အတိုင်းသာ ပေးသည့်အနက်တည်း။ ရှေ့အနက်သာ သင့်အံ့သို့ ထင်၏။]

ဉာတိ၊ သို့။ အတိသယံ၊ အလွန်အကဲ ဖြစ်သော။ အတ္တံ၊ အနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဉာတိ အတ္တော၊ တည်း။

အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသောသတ္တဝါအပေါင်းအား။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော ဆုကို ပေးတတ်သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့။

[ဒ္ဓယ' ဒေါသံ–ရှိမူ။ ဒ္ဓယဒေါ၊လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော နှစ်ပါးသော အကျိုးကို ပေးတတ်သည်။အဿံ၊ဖြစ်အံ့–ပေး။]

တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တဒုက္ခာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲတို့ကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တေသု၊ ဆင်းရဲသော သတ္တဝါတို့၌။ ဗုဇ္ဈန္တော၊ ကရုဏာ ပြဋ္ဌာန်းသော ပီတိဖြင့် ဖွံ့သည်။ အမှို၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ နည်း။ ပဒ္ဓသာ၊ ပဒုမာကြာ၏။ ပာဂံ၊ အလုံးစုံအပေါင်းကို။ ဗုဇ္ဈန္တော ဝ၊ ဖွံ့သကဲ့သို့တည်း။

အထ ဝါ၊တနည်းကား။ ခေဒံ ဂတောတိ တ္တော၊ ၌။ ဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ပရိစယံ၊ ပွားစေခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဉာတိပိ အတ္တော၊ သည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်ရှ။ ကမ္မာဒိသု၊ မိမိအမှု စသည်တို့၌။ သဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ ကြောင့်။ "အယံ၊ ဤသူသည်။ ကမ္မေ၊ အမှုတို့ကို။ ခိန္နော၊ အားထုတ်၏။ အယံ၊ သည်။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့၏ အမှုတို့ကို။ ခိန္နော၊ အားထုတ်၏"။ ဉာတိအာဒိ၊ ကို။ ယောဂေ၊ ၌။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဉာမိယံ ယောဇနာယံ၊ ၌။(ဉာမိဿာ ယောဇနာယ–ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏။).နာဟောတိ ဉာမိနာ၊ ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓကာ မိဂမသိဒ္ဓိ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို ရခြင်းဖြင့် ပြီးသော။ ကောဋ္ဌိပတ္တ၊ အထွတ်သို့ ရောက်သော။ နာထဘာဝံ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ၍။ ဌိတကာလေ၊ တည်သောကာလကို။ ဒဿေတော၊ ၏။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟေတု၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ "မဟာကာရုဏိကဿာတိ၊ ဟူ၍" ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်။ ဗုဒ္ဓဘူတဿာတိ အတ္တံ၊ ကို ဒဿေတိ၊ ၏။" ဉာတိ၊ သို့။ ဝိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ရေးကုန်သော စကားသည်။ နု သုန္ဒရံ ဝိယ၊ မကောင်းသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဗောဓိသတ္တကာလေပိ၊ ၌လည်း။ တဗ္ဗေဟာရာရဟတ္တာ ဝတော၊ ထို မဟာကာရုဏိကဟူသော ဝေါဟာရ၏ ထင်ရှားမြဲသည်၏ ဖြစ်ကြောင့် တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း

စာကြည့်တိုက် ၄၅၁
ပိဋကတ်သာသနာတော်ပြန့်ပွား
မြန်မာ...

သည်။ ဏွောကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ကရာနိ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရပါရမိတာ ပါရိပူရိယာ၊ ဖြည့်နိုင်ခဲသော ပါရမီကို ဖြည့်သဖြင့်။ တာသံ၊ ထိုပါရမီတော်တို့၏။ ဖလဘူတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နာထဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ လောကဟိတာယ၊ ငှါ။ ဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ နိဒဿိတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့။ ဂတော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ သုဗျတ္တံ၊ အလွန်ထင်သော။ ဟေတုဖလံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ သို့။ ပတ္တသောဝ ၈၊ ရောက်သည်သာလျှင်မူလည်းဖြစ်သော။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသေသ ဝစန သဗ္ဗာဝတော၊ ဝိသေသသဒ္ဒါ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ နမော၊ကို။ ကတော၊သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဘုရားအားသာ ရှိခိုး၍ ဘုရားအလောင်းအား ရှိမခိုး ဟူသော အနက်ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဓ၊ ဤ ပဏာမအရာ၌။ ဝိနယာဓိကာရော၊ ဝိနည်း၏အရာကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ သော ၈၊ ထိုဝိနည်း၏ အရာသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ မရဏကာလာ၊ သေသောကာလတိုင်အောင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းစွာသော။ တံ ကာလံ၊ ထိုကာလပတ်လုံး။ လဇ္ဇီနော၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတိသုကရံ၊ အလွန်ပြုလွယ်သော။ သီလမတ္တံ၊ သီလမျှကို။ ကေကဿ၊ တယောက်ထည်း၏ အဖို့ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအကျိုးငှါ။ အတ္တမတ္တဒုက္ခာပနယနာဓိပ္ပါယေန၊ မိမိကိုယ် တခုမျှ၏ ဆင်းရဲကို ပယ်လိုသဖြင့်။ ပရိပူရေန္တော၊ဖြည့်ကျင့်သည်ကိုပြု၍။ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ဣဓလောကပရလောကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက, တမလွန်လောကနှစ်ပါးကို။ အတိက္ကမ၊လွန်၍။ သုခံ၊ချမ်းသာကို။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်အံ့နည်း။ ဝါ၊ရောက်အောင် အားမထုတ်ရာချေအံ့နည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်ကား။ သကလ လောကဒုက္ခာပနယနာဓိပ္ပါယေန၊အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိသော သတ္တလောက၏ ဆင်းရဲကို ပယ်တော်မူလိုသဖြင့်။ ကပ္ပကောဋိဟိပိ၊ဖြင့်လည်း။ အပ္ပမေယျံ၊ မရေတွက်နိုင်သော။ ကာလံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်များသော အသင်္ချေယျ ကာလပတ်လုံး။ အတိဒုက္ကရာနိ၊တို့ကို။ကရောန္တော၊

၁။ ဣဓလောကပရလောကာတိက္ကမသုခံ (အဋ္ဌ)

၍။နိရယာဒ ၊ယာယာခြင်းကင်းသော။ ခေဒ၊ကိုယ်တော်၏ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ ဂတော၊ပြီ။ ဣတိ၊သို့။ အညာပဒေသေန၊သူတပါးတို့ကို ညွှန်သဖြင့်။ ဂုဏံ၊ဘုရားမြတ်စွာကျေးဇူးကို။ အာစရိယော၊အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝဏ္ဏေတိ၊ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

လောကဟိတာယာတိ ဧတ္ထ၊၌။ ဝစနတ္ထော၊ကို။ဝေ၊ဤသို့။ ကာတဗ္ဗော၊၏။ ဧတ္ထ၊ဤသတ္တလောက၌။ ဒုက္ခ၊ဆင်းရဲအပေါင်းသည်။ လောကိယတိ၊တည်ရာ၏။ဣတိ–တသ္မာ၊ ထို ဒုက္ခ၏ တည်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။သော၊ထို သတ္တလောကသည်။ လောကော၊မည်၏။ ဝါ၊တနည်းကား။ ဇာတိဇရာမရဏာဒုက္ခေဟိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်း–ဟူသော ဆင်းရဲတို့သည်။ လုယတေ၊ နှိပ်စက်အပ်၏။ ဝါ၊ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ကြောင့်။ လောကော၊မည်၏။ ဣမိနာ၊ ဤလောကသဒ္ဒါဖြင့်။ သတ္တလောကဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂဏှာတိ၊သင်္ဂြိုဟ်၏။ ဝါ၊ယူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ သတ္တလောကဿ၊ ၏။ ဣဓလောကပရလောကဟိတဥ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောအကျိုး, တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုးကိုလည်းကောင်း။ အတိက္ကန္တပရလောကာနံ၊လွန်မြောက်ပြီးသော တမလွန်လောကရှိသည်မှုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ္ပန္နလောကသမုဒယာနံ၊ဖြတ်အပ်ပြီးသော လောကရှိကြောင်း ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ (၁)လောကာနံ၊တို့၏။ ဟိတဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဣဓ ဇာတိလောကေ ဝါ၊ ဤဇာတိလောက၌လည်းကောင်း။ ဩကာသလောကေ ဝါ၊ ဩလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရသင်္ခါတံ၊ သော။ ဟိတဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွား။ ဝါ၊ကား။ လောကာနံ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော တမလွန်လောက ဖြတ်အပ်ပြီးသော လောက၏ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော သတ္တလောကတို့၏။ ဟိတံ၊အကျိုးစီးပွား။ ဝါ၊ ကား။ လောကေ၊ ဇာတိလောက,ဩကာသလောက၌။ ဟိတံ၊အကျိုးစီးပွား။ ဣတိ ဝစနတ္ထောဟော၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထဖြစ်သောကြောင့်။ သရူပေကသေသံ[1]၊ သရုပ်တူ ကန့်ကြွင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ လောကဟိတမိစ္စေဝ၊ ဟူ၍လျှင်။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ နာထောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝစနတ္ထော၊ကို။ ဝေ၊သို့။ ကာတဗ္ဗော၊၏။သဗ္ဗသတ္တာနံ၊တို့၏။ အာသယာနုသယစရိယာဓိမုတ္တိဘေဒါနုရူပဓမ္မဒေသနာသမတ္ထတာယ၊ အာသယ, အနုသယ, စရိုက်, အဓိမုတ္တိ အထူးအားလျော်စွာ တရားကို ဟောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်

၁။ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်(ဆဋ္ဌ) ၂။ သရူပေကသေသ(ဆဋ္ဌ)

တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ဓမ္မံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဒေသေဿာမိ။ပ။ တံ သုဏာထာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ယာစနဋ္ဌေနာပိ၊ တောင်းပန်အပ်သော အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာထတေ ယာစတေ၊ တောင်းပန်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝိတက္ကမာနုရူပံ၊ လွန်ကျူးသည်အဖြစ်အားလျော်စွာ။ သိက္ခာပဒပညာပနေန၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကာယ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သောအကျိုး တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကရုဏာယ စ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ (တည့်။) တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ သုတ္တန္တဝသေန ဝါ၊ သုတ္တန် ဒေသနာတော်နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ တေဟိ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ သန္တာနေ၊ အစဉ်၌။ (တည့်။) အနုသယိတေ၊ ကိန်းတတ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ကရုဏာယ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပညာယ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပဂန္တွာ၊ ၍။ တပတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မဝသေန ဝါ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော် နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ တေ တေ သင်္ခါရေ၊ ထိုထိုသို့သော သင်္ခါရတရားတို့ကို။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏဝသေန၊ ဖြင့်။ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဥပေစ္စ၊ ကပ်၍။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ တပတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တပနဋ္ဌေနာပိ၊ ပူပန်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာထတေ တပတေ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလတ္တာ စ၊ တုဖက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော နတ် လူ ပြဟ္မာစသော သူသည်။ အပ္ပဋိဟတဓမ္မဒေသနတ္တာ စ၊ မပိတ်ဆီးတားနိုင်သော တရားကို ဟောတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရမစိတ္တိဿရိယာပဝတ္တိတော စ၊ လွန်စွာ စိတ်တော်ကို အစိုးရသောအားဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယဋ္ဌေနာပိ၊ အစိုးရခြင်း အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာထတေ၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ (ဣဿရိယ ဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဒါ ကျန်ရှိသည်။) ဝါ၊ ကား။ "ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြတတ်၏။ သမာဒပေသိ။ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတတ်၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ထက်စေတတ်၏။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ရွှင်စေတတ်၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ သမ္ပဟံသနသင်္ခါတေန၊ သော။ အာသီသ

ဌေနှ၊ တောင့်တတတ်သော အနက်အားဖြင့်။ ပဏိဓာနတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ "ကထံ နာမာဟံ မုတ္တော မောစယိဿာမိ" တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အာသီသဌေနှ၊ တောင့်တတတ်သော သဘောဖြင့်။ နာထတော၊ တောင့်တတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ စတူဟိပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နာထကရဏေဟိ၊ နာထအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ စတုဝေသာရဇ္ဇ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဒယော၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ပန—တထာပိ၊ ထိုသို့ ယှဉ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ အတိဝိတ္ထာရိကဘယာ၊ အလွန်ကျမ်းကျယ်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ မယော၊ ငါသည်။ န ယောဇိတာ၊ မယှဉ်အပ်ကုန်။

နမောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဂုဏဗဟုမာနပဗ္ဘာရာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို များစွာညွတ်သဖြင့် ရှိုင်းခြင်း ရှေးရှိသော။ စိတ္တနတိ၊ စိတ်၏ညွတ်ခြင်းတည်း။ စိတ္တနတိပ္ပဘာဝါ စ၊ စိတ်ညွတ်ခြင်းလျှင် အမွန်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝစီကာယနတိ၊ ဝစီဒွါရ,ကာယဒွါရဖြင့် ညွတ်ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ စကား,ကိုယ်ဖြင့် ညွတ်ခြင်းတည်း။ ဧမေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကိုယ်,နှုတ်,စိတ် သုံးပါးတို့ဖြင့် ညွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိသေသေန၊ ပါဠိကြွင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာကာရုဏိကဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗသတ္တဝိသယတ္တာ စ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိသော သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မဟာဿာဟပ္ပဘဝတ္တာ စ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးငှါ များစွာ အားထုတ်ခြင်းလျှင် အမွန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟာပတိ၊ များသော အာရုံရှိသော။ ကရုဏာ၊ သနားတတ်သော သဘောတည်း။ ဝါ၊ ကရုဏာကည်း။ မဟာကရုဏာ၊ များသော သတ္တဝါအာရုံရှိသော ကရုဏာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကရုဏာ၌။ ပဏိဓာနတော၊ ဘုရားဆုကို ပန်တော်မူသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနပုရပ္ပဝေသာ၊ ကမ္မဇရုပ် ဝိပါက် အကြွင်းမရှိသော အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီး သို့ ဝင်သည်တိုင်အောင်။ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာကာရုဏိကော၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤပါဌ်သည်လည်း။ ဝါ၊ ဤပုဒ်တို့တွင်လည်း။ မဟာကာရုဏိကဿာတိ ကုမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာလာဝုတ္တာပေါတုမူရာ၊

အကြောင်အကြောင် ဆိုအပ်ပြီးသော နာထတ္တ၏ အကြောင်း၏ မူလဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါကား။ ဟိ-အနုရူပံ၊ ဟေတုမူလကိုပြခြင်းအား လျော်သော အကြောင်းကို။ ဂုဏ္ဍော၊ သိုဦးအံ့။ နိက္ကရုဏော၊ ကရုဏာမရှိသောသူသည်။ ပရဒုက္ခေသု၊ သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲတို့၌။ ဥဒါသိနော၊ လျစ်လျူဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓတ္တာယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဏိဓာနံမတ္တမ္ပိ၊ တောင့်တရုံမျှလည်း။ အတိဘာရိယံ၊ အလွန်ဝန်ဃဉ်းစွာတကား။ ဣတိ မညနော၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အပ္ပမေယျ၊ သော။ ကာလံ၊ ကာလ ပတ်လုံး။ အတိဒုက္ကရံ၊ သော။ ဟေတုံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။ နာထတ္တ သင်္ခါတံ၊ သော။ ဟေတုဖလပ္ပယောဇနဘူတံ၊ သော။ လောကဟိတံ၊ ကို။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗဂုဏ မူလဘူတတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူးတို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ မဟာကရုဏာဂုဏမေဝ၊ မဟာကရုဏာ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ချီးမွမ်းတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ "နမော။ ပ ။ ကာဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တ္တော ဝတာ၊ ဤမျှသော သဒ္ဒါ၏အစဉ် အနက်၏အစဉ်ဖြင့်။ ဟေတုအနုရူပံ၊ ပါရမီတော်တည်းဟူသော အကြောင်း အားလျော်စွာသော။ ဖလံ၊ နာထတ္တဖြစ်သော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၉) ဖလာနုရူပေါ၊ နာထတ္တဖြစ်သော အကျိုးအားလျော်စွာသော။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ဟေတုဖလ နှစ်ပါးတို့အားလည်း။ အနုရူပံ၊ သော။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဟေတု ဖလ မူလတို့အားလည်း။ အနုရူပံ၊ သော။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ အစ္ဆရိယပုရိသော၊ အစ္ဆရိယ ကျေးဇူးအထူးနှင့် ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထဂုဏော၊ နာထကျေးဇူး၌။ ဌိတော၊ တည်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ နာထမာနသာ၊ နာထ,ဟု မြတ်နိုးခြင်းရှိသော။ အနာ ထဿ၊ နာထမဟုတ်သော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, ရဟန္တာ သာဝက အပေါင်း၏။ သမ္မဒံ၊ ရှိခိုးခြင်းကြိယာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နမောရှဟော၊ ရှိခိုးခြင်းကို ထိုက်၏။ (ခံတော်မူထိုက်၏။)

ဇွေ၊ ဤ ယော ကပ္ပကောဋီဟိပိ-အစရှိသော ဂါထာ၌။ စောဒကဿ၊ စောဒကဆရာ၏။ ဤဒိသီ စောဒနာ၊ ဤသို့သော စောဒနာသည်။ သိယာ၊

ဖြစ်ရာ၏။ "ဘဂဝတော၊ ၏။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ ဂုဏေသု၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်။ မဟာကာရုဏိကဿ တိ၊ ကဿဟူ၍။ ဧကမေဝ၊ တခုသောကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ် လေသနည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကဿ၊ ၏။ ဤဒိသီ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ (ပြန်)။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥစ္စတေ၊ အံ့။–

ဒေါသဟီနဿ သတ္ထုဿ၊ စောဒနာ တု န ဝိဇ္ဇတေ။
ဒေါသယုတ္တ မသတ္ထုဉ္စ၊ တသ္မာ စောဒနာ အပတ္တကာတိ။
န မယာ စောဒနာ ကတာ၊ ကိန္တု ပုစ္ဆာ ဧဝ ကတာ။

ဒေါသဟီနဿ၊ တင်အပ်သော အပြစ်တို့ကို ပယ်တတ်သော။ သတ္ထုဿ၊ သမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၏။ စောဒနာ တု– စောဒနာဧဝ၊ တင်အပ်သောအပြစ်သည်လျှင်။ န ဝိဇ္ဇတေ၊ မရှိပေ။ ဒေါသ ယုတ္တံ၊ အပြစ်နှင့်ယှဉ်သော ကျမ်းသည်။ အသတ္ထုဉ္စ၊ ကျမ်းလည်း မမည်ပါ။ (တနည်း) ဒေါသယုတ္တံ၊ ဒေါသနှင့် ယှဉ်သော စကားသည်။ အသတ္ထုဉ္စ၊ ကျမ်းစကားအစဉ်လည်း မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဝ၊ သင်စောဒက ဆရာ၏(ထည့်)။ စောဒနာ၊ သည်။ အပတ္တကာ၊ မရောက်။

ဣတိ၊ သို့။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဥစ္စတေ၊ ၏။

မယာ၊ ငါစောဒကဆရာသည်။ စောဒနာ၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို။ န ကတာ၊ မပြုအပ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပုစ္ဆာ ဧဝ၊ ပြဿနာကိုသာလျှင်။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။

အပိစ–

"ဖလံ သတိပိ ရုက္ခေ့ဿ၊ န ပတတျ ဝိကမ္ပိတေ။
စောဒနာ ယာတ္တု သတ္ထာနံ၊ ပုစ္ဆနာတျတ္ထဖလံ မဟာတာ။
န ဘောတ္တုံ ကုရုတေ သမ္မာ၊ ဂဟိတုံ နာစုတေ ဿဋ္ဌံ။
နာရောဂေပိ အာစရေ တဒိ–တ္ထိဿာဏာဗုဒ္ဓိဗန္ဓနံ။
ယတော ဟိမပဒေါ ပဒ္မေါ၊ ပဗုဒ္ဓေါ ဂန္ဓလိပ္ပိယာ။
ဘိန္နတ္တာဂိရိမဿော၊ သတ္ထကတာတ္ထလိမ္ပိယာ"တိ၊–

၁။ အင်္ကွေပေ ပ်ိ ကတေ တဒိ (၄)

ဧဝံ စေတာ၊—

သမ္မာပိ စောဒနာ တံ ခလု၊ ဂရုဝေါ ဝိဝါကျာ ဝိဝဒ္ဓ၊
ယတိသိဿာ အာဿဒ္ဒိတာတိ —ဝါကျောနာဘျဒိတာ် ဂေါပယ။
သာရဝတီ အာစေရံ ကိလိဋ္ဌာ၊ ကဒိစ္စိသာဇီဝာတ္တာနံ။
ဇယတျတ္တာန မာစေရော၊ သာကသောဝ၂ သာရထိတိ။

အတြောစ္စတေ—

ယဿ ဟိ ဝါကျသဟာဿ၊ ဝါကျေ ဝါကျေ သာတဥ္စ ဇိုဝ္ါ။
နာမံ ဒဿဖလာဂုဏပဒေသံ။ ဝတ္တုံ ကပ္ပေနပိ န သမတ္ထံ၃။

အပိ စ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊—

အစ္စေ၊ ပြည့်စုံစည်ပင်သော။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်သည်။ သာတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အဝိကမ္ပိတော၊ မလှုပ်မခြေအပ်မှုကား။ ဖလံ၊ အသီးသည်။ န ပတတိ၊ မကြွေမကျ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယာ စောဒနာ၊ အကြင်သို့သော စောဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ထို စောဒနာသည်။ သတ္တာနံ၊ ကျမ်းတို့၏။ စောဒနာ၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ။ ပုစ္ဆနာ၊ အမေးပြဿနာသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သဖြင့်။ အတ္ထဖလံ၊ အနက် တည်းဟူသော အသီးကို။ မဟာတာ၊ များစွာသော အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။

သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဘောတ္တုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နကုရုတော၊ မပြုရာ။ ဂဟိတုံ၊ အနက်ဟူသော အသီးကို ယူခြင်းငှါ။ ဿဒ္ဓံ၊ စေ့ဆော်ခြင်းကို။ နစုတော၊ အားမထုတ်ရာ။ နာရောဂေပိ၊ အပြစ်တင်ခြင်းမှ ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အပြစ်မတင်အပ်သော။ အာစေရေ၊ ဆရာ၌။ တဒိစ္ဆိဿ၊ ထိုသို့ဆရာ၏ အပြစ်ကို ရှုသောသူ၏။ အာဏာ ဗုဒ္ဓိဗန္ဓနံ၊ အာဏာ,ပညာပွါးခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိမ ပဒေါ၊လမင်းသည် ပေးအပ်သော။ ပဒွေါ၊ပဒုမ္မာကြာသည်။ ဂန္ဓ လိမ္ပိယာ၊ အနံ့တည်းဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်။ ပဗုဒ္ဓေါ ယထာ၊ ပွင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ထို့အတူ။ဘိန္နတ္ထဝိရမဿ၊ပျက်သော အနက်မှ ကင်းသော ကျမ်း၏။ အတ္ထလိမ္ပိယာ၊ အနက်ဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်။သာဓုံ၊ ကောင်းစွာ။ သတ္တံ၊ ကျမ်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏”။—

၁။ ဝါကျောနာဘျမိကံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ သ ဒဿ ခေ့ဿံဝ (ဆဋ္ဌ)
၃။ န သက္ကာ (ဆဋ္ဌ)၂

ဉာတိ-ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ တော်၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယာ စေဒနာ၊ သည်။ သမ္မာပိ၊ ကောင်းစွာမူလည်း။ ပဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။တိ၊ထိုသို့သော ဗေဒနာခြင်းကို။ ခလု၊ စင်စစ်။ ဝိဝါကျာ၊ဆန်း ပြားသော စကားရှိကုန်သော။ ဝိဝဒ္ဓ ယတိသိဿာ၊ ပွားသော ရဟန်း တပည့် ရှိကုန်သော။ ဂုရဝေါ၊ ဆရာတို့ကို။ အာဃဋ္ဋိတာ၊ ထိခိုက်တတ် ကုန်၏။ ဉာတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဝါကျေန၊ စကားဖြင့်။အဘျဒိတာ၊[၂] အလွန်ပြောဆိုခြင်းကို။ဂေါပယ၊လုံစေလော။ဝါ၊စောင့်ရှောက်လော။

တဒိတ္ထိဿ၊ ထိုသို့ ဆရာ၏အပြစ်ကို ရှုလေ့ရှိသော တပည့်သည်။ သရဝတိ၊ မြားနှင့်တူသော ဖူးဝင်တတ်သော စကားရှိသည်ဖြစ်၍။ အာ စေရံ၊ ဆရာကို။ ကိလိဋ္ဌာ၊ ပူပန်စေသဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇိတာ၊ ရှုံးစေသည် မည်၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ သကဿံ- သကအဿံ၊ မိမိမြင်းကို။ ဇယတိ ဣဝ၊ အောင်သကဲ့သို့။ အာစေရော၊ ဆရာသည်။အတ္တာနံ၊မိမိကိုမှီသော။သိဿံ၊တပည့်ကို၊ဇယတိ၊အောင်၏။

ဉာတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ဝုတ္တပုဗ္ဗံ၊၏။

အတြ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ယုတ္တိ၊အသင့်ကို။ ဥစ္စတေ၊အံ့။-

ယဿ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါကျသဟဿံ၊ခံတွင်းတထောင်သည်။အတ္ထိ၊၏။ ဝါကျေ ဝါကျေ၊ ခံတွင်းတိုင်း ခံတွင်းတိုင်း။သတဉ္စ ဇိဝှါ၊ အရာအရာသော လျှာသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသဗလဂုဏပဒေသံ။ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ညွှန်ရာ ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော။နာမံ၊ အမည် တော်ကို။ကပ္ပေနပိ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးပင်သော်လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။န သမတ္ထော၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

(၁၀)တထာ၊ ထိုမှတပါး၊[၃]-

ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားပင်သော်လည်း။ အညံ၊ တပါးသောတရား ကို။ အဘာသမာနော၊ မဟောမူ၍။ ကပ္ပမ္ပိ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဧ ဘဏေယျ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူငြားအံ့။စိရဒီဃ၊ ကြာမြင့်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရေ၊ ကမ္ဘာ၏ အတွင်း၌။ ကပ္ပေါ၊ အာယုကပ်သည်။ ခိယေထ၊ ကုန်ရာ၏။ တယာ

၁။ ဇော် (ဿ)　　　　　　　　၂။ အဘျုဒိတ (ဆ)

၃။ ယကာ (ဆင္ဌ)

ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးတော်သည်၊ န ခီယေထ။ မကုန်နိုင်ရာ—

ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဥတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတံ- ဘဂဝန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အနဝသေသာ ၊အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ အဘိဓာတုံ၊ဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဟောခြင်းငှါ။ န သက္ကာ—န သမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့—

ဒသဗလ၊ အားတော် ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ထိုတရားဖြင့်။ ဉာဏကရုဏာဒွန္ဒ[1] ၊ပညာကရုဏာတော် အစုံသည်။ သေဋ္ဌ၊၏။ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏။ ဉာဏကရုဏာ၊ တို့သည်။ ဂုဏဂဏာ၊ ကျေးဇူးတော်တို့၏ပေါင်းရာ စုရာ ဖြစ်ကုန်၏။ အတိဂုဏာ နာမ၊ အလွန်မြတ်သော ကျေးဇူးတော်မည်ကုန်၏၊—

ဣတိ ဣမိနာ` ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သဗ္ဗဂုဏသေဋ္ဌတ္တာ စ၊ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးတို့ထက် မြတ်သော ကျေးဇူးဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ မူလတ္တာ စ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကေမေဝ၊ မဟာကရုဏာဂုဏ် တခုကိုသာလျှင်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊၏။အထ ဝါ၊ကား။ "ဆသု အသာဓာရဏဉာဏေသု၊ ခြောက်ပါးသော အသာဓာရဏဉာဏ်တော်တို့တွင်။ အညတရတ္တာ၊ မဟာကရုဏာဉာဏ်တော်၏ တပါးဖြစ်သောကြောင့်။ တဂ္ဂဟဏေန၊ ထိုမဟာကရုဏာဉာဏ်တော်ကို ယူသဖြင့်။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသော ဉာဏ်တော်တို့ကိုလည်း။ သဟစရဏလက္ခဏေန၊သဟစရဏနည်း, ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့်။ ဂဟိတာဝ၊ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏"။ဣတိ စ၊ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ တွေ၊ ဤသို့ ပဏ္ဍာမကိုပြုရာ၌။ ဝိသေသတော ပန၊ ဖြင့်ကား။ အဘိဓမ္မဿ၊အဘိဓမ္မာပိဋကၕ။ ကေဝလံ၊ ကရုဏာနှင့် မရောမူ၍။ ပညာဝိသယတ္တာ၊ ပညာလျှင် အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဓမ္မဋ္ဌကထာရမ္ဘေ၊ အဘိဓမ္မအဋ္ဌကထာ၏အစ၌။ အာစရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်။ "ကရုဏာ ဝိယ သတ္တေသု၊ ပညာယဿ မဟေသိနော" တိ၊ ဟူ၍။ ပညာ

၁။ ဂုဏာနံ,မဝသေသာ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဉာဏကရုဏာဂုဏာဒွန္ဒ (ဆဋ္ဌ)

ဂုဏော၊ ပညာကျေးဇူးကို။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာသယာနုသယစရိယာဓိမုတ္တိဘေဒါနုရူပပရိစ္ဆိန္နနပညာယ၊ အာသယ, အနုသယ, စရိုက်, အဓိမုတ္တိ အပြားအားလျော်စွာ ပိုင်းခြားတတ်သော ပညာတော်၏လည်းကောင်း။ သတ္တေသု၊ အကြွင်းမရှိသော သတ္တဝါတို့၌။ မဟာကရုဏာယ စ၊ အလွန်အကဲ သနားတော်မူတတ်သော မဟာကရုဏာတော်၏လည်းကောင်း။ အဓိကာရတ္တာ၊ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ သုတ္တန္တအဋ္ဌကထာရမ္ဘေ၌။ "ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟတမံ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပညာကရုဏာဂုဏာ၊ ပညာကျေးဇူး ကရုဏာ ကျေးဇူးတို့ကို သာလျှင်။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝဏ္ဏိတာ၊ ကုန်၏။ ဣဓ ပန ဝိနယေ၊ ဤဝိနည်းပိဋကဋ္ဌကထား။ အာသယာဒိနိရပေက္ခံ၊ အာသာယအစရှိသည်ကို မငဲ့မူ၍။ ကေဝလံ၊ ပညာနှင့် မရောမူ၍။ ကရုဏာယ၊ ဖြင့်။ ပါကတိကသတ္တေနာပိ၊ ပကတိသောသတ္တဝါငါလျက်လည်း။ အသောတဗ္ဗာရဟံ၊ နားထောင်ခြင်းငှါ မထိုက်သော စကားကို။ သုဏန္တော၊ နားထောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အပုစ္ဆိတဗ္ဗာရဟံ၊ မေးခြင်းငှါ မထိုက်သော အမှုအရာကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော်မူသည်ဖြစ်၍။ အဝတ္တဗ္ဗာရဟဥ္စ၊ ဆိုခြင်းငှါမထိုက်သော စကားဟူးကိုလည်း။ ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေသိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလ ကရုဏာဂုဏောယေဝ၊ ကရုဏာကျေးဇူး တခုကိုသာလျှင်။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ၏။ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပညာဒယာ၊ ပညာ ကရုဏာတို့သည်။ အတ္တပရတ္ထဟေတူ၊ မိမိအကျိုး, သူတပါးတို့၏အကျိုးတို့၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဂုဏာ၊ တို့သည်။ တဒန္ဒယာ၊ ထိုပညာ ကရုဏာ နှစ်ပါးသို့သာ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဏသာဂရဿ၊ ဂုဏ်တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာ ရှိတော်မူသော။ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဧတေ ဂုဏာ၊ ထိုသို့သော ပညာ ကရုဏာ ကျေးဇူးတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၏ အစ၌။ အာစရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသသည် မရေမြွက်သည်။ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ ဝတာ၊ ဤမျှသော ပဒ္ဒါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာဒိဂါထာ၊ အဋ္ဌကထာ၏ အစ၌ စီထားအပ်သော ပကာသ ဂါထာသည်။ သမာသ တော၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တာပဒတ္ထသော ...

ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်အနက်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမ္ပိ နယော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းသည်လျှင်။ ဝိတ္ထာရနယော၊ အကျယ်ဖြစ်သော နည်းတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤနည်း အတိုင်းလျှင်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဣတော၊ ဤပဌမဂါထာမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်နောက်သော ဂါထာတို့၌။ အယံ၊ ငါသည်။ တော၊ ထိုဝိတ္ထာ ရနည်းတို့ကို။ ပဋိသံခိပ ါမိ၊ ချုံး၍ရေး ပေအံ့။

ပဌမဂါထာ အဖွင့် အနက်ပြီး၏။

---

(၁၁) ဒုတိယဂါထာယ၊ ၌။ အသမ္မူဠ္ဟန္တိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ မမ္မာနံ၊ တို့၏။ ယထာသဘာဝံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောသဘောကို။ အပ္ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓန္တိ သေဝိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓပစ္စေက ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရား, ဘုရားသို့ အဟုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိကုန် သော သာဝက, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဂေါစရာသေဝနာသေဝနာဟိ၊ ဂေါစရ သေဝနာ, ဘာဝနာသေဝနာတို့ဖြင့်။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။ နိသေဝိတံ၊ မှီဝဲတော်မူအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ (ထည့်သည်။) ဘဝါဘဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝဍ္ဎမာနဘဝတော၊ ဖြစ်ဆဲသော ဘဝမှ။ အညံ ဘဝံ၊ တပါး သောဘဝသို့။ ဂစ္ဆတိ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်ရ၏။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ သွားရ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဘဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိတည်း။ တဿ၊ ထိုဘဝ၏။ ပဋိပက္ခတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောကြောင့်။ အဘဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဘဝေါတိ၊ ကား။ ဝုဒ္ဓိ၊ ပွါးခြင်းတည်း။ အဘဝေါတိ၊ ကား။ ဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်း တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဘဝေါတိ၊ ကား။ ဒုက္ခတိ၊ ဒုက္ခတိဘဝတည်း။ အဘဝေါတိ၊ ကား။ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝတည်း။ ဟိ–ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ "အပ္ပ- မာဏာ ခမ္မာ၊ အနေသက္ခာ ခမ္မာ" တို အာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အကာရဿ၊ အ- အက္ခရာ၏။ ဝုဒ္ဓိအတ္ထတ္တာ၊ ပွါးခြင်းအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘာဝ- ယတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဝေါ၊ မည်၏။ ဇာတိ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ– တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ မည်၏။ သဝိကာရာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဗဟုဝိဓ ခန္ဓပ္ပဝတ္တိ၊ များသော ("ါ အပြားရှိသော ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒီပိတာ၊ ၏။ အဘဝေါတိ၊ ကား။ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း။ ဇာတိဘာဝဥ္စ၊ သို့လည်း

ကောင်း။ မရဏဘာဝဥ္စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လားရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ–ဝုတ္တော–ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းကိုလည်း။ ခဏိကဝသေန၊ ခဏိက မရဏ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်း။ ဘဝါဘာဝေါ၊ ဘဝတို့၌မဖြစ်ခြင်း။ တံ ဘဝါဘာဝံ၊ ထိုဘဝတို့၌ မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ အဘာဝပညတ္တိံ၊ အဘာဝပညတ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဇီဝလောကောတိ၊ ကား။ သတ္တလောကော၊ တည်း။ သင်္ခါရလောက ဩကာသလောကာနံ၊ တို့၏။ ဘဝါဘာဝဂမနာသမ္ဘဝတော၊ ဘဝ အဘာဝသို့ သွားခြင်း လားခြင်း မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သတ္တလောကံ၊ ကို။ ဇီဝလောကောတိ ဂဟေန၊ ဖြင့်။ ဝိသေသေတိ၊ အထူးပြု၏။ အဝိဇ္ဇာဒိ ။ပ။ ဒွိသိနေ့ာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နဝပိ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ တို့သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ စတုမဂ္ဂဓမ္မဿ၊ လေးပါးသော မဂ်တရား၏။ အပစယဂါမိတာ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးလျက် သွားတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဩမိသော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသော။ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ကိလေသာ ကွန်ရက်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းတည်း။ သော၊ သည်။ အဿ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တရားအား။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒါရမ္မဏံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန် လျှင်အာရုံရှိသည်။ ဟုတ္ွာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်, မဂ်တရားတို့၌။ သဟာဿဘာဝူပဂမနေန၊ တကွအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်။ ဝါ၊ ရောက်သောကြောင့်။ နိဗ္ဗာနဿာပိ၊ အားလည်း။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယထာကိံ သုတ္တံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ "ယောခေါ အာဝုသော။ပ။ နိဗ္ဗာန"န္တိ၊ ဟူသောပါဠိကို။ အာဟ၊ ၏။ ယော၊ ထိုမဂ်၏ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စဖြင့်။ ရာဂါဒိက္ခယဝစနသမ္ဘဝတော၊ ဖိုလ်၏ရာဂစသည် တို့၏ကုန်ခြင်းကို ဟောသောသဒ္ဒါ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အရဟတ္တဿာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အားလည်း။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသော။ သည်။ အတ္ထိ။ ၏။ ဖလသာမညေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏမ္ပိ ဖလာနံ၊ တို့အားလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝဝိဓောပိ၊ ကိုးပါးသော အပြားရှိသည်မှလည်း ဖြစ်သော။ ဧသ–ဧသော ဓမ္မော၊ ကို။ "အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံ…"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သဟာစရဏလက္ခဏ ကာရဏ တာယ၊ သဟာစရဏနည်း, ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် မှတ်အပ်သော အကြောင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပက္ခဂေါစရဂ္ဂဟဏတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံ[illegible]အပ်သည်၏ အဖြစ်

သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၏။ ဟ်—သစ္စံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပဌမ ဂါထာ၌။ ဓမ္မသာ၊ ဓမ္မ-သဒ္ဒါ၏။ အနဘိဟိတောပိ၊ ဖိုလ်ကို တိုက်ရိုက် မဟောအပ်သော်လည်း။ အဘိဟိတောဝ၊ ဟောအပ်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဗုဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဆရာတို့ဆိုသောကြောင့်။ ကာရဏ ဂေါစရဂ္ဂဟဏေန စ၊ အကြောင်းဖြစ်သော မဂ်၊ အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ယူသဖြင့်လည်း။ စတ္တာရိပိ ဖလာနိ၊ လေးပါးကုန်သော ဖိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ နရကာဒီသု၊ ငရဲ စသည်တို့၌။ အပတမာနံ၊ မကျသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သုဂတိယံ၊ ဘုံ၌။ ဥပ္ပါဒနေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။ ပုန၊ တနည်းမူကား။ သုဂတိမ္ပိ၊ ၌။ အဇနနကာရိ၊ မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ အကုသလဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နိဝါရေတွာ၊ ၍။ ပေါသေတိ၊ မွေးမြူတတ်၏။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။ သော ပန၊ ထို ဓမ္မသည်ကား။ ကာမရူပါရူပဘေဒတော၊ ကာမဓမ္မ, ရူပဓမ္မ, အရူပဓမ္မ အပြားအားဖြင့်။ တိဝိဓော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ အစ္စန္တသုခါဝဟနတော၊ စင်စစ် ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း။ တတောပိ၊ ထို သုံးပါးသော ဓမ္မထက်လည်း။ ဥတ္တမတ္တာ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မဝရော၊ ဓမ္မဝရ မည်၏။

ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိသောကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ မထိုးထွင်းနိုင်သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ ဣဒံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤကာလပတ်လုံး။ မမဉ္စေဝ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ သန္ဓာဝိတံ၊ ထိုမှဤမှ ပြေးသွားရသည်။ သံသရိတံ၊ ထိုမှ ဤမှ စ၍ ရွေ့ပြောင်းရသည်။ ဝါ၊ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ရွေ့ပြောင်းရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ ကို။ အသမ္ဗုဓံ- အသမ္ဗုဇ္ဈန္တော၊ ၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဇီဝလောကော၊ သည်။ ဘဝါဘဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ ကို။ အသမ္ဗုဓံ—အသမ္ဗုဇ္ဈန္တော၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရား၏လျှင်။ (နိယမနတော-၌ စပ်။) “တဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ အနန္တော၊ အဆုံး၌။ တံနိဒ္ဒေသေန၊ တ—သဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်းအပ်သော တဿ—သဒ္ဒါဖြင့်။ နိယမနတော၊ မှတ်အပ်သောကြောင့်။ စတုသစ္စဓမ္မောပိ၊ သည်လည်း။

(၁၂) အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသိ ဓမ္မဝရော၊ မည်၏။ ဣတိ စ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါး သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ "နမော အပိဇ္ဇာဒိ။ ပ ။တဿာ" တိ၊ ဟူ၍။ တံနိဒ္ဒေသေန၊ တံ-သဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော တဿ – သဒ္ဒါနှင့်။ သမာနဝိဘတ္တိကရဏံ၊ တူသောဝိဘတ် ရှိသည်ကို ပြုခြင်းသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အတိပ္ပသင်္ဂ နိယမနတော၊ ကြောင့်တည်း။ "အဝိဇ္ဇာ။ ပ ။ ဓမ္မဝရဿာ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ဝိသေသနဝစနံ၊တဿ-ဟူသော ပုဒ်၏ဝိသေသန-သဒ္ဒါသည်။ဟောတိ၊၏ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဒုက္ခသမုဒယ သစ္စာနံ၊တို့၏။တပ္ပာဝပ္ပသင်္ဂေါ၊ထို အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသ ဝိဒ္ဓံသိ ဓမ္မဝရ ဖြစ်၏-ဟူသောလျှို့ပါးခြင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိတကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံနိဒ္ဒေသေန၊ တ–သဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်ပြအပ် သော တဿ–ဟူသော သဒ္ဒါနှင့်။ သမာနဝိဘတ္တိကဋ္ဌာနေ၊ တူသော ဝိဘတ် ရှိသော အရာ၌။ အဝိသေသိတတ္တာ၊ အထူးမပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "တပ္ပာဝပ္ပသင်္ဂေါ နတ္ထိ" တိ၊ ဟူ၍။ န ဝဒေယျ၊ မဆိုရာ။ အပိစ၊ ထိုမှ တပါးလည်း။ မဂ္ဂသစ္စ နိရောဓသစ္စေသု၊ တို့၌။ ဖလာနံ၊ တို့၏။ အပရိယာ ပန္နတ္တာ၊ အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ဣတိ ဝစနဝိရောဓော စ၊ ဤသို့သော ရှေးစကားနှင့် ဆန့် ကျင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဖလာနံ၊ဖိုလ်တရားတို့ကို။ အသင်္ဂဟော၊ မသင်္ဂြိုဟ် အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍဝဏ္ဏနာယံ၊ ၌။ "န ကေဝလံ အရိယ မဂ္ဂေါ စေဝ ။ပ။ မုပေဟိ "တိ ဝစနဝိရောဓော စ၊ မုပေဟိ-ဟူသော ပါဠိ နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဂါထာ၊ ဤ ဓမ္မပဏာမဂါထာသည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓါ စ၊ ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သာသနဝိရုဒ္ဓါ စ၊ သာသနာ တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။အာဟ၊၏။

[ဤတွင် စတုန္နံ သစ္စာနံ အနန္တရဗောဓ-စသော ပါဠိကို ပို၍ သစ္စာ လေးပါးသည် ယံ–၏ အစွဲ အသမ္ပုံ–၏ ကံဖြစ်၍ နောက် ယ– သဒ္ဒါ၏ နိယတ်ဖြစ်သော တဿ-သဒ္ဒါဖြင့် မှတ်သော စတုသစ္စ ဓမ္မသည် အဝိဇ္ဇာဒိ။ပ။ ဓမ္မဝရ ဖြစ်သော် ကောင်း၏–ဟု စောဒနာ ရင်းဖြစ်သည်။

စောဒနာအဖြေကို အသေအချာပင် အရာတိုင်း ဆိုသင့်သော်လည်း ဤကျမ်းသည် အလွန်အိပ်သောကျမ်း, လေ့လာသည့်ပုဂ္ဂိုလ် နည်း

သည့် ကျမ်းဖြစ်၍ အနက်သက်သက်ကိုသာ အမျိုးသားတို့ ကြည့်ရှုရန် ရေးလိုက်မည်။]

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ စတံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသော စောဒကစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ ဝုတ္တဂါထတ္ထာဇာနနတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာ၏ အနက်ကို မသိသောကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ--သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲဦးအံ့။—

[ဟိတ်နေ့ာင် ဟိတက်မူ ဒဠှီတည်း။ ဝိတ္ထာရေလည်း ဟူ၏-ဟု နိယာမ် ဆို၏။]

အာစရိယေန၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤမေ့ပဏာမ ဒုတိယဂါထာ၌။ ပဝတ္တိ ပဝတ္တိဟေတုဝိသယဝိဘာဂေ ဝါ စ၊ ပဝတ္တိဝိသယ, ပဝတ္တိဟေတုဝိသယ တို့ကို ဝေဖန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တထာ၊ ထူ။ (နိဝတ္တိ နိဝတ္တိဟေတု ဝိသယ ဝိဘာဝေါ စ၊) နိဝတ္တိဝိသယ, နိဝတ္တိဟေတုဝိသယတို့ကို ဝေဖန်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ဒဿိတော၊ ၏။ ကထံ ဒဿိတော၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထို အသမ္ဘုမ်-စသော ဂါထာ၌။ သမဘိနိဝိဋ္ဌေ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ အသမ္ဘုဓန္တိ ပဒေ၊ ၌။ အသမ္ဗောဓောတိ အတ္ထော၊ မသိခြင်းဟူသော အနက်ကို။ ဒဠှဗ္ဗော၊ ၏။ သော၊ ထိုအသမ္ဘုဓသည်။ အတ္ထတော၊ တရားကိုယ် အားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း။ တာယ စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဖြင့်လည်း။ တဏှုပါဒါနာဒိ၊ တဏှာ ဥပါဒါန်တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ တယောပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါန်တို့ သည်။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဘဝါဘဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုက္ခသစ္စံကို။ ဂဟိတံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိပ္ပဘေဒေါ၊ သော။ ဘဝေါ၊ သည်။အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါး ပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဧဝ မေတဿ—။ပ။ ဟောတီ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ဒုက္ခပ္ပဝတ္တိ၊ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်။ ပဝတ္တိ နာမ၊ မည်၏။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းသည်။ပဝတ္တိဟေတု နာမ၊မည်၏။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတဿ စ၊အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဝတ္တိဟေတုဿ၊ပဝတ္တိ၏အကြောင်းဖြစ်သော မောဟ၏။အဂ္ဂဟယ်တဂ္ဂဏောန၊

၁။ ( ) ဤအတွင်း ဆင့်မှ-၌မပါ။

ယူပြီးသောသစ္စာတို့ကို . မယူသဖြင့်။ နိရောဓမဂ္ဂသစ္စဒွယံ၊ နိရောဓသစ္စာ,မဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးသည်။ ဝိသယော နာမ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊၏။ "တတ္ထ ကတမာ။ပ။ ပဋိပဒါယ အညာဏ"န္တိ၊အညာဏံ–ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဂုတ္တံ၊ ၏။

ဧတ္ထ စ၊ထိုသစ္စာလေးပါးတို့တွင်လည်း။နိရောဓသစ္စံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေန၊ သည်။ ဂေါစရ သေဝနာယ၊ ဖြင့်။ အာသေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်၏။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ ကို။ ဘာဝနာသေဝနာယ၊ ဖြင့်။ အာသေဝိတံ၊၏။ တ္တော၀တာ၊ ဖြင့်။ အာသမ္ပုခံ ဗုဒ္ဓနိသေဝိတံ ယန္တိ၊ဟူ၍။ ဥပယောဂပ္ပတ္တော၊ ဒုတိယာအနက်သို့ရောက်သော။ ဝါ၊ကံအနက်သို့ရောက်သော။ ဝိသယော၊ ဝိသယဖြစ်သော။ ယော နိရောဓော စ၊သည်လည်းကောင်း။ ယော မဂ္ဂေါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တာဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလတ္တယဝိဒ္ဓံသိနော၊ အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ၊ အစရှိသော ကိလေသာ ဇာလသုံးပါး အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ဓမ္မဝရဿ၊ တရားတို့ထက်မြတ်သော တရားဖြစ်သော။ တဿ၊ ထို မဂ္ဂသစ္စာ နိရောဓသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော တရားနှစ်ပါးအား။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ–အယံ၊ လျှင်။ ဂါထာယ၊ ၏။ အတ္တော၊ တည်း။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ သည်လည်း။ (ဝတ္တံ၊ သမ္ဘဝတိ–ဥစ်ပ်)ကိလေသဝိဒ္ဓံသနဿ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏။ သုတ္တန္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဥပနိဿယ ပစ္စယတ္တာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကိလေသဝိဒ္ဓံသနသီလတာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလေ့ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ "အဝိဇ္ဇာဒိ ။ပ။ ဝိဒ္ဓံသိ"တိ၊ ဟူ၍။ဝတ္တုံ၊ ငှါ။သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ရာဂဝိရာဂါတိ ဂါထတ္ထော စ၊ ရာဂ ဝိရာဂ အစရှိသော ဂါထာ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ "ယော ဓမ္မံ။ပ။ပကာသေဟိ"တိ၊ ဟူသော။သုတ္တတ္ထော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဝေါဟာတော၊ ဟကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁၃)အယံ ဝါ၊ ကား။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ တေဝဋံ၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နှင့် မရော [illegible]။ ပရိယတ္တိဓမ္မော ဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတော၊ သည်။ [illegible]၊ ၏။ [illegible] အကြင် ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ သန္ဓာယ၊ [illegible] "ယော ဓမ္မံ ။ပ။ [illegible]"တိ၊ ဟူ၍။ [illegible] ၏။ ကမ္မံ၊ ကို ပရိယတ္တိဓမ္မကိုလည်း။ [illegible] ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် မသိနိုင်သော ဖြစ်၍။ [illegible] ပူဇော်ရမြတ်စွာတို့သည်သာလျှင်။ ဂေါစရာသေဝနာယ၊ ဖြင့်။ နိ[illegible]၊ ၏။ အနုညာနိသေဝိတံ၊ [illegible] ပါးသော သူတို့သည် [illegible]

အပ်သည်သာတည်း။ ယထာ ကိံ သုတ္တံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ "ဘဂဝံမူလ ကာ။ပ။ဓာရေဿန္တိ" တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်။ပ။ဘဂဝတော၊၏။ဓမ္မံ၊ ကို။သုတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်နိုင်ပါကုန်လတ္တံ့။

ဒုတိယဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌။ လောကိယလောကုတ္တရာ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာဒယော၊ တို့ကို။ ယာယာသမ္ဘဝံ၊ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ။ကိဉ္စာပိ လဗ္ဘန္တိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ရအပ်ကုန်ငြားသော်လည်း။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ "အရိယသံဃ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သီလာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ ကျေးဇူးတရား အပေါင်းတို့သည်။ လောကုတ္တရာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ ဂါထာအစဉ်၌လည်း။ "သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏပ္ပဘုတိမ်" တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ သရူပေကသေသံ၊ သရုပ်တူ တခုကြွင်းကို။ကတွာ၊၍။ "ဝိမုတ္တိဉာဏပ္ပဘုတိမိ" တိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ ဝိမုတ္တိဉာဏပ္ပဘုတိ—ဟူသော ပုဒ်တို့တွင်လည်း။ ဝိမုတ္တိပဒေ၊ ၌။ ဖလဓမ္မာဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ သုတ္တေ၊ သုတ္တန်ပါဠိ၌။ ကိဉ္စာပိ အဓိပ္ပေတာ၊ အကယ်၍ကား အလိုရှိအပ်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ "မဂ္ဂါ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဖလံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ ပဟီနေ၊ ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂါဒိပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ၊ မဂ်အစရှိသည်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်ကို။ ဝိမုတ္တိဉာဏန္တိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ ဝိမုတ္တိ, ဝိမောက္ခော, ခယောတိ ဧတံ ပဒတ္တယံ၊ ဤပုဒ်သုံးခု အပေါင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။ ခယေ ဉာဏံ၊ အနုပ္ပါဒေ ဉာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခယော နာမ၊ ခယမည်သည်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း။ ဂါ၊ ကား။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ခယော နာမ၊ မည်၏။ ရာဂက္ခယော ဒေါသက္ခယော တိ ဧတံ၊ ဤအမည်သည်။ ဖလနိဗ္ဗာနာနံ၊ တို့၏။

အဓိဝစနံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တေ၊ ၌။ အာဂတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ပဟီနကိလေသာနံ၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်းဟူသည်။ ပါကတိကော၊ ပကတိဖြစ်သော။ ခယော ဧဝ၊ ခယပင်တည်း။ ပဘုတိ–သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ တိယော ဝိဇ္ဇာ၊တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆ အဘိညာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။စတဿော ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝ မာဒယော၊ ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ သမန္နာဂမဋ္ဌေန စ၊ ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရိဟီနဋ္ဌေန စ၊ မယုတ်ခြင်းဟူသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တော၊ ယုတ္တမည်၏။ ဝါ၊ ယုတ္တဖြစ်၏။ (ယုတ္တအနက်နှစ်ခုကို ပြသတည်း။) ခေတ္တံ ဇနာနံ ကုသလတ္ထိကာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “အနုတ္တရံ ပုည–ကွေတ္တံ လောကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ သုတ္တတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ကုသလဿ၊ ၏။ ဝိရူဟနဋ္ဌာနတ္တာ စ၊ စည်ပင်ပေါက်ရောက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သုတ္တာနုနယေန၊ ဖြင့်။ ဥပနိဿယပစ္စယတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာမံ–ကေန္တ၊စင်စစ်။ သံဃော၊သံဃာတော်သည်။ ကုသလဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ ပေါက်ရောက် စည်ပင်ရာသည်။ ဝါ၊ ပစ်ချရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ဇနာနံ၊ တို့၏။ ခေတ္တံ၊သည်။န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ခေတ္တံ ဇနာနံ ကုသလတ္ထိကာန” န္တိ ဝစနံ၊ သည်(ထည့်)။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊သို့။ စောဒကော၊ သည်။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဧဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ကား။သုတ္တတ္ထသမ္ဘဝတော၊ သုတ်အနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊၏။သုတ္တေ၊၌။“အနုတ္တရံပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ”တိ၊၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ကဿ လောကဿ၊ ၏။ ခေတ္တံနည်း။ ပုညတ္ထိကဿ၊ ကုသိုလ်ကို အလိုရှိသော။ လောကဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ တည်း။ သံဃော၊ သည်။ ပုညုပနိဿယတ္တာ၊ ကောင်းမှု၏ မှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလတ္ထိကာနန္တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဟိ ယုတ္တံ၊ ၏။ လောကေပိ၊ ၌လည်း။ ဓေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ သာယ်။ ယညဒတ္တဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်။ သာလိယဝနိဿယတ္တာ၊ သလေး မုယော စပါးတို့၏ မှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ သာလိခေတ္တံ ယဝခေတ္တန္တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အရိယသံဃန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဂတကိလေသတ္တာ၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယံ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ (သံဃ–ဋ္ဌ စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ အရိယာနံ၊ တို့၏။ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာ၏ အဖြစ် သို့။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ သော။ သံဃံ၊ ကို။ သံဃာ

ဒိဋ္ဌိသာမညေန၊ သီလ အယူတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သံဃဋ္ဌတ္တာ၊ပေါင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဝါ၊သီလအယူ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပေါင်းအပ်သော သံဃာကို။ "အရိယ-သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ သမ္မုတိသံဃံ၊ ကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ရေးသော စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိမုတ္တိဉာဏဂုဏာဂုဏဟဏေန၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဂုဏ–သဒ္ဒါဖြင့်။ ဝိသေသိတတ္တာ၊ အထူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

(၁၄) သိရသာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာယနတိံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ညွတ်ခြင်းကို။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဥတ္တမသံဃေ၊ မြတ်သော သံဃာတော်၌။ ဂုဏဂါရဝေန၊ ကျေးဇူးကို ရိုသေသဖြင့်။ ဥတ္တမင်္ဂေ၊ မြတ်သော ဦးခေါင်း အင်္ဂါကိုသာလျှင်။ နိဒ္ဒိသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ "သိရသာ နမာမိ" တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏၊ သိရသာ ပန၊ ၏။ ဥတ္တမာနံ၊ ကုန်သော။ စက္ခုသောတိန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ နိဿယတ္တာ၊ မှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဥတ္တမတာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို စက္ခုန္ဒြေ သောတိန္ဒြေတို့၏။ဥတ္တမတာ စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿနာနုတ္တရိယသဝနာနုတ္တရိယ ဟေတုတာယ၊ အတုမရှိ လွန်မြတ်သော ဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်း၊ အတုမရှိ မြတ်သော တရားတော်ကို နာရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒဿနာနု ။ပ။ ဟေတုတာယ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။ ဥတ္တမတာ စ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အနုသန္ဓိကုသလော၊ အနုသန္ဓေအရာ၌ လိမ္မာသော ဆရာဒကဆရာသည်–

"သမ္မန္နော စ ပဒေဥ္စ၊ ပဒတ္ထော ပဒဝိဂ္ဂဟော။
စောဒနာ ပရိဟာရော စ၊ ဆဗ္ဗာ သတ္တာဿ ဝဏ္ဏနာ" တိ–
ဝဏ္ဏနာယန္တို။ အာဟ၊ ၏[၁]။

သမ္ဗန္ဓော စ၊ အကျိုးအကြောင်း စပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒဥ္စ၊ ပုဒ်ကို ပုဒ်ဖြတ်ခြင်း ဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်ကို ကြံခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒတ္ထော စ၊ ပုဒ်ကို အနက်ပေးခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒဝိဂ္ဂဟော စ၊ ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂြိုဟ်ဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ စောဒနာ စ၊ စောဒနာခြင်း

၁။ ဤဂါထာကား ယခုရှိ ဂဏိဋ္ဌိုနိဋ္ဌိကာ၌ မပါ ပါ။

လည်းကောင်း။ ပရိဟာရော စ၊ ဖြေခြင်းလည်းကောင်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တဿ၊ ကျမ်း၏။ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ကို။ ဆာရာ၊ ခြောက်ပါးအပြားဖြင့်။ ဝဏ္ဏိတဗ္ဗာ၊ ဖွင့်အပ်၏။

"ဥပေါဂ္ဃါတော၊ အကျိုးအကြောင်း ဖွင့်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ လည်းကောင်း။ ပဒတ္ထော၊ ပဒတ္ထသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။ ပဒဝိဂ္ဂဟော၊ ပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။ စောဒနာ၊ လည်းကောင်း။ ပြတျုဝဋ္ဌာနံ၊ ပရိဟာရသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တန္တဿ၊ ကျမ်း၏။ အတ္ထာ၊ အနက်ကို။ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြားဖြင့်။ ဗျာချာ၊ ဖွင့်ရာ၏"။-

ဣတိ ဧဝံ၊ဤသို့ ဆိုသော အစဉ်အတိုင်း။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ရတနတ္တယပဏာမံ၊ ကို။ ကာမွာ၊ ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊၏။-သတာစာရတ္တာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဝဏ္ဏနာရမ္ဘေ၊ အဋ္ဌကထာ၏ အစ၌။ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပူဇာဝိဓာနံ၊ အကြင်ဤသို့ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော အစီအရင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤသို့ ကျမ်း၏အစ၌ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော အစီအရင်သည်။ သပ္ပုရိသာနံ၊သူတော်ကောင်းတို့၏။ အာစာရော ကိရ၊ အကျင့်ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "သတာစာရတော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အလေ့အကျင့်မှ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်။ မာ ဟောမ၊မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်"။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ကရိယာတိ၊ ပြုအပ်၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ စတုဂမ္ဘီရဘာဝယုတ္တံ၊ လေးပါးသော ဂမ္ဘီရသဘောနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို။ သံဝဏ္ဏေတုကာမဿ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ ပညာဝေယျတ္တိယသမန္နာဂတဿာပိ၊ပညာအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာအားပင်သော်လည်း။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ သြဂါဟန္တဿ၊ သက်ဝင် သွားလာသော သူအား။မဟာဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ကဲ့သို့။မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ ကား။မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ သြဂါဟန္တဿ၊ အား။ မဟန္တံ၊ သော။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ကဲ့သို့။ စတုဂမ္ဘီရဘာဝယုတ္တံ၊ သော။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို။ သံဝဏ္ဏေတုကာမဿ၊ သော။ ပညာ ။ပ။ ဂတဿာပိ၊ ဆရာအားပင်သော်လည်း။ မဟန္တံ၊ သော။ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရတနတ္တယဂုဏာ နုဿရဏ ဇနိတံ၊ ရတနာသုံးပါးကျေးဇူးကို အောက်မေ့ခြင်းစေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်သော။ ဇေါ် ပဏာမပူဇာဝိဓာနံ၊ ထိုသို့ ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးပူဇော်သော အစီအရင်သည်။ အာယတ္တယာဝတ္တ၊

ဘေးအပေါင်း၏ ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ "ဖဝံ ဗုဒ္ဓ
သရန္တာနံ"န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဒပိ စ၊ တနည်းလည်း။ အာစရိယော၊
သည်။ သတ္တုပ္ပဇာဝိဓာနေန၊ ဖြင့်။ အသတ္တရိ၊ ဘုရားမဟုတ်သော သူ၌။
သတ္တာဘိနိဝေသသ၊ ဘုရားဟု နှလုံးသွင်းမှားသော။ လောကဿ၊ သတ္တ
လောက၏။ ဝါ၊ အား။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်သောအတိုင်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိ
တော်မူသော။ သတ္တရိ စ၀၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌လျှင်။ သတ္တုသမ္ဘာဝနံ၊
ဘုရားဟု ချီးမြှင့်သော အရာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အသတ္တရိ၊
ဘုရားမဟုတ်သော သူ၌။ သတ္တုသမ္ဘာဝနံ၊ ကို။ ပရိစ္စဇာပေတိ၊ စွန့်စေ
၏။ "တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည် သိတော်မူအပ်သော။
ဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။ အတ္တနော၊မိမိအား။ဒဟတိ၊ထား၏"။ဣတိ ဝုတ္တ ဒေါသံ၊ဤသို့
ဆိုအပ်သောအပြစ်ကို။ပရိဟရတိ၊ပယ်တော်မူ၏။ ခန္ဓသန္တတိယာ၊ခန္ဓာအစဉ်၌။
အန္တရာယဗဟုလတ္တာ၊ အန္တရာယ်၏များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာ
ယ၊ဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည်။ ဝါ၊ ဝိနည်းကို ဖွင့်ခြင်းကိစ္စသည်။ ဝိပ္ပကတာယ၊
မပြီးမီ၊ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အာယုဝဏ္ဏသုခဗလာနံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
အဆင်းလှခြင်း ချမ်းသာကြီးခြင်း ခွန်အားကြီးခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ အသက်
အဆင်း ချမ်းသာ ခွန်အားတို့၏။ ပရိက္ခယသမ္ဘဝါသင်္ကာယ၊ ကုန်ခြင်း၏
ဖြစ်သင့်ချေ၏ဟု ယုံမှားရှိသောကြောင့်။ "အဘိဝါဒန။ပ။ ဗလ"န္တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တာနိသံသေ။ ဟောတော်မူအပ်သော အကျိုးတို့ကို။ ယာဝ သံဝဏ္ဏနာ
ပရိယောသာနာ၊ အဋ္ဌကထာကို ပြုရ၍ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်
တတော်မူ၏။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။—ဧတ္ထ၊ ဤပဏာမ သုံးပါးတို့တွင်။
ဘဂဝတော၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဏာမ
ပူဇာဝိဓာနံ၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ပြုသောအစီအရင်သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝါ
ဓိဂမတ္ထံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြစ်ကို ရခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓယာနံ၊ ဘုရားယာဉ်ကို။
ဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ သွားမြဲဖြစ်သောယာဉ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ သွားကုန်
သော။ ဝါ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်
ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ လောကိယ လောကုတ္တရဘေဒဿ၊ သော။ ဝါ၊
ကား။ လောကုတ္တရသော၀၊ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ အား။
ပူဇာဝိဓာနံ၊ သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာဝဓိဂမတ္ထံ၊ ငှါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓယာနံ၊ ကို။
ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊
မှ။ ဧကာ၊ ကိပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။သဒ္ဓမ္မပဋိဝေဓမတ္တာဘိလာသိနော၊ သူတော်

ကောင်းတို့၏တရားကို သိသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်တော်မူကုန် ၏။ ပရမတ္ထသံဃပူဇာဝိဓာနံ၊ သည်။ ပရမတ္ထသံဃဘာဝ ါ ဓိဂမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထ သံဃာအဖြစ်ကို ရခြင်းငှါ။ ဝ ါ၊ ပရမတ္ထသံဃာ့ ကျေးဇူးကို သိခြင်းအကျိုး ငှါ။ သာဝကယာနံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ တို့အား။ ဝ ါ၊တို့၏။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဝ ါ၊ ကား။ မင်္ဂလာဒီနိ၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းစသော မင်္ဂလာ အစရှိသည့်တို့သည်။ သာတ္ထာနိ စ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိကုန်သည်လည်း ကောင်း။ အနန္တရာယာနိ စ၊ အန္တရာယ်မရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ စိရဋ္ဌိတိ ကာနိ စ၊ ရှည်မြင့်စွာတည်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဗဟုမတာနိ စ၊ များစွာ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ လဒ္ဒိကာနံ၊ အယူရှိကုန်သော သူတို့၏။ စိတ္တပရိတောသနတ္ထံ၊ စိတ်ကိုနှစ်သိမ့်စိမ့် သောငှါ။ "ပူဇာ စ ပူဇနေယျာန" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပသတ္ထ မင်္ဂလံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော မင်္ဂလာကို။ ကရောတိ၊ ၏။ စ—သစ္စံ၊ ၏။ "မင်္ဂလံဘဂဝ ါ ။ ပ ။ ပူဇာပရော သိယာ"တိ၊ သိယာဟူ၍။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တတော၊ ၏။

(၁၅) "ဘဂဝ ါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ဓမ္မောစ၊ တရားတော်သည်လည်းကောင်း။ သံဃော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ မင်္ဂလံ၊ မည်၏။ မင်္ဂလာဒီနိ၊ မင်္ဂလာစသည် တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုရသောကြောင့်။ သာတ္ထာနိ၊ လိုအပ်သောကောင်း ကျိုးတို့သည်။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သိဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးကုန်၏။

သတ္ထုပူဇာဝိဓာနေန၊ ဘုရားမြတ်စွာအား ပူဇော်သော အစီအရင် ဖြင့်။ဧဝမာဒိ ဗဟူ ဂုဏော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအကျိုးအစရှိကုန်သော များသောကျေးဇူးတို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဇာနန္တော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္ထုပူဇာပရော၊ ဘုရားမြတ်စွာအား ပူဇော် ခြင်းကို အလွန်ပြုရာသည်။ သိယာ၊ ၏"။

စ၊ဆက်။ ဇေတ္တာ၊ ဤသတ္ထုပူဇာဝိဓာနေန-စသော ဂါထာ၌။ ဝမ္မသံဃာနံ၊ တို့၏။ သတ္ထုပဓာနတ္တာ၊ ဘုရားလျှင်ပဓာနဖြစ်သောကြောင့်။ ဓမ္မသံဃာနံ၊ တို့အား။ ပူဇာဝိဓာနံ၊ ကို။ သတ္ထုပူဇာဝိဓာနမိစ္ဆေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သာ သနတော စ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ လောကတော စ၊ အားဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "သတ္ထာ'ပိ ဝဗ္ဗော။ပ။ ဝေသော" တိ၊ ဟူ၍။ ဇော ဝစနံ၊ ကို။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

နိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးကာလ၌။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ "သတ္ထာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တော၊ ထို ဘုရားတရားတို့ကို။ ယမတော၊ အစုံအားဖြင့်။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ကုန်၏။

[ဤအနက်ကား နိဗ္ဗာနကာလေ။ပ။ ပသတ္ထာ–ဟု ဩဋ္ဌဇ ပ–အက္ခရာနှင့် ရှိသည့် ပါဠိအနက်တည်း။]

ယံ–ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနကာလေ၊ ၌။ သုဂတေန၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ "သတ္ထာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အတော–တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သ–သော ဓမ္မော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ မည်၏။ သုဝတ္ထိဂါထာသု၊ သုဝတ္ထိအဆုံးရှိသော ရတနသုတ် ဂါထာတို့၌။ သံဃော စ၊ ကိုလည်း။ "တထာဂတော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ယမတော၊ အားဖြင့်။ ပသတ္ထာ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ယံ–ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သံဃော စ၊ ကိုလည်း။ "တထာဂတော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အတော–တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သ–သော သံဃော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ သတ္ထာမည်၏။

[နု နော သမ် အတ္ထိ တထာဂတေန ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း–

တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊ သံဃံ နမဿာမ – ဟူ၍လည်းကောင်း လာသောဂါထာတို့ကို ရည်၍ဆိုတော်မူ၏။]

ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဝါ၊ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ စိုးစဉ်း ဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။–

ယတော၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဓမ္မကာယော၊ သည်။ သတ္ထာ၊ မည်၏။ တတော–တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သတ္ထာ၊ ဟူ၍။ မတော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မဿိတော၊ တရားကိုမှီသော။ သော သံဃော စ၊ ထိုသို့သော သံဃာသည်လည်း။ သတ္ထုသဒ္ဒ၊ သတ္ထုဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၁။ ဓမ္မဋ္ဌိတော (ဆဋ္ဌ)

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကောသကတံ၊ အအိမ်၌တည်သော။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဌိတံ၊ ယေ၁။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ကောသံ၊ အအိမ်ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အပရာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍။ "ယော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ အသိံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၍။ ဌိတော၊ ၏" ။ ဣတိ၊ သို့။ လောကော၊ ၌။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အာစရိယမာတြစေ့ဝ ါ၊ အာစရိယမာတြစေ့ဝ-မည်သော ဆရာသည်။ "နမတ္ထု။ပ။ဝါနယိ" တိ၊ဟူ၍။အာဟ၊၏။

တေ၊သင်၏။ ဗုဒ္ဓရတနာဿ၊ ဘုရားရတနာအား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ၏။ ဓမ္မရတနာဿ၊ အား။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သံဃရတနာဿ၊ အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တိရတနံ၊ ရတနာသုံးပါးသည်။ သမဝါနယိ၊ တူမျှသောအကျိုးကို ဆောင်တတ်၏။ ဝါ၊ တူမျှသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်၏။

အပိ စ၊ ကား။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အပ္ပဋိဟတဉာဏနိမိတ္တာနုတ္တရဝိမောက္ခပါတုဘာဝါဘိသမ္ဗောဓိသင်္ခါတံ၊ အပိတ်အပင် မရှိသော ဉာဏ်လျှင် အကြောင်းရှိသော အနုတ္တရဝိမောက္ခဟူသော ထင်သော ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သမုတ်အပ်သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ "ဗုဒ္ဓေါ" တိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ယဒိ ပညာပိယတိ၊ အကယ်၍ ပညတ်အပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မော ပဏာမာရဟောတိ၊ ဓမ္မော။ပ။ပဏာမာရဟော ဟူသော။ ကထာ၊ စကားသည်။ကာ ဧဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

[တရားကိုစွဲ၍ ဘုရားဟု ပညတ်အပ်ရကား ဘုရားဟု ပညတ်ကြောင်းဖြစ်သော တရားတော်ကား အသို့ ပဏာမမထိုက် ရှိရာအံ့နည်း၊ ပဏာမ ထိုက်သည်သာဆိုလိုသည်-ဟူလော။]

သံဃော စ၊ သည်လည်း။ (ဘာဇန်-၌ စပ်။) "သံဃေ ဂေါတမီ။ပ။ သံဃော စာ" တိ၊ ၍။ ဂုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဘာဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း၏ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အက ဝါ၊ ကား။ "ဗုဒ္ဓသုမောဝိတော၊ ဘုရားမြတ်ဘုရားသည် ကောင်းစွာ သိအပ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ အာစရိယပရမ္ပရာယ၊ ဆရာအဆက်ဆက် အား ဖြင့်၊ ဘုဝဏ္ဏာဘာဇနေ၊ ရွှေ့ကျက်၌။ ပက္ခိတ္တတေလမိဝ၊ လည်းအပ်သောဆီသည် ဆီကဲ့သို့။ အပရိဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍။ ယာဝဇ္ဇတနာ၊ ယနေ့တိုင်အောင်။ အာဂတတ္တာ ဧဝ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ မယသော

နမ္ပိ၊ ငါသို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မူလည်း။ သောတဒွါရံ၊ သောတဒွါရသို့။အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပေ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ သံဃဿ၊ အား။ အာစရိယော၊ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အတိဝ၊ လွန်စွာလျှင်။ အာဒရေန၊ ရိုသေခြင်းဖြင့်။ "သိရသာ နမာမိ"တိ၊ ၍။ ပဏာမံ၊ကို။ ကရောတိ၊ ၏။

တတိယဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

---

(၁၆) ဇေဝံ၊ သို့။ အနေကဝိဓံ၊ များသော အပြား၊ရှိသော။ ပဏာမပ္ပယောဇနံ၊ ကို။ အာစရိယာ၊တို့သည်။ (ထည့်)။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ အာစရိယေန၊ သည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပယောဇနံ၊ လိုရင်းဖြစ်သော အကျိုးကို။ "ဣစ္စေဝမစ္စန္တနမဿနေယျ"န္တိ အာဒိနာ၊ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝိဟိတာယ၊ စီရင်တော်မူအပ်သော။ စတုတ္ထဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သည်ပင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣစ္စေဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣတိ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ရတနတ္တယပူဇာဝိဓာနပရိသမတ္တတ္ထော၊ရတနာသုံးပါးအားပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော အစီအရင်ပြီးခြင်းအနက်ရှိ၏။ ရတနတ္တယ။ပ။ သမတ္တတ္ထော၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဇေဝံ သတိ၊ သော်။ ယထာဝိဟိတမတ္တမေဝ၊ အကြင် အကြင်သို့ စီရင်အပ်သော အတိုင်းအရှည်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပူဇာဝိဓာနံ၊ ကို။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါး အပေါင်းသည်။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ တတော၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ပူဇာဝိဓာနံ၊ သည်။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ ဤသို့ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျှဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်အံ့သောငှါ။ "ဇေဝမစ္စန္တနမဿနေယျ"န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထို "ဇေဝမစ္စန္တ"-စသော ဂါထာ၌။ သမတိန္နိဝိဋ္ဌေန၊ သော။ ဇေဝန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ယထာဝုတ္တဝိဓိံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တေန၊ သော။ ဝိဓိနာ ဝါ၊ အစီအရင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေန၊ သော။ တာဒိသေန ဝါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အစီအရင်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အစ္စန္တမေဝ၊ မပြတ်လျှင်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တမုဟုတ်မျှလည်း။ အဋ္ဌတွာ၊ မတန့်မရပ်မူ၍။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်သည်ကို။ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိသည်ကို။ကတွာ၊ ၍။ နိယမေန၊ အပြီးအားဖြင့်။ နမဿနာရဟံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါထိုက်သော ရတနာသုံးပါးကို။ နမဿမာနဿ၊ ရှိခိုးသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏။ ဟိတမဟပ္ဖလကရဏတော၊ အစီးအပွါးများသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

[အစ္စန္တ-ကို မဟုတ္တ မပိ။ပ။နိရန္တရံ နီယမေန-ဖွင့်သည်။
နမဿနေယျံ-ကို နမဿနာရဟံ-ဖွင့်သည်။
နမဿ။ပ။ကရဏတော-ဖြင့် အကျိုးကိုပြသည်။]

ဝေဝိဓံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော။ ဒုလ္လဘတ္တေန စ၊ ရခဲသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟပ္ဖလတ္တေန စ၊ များသောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓံ၊ ထင်သော။ ဝါ၊ ပြီးသော။ ရတနဘာဝံ၊ ရခဲသော ဂုဏ် များသောအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းတည်းဟူသော ကျေးဇူးရှိသော။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးသော။အဟံ၊ သည်။ ယံ ပုညာဘိသန္ဒံ၊ အကြင်ကောင်းမှုအစုကို။ အလတ္ထံ-အလဘိံ၊ ရပြီ။ ဣတိ-အတ္ထော၊ တည်း။

[အဘယ်ကိုပြုသည်ဟု သိစိမ့်သောငှါ အလဘိံ-ဟု အမှယောဂနှင့်ဖွင့်၏။]

အကုသလ မလံ၊အကုသိုလ်ဟူသော အညစ်အကြေးကို၊ တဒင်္ဂဒိပ္ပဟာနေန၊ တဒင်္ဂအစရှိသော သုံးပါးသော ပဟာန်ဖြင့်။ ပုနာတိ၊စင်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညံ၊ မည်၏။ ကိလေသဒရထပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ကိလေသာ ဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်း၏။ သီတလတ္တာ၊ ချမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိသန္ဒေတိ၊ ငြိမ်းစေ, ချမ်းစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဘိသန္ဒော၊ မည်၏။ ပုညဉ္စ၊ ပုညသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပုညဟူသည်။ အဘိသန္ဒော စ၊ အဘိသန္ဒသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညာဘိသန္ဒော၊ မည်၏။ တံ ပုညာဘိသန္ဒံ၊ ထိုကုသိုလ်ဟူသော အဘိသန္ဒကို။ (ဝိဘတျန် ခံသည်။) ဂဏ္ဌိပဒေသု ပန၊ ဂဏ္ဌိပဒ်တို့၌ကား။ ပုညမဟတ္တံ၊ ပုညများသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ ကို။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ "ဝိပုလ"န္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။သော အတ္ထော၊ တို"ပုညမဟတ္တံ"ဟူသော အနက်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ အဘိသန္ဒော၊ အလျဉ်။ ဝါ၊ အပေါင်း။ ပုညာဘိသန္ဒော၊ ပုညတို့၏ အလျဉ်။ ဝါ၊ အပေါင်း။ တံ ပုညာဘိသန္ဒံ၊ ထိုပုညတို့၏ အလျဉ်ကို။ ဝါ၊ အပေါင်းကို။ သန္ဒ၊ သန္ဒ-ဘာဒ္ဒါသည်။ သဝနေ၊ ယိုစီးခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ ဓာတု၊ ဤသို့ ဓာတ်အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏ (သြဝရဏ-ရှိကြ၏။ ပုညသောတံ-နှင့်

ာ။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန (သင္က)

မလျော်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညာဒေသာယ၊ ကောင်းမှုတို့၏အလျဉ်ကို။' ပုညာဘိသန္ဒ၊ ကောင်းမှုတို့၏ အစေါင်းကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ပန၊ထို ပုညာဘိသန္ဒသည်ကား။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော၏။ န ပရိတ္တံ၊ မနည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိပုလ–သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဒဿိတံ၊ ၏။

စတုတ္ထဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

ပဉ္စမဂါထာယ၊ "ယသ္မိံ ဋ္ဌိတော သာသနမဋ္ဌိတဿ"–စသော ပဉ္စမဂါထာ၌။ ယသ္မိံ ဝိနယပိဋကေ၊ အကြင်ဝိနည်းပိဋကသည်။ ပါဠိတော စ၊ ပါဠိဘာသာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော စ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ပါဠိတော စ၊ ပါဠိတော်နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။အတ္ထတော စ၊ အဋ္ဌကထာနည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနူနံ၊ မယုတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေသု၊ တို့၌။ ပဝတ္တနဝသေန၊ ကျင့်သောသဘောဖြင့်။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ရှိသော်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ တိဝိဓမ္ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာသနံ၊ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ ပဋိဝေဓ – သာသနာတော်သည်။ တေသုဧဝ ပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လျှင်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာသနံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးအံ့။ အဋ္ဌိတဿ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါး၌ မတည်သော။ ဘဂဝ တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားမြတ်စွာ၏။ သာသနံ၊ တည်း။

[အဋ္ဌိတ–အရကို ဘဂဝါ–ဟု အဘယ့်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်း အမေး ရှိရကား "ဘဂဝါ ဟိ"–စသည်ကိုမိန့်။]

ဟိ–ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ (ဝုစ္စတိ–၌ စပ်)။ဋ္ဌိတိဟေတုဘူတာ ယ၊ တည်သည်၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ အဘာ ဝေန၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌိတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ နိရ ပေက္ခော၊ ငဲ့ခြင်းကင်း၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ငြိကပ်ခြင်း၌ ယှဉ်ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ် သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ပရလောကဟိတာနိ၊ တမလွန်လောကအကျိုးဖြစ် ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္တုံ၊ ငှါ။ ဗျာဝဋော၊ အားထုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဿတဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုပရလောကဟိတဖြစ် သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တုံ၊ ငှါ။ အာယူဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဘဂဝါ ပန၊ သည်ကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အတိဋ္ဌန္တော၊ မတည်မူ၍။ အနာယူဟန္တော၊ အားထုတ်တော်မမူမူ၍။ မဇ္ဈိမံ ပဋိပဒံ၊ မဇ္ဈိမ

ပဋိပဒါကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ သယမ္ဘူ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ ဤသံ၊ ဤသကို။ တရိ၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ ဤသံ၊ ကို။ တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေ၏။ ပယော၊ သည်။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ သာမကဲ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ ကိံ ဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ "အပတိဋ္ဌံ ခွါဟံ အာဝုသော အနာယူဟံ ဩဃမတရိံ" န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ ခေါ၊ သည်လျှင်။ အပတိဋ္ဌံ – အပတိဋ္ဌန္တော၊ မတည်မူ၍။ အနာယူဟံ – အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်မူ၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိံ၊ လွန်မြောက်ပြီ။

စတုဗြဟ္မဝိဟာရဝသေန၊ လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ သမ္မာ စ၊ မဖောက်မပြန်လည်း။ ဌိတဿ၊ တည်တော်မူသော။ ဣတိ အတ္ထဝသေန ဝါ၊ ဤသို့သောအနက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ သုသဏ္ဌိတဿ၊ ကောင်းစွာ မဖောက်မပြန်တည်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သုသဏ္ဌိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ ကိုယ်တော်၏အကျိုးနှင့် မရောသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပနေတုကာမော၊ပယ်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသော။သတ္တာနံ၊တို့၏ (လိုက်)။ ဟိတံ၊ကို။ ဥပသံဟရိတုကာမော၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသော။ ဧသ-ဧသော ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္ပတ္တိယာ၊ ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ပမောဒိတော စ၊ ဝမ်းမြောက်စေသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ အပက္ခပတိတော စ၊ အပင်းအသင်း၌ မကျသည်လည်း။ ဝါ၊ မညီမညွတ်သောအဖို့၌ မကျသည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

(၁၇) ဣမသ္မိံ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာဓိကာရေ၊ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏အရာ၌။ သာရုပ္ပါယ၊ လျောက်ပတ်သော။ ထုတိယာ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ထောမေန္တော၊ ချီးမွမ်းတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍။ "သုသဏ္ဌိတဿာ" ဟိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "မနာပိယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ကမ္မဝိပါကော ပစ္စုပဋ္ဌိတော" တိ သုတ္တဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ "သုသဏ္ဌာနာ သုရူပတာ" တိ သုတ္တဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သုသဏ္ဌိတဿာတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော အတ္ထော၊ သည်။ အဓိပ္ပေတာဓိကာရေ ပေါ၊ လိုအပ်သော ဝိနည်းသံဝဏ္ဏနာအားလျော်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အမိသန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ပါ၊ ပုဒ်၌။ ဘိ၊ အဘယ်သည်။ အာမိသံ၊ မရောသနည်း။ ဝိနယံ၊

သည်။ အမိဿံ ကိံ၊ မရောသလော?။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝံ၊ သည်။အမိဿံ ကိံ၊ မရောသလော?။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဥဘယမ္ပိ၊ ဝိနယ ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝ နှစ်ပါးသည်လည်း။ အမိဿံ၊ မရောသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဝိနယအဋ္ဌကထာ၊ သည်။ အမိဿာဝ၊ မရောသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘာဝနုပုံသကဝသေန၊ ကြိယာနပုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အမိဿံ၊ မရောသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို။ ဝဏ္ဏယိဿံ၊ ဖွင့်ပေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာသည်။ "ယသ္မာ ပုရေ အဋ္ဌကထာ အကံသု"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ဆိုလတ္တံ့သည်ဖြစ်သော ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏။ အာနုဘာဝေါ နာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ အပုဗ္ဗံ၊ မမြင်ဘူးသော ဝတ္ထုကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ "သေ—သော အာနုဘာဝေါ၊ သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ အာနုဘာဝေါ၊ နည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ လောကေ၊ ၌။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဘာဂဝတော၊ ၏။ အဓိပ္ပါယံ၊ ကို။ အနုဂန္တွာ၊ အစဉ်လျှောက်၍။ တံတံပါဠိ၊ ထိုထိုသို့သော ပါဠိ၌။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဘာဝယတိ-ဝိဘာဝယတိ၊ ပြတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ တဿ-တဿ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဘာဝနာ-ဝိဘာဝနာ၊ ထင်စွာပြတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာ၊ ကို။ အာနုဘာဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပဉ္စမဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝေ၊ ရှေးဆရာတို့၏ အာနုဘော်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ ကျမ်းသည်။ သတိ၊ ရှိပြီးလျက်။ "တံ ဝဏ္ဏယိဿ"န္တိ ဣမိနာ၊ ဤပုဒ်ဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ အာရမ္ဘေန၊ ထိုဝိနည်းကို ဖွင့်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ဝန်ခံသဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ စောဒေတဗ္ဗာ၊ ဤသို့ အပြစ်တင်ဖွယ် ရှိအံ့သောကြောင့်။ တတော၊ ထို ပဉ္စမဂါထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဆဋ္ဌသတ္တမဋ္ဌမနဝမဂါထာယော၊ ဆဋ္ဌ ဂါထာ သတ္တမ ဂါထာ အဋ္ဌမ ဂါထာ, နဝမ ဂါထာတို့ကို။ အာစရိယေန၊ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌။ (ယောဇနာ — ၌ စပ်)။ အရိယာမဂ္ဂဉာဏမ္ဗုနာ၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်။ နိဒ္ဓေါတမလတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဆေးအပ်သော အညစ် အကြေး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓဝိဇ္ဇောဟိ၊ စင်ကြယ်သော ဝိဇ္ဇာ ရှိ

ကုန်သော။ တေနေဝ၊ ထို အရိယမဂ် တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်လျှင်။ နိဒ္ဓေါတာသဝတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဆေးအပ်သော အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓပဋိသမ္ဘိဒေဟိ၊ စင်ကြယ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရှိကုန်သော။ ဝိသုဒ္ဓပဋိသမ္ဘိဒတ္တာ စ၊ စင်ကြယ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနကောဝိဒေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်း ဟူသော ပိဋကသုံးပုံကို ဖွင့်ခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူကုန်သော။ ဣတိ-ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ "ပုဗ္ဗာစရိယာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆို အပ်သည်ရှိသော်။ လောကာစရိယာပိ၊ လောက၌ဖြစ်သော ဆရာတို့ကိုလည်း ကောင်း။ သာသနေ၊ ၌။ ရာဟုလာစရိယာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂယှန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့ကို။ အပနေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကာမဋ္ဌာ တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "တံ ဝဏ္ဏယိဿ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဋ္ဌကထာယ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌။ ဥိနဘာ ဝေါ၊ ယုတ်သောအဖြစ်ကို။ ဝါ၊ မပြည့်စုံသောအဖြစ်ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝဒေယျ၊ မဆိုရာ။ စိတ္တေဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ နယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာစရိယေဟိ၊ ရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ကောင်းစွာ ဖွင့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "ကာမဋ္ဌာ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော ပိဋကသုံးပုံကို။ သံဝဏ္ဏေတုံ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ။ ကောဝိဒေဟိ၊ လိမ္မာတော်မူကုန်သော။ ဝါ၊ သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာယ၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော ပိဋကသုံးပုံကို ဖွင့်ခြင်း၌။ ကော ဝိဒေဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာကောဝိဒေဟိ၊ ကုန်သော။

သလ္လေခိယေတိ၊ သည်ကား။ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာအပေါင်းကို။ ဝါ၊ ကား။ ဗာဟုလ္လံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ သလ္လိခတိ တနုံ ကရောတိ၊ ခေါင်းပါးခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဝါ၊ ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သလ္လေခေါ၊ မည်၏။ သလ္လေခော၊ ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သော ဆရာ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ သလ္လေခိယံ၊ ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သည့် ဆရာ၏အဖြစ်။ တသ္မိံ သလ္လေခိယေ၊ ထိုသို့ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သော ဆရာ၏အဖြစ်၌။ ဝါ၊ ကိုသို့ ပစ္စည်းလေးပါး ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သော ဆရာ၏အဖြစ်၌။ နောသုလဘူပမေဟိ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုလဘူပမေဟိ၊ မရနိုင်သော ဥပမာရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရရာသော ဥပမာ မရှိကုန်ထသော။ မဟာဝိဟာရ-

၁။ တာယ သံဝဏ္ဏနာယ (ဆင္ဃ)။

ဿာတိ၊ ကား။ မဟာဝိဟာရဝံသဿ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၏ အနွယ်ဖြစ်သော ဆရာသံဃာတော် အပေါင်း၏။ ဝါ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ နေသော ဆရာသံဃာအနွယ်၏။ (မဇ္ဈိမပမေဟိ--၌ စပ်)။ တေသံ၊ ထို ဆရာတို့အား။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အစ္စုဂ္ဂတဋ္ဌေန၊ အထက်သို့တက်သော အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြွားကြွားတက်သော အနက်အားဖြင့်။ မဇော၊ တံခွန်နှင့် တူသော။ ဥပမာ၊ ပညာဟူသော ဥပမာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓဇူပမာ၊ မည်ကုန်၏။ တေဟိ ဓဇူပမေဟိ၊ ထိုသို့ တံခွန်နှင့် တူသော ဥပမာရှိကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓဝရ၊ ဘုရား အလိုတော်သို့။ အနုအယေဟိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အနုဂတေဟိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓဝရန္ဒယေဟိ၊ ဘုရားအလိုတော်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါဓိပ္ပါယာနုဂေဟိ၊ ဘုရားအလိုတော်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗာစရိယာသဘောဟိ၊ တို့သည် (သမ္ဗန်)။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣမ၊ ဤသမ္ဗုဒ္ဓဝရန္ဒယေဟိ-ဟူသော ပုဒ်၌။ ဝရ-သဒ္ဒေါ၊ ကို။ (ဝုတ္တော-၌ စပ်)။ "သာပ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်၏"။ ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ သဒ္ဒါအဟော ရှိသောကြောင့်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂယှန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ အပနေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တော၊ ၏။

(၁၈)အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဥဒ္ဓိနဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏။ ကရဏဝိသေသဥ္စ၊ အသစ်အဋ္ဌကထာကို ပြုခြင်း၌ အထူးကိုလည်းကောင်း။ တဿ၊ ကိုသို့ အသစ်ကိုပြုခြင်း၌။ ဝါ၊ ၏။ ပယောဇနဥ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "သံဝဏ္ဏနာ"တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ န ကိဉ္စိ အတ္ထံ အဘိသမ္ဘုဏာတီတိ ပဒဿ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ဖလံ ဟိတံ၊ အကျိုးကို။ န သာဓေတိ၊ မပြီးစေနိုင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ "န တံ တဿ ဘိက္ခုနော ကိဉ္စိ အတ္ထံ အနုဘောတီ"တိ အာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။အဇ္ဈေသနံ ဗုဒ္ဓသိရိဝှယဿာတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠ်ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မုနာ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။ အဇ္ဈိဋ္ဌေန၊ တောင်းပန်အပ်သောကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဒေသိတော၊ ၏။ သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ အဇ္ဈေသနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိနယော၊ ကို။ ပညတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယမ္ပိ အာစရိယော၊ ဤအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်လည်း။ တံ အာစရိယဝတ္တံ၊ ထို ဆရာဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာဝတ်ကို။ ပူရေန္တော၊ ပူရော်သည်ဖြစ်

၍။ ဣမံ သံဝဏ္ဏနံ၊ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာသစ်ကို။ ဗုဒ္ဓသိရိတ္ထေရဿ၊ ထေရ်၏။ အာယာစနံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ အာကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သမန္တပါသာဒိကာ အဋ္ဌကထာနာမ ဣမိနာ၊ ပါဌ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓသိရိမထေရ်၏။ ဘာဝဥ္စ၊ ကောင်းသော သီလကျေးဇူးစသည်ကိုလည်းကောင်း။ အာဒရဉ္စ၊ ရိုသေအပ်သော ကျေးဇူးရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌ။ ပ။ နဝမဂါထာအဖွင့်အနက်ပြီး၏။

တတော၊ ထို "တဿာ ။ ပ။ သမန္တပါသာဒိကာ" -ဟူသော နဝမဂါထာမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဒွေ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ကတ္တဗ္ဗဝိဓိဒဿနတ္ထံ၊ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကတ္တဗ္ဗဝိဓိကို ပြသဖြင့်။ တာသု အဋ္ဌကထာသု၊ မဟာအဋ္ဌကထာ မဟာပစ္စရိယအဋ္ဌကထာ စသော ထိုသို့သော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္တဝိနိစ္ဆယပစ္စယဝိမတိံ၊ ဆိုအပ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ အကြောင်း၌ တွေးတောသော ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝါ၊ ဆိုအပ်သော ဆုံးဖြတ်ရာ အကြောင်းနှင့် စပ်သော ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနောဒေတိ၊ ပျောက်တတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကေဒ္ဓကထာယ၊ တကျမ်းတည်းသော အဋ္ဌကထာသစ်၌။ ကုသလဿ၊ လိမ္မာပြီးသော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်အား။ "အယံ နယော၊ ဤနည်းသစ် တခုသည်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ သစ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခေပံ၊ ပယ်ရာကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ အယုတ္တတ္ထပရိစ္စာဂေန၊ မသင့်သောအနက်ကို စွန့်သဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထို မသင့်သော အနက်၌။ အဘိနိဝိဋ္ဌာနံ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းကုန်သောသူတို့၏။ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပရိစ္စာဇာပေယ်၊ စွန့်စေ၏။ ထေရဝါဒ ဒဿနေန၊ ထေရဝါဒကို ပြသဖြင့်။ ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဂိနည်း အဆုံးအဖြတ်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကာရဏာပပတ္တိယာ၊ အကြောင်း ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်း ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်။ ဥပဟာဝေပါဟာဣမိ၊ ...

[ဤ]တွင်း "ဥပဟာဝေပါဟာဣမ" ...
အနက်တည်း။ ဥပါဒါနပေါဘာဂ ဝါဒိမျိုး သင့်သည် ...
ယင်ခြင်းကြပါလော။
ဥပါဒါ ပေဿဗ္ဗမ၊ အကြောင်းအချိုးတို့။ ...
နက်အပ် ...တို့-ပေး။

၁။ ... (...)

ဒသောတိ၊ ၏။ အယုတ္တတ္ထေရဝါဒ ပဋိက္ခေပေန၊ မသင့်သောထေရဝါဒကို ပယ်သဖြင့်။ ပုဂ္ဂလပ္ပမာဏတံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပမာဏဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣမေ စ အာနိသံသာ၊ ဤမျှသော အကျိုးတို့ကိုလည်း။ ကတ္တဗ္ဗဝိဓိဒဿနေန၊ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို ပြသဖြင့်။ ဝါ၊ပြသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဒဿိတာ၊ပြတော်မူအပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒ္ဓ သံဝဏ္ဏနံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာသစ်ကိုလည်း။သမာရဘန္တော၊ အားထုတ် လတ္တံ့သော ငါသည်။ တဿာ သံဝဏ္ဏနာယ၊ ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၏။ မဟာအဋ္ဌ ကထာ၊ကို။ သရီရံ ကတွာ၊ ကိုယ်ပြု၍။သမာရဘိဿံ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အံ့။ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ၊ မဟာပစ္စရိတ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော။ ယော ဝိနိစ္ဆယော၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ကုရုန္ဒီနာမာဒီသု၊ ကုရုန္ဒီ အမည်ရှိသော အဋ္ဌကထာ အစရှိကုန်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဿု တာသု အဋ္ဌကထာသု စ၊ တို့၌လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော။ ယော ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော ဝိနိစ္ဆယတောပိ၊ ထို အဆုံးအဖြတ်တို့၌လည်း (ယုတ္တံ–၌ စပ်)။ မဟာအဋ္ဌကထာနယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယ ယုတ္တိယာ ဝါ၊ ဝိနည်းအားလျော်သော အသင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တံ၊ သင့်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို။ တဿံ သရီရဿ၊ ထိုသို့ ကိုယ် ပြုသော မဟာအဋ္ဌကထာ၏။ အလင်္ကာရံ ဝိယ၊ တန်ဆာကဲ့သို့။ ဂဏှန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ သမာရဘိဿံ၊ အံ့။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ သံဝဏ္ဏနမေဝ၊ အဖွင့် သက်သက် ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို သာလျှင်။ သမာရဘိဿံ ကိံ၊ အား ထုတ်အံ့လော။အညံ၊တပါးသော ထေရဝါဒကို။ န သမာရဘိဿံကိံ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤအမေးကို။ ဒဿနတ္တံ–ဝိဿဇ္ဇနတ္ထံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ ပုန၊ တဖန်။ သံဝဏ္ဏနာဂ္ဂဟဏံ၊ သံဝဏ္ဏနာ သဒ္ဒါကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူပြန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ အန္တောဂဓံ၊ အဋ္ဌကထာ၏ အတွင်း၌တည်သော။ ထေရဝါဒံ၊ ကို။ သံဝဏ္ဏနံ ကတွာ၊ အဋ္ဌကထာပြု၍။ သမာရဘိဿံ၊အံ့။ ဣတိ ယောဇနာ၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ထေရဝါဒါ၊ တို့သည်။ ဗဟိအဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာမှ အပ၌။ ဝိစရန္တိ–ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကုရုန္ဒီနာမာ ဒီသု- ဟူသောပုဒ်၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌေန၊ သော။ အာဒိသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ စူဠပစ္စရိ အန္ဓက အရိယဋ္ဌကထာ ပန္နဝါရာဒယောပိ၊ ပန္နဝါရဋ္ဌကထာ စသည်တို့ ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတာ၊ကုန်၏။တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာအမည်တို့တွင်။ ပစ္စရီ နာမ၊ ပစ္စရီမည်သည်ကား။ သီဟဠဘာသာယ၊ဖြင့်။ ဥဠုမ္ပံ ကိရ၊ ဖောင်ဖြစ်သတတ်။ တသ္မိံ၊ ထို ဖောင်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သောကျမ်းဖြစ် သောကြောင့်။ တဒမေဝ နာမံ၊ ထို ပစ္စရိတ်ဟူသောအမည်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။

ကုရုန္ဒိ နာမ၊ ကုရုန္ဒိအမည်ရှိသော။ ဝလ္လိဝိဟာရေ၊ နွယ်ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနွယ်ကျောင်း၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍(ထည့်)။ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကုရုန္ဒိ နာမ၊ ကုရုန္ဒိကျမ်းအမည်သည်။ ဇာတာ၊၏။

ဒသမဂ္ဂကော ဒသမ ဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

သမ္မ သမာဓိဘိသန္တိ၊ ဟူ၍။ ကတ္တဗ္ဗဝိဓာနံ၊ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို။ သင်္ဂေတွာ၊ စီရင်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ မေ နိသာမေန္တု တိ ဂါထာယ၊ ၌။ တံ သံဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ မေ—မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကာ၊ မှ(ထည့်)။ ဝါ၊ ကား။ မေ—မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံ ဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ ဣတိ (၁၉) ပါဌ်သေသော၊ ဤ ပါဌ်အကြွင်းထည့်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပညာစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ နိသာမေန္တု၊ ပဿန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။ ဝါ၊ ကား။ နိသာမေန္တု၊ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ သဒ္ဒါဝီရိယပီတိပါမောဇ္ဇာဘိသင်္ခါရေန၊ သဒ္ဒါ ဝီရိယ ပီတိ ပါမောဇ္ဇဟူသော ပြုပြင်ခြင်းဖြင့်။ သင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပူဇယန္တာ၊ ပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (နိသာမေန္တု-၌ စပ်လေ)။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပူဇယန္တာ၊ သနည်း။ ဓမ္မပ္ပဒီပဿ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးရှိသော။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိမာနယန္တာ၊ ပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍ (နှစ်ပုဒ်တို့၌ပင် ဓမ္မံ—ကို စပ်)။ ကိံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ နည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ပဒီပဋ္ဌာနိယော၊ ဆီမီးအရာ၌တည်၏။ ကသ္မာ ပန၊ နည်းဟူမူကား။ ဟိတာဟိတပ္ပကာသနတော၊ အကျိုးရှိသည်, အကျိုးမရှိသည်ကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဓမ္မဓရော၊ တရားတော်၏တည်ရာဖြစ်သော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဒီပဋ္ဌာနိယော၊ ဆီမီးနှင့်တူစွာ အလင်းကိုဆောင်တတ်သော တရားတော်၏တည်ရာသည်း ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို တရားတော်တည်းဟူသော ဆီမီးရှိသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော်လည်း၊ ကတ္ထ၊ ထို ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၌။ ဿေသာ၊ ဆိုးရိမ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ ၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိမာနယန္တာ၊ ပူဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မြတ်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိသာမေန္တု၊ သတည်း။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ဇံ။ အဟ ဝါ၊ ကား။ "ဓမ္မကာယော တထာဂတော" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော ဧဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဓမ္မဟူသည်။ ပဒီပေါ ဧဝ၊ ဟိတ အဟိတတို့ကို ပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မပ္ပဒီပေါ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

ယေသ ဓမ္မဝိနယော၊ ကို။ ယထာ၊ အကြောင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော ဓမ္မဝိနယော၊ ကို။ တထေဝ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်းလျှင်။ ဝါ၊ ဘုရားဟောတော်မူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လျှင်။ ဗုဒ္ဓပုတ္တေဟိ၊ ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဟိ သာဝကေဟိ၊အကြောင် တပည့်သားတော်တို့သည်။ ဉာတော-အဝဗုဒ္ဓေါ၊သိတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ၊ ထို ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သော တပည့်သားတော်တို့၏။ မတိံ အဓိပ္ပါယံ၊ အလိုတော်ကို။ အစ္စဇန္တာ၊ မစွန့်ကုန်မူ၍။ နိရဝေသေသံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂဏှန္တာ၊ ယူကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုရေတိ၊ သည်ကား။ ပုရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကား။ ပေါရာဏတ္ထေရာ၊ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ အဋ္ဌကထာ တိ၊ သည်ကား။ အဋ္ဌကထာယော၊ တို့ကို။ ဥပယောဂဗဟုဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ် ဗဟုဝုစ်အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း။

ဟေရုယမဂ္ဂါထာအဖွင့်အနက်ပြီး၏။

ယံ အတ္ထဇာတံ၊ အကြောင်အနက်သဘောကို။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံ အတ္ထဇာတံ၊ ထို အနက်သဘောကို။ ပမာဒလေခကာနံ၊ မှား၍ ရေးကုန်သောဆရာတို့၏။ ဝါ၊ ရေးမှားကုန်သော ဆရာတို့၏။ ပမာဒလေခမတ္တံ၊ မှား၍ရေးမိသော အရာမျှကို။ ဝါ၊ ရေးမှားသော အရာမျှကို။ ဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြည်၍။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဆရာတို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ပမာဏံ ကိံ၊ ပမာဏ ဖြစ်အံ့လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ သိက္ခာဂါရဝါနံ[၁]၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ ဝိနယမှိ၊ ဤဝိနည်းပါဠိ၌။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ လိမ္မာသော ပညာမျက်စိ ရှိကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝစနံ၊ သည်သာ။ ပမာဏံ၊ တည်း။မဟာ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ အမှန်ဆိုရာ၌လည်းကောင်း။ အလိကေ ပိ၊ အချော်အချွတ် ဆိုရာ၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်း၍ ဆိုရာ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားကို။ ပမာဒလေခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပမာဒလေခံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇယိ-တွာ၊ ၍။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဟောသာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

၁။ သိက္ခာသု သဂါရဝါနံ (ဆဋ္ဌ)

တတော စာတိ၊ သည်ကား။ အင္ဂကတာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တအတ္ထဇာတတော၊ ဟိုအပ်သော အနက်သဘောမှ။(ဝုတ္တအင္ဂကတာတော-ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏။ ထိုပါဌ်သည် သာရတ္ထဒီပနီ၌-တတော အင္ဂကထာတော-ဖွင့်သည်နှင့်ညီ၏)။ တန္တိက္ကမံ ပါဠိက္ကမံ၊ ပါဠိအစဉ်ကို။ (ဝုတ္တိနည်းဖွင့်သည်)။ သုတ္တန္တာ သုတ္တာ ဝယဝ ါ၊ပါဠိအစိတ်တို့သည်။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ အန္တေ ာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊အန္တော-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ အဗ္ဘန္တရာဝယဝ သမ္ဘာဝနာဒီသု၊ အတွင်းဟူသော အနက်, အစိတ်ဟူသောအနက်, ချီးမွမ်းခြင်းဟူသောအနက် အစရှိသည်တို့၌။ ဒိဿတိ၊ ၏။ သုတ္တန္တေသု၊ သုတ္တန်ပါဠိအစိတ်တို့၌။ ဘဝ ါ၊ ဖြစ်သည်တို့ တည်း။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ပါဠိအစိတ်တို့၌ ဖြစ်သည်တို့။ တေသံ သုတ္တန္တိကာနံ၊ ထိုသုတ်ပါဠိအစိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ သုတ္တန္တဂန္ထေသု၊ သုတ္တန်ကျမ်းတို့၌။ အာဂတာဝစနာနံ၊ လာကုန်သော သဒ္ဒါတို့၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အထ ဝ ါ၊ ကား။ အဓိယတိ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တော၊ မည်၏။ သာဓိယတိ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ သာဓိယတိ၊ သနည်း။ သုတ္တေန၊ သုတ်သည်။ သာဓိယတိ၊ အပ်၏။ သုတ္တဿ၊ သုတ်၏။ အန္တော၊ ပြီးရာတည်း။ သုတ္တန္တော_ ရာ။ သော၊ ကို သုတ္တန္တ သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ သော သော အတ္ထဝိကပ္ပေါ၊ ထိုထိုသို့သော အတ္ထဝိကပ်သည်။ ဝ ါ၊ ထိုထိုသို့သော အနက်ကို အထူးကြံခြင်းသည်။ တသ္မိံ သုတ္တန္တေ၊ထိုပါဠိအစိတ်၌။ဝ ါ၊ထိုထိုသို့သောသုတ်၏အနက်ကို အထူးကြံခြင်း၌။ နိယုတ္တာနိ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝစနာနိ၊ ကိုတည်း။ သုတ္တန္တိကာနိ၊ သုတ်ပါဠိ အစိတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော သဒ္ဒါတို့။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ်ပါဠိအစိတ်၌ ယှဉ်ကုန် သော။ တေသံ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ကထာ တာဟ အာဂမ သုတ္တဿ၊ ဟိုထိုသို့သော အာဂမဟု ဟိုအပ်သော သုတ်ပါဠိအား။ ဝ ါ၊ ကား။ အာဂမမ္ဘဝိနယသုတ္တဿ စ၊ အဘိဓမ္မာပါဠိ, ဝိနည်းပါဠိအားလည်း။ အနုရူပံ၊ လျော်စွာ။ ပရိဒီပယန္တိ၊ ပြလျက်။ အယံ၊ ဤအဘိလတ္တံသည်ကား။ တေ၊ ဤအရာ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းတည်း။ "ဣတိပိ သော ဘဂဝါ"တိ အာဒိနံ၊ အစရှိကုန်သော။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ်ပါဠိအစိတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဂမသုတ္တန္တာနုရူပံ၊ အာဂမဟု ဟိုအပ်သော သုတ်ပါဠိအား လျော်စွာ။ (၂၀) "ဝိဝါဒါပိကရဏ္ဍံ သိယာ ကုသလံ၊သိယာ အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတ"န္တိ ဧဝမာဒီနံ၊ ကုန်သော။ အဘိဓမ္မသုတ္တန္တိကာနံ၊ ကုန်သော၊ ဝစနာနံ၊တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဘိဓမ္မသုတ္တန္တာနုရူပံ၊ အဘိဓမ္မာ

သုတ္တန်ပါဠိအား လျှော်စွာ။ ပရိဒီပယန္တိ၊ ပြလျက်။ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိ
သည်တည်း။ ဟောဿတိတိ၊ သည်ကား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကရိယိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။
ဣတိ အဓိပ္ပါယော။ တည်း။ ဝဏ္ဏနာပိတိဧတ္ထ၊ ၌။ အပိ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ သမ္ပိဏ္ဍန
တ္ထော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ သော၊ ထို အပိ-သဒ္ဒါကို။ တသ္မာတိ ပဒေန၊ နှင့်။
ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံ-ယောဇေတဗ္ဗော၊ နည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့၏။ ပမာ
ဏတ္တာပိ၊ ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ ဝိတ္ထာရမဂ္ဂဿ၊ ကျယ်သော စကား
အစဉ်ကို။ သမာသိတတ္တာပိ၊ ချုံးအပ်သောကြောင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယဿ၊ ကို။
အသေသိတတ္တာပိ၊ မကြွင်းစေအပ်စေသောကြောင့်လည်း။ တန္တိက္ကမဿ၊ ပါဠိ
အစဉ်ကို။ အဝေါက္ကမိတတ္တာပိ၊ မလွန်သောကြောင့်လည်း။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ ကုန်
သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ သုတ္တာနုရူပံ ပရိဒီပနတောပိ၊ သုတ္တန်
အဋ္ဌကထာအားလျော်စွာ ပြတတ်သောကြောင့်လည်း။ (ဤဟိတ်အပေါင်းသည်
တသ္မာပိ-အစွဲကို ဖော်သည်)။ တသ္မာပိ၊ ထိုသို့ ပညာရှိ၏သာ ပမာဏဖြစ်သည်
အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ အနုသိက္ခိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ-
ယောဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပြန်လေ)။ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အစဉ်၌။ "တန္တိက္ကမံ
အဝေါက္ကမိတွာ" တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးသော်လည်း။ အဋ္ဌကထာ
စရိယာ၊ တို့သည်။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍာဒီသု၊ တို့၌။ 'သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ္တန်ဆရာတို့၏။
ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၍'။ ဂကာ၊ သွားကုန်၏။
(မဖွင့်ကုန်ဟု ဆိုလိုသည်)။ မယံ ပန၊ ငါတို့သည်ကား။ ဝတွာဝ၊ ဆို၍
သာလျှင်။ ဝါ၊ ဖွင့်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊
ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "သုတ္တန္တိကာန" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ သတတ်။

ဂန္ထာရမ္ဘကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး။

(၂၁) တဒင်္ဂဝိနယာဒိဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်း၏။ ဗဟုတ္တာ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ "ဗုဒ္ဓေန ဓမ္မော ဝိနယော စ ဝုတ္တော"တိ၊ ဟူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ "ဝုတ္တံ ယေနာ"တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးအံ့။ တဿ၊ ထို ဝုတ္တနယေန–ဟူသော ပုဒ်၏။ ဧဝမာဒိဝစနံ၊ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝိဟရတိ–ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၏ ဤသို့ စပ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဓာရိတံ။ပ။ ပတိဋ္ဌိတဉ္စေတန္တိ ဝစနံ၊ ကို။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တပစ္စက္ခဝစနံ န ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဟစ္စဘာသိတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ရှေ့နှုတ်လုံးတော်ကို ထိခိုက်၍ ဟောအပ်သည်။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်ချောင်း, အာစောက်စသည်ကို ထိ၍ ဟောအပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အတီတာဒီသု၊ အတိတ်အစရှိသည်တို့၌။ အပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက် မဟုတ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော တရားစကားတော်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံ၊ ဤ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ–အစရှိသော စကားသည်။ အတ္တပစ္စက္ခဝစနံ၊ ဘုရားကိုယ်တော်၏ မျက်မှောက်ဖြစ်သော စကားသည်။ ယဒိ န ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပဒသော ဓမ္မာပတ္တိ၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကို။ န ဇနေယျ၊ မဖြစ်စေရာအံ့လော။ ဝါ၊ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိ၊ သည်။ န ဇနေယျ၊ မဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ န ဇနေယျ၊ မဖြစ်စေရာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဇနေယျ ဧဝ၊ ဖြစ်စေရာသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ သာဝက ဘာသိတဿာပိ၊ သာဝကဟောဖြစ်သော တရား၏လည်း။ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိဇနနတော၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်တည်း။

[အမေးပါဌ်၌–ဓမ္မာပတ္တိံ, ဓမ္မာပတ္တိ-ဟု ဒုတိယန္တ, ပဌမန္တနှင့် ပါဌ်နှစ်ကွဲရှိ၏။ ဓမ္မော နာမ ဗုဒ္ဓဘာသိတော သာဝကဘာသိတော

ဣလိဘာသိတော—ဟု ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီကို နှလုံး
သွင်းလေ။]

နိယမာဘာဝါ၊ သာဝက ဘာသိတပါဠိ၏ အပြဲ အမှတ်၏ မရှိသော ကြောင့်။ အတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ အလွန်လျှဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြား အံ့။ အတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ သည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

[ဆရာမြတ်တို့ကား-ဣတိ စေ—ရှိက စောဒေယျ—ဟုသာမှန်တော်မူ ကုန်၏။ သဘောမှာ အမေးပင် ဖြစ်၍၊ စေ ပုစ္ဆေယျ-ဟူ၍လည်း ကောင်း, စေ ဝဒေယျ—ဟူ၍လည်းကောင်း သမွန်သော်လည်း အသင့်ချည်းပင် ဖြစ်သည်ဟု နှလုံးသွင်းရာ၏။]

ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ သင်္ဂီတိတ္တယံ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့။ အာရုဠှော၊ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသေသိတတ္တာ၊ အထူးပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သင်္ဂီတိအာရုဠှတ္တာ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဋိ။ပ။သံသာရေတိ ပဝုစ္စတီ"တိ ဧဝမာဒိဝစနဉ္စ၊ သည်လည်း။ သင်္ဂီတိအာရုဠှက္ကမာနုဂတံ၊ သင်္ဂါယနာတင် သော အစဉ်ဖြင့် အစဉ်လာသော။ ယံ ဝစနဉ္စ၊ အကြင်စကားသည်လည်း ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားသည်။ ပဒသော ဓမ္မာပတ္တိံ၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မာ ဥပတိဿော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ပဉ္စမမဟာသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ

ပဉ္စမမဟာသင်္ဂီတိ နာမ ဇာတိ ဇွော၊ ၌။ စ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဟိရေ ကတ္တော၊ အတိရေက အနက်ရှိ၏။တေန၊ ထို စ-သဒ္ဒါဖြင့်။ အညာပိ၊ တပါး သော သင်္ဂါယနာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေ တိ၊ ၏။

[ကုသိနာရာယံ ဥပဝတ္တနေ မလ္လာနံ သာလဝနေ-ဟူ၍ အဘယ် ကြောင့် သာလဝနေ—ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ ထိုသာလဝနကို အထူးပြု၍ ဥပဝတ္တနေ မလ္လာနံ သာလဝနေ—ဟု ဆိုအပ်လေသနည်းဟု အဋ္ဌကထာ ၌ အမေးကို နှလုံးထား၍ "တံ ဟိ သာလဝနံ"စသည်ကိုမိန့်၏။]

ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဥပဝတ္တနေ သာလဝနေ-ဆိုသောစကား သင့်၏။ တံ သာလဝ နံ[၁]၊ ထိုမလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းတောသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ သွား၍၊မိတ္တာသုဟာဋ္ဌေ၊

၁။ ဟာမ္ဘိ သာလဝနံ (ဆဋ္ဌ)

မိတ်မဆွေမင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့ကို။ အပလောကေတွာ။ ပြန်ပြော၍။ နိဝတ္တနတော၊ ပြန်လည်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥပဝတ္တနန္တိ၊ ဥပဝတ္တနံ–ဟူသော အမည်သည်။ ပါကဋ္ဌ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတံ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

[သာလဝန အမည်ယက် ဥပဝတ္တန အမည် ထင်သောကြောင့် ဝိသေသနပြုသည်–ဟူလေ။]

ယမကသာလာနန္တိ တွေ၊ ၌။ ကော၊ တခုသော။ သာလပန္တိ၊ အင်ကြင်းမင်စဉ်သည်။ သီသဘာဂေ၊ ဦးခေါင်းအဖို့၌။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကော၊ တခုသော။ သာလပန္တိ၊ သည်။ ပါဒဘာဂေ၊ ခြေတော်အဖို့၌။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တတြာပိ၊ ထိုဦးခေါင်းရင်း ခြေရင်း၌ဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်စဉ်တို့တွင်လည်း။ ဧကော၊ တခုသော။ တရုဏသာလော၊ ပျိုနုသော အင်ကြင်းပင်စဉ်သည်။ သီသဘာဂဿ၊ ဦးခေါင်းတော်အဖို့၏။ အာသန္နော၊ အနီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ တရုဏသာလော၊ သည်။ ပါဒဘာဂဿ၊ ခြေတော်အဖို့၏။ အာသန္နော၊ အနီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မူလခန္ဓဝိဋပပတ္တေဟိ၊ အမြစ် ပင်စည် အခွ အကိုင်း အရွက်တို့ဖြင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံသိဗ္ဗိတွာ၊ စပ်၍။ ဝါ၊ ယှက်၍။ ဌိတသာလာနံ၊ တည်သော အင်ကြင်းပင်တို့၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာတိ တွေ၊ ၌။ ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏာ၌။ ဝါ၊ အထူးအပြားသို့ ရောက်သည်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ ကိံသု ဝိယ၊ တို့၌ ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ကတာကိစ္စော၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အဝေရမုခေန၊ ရန်ကင်းသော မျက်နှာရှိသည့်။ အာဘာတကုဏ္ဍလေန၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော နားတောင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပ်ကိ ပာဿ မေဟော၊ ဂိတိကြောင့် ဖြစ်သော ရှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဒဿိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော ပြယုဂ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ပရိနိဗ္ဗာနေ- ပရိနိဗ္ဗာနဟောတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ ဌာနတော်မူရာအရပ်၌။ (ဘန္တပတိကာနံ–၌ စပ်)။ ဝိသော၊ ယောင်မှားမ်း မြည်တမ်းခြင်းသည်။ ပရိဒေဝနံ၊ ပရိဒေဝနမည်၏။ ဝါ၊ ပြည်တမ်းခြင်းမည်၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝိတ္တနာ၊ ဖြင့်။ မ သောတ ဝိတ္တ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ ဝါ၊ တောင်းပြ။ မာ ပရိဒေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးကုန်လင့်။ မဟာသမ္မောနာတိ ဣမံ၊ ၌။ နိဿက္ကေ၊ ပမ္မန္နတ္ထ။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ ကိံသု ဝိယ ဟူမူကား။

၂။ အာသန္နေ (ကာ)

သူရိယံသူဘိ ပဋ္ဋကရာ’ဘာ’ရိသဿ တာဏာ ဣတျဗြော၀–ဟူသော ပြယုဂ်၌ ကဲ့သို့တည်း။ အာရိသဿ၊ ရသေ့၏။ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်ရာကား။ သူရိယံသူဘိ၊ နေရောင်တို့မှ။ ပဋ္ဋကရာ၊ ထင်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ အာဘာ၊ အရောင်တည်း။

[ဤကား မာဂဓပြန်၍ သမ္ဗန်သော အနက်တည်း။ သူရိယံသူဘိ၊ နေအရောင်တို့မှ။ ပဋ္ဋကရာ၊ သော။ အာဘာ၊ သည်။ အာရိဏျဿ၊ ရသေ့၏။ တာဏာ၊ တည်း။ ရှိတိုင်းသမ္ဗန်သော အနက်တည်း။]

ဘဂဝတော၊ ၏။ ယဉ္စ အနုဂ္ဂဟံ၊ အကြင်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ အနုဂ္ဂဟဿ၊ ထိုသို့ချီးမြှင့်ခြင်းကိုခံရသော။ မေ၊ ငါ၏။ (အာဏာဏျ–၌ စပ်)။ ဣတိ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေစ္စေ ပန၊ တို့သည်ကား။ ယံ–ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဗ္ဗသနာနိတိ၊ ကား။ နိဋ္ဌိတဝသနကိစ္စာနိ၊ ပြီးပြီးသော ဝတ်ရုံခြင်းကိစ္စရှိကုန်သော။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍။(၂၂) အပနီတာနိ၊ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။(သာဏာနိ–၌ စပ်)။ ယဒိ သုယုတ္တာနိ၊ အကယ်၍ လွန်စွာအားထုတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဓာရေဿတိ၊ ဆောင်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သာဏာနိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်တို့သည်။ ကဝစ သဒိသာနိ၊ ချပ်တန်ဆာနှင့်တူကုန်၏။ နဝ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရဒယော၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသော ဝိဟာရတို့သည်။ ဣဿရိယ သဒိသာ၊ အစိုးရသည်နှင့်တူကုန်၏။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘက္ကမေန၊ ရသောအစဉ်ဖြင့်။ “အနုပုဗ္ဗဝိဟာရာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

အာသန္နဋ္ဌေ[1]၊ အနီး၌ တည်သော။ အနာဂတေ စ၊ အနာဂတ် ကာလ၌လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ စိရန္တနေ၊ ကြာမြင့်စွာ ခြားသောကာလရှိသော။ အတီတေ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကာလဒွယေပိ၊ ကာလနှစ်ပါး၌လည်း။ ပုရာ-သဒ္ဒေါ၊ပုရာ-သဒ္ဒါကို။ ကဝိဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နိပါတျတေ[2]၊ချွတ်ဖတ် အပ်၏။ ဝါ၊ ဆိုအပ်၏။

[ပါဠိ၌ရင်း–၌ အာသန္နဋ္ဌေ – အရာတွင် အာသန္နက္ခဏေ – ရှိသည်။ အနီး၌တည်သော အနက်ပင်။]

၁။ သန္နိကဋ္ဌေ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပယုဇ္ဇတေ (ဆဋ္ဌ)

သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ မေဝ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော သာသနာ တော်သည်ပင်။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်တည်း။ သတ္ထုသာသန ပရိယတ္တိ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော သာသနာတော်သည်ပင် ပရိယတ်။ သာ၊ ထို ပရိယတ်သည်။ သုတ္တဂေယျာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ နဝင်္ဂ၊ ကိုးပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ တိပိဋကမေဝ၊ ပိဋကသုံးပုံသည်သာဖြစ်သော။ သဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပ- ဘေဒံ၊ အလုံးစုံသော ပရိယတ္တိအပြားကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒ ဓရာ၊ မည်ကုန်၏။ "တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒ ဓရေ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "ဝိနာသန သက္ကာ" တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။

[တိပိဋက သဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒ ဓရ–ဖြစ်တော်မူကုန်လျက် အရှင် အာနန္ဒာနှင့်ကင်း၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဟု မဆိုအပ် တကား။တိပိဋက။ပ။ဓရ–ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ချည်းပင် သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ငှါ စွမ်းနိုင်ကောင်း၏–ဟု စောဒနာ လိုသည်။]

ဝေ၊ သန္တေပိ၊ ဤသို့ တိပိဋက။ပ။ဓရ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိသေသော၊ အထူးအရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဟိ၊ ထို တပါးယုတ် ငါးရာကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ သမ္မုခါပိ၊ ဘုရားမျက်မှောက်တော်၌လည်း။ သုတံ၊ သင် အပ် နာအပ်၏။ အသမ္မုခါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ မျက်ကွယ်ရာ၌လည်း။ သုတံ၊ ၏။ ထေရေန ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်မူကား။ အသမ္မုခါ၊ ဘုရား မြတ်စွာ၏ မျက်ကွယ်၌။ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သင်အပ် မှတ်အပ်သော ဘုရားစကား တော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝိသေသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။န ဝါယန္တိ ဝတ္တော၊ ၌။ ဝေတိ ပဒဿ၊ ဝါ–ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝိဘာသာတိ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[ဝေတိ–ကို ဝါ–ဣတိ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဝ–ကိုခွင်း အာ–ကို ချေ။ ဣ–ကို ဧ,အာသဝဏ်ပြု၍ ဝေတိ ပြီး၏။ များသောပါဌ်တို့၌ ရှိသောကြောင့် စီရင်လိုက်သည်။ ကစ္စည်း သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ ဝါတိ ကာသ္မာ–စသည်ဖြင့် ဝါ–သဒ္ဒါနှင့် ရှိသည်]။

အညာသိပိ၊ သိသည်လည်း ရှိ၏။ န အညာသိပိ၊ မသိသည်လည်းရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ပည်း။ ။တတြ ဥစ္စိနနေ၊ ထိုသို့ ရွေးကောက်ရာ၌။(တတြ ဤ ပါဌ်–အစ္စဲကို ဥစ္စိနနေ–ဖွင့်သည်)။ ဗဟုသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဝေပုလ္လ တ္တော၊ ပြန့်ပြောခြင်းအနက်ရှိ၏။ "အနန္တပါရံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ပိဋကသုံးပုံကို။ ဗဟုပိ၊ ပြန့်ပြောစည်ပင်စွာလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတော

ဂ။ ဝါတိ(ဆဋ္ဌ),

ဝေဒြ၊ ဤပြယုဂ်၌ကဲ့သို့တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ "တိပိဋကာ။ ပ။ ဓရေ" တိ၊ ဟူ၍။ ပုတ္တာတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဗဟု စာနေန။ ပ။ ပရိယတ္တော"တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဝါ၊ မသင့်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဖစောဒေယျ၊ အကယ်၍ အပြစ်တင်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ န စောဒေ တဗ္ဗံ၊ မတင်အပ်။ ဝါ၊ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဧဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တိပိဋကဿ၊ ၏။ အနန္တတ္တာ၊ အဆုံးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ တေန၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာသည်။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဝါ၊ ပြန့်ပြောစည်ပင်စွာ။ ပရိယတ္တော၊ သင်ပေ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣတရထာ၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြား အားဖြင့်။ အတ္တော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ ဖတပါ၊ ထိုရဟန္တာတို့အောက်။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အသမ္ဗုဒ္ဓါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ နာမ နတ္ထိတိ ဝစနဝိရောဓော စ၊ သည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အခုမာသော အတိက္ကန္တေ့ာတိ ထွေ၊ ၌။ ကောဒိဝသော၊ တရက်သည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက် ၏။ သော၊ ထို ပျောက်သောနေ့သည်။ ပါဋိပဒဒိဝသော၊ အထွက်တရက် နေ့တည်း။ သော၊ ထိုအထွက်တရက်နေ့သည်။ ကောလာဟလဒိဝသော နာမ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြုသောနေ့မည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဓ။ ဤ ရက်ပေါင်းကို ရေတွက်ရာ၌။ န ဂဟိတော၊ ယူတော်မမူ။

[အဋ္ဌကထာ-၌ အခုမာသော အတိက္ကန္တော-ဟု ဆိုသောကြောင့် ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုသောနေ့မှ စ၍ ကဆုန်လကုန်တိုင် ယူလျှင် တဆယ့်ခြောက်ရက် ရှိခဲ့၏။ ထိုသို့မဟုတ် လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှစ၍ ယူပြန်လျှင် နှစ်သတ္တာ ဟသာ ဖြစ်၍၊ တဆယ့်လေးရက်သာ ဖြစ်ရကား အခုမာသ မပြည့် ကဆုန်လ မကုန်ရှိခဲ့၏၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ရက်ရေနှင့်အခုမာသော အတိက္ကန္တော၊ မညီသောကြောင့်၊ တသ္မာ သော ဣဓ န ဂဟိတော-မိန့်၏။

လပြည့်ကျော်တရက်နေ့ကို မယူမူ၍ နှစ်ရက်နေ့က စ၍ယူမှ နှစ် သတ္တာဟနှင့် ကဆုန်လကွယ်သို့ ရောက်၍ အခုမာသော အတိက္ကန္တော ဆိုသည်ဟု နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ "သော ဣဓ န ဂဟိတော" ဆို သည်ဟု သိရာ၏။ အဋ္ဌကထာ-၌-ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ မှ။ ပရံ၊ နောက် ၌-ထည့်၍ပေး။ ပဋ္ဌာယ -ထည့်၍မပေးသင့်။

ဤဟုင် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌-အခုမာသော ။ ပ။ သော။ ဣဓ န ဂဟိတောတိ တံ အသုန္ဒရံ-ဟု ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာကို ပယ်၍-

ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန္တပါဠိယံ ပါဠိပဒဒီပသတောယေဝ ပဌာယ သတ္တာဟဿ ဝုတ္တတ္တာ အဋ္ဌကထာယဥ္စ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေနာပိ သဒ္ဓိံ တိဏ္ဏံ သတ္တာဟာနံ ဂဟိတတ္တာ။ တထာ ဟိ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေန သဒ္ဓိံ တိဏ္ဏံ သတ္တာဟာနံ ဂဟိတတ္တာ ဇေဋ္ဌမူလသုက္ကပက္ခပဥ္စမီ ကောဝိသတိ မော ဒိဝသော ဟောတိ–ဟူ၍ သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ စကားကိုသာ အခိုင်ပြု၍ ဆိုတော်မူ၏။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဒွိသတ္တာဟဖြင့် အစုမာသာ မပြည့် ကဆုန်လ မကုန်သည်ကိုလည်းကောင်း။–

ဣဒါနိ ဂိမှာနံ ဒိယဍ္ဎော မာသော သေသော-ဟူသောစကားကိုလည်းကောင်း မငဲ့မကွက်မူ၍ ကောဝီသတိဒိဝသ အရကိုသာ တိသတ္တာဟနှင့် အမှန်တက်၍ ဆိုတော်မူ၏။ ဋီကာဒွယ်စောင် အဆိုကို အဖန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်ကြံစည်၍ မှတ်သားရာ၏။]

သံဝေဂဝတ္ထုံ၊ သံဝေဂဝတ္ထုကို။ ဝါ၊ ထိတ်လန့်အပ် ကြောက်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝါ၊ အရာကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ကြား၍။ ကိဥ္စနတော၊ ကစား တတ်သောကြောင့်။ သာမုက္ကိဥ္စနံ နာမ၊ မည်၏။ သောမ္ပိတိ တ္တော၊ ၌။ အပိ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အပေက္ခာယ၊ ငဲ့ခြင်းအနက်၌။ မန္တာ[၁]၊ သိ၍။ အနုညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းအနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ ဝုတ္တတ္တာ[၂]၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ စတုရာသီတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿသု၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့၌။ အန္တောဂဓံ၊ အတွင်းဝင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်။ နှ၊ မဟုတ်။ ဟောတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ လဒ္ဓ နယတ္တာ၊ ရအပ်သော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကိံ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကထာဝတ္ထု ဝိယ၊ ကထာဝတ္ထု ကျမ်းကဲ့သို့တည်း။ သဋ္ဌိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော။ ပတိတာ၊ ကျအပ်ကုန်သော။ ဥက္ကာပါ၊ အမှိုက်တို့တည်း။ ဆဋ္ဌိတ ပတိတ ဥက္ကာပါ၊ စွန့်အပ် ကျအပ်ကုန်သော အမှိုက်တို့။ အာကာ ဝေ၊ အာကာတော်သည်သာလျှင်။ အပ္ပဋိဟတဌွေနေ၊ မပိတ်ပင် မဆီးတားအပ်သော အနက်အားဖြင့်။ စက္ကံ၊ စက်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာကာစက္ကံ၊ မည်၏။ တွေ၊ ဤ မဏ္ဍပ်၌။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပတန္တိ၊ ကျဟက်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေ နိပါတနံ၊ မည်၏။ အာကာသေန အာဂန္တွာ နိသီဒိတိ ဧကေတိ ဧတံ၊ ဤစကားကို။

၁။ အပေက္ခာမန္တာ (ဆဋ္ဌ)

၂။ အဝံပရိနိဗ္ဗုတေ ဘဂဝတိ ပုဗ္ဗဏှာ (ဆဋ္ဌ)

ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအကြိမ်၌။ ဂမနံ၊ သွားသည်ကို။ သန္ဒာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မာ ဥပတိဿော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဌမံ၊ စွာ။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုပန္တိံ၊ ရဟန်း အစဉ်ကို။ အပီဠေန္တော၊ မနှိပ်စက်မူ၍။ ပထဝိယံ၊ ၌။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ငုပ်၍။ အာသနေ ဝေ၊ မိမိနေရာ၌သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဥဘယထာ စ၊ နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အာပါထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ၏။ တေန၊ တို့ကြောင့်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော နည်းသည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ဒွိသု၊ နှစ်ရပ်သော စကားတို့တွင်။ ဧကံ၊ တရပ်သောစကားသည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

(၂၃)။ အထ ခေါ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ ပုစ္ဆိ ။ ပ ။ အာယသ္မာ ဥပါလိတ္ထေရော ဝိဿဇ္ဇေသီတိ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ "ပဌမံ အာဝုသော ဥပါလိ"တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဆိုပြီးသော အမေးအဖြေကို။ သင်္ခိပိတွာ၊ ချုံး၍။ သင်္ဂီတိကာရကေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို ပြုကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဒဿိတဝစနံ၊ ပြအပ်သော စကားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့ဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟောတု၊ ရေးသည်ဖြစ်စေ။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေးအဖြေအစဉ်၌။ နိဒါနမ္ပိ ပုစ္ဆိ, ပုဂ္ဂလမ္ပိ ပုစ္ဆိ, ဝတ္ထုမ္ပိ ပုစ္ဆီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဒဿိတာနုက္ကမေန၊ ပြပြီးသောအစဉ်ဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ကိမတ္ထံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးငှါကား။ ဝတ္ထုမ္ပိ ပုစ္ဆိ, နိဒါနမ္ပိ ပုစ္ဆိ, ပုဂ္ဂလမ္ပိ ပုစ္ဆီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အနုက္ကမော၊ ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ ဝတ္ထုမူလကတ္တာ၊ ဝတ္ထုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤ ဝတ္ထု, နိဒါန်း, ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစဉ်၌ကား။ ဝိစာရဏာ၊ ဆင်ခြင်စိစစ်အပ်သော အရာကို။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍေ၊ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍသို့။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဝါ၊ ပြုအပ်၏။ ရာဇာဂါရကေတိ၊ သည်ကား။ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ "ရာဇာဂါရက" အမည်ရှိသော။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ယဿ၊ အကြင် မင်းကွန်းနေရာ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ ဤဥယျာဉ်သည်။ ဧဝံနာမံ၊ ဤသို့ "ရာဇာဂါရက" ဟူသော အမည်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌

၌။ အဘိရမနာရဟံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ရာဇာဂါရမ္ပိ၊ မင်းကွန်းနေရာကိုလည်း။ ကတံ ကိရ၊ ပြုအပ်သတတ်။ အထ ခေါ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်ကိုလျှင်။ သခ္ခိပိတွာ၊ ချုံး၍။ သင်္ဂီတိကာရကော၊ သော။ ဝသိဂဏော၊ သည်။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဝုတ္တမေဝ၊ ကိုလျှင်။ သခ္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဝသိဂဏော၊ သည်။ ယဒိ ဒဿေတိ၊ အကယ်၍ပြအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ နိဒါနမ္ပိ ပုစ္ဆိ,ပုဂ္ဂလမ္ပိ ပုစ္ဆီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုစ္ဆာက္ကမော၊ ကို။ ဒဿိတော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇနက္ကမောပိ၊ ကိုလည်း။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဒဿိတော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဣမိနာ နုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ပဌမံ ပါရာဇိကံ၊ တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ အာရောပေသုံ၊ မတင်အပ်ကုန်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ န ဒဿိတော၊ ပြတော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ၏။

ကထံ ပန၊ အသို့မူကား။ အာရောပေသုံ၊ တင်တော်မူအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယသ္မာ မဟာကဿပတ္ထေရော[၁]၊ သည်။ ပဌမံ ပါရာဇိကံ[၂]၊ တို့ကို။ အနုက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ အနုက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပုစ္ဆိတမ္ပိ၊ မေးအပ်သော အရာကိုလည်းကောင်း။ အပုစ္ဆိတမ္ပိ၊ မမေးအပ်သော အရာကိုလည်းကောင်း။ တဿ တဿ သုတ္တဿ၊ ၏။ သဘာဝံ၊ လျော်သောသဘောကိုလည်းကောင်း။ အန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ ဥပ္ပန္နံ ဝတ္ထုံ၊ ဖြစ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒေသ နိဒ္ဒေသက္ကမံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာတိကာဝိဘင်္ဂက္ကမံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အနုရူပံ ဝစနံ၊ လျော်သော စကားကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "ဧတေနေဝ ဥပါယေန ပဉ္စပိ ပါရာဇိကေ ပုစ္ဆိ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ "အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ ရာဇာဂါရကေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ "ရာဇာဂါရကေ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယ"န္တိ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နံ ပါဌ်ဝစနေနပိ၊ အစဉ်မဟုတ်ဆိုသော စကားဖြင့်လည်း။ ဣမ -မတ္ထံ၊ ဤ မေးသည်အတိုင်း မဖြေ—ဟူသော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ "အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ ဝိဟရတိ ရာဇာဂါရကေ"တိ၊ ဟူ၍။ သုတ္တံ၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၁။ မဟာကဿပေါ (သျှ) ၂။ ပဉ္စပိ ပါရာဇိကေ (သျှ)
၃။ ဝုတ္တံ (သျှ)

ဂဟကာရန္တိ တွေ၊ ၌။ ဣမဿ အတ္တဘာဝ ဂေဟဿ၊ ဤအတ္တဘော
တည်းဟူသော အိမ်ကို။ ကာရကံ၊ ပြုတတ်သော။ တဏှာဝဍ္ဍကိံ၊ တဏှာ
ယောကျ်ား လက်သမားကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသော ငါသည်။ ယေန
ဉာဏေန၊ အကြင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သော၊ ထို အတ္တဘောတည်း
ဟူသော အိမ်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တဿ
ဉာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဒီပင်္ကရ ပါဒမူလေ၊ ၌။ ကတာဘိနီဟာရော၊
ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ လေးအသင်္ချေနှင့်
ကမ္ဘာတသိန်းရှိသော ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး။ အနေကဇာတိသံသာရံ၊
များသော ဘဝရှိသော သံသရာ၌။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို။
အဝိန္ဒန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝိစရိံ၊ ကျင်လည်ရလေ
ပြီ။ ဣတိ—အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။
ဂဟကာရက ဂဝေသနဿ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုတတ်သော
တဏှာယောကျ်ား လက်သမားကို ရှာမှီးခြင်း၏။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်း
ဖြစ်သော စကားတည်း။ သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာတိ တွေ၊ ၌။ တဝ၊ သင်၏။
သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အနဝသေသ ကိလေသဖာသုကာ၊ တဏှာ
မကြွင်းသော အလုံးစုံသော ကိလေသာတည်းဟူသော အခြင်တို့ကို။ မယာ၊
ငါသည်။ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟကူဋံ နာမ၊ မည်သည်ကား။
အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း။ သောမနဿ သဟဂတံ၊ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်
သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်။ သောမနဿ မယံ၊ မည်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။
သော၊ မနဿ မယံ၊ သော၊ မနဿ ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဧသာ၊
မူကား။ ခန္ဓသဘာဝ ဘေဒတော၊ ခန္ဓာတို့၏သဘောအားဖြင့် ပြားသောကြောင့်
တည်း။ ဒဋ္ဌကမ္မ။ ပ။ ပယောဇနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ယောဘုယျတာယ၊ ယောဘုယျ
နည်းအပြားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (၂၄) တံ ပန၊ ထိုသို့ ယောဘုယျနည်းဖြင့် ဆိုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကိုကား။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ပါဠိအရာတို့၌။ ပကာ
သယိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အညမညံ။ ပ။ ဝိနယေ စာတိ တွေ၊ ၌။ ပါကာတိပါ
တော၊ သည်။ အကုသလံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဧဝမာဒိသု၊ တို့၌။ မရဏာဓိပ္ပါယဿ၊
သေခြင်းကို အလိုရှိသောသူ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကပ္ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊
ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော။ စေတနာ၊သည်။
အကုသလံ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာသင်္ခါတ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ပါဏ-ဟုဆိုအပ်သော ဇီဝိ-
တိန္ဒြေကို။ ဥပစ္ဆေဒက သင်္ခါတော၊ ဖြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အတိပါတော၊
အတိပါတသည်။ န အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မဟုတ်။ တထာ၊ ထို့မှတပါး။
အဒိန္နဿ၊ အရှင် မပေးသော။ ပရသန္တကဿ၊ ကို။ အာဒါနသင်္ခါတာ၊ ယူခြင်းဟု

ဆိုအပ်သော။ ဝိညတ္တိ၊ သည်။ အဗျာကတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗိ-ညတ္တိသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝေယျစေတနာ၊ နိုးခြင်းစေတနာသည်။ အကုသလော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ အညမည သက်ရဝိရဟိတော၊ အချင်းချင်း ရောယှက်ခြင်းကင်းသော။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌပလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဧာတာရူပ ရဇတံ၊ ရွှေ့ငွေဖြစ်သော။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှန္တဿ၊ ယူသော ရဟန်းအား။ ယထာဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုအားလျော်စွာ။ ပါရာဇိက ထုလ္လစ္စယ ဒုက္ကဋ္ဌေသု၊ ပါရာဇိကအာပတ်, ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်, ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော အာပတ်သင့်၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိက သီသေန၊ ဘဏ္ဍာစိုးကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ အတ္တတ္ထာယ၊ မိမိအကျိုးငှါ။ ဂဏှန္တဿ၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ လောလတာယ၊ လျှပ်ပေါ်လေ်လည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဏှန္တဿ၊ ခံသော ကိုင်သော ရဟန်းအား။ အနာမာသ ဒုက္ကဋံ၊ အနာမာသ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရူပိယဆဒ္ဒက သမ္မတဿ၊ ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သော ရဟန်းဟု သမုတ်အပ်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အညမည သက်ရဝိရဟိတေ၊ အချင်းချင်း ရောယှက်ခြင်းကင်းသော။ ဝိနယေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိနေတုံ၊ ငှါ။ ပဋ္ဋဗလော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဘာဝေတိတိ၊ သည်ကား။ ဝဍ္ဎေတိ၊ ပွါးစေတတ်၏။ ဘောန၊ ဤ ဘာဝေတိ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဖလဝသေန စ၊ ဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေဟ့ဝသေန စ၊ ဧော၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝုဍ္ဍိ၊ ပွါးခြင်းကို။ ဒဿေ-တိ၊ ၏။ "အဝိသိဋ္ဌ" န္တိ ပါဌေ ၁၌။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံ၏။ ဣတိအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော ဒေသနာ, သာသနာ, ကထာတို့တွင်။ ဒေသေတဗ္ဗဿ၊ ဟောတတ်သော ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ပိဋကတ္တယံ၊ ကို။ ဒေသနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ [illegible] ဆုံးမအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤပိဋကသုံးပုံကို။ သာသနန္တိပိ၊ ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ကထေတဗ္ဗဿ၊ ဟောအပ်သော။ အတ္ထဿ၊ ၏။ [illegible] ဖြင့်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤပိဋကသုံးပုံကို။ [illegible] ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁။ ပါဌေ (အဃ)

ဇဝံ၊ ဤသို့သော အထူးအားဖြင့်။ ဒေသနာ သာသနာ ကထာဘေဒမ္ပိ၊ ဒေသနာ သာသနာ ကထာအထူးကိုလည်း။ ပကာသယော၊ ပြရာ၏။

သာသနသဒ္ဒေါ၊ သာသန-သဒ္ဒါ၏။ နပုံသကတ္တာ၊ နပုလ္လိင် ဖြစ်သောကြောင့်။ "ယထာ ။ ပ ။ ဓမ္မသာသနာနိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒုစ္စရိတသံကိလေသံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်။ စေတနာ၊ စေတနာ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ တထာကာရပ္ပဝတ္တ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ သိ၍။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိပဿနာ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဝိသယတော၊ ဝိသယအားဖြင့်။ ဝါ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ လောကိယော၊ လောကီဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ မည်၏။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေ သောအားဖြင့်။ လောကုတ္တရော၊ ဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ လောကုတ္တရော ဝေ၊ သည်လျှင်။ ဝိသယတော၊ အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာန သင်္ခါတဿ၊ သော။ အတ္ထဿ၊ ကို။ အဘိသမယော၊ သိတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ နိဗ္ဗာန်မှ တပါးသော။ မဂ္ဂါဒိကဿ၊ မဂ်အစရှိသောအနက် ကို။ အသမ္မောဟတော၊ ဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့လည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ထွေ၊ ဤနောက်ဝါကျ၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ "ပဋိဝေဓော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ ဂမ္ဘီရံ၊ ဂမ္ဘီရ မည်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဂမ္ဘီရဿ၊ နက်သော။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ပမာဏဂ္ဂဟဏကာလေ၊ အတိုင်းအရှည်ကို ယူသော ကာလ ၌။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ပမာဏေန၊ ပမာဏ ဝတ္ထုသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇဝံ၊ ဤအတူ။ အလဒ္ဓနေယျဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ မထောက်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဣဒါနိတိ၊ ဣဒါနိအစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဿ စ၊ အကြင်သီလအစရှိသည်ကို ဖြည့် ခြင်း၏လည်း။ အတ္တာယ—မဂ္ဂဖလတ္ထာယ၊ မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တဒ္ဒ-အတ္ထံ၊ ထို သီလအစရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းဟူသော အကျိုး ကိုလည်း။ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဓိပ္ပေတံ၊ သော။ ကဥ္စိ၊ တစုံတခုသော အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဣတိဝါဒ ပမောက္ခဉ္စ၊ ထိုထိုသို့သော ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးကိုလည်း

၁။ ဝုတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

ကောင်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။ ကာသွာ၊ မူကား။ အတ္တာသာ၊ အနက်ကို။ အနုပပရိက္ခတွာ၊ မကြံစည် မဆင်ခြင်ကုန်မူ၍။ ဂဟိတတ္တာ၊ သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဓိဂတဖလတ္တာ၊ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ၊ မည်၏။ ပုန၊ တဖန်။ (၂၅) ခီဏာသဝဂ္ဂ ဟဏေန၊ ဖြင့်။ အရဟန္တမေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သေခံ၊ သေခ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ဒဿေတိ၊ မပြ။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဘဂ္ဂရာဂါဒိကော၊ ဘဂ္ဂါစိုးဖြစ်သော သူသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ကဋ္ဌက မကုဋ္ဌာဒိ၊ လက်ကောက်, လက်ကြပ်, မကိုဋ်အစရှိသည်ကို။ ဂေါ ပေတွာ၊ လုံစေ၍။ ကုစ္ဆိတိစ္ဆိတကစ္ဆကော၊ ၌။ ဥပနေတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဇဝံ တထာ၊ တူ။ သဟေတုကာနံ၊ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ မဂ္ဂဖလာဟ္ဂာယ၊ မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ၏။ တတ္ထ ဝိနယဝိဋ္ဌကော၊ ထို ဝိနည်း ပိဋကၥ။ တာသံယေဝ၊ ထို သုံးပါး သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုသာလျှင်။ ပဘေဒတော၊ အပြားအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ ပါပုဏာတိ (သမ္ဗန်)။ ဝါယမိတွာ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း ကို လုံ့လပြုသောကြောင့်။ တာ ဧဝ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာသို့ကိုသာလျှင်။ မပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ – ဝိနယ ပိဋကေ၊ ၌။ တိဿောဝ ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို သာလျှင်။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း၏။ တေပရမုပနိဿယ ဘာဝတော၊ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကျိုး၏ ဥပ နိဿယ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။ "အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိနယဓရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာ နာတိ၊ ၏။ အနာပတ္တိံ၊ ကို။ လဟုကံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဂရုကံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အနေက ဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါ ကို။ အနုဿရတိ။ပ။ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ အာသဝါ နံ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤပါဠိသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သီလသမ္ပတ္တိ၏ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ရာ၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းပိဋကကို။ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်၍။ သီလသမ္ပတ္တိံ၊ သီလ၏ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အာသဝက္ခယဉာဏေန၊ နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွ လျှင်။ ပဇတ္တံ ဂိဟ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်

တို့ကို။ ပဋ္ဌလာဘတိ၊ ၏။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဓေတေသံ၊ ထိုဝိနည်းကို သင်ကုန်သော အမျိုးသားတို့အား။ ပရိကမ္မကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "တာသံယေဝ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဓေကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန-ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဆပိ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အညေ၊ ဝိဇ္ဇာ အဘိညာဉ် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့မှ တပါးကုန်သော။ သမ္မပ္ပဓာနာဒယော၊ သမ္မပ္ပဓာန် အစရှိကုန်သော။ ဂုဏဝိသေသာ စ၊ ဂုဏ်အထူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘဇန္တာ၊ ကုန်၏။ ကိဥ္စာပိ-ဝိဘဇန္တာ၊ အကယ်၍ ဝေဖန်ကုန်၏မူလည်း။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ (တည့်)။ ဝိသေသတော၊ အားဖြင့်။ ပညာဇာတိကတ္တာ၊ ပညာ၏ သဘောသာ ဖြစ်သောကြောင့်။ စတဿော ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့ကို။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "တာသံ တတ္ထေဝ" တိ၊ ဟူ၍။ အာဝဓာရဏဝိပလ္လာသော။ အဝဓာရဏ အနက်ရှိသော ဧဝ-သဒ္ဒါကို ပြောင်းလဲ၍ထားခြင်းကို။ အာစရိယာနံ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ ကတော၊ ၏။

[ဝိနည်း, သုတ္တန်တို့မှာ တာသံယေဝ-ဟု ထားသည်ကို အဘိဓမ္မာ၌ တတ္ထေဝ-ဟု အဝဓာရဏ အနက်ရှိသော ဧဝ-သဒ္ဒါ ထားသည်ကို အကြောင်းဖော်၍ ပြသည်။]

အတ္တနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ သော။ မမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ-ပါဌသေသော၊ မမ္မေန-ဟူသော ပါဌ်သေသကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တ-သဒ္ဒ၊ ၏။ ဓေတံ၊ ဤ အတ္တနာ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ (ကတ္တရိ-၌ ဝပ်)။ ကာရဏဝစနံ၊ တည်း။ ဟေတုဝေဒ္ဒ စ၊ ဟိတ်အနက်၌လည်း။ ကာရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်သက်ရောက်၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတဟေတု၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အမေ့၊ တို့ကို။ အဇ္ဈာဝိကကူလတိ၊ ၏။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ကသ္မာ ပနာတိ၊ ကိမ္ပနာ၊ ကသ္မာ ပန-အစရှိသော ပါဌ်ဖြင့်။ "အနုလောမိကော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ပဌမ မဟာသင်္ဂီတိ ကထာဝဏ္ဏနာနယော၊ နည်းတည်း။

ဒုတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ

ပန္နဘာရာတိ၊ သည်ကား။ ပတိတက္ခန္ဓဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန် ရှိကုန်သော။ တော၊ ထို ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ "ဟာဝေ- ကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ပဥ္စက္ခန္ဓာ၊ ဟိုသည်။ ဘာရာ၊ ဝန်မည်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သမ္ပုဒါ ဘဝိဿာမ န ဘဝိဿမာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ ရော၊ ကြံစည် ပြောဆိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ တိုသို ကြံ စည်ပြောဆိုကုန်သော မထေရ်တို့တွင်။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သိဂ္ဂဝ မထေရ်၊ စဏ္ဍဝဇ္ဇိမထေရ်တို့သည်။ (ဟည့်)။ ဒဟရာ ကိရ၊ ငယ်ကုန်သတတ်။ ဇမ္ဘိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ လာဘကံ၊ ယုတ်သော။ အနိစ္စတံ၊ ကို။

ဒုတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာနယော၊ နည်းတည်း။

တတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ

(၂၆) ဗြဟ္မာလောကာ စဝိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါ၊ တို့လည်းကောင်း။ ပဥ္စ၊ ကုန်သော။ အနန္တရိယာနိ၊ အနန္တရိယကံတို့ လည်းကောင်း၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဣတိ—ဣမိ နာ ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣမေ ယေဝ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့သည်သာ လျှင်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်၏။ မဟဂ္ဂတာ၊ တိုသည်။ န နိယတာ၊ မမြဲကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဏိဓိဝသေန၊ တောင့်တတိုင်း၏ အစွမ်းအားအားဖြင့်။ ဟေဋ္ဌုပပတ္တိပိ၊ အောက်ဖြစ်သော လူ့ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတိစ္ဆာတာတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတိ ဣစ္ဆာတာတိ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂန္တ္ဝာ၊ တပါးအိမ်သို့ သွား၍။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိယေသထ၊ ရှာလော ကုန်သော။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကား ပုဏ္ဏားအလိုတည်း။

ကေဠုဘာံ နာမ၊ ကေဠုဘကျမ်း မည်သည်ကား။ ကာဗျကရဏဝိဓိ ယုတ္တံ၊ ပျို ကဗျာ ပြဇာတ် စသောအစီအရင်နှင့် ယှဉ်သော။ ကိရိယာကပ္ပံ၊ ဝစီဘေဒအာဏရှိသော လက္ခဏာနှင့်ယှဉ်သော ပြုခြင်းကြိယာကို ကြံကြောင်း ဖြစ်သော။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့ သည်။ ကဏ္ဍာချာဒိလက္ခဏယုတ္တံ၊ ကတ္တားဖြင့် မှတ်အပ်သော ကာရကကျမ်း၊ ဒွာချာဟ်ကျမ်း အာဏရှိသော လက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သော။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းတည်း။

ဉာတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အသန္ဒိမိတ္တာဝတိ ဇော် နာမံ၊ သည်။ တဿာ၊ ထို မိဖုရား၏။ နာမံ၊ တည်း။ တဿာ၊ ၏။ သရီရေ၊ ၌။ သန္ဓယော၊ ရိုးဆက် တို့သည်။ န ပညာယန္တိ ကိရ၊ မထင်ကုန်သတတ်။ မဒုသိတ္တကေန၊ ပျား ဖယောင်းဖြင့်။ ကတံ ဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ သရီရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေနာမိကာ၊ ဤသို့ အသန္ဒိမိတ္တာဟူသော အမည်သည်။ ဇာတာ၊ ၏။ ဉာတိပိ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဓကေန၊ မဂဓရောဇ်တိုင်းပြည်၌ဖြစ်သော။ ပတ္ထေန၊ ကွမ်းစားဖြင့်။ စတ္တာရော ပတ္ထာ၊ လေးကွမ်းစားတို့သည်။ အဠှကံ၊ တပြည်ဖြစ်၏။ စတ္တာရိ အဠှကာနိ၊ လေးပြည်တို့ဘည်။ ဒေါဏံ၊ တဒေါဏ မည်၏။ ဝါ၊ တစိတ်မည်၏။ စတုဒေါဏာ၊ လေးစိတ်တို့သည်။ မာနိကာ၊ တတင်းမည်၏။ စတုမာနိကာ၊ လေးတင်းတို့အည်။ ခါရိကာ၊ တတိုမည်ကုန် ၏။ ဝီသတိ ခါရိကော၊ တို့နှစ်ဆယ်သည်။ ဝါဟော၊ တဝါဟ မည်၏။ ဝါ၊ တလှည်းတိုက်မည်၏။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဤ ပတ္ထ အဠှက စသည့်စကားသည် နဝ ဝါဟသဟဿာနိ-ပုဒ်မှထွက်၏။] ကေတုမာလာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "သီသတော၊ ဦးခေါင်းတော်မှ။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ တက် ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဩဘာသပုဉ္ဇော၊ အရောင်အစုတည်း"။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇိဒ္ဓိအဓိကာရပ္ပသင်္ဂေန၊ ရာဇိဒ္ဓိကို ပြသောအရာ၌ လျဉ်းပါး သဖြင့်။ ဇော် ဝတ္ထုံ၊ ဤ အကုသလပတဝတ္ထုကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သင့် အားဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အနုက္ကမေန ပန၊ အစဉ်သဖြင့်ကား။ ဗုဒ္ဓသာသနာ- ဝဟာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို ဆောင်ရာဖြစ်သော။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဒီပေန္တော၊ ၍။ "ရာဇာ ကိရ" တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ကိလေသဒမနေန၊ ကိလေသာတို့ကို ဆုံးမသဖြင့်။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူတတ်လေသော။ ကာယ- ဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့မှ။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံလေသော။ (သာဓကဗော့၌ စပ်)။ "ပါစီန မုခေါ" တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဇေဋ္ဌဘာတိကတ္တာ၊ အစ်ကိုအကြီး ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်။ ဝေါနေဝ ပရိစယေန၊ ထိုသို့သော အမျိုးဖြစ်ဘူးသော အလေ့အကျင့်ဖြင့်။ ပတ္တဂ္ဂဟ- ဏတ္ထာယ၊ သပိတ်ကို လှမ်းယူစိမ့်သောငှာ။ အာကာရံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အာဘာသိတီ ဧတ္ထ၊ ၌။ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝိတက္ကေသိ၊ ကြံ၏။ အပရေ၊ တို့သည်။ "အညာတာန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သော ပမာဒဝဂ်ကို။ အဘာသိ၊ ဟော၏"။ ဉာတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အမတန္တိ ဇော် နာမံ၊ ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော။ နိဝတ္တိယာ

ဘ။ ဝုတ္တဉ္စ (ဆဋ္ဌ)

ဝဋ္ဋိမှနှစ်ခြင်း၏။ သဂုဏော၀ိ၀စန်၊ မိမိဂုဏ်အား လျော်စွာဖြစ်သော အမည် တည်း။ အပ္ပမာဒေါ၊ သည်။ တဿ၊ထို နိဗ္ဗာနဓာတ်၏။ ပဒံ-မဂ္ဂေါ၊အကြောင်း တည်း။ မစ္စုုတိ ဝေါ၊ သည်။ ပဝတ္တိယာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၏။သဒေါ- သာ၀ိ၀စနံ၊ မိမိအပြစ်အား လျော်စွာဖြစ်သောအမည်တည်း။ ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်မမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုပဝတ္တိ၏။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၏။ ပဒံ-မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ ဝေါ၊ သို့။ စတ္တာရိ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ သန္ဒဿိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃ- သရဏဂတတ္တာ၊ သံဃသရဏဂုံဖြစ်သောကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ သံဃ- နိဿိတာ၊ သံဃာကို မှီသည်မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘဏ္ဍုကမ္မဿ၊ ဆံချသော အမှု၏။ တဒါယတ္တတ္တာ၊ ထိုသံဃာနှင့် စပ်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင် အဖြစ်သည်။ သံဃနိဿိတာ၊ မည်၏။ နိဂြောဓတ္ထေရဿ၊ နိဂြောဓမထေရ်၏။ အာနုဘာဝကိတ္တနာဓိကာရတ္တာ၊ အာနုဘော်ကို ကြားသောအရာ ဖြစ်သော ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုပြီးသော စကားကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ ဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ "ပုန ရာဇာ အသောကာရာမံ နာမ မဟာဝိဟာရံ။ပ။ကာရာပေသိ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊၏။"ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကဿ ဝါ ပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေ ါ"တိ၊ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။သေခါဝ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ဒါယာဒါ၊ဒါယာဒမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်သည်။ မဟိန္ဒကုမာရဿ၊ မဟိန္ဒမင်းသား၏။ပဗ္ဗဇ္ဇတ္ထံ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ။လောက- ဓမ္မသိဒ္ဓေန၊ လောကဝတ်, ဓမ္မဝတ်ဖြင့် ပြီးသော။ တေန [1] ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ်စကားဖြင့်။ "ယော ကောစိ မဟာရာဇ ။ပ။ ဩရသံ ပုတ္တံ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝေဒေ၊ဗေဒင်ကျမ်း၌၊-

အင်္ဂါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါသည်။ အင်္ဂါတော၊ ကိုယ်ကိစ္စသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဒယာ အပိ၊ နှလုံးသည်လည်း။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ အဓိဇာယသေ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပုတ္တာ၊သားသည်။ အတ္တာ နာမ၊ မိမိကိုယ်မည်၏။ သဇီဝ၊ အမက်သည်။ ဒါသတံ၊ ကျွန်အဖြစ် သို့။ စရ၊ ရောက်၏ [2]။"-

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁။ ဗမာန (အ..)

၂။ အင်္ဂါ အင်္ဂါ သမ္ဘဝသိ၊ ဟဒယာ အဓိဇာယသေ။
အတ္တာ ဝေ ပုတ္တ နာမာသိ၊ သ ဇီဝ သရဒေါသတံ။ (အ..)

(၂၇)တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သားကို။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိ အဖတို့သည်။ စေ ပဗ္ဗဇိတော၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုအံ့။ တေ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ အတ္တတော၊ ဖြင့်။ သယံ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ပဗ္ဗဇိတာ ဝိယ၊ ရဟန်းပြုသကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂရေစေန္တိ၊ မကြားကုန်သနည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ "ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဂဏှိတွာ၊ ပင့်၍။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန် လော"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အမစ္စေ၊ အမတ်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေ လိုက်၏။ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ထေရဿ၊ ၏။ အာဂမနကာလေ၊ ၌။ ပရိဝါရတ္ထာယ၊ အခြံအရံအလို့ငှါ။ ပေသိတာ၊ စေအပ်ကုန် ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာဂရေစေန္တိ၊ ကုန်။ အပိ စ၊ ကား။ တေန၊ ထို မင်းကြီးသည်။ ဝုတ္တဝိဓိနာဝ၊ ဆိုတိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ရညော၊ ၏။ စဏ္ဍတ္တာ၊ ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ အဿ၊ ထိုအသောကမင်း၏။ စဏ္ဍဘာဝေ စ၊ ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကို လည်း။ "အမ္ဗ၊ သရက်ပင်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဝေဠုယာ ဝါ၊ ဖြင့်မူ လည်း။ ဝတိံ၊ ခြံရန်းကို။ ကရောဟိ၊ လော"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တ အမစ္စဝတ္ထုနာ၊ ဆိုအပ်သော အမတ်ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။ ရာဇာဏာပနံ၊ မင်း၏ အစေ အပါးခံခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ–အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ "သာသနံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။ ရာဇာဏာပနံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒီပကာတိတ္တိရောတိ၊ သည်ကား။ ကူဋတိတ္တိရော၊ စဉ်းလဲသော ခါတည်း။ ဝါ၊ ယိုန်ညင်ဖြစ်သော ခါတည်း။ အယံ ပန၊ ဤခါသည်ကား။ ကူဋတိတ္တိရကမ္မေ၊ စဉ်းလဲသော ခါယိုန်ညင်အမှု၌။ နိယုတ္တောပိ၊ ယှဉ်သော်လည်း။ သုဒ္ဓစိတ္တော၊ စင်သောစိတ်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာပသံ၊ ရှင်ရသေ့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာဟိပါကာရန္တိ၊ သည်ကား။ သာဟိပါကာရေန၊ တင်းတိမ်ရံသဖြင့်။ (ကမ္ဗလ်အနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဟု ဂြဲ၏)။ ယော ဘဂဝါ၊ သည်။ "အတ္ထိ ဒွေသ ပြာဟ္မဏ ပရိယာယော"တိ အာ ဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟာဇိတွာ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍။ ဝဒတိ၊ ဟောကတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ၊ မည်၏။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇာတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော။ အဘူတံ၊ ကဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝဒနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။

သဿတဝါဒီ စ၊ သဿတဝါဒီလည်းဖြစ်၏။ ဝါ၊ မြဲသော အယူရှိသည်လည်း မည်၏။ "သဿတော လောကော"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧကစ္စသဿတိကော စ၊ ဧကစ္စသဿတိကလည်း ဖြစ်၏။ ဝါ၊ အချို့မြဲ၏ဟု ယူသောအရာလည်းရှိ၏။

[သဿတော လောကော အသဿတော လောကော — ဟောတော်မူသည်တွင် အသဿတော—အံရမှာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍မြဲရကား သဿတော လောကော—အရမှာ သင်္ခတတရား ဖြစ်၍ ဧကစ္စသဿတိက ဖြစ်၏—ဟူသည်။]

လောကဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အဆုံးသို့။ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်အပ်။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ အပ္ပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ ပမော စနံ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ သည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ မသိအပ် သော အစရှိ၏။ ပုဗ္ဗကောဋိ၊ ရှေ့အစွန်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္တာနန္တိကော စ၊ အန္တာနန္တိကလည်း ဖြစ်၏။ ဝါ၊ အဆုံးရှိ၏ဟူသော အယူ အဆုံးမရှိဟူသော အယူရှိသော အရာလည်းရှိ၏။

[ဂမနေန ။ပ။ လောကဿန္တော—ပါဠ်ဖြင့် အန္တ—ကို ပြသည်။ အနမတဂ္ဂေါ—ဖြင့် အနန္တိကကို ပြသည်။ နှစ်ပါးပေါင်း၍ အန္တာနန္တိက ဖြစ်၏-ဟူသည်။]

"လောကော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲသလော။ ဣတိ—ဧတံ၊ ဤ ပြဿ နာကို။ အဗျာကတံ၊ မဖြေအပ်။ လောကော၊ သည်။ အသဿတော၊ လော။ ဣတိ-ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ မဖြေအပ်"။ ဣတိအာဒိအဗျာ ကတဝတ္ထုဒီပနတော စ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် မဖြေအပ်သောအရာကို ပြ သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္မုတိသစ္စဒီပနတော စ၊ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမရာဝိက္ခေပိက ပက္ခမ္ပိ၊ အမရာဝိက္ခေပိကအဖွဲ့သို့ လည်း။ ဤသကာ၊ စဉ်းငယ်မျှ။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။

[မဖြေအပ်သော မဖြေထိုက်သော အရာသက်သက်ဖြစ်၍ ဖြေတော် မမူသည်ကို စွဲ၍ အမရာဝိက္ခေပိကအဖွဲ့သို့ ဝင်သည်ဟူ၏။]

ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို သမ္မုတိသစ္စာကို။ အဇ္ဈတ္တပဟိဒ္ဓါဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ယထာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ "အာကိဥ္စညာယ

တန် န ဝတ္တဗ္ဗံ အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏန္တိပိ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ “လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိံ ဘုဉ္ဇမာနာ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တထာ၊ တူ။ အဓိစ္စ သမုပ္ပန္နိကပက္ခမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဂါထာ၌။ မုဓာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္န ဝေဝစနံ၊ အဓိစ္စ သမုပ္ပန္နသဒ္ဒါ၏ ဝေဝုစ်သဒ္ဒါတည်း။ သညီဘဝ။ပ။ နေဝသညီနာသညီဘဝ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သညီဝါဒါဒိကော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “အဟံ ဟိ။ပ။ရာဂဿာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥစ္ဆေဒဝါဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “ခိဏာ ဇာ တိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယ”န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌။ (၂၈) နိရောဓသမာပတ္တိဒီပနတော စ၊ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒီ စ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒီ ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ နိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟု အယူရှိသော အရာလည်း ရှိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေန တေန ပရိယာယေန၊ ထိုထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်။ ဝေနယျဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊ ဝေနေယျတို့၏ အလိုအားလျော်စွာ။ ယော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။

တတိယင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာနယော၊ နည်းတည်း။

ပုပ္ဖနာမော၊ ပုပ္ဖနာမ အမည်ရှိသော မထေရ်ဟူသည်။ သုမနတ္ထေရော၊ တည်း။ မဟာပဒုမတ္ထေရော၊ မဟာပဒုမ မထေရ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟိံသက မဏ္ဍလံ၊ မဟိံသကမဏ္ဍလအမည် ရှိသော။ အန္ဓရဋ္ဌံ၊ အန္ဓတိုင်းသို့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မစက္ခု နာမ၊ ဓမ္မ စက္ခုမည်သည်ကား။ တယော မဂ္ဂါ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့တည်း။ သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂံ၊ တည်း။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စဝိနိရဋ္ဌာနိ၊ ငါးရပ်သော စိန်တိုင်းတို့သည်။ ပဉ္စရဋ္ဌာနိ နာမ၊ ပဉ္စရဋ္ဌ မည် ကုန်၏။ ရာဇဂဟေတိ၊ သည်ကား။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။ ကာတဝိဟာရေ၊ ပြုအပ်သော ကျောင်း၌။ သီလကူဋမှိတိ၊ သည်ကား။ ပဗ္ဗတကူဋေ၊ တောင် ထွဋ်၌။ ဝဇုမာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အလင်္ကရဏစုဏ္ဏံ၊ တန်ဆာဖြစ်သော

အမှုန့်ကို။ အရိယဒေသေ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်အရပ်၌။ အတီဝ၊ အလွန်လျှင်။ သမ္မတံ
ကိရ၊ အမြတ်ဟု သမုတ်သတတ်။ ဒမိဠာ၊ကျေးလူမျိုးတို့သည်။ ဝါ၊ တောင်သူ
အရိုင်းတို့သည်။ ကေရဏ သဒ္ဒဟရဏာ^၁ ဣတိ၊ တခုသော မြူမှုန့်အစေးဖြင့်
ဖွဲ့သော မြူမှုန့်တို့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရပါမင်္ဂန္တိ၊ သည်ကား။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်သော။ ပါမင်္ဂံ၊ ဆောက်လုံးထိုးသောစလွယ်ကို။ ပေတဝတ္ထုအာဒိနာ၊
ပေတဝတ္ထု အစရှိသည်ဖြင့်။ သံဝေဇေတွာ၊ ထိပ်လန့်စေ၍။ အတိသမယတ္တံ၊
ငှါ။ သစ္စသံယုတ္တဥ္စ၊ သစ္စသံယုတ်ကိုလည်း။ အဘာသိ၊ ဟော၏။ မေဃ
ဝန္နယျာနံ နာမ၊ မေဃဝန် ဥယျာဉ်မည်သည်ကား။ မဟာဝိဟာရဋ္ဌာနံ၊ မဟာ
ဝိဟာရကျောင်းတည်ရာ အရပ်တည်း။ "ဒွါသဋ္ဌိယာ လေဏေသု" တိ ပါဌေ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒသဘာတိကန္တိ၊ သည်ကား။ အဘယ ကုမာရာဒယော၊
အဘယ မင်းသား အစရှိကုန်သော။ ဒသ၊ တကျိပ်သော မင်းတို့တည်း။
ဧတ၊ ထိုမင်းတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ န ဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဝုတ္တဝသော
ပဝါရေတွာတိ၊ သည်ကား။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလ၏ အဆုံး၌
ဖြစ်သော။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပဌမ
ပဝါရဏာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ကောမာသိ၊
တရေ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသိဟိုဠ်ပြည် မေဃဝန်၌လျှင်။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ကတ္တိက
ပုဏ္ဏမာသိယံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ အဝေါစ၊ ၏။ အညထာ၊ ဤ
ပဌမ ပဝါရဏာနေ့၌ ပဝါရဏာပြုပြီး၍ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌ ဆို၏
ဟူသည်မှ တပါးသော အပြားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။
"ပုဏ္ဏမာယံ မဟာဝီရော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဂဟေတုံ၊ ဟူခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မဟာဝီရောတိ ဧသော
သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေါ ပစာရေန၊ ဘုရား၌ တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်သဖြင့်။
မာဟုယော၊ မာတ်တို့ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇာသံပွမာဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
"ဟူပသာ၊ စေတီ၏။ ဇသပ္ပမာဏံ၊ ပန်းတင်ပမာဏရှိသော။ ဣတိ၊ သို့။
ဂဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂူဇေဋ္ဌာဒရ မဟောဒရာ၊ စူဠောဒရနဂါး မဟောဒရ
နဂါးဟူသည်။ မာတုလဘာဂိနေယျာ၊ ဝရီး (ဦးရီး) တူ ဖြစ်ကြကုန်၏။ မရ
ယာနသာ၊ ကိုယ်ဟော်ထင်ရှားရှိသော။ ဗုဒ္ဓသာ၊ ၏။ ရသ္မိ ဝိယ၊ ရောင်ခြည်ကဲ့
သို့။ သာရသ ရသ္မိ၊ အရည်နှင့်တကွ ယိုကျသကဲ့သို့သော ရောင်ခြည်အညီ။ ဟောတိ၊
၏။ မုဉ္စော၊ ၏။ လောဒါသာသနံ၊ ရွှေပေမှာစာ သတင်းစကားကို။ အပေ့သိ၊
သက်သလိုက်၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ မုခသာသနံ၊ နှုတ်မှာသတင်းစကားကို။

၁။ ကေရဓေသန နာထ ကရဏာ (အဋ္ဌ)

အာဝေဝါဋ၊ မှာလိုက်၏။ ဖဒါဂါမတ္တာ၊ ဒေါဂါမျှရှိသော ခတ်တော်တို့သည်။ ဝါ၊ တစ်တံမျှရှိသော ခတ်တော်တို့သည်။ မာဂဓ နာဠိယာ၊ မဂဓရောင် ကွမ်းစားဖြင့်။ ဒွါဒသ နာဠိမတ္တာ ကိရ၊ တဆယ့်နှစ်ကွမ်းစားမျှရှိကုန်သတတ်။ "ပရိစ္ဆိန္န ဠာနေ ဆိဗ္ဗိတွာ" တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠေ၊ သည်။ အတ္ထော၊ ၏။ သဗ္ဗဒိသာဟိ ပဥ္စ ရသ္မိယော အာဝဋ္ဋေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဥ္စဟိ ဖလေဟိ၊ ငါးလုံးသော အသီးတို့မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဥ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ ပန၊ ထို ငါးလုံးသော အသီးတို့မှ ထွက်သော ခရောင်ခြည်တို့သည်ကား။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာဝ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တို့ သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ ကတ္တိက ဇုဏှပက္ခဿ ပါဋိပဒဒိဝသေတိ၊ ကား။ ဇုဏှပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခ၏။ ပဌမဒိဝသေ၊ အစဖြစ်သောနေ့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မဟာဗောဓိဋ္ဌာနေ၊ မဟာဗောဓိတည်ရာအရပ်၌။ ပရိ-ဝါရေတွာ၊ခြံရံ၍။ ဌိတာ နာဂယက္ခာဒိဒေဝတာကုလာနိ၊တည်ကုန်သော နဂါး, ဘီလူး အစရှိသော နတ်မျိုးတို့သည်။ ဇဂါပကာ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ ရာဇပရိကမ္မိနော၊မင်း၏အမှုကို ပြုကုန်သော။ တဏ္ဍာသာဝကိစ္စာ၊ ထိုထိုသို့ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကိစ္စရှိကုန်သော သူတို့တည်း။ တေသံ ကုလာနံ၊ ထိုသို့သောအမျိုးတို့၏။ နာမံ၊ အမည်မျှသာတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ လည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကာဒိဝါဟာ၊ ရေအစရှိသည်ကို ဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်။ ကာလိင်္ဂါ၊ ကာလိင်္ဂအမျိုးမည်ကုန်၏။ ကာ-လိင်္ဂေသု၊ ကာလိင်္ဂအမည်ရှိကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ ကာလိင်္ဂကုလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပဌမပါဋိပဒဒိဝသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုတိယဥပေါသထဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သော လကွယ်ဥပုသ်နေ့၏။ပါဋိပဒဒိဝသေ၊အကွက်တရက်နေ့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သောသူတို့သည်။ သမုဒ္ဒဿ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏။ ဝါကို။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဌာနံ၊ ကိုအရပ်သည်။ သမုဒ္ဒသာလဝတ္ထု၊ မည်၏။ သောဠသ ဇာတိသမ္ပန္နကုလာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အမျိုးတို့ဟူသည်။ အဋ္ဌဋ္ဌ ဗြာဟ္မဏာမစ္စကုလာနိ၊ ရှစ်ယောက်ရှစ်ယောက်စီဖြစ်ကုန်သောပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်။မဟာအရိဋ္ဌတ္ထေရော၊ သည်။(၂၉) စေတိယဂိရိမှို၊စေတိယဂိရိအရပ်၌။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။အမစ္စဿ ပရိဝေဏဋ္ဌာနေတိ ဣဒံ၊ကို။သမ္ပတိကာလဝသေန၊ ယခုကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ မဟိန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ ဒွါဒသဝဿိကော၊

တဆယ့်နှစ်ဝါရှိသည်။ဟုတွာ၊ ၍။ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဒွေ ဝဿာနိ၊ နှစ်, နှစ်ပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ ဝိနယံ၊ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ဒွါသဋ္ဌိဝဿိကော၊ ခြောက်ဆယ့် နှစ်ဝါရှိသည်။ ဟုတွာ၊၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ၏။ ဝိနယော သံဝရတ္ထာယာတိ တွေ၊ ၌။ ဝိနယပိဋကံ ဝါ၊ ဝိနည်း ပိဋကသည်မူလည်း ကောင်း။ တဿ၊ ထို ဝိနည်းပိဋကကို။ ပရိယာပုဏနံ ဝါ၊ သင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သံဝရတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ယထာ ဘူတဉာဏဒဿနံ၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿန ဟူသည်။ သပ္ပစ္စယနာမရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်းတည်း။ မဂ္ဂါဒိပစ္စဝေက္ခဏာ၊ မဂ်အစရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပရိနိဗ္ဗာနံ နာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂါဒိပစ္စဝေက္ခဏာ၊ မဂ်အစရှိသည် ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသည်မူလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနတ္ထံ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယာတိ တွေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလန်းမူ၍။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ အနဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥပနိသာတိ တွေ၊ ၌။ "ဝိနယော သံဝရတ္ထာယာ"တိအာဒိကာ၊ အစရှိသော။ ကာရဏပရမ္ပရာ၊ အကြောင်းအဆင့်ဆင့်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တွောဝတာ၊ ဤသို့ ဝိနယော သံဝရတ္ထာယ။ပ။ ဧတ ဒတ္ထာ ဥပနိသာ—ဟူသော ဤမျှသော သဒ္ဒါစဉ် အနက်စဉ်ဖြင့်။ အတ္တဟိတ နိပ္ဖတ္တိံ၊ မိမိ၏ အကျိုးပြီးခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရဟိတနိပ္ဖတ္တိံ၊ သူတပါး၏ အကျိုးပြီးခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ "ဧတဒတ္ထံ သောတာဝဓာန"န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိနယ ကထနဉ္စ၊ ဝိနည်းကို ပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိနယမန္တနဉ္စ၊ ဝိနည်းကို တိုင်ပင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင် ခြင်းငှါ။ သောတဿ၊ နားကို။ ဝါ၊ သောတဝိညာဉ်ကို။ ဩဒဟနံ၊ ထောင်ခြင်းသည်။ သောတာဝဓာနံ၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထိုသို့ နားထောင်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ နားထောင်သဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟိတဝိနယကထာမန္တနာနံ၊ ဝိနည်းကိုသင်ခြင်း, ဝိနည်းကိုပြောဆိုခြင်း,

သဖြင့်။ သဗ္ဗောပိ ဝိနယော၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆိတော၊ ၏။ ပုဇ္ဆနေ ၏၊ မေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ယထာသမ္မဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ နိရန္တရံ၊အခြားမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊၍။ ဝိဿဇ္ဇိတမေဝ၊ဖြေတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အပုစ္ဆိတာနိပိ၊ မမေးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနိတဝတ္ထုအာဒီနိ၊ ဝိနီတဝတ္ထု အစရှိကုန်သော။ ယုဇ္ဇမာနာနိ၊ ထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ယှဉ်သင့်ကုန်သော။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ ဝိဿဇ္ဇနက္ကမေနေဝ၊ ဖြေသော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊ အပေါင်း သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ **အညတာ**၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၊ သည်။ ပဌမ ပါရာဇိကဿေဝ၊ သာလျှင်။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနဝိကာရိကံ၊ အရာမဟုတ်သည်၌ စီရင်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပါဠေက္က၊ သသိး။သိက္ခာပဒနိဒါနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာနန္တရံ၊ မေးသည်၏ အခြားမဲ့၌။ တထေဝ၊ ထိုအမေးအတိုင်းကိုသာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒိ ဟော၊ မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဝိနယနိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "တေန သမယေန" တိအာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နိဒါနဘာဏေ၊ နိဒါန်းကို ဆိုရာ၌။ ပယောဇနံ၊ ကို။ ဝဏ္ဏမ၊ အံ့။— ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပိဋကာ၏။ အာဏာဒေသနတ္တာ၊ အာဏာဒေသနာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား မြတ်စွာ၏။ တာဒိ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဏာရဟ ဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ အာဏာထိုက်တော်မူသော အဖြစ်ကို ပြရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာဏာဘူတဿ၊ အာဏာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်၏။ အနညာ ဝိသယဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ဘုရားမြတ်စွာမှ တပါးသော သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာဏာယ၊ ဝိနည်းပညတ်တော် တည်းဟူသော အာဏာတော်၌။ ဌိတာနံ၊ ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ မဟာနုဘာဝ ဒီပနတ္ထံ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုနိဒါန်း၏။ ပယောဇနံ၊ သည်။ ဟိဝိမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ–ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ–ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့၍ သိုဦးအံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟိနကိလေသတ္တာ စ၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိဂတဂုဏ ဝိသေသတ္တာ စ၊ ရအပ်သော

အဗ္ဘန္တရနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

(၃၀) "တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေသာလိယံ ဝိဟရတိ။ပ။ ကလန္ဒဂါမော နာမ ဟောတိ"တိ၊ ဟောတိ-ဟူ၍။ ဝိနယနိဒါနေ၊ ဝိနည်း နိဒါန်းကို။ အာရဘိတဗ္ဗေ၊ အားထုတ်အပ်လျက်။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍဿ၊ ကို။ အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်ပြန်ခြင်းသည်။ ကိမတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။—မူလတော၊ အရင်းမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ဝိနယနိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ဒဿေ တုံ—ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ မူလတော၊ မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဝိနယ နိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ယဒိ - အာရမ္ဘော၊ အကယ်၍ အားထုတ်အပ် သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ "ပဌမံ အာဝုသော ဥပါလိ ပါရာဇိကံ ကတ္ထပညတ္တန္တိ၊ဝေသာလိယ"န္တိ စဝနေန၊ ဝေသာလိယံ—ဟူသော စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္ထ ပညတ္တန္တိ ပုစ္ဆာ၊ ကတ္ထ ပညတ္တံ-ဟူသော ပုစ္ဆာသည်။ နိဒါနပုစ္ဆာ၊ နိဒါန်းကို မေးသော ပုစ္ဆာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ "ပဌမဿ ပါရာဇိကဿ၊ ၏။ နိဒါနံ၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးပြန်သည်ရှိသော်။ သာဓာရဏ မဟာနိဒါန ဝိသဇ္ဇနံ၊ အလုံးစုံ သော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော မဟာနိဒါန်းကို ဖြေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ ဝိယ၊ မသင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုတ္တံ ဧဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပါဠိမုတ္တံ၊ အသီးအသီးစီ၊ နိဒါနဿ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဗာ စ၊ မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို နိဒါန်းကို။ဝိဿဇ္ဇေ တဗ္ဗတ္တာ စ၊ ဖြေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏ မဟာနိဒါနံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ အာဟ၊ ၏။ ဧကဒေ္ဒသန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနက္ကမေန၊ ပုစ္ဆာအစဉ် ဝိဿဇ္ဇနာအစဉ်ဖြင့်။ ပါရာဇိကာဒီနိ၊ တို့ကို။ သင်္ဂါယိတုံ၊ ငှါ။ အာရောပိတာနိ၊ ကုန်၏။ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ကထံ၊ အဘယ် သို့ဖြင့်။ အာရောပိတာနိ၊ တင်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန၊ သည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်

ကျေးဇူးအထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ လောကဇေဋ္ဌသေဋ္ဌတ္တာ စ၊ လောကသုံးပါးထက် ကြီးသော, မြတ်သော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တာဒိဘာဝပ္ပတ္တတ္တာ စ၊ တာဒိကျေးဇူးရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဏာသာသနာရဟော၊ အာဏာတော်ဖြင့် ဆုံးမခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရသ ရူပတာဒီဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂဟိ၊ ကုန်သော။ အက္ကောသဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အကမ္ပနတော၊ မတုန်လှုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တာဒိဘာဝပ္ပတ္တိ၊ တာဒိကျေးဇူးရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အင်္ဂနိမိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ အက္ကောသဝတ္ထူနံ၊ ထိုထိုသို့သော အက္ကောသဝတ္ထုတို့၏။ အတ္တနိ၊ ကိုယ်တော်၌။ သမ္ဘဝပရိယာယ ဒီပနပါဠိယာ၊ ဖြစ်သင့်သော အကြောင်းကို ပြသော ပါဠိဖြင့်။ ပဟီနကိလေသတာ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ (၃၁) ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စတုန္နဉ္စ ဈာနာနံ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဿန္နဉ္စ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဂမပရိ ဒီပနေန၊ ရသည်ကို ပြတတ်သော "သော စ ခေါ ဗြာဟ္မဏ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေ ဟိ"—စသောပါဠိဖြင့်။ အဓိဂတဂုဏာဝိသေသတာ၊ ရအပ်သောကျေးဇူး အထူး ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ "နာဟံ တံ ဗြာဟ္မဏ ပဿာမိ သဒေဝကေ လောကေ။ပ။မုဒ္ဓါပိ တဿ ဝိပတေယျာ"တိ စ ဝစနေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ "ဇေဋ္ဌော သေဋ္ဌော လောကဿာ"တိ စ ဝစနေန၊ လောကဿ-ဟူသောပါဠိဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌဘာဝ[1]၊ ကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣဒဥ္စ၊ ဤ အလုံးစုံသော ပါဠိသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာဏာရဟ ဘာဝဒီပန ပယောဇနံ၊ အာဏာတော်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ပါဠိ အစဉ်တည်း။ "အာဂမေဟိ တွံ သာရိပုတ္တ၊ အာဂမေဟိ တွံ သာရိပုတ္တ၊ တထာဂတောဝ တတ္ထ ကာလံ ဇာနိဿတီ"တိ ဝစနံ၊ ဇာနိဿတိ-ဟူသော ပါဠိသည်၊ အနုညာဝိဘာဝနဘာဝဒီပနံ၊ ဘုရားမှ တပါးကုန်သော သာဝက တို့၏ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသောပါဠိတည်း။ "ဘာဝေတိ ဘဒ္ဒေ ပတဝိ ပရိဝတ္တေယျ"န္တိ စ၊ ဤ၌လည်းကောင်း။ "ကောဟံ ဘန္တေ ပါကာ အဘိနိမ္မိနိဿာမီ"တိ စ၊ ဤ၌လည်းကောင်း။ "သာဓု ဘန္တေ သဗ္ဗော ဘိက္ခုသံဃော ဥတ္တရကုရုံ ပိဏ္ဍာယ ဂစ္ဆေယျာ"တိ စ၊ ဤ၌လည်းကောင်း။ ဂုတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ယေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်၏။ ဣမေဟိ

၁။ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌတာ (ဆဋ္ဌ)

တီဟိ သီဟနာဒေဟိ၊ ဤ သုံးခွန်းကုန်သော သီဟနာဒဖြစ်သော စကားတော်တို့ဖြင့်။ အာဏာယ၊ ၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ မဟာနုဘာဝတာဒီပနံ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သောပါဠိကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယာဒီသု၊ သာဝတ္ထိအစရှိသော ပြည်ကြီးတို့၌။ အဝိဟရိတွာ၊ နေတော်မမူမူ၍။ ဝေရဥ္စာယမေဝ၊ ဝေရဥ္စာပြည်၌သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊ ထို ဆယ့်နှစ်ဝါမြောက်အခါ၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော စောဒကဆရာသည်။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ နင္ဒေရုယက္ခဿ၊ နင္ဒေရုဘီလူး၏။ ပီတိသဥ္ဇာနနတ္ထဥ္စ၊ ပီတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ဘိက္ခာဝသေန၊ ဆွမ်းကို မရှိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အကိလမနတ္ထဥ္စ၊ မပင်ပန်းစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ဝေရဥ္စဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ပသာဒဇနနတ္ထဥ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝဒီပနဥ္စာနုဘူတတ္တာ စ၊ အာနုဘော်ကိုပြရာ ဌာနဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝိနယပညတ္တိယာစန ဟေတုဘူတပရိဝိတက္ကနုပ္ပာဒနဘူတတ္တာ စ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အကြံဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တေသု၊ ထို ငါးပါးကုန်သော အကျိုးအကြောင်းတို့တွင်။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဝိနယပညတ္တိယာစနအကြောင်းသည်။ ဗလဝံ ကာရဏံ၊ အားကြီးသော အကြောင်းတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "တေန သမယေနာတိ ယေန ကာလေန အာယသ္မတော ။ပ။ တေန ကာလေနာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတူသု၊ လေးပါးကုန်သော။ အနုသင်္ဂဟကာရဏေသု[၁]၊ ချီးမြှင့်လိုသည်နှင့် စပ်သော အကြောင်းတို့တွင်။ ပဌမေန၊ ပဌမဖြစ်သော "ပီတိသဥ္ဇာနန" အကြောင်းဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေတ္တာဘာဝနာဒိနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာအစရှိသည်ဖြင့်။ အမနုဿာနံ၊ နတ်ဘီလူးတို့၏။ စိတ္တာသံရက္ခဏေန၊ စိတ်ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူသည်ဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သော "ဘိက္ခာကိလမန" အကြောင်းဖြင့်။ ပရိသာဝစရေန၊ ပရိသတ်၌လေ့ကျက်သော။ ဝါ၊ ပရိသတ်၌နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဇဝံ၊ သို့။ ပရိသာ၊ ကို။ သင်္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ အပ္ပိစ္ဆေန စ၊

၁။ အနုသင်္ဂဟကာရဏေသု (ဆဋ္ဌ)

အလိုနည်းသည်လည်းကောင်း။သန္တုဋ္ဌေန စ၊ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ဣတိဝါ၊ဤသို့မူလည်း။ဒဿေတိ၊၏။တတိယေန၊တတိယဖြစ်သော "ပဿာဒဇနေန" ဖြစ်သော အကြောင်းဖြင့်။ "ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း၌။ နိရပေက္ခေန၊ ငဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့်။ ကုလာနုဂ္ဂဟော၊ ဒါယကာတို့၌ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထဖြစ်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟာနုဘာဝေန၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော ရဟန္တာသည် စင်လျက်လည်း။ ပစ္စယတ္ထံ၊ ပစ္စည်းအကျိုးငှါ။ လောလုပ္ပံ၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ပရဒတ္တုပဇီဝိနာ၊ သူပေးသည်ကို မှီ၍သာ အသက်မွေးရခြင်းရှိချေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။

["တေနာတိအာဒိပါဌဿ အတ္ထံ ဒဿယန္တော" ဆိုပြီးမှ ဝိနယဿ အတ္ထဝဏ္ဏနံ ဆိုပြန်သောကြောင့် "တေန သမယေန" စသောပါဠိသည် ဝိနည်းမဝင်ဟူသော အတ္တာပတ္တိရောက်သည်ဖြစ်၍ စောဒနာလိုသော စောဒကဆရာသည် "တေနာတိအာဒိပါဌဿ" စသည်ကိုမိန့်။]

"တေနာတိအာဒိပါဌဿ။ပ။ဝိနယဿတ္ထဝဏ္ဏနံ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တေနာတိအာဒိပါဌော၊ သည်။ အညော၊ ဝိနယမှ တပါးတည်း။ ဝိနယော၊သည်။ အညော၊ တေန-အစရှိသည်မှ တပါးတည်း။ဣတိ–အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

"တေနာတိအာဒိပါဌမှာ၊ မှ။ အညော၊ သော။ ဝိနယော၊ သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣမံ၊ ဤကျမ်း၏အစ၌ ဝန်ခံရာ၌။ ယဿ ဝိနယဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿယန္တော၊ ပြ၍သာလျှင်။ ဝိနယဝဏ္ဏနံ၊ ဝိနည်း၏အဖွင့်ကို။ ဝါ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို။ ကရေ၊ ပြုရာအံ့လော။" ဣတိ၊ သို့။–

စေ စောဒေယျ၊ အံ့။–

[စောဒကအလိုမှာ "ဝိနယဿ အတ္ထံ ဒဿယန္တော" –ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ဝိနယမှတပါးဖြစ်သော "တေန သမယေန" စသော ပါဠိအနက် လွတ်ကောင်းသည်ဟု စောဒနာပြုသည်။]

"ဣဒံ ဟိ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အတ္တပစ္စက္ခဝစနံ န ဟောတိ" တိအာဒိ၊ န ဟောတိ– ဤသို့ စသောစကားကို။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးအစ၌ပင်လျှင်။မယာ၊

———

၁။ ကဿပ္ပ (ဆဋ္ဌ)။

ငါ့အားသာကား အကြောင်းကို တင်ရမည်လည်းမဟုတ်သလော။(ဖြေလေးပါး တွင် ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏဟူ၏)။ တဿာ၊ ကြောင့်။ ဥပါလိတ္ထေရန၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ တေနာတိအာဒိပါဠိယာ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ နာနပ္ပကာရတော၊ ဖြင့်။ ဒဿယန္တော၊ ပြလျက်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အတ္တပစ္စက္ခဝစနဘူတာယ၊ ကိုယ်တော်၏ ပစ္စက္ခ ဟောသောပါဠိ ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပါဠိ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ အဓိပ္ပာယော၊ ရှေ့နောက် မဆန့်ကျင်သော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သည်။ ယဒိ-သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ (၃၂) "တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတီ"တိ ဧဝမာဒိဝစနပဋိမဏ္ဍိတနိဒါနံ ဝိနယပိဋကံ ကေန မာရိတ"န္တိအာဒိဝစနံ၊ ကေန ဓာရိတံ-အစရှိသောစကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် ဝိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ "တေန သမယေနာ"တိအာဒိဝစနဿ၊ ၏။ ဝိနယပိဋကပရိယာပန္နဘာဝဒီပနတော၊ ဝိနည်းပိဋက၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သော ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ကျင်။ အညတ္ထေပိ၊ ဝိနည်းပါဠိရင်းမှတပါးသော တေန သမယေန-စသော နိဒါန်းပါဠိ၌လည်း။ တဗ္ဗောဟာရသိဒ္ဓိတော၊ ထိုသို့ ဝိနည်းပိဋကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ ပြီးသော ကြောင့်တည်း။ ကိံသု ဝိယ၊ ဥပမာကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ "နာနာဝိဓဘိတ္တိကမ္မပဋိမဏ္ဍိတဝသနော၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော နံရံအမှုဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော နေရာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။"ဣတိအာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်း ပိဋက၏။ အာဒိဘာဝေန၊ အစဖြစ်သော နိဒါန်း၏ အဖြစ် ဖြင့်။ သင်္ဂီတိကာရကေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ ဝစနဿ၊ ထို တေန သမယေန-အစရှိသော ပါဠိ၏။ ဝိနယပရိယာပန္နတာပိ၊ ဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနည်းပါဠိ၏အစ၌။ ဝါ၊ ဤနိဒါန်းပါဠိ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်ပါဠိအစ၌။ "ဧကံ သမယ"န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ အဘိဓမ္မေ စ၊ အဘိဓမ္မာပါဠိ၌လည်း။ "ယသ္မိံ သမယေ"တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနိယမတော၊ အနိယမအားဖြင့်။ ဝါ၊ မမှတ်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုသုတ္တန် အဘိဓမ္မာအတူ။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဣဓ၊ ဤဝိနည်းပါဠိအစ၌။ "တေန သမယေနာ"တိ၊ ဟူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာ။ တံ-နိဒ္ဒေသေန၊ တ-သဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော တေန-သဒ္ဒါကိုလျှင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ ၌။-တသ္မာ တသ္မာ သိက္ခာပဒ
ပညတ္တိသမယသ္မိံ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောအခါ၌။ ဟေတုး
အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဘူတသ္မိံ၊ သော။
ယသ္မိံ သမယသ္မိံ၊ ၌။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်ပြီးသော။ တသ္မိံ စ
သမယသ္မိံ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောအခါ၌လည်း။ သင်္ဂီတိ-
ကာရကာနံ၊ ကုန်သော။ ထေရာနံ ဝသိနံ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ သုဝိဒိ-
တတ္တာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ တံ နိဒ္ဒေသော၀၊ တ-သဒ္ဒါဖြင့်ညွှန်အပ်သော တေန-သဒ္ဒါကို
လျှင်။ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ကထံ-တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။
သုဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာထင်သနည်း။ "ယေ တေ ဘိက္ခူ အပ္ပိစ္ဆာ၊ တေ ဥဇ္ဈာ
ယန္တိ" တိအာဒိဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ "အထ ခေါ တေ ဘိက္ခူ
။ပ။ အာရောစေသုံ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ "အထ
ခေါ ဘဂဝါ ။ပ။ သန္နိပါတာပေတွာ" တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဘိက္ခူနံ
တဒနုစ္ဆဝိကံ။ပ။သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ" တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ
ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဒိသေယျာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ခန္ဓကေသု စ၊ တို့၌လည်း။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကိံဟိ သရ
ဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇ" န္တိအာဒိ ဝိနယကမ္မသ္မိံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ-အစရှိသော ဝိနည်းအစဉ်
ကို။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယော သော-သိက္ခာပဒပညတ္တိ
သမယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ တသ္မိံ ဝိနယကမ္မသ္မိံ၊ ၏။ သော
ပညတ္တိသမယော စ၊ ထိုထိုသို့ ပညတ်တော်မူသောအခါသည်လည်း။ပဉ္စသတာနံ၊
ငါးရာအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ မဟာထေရာနံ၊ တရားဟိုကို ဆောင်ရွက်ကုန်
သော။ ထေရာနံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ သုဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာထင်တော်မူ
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ နယော၊ သည်။ သုတ္တန္တာဘိဓမ္မေသု၊ သုတ္တန်
ပိဋကာ, အဘိဓမ္မာပိဋကတို့၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ တသ္မာ-သုဝိဒိတတ္တာ၊
ထိုသို့ကောင်းစွာထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။တေန သမယေန။ပ။ဝိဟ
ရတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟရတီတိ ပဒေန၊ နှင့်။ ကေသမ္ဗန္ဓတ္တာ ၈၊ ကပ်တည်း
စပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ယံနိဒ္ဒေသသာဝိနော၊
ယ သဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော ယေန အစရှိသော အနိယမသဒ္ဒါ၏။ အသမ္ဘဝ
... မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ... ၌။ ကနိ-
ဒ္ဒေသော၀၊ တ-သဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော တေန-သဒ္ဒါကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊
အာဝုသော၊ ဝုတ္တော၊ ၏။ ... သို့။ အသမ္ဘဝကိံ၊ မဖြစ်သင့်သနည်း။ ...

ကား။ ဧကေတို့သည်။ "ယေန ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလိယာ အဝိဒူရေ ကလန္ဒဂါမော နာမ ဟောတိ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ယေန ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလီ။ပ။ ဟောတိ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်။ ယံနိဒ္ဒေသေန၊ ယ–သဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သော ယေန–ဟူသော အနိယမသဒ္ဒါဖြင့်။ အဝတွာ၊ ၍။ တံနိဒ္ဒေသဿေဝ၊ တ–သဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သော တေန–ဟူသော နိယမသဒ္ဒါ၏သာလျှင်။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန။ပ။ ကလန္ဒဂါမော နာမ ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ထေရေန၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဧကေ–သာ ကတ္တားရှိ၍ ကြိယာမရှိသောကြောင့် ဤတွင် ဝဒန္တိ-ကြိယာကို ထည့်ရသည်။]

ကေဝလံ၊ အကြောင်းတပါးနှင့်မရော သက်သက်။ သုဝိဒိတတ္တာဝ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ "တေန ။ပ။ ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ယထာဝုတ္တ နယေန၊ ဖြင့်။ ဧတ်၊ တေန သမယေန – ဟူသော ဤ သဒ္ဒါသည်။ တံနိဒ္ဒေသတ္တာ။ တ–သဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော တေန–ဟူသော နိယမသဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့်။ နိယမနိဒ္ဒေသဝစနမေဝ၊ နိယတ်ကိုပြသော တေန–သဒ္ဒါသည်သာလျှင်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သမ္ပတိကာလဝသေန၊ ယခုကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တဒိတရေသံ၊ ထိုသံဂါယနာဆရာတို့မှတပါး နောက်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အဝိဒိတတ္တာ၊ မထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "အနိယမနိဒ္ဒေသဝစန"န္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အယံ ဟိ သဗ္ဗသ္မိမ္ပိ ဝိနယေ ယုတ္တိ"တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တဗ္ဗဟုလေန၊ တဗ္ဗဟုလ–နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၃၃) သဗ္ဗံ၊ သော။ တေနာတိ ပဒံ၊ တေန–ဟူသောပုဒ်သည်။ အနိယာမနိဒ္ဒေသဝစနံ၊ သည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ "တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ သိက္ခာပဒ"န္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သိဒ္ဓတ္တံ၊ ထင်သောအနက်ရှိသော။ ကုဒမ္ပိ တေနာတိ ပဒံ၊ ဤ တေန – ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း။ အနိယာမနိဒ္ဒေသ ဝစနံ၊ အနိယတ်ကို ပြသောသဒ္ဒါသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ "တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ။ပ။ ဝိဟ

ရတိ” တိအာဒီသု၊ ပါဠိတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ သော။ တေနာတိ ပဒဥ္စ၊ ပုဒ်သည် လည်း။ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ အနိယမနိဒ္ဒေသ ဝစနံ၊ သည်။ (လိုက်)။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ တံနိဒ္ဒေသေန၊ တ–သဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော။ တေနာတိ ပဒေန၊ တေန–ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တော၊ ပြအပ်သောအနက်သည်။ အဝိဒိ တော၊ မထင်။ တေသံ၊ ထို မထင်သော ရဟန်းတို့၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ “အနိယမ နိဒ္ဒေသဝစန မေတ”န္တိ၊ တံ–ဟူ၍။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌမံ၊ ရှေး ဦးစွာ။ တဒတ္ထာဒဿနတော၊ ထို နိယမအနက်ကို မပြအပ်သောကြောင့်။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်အခါ၌လည်း။ တံသမ္ဗန္ဓေန၊ တ–သဒ္ဒါနှင့် စပ်သဖြင့်။ ယံ နိဒ္ဒေသဒဿနတော၊ ယ–သဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်အပ်သော ယေန–သဒ္ဒါကို ပြလို သောကြောင့်။ “အနိယမ နိဒ္ဒေသဝစနမေတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဏှာဒီသု၊ နံနက်အခါအစရှိသည်တို့တွင်။ အယံ နာမ၊ ဤမည်သော အခါ။ ဣတိ၊ သို့။ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ ကာလပရိဒီပနဿ၊ ကာလကို ပြတတ်သော။ သမယသဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဥပပဒဘာဝေနပိ၊ အနီး၌ တည်သော အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ယဒိဒံ–ယံ ဣဒံ တေနာတိ ပဒံ၊ အကြင် တေန–စသော ပုဒ်ကို။ ဝံ၊ ဤသို့ အနိယမအားဖြင့်။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ၏။ တဒိဒံ– တံ ဣဒံ တေနာတိ ပဒံ။ ထို တေန–စသောပုဒ်သည်။ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အထ ဝါ၊ ကား။ တေနာတိ၊ တေန–ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ရှိသော်။ တေန ဟေတုနာ၊ ထို ဟေတုနှင့်။ တေန ပစ္စယေန၊ ထိုပစ္စယနှင့်။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အနက်တို့၌။ ပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ လျှဉ်းပါးခြင်းကို နှစ်စေခြင်းငှါ။ သမယေနာတိ၊ ဟူ၍။ နိယမံ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကေန ပန သမယေန၊ အဘယ်အခါ၌ကား။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ပရဘာဂေ အတ္ထတော၊ နောက်အဖို့၌ ဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ သိဒ္ဓေန၊ ပြီးသော။ ဝါ၊ ထင်သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကသမယေန၊ အကြံတော်ဖြစ်သော အခါ၌။ ဝိဟ ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (သမ္ဗန်)။ တတ္ထ၊ ဤဝိတက္ကသမယေန –ဟူသော စကား၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝိတက္ကသမယော၊ ကို။ ဣမ၊ ဤ တေန သမယေန–ဟူသောပုဒ်၌။ စေ အဓိပ္ပေတော၊ အကယ်၍ အလိုရှိအပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ–သတိ၊ ဤသို့ လိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝတ္တမာနံ၊ ဆို လတ္တံ့သော။ “ ပန ဟေတုအတ္ထော ကရဏဝစနော စ။ ပ။ ဘိက္ခူေယျာ၊

တေန သမယေန ဟေတုဘူတေန ကာရဏဘူတေန စ”တိ အာဒိဝစနံ၊ ဘူတေန စ—ဤသို့ အစရှိသော အဋ္ဌကထာ စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဗာဟုလ္လေန၊ ဗာဟုလ္လ နည်းဖြင့်။ဂုတ္တတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုကော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်ရာ။

ဟိ—သစ္စံ၏။သုတ္တန္တာဘိဓမ္မေသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အဝတွာ၊မဆိုမူ၍။ ဣဓ ဝိနယပိဋကေ၊ ၌။ ကရဏဝစနေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။တဿာ၊ထိုစောဒနာကို။ဝိဿဇ္ဇနေ၊ဖြေရာ၌။ ဗာဟုလ္လေန၊ ဗာဟုလ္လ နည်းဖြင့်။ကရဏဝစနပ္ပယောဇနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏ အကျိုးကို။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အာစရိယော၊ သည်။ “ယော သော သိက္ခာပဒ ပညတ္တိသမယော”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သမ္ဗန္ဓတိ၊ ယာဉ်အခါ၌။ ဝုစ္စ မာနသော၊ ဆိုလတ္တံ့သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကရဏဝစနဿ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်၏။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ န အာဟ၊ မဆို။ ဣမဿ ပန၊ ဤတေန သမယေန—ဟူသော ပုဒ်၏ကား။ ဟေတုအတ္ထော၊ ဟိတ်အနက်သည်သာလျှင်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကရ ဏတ္ထော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။“အပရ ဘာဂေ အတ္ထတော သိဒ္ဓေနာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သမယဉ္စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဂမနပစ္စယ သာမဂ္ဂိယဉ္စ၊ လာခြင်း၏အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ တဒနုရူပကာလဉ္စ၊ ထို လာခြင်းအား လျောက်ပတ်သော ကာလကိုလည်းကောင်း။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ပစ္စယသာ မဂ္ဂိဉ္စ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။အာဂမနကာလဉ္စ၊ လာအံ့သော ကာလကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရ ကုန်အံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။အာဟ၊၏။“ဧကော ဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ခဏော စ သမယော စာ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခဏသမယာနံ၊ ခဏ—သဒ္ဒါ,သမယ— သဒ္ဒါတို့၏။ ဧကော အတ္ထော၊ တခုသော အနက်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။“ကာလဉ္စ သမယဉ္စ ဥပါဒါယာ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာလ သမယာနံ၊ ကာလ—သဒ္ဒါ, သမယ—သဒ္ဒါတို့၏။ ဧကော အတ္ထော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ စောဒကော၊အာဟ။(ဖြေ)။အပိစ၊တနည်း စောဒနာဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤကာလ, သမယတို့တွင်။ အာဂမနပစ္စယသာမဂ္ဂိယော စ၊ လာခြင်း၏

အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းသည်လျှင်။ သမယော၊ မည်၏။ ကာလဿာပိ၊ ကာလ ၏လည်း။ အာဂမနပစ္စယတ္တာ၊ လာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ သမယဂ္ဂဟဏေနေဝ၊သမယ–သဒ္ဒါဖြင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုကာလအနက်ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယူအပ်လျက်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ကာလော၊ ကာလ–သဒ္ဒါကို။ ကိမတ္ထံ၊ ၎ါ။ ဂဟိတော။ နည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ဣတိ စေ ဝုစ္စတေ–ဟူ၍ စေ–သဒ္ဒါနှင့်လည်း ပါ၌ရှိ၏)။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။–"အပ္ပေဝ နာမ သွေပိ"တိ၊ ဟူ၍။ ကာလဿ၊ ကာလကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမယော၊ သည်။ (၃၄) ကာလတ္ထော၊ကာလအနက်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊မဖြစ်။ သွေတိ၊ သွေဟူ၍။တသ္မိံ နိယမိတကာလေ၊ ထိုသို့ မှတ်အပ်သောကာလ၌။ ဣတရေသံ၊ မှတ်အပ်သော ကာလမှ တပါးကုန်သော။ အာဂမနပစ္စယာနံ၊ လာခြင်းအကြောင်းတို့၏။ သမဝါယံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ကုန် ငြားအံ့လည်းမသိ။ ယထာနိယမိတကာလေပိ၊ အကြင်အကြင်သို့ မှတ်အပ် သော ကာလ၌လည်း။ ပုဗ္ဗဏှာဒိပ္ပဘေဒေ၊ ပုဗ္ဗဏှစသည် အပြားရှိသော။ ယထာဝုတ္တသမဝါယာနုရူပေ၊ အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော သမဝါယအား လျော်သော။ ကာလ၌၊ ကိုလည်း။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။သွေတိ၊ သွေ–ဟူ၍။ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောနေ့တွင်။ ပုဗ္ဗဏှာဒိကာလနိယမဘာဝံ၊ပုဗ္ဗဏှအစရှိသောကာလကို မှတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာလသမယာနံ၊ တို့၏။ န ဧကတ္တတာ၊ မတူသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာလဿ၊ ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဂဟဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ခဏော ခဏော၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ ဇာယတိ စ၊ ဖြစ်မူလည်း ဖြစ်၏။ ဇီယတိ စ၊ အိုမူလည်း အို၏။ မီယတိ စ၊ သေမူလည်းသေ၏။ ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဘိက္ခုကေ၊ မပြက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ခဏေ ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ သဗ္ဗသာသန်၊ ဘုရားမြတ်စွာအဆုံးအမကို။ ဟာသာတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်း ကောင်း။ ခဏသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အနေကတ္ထော၊ များသောအနက်ရှိ၏။ သမယသဒ္ဒေါ စ၊ သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အနေကတ္ထော၊ များသော

၁။ နိဿက္ကာဂံ (ဆ္ဍ)။

အနက်ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုသို့ များသော အနက်ရှိကြသောကြောင့်။ ဧက မေကေန၊ တပုဒ်သည် တပုဒ်ဖြင့်။ ဝါ၊ တပုဒ်ကို တပုဒ်ဖြင့်။ နိယမေန္တော၊ မှတ်တော်မူ၍။ "ဧကောဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ခဏော စ သမယော စာ" တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ခဏသမယာနံ၊ ခဏ–သဒ္ဒါ၊ သမယ–သဒ္ဒါတို့၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဧကတ္တော၊ တူသောအနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ခဏော၊ ခဏဟူသည်။ ဩကာသလာဘော၊ အခွင့်ကိုရခြင်းတည်း။ အဋ္ဌက္ခဏဝဇ္ဇိတော၊ ရှစ်ခုသော ခဏသည် ကြဉ်အပ်သော။ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော။ ခဏော၊ ခဏတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိဒါယေ၊ ဥပ္ပတ္တိအစရှိကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတသင်္ခါတေ၊ မိစ္ဆာအယူဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သမယေ၊ အယူတို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ပဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆိုရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ မည်၏။ သေ့ဝ–ဒသော ဧဝ၊ ထိုအယူကို ဆိုရာ အရပ်သည်ပင်။ တိန္ဒုကာစီရသင်္ခါတာယ၊ တိန္ဒုကာစီရဟု ဆိုအပ်သော။ တိမ္ဗရု ရုက္ခပန္တိယာ၊ တည်ပင် အစဉ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ရံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တိန္ဒုကာစီရံ၊ မည်၏။ ဧကသာလကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကော၊ တပင်သော။ သာလရုက္ခော၊ အင်ကြင်းပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကော၊ တဆောင်သော။ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်။ ဝါ၊ စရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ကုဋိကာ—ဟု သာမန်ဆိုသော်လည်း သာလကအရဖြစ်၍ စရပ်ကို ကုဋိဟူ၏။]

အတ္တာဘိသမယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိတပဋိလာဘာ၊ အကျိုးစီးပွါးကို ရသောကြောင့်။ မိရောတိ စ၊ မိရဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတောတိ စ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အညော၊ တပါးသော အမည်ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ သမ္မာ မာနာဘိသမယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ မာနဿ၊ မာနကို။ ပဟာနေန၊ ပယ်သဖြင့်။ သမုစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ မာနပ္ပဟာနေန၊ မာနကိုပယ်သဖြင့်။ ဝါ၊ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ "ဒုက္ခဿ ပီဠနဋ္ဌော" တိအာဒီသု၊ တို့၌။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနံ၊ တို့ကို။ စတူဟိ အာကာရေဟိ၊ ဟို့ဖြင့်။ ပဋိဝေဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း။ ဣတိအာဒီသု၊ တို့၌။ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတဿ၊ သော။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ဒုက္ခကာရဏာယတ္တော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခတဋ္ဌော၊ သင်္ခတအနက်

၁။ ဒုက္ခကာရဏာယတ္တော (ဆဋ္ဌ)

ဟူသည်။ ကာရုဏ္ဏပ္ပတ္တိအဇ္ဈော၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ဖြင့်။ သန္တာပဇ္ဈော၊ ပူပန်တတ်သောအနက်ရှိ၏။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ ဖြင့်။ ဝိပရိဏာမဇ္ဈော၊ ဖောက်ပြန်တတ်သော အနက်ရှိ၏။ ပိဋ္ဌနဋ္ဌာဒိကောဝ၊ ပိဋ္ဌနဋ္ဌအစရှိသောအနက်သည်လျှင်။ အဘိသမယဇ္ဈော၊ အဘိသမယအနက်တည်း။ ဣတိ အဇ္ဈော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဂဗ္ဘောက္ကန္တိ သမယောတိအာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ပဌဝီကမ္ပနအာလောက ပါတုဘာဝါ ဒီဟိ၊ မြေလှုပ်ခြင်း, အလင်း၏ထင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဒေဝမနုဿေသု၊ တို့၌။ ပါကဋ္ဌော၊ ၏။ဒုက္ကရကာရိကသမယောပိ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကိုပြုသော အခါသည်လည်း။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာလော်၊ အခါတန်ပြီ။ န ကာလော်၊ အခါမဟုတ်ပြီ။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပါကဋ္ဌော၊ ၏။ သတ္တသတ္တာဟာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညာနိ စ၊ တပါးကုန်သော နေခြင်းကိစ္စတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရသမယော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ချမ်းသာစွာနေရသော အခါမည်၏။

အစ္စန္တမေဝ တံ သမယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာရမ္ဘတော၊ သုတ်ကိုဟောအံ့ဟု အားထုတ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တာသန္နိဋ္ဌာနာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အစ္စန္တသံယောဂေန၊ မပြတ်ယှဉ်သဖြင့်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ တရားဟောတော်မူသော အခါ၌။(တံ သမယံ—ကို တသ္မိံ သမယေ—ဖွင့်သည်)။ ကရုဏာဝိဟာရေန ဝိဟာသီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကရုဏာကိစ္စဝိဟာရေန၊ ကရုဏာကိစ္စ ဖြစ်သော နေခြင်းဖြင့်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ အဇ္ဈော၊ တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ သမယံ၊ ထိုတရားဟောတော်မူသောအခါသည်။ ကရုဏာကိစ္စသမယံ၊ ကရုဏာကိစ္စဖြင့် နေတော်မူသောအခါမည်၏။ ဉာဏကိစ္စံ၊ ဉာဏ်တော်ကိစ္စလည်းကောင်း။ ကရုဏာကိစ္စံ၊ ကရုဏာတော်ကိစ္စလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိသမ္ဗောဓိ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိသော ဉာဏ်တော်သည်။ ဉာဏကိစ္စံ၊ မည်၏။ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍။ (၃၅) ဝိနေယျသတ္တာဝလောကနံ၊ ချွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို ကြည့်တော်မူခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ တဒနုရူပကရဏံ၊ ထိုသို့သော သတ္တဝါတို့အား လျော်စွာပြုခြင်းသည်။ ကရုဏာကိစ္စံ၊

၁။ ကာရွော (ဘူ)။ ၂။ နု ကာလဝွော (ခ၊ မ)

မည်၏။ ဟိ-ဟုတ်၊ ဆိုသင့်စွ။ "သန္နိပတိတာနံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဒွယံ ကရ
ဏီယံ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇာ၊ ထို ကိစ္စနှစ်ပါးကို။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း။ ကရောတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ဝါ၊ ထိုမှ
တပါးလည်း။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ အာဒိ၊
ရောက်လာစ ကာလ၌။ သမာယောဂဉ္စ၊ အတွေ့အမြင်ခံသော ယှဉ်ခြင်း
ကြီးယာကိုလည်း။ ကရောတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။တတ္ထ၊ ထိုအာဂန္တု
က ရဟန်းတို့နှင့် ရောနှော ပြောဆို၍ နေရာ၌။ ကရုဏာကိစ္စံ၊ ကရုဏာကိစ္စ ဖြစ်
သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်။"ကရုဏာဝိဟာရေန ဝိဟာသိ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဓိကရ
ဏံ ဟိ ကာလဉ္စေဝတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟိ-ကားရေ၊ သည်။ ကာရဏတ္ထော၊ ကာရ
ဏ-အနက်ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ တသ္မိံ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ကာလသမူဟ
ခဏ သမဝါယ ဟေတုသန္နိပါတဝသေန၊-ဟေတုဟုဆိုအပ်သော အနက်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋ္ဌဝိမော၊ သော။ သမယတ္တော၊ သမယအနက်ကို။ဒဿမ္ဗော၊
၏။ကာလသမူဟတ္တော၊ ကာလအနက်-သမူဟအနက်ရှိသော။ သမယော၊ သမ
ယသည်။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏသည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ ပဝတ္တော၊
နံနက်သောအခါ၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ၊
ဖြစ်ရာအရပ်သည်။အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ကာလဋ္ဌော၊
သော။ သမယသဒ္ဒေါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံ၊ သို့။ ရာသဋ္ဌော၊ ရာသိ
အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ယဝရာသိမှိ၊ မယောစု၌။ ဇာတော၊ ၏။
ဣတိ-ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ-ကာလေ ဝါ၊
အကြင် ကာလ၌လည်းကောင်း။ ယသ္မိံ-ပုဉ္ဇေ ဝါ၊ အကြင်-တရားစု၌လည်း
ကောင်း။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ-ကာလေ ဝါ၊ ၌လည်း
ကောင်း။ တသ္မိံ-ပုဉ္ဇေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဖဿာဒယော၊ဖဿ အစရှိကုန်
သော တရားတို့သည်။ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊သည်။ဟောတိ၊
၏။အဓိကရဏံ ဟိ ကာလဉ္စေဝ၊ ၌။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊သော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။
ကာလဋ္ဌော စ၊ ကာလအနက်ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။သမူဟဋ္ဌော စ၊ သမူဟ
အနက်ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ယသ္မိံ သမယေတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သော။ အဓိကရဏံ၊ အာဓာရ အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌ
ကထာဆရာသည်။ဝုတ္တံ၊၏။ဣတိ၊ သို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘာဝေန
ဘာဝလက္ခဏဉ္စ၊ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာကိုလည်း။ဒဿေန္တော၊သော။အာစရိ
ယော၊သည်။ "ယဿ စ ဘာဝေန" မိစ္စာဒိ၊ တဿ ဘာဝေန-အစရှိသော စကားကို။
အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ-ယသ္မိံ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော

ဖဿ အစရှိသော တရားတို့၏။ ဘာဝေါ နာမ၊ ဘာဝမည်သည်။ ကိန္တိ၊ အသို
နည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။
တတ္ထ၊ ထို အဘိဓမ္မာ၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ထို
ဖဿ အစရှိသော တရားတို့၏။ ယာ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ အကြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ ပန ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထို ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုကား။
သမယဿ၊ ခဏ, သမဝါယ, ဟေတု ဟူဆိုအပ်သော သမယ၏။ ဘာဝေန၊
ခဏရှိခြင်း အစရှိသော သတ်-ဟူသော ရှေးကြိယာဖြင့်။ ဘာဝေါ၊ စိတ်၏
ဖြစ်ခြင်းဟူဆိုအပ်သော "စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ" ဟူသော နောက်ကြိယာကို။
လက္ခီယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ ဉာယတိ၊ သိအပ်၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊
ထို ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏအနက်၌။ ဘုမ္မဝစနနိဒ္ဒေသော၊ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်
ညွှန်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ခဏ-စသော အနက်တို့တွင်။ ခဏော နာမ၊
ခဏ မည်သည်ကား။ အဋ္ဌက္ခဏဝိနိမုတ္တော၊ ရှစ်ပါးသော ခဏတို့မှ
လွတ်သော။ နဝမော ခဏော၊ နဝမခဏတည်း။ တသ္မိံ၊ ထို နဝမခဏ
သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ခဏတ္တယ
သို့ ရောက်၏။ သမဝါယော နာမ၊ မည်သည်ကား။ စက္ခုန္ဒြိယာဒိကာရဏ
သာမဂ္ဂီ၊ စက္ခုပသာဒစသော အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းတည်း။ တသ္မိံ၊
ထိုအကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟေတု နာမ၊ မည်သည်ကား။ ရူပါဒိအာရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံ
စသော ငါးပါးသော အာရုံတည်း။ တသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ စိတ္တံ၊
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ ခဏ ကာရဏ သမဝါယ
ဟေတုမှိ၊ ထိုထိုသို့သော နဝမခဏ, အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း, ရူပါရုံစသော
အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဟေသံ ဖဿာဒီနံ၊ ထိုဖဿအစရှိသော
တရားတို့၏။ ဘာဝေါ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ ပန ဟေတုအတ္ထော
ကရဏတ္ထော စ သမ္ဘဝတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္ထဒွယံ၊ ဟိတ်အနက်, ကရိုဏ်းအနက်
နှစ်ခုသည်။ ဧကဿ၊ တခုတည်းသော ဝိနည်းပိဋကအား။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဝိနယော၊ ဤဝိနည်းပိဋက၌။ ဝုတ္တာသာ၊ သော။
သမယဝေဒ္ဒဿ၊ ၏။ ကတ္တုကာရဏတ္တော စ၊ ဟတ္ထား အနက်, ကရိုဏ်းအနက်
၌လည်းကောင်း။ ဟေတုမှိ စ၊ ဟိတ်အနက်၌လည်းကောင်း။ ဟာတိယာ
ဟာတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။
ဟာ၊ ဟိတ်အနက်, ကရိုဏ်းအနက်တို့သည်။ ဟောဘို့ကုန်၏။

[ဂယာပ်ပြန်၍ရေးလိုမူ ကတ္တုကာရကဖွေ့သို့ ၈ ကတ်ယာ ဟောတုမှီ ဓာတိ ဥတ္တတ္တာ တာ–ဟူ၍ ရေးလေ။]

သော ဒုဗ္ဗိညေယျောတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ "တထာဂတောဝ တတ္ထ ကာလံ ဇာနိဿတီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤတွင် ဝုတ္တတ္တာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဋီကာပါဌ်အများရှိကြ၏)။ တေန သမယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဿ သမယဿ၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပညတ်အံ့သော အခါ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း ကြောင့်။ (တေန သမယေန–၌ အကြောင်းဟောကို ထင်အောင်ပြသည်)။ အန္နေန ဝသတိ ဝိဇ္ဇာယ ဝသတီတိ ဧတ္ထ၊ ဤပြယုဂ်တို့၌။ အန္နံ ဝါ၊ ထမင်းကို လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇံ ဝါ၊ အတတ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ–ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ တဒတ္ထံ၊ ထိုထမင်း အတတ် အကျိုးငှါ။ ဝသတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ "တေန သမယေန ဝိဟရတီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဟေတွတ္ထေ တတိယာ၊ ဟေတွတ္ထတတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ–ဒဿေတာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ သမယဉ္စ၊ ရောက်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ ဝီတိက္ကမဉ္စ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်ရှုတော်မူလျက်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော မြို့ ရွာ နိဂုမ်း ဇနပုဒ်တို့၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ--ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟော တိ၊ ၏။ သော၊ ထို ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူသောအခါကို။ တတိယပါရာဇိကာ ဒီသု၊ တို့၌။ "ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ (၃၆) အဍ္ဎမာသံ ပဋိသလ္လီယိတု"န္တိ ဧဝမာဒီသု၊ တို့၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယာ ကာလဒ္ဓါနေ အစ္စန္တသံယောဂေ ဣတိ သုတ္တေန၊ ဖြင့်။ အဍ္ဎ၊ ကို အဍ္ဎမာသံ-ပုဒ်၌။ ဒုတိ ယာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ မာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အမိတော၊ သင်၏။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ အဓိတော၊ သင်၏။ ဣတိ–ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဣဓ ပန ဟေတုအတ္ထော စ ကရဏတ္ထော စ သမ္ဘဝတီတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော ဤပါဌ်၌။ ယဿ ကရဏဝစနဿ၊ အကြင် ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏။ ဟေတု အတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟေတုဘူတေန၊ ဟိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တေန သမယေန၊ ထိုထိုအကြောင်းကြောင့်။ တံ တံ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမသင်္ခါတံ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဝီတိက္ကမသမယသင်္ခါတံ ဝါ၊ လွန်ကျူးသော အခါဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ် သော။ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို

လည်း။ အပေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော မြို့,ရွာ,နိဂုမ်း, ဇနပုဒ်တို့၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင် ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏။ ကရဏတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ကရဏဘူတေန၊ သော။ သမွတ္တေန၊ ပညတ်အပ်သော အခါသို့ ရောက်သော။ တေန သမ ယေန၊ ထို အခါဖြင့်။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပညာပယန္တော၊ ပညတ်တော် မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

ဂန္ထာပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "သုဒိန္နာဒီနံ၊ သုဒိန်စသောသူတို့၏။ ဝီတိက္က- မောဝ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်သာလျှင်။ ကာရဏံ နာမ၊ အကြောင်းမည်၏။ တဿ၊ ထိုလွန်ကျူးခြင်းကို။ နိယမဘူတော၊ မှတ်ရာဖြစ်သော။ ကာလော ပန၊ သည်ကား။ ကရဏမေဝ၊ ကရိုဏ်းမည်သည်သာလျှင်တည်း။ တံ ကာလံ၊ ထို ကာလကို။ အနတိက္ကမိတွာဝ၊ မလွန်မူ၍သာလျှင်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ပညာ ပေတဗ္ဗတ္တာ၊ ပညတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိ။ ဣဒံ ကရဏံ၊ ဤကရိုဏ်း ဝိဘတ်ကို။ ပုဗ္ဗဘာဂတ္တာ၊ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမံ ၊ဝွာ။ ဝတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပန ဝစနံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုသောစကားတည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဟေတုအတ္ထတော၊ ဟိတ်အနက်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ကရဏတ္ထော၊ ကို။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ယောဇိယမာနော၊ ယှဉ် သင့်သည်ရှိသော်။ အနုက္ကမေနေဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ယောဂံ၊ ယှဉ် ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တထာဝ[1]၊ ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ယောဇိတော၊ ယှဉ်အပ်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယော၊ သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဣဒံ ကရဏတ္ထံ၊ ဤ ကရိုဏ်း အနက်ကို။ ပဌမံ၊ ဝွာ။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဟေတုအတ္ထံ၊ ကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ယံ ပန ယောဇေတိ၊ အကြင်သို့ ယှဉ်စေ၏။ တံ ယောဇနံ၊ ကိုသို့ယှဉ်ခြင်းသည်။ သုဒတ္တာ၊ လွယ်သောကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ အရှင်အာနန္ဒာ ဆရာသည်။ လိခိတံ၊ ရေးတော်မူအပ်၏။ ဣတော၊ ဤမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အရာ၌။ "အာစရိယေန လိခိတ"န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ "အာစရိယဿ တက္ကော"တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊

[1] ။ တထာ စ (ဆဋ္ဌ)

H 677 - 14 [ဟံသာဝတီ]

၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယော နာမ၊ ဆရာမည်သည်ကို။ ကာလသမုဒ္ဒ-
ဝါသီ၊ ကာလသမြည့်၌နေသော။ အာနန္ဒာစရိယောတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗော၊
၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူသောပါဌ်၌။ ဥတ္တာ၊
တန့်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ "ဧကံ သမယံ
ဘဂဝါ" တိ၊ ဟူ၍။ ဧကေန ပဒေန၊ ဘဂဝါ-တပုဒ်တည်းဖြင့်။ ဝုစ္စတိ
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ "တေန သမယေန ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယ" န္တိ၊
ဟူ၍။ ဧကေန ပဒေန၊ ဘဂဝါ-ဟူသော တပုဒ်တည်းဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။
ဒွေဿ ဥဒ္ဒါပေ့တုံ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ သာဝေဝနံ၊ ဝေဝုစ်နှင့်တကွသော။ ဗုဒ္ဓ
ဂုဏံ၊ ဘုရားကျေးဇူးကို။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝေရော၊ အရှင်
ဥပါလိမထေရ်သည်။ "တထာဂတော သုဂတော" တိအာဒိနိုပိ၊ အစရှိသည်
တို့ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်လျက်။ ဣမသော ဝ
ပဒဒွယဿ၊ ဤ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူသော နှစ်ပုဒ်ကိုသာလျှင်။ ဂဟဏေ၊ ယူရာ၌။
ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိရာ၏။ တံ၊ ထို
အကျိုးကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။-ဘဂဝတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊
ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ပရမဂမ္ဘီရံ၊ လွန်စွာနက်နဲသော။ အဇ္ဈာသယက္ကမံ၊ အလိုတော်
အစဉ်ကို။ အဇာနန္တာ-အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သော။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော
သူတို့အား။ (ဘဝေယျ-၌ စပ်)။ ဝါ၊ တို့၏။ (သက်ာ-၌ စပ်)။ "အပညတ္တေ
သိက္ခာပဒေ ။ပ။ အဘိဝိညာပေသီ" တိ အာဒိကံ၊ ဝိညာပေသိ-အစရှိသော ပါဌ်
ကိုလည်းကောင်း"အထ ခေါ ဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ သုဒိန္နံ ပဋိပုစ္ဆိ" တိအာဒိကဉ္စ၊
ပဋိပုစ္ဆိ-အစရှိသော ပါဌ်ကိုလည်းကောင်း။"သာဒိယိ တွံ ဘိက္ခူတိ၊ နာဟံ
ဘဂဝါ သာဒိယိ" န္တိအာဒိကဉ္စ၊ သာဒိယိံ-အစရှိသော ပါဌ်ကိုလည်းကောင်း။
တဿ၊ ထိုမှတပါး။ ပုရာဏ ဝေါဟာရိကံ၊ ရှေး၌ တရားသူကြီးဖြစ်ဘူးသော။
ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ တေန၊ ထို တရားသူကြီးရဟန်းသည်။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေ
ဒေန၊ ပြောဆိုသောအပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒုတိယပါရာဇိကပညာပနဉ္စ၊ ဒုတိယ
ပါရာဇိကကို ပညတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်ကို။
ပဗ္ဗဇ္ဇာနုဇာနနဉ္စ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ခွင့်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝ
မာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ဝိနယ ပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်းပရိယတ်ကို။ ဒိသွာ၊
မြင်သောကြောင့်။ ဣဒံ သဗ္ဗဒုတံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းစွာသိတော်မူသည်
၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သင်္ကာ၊ ယုံမှားဖွယ်သည်။ သမ္ဘဝေယျ၊ ၏။
တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ခေတ္တသကာဿ၊ တဲ့တွေးစားဖြစ်သော။ ဆဝဿ၊
လူအကောင်ကို ဖုတ်တတ်သော။ ဟာယုံ၊ သင့်အား။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အကျိုး

ရှိအံ့နည်း။ (၁၇) ဣတိ ဝေမာဒိကာ၊ သော။ ဖရုသဝစန ပဋိသံယုတ္တာ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားနှင့် ယှဉ်သော။ ဝိနယပရိယတ္တိ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ခိဏာသဝတ္တာ၊ ကုန်သော အာသဝေါရှိသော အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သက်ာ၊ ယုံမှားဖွယ်သည်။ ဝါ၊ တွေးတောဖွယ်သည်။ သမ္မာဝေယျ၊ ၏။ တဒုဘယ သက်ာ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော တွေးတောယုံမှားဖွယ်ကို ဖျောက်ခြင်း ပယ်ခြင်းငှါ။ အာယသ္မတာ ဥပလိတ္ထေရေန၊ အရှင်ဥပလိမထေရ်သည်။ ဣဓမေဝ ပဒဒ္ဒယဂ္ဂဟဏံ၊ ဤ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို ယူခြင်းကိုသာလျှင်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋကဥ္စ။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထို ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ တော်၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။-ကာမံ၊ စင်စစ်လျှင်။ သဗ္ဗဉေယျ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဉေယျတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ ဗုဒ္ဓလည်းမည်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂသဗ္ဗဒေါသတ္တာ၊ ဖျက် ဆီးအပ်ပြီးသော ခပ်သိမ်းသောအပြစ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ ၏၊ ဘဂဝါလည်းမည်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါအမည်တော်ရှိသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ—တော် အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ပရတောပိ၊ နောက်၌လည်း။ "ဇာနန္တာပိ တထာဂတာ ပုစ္ဆန္တိ။ပ။ တထာဂတာန"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုတ္တန္တေ စ၊ ၌လည်း။ "သတ္ထာနာပိ ကေသိ ဝိနေမိ ဖရုသေနာပိ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အသာဓာရဏာဟေတုမှီတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ကုသလမူလာနိ၊ ကုသိုလ်တို့၏ မူလတို့သည်။ အကုသလာနံ၊ တို့၏။ မူလာနိ၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ် မျှ။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အကုသလမူလာနိ၊ တို့ သည်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ မူလာနိ၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ မျှ။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အဗျာကတမူလာနိ၊ တို့သည်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ မူလာနိ၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ မျှ။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ အယမေဝ နယော၊ ကို သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဟေတူ၊ ဟိတ်တို့သည်။ တံ သမုဋ္ဌာနာနံ၊ ထို ကုသိုလ်ဟိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန် သော။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့အား။ ဟေတုပစ္စယေန၊ ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့်။ ပစ္စ ယော-ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာနိ၊ တို့သည်။ ကုသလာနံ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ဣတိ အာဒိနယော၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ကုဿ၊ နာဂျိကို။ ပုစ်ပုစ်-ဟူ၍။ ပုစ္ဆတော၊ ဆုံအပ်၏။ ပေ၊ ယံနူနာဟံကို။မန္ဒယတိ နာသယာပ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်

၏။ ဉာကိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပုစ္ဆိမန္တေ၊ မည်၏။ သတ္တာနံ ဟိတသုခနိပ္ဖါဒနာ ဓိမုတ္တတန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ သာမညတော၊ သတ္တသာမညအားဖြင့်။ ဝုတ္တ သတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဒွိမာ၊ လူဟူသော, နတ်ဟူသော နှစ်ပါးသောအပြားဖြင့်။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ "မနုဿာနံ ဥပကာရ ဗဟုလတ"န္တိအာဒိ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗဟုဇနဟိတာယာတိ၊သည်ကား။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူ၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွါးအကျိုးငှါ။ ဟိ--သတ္တံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ပညာတော်၏ ပြည့်စုံသဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကဟိတူပဒေသကော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါး တမလွန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးကိုညွှန်ပြတော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခါယာတိ၊သည်ကား။ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှါ။ဟိ—သတ္တံ၊ ၏။ သေ-ဿော ဘဂဝါ၊ သည်။ စာဂသမ္ပတ္တိယာ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းတော်မူခြင်း ၏ ပြည့်စုံသဖြင့်။ ဥပကာရက သုခသမ္ပဒါယကော၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူသဖြင့် ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ သတ္တလောကကို အစဉ်စောင့်တတ်သော။ ဝါ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တတ်သော။ မေတ္တာ ကရုဏာ သမ္ပတ္တိယာ၊ မေတ္တာတော်, ကရုဏာတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ အမိ အဖတို့သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ရက္ခိတာ ဝိယ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့။ သေ-ဿော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကဿ၊ သတ္တလောကကို။ ရက္ခိတဂေါပိတာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်, လုံခြုံ စေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝိကတိကတ္တားကို ငဲ့၍ ဗဟုဝုစ် ချ သည်)။ ဒေဝမနုဿာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလေ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေနေယျသတ္တေယေဝ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေသံ၊ ထို ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့ကို။ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂဖလာဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာန်, မဂ်, ဖိုလ်တရားတို့ကို ရစိမ့်သောငှါ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ ဖွ။ "အတ္ထာယာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပရမတ္ထတ္ထာယ၊ အလွန်မြတ်သော အကျိုးဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ။ "ဟိတာယာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တံ သမ္ပာပကမဂ္ဂတ္ထာယ၊ ထို နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ ဉာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂတော၊ မဂ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဟိတံ နာမ၊ ဟိတမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သုခါယာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ဖလသမာပတ္တိသုခတ္ထာယ၊ ဖလသမာပတ္တိသုခ အကျိုးငှါ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တတော၊ ထို ဖလသမာပတ္တိသုခထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သုခါဘာဝတော၊ သုခ၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညာကောနာတိ

တ္တော၊ ၌။ သဗ္ဗသေက္ခာ သေက္ခသာမညတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သေက္ခ, အသေက္ခအဖြစ်ဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သေက္ခအဖြစ်, အသေက္ခအဖြစ် သာမညဖြစ်သောကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသီလသင်္ဃာတေနာတိ တ္တော၊ ၌။ သမာဒိ ၏၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပညဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဟေတွာ၊မယူမူ၍။ ဒိဋ္ဌိသီလမတ္တဂ္ဂဟဏံ၊ဒိဋ္ဌိ သီလမျှကို ယူခြင်းကို။ ကတံ၊ ၏။ ကောသမ္ဗကသုတ္တေပိ၊ ကောသမ္ဗကသုတ်၌လည်း။ "သီလသာမညဂတော၊ သီလချင်းတူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော၊ အယူတူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏" ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ပညာပိ၊ ကိုလည်း။ ဂဟိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဝါ၊ ကား။ ပညာပိ၊ ကိုလည်း။ န ဂဟိတာ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သောတာပန္နာဒီနမ္ပိ၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့၏လည်း။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ပရိပူရကာရိဘာဝဿ၊ သင်္ဂဟေတာ၊ ပြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေလက္ခဏာနမ္ပိ၊ တူသော လက္ခဏာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာသံ ပညာဒိဋ္ဌီနံ၊ ထိုပညာ ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့၏။ အဝတ္ထန္တရဘေဒေါ၊ အခိုက်အတန့် အထူးအပြားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ မူကား။ ဓိတိသမာဓိန္ဒြိယသမ္မာသမာဓီနံ၊ ဓိတိသဒ္ဒါ, သမာဓိန္ဒြိယသဒ္ဒါ, သမ္မာသမာဓိသဒ္ဒါတို့၏။ အဝတ္ထန္တရဘေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ဣဝ၊ ရှိသကဲ့သို့တည်း။

(၃၀)အညာသိတိ တ္တော၊ ၌။ သောတဒ္ဒါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဒါရသို့အစဉ်လျောက်သဖြင့်။ ဉာတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ မှ။ အတ္ထာ၊ အနက်တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ "သုတမေတံ ဘော ဂေါတမ ပါပကာ သမာစာရာ ဒိဿန္တိ စေဝ သုယျန္တိ စာ"တိ အာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ "ဘိက္ခု ခေါ ဥပါလိ သံဃံ ဘိန္ဒတိ"တိအာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ခေါ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဝဓာရဏတ္တေ ဝါ၊ အဝဓာရဏအနက်၌မူလည်း။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ (အဋ္ဌကထာ၌ အဝဓာရဏတ္တေ ဝါ-ရှိသည်ကို ဥဒါဟရဏ်ဆောင်လိုက်သည်)။ ဝေရဥ္စာယံ၊ ဝေရဥ္စာပြည်၌။ ဘဂဝါ ဝိဟရမာနော၊ တင့်ရှားရှိသည်တည်း။ (ဘဂဝါ-ကို ဝိဟရမာနော-ဆင့်၍ ဖွင့်သည်)။ ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထ-ဝေဘူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏။ (ဣတ္ထံ-ကို ဝေ-ဖွင့်သည်သာ)။ ကထံ ဘူတဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ နည်း။ သက္ယပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်း၏သားဖြစ်သော။ သာကျကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း

ပြုသော။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဋီကာ၌၊ ဟည်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ကိတ္တိသာမဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ တက်ထ၊ ပုဒ်၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ နှင့်။ ယောဂေ၊ ယှဉ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပယောဂ-ဝစနနို၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ထည်း။

ကာမုပါဒါနပစ္စယာ စေ မေတ္တံ ဘာဝေတိ၊ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တတီတိ ဣမိနာ၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-ဟူသော ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်။ ကာမုပါဒါန ဟေတု၊ ကာမုပါဒါန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ကာမဘာဝေ စေ၊ ကာမဘုံ၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိဝါဒိနံ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော ဆရာတို့၏ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ပဏီတာ၊ ဟောင့်တအပ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ အလိုတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္ဝာ ဝါ၊ ကြားရျမှုလည်းကောင်း။ ကပ္ပေတွာ ဝါ၊ ကြံစည်ရျမှုလည်းကောင်း။ ပတ္ထာ၊ မှု။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိဿာမိ၊ ခံစားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကာမုပါဒါနပစ္စယာ၊ ကာမုပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဒုပဂံ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗြဟ္မလောကေပိ၊ ၌လည်း။ ကာမနီယဋ္ဌေန၊ လိုအပ်တောင့်တအပ်သော အနက်အားဖြင့်။ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ။ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မပြည်ကို တောင့်တသော အရာတို့သည်လည်း။ ကာမနီယဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ကာမာ၊ ကုန်၏။

[ဗြဟ္မလောကေပိ—သာ မျှားသော ဋီကာတို့၌ ရှိ၏။ သမ္မောဟဝိ-နောဒနီမှာ ဓမ္မာ ကာမနီယဋ္ဌေန ကာမာ—ဟူသော ပါဌ်ကို ယောက်၍ ဗြဟ္မလောကာပိ -- ဖြစ်အံ့ထင်၍ သမ္မန်သည်။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။]

တဒါပိ ယမ္မဟာတ္တာ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်ကို တောင့်တသောအားဖြင့် အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ တဏှာ၊ ရူပဘဝကို တပ်သော တဏှာကို။ ကာမုပါဒါနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ ဧ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝီမံသိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်ရာ၏။ ကမ္မဋ္ဌံ၊ ကံသည်သာလျှင်။ စက္ခုံသာ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သော စက္ခု၏။ ဇနက ကာရဏံ၊ ဇနကအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မသာ၊ ကံ၏။ တဏှာ၊ သည်။ မူလကာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇနကံ၊ ဇနကအကြောင်းသည်။ မူလကာရဏံ၊ မူလအကြောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပတဏှာဒယော၊ ရူပတဏှာအစရှိကုန်သော။ ဆ တဏှာကာယာ၊ တို့

သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊မှုကား။ ခန္ဓပရိယာပန္နတ္တာ စ၊ ခန္ဓာ ငါးပါး၌အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ "ယမ္ပိစ္ဆံ န လဘတိ၊ တမ္ပိ ဒုက္ခ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း တည်း။ တဿ မူလကာရဏဘာဝေန သမုဋ္ဌာပိကာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ကာရဏ ဘူတဿ၊အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ဣမဿ ခန္ဓပဉ္စကဿ၊ ဤခန္ဓာပဉ္စကကို။ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ ပုရိမတဏှာ၊ ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်သော တဏှာသည်။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ "အာသဝသမုဒယာ အဝိဇ္ဇာသမုဒယော" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တဿ ဝေ၊ ထိုကံ၏သာ လျှင်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၏။

[အဝိဇ္ဇာသမုဒယာတိ ဝစနတော တဿ ဧဝ ကာရဏံ- ရှိသည် ဋီကာပါဠ်အတိုင်း သမ္ဗန်သောအနက်တည်း။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ အာသဝသမုဒယောတိ ဝစနတော တဿာ ဧဝ ကာရဏန္တိ-၌ တဿာ-ဟု ဣတ္ထိလိင်နှင့်လည်း ဋီကာပါဌ် အချို့ရှိ၏။ တဿာ ဧဝ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ၏သာ-ဟု စွဲလေ။

အဋ္ဌကထာ၌ စက္ခု ဒုက္ခသစ္စံ၊ တဿ မူလကာရဏဘာဝေန ငံ သမုဋ္ဌာပိကာ ပုရိမတဏှာ သမုဒယသစ္စံ-ရှိသည်ကိုနှလုံးသွင်း၍ ကျ အောင် ကြံရာ၏။]

အပိ စ၊ ကား။ "ရူပါဒိ ဝိယ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကဲ့သို့။ တဏှာပိ၊ တဏှာ သည်လည်း။ တဏှာယ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိပ္ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာ,ပယ်ရာ ဌာနတည်း" ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ရူပါဒိ ဝိယ၊ ရူပါရုံစသည်ကဲ့သို့။ တဏှာပိ၊ ကို လည်း။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ကို။ ကာယ၊ ငါ။ ဟိ-ဟုတ္တံ၊ စွ။ "ရူပတဏှာ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတီ"တိ စ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ "ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟီယမာနာ ပဟီယတီ"တိ စ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဧ၀ံ ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂမဂ္ဂေ၊ ဝိဘင်္ဂမဂ်ကျမ်း၌။ "သာဝ ကာရေန ပန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား။ တဏှာယ၊ ကို အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးသည်။ ဒုက္ခဋ္ဌေဝ၊ ဒုက္ခလည်းမည်၏။ အရိယသစ္စဉ္စ၊ အရိယသစ္စာလည်းမည်၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ ရူပတဏှာဒယော၊ တို့ သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏၊ ဟုတ်၊ သို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။

နှ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်သနည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသက်ရဘာဝေန၊ မရောယှက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နှ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ တဏှာ၊ သည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပရိယာပန္နာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်။ ယဒိ နှ ဘဝေယျ၊ အံ့။ သစ္စဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ''တတ္ထ ကတမေ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ။ပ။ (၃၉) သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓော'' တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ နှ စ ဝုတ္တံ၊ ဟောလည်းဟောတော်မမူ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စပရိယာပန္နာဝ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌ အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ဟေတုဖလသက်ရဒေါသပ္ပသင်္ဂတော၊ အကြောင်းအကျိုးတို့၏ရောယှက်အံ့သည်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စပရိယာပန္နာ၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။

[ဤတွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ပ။ ဝိရုဇ္ဈတီတိ–ဟု စောဒနာရာ၌ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ တဏှာမှ ကြွင်းသော ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာသည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏–ဟူသော စကားနှင့် ဤ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ရူပ တဏှာ စသည်တို့သည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏–ဆိုသော စကားနှစ်ရပ် ဆန့်ကျင်ခဲ့၏တကား–ဟု စောဒနာသည်။

ထိုထိုသို့သော အရာတို့၌ အညမညသက်ရအဖြစ်ဖြင့် ပြအံ့သောငှါ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့် မဆန့်ကျင်–ဟု ပရိဟာရ သာရာဖြေသည်။ '

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ဆရာ ဆိုသည့်စကားကို စွဲ၍ စောဒနာပြန်လိုသည် ဖြစ်ရာ ယဒိ တဏှာ။ပ။ တသ္မာ ဒုက္ခသစ္စပရိယာပန္နာ တဏှာတိ စေ–ဟု စောဒနာပြန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ ဥပါဒါနက္ခန္ဓ ။ပ။ အညတြ တဏှာယ–ဆိုသည့်အတိုင်း တဏှာသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ မဝင်သည် ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ သစ္စဝိဘင်းပါဠိ၌ တတ္ထ ကတမေ သံခိတ္တေန။ပ။ ဝေဒ္ဒ ဌပေတွာ တဏှံ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓော–ဟု တဏှာကို သင်္ခါရုပါဒါန–က္ခန္ဓာ၌ မသွင်းမူ၍ ဟောတော်မူရာ၏။ ထိုသို့လည်း မဟော၊ သင်္ခါရုပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ သွင်း၍ ဟောတော်မူရကား တဏှာသည် ဒုက္ခ

သစ္စာ၌ပင် ဝင်ရာ၏၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌ တဏှာကို မကြဉ်သင့်-ဟု စောဒနာသည်-ဟူလေ။

ဖြေလိုသော ပရိဟာရဆရာသည်-န ဟေတုဖလသင်္ကရ ဒေါသပ္ပသင်္ဂ တော - ဟု မိန့်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား တဏှာဖြစ်သော သမုဒယ သစ္စာသည် အကြောင်း, သမုဒယသစ္စာကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာ သည် အကျိုး ဖြစ်၍ တဏှာသည် ဒုက္ခသစ္စာ၌ ဝင်ပြန်ချေသော် အကြောင်း, အကျိုး ရောယှက်၍ မကွဲမပြားဖြစ်ရာသောကြောင့် တဏှာ သည် ဒုက္ခသစ္စာ၌ မဝင်-ဟု ပရိဟာရဆရာ ဖြေသည်-ဟူလေ။]

သင်္ကရဒေါသော၊ ရောယှက်သော သင်္ကရဒေါသသည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ထို ငါ စောဒကာဆိုသော စကား မှန်၏။ သစ္စဝိဘင်္ဂပါဠိယံ၊ ,သစ္စဝိဘင်္ဂပါဠိတော်၌။ ပဉ္စဟိ ကောဋ္ဌာ သေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အစုတို့ဖြင့်။ သမုဒယသစ္စံ၊ ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြတော် မူအပ်၏။

ကထံ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ အသို့ပြသနည်းဟူမူကား။ တဏှာ၊ သည်။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧကော၊ သော။ ဝါရော၊ ဝါရ တည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိ လေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဒုတိယော၊ သော။ ဝါရော၊ တည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝ သေသာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သမု ဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တတိယော၊ သော။ ဝါရော၊ တည်း။ တဏှာ စ။ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ သာသဝါနိ၊ အာသဝေါ တရား၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလမူလာနိ စ၊ ကိုသည်လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက် သော။ ဝါရော၊ ဝါရတည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ကုသလ- မူလာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ သာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်

လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပဌမော၊ သော။ ဝါရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြအပ်၏။ ဝါ၊ ပြအပ်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ (ပြန်၍ သတ်)။ အာမ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ဧကန် ပြအပ်သည်မှန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပြအပ်သော်လည်း။ အဘိဓမ္မဘာဇနီယေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော သုတ္တန္တဘာဇနီ, ပဉှာပုစ္ဆကဉ္စ။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြတော်မမူအပ်။ သော စ နယော၊ ထို ပြအပ်သော နည်းကိုလည်း။ အရိယသစ္စနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ တထာ ဟိ–တတော ဧဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မဘာဇနီ၌။ "စတ္တာရိ သစ္စာနိ" ဒွေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ အာဟ၊ ၏။ သုတ္တန္တဘာဇနီယ–ပဉှာပုစ္ဆကေသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ "စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ" တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဟောအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တန္တဘာဇနီယော ဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ တတ္ထ စ၊ ထိုသုတ္တန္တဘာဇနီ၌လည်း။ တဏှာယ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ယထာဟ၊ အသို့ ဟောသနည်း။ "တတ္ထ ကတမံ သမုဒယသစ္စံ၊ ယာယံ တဏှာ ။ပ။ ကာမတဏှာ" တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ "ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခ" န္တိ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ် အားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၌။ ဝုတ္တမ္ပိ ဟော သော အရာသည်လည်း။ ပမာဏမေဝ၊ ပမာဏသည်သာလျှင်တည်း။

"ပဌမံ ဈာနံ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိ ပထဝီကသိဏ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ "ကသိဏာနိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ "ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏"။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ "ဒုတ္တိံ သာကာရာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဏ္ဏတ္တိံ၊ ပညတ်ကို။ ဝိသဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ လွှတ်၍။ ပဋိကူလာတိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ဟူ၍။ သတိ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏"။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သတိဂေါစရာ၊ သတိ၏အာရုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သတိဖြင့် အာရုံပြုရာဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဒယော ဝ[1]၊ တို့ကို သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပ။ပ။ သမ္ပဇညတာတိ၊ သဒ္ဓါ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပ, ဗာဟုသစ္စ ဝီရိယာရမ္ဘ, ဥပဋ္ဌိတသတိ, သမ္ပဇည–ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မာ နာမ၊ သဒ္ဓမ္မမည်ကုန်၏။

၁။ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ (ဆင္ဌ) ၂။ ရူပါဒယော စ (ဆဋ္ဌ)

သဘာဝဓေဟာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်။ န ဓဝတီတိ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဉာတေယျန္တိ၊ သည်ကား။ ဉာတဗ္ဗန္တိ၊ သိအပ်၏ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌေယျန္တိ¹၊ သည်ကား။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မြင်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။

[ဉာတေယျံ-၌ ဉာ-ဓာတ် တေယျပစ္စည်း ကံဟောကို ထင်စေသည်။]

အထ ဝါ ပန၊ ကား။ "အဟံ၊ သည်။ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်။ လောကဿ၊ လောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ဉာတေယျန္တိ၊ သိအပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ လောကန္တိ၊ သည်ကား။ ခန္ဓလောကံ၊ ခန္ဓာ ဟူသော လောကကို။ ဂမနေန န ပတ္တဗ္ဗော တိ၊ သည်ကား။ သရီရဂမနေန၊ ကိုယ် ဟူသော သွားခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း။ အဂတိဂမနေန ဝါ၊ အဂတိဖြင့် သွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ န ပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်အပ်။ အရိယဂမနေန၊ အရိယာတို့၏ သွားခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ မြတ်သော သွားခြင်းဖြင့်။ လောကန္တံ၊ ခန္ဓလောက၏အဆုံးကို။ ပတွာ ဝ၊ ရောက်၍သာလျှင်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမောစနံ၊ လွတ်ခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမိတာဝီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမိတကိလေသော။ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟာရဋ္ဌိတိကာတိ၊ သည်ကား။ ပစ္စယဋ္ဌိတိကာ၊ အကြောင်း လျှင် တည်ရာရှိကုန်၏။ (၄၀)ယေ ကေစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည်။ ပစ္စယဋ္ဌိတိကာ၊ အကြောင်းလျှင် တည်ရာရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန် သော။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ လုဉ္စန ပလုဉ္စနဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ်သော, အနက်အားဖြင့်။ ကောဝ၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ သကသက ပစ္စယာယတ္တတ္တာယ၊ မိမိ မိမိတို့၏ အကြောင်းနှင့် စပ်၍ဖြစ်တတ်သောကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ မည် ကုန်၏။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌။ ဝါ၊ ရူပက္ခန္ဓာစသည်တို့၌ (ထည့်)။ သတ္တာ ဝိသတ္တာ၊ ငြိကပ်တတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ သတ္တာ နာမ၊ မည်ကုန် ၏။ ပရိဟာရန္တိ ပရိစရန္တိ၊ လည်ကုန်၏။ ဒိသာတိ ဣဒံ၊ ဤ သဒ္ဒါသည်။ ဥပယောဂ ဗဟုဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဗဟုဝုစ် အသုံးရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ ဘန္တိ ပဋိဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။

[ပရိဟာရန္တိ ဒိသာ ဘန္တိ-ပုဒ်တို့၌။ ပရိဟာရန္တိ-ကို ပရိစရန္တိ၊ ဘန္တိ-ကို ပဋိဘန္တိ-ဟု ဝုတ္တိနည်းဖွင့်သည်]။

၁။ ဒဋ္ဌေယျန္တိ (ဋ္ဌ)

တေ၊ ထိုလှည့်လည်၍သွားစဉ် တောက်ပသော ဝတ္ထုတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်လျက်။ ပဘာဿရာ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိကုန်သော။ တေယေဝ စန္ဒိမသူရိယာ၊ ထိုသို့သော လ, နေတို့လျှင်တည်း။ အဌ လောကဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သင်္ခါရာဝ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ သင်္ခါရာဝ၊ ပြုပြင်တတ်ကုန်သော တရားတို့သည်သာလျှင်။ အဌ လောကဓမ္မာ၊ မည်ကုန်၏။ "သိနေရုဿ သမန္တတော" တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယုဂန္ဓရာဒယော၊ ယုဂန္ဓိုရ်တောင် အစရှိသည်တို့သည်။ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံဝန်း၍။ ပရိမဏ္ဍလာကာရေန၊ ဝန်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အစ္စုဂ္ဂတော-အတိ+ဥဂ္ဂတော၊ အလွန်မြင့်သော။ အယံ လောကဓာတု၊ ဤလောကဓာတ်သည်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကြဝဠာကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ မ—ကာရော၊ သည်။ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဓာတုမယံ ဌိတော-၌ မ-သည် အာဂုမ်သာ ဖြစ်ရကား ပဒသန္ဓိကရ—ဟူ၏။]

အညထာပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လက္ခဏာဒိဘေဒတော၊ လက္ခဏာ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ သင်္ခါရလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာသယာနုသယဘေဒတော၊ အာသယာနုသယအပြားအားဖြင့်။ သတ္တလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠာဒိပရိမာဏတော၊ စကြဝဠာ အစရှိသည်ကို နှိုင်းယှဉ်သောအားဖြင့်။ ဩကာသလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ ဝိဒိတတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူမည်တော်မူ၏။

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဟူသည်။ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရ ဖြစ်သော။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တတရား ဖြစ်သော။ လောကိယံ၊ လောကီ ဖြစ်သော ဉာဏ်အမြင်တော်တည်း။ တေန၊ ထိုကာမာဝစရ လောကီဉာဏ်အမြင်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကကို။ ကထံ၊ လျှင်။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အသဒိသာနုဘာဝတ္တာ၊ အတုမရှိသော အာနုဘော်တော် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောကံ၊ ကို။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏။ ကိမိဝ၊ ဟူမူကား။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ဝိယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဟံ၊ ထို ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။

ဘဂဝတော၊ ၏။ သဗ္ဗညုတညာဏဂတိကဥ္စ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့် အလားတူ သည်လည်းကောင်း။ လဟုတရပ္ပဝတ္တိ စ၊ အလွန်လျင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘဝင်္ဂစိတ္တဒွယာနန္တ ရံ၊ ဘဝင်စိတ်နှစ်ခုတို့၏ အခြားမဲ့၌။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ လဟုတရံ၊ အလွန်လျင် မြန်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ အပိ စ၊ စင်စစ်လျှင်။ အာ ယသ္မတော၊ သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သေ-ဇသော စိတ္တဝါ ရော၊ ဤသို့သော စိတ်အကြိမ်သည်။ ပဥ္စဒသဘဝင်္ဂါနန္တရံ၊ တဆယ့်ငါးချက် သော ဘဝင်၏အခြားမဲ့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အင်္ဂုလိခမ္ဗုမလိခါ စ၊ အင်္ဂုလိခ ့ဗုမလိခ အမည်ရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့ သည်။ သီဟဠဒီပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိကုန်သတတ်။ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို။ဒီပကံ၊ ပြတတ်သော။ ပဒံ၊ သည်။အတ္ထပဒံ၊အတ္ထပဒမည်၏။ကေတ္ထာ- ဒီပကံ၊ တခုသော အနက်ကိုပြတတ်သော။ ပဒံ၊ ပုဒ်တည်း။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသော ပုဒ်သည်။ ဝါကျံ၊ ဝါကျဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဋ္ဌ ဒိသာ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ အဋ္ဌ ဝိမောက္ခာ၊ရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခ တို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ် တို့တည်း။ သဟ္တဝါဟော၊သတ္တဝါဟ-သဒ္ဒါသည်။ သတ္တာ၊ဖြစ်၏။ ဝါ၊ကား။ သတ္တဝါဟော၊ သတ္တဝါဟ-သဒ္ဒါကို။ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူ၍။ နိပါတိတော၊ ပုဒ်ကို မြီးစေအပ်၏။ ပိသိတာသော၊ ပိသိတာသ-သဒ္ဒါသည်။ ပိသာစော ယထာ၊ ပိသာစ မည်သကဲ့သို့တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ မဏ္ဍူ- ကော၊ ဖါးသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ မဏ္ဍူကော၊ သည်။ န အာသိံ၊ မဖြစ်။ ဝါရိမတ္တမေဝ၊ ရေရှိရာ အရပ်မျှသည်သာ။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာဖြစ်၏။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တဿ၊ နာသော။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဒဏ္ဍေန၊ နှင်တံ ဖြင့်။ သန္နိရုမ္ဘိတွာ၊ ချုပ်၍။ ဝါ၊ ထောက်၍။ ဝစ္ဆပါလကော၊ နွား ကျောင်းသားသည်။ အဝဓိ၊ သတ်ဘိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိ ကြွင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏။ အနုဒရတ္တေ ဝါ၊ အနာဒရအနက်၌ မူလည်း။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။

[ဤအလိုကား တဝ၊၏။ ဓမ္မံ၊ကို။ သုဏန္တဿ၊နာစဉ်-ဟု သမ္ဗန်လေ။]

ဧတ္တကေနပိ၊ ဤသို့ တရားတော်ကို နာခါမျှတည်းဖြင့်လည်း။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဘိ၏တကား။

ဣတိ မနသိကာရေန၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ သိတံ၊ ပြုံးသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ၏။ ဝိမောက္ခောတိ စ ဌေ၊ ၌လည်း။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဝိမော-က္ခော၊ ဝိမောက္ခမည်၏၊ (ဟုသမွန်)။ ဖလညာဏံ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ တဒ-နန္တရိကံ ဉာဏံ နာမ၊ ထိုဝိမောက္ခ၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်မည်၏၊ တသ္မိံ ခဏေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ မည်၏။ သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓတ္တာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တရိ၊ သုဒ္ဓကတ္တား အနက်၌။ တပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗောဓေ-တာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဟေတုကတ္တရိ၊ ဟေတုကတ္တား အနက်၌။ တပစ္စယော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။(ထည့်၍ သမွန်သည်)။ သေဋ္ဌတ္ထ-ဒီပကံ၊ သေဋ္ဌအနက်ကို ပြတတ်သော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်၊ သေဋ္ဌံ နာမ၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဥတ္တမံ၊ ဥတ္တမ မည်၏။ သတ္ထိကာ ပညတ္တိတိ၊ သည် ကား။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သတ္ထိကရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ သယမ္ဘူတာ၊အလိုလို ဖြစ်သော။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်တော်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အတ္တနာ ဧဝ၊ ကိုယ် တော်တိုင်သာလျှင်။ ဉာတာ၊ သိအပ်သော။ သတ္ထိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ် သော၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်တော်တည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သတ္ထိကာ ပညတ္တိ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတာဒီနံ၊ သက်နံး နှင့် ဆွမ်းစသည်တို့ကို။ ဘဇိ၊ ဝေဘန်တော်မူတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ အရညေ၊ တော၌။ ဝနပတ္တာနိ၊ ဟော၏ လက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ ဝါ၊ အရညဝန ပတ္တာနိ၊ အရညကင်တောင်တော်၏ လက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ပန္တာနိ၊ရပ်ရွာ ဥပစာတို့၏ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းနေရာတို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘဇိ၊ ဆည်းကပ်တော်မူတတ်၏၊ အတ္ထဓမ္မဝိမုတ္တိရသဿ၊ အတ္ထရသ, ဓမ္မရသ, ဝိမုတ္တိရသ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဂါဒိကိလေသဂဏဘဂ္ဂံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ အပေါင်းကို ချိုးဖျက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဘာဝိတတ္တနော ဘာဝိတကာယော၊ ပွါးစေအပ်သော ရူပကာယ, နာမကာယ ရှိတော်မူ၏။ ဘဝသ၊ ဘဝ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ မဂ္ဂါဓိဂမေန၊ မဂ်ကို ရသောအားဖြင့်။ ဟံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝန္တဂေါ၊ ဘဝန္တဂမည်၏။

(၄၁) "လောဘံ ဘိက္ခဝေ ဧကံ ဓမ္မံ ပဇဟထာ"တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဧကကာဒိဝသေန၊ ဧကက အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂ တော၊ လာကုန်သော တရားတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊၏။ သံကိလေသ ဘာဂိယာဒိဋ္ဌ ဒုတ္တရိတ သံကိလေသ ဝသေန၊ ဖြင့်၊ အနိစ္စဒုက္ခမနတ္တာသုဘောသု၊

၁။ ဝနပတ္ထာနိ (ဆဋ္ဌ)

အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ, အသုဘတို့၌။ နိစ္စန္တိအာဒိ၊ နိစ္စအစရှိသော ဝိပလ္လာသ လေးပါးသည်။ ဝိပရိယေသာ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိဝရဟေတု ဝါ၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘဝါဘဝဟေတု ဝါ၊ ဆွမ်းဟူသောအကြောင်း, ကျောင်းဟူသောအကြောင်း, ဂိလာနပစ္စယ ဘဝါဘဝ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (တဏှုပါဒါန်-၌ တဏှာ လေးပါးကို ပြသည်)။ သတ္တရိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ သံဃေ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းတို့၌။ ကုပိတော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကုသိတော—ရှိမူ) ကုသိတော၊ ပျင်းသည်ဖြစ်၍ ပညာချို့တဲ့သောသူသည်။ သတ္တရိ၊ ၌။ ပ။ ဗြဟ္မစာရီသု၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ စေတောခိလာ၊ စိတ်၌ ငြောင့်ကသင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာမေ၊ ကာမဝတ္ထု၌။ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ အဝီတရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပေ၊ ရုပ်၌။ အဝီတရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ အညတရံ၊ တပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်အပေါင်း၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။ ဝါ၊ ဆုတောင်း၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဝိနိဗန္ဓာ၊ ဝိနိဗန္ဓတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဝါဒမူလာနိ၊ ဝိဝါဒမူလတို့ ဟူသည်။ ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်း။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း။ မက္ခော၊ ကျေးဇူးချေခြင်း။ ပဠာသော၊ အဖျင်းမူခြင်း။ ဣဿာ၊ ငြူစူခြင်း။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်း။ ဣတိ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း။ သာဌေယျံ၊ စဉ်းလဲ စဉ်းစားပြုခြင်း။ ထမ္ဘော၊ ခက်မာခြင်း။ သာရမ္ဘော၊ ချုပ်ချယ်ခြင်း။ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသိတာ၊ ကောင်းသော အယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း။ အာဓါနဂ္ဂါဟီ၊ စွဲလမ်းမိသော အယူကို။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ၊ မစွန့်သည်၏အဖြစ်။ ဣတိ ဣမေ ဆ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘင်္ဂေ ပန၊ ဝိဘင်းပါဠိ၌ကား။ "ကောဓော မက္ခော ဣဿာ သာဌေယျံ ပါပိစ္ဆတာ သန္ဒိဋ္ဌိပရာမာသိတာ" တိ၊ ဟူ၍။

၁။ သပြဟ္မစာရီသု (ဆဋ္ဌ)

အာဂတံ၊ ၏။ တဏှာ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိယေသနံ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ လာဘော၊ ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လာဘံ၊ ရခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇေ၊ ဤနည်းအတူ။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇ္ဈောသာနံ၊ မက်မောခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရက္ခော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရက္ခာဓိကရဏံ၊ စောက်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဒဏ္ဍာဒါနံ၊ တုတ်-နှင်တံကို ကိုင်ဆွဲကြခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထာဒါနံ[၁]၊-ဓားလက်နက်ကို ကိုင်စွဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နဝတဏှာမူလကိုးပါး၏ သရုပ်ကို ဖော်သည်)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့သည်။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တာနံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ကုန်သော တရားတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပသဒ္ဒဂန္ဓရသဖောဋ္ဌဗ္ဗဓမ္မတဏှာတိ၊ ဓမ္မတဏှာဟူ၍။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ကာမဘဝဝိဘဝတဏှာဝသေနေဝ၊ ကာမတဏှာ, ဘဝတဏှာ, ဝိဘဝတဏှာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တာဝေ၊ ထိုတဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တိကသန္တာန်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့။ ဗာဟိရသ၊ ဗာဟိရဝတ္ထုကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ ထို သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော တရားတို့သည်။ အတီတေ၊ အတိတ်၌။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့။ အနာဂတေ၊ ၌။ ဆတ္တိံသ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ၌။ ဆတ္တိံသ၊ တို့။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။ အဋ္ဌသတံ၊ တရာ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ အဏှာဝိစရိက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာရေတိ၊ သတ်တတ်၏။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာရော၊ မည်၏။ "ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပမာဒေါ၊ ပမာဒကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သမ္မာအာဇီဝ ဝိနာသနတော၊ သမ္မာအာဇီဝကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ "မာရော"တိ၊ ဟူ၍။

၁။ ဒဏ္ဍာဒါနံသတ္ထာဒါနံ။ပ။အကုသလာ ဓမ္မာ သမ္ဘဝန္တိတိ(ဆဋ္ဌ)

ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ (မာရ်ငါးပါးတွင် ကိလေသမာရ်ကို ရည်သည်)။ ဝဓကူပမတ္တာ၊ သူသတ်ယောကျ်ားတို့နှင့် တူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ခန္ဓာဝ၊ ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်။ မာရာ၊ မာရမည်ကုန်၏။ (ခန္ဓမာရ်ကို ရည်သည်)။ အဘိသင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်တတ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဇာတိဒုက္ခာဘိနိဗ္ဗတ္တာပနတော စ၊ ဇာတိဟူသော ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သတ္တဝါ၏။ ဇရာ-ဒိသမ္ဘဝတော စ၊ ဇရာ-စသည်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ မာရာ၊ မာရမည်ကုန်၏။ (အဘိသင်္ခါရ မာရ်ကို ရည်သည်)။ ကောဘဝပရိယာပန္နဇီဝိတမာရဏတော၊ တဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော ဇီဝိတိန္ဒြေကို သတ်ဖြတ်တတ်သောကြောင့်။ မစ္စု၊ သေခြင်းသည်။ မာရော၊ မည်၏။ (မစ္စုမာရ်ကို ရည်သည်)။ (ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို ဗောဓိပင်က ဖျက်ဆီးခြင်း ထင်သောကြောင့် ဆိုတော်မမူ။) ပရမာဏု ဝိယ၊ ပရမာဏုမြူကဲ့သို့။ အဒဿနူပဂမနံ၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ အဏိမတာ နာမ၊ အဏိမတာ မည်၏။ သရီရေန ဝါ၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တေန ဝါ၊ စိတ်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သီဃဂမနံ၊ လျင်စွာ ကြွသွားတော်မူခြင်းသည်။ လဃိမတာ၊ လဃိမတာမည်၏။

[ဤပုဒ်ကား အဋ္ဌကထာ၌ ရှိရင်းပါဌ်၊ ကြွင်းသော မဟိမတာ—စသောခြောက်ပါးသော အနက်ကား အဏိမ လဃိမာဒိကံ-၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အနက်တည်း။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌—

"အဏိမာ လဃိမာဒိကန္တိ အာဒိသဒ္ဒေန မဟိမာ ပတ္တိ ပါကမ္မံ ဤသိတာ ဝသိတာ ယတ္ထကာမာဝသာယိတာတိ ဣမေ ဆပိ သင်္ဂဟိတာ"—

မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အနက်တို့ကို ဖွင့်တော်မူခြင်း ငှါ မဟိမတာ—စသည်တို့ကို မိန့်၏။]

စန္ဒိမသူရိယာဒီနမ္ပိ၊ လ, နေ စသည်တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်တော်ဖြင့်။ ပရာမသနာဒိ၊ သုံးသတ်တော်မူနိုင်ခြင်း စသော တန်ခိုးတော်သည်။ မဟိမတာ၊ မဟိမတာ မည်၏။ ယထိစ္ဆိတ ဒေသပ္ပတ္တိပကာသနတာ၊ အလိုတော် ရှိရာအရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ရောက်စေခြင်းကို ပြတော်မူတတ်သော တန်ခိုးတော်သည်။ ပတ္တိ နာမ၊ ပတ္တိမည်၏။ လာဘကဿ၊ ရလိုသောသူ၏။

အတ္ထသာဓနံ ဝါ၊ အကျိုးကို ပြီးစေခြင်းသည်မှုလည်း။ ပါကမ္မံ၊ ပါကမ္မ မည်၏။ သယံဝသိတာ၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိတိုင်းသို့ လိုက်စေတော်မူသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဤသတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ အပရဝသိတာ၊ သူတပါးတို့၏ အလိုသို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝသိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါ၊ ကား။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဒတ္ထသာဓနံ၊ ထိုသို့ အလိုရှိတိုင်းသော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ခြင်းသည်။ ယတ္ထကာမာဝသာယိတံ နာမ၊ မည်၏။ (၄၂) ပိဋ္ဌနသခ်ိတသန္တာပဝိပရိဏာမဌေနဝါ ဒုက္ခမရိယသစ္စန္တိ အာဒိမှိ၊ အရိယသစ္စံ—ဤသို့ အစရှိသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ စောဒနာ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ စောဒနာလျှင် ရှေ့သွားရှိသော။ ဣဒံ အတ္ထဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဤသို့သော အနက်အဖြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သစ္စန္တိ အာဒိမှိ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ စောဒနာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သော။ အတ္ထဝိဿဇ္ဇနံ၊ တည်း။ — ဒုက္ခာဒီနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာအစရှိသည်တို့၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပတဏှာဒယော၊ ရူပတဏှာအစရှိကုန်သော။ အတ္ထာ၊ အနက်တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိကုန်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ္တာရောဝ၊ ပိဋ္ဌနတ္ထ အစရှိကုန်သော လေးပါးသော အနက်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်လေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အညသစ္စဒဿနဝသေန၊ တပါးသော သစ္စာတို့ကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဝိဘာဝတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သောကြောင့်။ စတ္တာရောဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

"တတ္ထ ကတမံ ဒုက္ခေ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခံ အာရဗ္ဘ ယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပညာ" တိအာဒိနာပိ နယေန၊ ပညာ-ဤသို့စသော နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကေကသစ္စာ ရမ္မဏဝသေနာပိ၊ တခုတခုသော သစ္စာကို အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သစ္စဉာဏံ၊ သစ္စဉာဏ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခသမုဒယမ္ပိ၊ သမုဒယသစ္စာကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဧကံ သစ္စံ၊ တခုသောသစ္စာကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ သေသေသု၊ ကြွင်းသောသစ္စာတို့၌။ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိဝသေနာပိ၊ ကိစ္စပြီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထို စကား၌။ ယဒါ၊ ၌။ ဧကေကံ၊ သော။ သစ္စံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။

ကရောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ သမုဒယဒဿနေန၊ သမုဒယသစ္စာကို မြင်သဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ ပိဋ္ဌနလက္ခဏာဿပိ၊ ပိဋ္ဌနလက္ခဏာရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏။(သံတံ-၌ စပ်) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံအာယူဟနလက္ခဏေန၊ ထိုသို့ ဒုက္ခသစ္စာ၏ အကြောင်းကို အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ သမုဒယေန၊ သမုဒယသစ္စာဖြင့်။ အာယူဟိတံ၊ သော။ သံတံ၊ သံတအနက်သည်။ ဝါ၊ ပြုပြင်ခြင်းအနက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏။ သော သံတဋ္ဌော၊ ထိုအားထုတ်အပ်သော အနက်သည်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ကိလေသသန္တာပဟရော၊ ကိလေသာဖြင့် ပူပန်ခြင်းကို ပယ်တတ်သည်။ သုသီတလော၊ အလွန်းချမ်းသေည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။မဂ္ဂဒဿနေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။အဿ၊ ထိုသစ္စာ၏။ သန္တာပဋ္ဌော၊ သန္တာပအနက်သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ နန္ဒဿ၊နန္ဒမင်းသား၏။ အစ္ဆရာဒဿနေန၊ နတ်သမီးကို မြင်သဖြင့်။ သုန္ဒရိယာ၊ကောင်းသောအဆင်းရှိသော ဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီး၏။ အနဘိရူပဘာဝေါ ဝိယ၊ အဆင်းမလှသော အဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။ အဝိပရိဏာမဓမ္မဿ၊ မဖောက် မပြန်သော သဘောရှိသော။ နိရောဓဿ ပန၊ နိရောဓသစ္စာကိုကား။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏။ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဤသို့ဆိုဖွယ်သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဘာဝတော၊ အားဖြင့်။ အာယူဟန လက္ခဏဿပိ၊ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယသစ္စာ၏။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဖြင့်။ နိဒါနဋ္ဌော၊ နိဒါန်းအနက်သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အသပ္ပါယဘောဇနတော၊ အသပ္ပါယဘောဇဉ် ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဗျာဓိဒဿ နေန၊ ဖြစ်သောအနာကို မြင်သဖြင့်။ ဘောဇနဿ၊ ၏။ ဗျာဓိနိဒါနဘာဝေါ ဝိယ၊ အနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဝိသံယောဂဘူတဿ၊ဝဋ်၌ မယှဉ်ရာဖြစ်သော။ နိရောဓဿ၊ ကို။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏။ သံယောဂဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ နိယျာနဘူတဿ၊ဝဋ်မှထုတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဿ စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏။ ပလိဗောဓဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ အတူ။ နိဿရဏဿပိ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာမူလည်း ဖြစ်သော။ နိရောဓဿ၊ နိရောဓသစ္စာ၏။ အဝိဝေကဘူတဿ၊ ဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ ကို။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ ဝိဝေကဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ မဂ္ဂ

ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အသင်္ခတဓမ္မော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ဤမဂ်ကို မြင်သဖြင့်။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊ ၌။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ သောပိ စ၊ ထိုမဂ်သည်လည်း။ သပ္ပစ္စယတ္တာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့်။ သင်္ခတော ဧဝ၊ သင်္ခတ သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပစ္စယဓမ္မဿ၊ အကြောင်း ကင်းသော သဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်၏။ အသင်္ခတဘာဝေါ၊ သည်။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ပါကဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ခဒဿနေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အဿ၊ ထို နိရောဓသစ္စာ၏။ အမတဓမ္မော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်။ ဝိသံ၊ မြွေဆိပ်နှင့်တူ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အမတံ။ အမြိုက် ဖြစ်သော နတ်ဆေးနှင့် တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်အတူ။ နိယျာနလက္ခဏဿာပိ၊ ဝဋ်မှထုတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏။ (ဟေတုဘာဝေါ—၌ စပ်)။ သမုဒယ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ "အယံ၊ ဤ သမုဒယသစ္စာသည်။ ဝါ၊ ဤ တဏှာသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း၏။ န ဟေတု၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂသစ္စာသည်။ ဝါ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ သို့။ ပတ္တိယာ၊ ၏။ ဟေတု၊ တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ဟေတုဘာဝေါ၊ ဟိတ်အနက်သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ နိရောဓဒဿနေန၊ ဖြင့်။ ဒဿနဘာဝေါ၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ မူကား။ ပရမသုခုမရူပါနိ၊ လွန်စွာ သိမ်မွေ့သော ရုပ်တို့ကို။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ "မေ၊ ၏။ စက္ခု၊ သည်။ ဝိပ္ပသန္နံ ဝတ၊ ကြည်စွတကား။" ဣတိ၊ သို့။ စက္ခုဿ၊ ၏။ ဝိပ္ပသန္နဘာဝေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အဓိပတေယျဓမ္မော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကော ဝိယ၊ မူကား။ အနေက ရောဂါတုရ ကပဏဇနဿ၊ များ သော အနာတို့ဖြင့် နာကျင်ဆင်းရဲသော လူအပေါင်းကို။ ဒဿနေန၊ မြင်သဖြင့်။ ဣဿရဇနဿ၊ အစိုးရသော လူအပေါင်း၏။ ဥဠာရဘာဝေါ ဝိယ၊ ပြန့်ပြော သော အဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသစ္စာကို ဝေဖန် ရာ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ လက္ခဏဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကဿ၊ တခုသော သစ္စာကို မြင်ခြင်း၏။ အညသစ္စဒဿနဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတ ရေသံ၊ တခုသော သစ္စာမှ တပါးကုန်သော။ တိဏ္ဏံ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါး သုံးပါးကုန် သော သစ္စာတို့၏။ (၄၃) အာဝိဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဧကေကဿ၊ တခု တခုသော သစ္စာ၏။ စတ္တာရော အတ္ထာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ နိက္လေသတော၊ ညစ်ညူးခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥပမိ ဝိဝေကော၊ ဖြစ်၏။

ပဋိပက္ခံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ အတ္တယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဝါ-အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော။ အမိတ္တာ၊ ရန်သူတို့တည်း။ ပစ္စာမိတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော ရန်သူဖြစ်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့။ သစ္စိကတ္ထ ပဝေဒေတီတိ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်။ ဉာဏသမ္ပတ္တိံ၊ ဉာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒီပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကရုဏာသမ္ပတ္တိံ၊ ကရုဏာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ "သော ဓမ္မံ ဒေသေသီ"တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေသနည်း။ ဉာဏံ၊ သိအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တိလောကဟိတဘူတမေဝ၊ သုံးပါးသောလောက၏ အစီးအပွါးဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကံ ဓမ္မဇာတံ၊ ထိုသို့သော တရားအပေါင်းကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော ဓမ္မံ ဒေသေသီတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်။ ကီဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော တရားကို။ ဒေသေသိ၊ နည်း။ "အာဒိကလျာဏ"န္တိအာဒိံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ၏။ အနေန ဝစနေန၊ ဤသို့သော ဓမ္မံ ဒေသေသိ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ ဝတ္တုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ အရဟ ဘာဝံ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ သာသနဓမ္မောတိ တ္တော၊ ၌။ ဒြဝါဒပရိယတ္တိ၊ ဒြဝါဒပရိယတ္တိသာသနာတည်း။ ဝါ၊ သုံးမအပ်သော ဒြဝါဒကိုသင်ခြင်းဟူသော ပရိယတ္တိသာသနာတည်း။ ကိစ္စသုဒ္ဓိယာတိ တ္တော၊ ၌။ ကိလေသပ္ပဟာနနိဗ္ဗာနာရမ္မဏကိစ္စသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ, နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်းကိစ္စ၏ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်။ ပရိယောသာနကလျာဏော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သာသနဗြဟ္မစရိယံ နာမ၊ မည်သည်။ သိက္ခတ္တယံ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းတည်း။ ဝါ၊ ကား။ နဝကောဋ္ဌသဟဿာနီတိအာဒိကံ၊ တည်း။ မဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်သည်သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်တည်း။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်သည်လျှင် မြတ်သောအကျင့်။ တဿ၊ ထိုမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသကံ၊ ပြတတ်သော။ ပိဋကတ္တယံ၊ ပိဋကသုံးပုံသည်။ ဣဓ၊ ဤဝိနယနိဒါန်း၌။ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ နာမ၊ မည်၏။ ဆသု အတ္ထပဒေသု၊ အတ္ထပဒ ခြောက်ပါးတို့တွင်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကာသနံ၊ ပြခြင်းသည်။ သင်္ကာသနံ၊ မည်၏။ အာဒိတော၊ မှ။ ကာသနံ၊ သည်။ ပကာသနံ၊ မည်၏။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော သင်္ကာသန ပကာသနကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ၍။ ဒေသနံ၊ ဟောခြင်းသည်။ ဝိဝရဏံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိဘာဂကရဏံ၊ ဝေဘန်ခြင်းကို ပြု

ခြင်းသည်။ ဝိဘဇန်၊ မည်၏။ သြပမ္မာဒိနာ၊ ဥပမာ ဥပမေယျစသည်ဖြင့်။ ပါကဋကရဏံ၊ သည်။ ဥတ္တာနီကရဏံ၊ မည်၏။ သောတူနံ၊ သင်ကုန်, နာကုန်သော သူတို့၏။ စိတ္တပရိတောသဇနနေန စ၊ စိတ်၏နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တနိယာမေန စ ၊ စိတ်ကိုမြဲစေသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပညာပနံ၊ ပညာပနအတ္ထပဒကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနပဒေသု၊ ဗျဉ္ဇနပဒခြောက်ပါးတို့တွင်။ အက္ခရဏတော၊ ပိဋကသုံးပုံသို့ရောက်၍ မကုန်နိုင်သောကြောင့်။ အက္ခရံ၊ အက္ခရာမည်၏။ "ကေက္ခရပဒံ၊ တခုသောအက္ခရာရှိသော ပုဒ်သည်။ အက္ခရံ၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘတ္တိအန္တံ၊ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ ပဒံ၊ ပဒမည်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဗျဉ္ဇယတိ၊ ပြတတ်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ မည်၏။ ဝါကျံ၊ ဝါကျရ၏။ ဝါ၊ သော်ကား။ ပဒသမုဒါယော၊ ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဝါကျံ၊ ဝါကျမည်၏။ ဝိဘာဂပကာသော၊ ဝေဘန်၍ ပြခြင်းသည်။ အာကာရော နာမ၊ အာကာရမည်၏။ ဖုသတိတိ ဖဿောတိအာဒိနိဗ္ဗစနံ၊ ဖဿော–အစရှိသော ဝိဂ္ဂုဟ်သည်။ နိရုတ္တိ၊ မည်၏။ နိရုတ္တိယာ၊ ဝိဂ္ဂုဟ်ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ပြအပ်သော အနက်ကို။ အပဒေသော၊ အကျယ်ညွှန်းခြင်းသည်။ နိဒ္ဒေသော နာမ၊ မည်၏။ ဖုသတိ၊ တွေ့တတ်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖဿော၊ မည်၏။ သော၊ ထို ဖဿသည်။ သုခဝေဒနီယော၊ သုခဖြင့် ခံစားအပ်သော ဖဿလည်းကောင်း။ ဒုက္ခဝေဒနီယော၊ ဖဿလည်းကောင်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနီယော၊ ဒုက္ခမဟုတ် သုခမဟုတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့် ခံစားအပ်သော ဖဿလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဧတေသု၊ ထို အတ္ထပဒ ဗျဉ္ဇနပဒတို့၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ —အက္ခရေဟိ၊ အက္ခရာတို့ဖြင့်။ သင်္ကာသယတိ၊ အကျဉ်းပြ၏။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပကာသေတိ၊ အစဉ်ပြတတ်၏။ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဝါကျတို့ဖြင့်။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏။ အာကာရေဟိ၊ အကျယ်ပြခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဘဇတိ၊ ၏။ နိရုတ္တီဟိ၊ ဝိဂ္ဂုဟ်တို့ဖြင့်။ ဥတ္တာနီ၊ ထင်စွာ။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ နိဒ္ဒေသေဟိ၊ နိဒ္ဒေသတို့ဖြင့်။ ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ၏။ ဝါ၊ ပညတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အက္ခရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်္ကာသယိတွာ၊ အကျဉ်းပြပြီး၍။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပကာသေတိ၊ အစဉ်ပြ၏။ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဝရိတွာ၊ ၍။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်၏။ နိရုတ္တီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥတ္တာနီကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍။ နိဒ္ဒေ

၁။ စိတ္တနိသာနေနစ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပကာသယတိ (ဆဋ္ဌ)

သေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဉဿဒ္ဓိတညုံ၊ ဉဿဒ္ဓိတညုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အက္ခရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဉဂ္ဃါဋေတွာ၊ လှစ်ဖွင့်၍။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနေတိ၊ ၏။ ဝိပဉ္စိတညုံ၊ ဝိပဉ္စိတညုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနေတိ၊ ၏။ နေယျံ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိရုတ္တိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ နိဒ္ဒေသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္ထောတိ၊ သည်ကား။ ဘာသိတတ္ထော၊ ဟောအပ်သော ပါဠိအနက်တည်း။ တဿေဝ အတ္ထဿ၊ ထိုအနက်၏လျှင်။ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော။ သဘော သဘော ဝါ၊ မိမိ မိမိဥစ္စာမူလည်း ဖြစ်သော။ ဘာဝေါ၊ သဘောသည်။ ဝါ၊ အဖြစ်သည်။ ပဋိဝေဓော နာမ၊ မည်၏။ တံ ဉဘယမ္ပိ၊ ထို ဘာသိတတ္ထ ပဋိဝေဓနှစ်ပါးသည်။ အတ္ထော နာမ၊ မည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "အတ္ထဂမ္ဘီရတာပဋိဝေဓဂမ္ဘီရတာဟိ သာတ္ထ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓမ္မောတိ ဝါ၊ ဓမ္မဟူသည်လည်းကောင်း။ ဒေသနာတိ ဝါ၊ ဒေသနာဟူသည်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါသည်သာလျှင်တည်း။ နိဒ္ဒေါသဘာဝေန၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ သာသနဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ သိက္ခာသုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယသည်လည်းကောင်း။ (၄၄)သိက္ခတ္တယပရိဂ္ဂဟိတော၊ သော။ မဂ္ဂေါ စ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဉဘယမ္ပိ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂ ဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကိုလည်း။ ဗြဟ္မစရိယပဒေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ပဋိပတ္တိယာတိ၊ သည်ကား။ ပဋိပတ္တိဟေတု၊ ပဋိပတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာဂမဗျတ္တိတောတိ၊ သည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အဓိယမာနာနိ၊ သင်အံ သရဇ္ဈာယ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ခန္ဓာဒယော၊ တို့သည်။ ပါကဋာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုရုတ္တာသတ္ထာနိ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော ကျမ်းတို့သည်။ အဓိယမာနာနိ၊ အဖန်တလဲလဲ သင်အံ သရဇ္ဈာယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္မောဟမေဝ၊ တွေဝေခြင်းသို့သာလျှင်။ အာဝဟန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၂-၃။ ကတ္ထ ၁မနိယံ၊ ကတ္ထ ၁မနိယာ-ဟူသည်ကား။ သိတုဏှာဒိ၊ သိတ ဉဏှအစရှိသည်တည်း။ ဝါ၊ သိတုဏှာဒိ၊ အေး အပူ အစရှိသည်သည်။ ကတ္ထ ၁မနိယံ၊ မည်၏။ ကတ္ထ ယာပနိယံ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာလဒ္ဓေဟိ၊ အကြွင်းအကြွင်းသို့ ရအပ်ကုန်သော။ ဇီဝိတသာဝနေဟိ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြီးစေ

၁။ ဇိစရိတ္တာ (အဋ္ဌ)

တတ်ကုန်သော ဝတ္တုတို့ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းတည်း။ ဝ.ါ၊ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ကစ္စိ ယာပနီယံ၊ မည်၏။

[ခမနီယံ,ယာပနီယံတို့၏အထူးကို ပြသောအားဖြင့်ဖြစ်၍ နာမသတ် သမ္ဗန်လိုက်သည်]။

အပ္ပါဗာဓန္တိ၊ သည်ကား။ အပ္ပေါပသဂ္ဂံ၊ နည်းသော ဘေးရန်ရှိပါ၏လော။ အပ္ပါတင်္ကန္တိ၊ သည်ကား။ အပ္ပရောဂံ၊ ကင်းသော အနာရှိပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ သရီရကိစ္စေ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်ပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ သမဏကိစ္စေ၊ ရဟန်းတရားကို ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ ဗလံ၊ အားရှိပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေရပါ၏လော။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပါဗာဓတာယ ဝ.ါ၊ ဘေးရန် မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ အနုက္ကဏ္ဌနာဒိဝသေန ဝ.ါ၊ ဆန့်ကျင်သော အမှုရှိခြင်းအစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တသဋ္ဌိတော၊ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပစ္ဆိမဝယော၊ ပစ္ဆိမဝယဖြစ်၏။

[ဤတွင် ပစ္ဆိမဝယော နာမ ဝဿသတဿ ပစ္ဆိမော တတိယဘာဂေါ-ဆိုသောကြောင့် တတိယအဖို့သို့ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ခြောက်လ ကြူးမှ ရောက်သည်ဖြစ်၍ သတ္တသဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ—ဆိုတော်မူ၏]။

ဥတ္တရာမုခေါ၊ မြောက်သို့ မျက်နှာပြုသည်။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ဥတ္တရာဘိမုခေါ—အဋ္ဌကထာပါဌ် ရှိ၏)။ လောကဝိဝရဏော၊ လောကဝိဝရဏတန်ခိုးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော်။ ဣမေ၊ ဤလောကဓာတ်၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူသနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလောကဓာတ်၌။ တယာ၊ သင်မင်းသားနှင့်။ သဒိသောပိ၊ တူသော သူသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ "တွံ၊ သင်မင်းသားသည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လောကထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။" ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအရာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာသဘိံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဝါ စံ၊ ကို။

[အာသဘိ—သည် အမြတ်ဟောဟု ဖွင့်သည်။ ဥသဘဿ ဘာဝေါ, အာသဘံ။ သဒ္ဒါဝိဂ္ဂြိုဟ်]။

ဥပပတ္တိဝသေန၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ပရိဘောဂဝသေန ဝါ၊ သုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပတ္ထနာဝသေန ဝါ၊ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ရာဂသမ္ပယုတ္တာ၊ ရာဂနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ သောမနဿဝေဒနာနုရူပတော၊ သောမနဿဝေဒနာအား လျော်သဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဟဒယတပ္ပနတော၊ နှလုံးကို နှစ်သက်စေတတ်သောကြောင့်။ အမ္ဗရသာဒယော ဝိယ၊ သရက်သီး အရသာ စသည်တို့ကဲ့သို့။ "ရူပရသာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ ဂတဿ ပဟီနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ အဓိကာရဝသေန၊ လိုက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ အရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ — သစ္စံ၊ ၏။ တထာ ဂတဿ ပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း။ ကဿစိ ပိ၊ အမှတ်မရှိ ပယ်တတ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ တေ၊ ထိုရူပ ရသတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မတ္ထကစ္ဆိန္နတာလော ဝိယ၊ လည်သီး ပြတ်သော ထန်းပင်ကဲ့သို့။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။

[နောက်ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို ထောက်သော် မတ္ထကစ္ဆိန္န-သဒ္ဒါ သည် အညွှာက်ကို ဟောသင့်၏၊ ဆင်ခြင်ပါ] ။

ကထံ ကတာ၊ ဟူမူကား။ ရူပရသာတိ ဝစနေန၊ ရူပရသ-သဒ္ဒါဖြင့်။ ဝိပါက ဓမ္မ ဓမ္မာ၊ ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ဝိပါက ဓမ္မ ဓမ္မတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ မတ္ထကသဒိသာနံ၊ ထန်း ညွှာက်နှင့် တူကုန်သော။ တဏှာဝိဇ္ဇာနံ၊ တဏှာ အဝိဇ္ဇာတို့ကို။ မဂ္ဂသတ္ထေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော ဓားဖြင့်။ ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာယတိံ၊ ၌။ တာလပန္တိသဒိသေ၊ ထန်းပင်အစဉ်နှင့် တူကုန်သော။ ဝိပါကက္ခန္ဓေ၊ ဝိပါက်ခန္ဓာအစဉ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အသမတ္ထာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာလာ ဝတ္ထု ဝိယ၊ ထန်းပင်ရာကိုကဲ့သို့။ ကတာ၊ ကုန်၏။ "ကုသလ သောမနဿာပိ၊ ကုသိုလ် သောမနဿ ဝေဒနာတို့ကိုလည်း။ တွေ၊ ဤ ရူပရသပုဒ်၌။ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သော တာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ကမ္မပထ ဌာနိယာ၊ ကမ္မပထအရာ၌ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကမ္မပထ ဌာနိယာ၊ ကမ္မပထအရာ၌ တည်ကုန်သော ရူပရသတို့ကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယေန၊ သကဒါဂါမိ မဂ်ဖြင့်။ ဥဠာရိကမူလာ၊ ဖြတ်

အပ်သော တဏှာဟူသော မူလရှိကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ သြဠာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သြဠာရိကာ၊ သြဠာရိက ဖြစ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။တတိယေန၊အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ကာမရာဂဋ္ဌာနိယာ၊ကုန်သောရူပရသတို့ သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်ငုတ်ကိုကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ရူပရာဂါရူပရာဂဋ္ဌာနိယာ၊ ရူပရာဂ, အရူပရာဂ၌ တည်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ အနဘာဝံကတာ[၁]၊ တဖန် မဖြစ် ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရိဟာနဓမ္မတံ၊ မယုတ်သော တရားရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ "အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တဒင်္ဂပ္ပ ဟာနေန၊ ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ဝိပဿနာက္ခဏေ ဝါ၊ ဝိပဿနာခဏ၌ မူလည်းကောင်း။ ဈာနဿ၊ ဈာန်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂက္ခဏေ ဝါ၊ ရှေ့အဖို့ခဏ၌ မူလည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့်။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်ရှိကုန်သော ရူပရသတို့ သည်။ ဈာနက္ခဏေ၊ ဈာန်ခဏ၌။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ "ဝိ ဝိစ္စေဝ ကာမေဟီ"တိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနေန၊ ဖြင့်။ တာလာ ဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်ငုတ်ကိုကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ တတိယ ဝိဇ္ဇာဓိဂမက္ခဏေ၊တတိယဝိဇ္ဇာကို ရသောအခါ၌။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ဣတ္ထမ္ဘူတာ၊ ဤသို့ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ရူပရသာဒယော ပန၊ ထိုရူပရသ အစရှိသည် တို့သည်ကား။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ ပဒဒွယံ၊ ဤပုဒ်နှစ်ခုသည်။ ကေမေဝ အတ္ထပဒံ၊ တခုသော အနက်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ တူသော အနက်ရှိသော ပုဒ်တည်း။

[ဤကား မဂ်ဉာဏ်လေးပါးနှင့် ပဟီနာ ဥစ္ဆိန္နမူလာ တာလာဝတ္ထု ကတာ အနဘာဝံကတာ၊ ပုဒ်လေးခုတို့ကိုဟပ်၍ ယူအပ်သည်ကို ပြသည် တွင် အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ-မပါသေးရကား အသီးခွဲ၍ပြတော်မူ၏။

ပဟာန်သုံးပါးဖြင့် ယူရာ၌ အနဘာဝံကတာ အာယတိံ အနုပ္ပါဒ ဓမ္မာတို့ကို အသီးမပြသော်လည်း တတိယဝိဇ္ဇာကို ရသောအခါ၌ ဝင် ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဣတ္ထမ္ဘူတာ-စသည်မိန့်သည်—ဟူလေ]။

၁။ ကတာ (ဆဋ္ဌ)

ဝါ၊ကား။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော။ပဌမာယ၊ ပဌမဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ရူပရသာဒယော၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်ပြီ။ ဒုတိယာယ၊ ဒုတိယဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြတ်အပ်သော တဏှာဟူသော အမြစ်ရှိကုန်ပြီ။ တတိယာယ၊ တတိယဝိဇ္ဇာဖြင့်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတ္ထမ္ဘူတာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည့်အတိုင်းဖြစ်ကုန်သော ရူပရသ စသည်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဘာဝံကတာ နာမ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မာတိ၊ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ (အနဘာဝံ ကတာ-အနဘာဝံဂတာ-ဟု ပါဌ်နှစ်ထွေရှိ၏)။ အထ ဝါ၊ကား။ဒုက္ခဉာဏေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိသောဉာဏ်ဖြင့်။ ပဟီနာ၊ပဟီနာဖြစ်ကုန်၏။ သမုဒယဉာဏေန၊ ဖြင့်။ (၄၅) ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိရောဓဉာဏေန၊ ဖြင့်။ တာလာဝတ္ထု ကတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကို သိသောဉာဏ်ဖြင့်။ အနဘာဝံ ကတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တော်ဖြင့်။ အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ဝါ၊ ကား။ လောကိယမဂ္ဂေန၊ လောကိယဖြစ်သော မဂ်ဖြင့်၊ ပဟီနာ၊ ပဟီန ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဒဿန မဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖြတ်အပ်သောတဏှာဟူသော အမြစ်ရှိကုန်၏။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘာဝနာမဂ္ဂေန၊ အထက် မဂ်သုံးပါးဖြင့်။ တာလာဝတ္ထုကတာတိအာဒိ၊ သည်။ ယောဇေတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားအား။ အဝိသယတ္တာ၊ အရာမဟုတ်သောကြောင့်။ ဓမ္မရသာ၊ ဓမ္မရသတို့ကို။ န ဥဒ္ဓဋာ၊ မထုတ်အပ်ကုန်။

၁၁။ ဓမ္မဓာတုန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ သည်။ ဓမ္မဓာတု နာမ၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏။ အနုကမ္ပဝစနာနုရူပံ၊ ပုဏ္ဏားအား အစဉ်သနားတော်မူ၏—ဟူသော စကားအားလျော်စွာ။ "ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ အရိယဝစနံ[၁]၊ မြတ်သောစကားတည်း။ ဝါ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော စကားတည်း။ပဌဝီသမစိတ္တတာယ၊မြေကြီး နှင့်တူသော စိတ်ရှိသောအဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ "ကမ္မကာဝိပ္ပါရ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တို၊ ကုန်၏။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ အမှာနေ့၊ ကိုယ် တော်၏။ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကျပ်လည်း။ "အာရဒ္ဓ ခေါ ပန မေ ဝီရိယ" န္တိအာဒိနာ၊ အစရှိသည်ဖြင့်။ ဟောသော နိ္တော၊

၁။ သူရိယဝစနံ (သဋ္ဌ)။

ပြတော်မူသောကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ကရုဏာဝိပ္ဖါရံ၊ ကရုဏာတော်ပြန့်ခြင်းကို။ ပကာသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝရဘူရိမေဓသော၊ မြတ်သော ပြန့်ကျယ်သောဉာဏ်ရှိတော်မူသော။ ဝရပုထုလဉာဏော၊ မြတ်သော ပြန့်ကျယ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

[ဝရဘူရိမေဓသော—ကို ဝရပုထုလဉာဏော—ဟု ဝုတ္တိနည်း ဖွင့်တော်မူသည်]။

ဝါ၊ ကား။ ဘူရိတိ၊ သည်ကား။ ဘူမိ၊ မြေတည်း။ ဘူမိ ဝိယ၊ မြေကဲ့သို့။ ပတ္ထဋ္ဌဝရပညော၊ ပြန့်ကျယ်သော မြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဗောဓိပင်၌။ အဗုဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော သတ္တိကြောင့်လည်း။ အဓိကရဏေန၊ အဓိကရဏသာဓနဖြင့်။ လက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သယံ၊ ကိုယ်တော်အလိုလို။ ဗုဇ္ဈတိ၊ သိတော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧတေန၊ ဤမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ တံသမင်္ဂိနော၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ဗုဇ္ဈန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ သိကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဗောဓိ၊ မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗညုတဉာဏမ္ပိ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည်လည်း။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ဗုဇ္ဈိယတိ[၁]၊ သိလတ္တံ့။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဗောဓိ၊ မည်၏။ တိဿန္နံ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့၏။ ဥပနိဿယဝတော၊ ဥပနိဿယ အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကေဝလတာဝသေန၊ ကေဝလတာ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိက္ခဘာဝေါ၊ ထက်သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တိက္ခော ပိ၊ သော်လည်း။ ခေဋော၊ အချွံသော။ သရော၊ မြားသည်။ လက္ခံ၊ မှတ်တိုင်သို့။ ပတ္တော၊ ၍။ ကုဏ္ဌော၊ တုံးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဒံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿ၊ ထို ဝိပဿနာဉာဏ်၏။ သတိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ ခရဘာဝေါ၊ ခက်မာသောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သဒ္ဓိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိပ္ပသန္နဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အနောသက္ကိတွာ၊ မဆုတ်မနစ်မူ၍။ ကိလေသပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ကိလေသာဟူသော ရန်သူတို့ကို။ သဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ အဘိဘဝနတော၊ နှိပ်နင်းတတ်သောကြောင့်။ ဝီရိယိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ သူရ

၁။ ဗုဇ္ဈိယတိ (ဆဋ္ဌ)

ဘာဝေါ စ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဝိပဿနာဉာဏသာ တိက္ခရ ဝိပ္ပသန္နသူရဘာဝေါ–ပါဠိ၌ အထူးကို ဋီကာနွင့် ဟပ်၍ပြသည်)။ သခ်ါရုပေက္ခာနန္တရံ၊ သခ်ါရုပေက္ခာ၏ အခြားမဲ့၌။ အနုလောမတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂဝိဇာယနတ္ထံ၊ မဂ်၏ဖွားခြင်းငှါ။ ဂဗ္ဘဂ္ဂဟဏကာလော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။

ဆန္ဒောတိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သက်ပွေါဟိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဝတ္ထန္တရဘေဒဘိန္နော၊ အခိုက်အတန့် အထူးဖြင့် ပြားသော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်သာလျှင်တည်း။ ကိံသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။–

“ရတ္တဟဒယော၊ တပ်သော နှလုံးရှိသော ယောကျ်ားသည်။ သ္နေဟာ၊ ချစ်သောအားဖြင့်။ ဣတ္ထျင်္ဂံ ဣတ္ထီအင်္ဂံ၊ မိန်းမ၏ ကိုယ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ သမ္မဂတော၊ ပေါင်းယှက်လိုခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ရတ္တကာမံ၊ တပ်သော ကာမရာဂ ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ လောကဿ၊ လူယောကျ်ားနှင့်။ မိဿာ၊ ရောသော၊ မတိံ၊ မိန်းမသည်။ ကာမပတိတံ၊ ကာမသို့ လိုက်ခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏”။–

ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။–ဝိဘင်္ဂေယေ၀ ကိဥ္စာပိ အတ္တော ဝုတ္တောတိ ဓတ္တေ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။–ဝိဘင်္ဂပါဠိ၊ ဝိဘင်းပါဠိကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဣမေ၊ ဤ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ–ဟူသော ဝိနည်းပါဠိတော်၌။ ဝုတ္တောပိ၊ အကျယ်ဆိုသော်လည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား။ ဥပကာရာယ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုပါဠိအဖွင့် ဈာန်စကားကို။ အဋ္ဌကထာနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပကာသယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။ ဣတိ–အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ (ပြန်)။ ဣတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။(အညေဟိပိ–၌ စပ်)။ (၄၆)ကာယာဝိဝေကာဒိဘု၊ တို့တွင်။ ဥပဓိဝိဝေကော၊ သည်။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်တည်း။ ယသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပါတိယံ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဥပဓိဝိဝေကကို။ ဆဍ္ဍေတွာ၊ စွန့်၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေကတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တဒင်္ဂါဒိသု၊ တဒင်္ဂဝိဝေက စသည်တို့တွင်။ ဝိက္ခမ္ဘန

၁။ မာပြဲလမတိ(ဆဋ္ဌ)၊

ဝိဝေကံ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ "တယော ဝေ ါ"တိ၊ သုံးပါးတို့သာဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တဝိက္ခမ္ဘနာ၊ စိတ္တဝိဝေက, ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကတို့သည်။ ကေတ္တာ ဝေ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ သို့၊ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အပ္ပနာဝ ါရတ္တာ၊ အပ္ပနာဝ ါရဖြစ်သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်စောဒကဆိုသည့်အတိုင်း။န ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ကာယဝိဝေကဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂဂ္ဂဟဏံ၊ ဈာန်၏ ရှေ့အဖို့ကို ယူခြင်းကို။ဉာယတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တဝိဝေကောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဒင်္ဂဝိဝေကော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝိက္ခမ္ဘနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကဖြင့်။ အပ္ပနာကာလေ၊ အပ္ပနာအခါ၌။ ဝိဝေကော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အသင်္ကရတော၊ မရောယှက်သောအားဖြင့်။ ဂဒေဟတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထဝ ါ၊ ကား။ စိတ္တဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘနာ၊ တဒင်္ဂဝိဝေက, ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ကုန်၏။ ဣတရေန၊ ကာယဝိဝေကဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော ဧဝ၊ ကိုလျှင်။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ယူသော်လည်း။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ဝ ါ၊ ကား။ ကိလေသကာမတ္တာ၊ ကြောင့်။ဒွိသု ကမ္မေသု၊နှစ်ပါးကုန်သောအမှုတို့၌။ ပရိယာပန္နော၊ သော။ ပုရိသော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဂဟိတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇမာနေန အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ လောကေ၊ ၌။ "သဖလော၊ အသီးရှိသော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ သာသနေ၌။ "သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဈာနံ၊ ဈာန်"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဝူပသမာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ကေသံ၊ အဘယ်တရားတို့၏။ ဝ ါ၊ အဘယ်သို့သော ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။

[ပုစ္ဆာကို ဖြေလိုသောကြောင့် ကိံ ပဌမ—စသည်ကို မိန့်၏]။

ပဌမဇ္ဈာနိကာနံ၊ပထမဈာန်ဖြစ်ကုန်သောဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ဝူပသမာ ကိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်လော။ ဉဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ဖြစ်ကုန်သော ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ ကိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်လော။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအမေး၌။ ပဌမဇ္ဈာနိကာနံ၊ ကုန်သော ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဉပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဟဒိ ဝိဟာသိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေသံ၊ ထို

ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမေ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရရဟိတံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့မှ ကင်းခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာနံ၊ ဒုတိယစျာန်ဖြစ်ကုန်သော ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ယဒိ ဝိဟာသိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယစျာန်၌။ ဝူပသမေ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထေဝ–နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယစျာန်၌။ တဒဘာဝေါ၊ ထို ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ မရှိသောကြောင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။ တေန၊ ထိုသို့မေးရာသောကြောင့်။ "သမတိက္ကမာ" တိ ဣဒံ၊ သမတိက္ကမာ–ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမတိက္ကမောပိ၊ လွန်ခြင်းသည်လည်း။ တေသံယေဝ၊ ထို ဝိတက် ဝိစာရတို့ကိုသာလျှင်။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ သကလဿပိ၊ သော။ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနဓမ္မရာသိဿ၊ ပထမစျာန်တရားအစုကို။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုသို့ မေးရာသောကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့အမေးရှိသောကြောင့်။ "ဩဠာရိကဿပန သမတိက္ကမာ" တိ အာဒိ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဒွယမေဝ၊ ဝိတက် ဝိစာရနှစ်ခုသည်သာလျှင်။ ဩဠာရိကံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနဓမ္မာ၊ ပထမစျာန်တရားတို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနတော၊ ဒုတိယ စျာန်ထက်။ ဩဠာရိကာဝ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တေဟိ၊ ကုံ ဝိတက်ဝိစာရတို့နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ ယှဉ်ကုန်သောပထမစျာန်တရားတို့၏။ ဩဠာရိကဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ ယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဩဠာရိကာ၊ ကုန်သည်။ (ယည့်)။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသွေဝ၊ ထိုပထမစျာန်တို့၌သာလျှင်။ အာဒီနဝဒဿနေန၊ အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်။ ဝါ၊ အပြစ်ကိုရှုသဖြင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ၊ ဒုတိယစျာန်ခဏ၌။ တေသံ၊ ထိုပထမစျာန်တရားတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ အပါတုဘာဝေါ" တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်ပြီ။ ယထာ ဓမ္မဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ ယေန ဓမ္မေန၊ နှင့်။ ယောဂေန၊ ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဈာနံ၊ ဤစျာန်ကို။ "သမ္ပသာဒန" န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဧကောဒိဘာဝ" န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသမ္ပသာဒန ဧကောဒိဘာဝ ဖြစ်သော–

အကြောင်းတရားကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ သဒ္ဒါသမာဓယော၊ သဒ္ဒါ၊ သမာဓိတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ သပ္ပိအာဒယော ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ဤအနက်ဖွင့်သည်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်ရာ။ သမံပဿတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ လိနတ္ထစ္စံ၊ လိန ဥဒ္ဒစ္စကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဆသု ဒွါရေသု၊ ခြောက်ဒွါရတို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဆဋ္ဌာရမ္မဏာပါထေ၊ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော အာရုံ၏ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရိသုဒ္ဓပကတိဘာဝါဝိဇဟနာကာရဘူတာ၊ စင်ကြယ်သော ပကတိသဘောကို မစွန့်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ၊ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာမည်၏။ နီဝရဏာဒိ၊ နီဝရဏအစရှိသည်ကို။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်၍။ သန္တိဋ္ဌာနာ[၁]၊ ကောင်းစွာ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ လျစ်လျူဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ ဥပက္ခာသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ ဝိစိနနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ ဝိပဿနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဥပေက္ခာဆယ်ပါးတို့တွင်။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗောဇ္ဈင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဈာနုပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။(၄၇) ပါရိသုဒ္ဓုပေက္ခာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤ ဥပေက္ခာ ခုနစ်ပါးတို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ဧကာ၊ တူကုန်၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ တခုသည်သာလျှင်တည်း။ အဝတ္ထာဘေဒေန၊ အခိုက်အတန့်အပြားအားဖြင့်။ နေသံ၊ ထို ခုနစ်ပါးသော ဥပေက္ခာတို့၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရုပေက္ခာဝိပဿနုပေက္ခာနမ္ပိ၊ နှစ်ပါးတို့၏လည်း။ ပညာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိစ္စဝသေနပန၊ ဖြင့်ကား။ ဒုဝိဓတာ၊ နှစ်ပါးပြားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်။ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရဘုံ၌ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ ရူပါဝစရာ၊ ရူပါဝစရဘုံ၌ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဘူမိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဆဠင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်။ ခီဏာသဝဿဝ၊ အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနသေက္ခာသေက္ခာ

၁။ သန္တိဋ္ဌနာ (ဆဋ္ဌ)

နံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်, သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်, အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်၊ သောမနဿုပေက္ခာသဟဂတစိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ သောမနဿသဟဂုတ်,ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်တို့နှင့် ယှဉ်၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟဂတစိတ္တသမ္ပယုတ္တာ ဧဝ၊ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်။ ဆဠာရမ္မဏာ၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံရှိ၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ ဓမ္မာရမ္မဏာဝ၊ ဓမ္မာရုံသာအာရုံရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာရမ္မဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝေဒနုပေက္ခာ၊ ကို။ ဝေဒနာက္ခန္ဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ၏။ ဣတရာ၊ ဝေဒနုပေက္ခာမှ တပါးကုန်သော။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော ဥပေက္ခာတို့ကို။ သင်္ခါရက္ခန္ဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ခန္ဓသင်္ဂဟဝသေန၊ ခန္ဓာဟူသော အရေအတွက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရဗောဇ္ဈင်္ဂဇ္ဈာနုပေက္ခာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိတတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ အနက်သဘောအားဖြင့်။ ဧကာ၊ တူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ ဧကာဝ၊ တူသည်သာလျှင်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော ဥပေက္ခာတို့သည်။ ဧကာ၊ တူကုန်သည်၊ န သိယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ သင်္ခါရုပေက္ခာဝိပဿနုပေက္ခာပိ၊ တို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဧကာ၊ တူကုန်၏။ ဝေဒနာဝီရိယုပေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဆဋ္ဌင်္ဂုပေက္ခာ၊ သည်။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတ တရားတည်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ ကုသလာ ဗျာကတာ၊ ကုသိုလ်တရား အဗျာကတ တရားတို့တည်း။ သေသာ၊ ကြွင်းသော ဥပေက္ခာတို့သည်။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ ဝေဒနုပေက္ခာ ပန၊ သည်ကား။ အကုသလာပိ၊ သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကုသလတ္တိကဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒသပိ၊ ဆယ်ပါးပြားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတာ၊ ဤဥပေက္ခာတို့သည်။ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝီရိယဝေဒနာတတြမဇ္ဈတ္တဉာဏဝသေန၊ ဝီရိယစေတသိက်, ဝေဒနာ စေတသိက်, တတြမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်, ပညာစေတသိက်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတ္တာရောဝ ဓမ္မာ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဥက္ကဒေါပနယ သုခသောမနဿာန" န္တိ၊ ၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟာနက္ကမေန၊ ပဟာနအစဉ်ဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဝိဘင်္ဂေ ၌။ ဝုတ္တာနယေန၊ ဖြင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ သုခါနုရက္ခဏတ္ထံ၊

ပါဠိကိုစောင့်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတန္တိဧတ္ထ၊ ၌။ “အာရမ္မဏဝသေန၊အာရုံတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတာကာရေန၊ဣဋ္ဌဖြစ်သောဝိပရိတာကာရ, အနိဋ္ဌဖြစ်သော ဝိပရိတာကာရ အားဖြင့်။ အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ဣတိ၊သို့၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊သို့။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ (သဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတာနုဘာဝလက္ခဏာ—တွင် ဖွင့်သည်)။

[အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် မယူလေသနည်း အမေးကို ပြ၍ ဖြေလိုရကား ကသ္မာ-ဒိန္နံ]။

ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကံယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်း ဟူသော အာရုံကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ဈာန်တို့၏။ ပဝတ္တိတော၊ ကြောင့်တည်း။ တတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၌။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အာဂတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတိသီသေန၊ သတိကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ၏။ ဝိဂတဝလာဟကာဒိနာ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိခြင်း အစရှိသဖြင့်။ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ သောမ္မတာယ၊ ကြည်လင်ဖွယ်ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ သောမ္မတာယ၊ ကြည်လင်ဖွယ်ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ၌။ ဝလာဟကာဒိနာ၊ တိမ်တိုက်အစရှိသည်ဖြင့်။ ကာလုဿိယေ၊ နောက်ကျုခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိပြန်သော်လည်း။ ဒိဝါဝိယ၊ နေ့၌ကဲ့သို့။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ အနုပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အတ္တနော ဥပကာရကတ္တေန ဝါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (အချို့ဋီကာပါဠ်၌ ဟောတိ ရတ္တိံ-၌ န မရှိ)။ “သူရိယပ္ပဘာဘိဘဝါ၊နေအရောင်ဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့်။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်ဟူသော အဖော်ကို။ အလာဘာ၊ မရသောကြောင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမိယော၊ ပဌမိဝိဘတ်အဆုံးရှိကုန်သော။ ဣမေ ဒွေ ဟေတူ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဟိတ်တို့သည်။ အပရိသုဒ္ဓတာယ၊ အပရိသုဒ္ဓအဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ “သောမ္မဘာဝေန၊ အတ္တနော ဥပကာရတ္တေန စာ” တိ စ၊—ဟူကုန်သော။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့သည်။ သဘာဂတာယ၊ သဘာဂအဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ တည်း”။ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရိဝိသုဒ္ဓါယ၊ မစင်ကြယ်သော။ တဿာ ဇာတိယာ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာရဏဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဈာနကထာဝဏ္ဏနာ၊ ဈာန်စကားအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ

(၄၈) ၁၂။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့၏။ စိတ္တေကဂ္ဂတာသဘာဝတ္တာ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာအဖြစ်ဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ကေသဉ္စိ စိတ္တေကဂ္ဂတတ္တာနိ" တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ ဘဝေါက္ကမနသဘာဂတ္တာ၊ ဘဝသို့ သက်ခြင်း သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ကေသဉ္စိ ဘဝေါက္ကမနတ္တာနိ" တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အသဘာဂတ္တာ၊ သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေသဠ္ဌာနေသု၊ ကြွင်းသော အရာတို့၌။ "ပါဒကတ္တာနိ" တိ၊ ဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ "ပါဒကာနိ" တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ထိုပါဒကာနိ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ ပါဒကဘူတာနမ္ပိ၊ ပါဒကဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်တို့၏လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာဘဝေါက္ကမနတာဝဟာတဉ္စ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာအဖြစ်, ဘဝေါက္ကမနအဖြစ်သို့ ဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဋ္ဌတရေသံ၊ သမ္မသိတဈာန်, ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဈာန်တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ ပါဒကတာဝဟာတဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အသဘာဂတ္တာ၊ သဘောမတူကြသည်၏ ဖြစ်ကြောင့်။ ဇဝနဝိပဿနာပါဒကာနိ စ၊ ဇဝနပါဒက,ဝိပဿနာပါဒကတို့သည်လည်းကောင်း။ သမာနာနိ၊ တူကုန်သော၊ အဘိညာပါဒကာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိညာပါဒကာနိ၊ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာပါဒကာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပါဒကာဘာဝံ၊ ပါဒက၏မရှိခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ အဘိညာယ၊ အဘိညာဉ်၏။ စတုတ္ထမေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်သည်သာလျှင်။ ပါဒကံ၊ အခြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊ စတုတ္ထဈာန်မှ တပါးကုန်သော ဈာန်တို့သည်။ ပါဒကာ၊ သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တေသု၊ ထိုဈာန်တို့တွင်။ တတိယံ၊ တတိယဈာန်သည်။ စတုတ္ထဿ၊ ဈာန်၏။ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ ဈာန်သည်။ တတိယဿ၊ တတိယဈာန်၏။ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမံ၊ ပဌမဈာန်သည်။ ဒုတိယဿ၊ ၏။ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေါ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ "စတ္တာရိ ဈာနာနိ" တိ ဣဒံ၊ ကို။ ယထာလာဘတော၊ ယထာလာဘနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေရဉ္ဇနိဝါသကပ္ပနံ၊ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ နေခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဝိနယနိဒါနနိမိတ္တံ၊ ဝိနည်းနိဒါန်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေရဉ္ဇေ၊ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌။ ဝိဇ္ဇတ္တယံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်းကို။ အာဟ၊ ၏။

ဟိ–သစ္စံ၏။ "ဝိနယေ သုပ္ပဋ္ဌိတဿ ဘိက္ခု သီလသမ္ပတ္တိံ နိဿာယာ" တိ အာဒိ၊ သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ၏။ သီလပစ္စဝေက္ခဏတ္ထံ၊ သီလကျေးဇူးကို ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဥ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာအရပ်တို့၌။ နိသိန္နဿ၊ နေသော။ သီလဝတော၊ သီလရှိသော ယောဂီရဟန်း၏။ နိသဇ္ဇနတော၊ နေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်၏။ အတိတကိရိယာနုဿရဏ ဗဟုလတာယ၊ အတိတ်၌ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ အပ္ပကသိရေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာ၊ တူ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတိပရိဂ္ဂဟဏ သီလတာယ၊ စုတေခြင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်း အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စုတူပပါတဉာဏံ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေကို သိသောဉာဏ်သည်။ အပ္ပကသိရေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဥဒကာဒီသု၊ တို့၌။ သုခုမတ္တာဒဿန သီလတာယ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကို မြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ သည်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တဝိဓ မေထုန သံယောဂ ပရိဝဇ္ဇနေန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော မေထုန်နှင့်ယှဉ်ခြင်းမှ ကြဉ်သဖြင့်။ ဝါ၊ ကား။ ကာမာသဝါဒိပရိဝဇ္ဇနေန၊ ကာမာသဝအစရှိသည်ကိုကြဉ်သဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ အခဏ္ဍာဒိဘာဝံ၊ အခဏ္ဍ အစရှိသောအဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ သည်။ အပ္ပကသိရေန၊ ဖြင့်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ ဝိနယနိဒါနေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇတ္တယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿိတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ယေသဉ္စ ဂုဏာနံ ဒါယကံ အဟောသိ၊ တေသံ ဧကဒေသံ ဒဿေန္တော" တိ၊ ဒဿေန္တော–ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသောအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇတ္တယ ပဋိလာဘမတ္တပ္ပသင်္ဂေါ၊ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး ကို ရခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏ဟူသော လျှဉ်းပါးခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သော ဝေန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ စတုန္နံ ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါပိ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ပဋိပဒါသည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဟိ၊ မှန်။ ကောဂလ်၊ သက်သက်။ ပုရိမဇ္ဈာနတ္တိကမေဝ၊ ရှေးဖြစ်သော ဈာန်

သုံးပါး အပေါင်းသည်သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ကိစ္စာပိ န ဂစ္ဆတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မရောက်သော်လည်း ။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ပုရိမဇ္ဈာနတ္တိကမေဝ၊ ရှေးဈာန်သုံးပါးအပေါင်းကိုသာလျှင်။ ဂဏှန္တော၊ ယူတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ "ဝေန္တိ စတုတ္ထဇ္ဈာနက္ကမ။ပ။ဝုတ္တံ ဟောတိ" တိ၊ ဝုတ္တံ ဟောတိ–ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောစကားကို။(၄၉) ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သမ္ဘာရဘူမိတ္တာ၊ သမ္ဘာရ၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ စွ။ ဧတ္ထ စ၊ ဤဈာန်တို့တွင်လည်း။ ပုရိမာနိ၊ ကုန်သော။ တီဏိ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗာနိ–၌ စပ်) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိဖရဏေန၊ ပီတိနှံ့သဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခဖရဏေန စ၊ သုခနှံ့သဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခသညာ၊ သုခဟု မှတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ လဟုသညာ၊ ပေါ့၏ဟု မှတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်ဝင်၍။ လဟုမုဒုကမ္မညဘာဝယော၊ လျင်သော နူးညံ့သော အမှုလျှင် အပေါင်းအဖော်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဣဒ္ဓိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ –ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဣဒ္ဓိပဋိလာဘာယ၊ တန်ခိုးကို ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္ဘာရဘူမိယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထံ ပန၊ ဈာန်သည်ကား။ ဣဒ္ဓိပဋိလာဘာယ၊ ဣဒ္ဓိကို ရခြင်းငှါ။ ပကတိဘူမိ ဧဝ၊ ပကတိဘုံသည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣဒမေဝ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ပုဗ္ဗေ ဣမာနိ စတ္တာရိ ဈာနာနိ ကေသဉ္စိ အဘိညာပါဒကာနီ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣခမေဝ အတ္ထံ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယဒိ အာဟ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အနန္တောကတွာ၊ ၍။ ဝေန္တိ၊ ဟူ၍၊ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ စွ။ တံ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်သည်။ ပကတိဘူမိ၊ ပကတိဘုံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ကို။ အန္တောကတွာ၊ ၍။ ဝေန္တိ၊ ဧဝံ-ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စတုတ္ထဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ပရသာ၊ နောက်ဖြစ်သော။ သမာဟိတာဒိဘာဝပ္ပတ္တသ္သ၊ သမာဟိတာဒိအစရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်သော။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အတ္ထိဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ ရှိ၏ဟူသောအဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်

၁။ လဟုမုဒုကမ္မညကာယော (ဆဋ္ဌ)　　၂-၄။ ဣဒ္ဓိလာဘာယ (ဆဋ္ဌ)
၃။ စတုတ္ထဇ္ဈာန် (ဆဋ္ဌ).

တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်သည်။ သတိ၊ သော်။ "ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိန္နာမေသိ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ စတုတ္ထဈာနစိတ္တေ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်။ ပကတိဘူမိဘာဝပ္ပတ္တေ၊ ပကတိဘုံအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အဘိညာပါဒကေ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပရိကမ္မစိတ္တံ၊ ကို။ "ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ အဘိနိန္နာမေသိ"န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဘိနီဟာရက္ခမံ ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ဉာဒ္ဓိဝိဓာဘိဂမတ္ထာယ၊ ဉာဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ တံ ပရိကမ္မစိတ္တံ၊ ထိုပရိကံဖြစ်သောစိတ်ကို။ အဘိနီဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ ကသိဏာရမ္မဏတော၊ ကသိုဏ်းဟူသော အာရုံမှ။ အပနေတွာ၊ ဖဲ၍။ ဉာဒ္ဓိဝိဓာဘိမုခံ၊ ဉာဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်သို့ ရှေးရှု။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ "အဘိညာပါဒကဈာနတော၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သောဈာန်မှ။ ဉာဒ္ဓိဝိဓဉာဏာဒီနံ၊ တို့ကို။ နီဟရဏတ္ထံ၊ ထုတ်၍ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အဘိနီဟာရက္ခမံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းငှါ ခန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ပကပ္ပိတော၊ ကြံအပ်၏။

သော အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣတိ ယောဇနာ၊ ကို။ ဒုတိယဝိကပ္ပေ၊ ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ နီဝရဏဒူရီဘာဝေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတက္ကာဒိသမတိက္ကမနေန၊ ဝိတက် အစရှိသည်ကို လွန်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စမဈာနာဒီနံ၊ တို့၏။ ကိစ္စသင်္ဂဟော ကုန်တော၊ ကိစ္စကို သင်္ဂြိုဟ်တတ်သောကြောင့်တည်း။ အယံ ယောဇနာ၊ ဤသို့ သော ယောဇနာသည်။ ပဉ္စမဝိကပ္ပေ၊ ၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ "ပရိသုဒ္ဓေတိအာဒိသု ပန"တိ ဝစနေန၊ အာဒိသု ပန–ဟူသော သဒ္ဒါဖြင့်။ "ဧဝ"န္တိ ပဒဿ၊ ဧဝံ–ဟူသော ပုဒ်၏။ အနုပ္ပဗန္ဓနီဝရဏတော၊ အစဉ်ဖွဲ့ တတ်သော နီဝရဏမှ။ တေနေဝ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိဘာဝေန၊ ထိုသို့သော ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိအဖြစ်ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်ပြီးသော်။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော အစဉ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣစ္ဆာဝစရာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အဟံ၊ သည်။ အာပတ္တိဉ္စေဝ၊ အာပတ်သို့လျှင်။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်၏။ မံ၊ အာပတ်သင့်သော ငါ့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တပါးသောရဟန်း တို့သည်။ န စ ဇာနေယျုံ၊ မသိကြကုန်မူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်း

၁။ ဝိစာရေတဗ္ဗတ္ထော။

လေစ္ဆ”။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဣစ္ဆာဝသေန၊ ဖြစ်သော အလို၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကောပအပစ္စယာနံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း, ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ အမျက်ထွက်တတ်သောသဘော, မယုံကြည်အပ်သော သဘောတရားတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ အနင်္ဂဏော၊ ကိလေသာဟူသော အင်္ဂဏ မရှိပြီးသော်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထ စ ပန၊ ဤနေရာ၌ကား။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော ။ ဣစ္ဆာပိ၊ အလိုသည်သည်း။ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနာဒီနံ၊ တို့ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေါ ခေါ ပနာယသ္မန္တော အန္တရာယိကော ဓမ္မော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ဣစ္ဆာဝစရဖြစ်ကုန်သော။ ကောပအပစ္စယာ၊ ကောပ အပ္ပစ္စယတို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိကုန်အံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဈာနပဋိလာဘပစ္စနီကာနံ ပါပကာနံ ဣစ္ဆာဝစရာန”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကတ္ထစိ ပန၊ အချို့သော အဋ္ဌကထာ၌ကား။ “ဈာနပဋိလာဘပစ္စယာနံ ဣစ္ဆာဝစရာန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ပါဌော၊ ပါဠ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သော ပါဌော၊ ထိုပါဌ်သည်။ ပမာဒလေခေါ၊ မေ့လျော့၍ ရေးမိသော ပါဌ် တည်း။ ဂဏ္ဌိပဒေ စ၊ ၌လည်း။ “သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမဥ္စေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ (၅၀)ဒေသေယျ၊ ဟောပါမူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ” ။ဣတိ၊ သို့၊ တဒတ္ထော၊ ထိုဣစ္ဆာဝစရဟူသောပုဒ်၏ အနက်ကို။ ယော လိခိတော၊ အကြင်သို့ ရေးအပ်၏။ သော လိခိတော၊ ထိုသို့ ရေးအပ်သော ပါဌ်သည်။ ဒုလ္လိခိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ရေးအပ်သော ပါဌ်မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဈာနပဋိလာဘပစ္စယာ၊ ဈာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကောပါဒယော၊ ကောပအစရှိသည်တို့ကို။ အနင်္ဂဏာသုတ္တေ၊ သုတ်၌။ န ဝုတ္တာ၊ မဟောအပ်ကုန်။ “ယုတ္တိတော စ၊ ယုတ္တိအားဖြင့်လည်း။န သမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်သင့်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဈာနလာဘိနော၊ ဈာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ တဒဘာဝါ၊ ထိုကောပအစရှိသည်တို့၏ မရှိသောကြောင့်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားကို။ ဝီမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ဝေဖန်ရာ၌။ ဝိဇ္ဇတ္တယာဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်း၏။ ဉတ္တရုတ္တရဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ နောက်နောက်သော ဝိဇ္ဇာ၏ ထူးသည်ကို ပြခြင်းငှါ။ “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အင္ဂဏ်နိဒဿနံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါကို ပြ

ခြင်းကို ကတံ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဝိဇ္ဇာတို့၏။ ဥတ္တရုတ္တရဝိသေသာ စ၊ နောက်နောက်သော ဝိဇ္ဇာတို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ အတ္တဒုက္ခပရဒုက္ခဒဿနတာဒုပသမတ္တ ဒီပနတော၊ မိမိကိုယ်၏ ဆင်းရဲကို မြင်ခြင်း, သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲကို မြင်ခြင်း, ထို နှစ်ပါးသော ဆင်းရဲမှ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ – ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အနန္တသံသာရဒုက္ခံ၊ အဆုံးမရှိသော သံသရာ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ စုတူပပါတဉာဏေန၊ စုတူပပါတဉာဏ်ဖြင့်။ ပရဿ၊ တပါးသော။ လောကဿ စ၊ လောက၏လည်း။ ဒုက္ခံ၊ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ (လိုက်)။ အာသဝက္ခယဉာဏေန၊ ဖြင့်။ တဒုဘယူပသမတ္တဉ္စ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဆင်းရဲတို့မှ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ပဿိတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးတရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဌမေန၊ ပထမဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြင့်။ အတ္တဒုက္ခဒဿနတော၊ ကြောင့်။ အတ္တသိနေဟပရိစ္စာဂံ၊ မိမိကိုယ်၌ ချစ်ခြင်းကို စွန့်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊၏။ ဒုတိယေန၊ဖြင့်။ ပရဒုက္ခဒဿနတော၊ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲကို မြင်သောကြောင့်။ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌။ ကောပပရိစ္စာဂံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို စွန့်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တတိယေန၊ ဖြင့်။ အရိယမဂ္ဂဒဿနတော၊ အရိယမဂ်ကိုမြင်သောကြောင့်။ မောဟပရိစ္စာဂဉ္စ၊ မောဟစွန့်ခြင်းကိုလည်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ နာနာဂုဏဝိသေသဒီပနတော၊ အထူးထူးသော ကျေးဇူးအထူးကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဣမသ္မိံ လောကိယာဘိညာဒွယဿ၊ လောကီဖြစ်သော ဉာဏ်အဘိညာဉ်နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤ ဝိနယနိဒါန်း၌။ ဝါ၊ ဤ ဝိဇ္ဇာကို ဝေဖန်ရာ၌။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတီတဇာတိ ဧဝ၊ အတိတ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ အတိတ်ဖြစ်သော ဘဝသည်သာလျှင်။ နိဝါသော၊ နေခြင်းတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အတီတဇာတီသု"တိ၊ ဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ-နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဖွင့်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဇာတိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ဇာတိယာ၊ ဖြစ်ရာဘဝ၏။ ဧကဒေသေပိ၊ တစိတ်၌လည်း။ နိဝါသဝေါဟာရ သိဒ္ဓိဒဿနတော၊ နေ၏ဟူသော ဝေါဟာရ၏ ပြီးခြင်းကို မြင်သောကြောင့်။ "အတီတဇာတီသု"တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဖွင့်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗံ ဧဝ၊ ဖွင့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ "ဧကမ္ပိ ဇာတိံ ဒွေပိ ဇာတိယော"တိ အာဒိဝစနေန၊ ဖြင့်။ သကလဇာတိယာ၊

အလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကို။ အနုဿရဏမေဝ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကိစ္စာပိ ဒိဿတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထင်တိုင်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ တဒေကဒေသာနုဿရဏမ္ပိ။ ထို ဘဝတစိတ်ကို အောက်မေ့ခြင်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ ဘုမ္မဝစနံ၊ ပုဗ္ဗေ—ဟု သတ္တမီဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ၏။ သြကာသာဒိသင်္ဂဟတ္ထဥ္စ၊ သြကာသ အစရှိသည်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါလည်း။ ဘုမ္မဝစနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ "ဆိန္နဝဋ္မမကာနုဿရဏာဒိသု" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဒိ–သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ အနိဝုတ္ထလောကဓာတုဒီပရဋ္ဌနဂရဂါမာဒိဂ္ဂဟဏံ၊ မနေဘူးသော လောကဓာတ်, မနေဘူးသော ကျွန်း, တိုင်း, မြို့, ရွာ အစရှိသည်ကို ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ဆိန္နဝဋ္မမကာနံ၊ ဖြတ်အပ်သော ဝဋ်ရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ လောကုတ္တရသီလာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်သော အခါ၌။ န ဝိညာတာနိ၊ မသိအပ်ကုန်။" ဣတိ–ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တာပတ္တိတော၊ အတ္တာပတ္တိဖြင့်။ လောကိယာနိ၊ လောကီ ဖြစ်ကုန်သော သီလ စသည်တို့ကို။ ဝိညာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏာဓိကာရေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏ်အရာ၌။ "အရိယာနံ ဥပဝါဒကာ" တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်၊ သမေန္တံ ဝိယ၊ ညီသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ အရိယေ၊ တို့ကို။ အပဿန္တဿ၊ မမြင်ရသော သူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိမတ္ထံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးငှါကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝိနယနိဒါန်း၌။ ဝါ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို ဝေဖန်ရာ၌။ အနုဿတိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ နည်း။ သေ–ဧသော အဓိကာရော၊ ဤအရာသည်။ ဝိဇ္ဇာဓိကာရော နနု၊ ဝိဇ္ဇာအရာ မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အာဒိကမ္မိကဿ၊ အစ၌ ပြုအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောအမှုရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတိဝသေန၊ ဖြင့်။ နိပ္ဖတ္တိတော စ၊ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အတီတဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ သတိယာပိ၊ သတိ၏လည်း။ ဝိသေသာဓိကာရတ္တာ စ၊ ထူးသော အရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ။ ၏ "အနုဿရာမိ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

"ဝတ္တမာနေသု ဝိဇ္ဇာန–မတီတေသု သရတိ။
အနာဂတေသု ဓမ္မေသု၊ သရတိ ဝိဇ္ဇာန ပဏ္ဍိတော" တိ–

ပဏ္ဏိမိ–ဟူ၍။ အာစရိယကုမာရိတေန၊ ကုမာရိတ အမည်ရှိသော ဆရာသည်။ သိလောကောပိ၊ ဂါထာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၏။

[တေန သိလောကောပိ ဝုတ္တော–လည်း ပါဌ်ရှိ၏။ အစောင်စောင်သော ဋီကာပါဌ်တို့၌ အခွဲအခြားရှိသည်။ အနက်ခက်သည်။ ထင်တိုင်းကိုသာ သမ္ဘန်အံ့]။

ဝတ္တမာနေသု၊ ဝတ္တမာန်ကာလ၌ ဖြစ်သော အရာတို့၌။ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သိခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ အတီတေသု၊ အတိတ်ကာလ ဖြစ်သော အရာတို့၌။ သရတိ–သရဏံ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ အနာဂတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သရတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဏ္ဏိမိ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ကြံစည်၍ သမ္ဘန်ပါလေဦး]။

(၅၁) တတ္ထ၊ ထို သံဝဏ္ဏ–စသော ကမ္ဘာအခွဲ၌။ရာဂေ၊ ရာဂသည်။ ဥဿန္နတရေ၊ ပြောသည်ရှိသော်။ တေဇောသံဝဋ္ဋော၊တေဇောသံဝဋ္ဋသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသေ၊ သည်။ ဥဿန္နတရေ၊ ပြောသည်ရှိသော်။ အာပေါသံဝဋ္ဋော၊ အာပေါသံဝဋ္ဋသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟေ၊ သည်။ ဥဿန္နတရေ၊ သော်။ ဝါယောသံဝဋ္ဋော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ "ဒေါသေ၊ သည်။ ဥဿန္နတရေ၊ သော်။ တေဇောသံဝဋ္ဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂေ၊သည်။ ဥဿန္နတရေ၊ သော်။ အာပေါသံဝဋ္ဋော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။"ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမုတြာတိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝစနံ ဝါ၊ စကားသည်လည်းကောင်း။ ဘဝါဒိနိယမေန၊ ဘဝအစရှိသည်ကို မှတ်သဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။"ဘဝေ ဝါ" တိအာဒိ၊ ဘဝေ ဝါ–ဤသို့စသောစကားကို။ အာဟ၊၏။ "ဧဝံနာမော ဧဝံဂေါတ္တော"တိ ပဒဒ္ဒယေန၊ ဧဝံဂေါတ္တော–ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါမူလကံ၊ အဇ္ဈတ္တ,ဗဟိဒ္ဓလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပညတ္တိသခ်ါတံ၊ ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဂေါစရနိဝါသံ၊ ဂေါစရနိဝါသကို။ ဝါ၊ ကျက်စားလေ့ကျက်ရာဖြင့် နေခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ပဝတ္တဖလဘောဇနော၊ ပဝတ္တဖလဘောဇန ဟူသည်။ သယံပတိတဖလာဟာရော၊ အလိုလို ကြွေကျသော အသီးလျှင် အာဟာရရှိ၏။ စတုရာသီတိကပ္ပသဟဿပရမာယုပရိယန္တော ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ပဏ္ဏိမာနတော၊ ဘုရားဆုကိုပန်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပဋ္ဌိနိဝတ္တန္တဿ၊ ဆုတ်လျက်။ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း

သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ ဤ
စတုရာသီတိသဟဿပရမာယုပရိယန္တော ဝါ-ဟူသော စကားသည်။ ပုဗ္ဗေနိ
ဝါသာနုဿတိဉာဏလာဘီနံ ပန၊ ဉာဏ်ကို ရကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာနု
ဘာဝပရိဒီပနံ၊ အာနုဘော်ကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊
၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒဠှမုဠှာတိ ဝေတ္ထ၊ ၌။ ပဌမယောဇနာယံ၊ ၌။ သီဟောက္ကန္တ
ဝသေန၊ သီဟောက္ကန္တနည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနုဿရဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၏။
တဥ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ အောက်မေ့ခြင်းသည်လည်း။ အနုလောမဝသေန၊ ဖြင့်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိလောမဝသေနာတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊
ထိုစကားသည်။ ဒုဝိညေယျံ၊ သိနိုင်ခက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီဟောက္ကန္တံ၊
ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "အနေကေသု ကပ္ပကောဋိသူ"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ယထာတန္တိ နိဒဿနေန၊ ယထာ တံ-ဟူသော ဥပမာစကားဖြင့်။ ပဋိ
ပတ္တိသာခါရဏေန၊ အကျင့်တည်းဟူသော ဆက်ဆံခြင်းဖြင့်။ ဖလသာခါ
ရဏံ၊ အကျိုးနှင့် ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။
ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကော
အသဒိသံ၊ အတုမရှိသော။ အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်။ ဥက္ကံသေ
တိ၊ ချီးမြှင့်တော်မူ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ နိဝါရေတိ၊
မြစ်တော်မူ၏။ "သာဓု ခေါ ပန။ပ။ ဒဿနံ ဟောတိ"တိ၊ ဟောတိ-ဟူ၍။
တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပ္ပန္နစိတ္တေ ဧဝ၊ ဖြစ်သော စိတ်[1]
ကိုသာလျှင်။ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ပဌမာအဘိနိဗ္ဗိဒါတိ
ဝစနေန၊-သဒ္ဒါဖြင့်။ အဝိဇ္ဇဏ္ဍကောသဿ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥခွံ၏။
ဗဟုပဋလဘာဝံ၊ များသော အလွှာ အထပ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊
၏။ တေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်။ အဠဝိဂုဏဿရိယာဒိနာ၊ ရှစ်ပါးသော ကျေးဇူး
ကို အစိုးရခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ အနဘိနိဗ္ဗိဒံ၊ မဖောက်မထွင်းနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ

၁၃။ "စုတူပပါတဉာဏာယာ"တိ ဣဒံ၊ ကို။ [illegible]ရေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ ဤ ဒိဗ္ဗ[illegible]။ ရူပါရမ္မ
ဏတ္တာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ [illegible]ဗဟိဒ္ဓါ

၁။ စိတ်၌သာလျှင် (?)

ရမ္မဏံ၊ ပရိတ္တတရား ပစ္စုပ္ပန်တရား အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတရားအာရုံရှိသည်။ ဟော တိ၊ ၏။ စုတိံ ဝါ၊ စုတိကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိံ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း ကောင်း။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "ယထာကမ္မုပဂေ သတ္တေ ပဇာနာမိ"တိ ဝစနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဖလူပစာရေ နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤ စုတူပပါတဉာဏာယ—ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသန္နိဿိတတ္တာ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာ ရကို မှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာရဏောပစာရေန၊ ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒိဗ္ဗမည်၏။ ဣမိနာ ပန၊ ဤ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသန္နိဿိတတ္တာ—ဟူသောပါဌ်ဖြင့်ကား။ ကေစိ၊ကုန် သော။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ "ကုသလာကုသလာ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ စက္ခူ၊ တို့သည်။ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုတည်း။ ကာမာဝစရံ၊ တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့ကို။ ပဋိသေဓိတာ၊ မြစ်အပ်ကုန် သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသညာ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ၌။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိသေဓိ တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာဇုတိကတ္တာ မဟာဂတိကတ္တာတိ ဧတေသု၊ ဤဝါကျတို့၌။ "သဒ္ဒသတ္တာနုသာရေနာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကောဒသန္နံ၊ ကုန်သော။ (၅၂)ဥပက္ကိလေသာနံ၊ တို့၏။ ဇေ၊ သို့။ ဥပ္ပတ္တိက္က မော စ၊ ဖြစ်ခြင်းအစဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပက္ကိလေသဘာဝေါ စ၊ ညစ်ညူး စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ ဒိဗ္ဗ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ နာနာဝိဓာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ "ဣဒံ၊ ဤအာရုံသည်။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ် နည်း"။ဣတိ၊ သို့။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥပက္ကိလေသော၊ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဥပက္ကိလေ သသုတ္တေ၊ ၌။ "မေ၊ ငါ၏။ သမာဓိ၊ သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာဓိကရဏဉ္စ၊ ဝိစိ ကိစ္ဆာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ စဝိ၊ ရွေ၏။ ဝါ၊ လျှပ်၏။ သမာဓိမှိ၊ သည်။ စုတေ၊ ရွေ့သည်ရှိသော်။ ဩဘာသော၊ လင်းသောအရောင်သည်။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ မြင်ခြင်းသည် လည်း။ အန္တရဓာယတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ သောကြောင့်တည်း။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ပဿတော၊ ရှုသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။

၁။ ပညာ (ဆဋ္ဌ)

ဏ္ဍဒါနိ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ "န မနသိကရိဿာမိ"တိ၊ နှလုံးမသွင်းအံ့ ဟု။ စိန္တယတော၊ ကြံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကိဉ္စိ၊ ကို။ အမနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးမသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ တဿ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ အာလောကံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ၍။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဟိမဝန္တာ ဒိသု၊ဟိမဝန္တာ အစရှိသည်တို့၌။ ဒါနဝရက္ခသာဒယော၊ ဒါနဝ ရက္ခိုသ်စသည် တို့ကို။ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောကြောင့်။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည် ၏ အဖြစ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ တဿ၊ ထိုဆမ္ဘိတက္ကကို။ ပဟာ နတ္ထံ၊ ငှါ။ "မယာ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌဘယံ၊ မြင်၍ကြောက်ခြင်းသည်။ ပက တိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ ဩလောကယမာနံ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နတ္ထိ၊ မရှိတကား။ အဒိဋ္ဌေန၊ မမြင်သဖြင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းမည်သည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးရအံ့နည်း။"ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယတော၊ ကြံ သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ၊ ပေါ်လွင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥဒ ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ဒိဗ္ဗရူပဒဿနေန၊ နတ် ၏ အဆင်းကို မြင်သဖြင့်။ ဥပ္ပိလံ၊ ပေါ်လွင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တံ၊ ထို စကားကို။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ် ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဘိဇပ္ပါဝစနေန၊ အဘိဇပ္ပ-သဒ္ဒါဖြင့်။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိ တော၊ ထို ဒိဗ္ဗရူပဒဿနဖြင့် ဥပ္ပိလဖြစ်၏-ဟူသော အနက် ပြီးသောကြောင့် တည်း၊" ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဆမ္ဘိတတ္တပဟာနတ္ထံ၊ ဆမ္ဘိတတ္တကို ပယ်ခြင်းငှါ။ "မယာ၊ သည်။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဒဠှံ၊ မြဲစွာ။ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ချီးမြှင့်အပ်၏။ တေန၊ ထို ကြောင့်။ မေ၊ အား။ ဣဒံ ဥပ္ပိလံ၊ ဤသို့ ပေါ်လွင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝီရိယံ၊ ကို။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ကိုယ်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယ ဒရထော၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်းသည်။ ကာယာလသိယံ၊ ကိုယ်ပျင်းရိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ တံ၊ ထိုသို့ ပျင်းရိခြင်းကို။ စဇန္တဿ၊ စွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝီရိယ၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ပဿတော၊ အား။ အတိလီနဝီရိယံ၊ အလွန်လျော့သော ဝီရိယသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတော၊ထိုမှ။ တံ၊ ထိုအလွန်လျော့သောဝီရိယကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမပ္ပဝတ္တေန၊ သမာဓိနှင့် အမျှဖြစ်သော။ဝီရိယေန၊ ဖြင့်။ဆမ္ဘိ

တတ္တာဘယာ၊ ကိုယ်လက်ခက်တရော်ရှိသော ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဟိမဝန္တာဒိဌာနံ၊ ဟိမဝန္တာအစရှိသော အရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊ နတ်ပြည်သို့ ရှေ့ရှု။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဒေဝသဒ္ဒံ၊ နတ်အပေါင်းကို။ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဏှာသဒ္ဒါတာ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော။ အဘိဇပ္ပါ၊ အလွန် တောင့်တခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ "မယှံ၊ ၏။ ကေဇာတိကရူပံ၊ တဘာဝဠ်ဖြစ်သောရုပ်ကို။ မနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းရှိသော။ ဝါ၊ကေဇာတိကရူပံ၊ကို။ မနသိကရောန္တဿ၊ သော။ မယှံ၊ အား။ အဘိဇပ္ပါ၊ အလွန်တောင့်တသော တဏှာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါနိ၊ ယခု။ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ရူပံ၊ ကို။မနသိကရိဿာမိ"တိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုအံ့ဟူ၍။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊ နတ်ပြည်သို့ ရှေးရှု။ ကာလေန၊ ရံခါ။ မနုဿလောကာဘိမုခံ၊ လူပြည်သို့ ရှေးရှု။ အာလောကံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ၍။ နာနာဝိဓာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နာနတ္တသညာ၊ အထူးထူးဖြစ်သော စိတ်အမှတ်သည်။ ဝါ၊ နာနတ္တသညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။တတော၊ မှ။"နာနာဝိဓရူပါနိ၊ တို့ကို။ မနသိကရောန္တဿ၊ သော။ မေ၊ ငါ့အား။ နာနတ္တသညာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါနိ၊ ယခု။ အဘိဇပ္ပါဒိဘယာ၊ အဘိဇပ္ပစသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဧကဋ္ဌာဒိနိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ ဧကဋ္ဌအစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော အာရုံကို ယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ပယ်၍။ ကေဇာတိကမေဝ၊ တဘာဝသာလျှင် ဖြစ်သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ မနသိကရိဿာမိ"တိ၊ အံ့ ဟူ၍။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။အဘိနိဇ္ဈာယိတတ္တံ၊အလွန်ရှုသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဟီနဥပက္ကိလေသဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော ညစ်ညူးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သော်လည်း။ အနဓိဋ္ဌိတတ္တာ၊ အမြဲမတည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ မဓိဋ္ဌာန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ "ဩဘာသံ ဟိ ခေါ ဇာနာမိ၊ န စ ရူပါနိ ပဿာမိ"တိ အာဒိ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။

[ဤ ပါဠိအစဉ်တို့၌ ကရောန္တဿ, ကရောတော–စသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟော သဒ္ဒါတို့၌ မဟာဗောဓိသတ္တဿ အာလောကံ – စသည်ကို ထောက်၍လည်းကောင်း အရာကို ထောက်၍လည်းကောင်း ဗောဓိသတ္တဿ-ကို သမ္ဗန်လိုသော်လည်း သမ္ဗန်ရာ၏]။

တဿ၊ ထို သြဘာသံ ဟိ—စသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ — ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပရိကမ္မောဘာသမေဝ၊ ပရိကံကိုမျှသော သြဘာသကိုသာလျှင်။ မနသိကရောမိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ သြဘာသံ၊ သြဘာသကို။ ဝါ၊ အရောင်အလင်းကို။ သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ န စ ပဿာမိ၊ မမြင်။ ရူပ ဒဿနကာလေ စ၊ ၌လည်း။ (၅၃) သြဘာသံ၊ ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤ ဝိသုဒ္ဓံ-ဟူသော ပုဒ်ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်သည်။ န ဥပက္ကိလေသဂတံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသို့ မရောက်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၌။ ဥပက္ကိလေသ ဇဟနမေဝ၊ ဥပက္ကိလေသကို ပယ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်၊ ယေန၊ အကြင်ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်အမြင် ငှ့်။ ဣဒံ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို ဉာဏ်မှ။ ဝါ၊ ထက်။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ (ထည့်)။ တဒုတ္တရိ၊ ဥပက္ကိလေသကို ပယ်ခြင်းထက် အလွန်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ စိတ္တဿ ဥပက္ကိလေသော တိအာဒီသု၊ တို့၌။ "ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဥပက္ကိလေသာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ အာဒီနဝ ဒဿနေန၊ ဤသို့ အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်။ ပဇဟိံ၊ ပယ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မယှံ၊ အား။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ န ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ မဖြစ်သောကြောင့်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မာနုသကံ ဝါတိ ဣမိနာ၊ ပုဒ်ဖြင့်။ သဘာဝါတိက္ကမံ၊ ပကတိသော မနုဿသဘောကို လွန်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ မံသစက္ခုနာ ဝိယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိယတ္တိဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ သင်ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏမတ္တာရမ္မဏတဉ္စ၊ အဆင်းမျှသာ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပမေတိ၊ နှိုင်းယှဉ်၏။ ဝါ- ဥပမေတိ၊ ဥပမာပြု၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သတ္တေ ပဿာမိ-ဟူသောပုဒ်၌။ သတ္တ-သဒ္ဒေါ၊ သတ္တ—သဒ္ဒါသည်။ ဝဏ္ဏမတ္တေ၊ အဆင်းမျှဖြစ်သော အနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ "သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ" ဟိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ သဗ္ဗသင်္ခတေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတတရားတို့၌။ ဟိနဇာတိအာဒယော ဝိယ၊ ဟိနဇာတိ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ။

[သဗ္ဗေ သတ္တာ ၌ သတ္တာ သဒ္ဒါသည် ဟိနဇာတိ စသည်ကို ဟောသကဲ့သို့ ဤ သတ္တေ ပဿာမိ ၌ မဟော၊ အဆင်းအာရုံကို ဟောသည်—ဟူလေ]။

မောဟဿ နိဿန္ဒေ၁တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိပါကော၊ ဝိပါက်တည်း။ ဝါ၊ မောဟ၏ အကျိုးတည်း။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော၊ အတီတဘဝေ၊ အတိတ်ဖြစ်သော ဘဝ၌။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပတိ၊ ယခု ဘဝ၌။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ပါဠိ သေသေန၊ ပါဠိကြွင်းနှင့်။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ ယထာကမ္မူပဂဉာဏံ၊ သည်။ ကေနဋ္ဌအတီတာရမ္မဏံ၊ စင်စစ် အတိတ် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘိန္နံ၊ ဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏။ ကိစ္စဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟလ္လကောတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သာရုပ္ပံ ဝါ၊ လျောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အသာရုပ္ပံ ဝါ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ လောကာစာရံ ဝါ၊ လောက၏ ကျင့်ရာဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိပါတကား။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ ဂုဏပရိဓံသနေန၊ ကျေးဇူးကိုဖျက်သဖြင့်။ ဂရဟတီတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "နိယတော သမ္ဗောဓိပရာယနော" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အရိယ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဂ္ဂါဝရဏံ၊ မဂ္ဂါဝရဏ အကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ မဂ်ကို တားမြစ်တတ်သော အကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဖရုသဝစနံ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို စဉ်လျက်။ ယဒိ ကထေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အပါယဂမနီယမ္ပိ၊ အပါယ်သို့ လားစေတတ်သော အကုသိုလ်ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ အကုသိုလ်ကို ပြုသဖြင့်။ သော၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပါယူပဂေါပိ၊ အပါယ်လားသည်လည်း။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဝါယာမံ မာ အကာသီတိ၊ ဟူ၍။ ထေရေန၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မထေရ်မြတ်သည်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂါဝရဏံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ မပြစ်မှားမီ ရှေးအဖို့၌ပင်လျှင်။ သောတာပန္နေန၊ သောတာပန် အဖြစ်ဖြင့်။ အပါယဒွါရော၊ အပါယ်တံခါးကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သဂ္ဂါဝရဏံ၊ သဂ္ဂါဝရဏသည်။ ဝါ၊ နတ်ရွာခရီးကို တားမြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါကတိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဝတ္တိဝိပါကံ၊ ပဝတ္တိအကျိုးသည်။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဝုဒ္ဓိ ဟေသာ ဘိက္ခဝေ အရိယဿ ဝိနယေ၊ ယော အစ္စယံ အစ္စယ

တော ဒိသွာ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရောတိ ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်၊ ပါကတိကံ၊ ပကတိအတိုင်းသည်။ အပဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ သော နက္ခမတီတိ ဣဒံ၊ ကို။ သောတာပန္နာဒီနံ၊ သောတာပန်အစရှိသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ခန္တိဂုဏသ်၊ ခန္တိကျေးဇူး၏။ မန္ဒတာယ ဝါ၊ နည်းသောကြောင့်မူလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဠ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ သံဝရတ္ထာယ ဝါ၊ စောင့်ရှောက်စိမ့်သောငှါမူလည်း။ အက္ခမနံ၊ သည်းမခံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သခါဒီနံ ၁၊သခအစရှိသည်တို့၏။ အာယဿ၊ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏာဒိနော၊ အာရုံအစရှိသည်၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသော ကြောင့်။ ကာလကိဋ္ဌကာ အသုရာ၊ ကာလကိဋ္ဌက အသုရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ သုဂတိံ ၊သို့။ ဂစ္ဆ၊ လော။” ဣတိ–ဝစနတော၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ မနုဿဂတိပိ၊ မနုဿဂတိကိုလည်း။ သင်္ဂယှတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏဝိဇ္ဇာတိ တွေ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုမေဝ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်သာလျှင်။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ မြင်တတ်သောအနက်ဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။ တဿ တဿ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဝိန္ဒနဋ္ဌေန၊ သိသောအနက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရသောအနက်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အာသဝက္ခယဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ

(၁၄) ၁၄။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေတိ တွေ၊ ဤ ပါဠိတော် ပါဌ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပုရိမသ္မိံ ယေဝ၊ ရှေးစျာန်၌သာလျှင်။ သမာဟိ တံ၊ တည်ကြည်သော။ စိတ္တံ ကိံ၊ စိတ်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညသ္မိံ ယေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တေ၊ ၌။ သမာဟိတံ၊ သော။ စိတ္တံ ကိံ၊ လော။ (အဋ္ဌကထာ၌ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ–ဖွင့်သည်ကို မျှော်)။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ယတော၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပုရိမဝိဇ္ဇာဒွယံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာနှစ်ပါးကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစျာန်ကိုပင်။ ပုန၊ တဖန်။ သမာပဇ္ဇိတွာ ဝသေန၊ ဝင်စားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိနဝံ၊ အသစ်ကို။ [illegible]၊ လောလောကို။ (အဘိကုံ–လည်း ပါဌ်ရှိ၏)။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿ နတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေတိ ဣဓ ဝိပဿ

၁။ သခါနံ (ဆဋ္ဌ)

နာပါဒကံ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗ''န္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ ဌတွာ၊ တန့်၍။ ဝါ၊ ရပ်၍။ အာဟ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထိုစျာန်ကိုပင်။ ပုန၊ တဖန်။ သမာပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြင့်။ အဘိနဝံ၊ အသစ်ကို။ ယဒိ ကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ပြုလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ ဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ ''ဝိပဿနာပါဒကံ အဘိညာပါဒကံ နိရောဓပါဒကံ သဗ္ဗကိစ္စသာဓကံ သဗ္ဗလောကိယလောကုတ္တရဂုဏာဒါယကံ ဣမံ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗ''န္တိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဝါ၊ မဖွင့်မူ၍။ ''ဣမံ ဝိပဿနာပါဒကံ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗ''န္တိ၊ ဟူ၍။ တွေကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သနည်း။ ဣမံ၊ ဤအာသဝက္ခယဝိဇ္ဇာအရာ၌။ တံ၊ ထိုသို့ အခြင်းအရာရှိသော စတုတ္ထစျာန်ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝစနဋ္ဌာနမေဝ နနု၊ ဆိုအပ်သောအရာ မဟုတ်တုံလော။ ဝါ၊ဆိုရာ မဟုတ်တုံလော။ကသ္မာ၊မူကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သဗ္ဗဂုဏနိပ္ဖါဒနတော၊အလုံးစုံသောကျေးဇူးကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဝိဇ္ဇာဒွယမတ္တနိပ္ဖါဒနတော၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာနှစ်ပါးကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊၏။(ပြန်)။ ပရိဟာရော၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့၊-အရိယမဂ္ဂဿ၊အရိယမဂ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂဈာနင်္ဂပဋ္ဌိပဒါဝိမောက္ခဝိသေသနိယမော၊ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင် ဈာနင် ပဋိပဒါ ဝိမောက္ခ အထူးတို့ကို မှတ်ခြင်းသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာသင်္ခါတာယ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် ဟု ဆိုအပ်သော။ ဗုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာယ၊ ရှေးအဖို့ဖြစ်သော ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာကို။ နိယမေန၊ မှတ်သဖြင့်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝိပဿနာပါဒကံ၊ ဝိပဿနာပါဒက-ဟူသော ပုဒ်ကိုသာ။ ဣမံ၊ ဤတတိယဝိဇ္ဇာအရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ၌။ ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ ဉာဏံ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်။ တဒါ ရမ္မဏမတ္တေန၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်ကို အာရုံပြုကာမျှဖြင့်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ပရိယာယတောတိ၊ သည်ကား။ အညေနပိ၊ တကျော သမုဒယသစ္စာမှ တပါးသော။ ပကာရေန၊ အာသဝဖြစ်သော သစ္စာအပြားဖြင့်။ ''ဣမေ အာသဝါ''တိ အယံ ဝါရော၊ ဣမေ အာသဝါ-အစရှိသော ဤဝါရကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ အာရဒ္ဓေါ၊အားထုတ်တော်မူအပ်သနည်း။ ''အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ'' တိ ပါဠိယာ၊ ဤပါဠိ၏။ အဓိကာရနုလောမနတ္ထံ၊ အရာအားလျော်စွာ ပြုခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓေါ၊ ၏။ မဂ္ဂက္ခဏေ ဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဖလက္ခဏေ

ဝိမုတ္တံ ဟောတီတိ ဣဒံ၊ ဟောတိ-ဟူသော ဤစကားကို။ ကေတ္တနယေန၊ ကေတ္တနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-အနုရူပံ၊ ကေတ္တနည်းအား လျော်စွာ။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စမာနံ၊ လွတ်ဆဲ၊ တဒေဝ၊ ထိုလွတ်သော စိတ်သည်လျှင်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝိမုတ္တံ နာမ၊ ဝိမုတ္တမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယဉ္စ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်လည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုစိတ်သည်လျှင်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အဖို့၌။ ဝိမုစ္စမာနံ နာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘုဉ္ဇမာနော ဧဝ၊ စားဆဲသော သူသည်လျှင်။ ဘောဇနပရိယောသာနေ၊ စားပြီးသည်၏ အဆုံး၌။ ဘုတ္တာဝီ နာမ၊ ဘုတ္တာဝီမည်၏။ ဝါ၊ စားပြီးသည် မည်၏။ "ဣမိနာ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ ဒဿေတိ"တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠ်၌။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ စ၊ ၏လည်း။ (ဥပ္ပတ္တိက္ကမော-၌ စပ်)။ ပဋ္ဌာနေ၊ ပဋ္ဌာန်းပါဠိ၌။ မဂ္ဂါ၊ မဂ်မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ တံ မဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ်တရားကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ပဟီနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ၏။ဣတိ အယံ ဥပ္ပတ္တိက္ကမော၊ ဤသို့သော ဖြစ်စဉ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အရာ၌။ ပဝတ္တိက္ကမော ပန၊ ဖြစ်စဉ်ကိုကား။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြား ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝိမုတ္တမိတိ ဉာဏံ အဟောသီတိ ဣဒံ၊ သည်။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓဿပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိက္ကမနိဒဿနံ၊ ဖြစ်စဉ်ကိုပြခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ခီဏာ ဇာတိ"တိအာဒိ၊ ခီဏာ ဇာတိ-အစရှိသော ပါဠ်သည်။အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိက္ကမနိဒဿနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဗ္ဘန္တ၊ တတိယဝိဇ္ဇာ၏ အဆုံး၌။ "အဗ္ဘညာသိ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန ဒေသနံ၊ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန် ဒေသနာကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဿ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ အပ္ပဝတ္တိတော၊ မဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ အပ္ပဝတ္တိသန္ဒိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိသော သူသည်။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနာတိ နာမ၊သိသည်မည်၏။"ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ ပစ္စုပ္ပန္နာနာဂတံသဉာဏ"န္တိ ဣဒံ၊ ဉာဏံ-ဟူသော ဤစကားကို။ အနာဂတံသ ဉာဏဿ စ၊အနာဂတံသဉာဏ်၏ လည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနိဿိတတ္တာ၊ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို မှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝုတ္တံ၊၏။

အာသဝက္ခယဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဥပါသကတ္တ ပဋိဝေဒနာ ကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၅) ၁၅။ ကဏ္ဏသုခတော ဟဒယင်္ဂမတောတိ ဝစနမေဝ၊ ကိုသာ လျှင်။ သန္ဒာယ၊ ၍။ အနတ္တုက္ကံသနတောတိ အာဒိ၊ ကို။ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကဏ္ဏသုခတောတိ ဣဒံ၊ ကို။ သောတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာပါထာရမဏီယတောတိ၊ သည်ကား။ ဉာဏာပါထ ရမဏီယတော၊ ဉာဏ်အား ထင်သောအားဖြင့် မွေလျော်အပ်သောကြောင့်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ ပဟဋ္ဌာမုခဇာတံ ဝါ၊ အောက်သို့ အဝရှိသော ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဖြစ်သော အောက်သို့ အဝရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ ပန၊ မဂ်သည်ကား။ အသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသောက မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုမဂ်ခဏ၌။ သောကော၊ ကို။ ပဟီယမာနော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စရိယာဒိ အနုကူလတော၊ စရိုက်အစရှိသည်အား လျော်သောကြောင့်။ အပ္ပဋိကူလံ၊ ဖြစ်၏။ "မဓုရ မိမ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "မမ္မိမ" န္တိ ဝစနံ၊ သည်။ အဓိကံ ဝိယ၊ လွန်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ရာဂဝိရာဂမိမ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဇေ၊ သို့။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီး အသီး။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥပေဟိ၊ ကပ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဓမ္မမေဝ သရဏတ္ထ မုပေဟီ" တိ၊ ၍။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ်ကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ သရဏဂတာနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း သို့ ရောက်ကုန်သောသူတို့၏။ တေနေဝ သရဏ ဂမနေန၊ ထိုသို့ ကိုးကွယ်ခြင်း သို့ ရောက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့် ခြင်းကို။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောအလားကို။ ပရိက္ကိလေသံ၊ ပူပန် ပင်ပန်း ခြင်းကို။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဟိံသတိ၊ ပယ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရတနတ္တယံ သရဏံ နာမ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည် သရဏ မည်၏။ ပသာဒတဂ္ဂရုတာဒီဟိ၊ ထို ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုခြင်း, ထို ရတနာ သုံးပါးကို အလေးပြုခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိဟတကိလေသော၊ ပယ်အပ် ဖျောက်အပ်သော ကိလေသာရှိသော။ တပ္ပရာယနတာကာရပ္ပဝတ္တော၊ ထို ရတနာသုံးပါးသို့ လည်းလျောင်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော။ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံ မည်၏။ ဝါ၊ သရ ဏဂုံ ဖြစ်၏။ တံသမင်္ဂီပုဂ္ဂလော[၁]၊ ထို သရဏဂုံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက် သော သူသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပဘေဒတော

၁။ သမင်္ဂီ (ဆဋ္ဌ)

ပန၊ အပြားအားဖြင့်ကား။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ သရဏဂုံလည်းကောင်း။ လောကိယံ၊ လောကီ သရဏဂုံလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို သရဏဂုံ နှစ်ပါးတို့တွင်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ သရဏဂုံသည်။ ဒိဋ္ဌသစ္စာနံ၊ မြင်အပ်သော သစ္စာရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်ခဏ၌။ သရဏဂမနုပက္ကိလေသသမုစ္ဆေဒေန၊ သရဏဂုံ၏ညစ်ညူးခြင်းကို ဖြတ်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။ သကလေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ရတနတ္တယေ၊ ရတနာ သုံးပါးအပေါင်း၌။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ လောကိယံ၊ ဂုံသည်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို့၏။ သရဏဂမနုပက္ကိလေသဝိက္ခမ္ဘနေန၊ သရဏဂုံ၏ ညစ်ညူးခြင်းကို ခွါသဖြင့်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာရမ္မဏံ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထိုသရဏဂုံသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ရတနတ္တယေ၊ ၌။ သဒ္ဓါပဋိလာဘော၊ သဒ္ဓါကိုရခြင်းတည်း။ သဒ္ဓါမူလိကာ စ၊ သဒ္ဓါလျှင် အရင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောကုတ္တရဿ၊ ဂုံ၏။ စတ္တာရိ သာမညဖလာနိ၊ လေးပါးကုန်သော သာမည၏အကျိုးတို့သည်။ ဝိပါကဖလံ၊ ဝိပါက်ဖြစ်သောအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယော၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ကုန်ခြင်းသည်။ အာနိသံသဖလံ၊ အာနိသံသအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ။ ပ။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စတီ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လောကိယဿ၊ ဂုံ၏။ ဘဝသောဂသမ္ပဒါ၊ သုဂတိဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်း,စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လောကိယသရဏဂမနံ၊ သည်။ တီသု ဝတ္ထူသု၊ သုံးပါးကုန်သော ရတနာတို့၌။ အညာဏသံသယမိစ္ဆာဉာဏာဒီဟိ၊ မသိခြင်း ယုံမှားဖြစ်ခြင်း မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သံကိလိဿတိ၊ ညစ်ညူးအံ့။ မဟာဇုတိကံ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာဝိပ္ဖါရံ၊ များစွာ ပြန့်ပြောသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ လောကိယဿ၊ ဂုံ၏။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသော ပျက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပျက်ခြင်းတို့တွင်။ အညသတ္ထာရာဒီသု၊ တပါးကုန်သော တိတ္ထိဆရာအစရှိသည်တို့၌။ အတ္တသန္နိယျာတနာဒီဟိ၊ မိမိကိုယ်ကို နှင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်း

သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသို့ ပျက်စီးခြင်းသည်။ အနိဋ္ဌဖလော၊ မလို အပ်သော အကျိုးရှိ၏။ အနဝဇ္ဇော၊ အနဝဇ္ဇဖြစ်သော ပျက်ခြင်းသည်။ကာလံ ကိရိယာယ၊ သေသဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပျက်ခြင်းသည်။ အဝိပါကတ္တာ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဖလော၊ ယုတ်သော အကျိုးရှိ၏။ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ၏။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်း သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ အညံ၊ တပါးသော တိတ္ထိကို။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဟူ၍။ န ဥဒ္ဒိသတိ၊ မညွှန်ချေ။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်မူလည်းဖြစ်သော။ သရဏဂတော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ကိုး ကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူသည်။ဥပါသကော၊ ဥပါသကမည်၏။ ရတနတ္တယ ဥပါသနတော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သောကြောင့်။ ဥပါသကောမည်၏။ (၁၆) ပဉ္စ ဝေရမဏိယော၊ ငါးပါးကုန်သော ကြဉ်ခြင်း တို့သည်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ သတ္တသတ္တမံသမဇ္ဇဝိသဝါဏိဇ္ဇာရဟိတံ၊ လက် နက်ကုန်, သတ္တဝါကုန်, အသားကုန်, သေအရက်ကုန်, အဆိပ်ကုန်တို့ကို ရောင်းခြင်းမှ ကြဉ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အာဇီဝေါ၊ မည်၏။ ဝါ၊ အာဇီဝဖြစ်၏။ ဝုတ္တသီလာဇီဝဝိပတ္တိ၊ ဆိုအပ်ပြီး သော သီလ အာဇီဝတို့မှ ပျက်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ နာမ၊ မည်၏။ ဝိပရီတာ၊ ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းတို့မှ ပြန်သောအားဖြင့်။ သမ္ပတ္တိ၊ သမ္ပတ္တိဖြစ်၏။

၁၆။ လစ္ဆာမ နု ခေါတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သက္ခိဿာမ နု ခေါ နော တိ ဣဒံ၊ ကို။ သမိဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံသော သူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ တိဿံ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ထို ဝေရဉ္ဇာပြည်၌။ ယော ပတ္တော၊ အကြွင်းသပိတ်ကို။ ပဂ္ဂယှတိ၊ စွဲအပ်၏။ ဝါ၊ ကိုင်အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ပတ္တံ-သော ပတ္တော၊ သည်။ ပဂ္ဂဟော၊ မည်၏။ ပဂ္ဂဟေန၊ စွဲအပ်သော။ ဝါ၊ ကိုင်အပ်သော။ တေန ပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သမာဒါယေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်တည်း။ န စ ဝဋ္ဋတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပုန ပါကံ၊ တဖန် ချက်ခြင်းသည်။ ကိဉ္စာပိ ဝဋ္ဋတိ၊ အကယ်၍ကား အပ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အပ်သော်လည်း။ န သုဋ္ဌုပက္ကတ္တာ၊ ကောင်းစွာ မကျက်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၏။ "ဥတ္တဏ္ဍုလဘတ္တံ၊ မနပ်သော ဆွမ်းကို။ လဘိတွာပိ၊ ရ၍ လည်း။ ပိဓေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။" ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနဉ္စ၊ သည် လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ၌ ကောင်းစွာ မကျက်သောကြောင့် မအပ် ဟူသောစကား

၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ "သာဝကာနံ ဝါ သိက္ခာပဒံ ပညပေယျာမ"တိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤပါဠိဖြင့်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ပစ္စာ သီလ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥပါလိတ္ထေရောပိ၊ ဥပါလိမထေရ်သည်လည်း။ တံ တံ ဝတ္ထုံ၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ တံ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍ ။ပ။ အတ္ထီတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ယဒိ ဒီပေတိ၊ အံ့။ ဇေဝံ သတိ၊ သော်။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ၌။ "ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော"တိ ဝစနံ၊ ကာလော-အစရှိသည်ဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာဆိုသော စကားသည်။ န သမေတိ၊ မညီ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထို မညီဟူသော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒါ၊ ထို ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဝါဆိုသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ သိက္ခာပဒါဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ သိက္ခာပုဒ်၏ မရှိဟူသော အနက်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ တနည်းကား၊ န သမေတိ၊ မညီသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ သမေတိ ဧဝ၊ ညီသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒါ။ပ။ ပသင်္ဂတော၊ ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပညပေတဗ္ဗာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသပ္ပဟောနကာနိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းငှါ လောက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော"တိ ဝစနံ၊ ကို။ (လိုက်)။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ "န တာဝ သာရိပုတ္တ သတ္ထာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ဝိယ၊ ဘဒ္ဒါလိ သုတ်၌ကဲ့သို့။ ဂဏေသု၊ အချို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပညတ္တေသုပိ၊ ပညတ်တော် မူအပ်ကုန်လျက်လည်း။ တဒါ၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ တောင်းပန်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ပညပေတဗ္ဗာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဓ ဝေ၊ ဤအရာတွင်ပင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "သာမံ ပစနံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းသည်လည်း။ သမဏသာရုပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သည်။ န ဟောတိ-န ဝ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်သည်း မအပ်။" ဣတိ ဝစနေန၊ ဤစကားသည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထို့ပြင်ပါ။ "ရတ္တိဝိစ္ဆေဒေါ ဝါ ဝဿစ္ဆေဒေါ ဝါ" ဣတိ အာဒိဝစနာနိ၊ ဟူသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အညထာ၊

ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အတ္တေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ''ဒွိဟာကာရေဟိ ဗုဒ္ဓါဘဂဝန္တော ဘိက္ခူ ပဋိပုစ္ဆန္တိ'' တိ ဧတ္ထ ဧဝ၊ ဤအရာ၌လျှင်။ ဟုဒံ ပါဠိဌပနံ၊ ဤသို့ ပါဠိကို ထားခြင်းသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်အပ်၏။ တံ၊ ထို စိစစ်ခြင်းသည်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း။ ပညတ္တသိက္ခာပဒသမ္ဘဝတော၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ထင်ရှားရှိသောကြောင့်တည်း။ ကိန္တု၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ပါဠိဌပနံ ဝိရောဓဝိစာရဏာ ပန၊ ပါဠိထားသော အရာ၌ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို စိစစ်ခြင်းသည်ကား။ နိပ္ပယောဇနာ ဝိယ၊ အကျိုး မရှိသကဲ့သို့။ မမ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ သင်္ဂီတိကာလေ၊ သင်္ဂါယနာတင်သော အခါ၌။ ဝုတ္တပါဠိတ္တာ၊ ဟောအပ်သော ပါဠိဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ရတ္တိစ္ဆေဒေါတိ အယံ ပါဌော၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ – ဟူသော ဤပါဌ်ကို။ သတ္တာဟကိစ္စံ၊ သတ္တာဟ ကိစ္စကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ''သတ္တာဟကရဏီယေန၊ သတ္တာဟကရဏီယ ကိစ္စဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ဝါ၊ ကိုမူလည်းကောင်း။ ဝဿစ္ဆေဒေါ ဝါ၊ ကိုမူလည်းကောင်း။ ဧကေဘိက္ခုနာပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ နကတော၊ ပြုတော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဿစ္ဆေဒဿ၊ ဝါပြတ်ခြင်း၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သတ္တာဟကိစ္စံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ ပန၊ ဝိနယဓရဆရာတို့သည်ကား။ နေစ္ဆန္တိ-န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝီမံသိတဗ္ဗော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ၌။ ဣမာယ အပ္ပိစ္ဆတာဒိပဋိပဒါယ၊ ဤသို့ အပ္ပိစ္ဆတာ အစရှိသော အကျင့်ဖြင့်။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သာလိနံ၊ သလေးတို့၏။ ဝိကတိ၊ အထူး။ သာလိဝိကတိ၊ သလေးတို့၏ အထူး။

၁၇-ဂ။ ဥပပန္နဖလောတိ၊ သည်ကား။ ဗဟုဖလော၊ များသော အသီးရှိ၏။ ''ခုဒ္ဒံမဓု''န္တိ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ထေရံ သီဟနာဒံ နဒါပေတုံ ပုစ္ဆတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (သမ္ဗာဒေတိ-၌ စပ်)။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ (၅၇) ''အာဏာယ ဌိတာနံ ။ပ။ ပယောဇန''န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ-ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အမေ့ဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ရာဇဂဟေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝေရဉ္ဇာယ စ၊ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘယတ္ထ၊

နှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌၊ ဝိတက္ကုပ္ပါဒေ၊ ဝိတက်ဖြစ်သည်တို့ကို။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။ ထေရော၊ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်သည်။ "အထ ခေါ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿာ"တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကာလကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ စိရံ၊ စိရံ–ဟူသော နပုလ္လိင် သဒ္ဒါကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဌိတိံ၊ ဌိတိကြိယာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ စိရာ၊ စိရာ–ဟူသော ဣတ္ထိလိင်–သဒ္ဒါကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ–ဝိဂ္ဂဟော၊ ဤသို့ စိရံ အဿ ဌိတိ, စိရာ အဿ ဌိတိ–ဟူသော ဝိဂ္ဂိုဟ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဟိနောတိ၊ ဖြစ်တတ် ရောက်တတ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဖလနိပ္ဖတ္တိယာ၊ အကျိုးပြီးခြင်း၏။ သဟာယံ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ–ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တရိ၊ ကတ္တုသာဓနဌ်။ ဟေတု၊ ဟေတု–သဒ္ဒါသည်။ ကာမံ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဓ၊ ဤ ဟေတု ပစ္စယော–ဟူသော ပုဒ်တို့၌။ ကာရဏာဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုအကြောင်း၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ ဟိနောတိ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ–ဧဿာ၊ ကြောင့်။ ဟေတု၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဂတန္တိ[၁]၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ (ဃဋ္ဋန္တိ–ရှိမူ စပ်တတ်ကုန်၏–ပေး)။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဃဋ္ဋော၊ မည်၏။ (ဤဃဋ္ဋောသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအဋ္ဌကထာ၌ မရှိ)။ ကိလာသုနောတိ၊ သည်ကား။ ပယောဇနာဘာဝေန၊ အကျိုး၏ မရှိသောကြောင့်။ အဝါဝဋ္ဌာ၊ အားမထုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဗောကိဏ္ဏာနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိသဘာဂေဟိ၊ သဘောမတူသော ရဟန်းတို့နှင့်။ အဗ္ဗောကိဏ္ဏာနိ၊ မပြွမ်းကုန်။ အာဂမနိယာ၊ လာလတ္တံ့သော။ (ပုဏ္ဏမာသိယာ–၌စပ်)။ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော။ (ပုဏ္ဏမေ–၌ စပ်)။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣမေသံယေဝ၊ ဤ ဝိပဿီအစရှိကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အားသာလျှင်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ ဟိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယာဝ သာသနပရိယန္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဓရန္တိ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုသို့ ဘုရားမြတ်စွာ ကိုယ်တော် ထင်ရှားရှိသရွေ့ ကာလပတ်လုံး။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏာဝ၊ မင်းမျိုး ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်သာလျှင်။ ဥစ္စာ၊ ဥစ္စ

၁။ ဃဋ္ဋန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်ကုန်၏။ ဘတ္တာပိ၊ ထိုခတ္တိယ ပြာဟ္မဏအမျိုးတို့၌လည်း။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။ ဒမေဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ "ဥစ္စနိစဥဋ္ဌာရဋ္ဌာရဘောဂါ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"မနသိ ကတွာ"တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ ဥပသမ္ပာဒျ ဥပသမ္ပာဒျ-ဣတိ၊ သမ္ပာဒျ—ဟူ၍။ တော် ဒွယံ၊ ဤပါဠ် နှစ်ထွေသည်။ ဒတ္ထိ၊ ၏။ မာဂဓေ၊ မာဂဓဘာသာ၌။ "ဥပသမ္ပဇ္ဇာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အနုပါဒါယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ အာသဝေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကတ္တရိ၊ ကတ္တားအနက်၌။ တတိယာဝိဘတ္တိ၊ တတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စိတ္တာနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ၊ ပဌမာဗဟုဝုစ် ယောဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမုစ္စိံသူတိ ပဒံ၊ ဝိမုစ္စိံသု—ဟူသော ပုဒ်သည်။ ကမ္မကာရကေ၊ ကမ္မသာဓန၌။ ဟောတိ၊ ၏။

[အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံသု—ဟူသော ပါဠ်၌။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့သည် (တတိယာကတ္တား)။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။ (ပဌမာကံ)ဝိမုစ္စိံသု၊လွှတ်အပ်ကုန်ပြီ၊-(ကံဟော ကြိယာ)—ဟုကတ္တား ကံ ကြိယာတို့ကို ထင်စေတော်မူသည်။

ဤတွင် စိတ္တာနီတိ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ—ဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်၊- ပဌမာကတ္တား အဌကထာပါဠ်၌ ပေးကုန်၏။ အာသဝေဟိ—ဟူသော ပုဒ်၌ ကတ္တားဟော တတိယာ ဝိဘတ်နှင့် မတန်နိုင်ရာ]။

ဝိမောစိတာနိ၊ လွှတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ အာသဝေဟီတိ ပဒဥ္စ၊ အာသဝေဟိ—ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း။ ပစ္စတ္တေ၊ ပဌမာအနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂဏ္ဟိပဒေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ၏။ ယဒိ၊ ၍။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ နိရုဒ္ဓါနံ၊ ချုပ်ကုန်ပြီးသော။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနာသဝတာ၊ အာသဝေါကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အာသဝေါဟူသော အာရုံမရှိသောကြောင့်။ လောကေ၊ ၌။ စိတ္တာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါကင်းသော အာရုံရှိကုန်သည်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ နိရုဒ္ဓါနိ၊ ချုပ်ကုန်ပြီးသော။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ အာရမ္မဏာနိ၊ အာသဝေါဟူသော အာရုံတို့ကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို စိတ်တို့သည်။ အနိရုဒ္ဓါသဝ

ဝသေန၊ မချုပ်သော အာသဝေါတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာသဝါနိ၊ အာသဝေါနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ သိယုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်။ ဥပရိမဂ္ဂဝဇ္ဈာသဝဝသေန၊ အထက်မဂ်သည် သတ်အပ်သော အာသဝေါ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာသဝံ၊ အာသဝေါရှိ၏။ ဝါ၊ အာသဝတရားလျှင် အာရုံရှိ၏။ အဝသိဋ္ဌာသဝသမုစ္ဆိန္နနာနုဘာဝတ္တာ၊ ကြွင်းသော အာသဝေါတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အာနုဘော် ရှိသောကြောင့်။ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်တို့သည်။ သာသဝါနိ၊ အာသဝေါရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါတရား၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သည်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့သောစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာသဝသမုစ္ဆိန္နနာနုဘာဝါဂတဖလတ္တာ၊ အာသဝေါတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အာနုဘော်ရှိသော မဂ်တို့မှလာသော ဖိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဘိံသနဿ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။ ဘိံသနကတံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ပြုခြင်း။ တသ္မိံ ဘိံသန ကတသ္မိံ၊ ထိုသို့ ကြောက်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ဘိံသန ကိရိယာယ၊ ကြောက်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ကို။ ဝိပလ္လာသံ၊ ပြန်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နပုံသကလိင်္ဂံ ဝါ၊ နပုံလိင်ကိုမူလည်း။ ကတွာ၊ ၍။ ပုရိသလိင်္ဂံ ဝါ၊ ပုရိသလိင်ကိုမူလည်း။ ကတွာ၊ ၍။ "ဘိံသန ကတသ္မိံ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ထည့်၍ သမ္ဗန်)။ နိမိတ္တတ္ထေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။—

"စမ္မနိ၊ အရေကြောင့်။ ဒီပိနံ၊ သစ်တို့ကို။ ဟန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ဒန္တေသု၊ အစွယ်တို့ကြောင့်။ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကို။ ဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါလေသု၊ အမြီးတို့ကြောင့်။ စာမရိံ၊ စာမရီမည်သော သားကို။ ဟန္တိ၊ ကုန်၏။ သိင်္ဂေသု၊ ချိုတို့ကြောင့်။ သရဘော၊ စိုင်ကို။ ဟတော၊ သတ်အပ်၏"။ ဣတိ-အာဒိ၊သည်။ အဓိကရဏံ၊ တည်ရာတည်း။

(၃၈) ၂၀ ၂၁။ နစိရဋ္ဌိတိကကာရဏာ၊ ရှည်မြင့်စွာ မတည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ကထိတော၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ စိရဋ္ဌိတိကကာရဏံ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြ[illegible]။ [illegible] ဝသေန၊ န စိရဋ္ဌိတိက-၌ ဆိုပြီးမှဆန့်ကျင်ဘက်၏ [illegible]။ ကိံ [illegible] ပိ သိဒ္ဓံ၊ အဟယ်မျှကား ပြီးကောင်း၏ရှင့်။ [illegible] ပြီး[illegible] သော်လည်း။ တံ၊ ထို စိရဋ္ဌိတိကကာရဏကို၊ [illegible] ရာ မထေရ်၏။ ဝိနယပညတ္တိယာစနာယ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို [illegible]ခြင်း၏။

ဩကာသ ကာရဏာဝိပ္ပါယတော၊ အခွင့်ပြုခြင်းအကြောင်းကို အလိုရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိနယပညတ္တိယာစနေ့ာကာသံ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အရာသို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ။ ပုန၊ တဖန်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ကော ပန ဘန္တေ ဟေတူ"တိ၊ ဟူ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ ယာစနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တောင်းပန်ခြင်းကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတုကာမော၊ ဝန်ခံတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ "အာသာဝဋ္ဌာနီယာ (ဓမ္မာ) သံဃေ ပါတုဘဝန္တိ"တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဘဝန္တိ–ဟူသော ဤပါဋ္ဌိကို။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သံဃပရိယာပန္နတ္တာ၊ သံဃာ၌ အတွင်းဝင်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဒရတ္ထဝသေ နေဝေတ္ထ ဒွိက္ခတ္တုံ ဝုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမ္ပတိ၊ ယခု။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ယာစိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒရေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစယမာနံ၊ တောင်းပန်တော်မူသည်ကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ အာဒရေနေဝ၊ ရိုသေသောအားဖြင့်သာလျှင်။ "အာဂမေဟိ တွံ သာရိပုတ္တာ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ဖြင့်။ " သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ မာ ယာစာဟိ၊ မတောင်းပန်လင့်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ယာစနာ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတာဝ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တဝ၊ သင်၏။ ယာစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတာ နနု၊ ဝန်ခံပြီးသည် မဟုတ်တုံလော။ တတ္ထကေ– ကာလေ၊ ဤမျှလောက်သောကာလ၌။ တတ္တကာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ ဤမျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား။ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာနုဇာနနကာလော၊ အာဏာပါတိမောက်ကို ခွင့်ပြုအပ်သော အခါသည်။ န တာဝ သမ္ပတ္တော၊ မရောက်သေး။ တက္ကာနုမာနဝသေန၊ ကြံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဟယာ၊ သည်။ 'ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော'တိ၊ ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဒ္ဒိသိယမာနေပိ၊ ပြဿနာ်းသော်လည်း။ ဝါ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ သော–သော ကာလော၊ သည်။ သော ကာလော၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်သောကာလသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ တထာဂတော၊ သည်သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၌။ ကာလံ ဇာနိဿတိ၊ ကာလမည်သည်ကို။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့"။ ဣတိ-ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။

ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ "သိက္ခာပဒပညတ္တိကာလတော၊ မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ အာဏာပါတိမောက္ခမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဒိသိယတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ပဝဟောနကံ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းငှါ လောက်သော။ သိက္ခာပဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "တတ္ထကံ ကာလံ ဓာနိဿတိ" တိ၊ ဟူ၍။ (ထည့်)။ အာဟ၊ ၏။ "တတ္ထာတိ ပဒံ၊ သည်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာစနာပေက္ခံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စိမ့်သောငှါ တောင်းပန်ခြင်းကို ငဲ့သော။ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်တည်း"။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကမေဝ ပဒံ၊ တပုဒ်တည်းကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ သိဒ္ဓိယာ၊ ပြီးသဖြင့်။ ဣတရဿ၊ အာဏာပါတိမောက်ကို ပြခြင်း၏။ သိဒ္ဓိတော၊ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ "သာဝကာနံ ဝိသယဘာဝတ္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒေါ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသောစကားသည်။ န သုန္ဒရံ ဝိယ၊ မကောင်းသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်မှုကား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်၏။ ပရမ္မုခေ၊ မျက်ကွယ်၌ဖြစ်မှုကား။ ဥပဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲသည်မည်၏။ "န ဘိက္ခဝေ။ပ။ဒုက္ကဋဿာ" တိ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓတ္တေန၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒသဝဿိကော၊ ဆယ်ဝါရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၏။ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဦနဒသဝဿိကဿ၊ ဆယ်ဝါအောက် ရှိသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ တဒါ၊ ထို ဦနဒသဝဿသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသောအခါ၌။ အတိရေကဒသဝဿိကော၊ ဆယ်ဝါထက်အလွန် ဝါရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဒသဝဿိကာနံ၊ ဆယ်ဝါရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ရတ္တညုမဟတ္တပ္ပတ္တတော၊ ရတ္တညုမဟတ္တအဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသတော၊ ဝါဆိုတော်မူသော နှစ်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ရာဇဂဟေ ဧဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌သာလျှင်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ ဤ အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ "ယာဝ န သံဃော ရတ္တညုမဟတ္တံ ပတ္တော တိ ဝစနံ၊ ကို။ ဣတော၊ ဤဝေရဉ္ဇာ

၁။ သုန္ဒရံ ဝိယ (ဆ၁)

ပြည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပဌမယာစနာယပိ၊ ရှေးဦးစွာတောင်း ပန်ရာ၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။''ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ရတ္တညုမဟတ္တပ္ပတ္တကာလေ၊ ၌။ ''ဒွေ သိက္ခာပဒါနိ''တိ၊ ၍။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ အရေအတွက်ကို ပိုင်း ခြားသော စကားကို။ ပဌမယာစနာယ၊ ရှေးဦးစွာတောင်းပန်ရာ၌။ ဝုတ္တ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆို အပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ရတ္တညုမဟတ္တပ္ပတ္တကာလေ၊ ၌။ ဒွေ ဧဝ၊ နှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ် တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညံ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်သည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ–အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

(၅၉)''အထ ခေါ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ'' တိအာဒိမှိ၊ ပါဠိ ၌။ အယံ၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာပြုခြင်းတည်း။ ကိရ–ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ အယံ အာယသ္မာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အဿ ဇိတ္ထေရတော၊ အဿဇိမထေရ်အထံမှ။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ကေဂါထာ မတ္တကံ၊ တဂါထာမျှသာဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဟူသော ဒေသနာ ကို။ နယသတသဟဿေဟိ၊ နည်းအရာ နည်းအထောင်တို့ဖြင့်။ ဝိဝေစေန္တော၊ ဝေဖန်တော်မူ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သာဝက ပါရမီဉာဏေ၊ သာဝကတို့၏ ပါရမီဉာဏ်တော်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ''ယော ဓမ္မော၊ အကြင် တရားသည်။ ဓမ္မသာမိနာ၊ တရားအရှင် ဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်းလျက်လည်း။ ပရမ္မုခတော၊ ဘုရားမြတ်စွာမျက်ကွယ်မှ။ သုတမတ္တောပိ၊ ကြားရရုံမျှသာ ဖြစ်လျက်လည်း။ မယှံ၊ အား။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဂုဏဝိသေသံ၊ ဂုဏ်အထူးကို ။ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသော။ အယံ သဒ္ဓမ္မော၊ ဤသို့ ထင်ရှားရှိသော ချီးမွမ်းအပ်သော မြတ်သော တရားတော် သည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့ဩဖွယ်ရှိစွတကား။ သဒ္ဓမ္မော၊ ထင်ရှားရှိသော ချီးမွမ်းအပ်သောမြတ်သောတရားတော်သည်။ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ ယံ တိဋ္ဌေယျ၊ အကြင်သို့ တည်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ရှည်မြင့်စွာ တည်မှုကား။ သာဓု ဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား။''ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ဖြစ်၍။ ''ကတမေ သာနံ နု ခေါ ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ။ပ။ န စိရဋ္ဌိတိက''န္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိ၌။ သမတိံနိဝိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ တ မတ္ထဉ္စ၊ ထို ဗြဟ္မစရိယအထူး ဖြစ်သော အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏဉ္စ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ ရှည်မြင့်စွာ

တည်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အဂ္ဂသာဝကဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍။ ဝါ၊ သိ၍။ “သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်သည်။ စိရဋ္ဌိတိကာရဏံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းအကြောင်းတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝိနယပညတ္တိယာစနော ကာသကရဏတ္ထံ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အခွင့်ကိုပြုအံ့သောငှါ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ပဋ္ဌာ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇနေ၊ ဖြေရာ၌။ ဝိနယပညတ္တိယာစနောကာသော၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အခွင့်သည်။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ “တေဿ ဘဂဝါ ကာလော တေဿ သုဂတ ကာလော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝိနယပညတ္တိံ၊ ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ[၁]၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတဘာဝဥ္စ၊ ဝန်ခံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ “တေဿ ဘဂဝါ ကာလော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တကာလဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆိုအပ်သောကာလ၏။ အကာလတဥ္စ၊ ကာလ မရောက်သေးသည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာလဿ စ၊ ၏လည်း။ အနုညာဝိသယတဥ္စ၊ ဘုရားမှတပါးသော သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍။ “အာဂမေဟိ တွ” န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ယာစနဥ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ကာရုညတဥ္စ၊သနားတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ “တေန ခေါ ပန သမယေန ဘိက္ခူ အနုပဗ္ဗာယကာ အနာစရိယကာ အနေဝါဒိယမာနာ” တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝေပုလ္လမဟတ္တတံ၊ ဝေပုလ္လမဟတ္တအဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သတ္တာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တာဒီနိ စ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း ဥပဇ္ဈာယ်ဝတ်အစရှိကုန်သော။ ဝိနယကမ္မာနိ၊ ဝိနည်းကံတို့ကိုလည်းကောင်း။ တဒနုရူပသိက္ခာပဒါနိ စ၊ ထို အကြောင်းအားလျော်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပညာပေသိ၊ ၏။ တမေဝ ၊ ။ အနုညာမနေ၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဒွါဒသမဝဿ၊ ကဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော ဝါ ။ ပတွာ၊ ၍။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ၌။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝါ၊ ဝေရဉ္ဇာယံ ၌။ ဒွါဒသမံ၊ ကဆယ့်နှစ်ဝါမြောက်သော။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တဒါပိ၊ ယိုသို့ ဝေရဉ္ဇာ

[၁]။ တဿ (သျှ)

ပြည့်၍ ဝါဆိုတော်မူသော နှစ်၌လည်း။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သတ္တာရာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေသု၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်သော။ စိရဋ္ဌိတိဟေတူသု၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဇာတေသု၊ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ "နဝင်္ဂသတ္ထုသာသနမဟတ္တတာ စ၊ ကိုးပါးသော အင်္ဂါရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ၏များသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သမ္ဘတိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝိနယပညတ္တိ စ၊ ဝိနည်းပညတ်သည်လည်း။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များသည်။ ဇာတာ၊ဖြစ်ပြီ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော ဧဝ ဧကော၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ တခုကိုသာလျှင်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ န တာဝ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မမူသေး။ သော စ၊ ထိုပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကိုလည်း။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ သံဃေန၊ သည်။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ (ကရိယတိ-ပါဌ်ရှိ၏)။ သံဃောပိ၊ သံဃာသည်လည်း။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပစ္ဆိမကဿ၊ ဂုဏ်အငယ်ဆုံး ရဟန်း၏။ သောတာပန္နတ္တာ၊ သောတာပန် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။" ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၍။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ အနုဇာနာပေတုကာမော၊ ခွင့်ပြုတော်မူစေလိုသည် ဖြစ်၍။"ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော"တိ အာဒိ၊ ကို။ (ထည့်)။ အာဟ၊ ၏။ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ယတ္တကေဟိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ကို။ အနုဇာနိယတိ၊ ခွင့်ပြုလတ္တံ့။ တတ္တကာနံ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ပညတ္တိယာစနပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ပညတ်စိမ့်သည်ကို တောင်းပန်ခြင်း ရှေ့သွားရှိသော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်တော်မူသော။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပဗ္ဗုပ္ပန္နဝိတက္ကသူစနပုဗ္ဗောဝိဿဇ္ဇနက္ကမဝသေန၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော နစိရဋ္ဌိတိက အကြံကို ကြားခြင်း, မေးခြင်း, ဖြေခြင်း အစဉ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယာစနောကာသေ၊ တောင်းပန်ရာသော အခွင့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ "ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော"တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ "ယံ ဘဂဝါ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေယျာ" တိ ဧတ်၊ ပညပေယျ-ဟူသော ဤပါဋ္ဌကို။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကပ္ပဟောနကံ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းငှါ လောက်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ 'အယံ အတ္ထော၊ ဤ အနက်ကို။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ (၉ဝ) ဒီပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊၏။ တတ္ထ၊ ထို ဘဒ္ဒါလိသုတ်၌။ ဗဟူသု၊ များစွာ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့ကို။ ပညတ္တေသု စ၊ ပညတ်အပ်ကုန်လျက်လည်း။

ပညပိယမာနေသု၊ပညတ် စေအပ်ကုန်လျက်လည်း။ "န တာဝ ဘဒ္ဒါလိ သတ္ထာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေတီ" တိအာဒိ၊ ကို။ အပညတ္တံ၊ မပညတ် အပ်သေးသော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဉာတပိ၊ ဤသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းကို တောင်းပန်သော အရာ၌လည်း။ အပညတ္တံ၊ မပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ ၌။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ နာနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား ခွင့်မပြုသေး။ဉာတိ ဒဿေန္တော၊ ဤသို့ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ "နိရဗ္ဗုဒေါ" တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သံဃေ ဝေ၊ သည်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်။ ဩဝါဒပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ ဝါ၊ကို။ အနုဒ္ဒေသကာရဏံ၊ မပြအပ်သော အကြောင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တသ္မိံ၊ ထိုဩဝါဒပါတိမောက်ကို မပြအပ်သော အကြောင်းသည်။ သတိ၊သော်။ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာနုဇာနနမ္ပိ ယတော၊ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကို ခွင့်ပြုလိုသောကြောင့် တည်း။ တထာ စ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထိုအာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကို။ တတော၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ဝါမှ။ ဝါ၊ ထို ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဆိုသော ဝါမှ၊ အဋ္ဌနံ့ ဝဿာနံ၊ ရှစ်နှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အနုညာတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓကေ၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌပနက္ခန္ဓက ၌။ "န ဒါနာဟံ ဘိက္ခဝေ ဣတော ပရံ ဥပေါသထံ ကရိဿာမိ။ပ။ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသေယျာထာ" တိ၊ ဥဒ္ဒိသေယျာထ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ "တေန ခေါ ပန သမယေန ဘိက္ခူ ။ပ။ ပဋိသေဝိတွာ စိရေန အာဂမာသီ" တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝတ္ထု၊ သည်။ အာဂတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ သုဒိန္နဝတ္ထုတော၊ သုဒိန္နဝတ္ထုမှ။ ပရတော၊ နောက် ၌။ ဥပ္ပန္နမ္ပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓက၌။ ယထာဓိကာရံ၊အရာ အားလျော်စွာ။ သမောဓာနေတုံ၊ ပေါင်းခြင်းငှါ။ ဝါ၊ တပေါင်းတည်း ထားခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓက ၌လျှင်။ "ဥဘယာနိ ခေါ ပနဿ ပါတိမောက္ခာနိ ဝိတ္ထာရေန သွာဂတာနိ ဟောန္တိ" တိအာဒိနာ၊ ဟောန္တိ-ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အင်္ဂါနိပိ၊တို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏၊ အာဒိတောယေဝ၊ အစမှလျှင်။ ဥဘတော ပါတိမောက္ခာနိ၊ တို့သည်။ န သိဒ္ဓါနိ၊ မပြီးကုန်။ ဉာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အပိ စ၊ တနည်း သော်ကား။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အယံ အနုက္ကမော၊ ဤဆို

လတ္တံ့သော အစဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။—ဣဒံ အယံ အနုက္ကမော၊ ဤအစဉ် သည်။ သေယျထာ—ကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ရာဟုလကုမာရော၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖွားလတ်သော်။ ဗောဓိ သတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော ဒုက္ကရစရိယာအမှုကို။ ကတွာ၊ ၍၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မိံ ယေဝ သံဝစ္ဆရေ၊ ထိုဘုရားဖြစ်သော နှစ်၌ပင်လျှင်။ ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကပိလဝတ္ထုသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာ မင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ၏။ အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒ သုတ္တဋ္ဌကထာယံ၊ အမ္ဗလဋ္ဌိက ရာဟုလောဝါဒသုတ်အဋ္ဌကထာ၌။ "အယံ ဟိ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင် ရာဟုလာသည်။သတ္တဝဿိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသော အခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ စီဝရကဏ္ဏေ၊ သင်္ကန်းစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ 'ဒါယဇ္ဇံ မေ သမဏ ဒေဟိ၊ ဒါယဇ္ဇံ မေ သမဏ ဒေဟီ'တိ၊ ဟူ၍။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ယာစမာနော၊ တောင်းသောကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေ ရဿ၊တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား။ နိယျာဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရှင်ပြုတော်မူအပ်၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာ သာမဏေကို။ အာ ရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သရဏဂမနုပသမ္ပဒါ၊ သရဏဂုံဖြင့် ခံပြုသော ဥပသမ္ပဒ ကံကို။ ပဌမဝဿဗ္ဘန္တရေ ဧဝ၊ ပထမဝါ၏ အတွင်း၌ သာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပ သမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အပိ စ၊ အံ့။ ရာဟုလဝတ္ထုမှို၊ ရာဟုလာဝတ္ထုကြောင့်။ "န ဘိက္ခဝေ အနနုညာ တော မာတာပိတူဟိ ပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဝါဆိုသည်မှ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤ သို့သောအနက် သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

(၆၁) ယော ထေရော၊ အကြင် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဟေတုနိရောဓံ၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော အကျိုးတရားကို။ သုတွာဝ[၁]၊ နာတော်မူရသောကြောင့်

၁။ သုတွာ စ (ဆဋ္ဌ)

လျှင်။ နိရောဓုပါယံ၊ ချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝါ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။ ဝိပဿိ[၁]–ဝိပဿန္တော၊ အထူးသဖြင့် မြင်တော်မူပြီးသော။ သုဂတဂ္ဂသိဿော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော တပည့်တော်သည်။ တော်၊ ဤအကျိုးအကြောင်းဖြစ်သော တရားအပေါင်းကို။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပေက္ခေန၊ ရှုဆင်ခြင်တော်မူတတ်သော ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။

သဒ္ဓမ္မရာဇဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဂ္ဂသိဿော၊ မြတ်သောတပည့်တော် အထူးဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ မုနိန္ဒေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကသော၊ အကြိမ်များစွာ။ သောဠသဓာ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အပြားဖြင့်။ ပသတ္ထော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ယသဿ၊ အတုမရှိ ကျော်ဇောခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။

တသ္မာ ဟိ–တသ္မာ ဧဝ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်လျှင်။ သိက္ခာပဒဗန္ဓကာလော၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ဖွဲ့သောကာလကို။ ဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောကာလကို။ ဉာတုမ္ပိ၊ သိခြင်းငှါလည်း။ လောကေ၊ ၌။ အတိဘာရိယော ဝ၊ အလွန်ခဲယဉ်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ အလွန်ဝန်လေးသည်သာလျှင်တည်း။ သိက္ခာပဒဘာဝဘေဒေါ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ခြင်းအထူးအပြားသည်။ ပဂေ ဝ–ပါ ဧဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ အညော၊ တပါးသော အထူးအပြားသည်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပညတ်အပ်သော ကာလ သိက္ခာပုဒ် အထူးအပြား ဖြစ်ကြောင်း၌။ ပဂေဝ–ပါ ဧဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို သိခြင်းငှါ အတိဘာရိယဖြစ်ရာ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ အပိ၊ ပစ္စေကဘုရားသည်ပင်သော်လည်း။ တံ ဒွယန္တု[၂]–တံ ဒွယံ ဧဝ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောကာလ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ခြင်း အထူးအပြားကိုလျှင်။ ဉာတုံ ၊ သိခြင်းငှါ။ န သက္ကာ ဝ၊ မစွမ်းနိုင်

၁။ ဝိပဿီ (ဆဋ္ဌ)　　၂။ နေတုံ (ဆဋ္ဌ)

ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုသို့သော သာဝကတို့သည်။ ဉာတုံ၊ ငှါ။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သော ကာလ၌။ တထာဂတော ဝ၊ သည်လျှင်။ နိဿံသယံ၊ ယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇာနိဿတိ၊ သိတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

[ဤ၌ ဉာတုံ န သက္ကာ ဝ ပဂေဝ နေတုံ နိဿံသယံ—ဟု ဋီကာ ပါဌ် ရှိ၏။ ဉာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ ဝ၊ လျှင်တည်း။ နေတုံ၊ သူတပါး တို့ သိခြင်းငှါ။ ပဂေဝ-ပါဠေဝ၊ ရှိအံ့နည်း — ဟု အနက်သမ္ဗန်]။

ဣတိ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်၊ တံ အတ္ထံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော အနက်ကို။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဉတွာ၊ သိပြီး၍။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ကမဘာဝဘေဒံ၊ အစဉ်ဖြစ်သင့်သော အထူးအပြားကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ နေတုံ၊ သိစေခြင်း ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ယုတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သင့်သောအကြောင်းကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာအပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ရှာမှီးရာ၌။ ကမဘေဒေါ၊ အစဉ် အထူးအပြားသည်။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပရတော၊ မှ။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘာဝ ဘေဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းအထူးအပြားသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ဥက္ခိတ္တကာနုဝတ္တန ပစ္စယာ၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်။ အနာပတ္တိကော၊ အနာပတ္တိက ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနီ ပန၊ ရဟန်းမိန်းမသည်ကား။ သမနုဘဋ္ဌာ၊ ကမ္မဝါစာ ဖတ်အပ် သည်ဖြစ်၍။ ပါရာဇိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါရာဇိကာ ပတ္တိပဋိစ္ဆာ ဒနေ၊ ပါရာဇိက အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို။ အာရောစေန္တဿ၊ ကြားသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တဿ စ၊ ဖုံးလွှမ်းသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသော အပြစ်ရှိသော။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ အာရောစေန္တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တဿ၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ ဘိက္ခုဿ စ၊ ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣစ္စေဝမာဒီဟိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဘာဝဘေဒ

သိက္ခာပဒါနံ၊ ဖြစ်ခြင်း အထူးအပြား မရှိကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝုတ္တ၊ ဤသို့ အကြောင်းကို ရှာမှီးရာ၌။ ဘာဝဘေဒေန၊ ဖြစ်ခြင်းအထူး အပြားဖြင့်။ ယုတ္တိပရိယေသနံ၊ အသင့်ကို ရှာမှီးခြင်းကို။ သာဓယမာနော ပိ၊ ပြီးစေခြင်းသည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ အနုမ္မာဒဝိဿာတဘာဂိ၊ မရူးခြင်း သဘော မပင်ပန်းခြင်းသဘော အဖို့ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သကလဿာပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဝိနယပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋက၏။ (နိဒါန်—၌ စပ်)။ ဝိတက္ကယာစန ကာလ ကာလညုကာရဏ ဖလပယောဇနေဟိ၊ ဝိတက္က အာယာစန ကာလ ကာလညုကာရဏ ဖလ ပယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သတ္တဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ နိဒါနံ၊ ကို။အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ နိဒဿိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ဝါ၊ ထိုဝိနယနိဒါန်း၌။ ထေရဿ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ (၆၂)ဝိနယပညတ္တိယာစနဟေတုဘူတော၊ ဝိနည်း ပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အကြံသည်။ ဝိ တက္ကော နာမ၊ မည်၏။ တဿေဝ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏လျှင်။ "ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော"တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ယာစနာ နာမ၊ မည်၏။ ရတ္တညုဝေပုလ္လလာဘဂ္ဂ ဗာဟုသစ္စမဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ ရတ္တညုမဟတ္တ ဝေပုလ္လမဟတ္တ လာဘဂ္ဂမဟတ္တ ဗာဟု သစ္စမဟတ္တသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကာလော နာမ၊ မည်၏။ သဗ္ဗညူ ဧဝ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ကာလညူ နာမ၊ မည်၏။ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ၊ အာသဝဋ္ဌာနိယဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်သော အဖြစ်သည်။ ကာရဏံ နာမ၊ မည်၏။ "ယာဝ သံဃေ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ ဓမ္မာနံ ပဋိဃာတာယာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အာသဝဋ္ဌာနိယဓမ္မပဋိဃာတော၊ အာသဝဋ္ဌာနိယဓမ္မ တို့ကို ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဖလံ နာမ၊မည်၏။ "ယထယိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ အဒ္ဓနိယံ အဿ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သာသနဗြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ စိရဋ္ဌိတိ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်းသည်။ ပယောဇနံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဒါန်းစကားအစဉ်၌။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။—

"ဝိတက္ကော ယာစနာ ကာလော၊ ကာလညူ ကာရဏံ ဖလံ။
ပယောဇနန္တိ သတ္တင်္ဂံ၊ နိဒါနံ ဝိနယဿိ မာ" တိ—

ဟူသည်တည်း။

ဝိတက္ကော၊ ဝိနည်းပညတ်၏အကြောင်းကို ကြံခြင်း။ ယာစနာ၊ "ဒေသေဿ ဘဂဝါ ကာလော"စသည်ဖြင့် တောင်းပန်ခြင်း။ ကာလော၊ ရတ္တညူမဟတ္တ—စသောကာလ။ ကာလညူ၊ ကာလကိုသိသော ဘုရား။ ကာရဏံ၊ အာသဝဋ္ဌာနိယ၏ ထင်ရှားဖြစ်သော အကြောင်း။ ဖလံ၊ အာသဝဋ္ဌာနိယတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုး။ ပယောဇနံ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ၏ ရှည်မြင့်စွာတည်ခြင်း အကျိုး။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ၊ ဤ အရာ၌။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပိဋကၢ၏။ နိဒါနံ၊ သည်။ သတ္တင်္ဂံ၊ အင်္ဂါ ခုနစ်ပါးရှိ၏။ ဝါ၊ ခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။

၂၂။ အန္တိမမင်္ဂလန္တိ၊ သည်ကား။ အဗ္ဘန္တရမင်္ဂလံ၊အဗ္ဘန္တရမင်္ဂလတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၏။ တံ၊ ထို အန္တိမမင်္ဂလသည်။ ဣတရေသံ၊ မဟာမင်္ဂလ မဇ္ဈိမ မင်္ဂလတို့၏။ အန္တော၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကမင်္ဂလံ၊ ခုဒ္ဒက မင်္ဂလတည်း။ အနုမတိဒါနဝသေန၊ အလိုကိုပေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒတွာ၊ ၍။ တေသံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထို ဘုရားရှင်တို့၏။ စာရိကာယ၊ ကြွသွားတော်မူခြင်းဖြင့်။ ဝိနေတဗ္ဗာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော။ ဝိနေယျသတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သြစိနန္တော ဝိယာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ ဗဟုပုပ္ဖံ၊ များ သောပန်းပွင့်ရှိသော။ ဂစ္ဆံ၊ ပန်းချုံကို။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်တို့သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ သြစိနန္တိ ဝိယ၊ ဆွတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဗဟု ဝေနေယျေသု၊ များစွာကျွတ်ထိုက်သူရှိကုန်သော။ ဂါမာဒီသု၊ ရွာ အစရှိ သည်တို့၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေနေယျ ပုညံ၊ ဆုံးမထိုက်သော သူတို့၏ကောင်းမှုကို။ ပရိဟာရန္တော၊ ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်၏။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သုခံ၊ ချမ်းမြေ့စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သပရိပ္ပန္ထံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။ ဝေ ဒနာသုခံ ဝိယ၊ ဝေဒနာသုခကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မနုဿာ ပန၊ လူတို့ သည်ကား။ ဣမသ္မိံယေဝ စက္ကဝါဠေ၊ ဤ စကြဝဠာတခု၌ သာလျှင်။ ပေါဓနေယျာ၊ သိထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာ ကရုဏာယ၊ ဖြင့်။ ဝုဝံ၊ အမြဲ။ သတ္တသမဝလောကနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ကောင်း စွာ ကြည့်တော်မူခြင်း။ သြတိဏ္ဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိသမဇ္ဈံ၊ ပရိသတ်၏ အလယ်သို့။ အာဂတော၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝါ-သံဃမဇ္ဈံ၊ ၌။ အာရောစိတော၊ ကြားလတ်သော်။ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ တုမှာကံ၊အရှင်တို့အား။ ယံ ဒေယျ

ဓမ္မံ၊ အကြောင်လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဒေယျာမ၊ လှူပါကုန်၏။ တံ ဒေယျဓမ္မံ၊ ထိုလှူဖွယ် ဝတ္ထုကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါအံ့ နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဃရာဝါသာ၊ အိမ်ရာထောင် သော လူ့ဘောင်၌ နေခြင်းတို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဣတိ- တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ နည်း။ ဒုတိ ယဝိကပ္ပေ၊ ဒုတိယဝိကပ်၌။ တန္တိ၊ သည်ကား။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ "တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တံ၊ ထိုလှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ကုတော၊ မှာ။ လဒ္ဓါ၊ ရပါကုန်အံ့နည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေ စိ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ပဌမံ၊ ပထမ ဝိကပ်သည်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယာကို။ ပေက္ခတိ၊ ငဲ့၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယ ဝိကပ်သည်။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ကို။ ပေက္ခတိ၊ ငဲ့၏။ "ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယော ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာ သည်ကား။ "ပဌမယောဇနာယ၊ ၌။ ယံ ဒါနပုညံ၊ အကြောင်အလှူဖြစ်သော ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဒါနပုညံ၊ ထိုအလှူဖြစ်သောကောင်းမှုကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဗ္ဘာ၊ ရပါအံ့နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဃရာဝါ သာ၊ တို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညန္တရာယဗဟုလာ၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်း များကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုတော လဗ္ဘာ၊ အံ့နည်း။ (ပြန်)။ ဒုတိယယောဇနာယ၊ ၌။ တေမာသဗ္ဘန္တရေ၊ သုံးလတွင်း ၌။ ယံ၊ အကြောင်ဝတ္ထုကို။ အဟံ၊ သည်၊ ဒဒေယျံ၊ လှူအပ်၏။ တံ၊ ထိုသုံးလတွင်း၌ လှူအပ်သောဝတ္ထုကို။ အတိက္ကန္တကာလတ္တာ၊ လွန်သောကာလရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုတော၊ အဘယ်မှာလျှင်။ ဝါ၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဒဒေယျံ၊ လှူနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေ တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။" သီလာဒိကုသလဓမ္မေ၊ သီလ အစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ သန္ဒဿနာဒိ၊ ကောင်းစွာ ပြခြင်း အစရှိသော။ မမ္မရတနဝဿံ၊ တရားရတနာ တည်းဟူသော မိုးကြီးကို။ ဝဿိ တွာ၊ ရွာစေ၍။

၂၃။ ပတ္တုဏ္ဏဒေသေ၊ ၌။ ပတ္တုဏ္ဏံ၊ ပတ္တုဏ္ဏပုဆိုးသည်။ ပဋ္ဋဝရံ၊ မြတ် သောပုဆိုးတည်း။ ဝါ၊ ပုဆိုးမြတ်ကည်း။ ဖောသယာဂန္တိ၊ သည်ကား။ မဟာ ဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူတည်း။ ဝါ၊ ကြီးသောအလှူတည်း။ ပရိပုဏ္ဏသက်ပ္ပတ္တိ ဝတ္ထု၊ ၌။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ သောဟဗ္ဗံ၊ နာအပ်သော တရားကို။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သုဏိံ၊ နာရ၏။ ဝါ၊ နာအံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပါ၊ ယည်း။

ကတြိဒန္တိ၊ တတြိဒံ-အစရှိသော။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ကို။

(၆၃) ဥပါလိ ဒါသကောတိ အာစရိယပရမ္ပရတော၊ ဥပါလိ ဒါသက အစရှိသော ဆရာအဆက်ဆက်အားဖြင့်။ ဗာဟိရဗ္ဘန္တရနိဒါနဉ္စ၊ ဗာဟိရနိဒါန်း အဗ္ဘန္တရနိဒါန်းကိုလည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပညတ္တိဋ္ဌာနသင်္ခါတံ၊ ပညတ္တိဋ္ဌာနဟု ဆိုအပ်သော။ အာဝေဏိကနိဒါနဉ္စ၊ အသီးအခြားဖြစ်သော နိဒါန်းကိုလည်းကောင်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "နိဒါနသ္မ ပဘေဒဒီပနတော"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ထေရဝါဒါဒိ၊ ထေရဝါဒအစရှိသည်သည်။ ဝတ္ထုပဘေဒေါ၊ ဝတ္ထုပဘေဒသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သကာယ ပဋိညာယ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ နာသေထာတိအာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၏။ ပရသမယ ဝိဝဇ္ဇနတောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂနယဘေဒဒဿန တောတိ ဣဒံ၊ ကို။ တိဿော ဣတ္ထိယောဘူမဋ္ဌံ ထလဋ္ဌန္တိအာဒိ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မာရာဝဋ္ဋနပဋိဃာတတာယ၊ မာရ်လှည့်ခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သတ္တိ၊ သတ္တိတော်သည်။ ဝါ၊ တန်ခိုးတော်စွမ်းသည်။ နတ္ထိ ကိံ၊ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ (ထည့်)။ အာဟ၊ ၏။ သတ္တိ၊ သတ္တိတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုမာရ်လှည့်ခြင်း၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဥပဂုတ္တကာလေ၊ ရှင်ဥပဂုတ်သည် ဆုံးမသောအခါ၌။ ပသာဒဟေတုတ္တာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ကြည်ညိုခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥပဂုတ္တာ မိဋ္ဌာနံ၊ အရှင်ဥပဂုတ်၏ မိဋ္ဌာန်ခြင်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ အာစိဏ္ဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒိဇဒဿနေ၊ အိမ်သို့သွား၍ ပုဏ္ဏားကို ရှုသဖြင့်။ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကို မြင်စေသဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ မာရာဝဋ္ဋန ဟေတု၊ မာရ်လှည့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏား၏၊ ပုညန္တရာယော၊ ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ပယောဇနံ၊ ဤသို့ သိစေခြင်းအကျိုးရှိ၏။

[မာရ်လှည့်၍ ပုဏ္ဏားသည် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့၏။ ငါကြွသွားရ မှုကား မာရ်လှည့်၍ မေ့လျော့ခြင်းပျောက်၍ ငါ၌ အာရုံပြု၍ သတိ ရသဖြင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏-ဟူလိုသည်]။

မာရမနောရထဿ၊ မာရ်၏ နှလုံးအလို၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်စီးခြင်း ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ သော့ပိ ဒိဇော၊ ထိုဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏား သည်လည်း။ သသိဿသံဃဿ၊ တပည့်သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်

တက္ကဖြစ်သော။ ဇိနပုင်္ဂဝဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား။ အသေသက်၊ အကြွင်းမရှိသော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဘေဒ၊ အပ်သော ဘဏ္ဍာအပြားရှိသော။ ဒါန်၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။

သသိဿော၊ တပည့်သားတော်နှင့် တကွဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဝ၊ စွာ။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ အပ်သော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို။ ဥဒ္ဒက္ကိုက်၊ အထုပ်အပိုးကို။ ကတွာ၊ ၍။အဂမာသိ ကိံ၊ ကြွသွားတော်မူလေသလော။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဥဒ္ဒက္ကိုက်၊ အထုပ်အပိုးကို။ ကတွာ၊ ၍။ န အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မမူ။ တေမာသိဘာဂိယံ၊ သုံးလအဖို့ရှိသော။ ပုညရာသိကံ၊ ကောင်းမှုအစုဖြစ်သော။ ဒေယျဓမ္မံ ပန၊ လှူအပ်သောဝတ္ထုကိုကား။ အပဋိက္ခိပန္တော၊ ပယ်တော်မမူမူ၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ ဥပါယတော၊ ဥပါယ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ပရိယာယ်ဖြစ်သော အကြောင်းဖြင့်။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူပြန်၏။

တဒညထာ၊ ထိုမှတပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္တော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ မာရမနောရထော၊ မာရ်၏ နှလုံးအလိုသည်သာလျှင်။ ပူရော၊ ပြည့်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဒိဇဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ ပူရော၊ ပြည့်သည်။ နေဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ သော ဒိဇော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌။ မိစ္ဆာဘိမာနေန၊ မှားသော အလွန်သော မာန်ဖြင့်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ မဟန္တံ၊ သော။ ပါပံ အပိ၊ မကောင်းမှုသို့လည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။အသာဒိယန္တော၊ မသာယာသော်လည်း။ တံ ဒေယျဓမ္မံ၊ ထို လှူအပ်သောဝတ္ထုကို။ အပဋိက္ခိပန္တော၊ မပယ်မူ၍။ ဥပါယေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပုညဗုဒ္ဓိံ၊ ကုသိုလ်ပွားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ မာရဿ စ၊ ၏လည်း။ မနောရထဝိဃာတံ၊ နှလုံးအလို၏ ပင်ပန်းခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဂမာသိ၊ ၏။"ဣတိ အယံ နယော၊ သည်။ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာနည်းကို။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ပါဠိနယာနုလောမတော၊ ပါဠိတော်နည်းအားလျော်သောအားဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား--

"သသိဿော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဒိဇဿ၊ ဝေရဥ္စပုဏ္ဏား၏။ တံ စိဝရံ၊ ထိုသို့ လှူသောသက်န်းကို။ အာဒိတော၀၊ အစ၌

လျှင်။ ယဒိ အဂ္ဂဟေသိ၊ အကယ်၍ ခံတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ ဇေ၀ံ သတိ၊ သော်။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိသတိဝဿကာလေ၊ ဝါတော်နှစ်ဆယ်ရှိသော ကာလ၌။ ဇီဝကယာစနာပိ၊ ဂဟပတိ စီဝရကို ခံခြင်းငှါ ခွင့်ပြုခြင်းကို ဇီဝကတောင်းပန်သော စကား သည်လည်း။ နေဝ ဝိရုဇ္ဈတေ၊ မဆန့်ကျင်ပြီလော။ ဝိရုဇ္ဈတေ ဇေ၀၊ ဆန့်ကျင်သည်သာလျှင်တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆန့်ကျင်သော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ သုဝိစာရယိတွာ၊ ကောင်းစွာစဉ်းစား၍။ ယုတ္တံ နယံ၊ သင့်သော နည်းကို။ စိန္တယိတုံဝ၊ ကြံခြင်းငှါသာလျှင်။ ယုတ္တံ၊ ၏။'' ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဝေရဉ္ဇာပဏ္ဏာသလူသော သက်န်းကို ခံတော်မူသော် ဇီဝက တောင်းပန်သော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်၏။ ထို့ကြောင့် ဝေရဉ္ဇာ ပဏ္ဏာသလူသောအခါ မပယ်သော်လည်း မသာယာဟူ၍ အသင့်ကို ကြံ၍ယူလေ—ဟူလိုသည်]။

ဝေရဉ္ဇကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

.(၆၄) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာယသ္မာ ဥပါလိတ္ထေရော၊သည်။ ဝိနယ ပညတ္တိယာ၊ ၏။ သာခရဏနိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပါဋ္ဌေက္ကံ၊ အသီး အသီး။ ပညတ္တိဋ္ဌာနသခ်ါတံ၊ ပညတ္တိဋ္ဌာနဟုဆိုအပ် သော။ နိဒါနံ၊ ကို။အာဒိံ ကတွာ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ အနုပညတ္တိ ဝိဘာဂါပတ္တိ ဘေဒန္တရာပတ္တိအာဒိကံ၊ ပုဂ္ဂလပညတ် အနုပညတ် ဝိဘာဂအာပတ် ဘေဒန္တရ အာပတ် အစရှိသော။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ဝိဓိံ၊ အစီအရင်ကို။ နိဇ္ဇဋံ၊အထုံးအဖွဲ့ မရှိသည်ကို။ နိဂုမ္ဗံ၊အထွေးအယှက် မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ''အထ ခေါ ဘဂဝါ။ပ။ဝိဟရိတွာ'' တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဌတွာ၊ ၍—

သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ကမဘေဒံ၊ အစဉ် အထူးအပြားကို။ ပကာသယေ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပကာသ ယေ၊ နည်း။ တသ္မိံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့၏ ကမဘေဒကို ပြခြင်းသည်။

၁။ ဆဋ္ဌမူ၌—ဤနိဂုံး အဗ္ဘန္တရနိဒါန်းအဆုံး၌ ရှိသည်။

သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ ယတော၊ ကြောင့်။ နိဒါနာနံ၊ တို့၏။ ကမ
သိဒ္ဓိ၊ အစဉ်၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။
ပကာသယေ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ပြအပ်သော ကမဘေဒ၌။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ယထာ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဒေသနာက္ကမော၊ ဒေသနာအစဉ်လည်းကောင်း။ ပဟာနက္ကမော၊ ပဟာနအစဉ်လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိက္ကမော၊ ပဋိပတ္တိအစဉ်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပတ္တိက္ကမော၊ ဥပ္ပတ္တိအစဉ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ကမော၊ အစဉ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ကမတို့တွင်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ အနုဇာနန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဿ၊ ၏။ ယော ဒေသနာက္ကမော၊ ကို။ အနုညာတော၊ ၏။ တံ ဒေသနာက္ကမံ၊ ထို ဒေသနာအစဉ်ကို။ အနုလောမေန္တော၊ လျော်စေသည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါရာဇိကုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။တဒနန္တရံ၊ ထိုပါရာဇိကုဒ္ဒေသကို မေးသည်၏အခြားမဲ့၌။ သံဃာဒိသေသုဒ္ဒေသံ၊ သံဃာဒိသေသဥဒ္ဒေသကို။ ပုစ္ဆိ၊၏။ တတော၊ ထိုသံဃာဒိသေသုဒ္ဒေသကို မေးပြီးသည်မှ။ အနိယတုဒ္ဒေသဥ္စ၊ အနိယတဥဒ္ဒေသကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရုဒ္ဒေသဥ္စ၊ ဝိတ္ထာရဥဒ္ဒေသကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးပြီး၍။ တဒနန္တရံ၊ ထိုဘိက္ခုပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကို မေးသည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂဥ္စ၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်းကိုလည်း။ တေနေဝ အနုက္ကမေန၊ ထိုသို့ ဘိက္ခုပါတိမောက်၌ မေးသော အစဉ်ဖြင့်လျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ နိဒါနုဒ္ဒေသန္တောဂဓာနဥ္စ၊ နိဒါနုဒ္ဒေသ၌ အကျုံးဝင်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဒိဋ္ဌာနံ၊ မပြအပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပုစ္ဆနတ္ထံ၊ မေးခြင်းငှါ။ ခန္ဓကေပိ၊ မဟာဝါခန္ဓက စူဠဝါခန္ဓကတို့ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဧတေန စ၊ ဤပါဠိဖြင့်လည်း။ ခန္ဓကေ၊ ခန္ဓက၌။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုစ္ဆိတာနုက္ကမေနေဝ၊ အရှင်မဟာကဿပက မေးတော်မူသော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ သာပတ္တိဘေဒါဒိကံ၊ သာပတ္တိဘေဒ အစရှိသော။ ဟဲ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ထုလ္လစ္စယဒုက္ကဋာဒိအာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာဒိဒီပကံ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို ဖြစ်စေကြောင်းအစရှိသည်ကို ပြတတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ အနန္တော ကတွာ အပဟွင်းပြု၍။ ဒေသေသိ၊

ဟောတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤကမဘေဒ၌။ ဒေသနာက္ကမော၊ ဒေသနာအစဉ်တည်း။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂခန္ဓကတော၊ဥဘတော ဝိဘင်းကျမ်း ခန္ဓကကျမ်းတို့မှကား။ ဥစ္စိနိတွာ၀၊ ရွေးကောက်၍သာလျှင်။ တဒါ စ၊ ထိုသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ပရိဝါရပါဠိ၊ ပရိဝါပါဠိကို။ ကတာ၊ ၏။ ဣမမေဝ နယံ၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ဧတေနေဝ ဥပါယေန ခန္ဓကပရိဝါရေပိ အာရောပေသု"န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ တော်၌။ "ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌော၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်း။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ၏။" ဣတိ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂေ ဧဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေ တော်မူသော။ အာယသ္မာ ပန ဥပါလိ၊ အရှင်ဥပါလိသည်ကား။ နိရဝသေ သံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဝါ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ခန္ဓကပရိဝါရေ၊ ခန္ဓက ပရိဝါကျမ်းတို့ကို။ အန္တော ကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ ဒေသေသိ၊ ၏။ တဒါ စ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူသော အခါ၌လည်း။ ခန္ဓကပရိဝါရပါဠိ၊ ခန္ဓကပါဠိ ပရိဝါရပါဠိကို။ ဝိသုံ၊ အသီး၊ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဒေသနာက္ကမော၊ စဉ်တည်း။ တထာ၊ ထိုသို့ဟောသော အစဉ်ဖြင့်။ ဒေသနာက္ကမော၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ နိဒါနဒ္ဒေသော၊ ကို။ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေသေတဗ္ဗော၊ ဟောအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့ နိဒါနုဒ္ဒေသကို ရှေးဦးစွာ ဟောအပ်သော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဝါ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒသမ္ဘဝတော၊ ထို နိဒါနုဒ္ဒေသ၏ ရှေးဦးစွာ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တဒသမ္ဘဝတော၊ ထိုနိဒါနုဒ္ဒေသ၏ ရှေးဦးစွာ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ နိဒါနုဒ္ဒေသော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ န ဒေသေတဗ္ဗော၊ မဟောအပ်။

[ဤကဲ့သို့သော အရာတို့၌ ရသင့်သည်ကို နှလုံးသွင်း၍ သမ္ဗန်ရာ၏]။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုနိဒါနုဒ္ဒေသ သည်။ (န သမ္ဘဝတိ-၌စပ်)။ "ယဿ သိယာ အာပတ္တိ"တိအာဒိနာ နယေ န၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သိက္ခာပဒ သင်္ဂဟိတာသု၊ သိက္ခာပုဒ်၌ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော။ အာပတ္တိသု၊ အာပတ်

တို့ကို။ အဒဿိတာသု၊ မပြအပ်ကုန်သေးသည်ရှိသော်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ "ယာနိ မယာ ဘိက္ခူနံ။ပ။အနုဇာနေယျ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ သိက္ခာပဒါနေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ ဒေသေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကုဒ္ဒေသက္ကမော၊ ပါရာဇိက ဥဒ္ဒေသအစဉ်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။

(၆၅) ပါရာဇိကုဒ္ဒေသာဒိသင်္ဂဟိတာနံ၊ ပါရာဇိကဥဒ္ဒေသစသည်၌ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော။ အာပတ္တိအကုသလာနံ၊ အာပတ် အကုသိုလ်တို့၏။ ယထော ဠာရိကက္ကမေန၊ အကြင်အကြင်သို့ ရုန့်ရင်းသော အစဉ်ဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဟာနက္ကမောပိ၊ သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကမဘေဒ၌။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရံ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ "တာဝဒေဝ စတ္တာရိ အကရဏီယာနိ အာစိက္ခိတဗ္ဗာနိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ "သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသူ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယထာဂရုကံ အာစိက္ခဏံ၊ ဂရုကအာပတ်ကို ကြားအပ်သည် အားလျော်စွာ။ ပဋိပတ္တိက္ကမောပိ၊ သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကမဘေဒ၌။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဇဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣမေဟိ တီဟိ ကမေဟိ၊ ဤ သုံးပါးသောအစဉ်တို့ဖြင့်။ ဒေသေတဗ္ဗာနမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ ဥပ္ပတ္တိက္ကမော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ တတော ဟိ— တတော ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ယံ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ သာဓာရဏံ၊ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆက်ဆံ၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပ္ပန္နေ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ "ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဆန္ဒသော မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဘိက္ခုနီနမ္ပိ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။ အညထာ။ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြား အားဖြင့်။ အတ္တေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ တံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်သည်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား။အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊အနုပ္ပန္နပညတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ-တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ "အနုပ္ပန္နပညတ္တိ တသ္မိံ နတ္ထိ"တိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါရေ၌။ဝုတ္တံ၊ သော။ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ပုရိမေန၊ သော။ကမတ္တယေန၊ ကမသုံးခု အပေါင်းဖြင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေသေတဗ္ဗတာ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော်။

ပါရာဇိကုဒ္ဒေသေ၊ ပါရာဇိကုဒ္ဒေသတွင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကံ၊ ကို။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဒေသေတုကာမော၊ ဟောခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ "တတြ သုဒံ ဘဂဝါ ဝေသာလိယ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေသာလိမေဝ၊ ဝေသာလီပြည်သို့သာလျှင်။ ပါပေတွာ၊ ၍။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ပညတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ "န ဘိက္ခဝေ· မနုဿမံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗ"န္တိ ဧဝမာဒီနံ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ—ဤသို့ အစရှိကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဒေသနာဓိပ္ပါယော၊ ဟောလိုခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဗ္ဘန္တရနိဒါနကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁-ပါရာဇိကကဏ္ဍ

၁—ပဌမပါရာဇိက—သုဒိန္န ဘာဏဝါရ ဝဏ္ဏနာ

တွေ၊ဤ ဝိနည်းပါဠိအစဉ်၌။ ပဌမဿ ပါရာဇိကဿ၊ ၏။ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌။ဌတွာ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလဝတ္ထုပ္ပကာသနေယေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဝတ္ထုတို့ကို ပြရာ၌သာလျှင်။ စောဒနာ ပရိဟာရနယော၊ စောဒနာနည်း ပရိဟာရနည်းကို။ ဝိညေယျော၊ ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ—တိဿံ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဝုတ္ထဝဿော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ကတ္တိကဇုဏှပက္ခေ ဝေ၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ပက္ခ၌သာလျှင်။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ ပါပုဏိတွာ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒပညာပနံ၊ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထို၍လောက်။အဌဝဿာနိ၊ ရှစ်ဝါတို့ပတ်လုံး။ ဝေသာလိယံယေဝ၊ ၌ သာလျှင်။ ဝိဟရန္တော ဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ ပါဠိက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဝတကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ၊ တိုဝေသာလီပြည်၌သာလျှင်။ န ဝိဟာသိ၊ နေတော်မမူ။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ သော၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာသည်။ သုဒိန္နဿ၊ သုဒိန်ကို။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနိတွာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၍။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ့။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလီပြည်၌။ ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘေသကဠာဝနံ၊ ဘေသကဠာတောသို့။ ဝါ၊ ပဲစင်းငုံတောသို့။ ပတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုပဲစင်းငုံတော၌။ တေရသမဝဿံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက် ဝါကို။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တေနေဝ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်လျှင်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ စုဒ္ဒသမံ ဝဿံ၊ စုဒ္ဒသမ ဝါကို။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပန္နရသမံ၊ ပန္နရသမ ဝါကို။ ကပိလဝတ္ထုမှိ၊ ကပိလဝတ္ထုပြည်၌။ ဝသိ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဝါ၊ နေတော်မူ၏။ သောဠသမံ၊ သောဠသမ ဝါကို။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝီပြည်၌။ ဝသိ၊ ၏။ တတော၊ ထို အာဠဝီပြည်မှ။ ဝုတ္ထဝဿော၊ ဝါကျွတ်သည်ဖြစ်၍။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ သော်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ သတ္တရသမံ၊ သတ္တရသမ ဝါကို။ ဝါ၊ တဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက်သော ဝါကို။

ဝသိ၊ ၏။ ဣမိနာနုက္ကမေန၊ ဤသို့သော အစဉ်ဖြင့်။ အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးဝါတို့ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လျှင်။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဝါ၊ နေတော်မူ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ဝါတော်အစဉ်ဖြင့်။ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝဿော၊ ဝါတော်နှစ်ဆယ် ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟတော၊ မှ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ တဒေတာ-တဒါ ကာလေ၊ ထိုဝေသာလီပြည်တွင် နေသော အခါ၌၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဥ္စင်းခံ၍။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရပြီးသော။ သုဒိန္နော၊ သည်။ ဝေသာလိယံယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ အဘိဝိညာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုသို့မေထုန်ကို လွန်ကျူးသောကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု၌။ ဝါ၊ တတော တဒါ၊ထိုဝေသာလီပြည်တွင် ဝါဆိုတော်မူသောနှစ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုသို့မေထုန်ကို မှီဝဲခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပဌမံ ပါရာဇိကံ၊ ပဌမပါရာဇိကကို။ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ အစဉ်ကို ပြရာ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ဝါ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကကို ပညတ်တော်မူသော အခါမှ။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ တတ္ထ-တိဿံ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မမူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပြခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိနယနိဒါနာနန္တရံ၊ ဝိနယနိဒါန်း၏ အခြားမဲ့၌။ ပဌမပါရာဇိကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိဝါသဥ္စ၊ နေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ပညတ္တိကာလေ၊ ၌။ နိဝါသဥ္စ၊ နေတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ၍။ "တေန သမယေန ဗုဒ္ဓော ဘဂဝါ ဝေသာလိယံ" န္တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "ပဌမဗောဓိ နိဒါနေဋ္ဌတွာ ။ပ။ ပကာသနေယေဝါ"တိ၊ ပကာသနေယေဝ—ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမပါရာဇိကဿ၊ ၏။ ပညတ္တိဋ္ဌာနသန်ါတေ၊ ပညတ်ရာဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမသ္မိံ နိဒါနေ၊ ၌။ "တေန ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလိယာ အဝိဒူရေ ကလန္ဒဂါမော နာမ ဟောတိ ။ပ။ ဝိဟာရတီ" တိ၊ ဝိဟာရတိ—ဟူသော။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ တေသ္မိံ ပုဂ္ဂလပကာသနေစ၊ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြရာ၌လည်းကောင်း။ "တေန ခေါ ပန သမယေနစ၊ ဝဇ္ဇီ ဒုဗ္ဘိက္ခာ ဟောတိ။ပ။တိက္ခတ္တုံ မေထုနံ ဓမ္မံ အဘိဝိညာပေသီ" တိ၊ အဘိ

ဝိညာပေသိ–ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုပကာသနေ စ၊ ဤသို့ ဝတ္ထုကို ပြရာ၌လည်းကောင်း။ စောဒနာနယော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဟာရ နယော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (၆၇) ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ–ဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ပကာသနာ၊ ထင်စွာပြခြင်းတည်း။– ထေရေန၊ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်သည်။ အညေသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပုဂ္ဂလဝတ္ထုနို၊ တို့ကို။ သခေ်ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ ဝိယ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ သခေ်ပတော၊ အားဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ သော၊ ထို သုဒိန်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ပသန္နော၊ ကြည်ညို၏။ ယထာ စ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ ယထာ စ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဣမံ ဝတ္ထုံ၊ ဤ မေထုန်မှီခဲခြင်း ဝတ္ထုကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အနုဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ ပုဂ္ဂလဝတ္ထုနို၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထုတို့ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ 'သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။–

ဝေ် သဒ္ဒါယ၊ ဤသို့ လွန်စွာ သဒ္ဒါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဟန္တေ၊ ကုန်သော။ ဘောဂဉာတကေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ကိစ္ဆေန၊ ငြိုငြင်ဆင်းရဲစွာ' ပြုသဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနမ္ပိ၊ ရဟန်းပြုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗသော။ အချင်းခပ်သိမ်း။ ပေသလာနမ္ပိ၊ ချစ်သော သီလရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အားမူလည်း။ ဝါ၊ သီလကို 'ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားမူလည်း။ ။သဗ္ဗလာမကဓမ္မော၊ အလုံးစုံအောက် ယုတ်သော သဘောရှိသော။ ။အယံ မေထုနော ဓမ္မော၊ ဤသို့ မေထုန်ကျင့်သည်။ ယဒိ သမ္ဘဝေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဝေံ–သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ဓမ္မဒေသနာယေဝ–ဓမ္မဒေသနာယ ဝေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟောသဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော ပါပဓမ္မတို့မှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ န သိဒ္ဓါ၊ မပြီး။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝင်္ဂသဒ္ဓမ္မေ၊ အင်္ဂါကိုးပါးဟု ဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်းတရားကို။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဒေသိတေပိ စ၊ ဟောအပ်ပြီးလျက်လည်း။ ဝိနယော၊ ကို။ ပညပေတဗ္ဗော၊

ပညတ်တော်မူပြန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သော ဝိနည်းကို ပညတ်အပ်သောကြောင့်။ ဓမ္မဝိသုဒ္ဓ ဟိ-ဓမ္မဝိသုဒ္ဓိ ဝေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာတရားနှစ်ပါးတို့၏ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝေါ၊ ဤကဲ့သို့။ အဇ္ဈာစာရော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဝိနယာဘာဝတော၊ ဝိနည်းပညတ်တော်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝါ၊ ဖြစ်ရာဘိ၏တကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယပညတ္တိ၊ သည်။ ပေသလဿပိ၊ သီလကို ချစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိ၏။ ။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ သုဒိန္နော၊ သည်။ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ အစရိ၊ ကျင့်မိ၏။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သော သူတို့၏။ ဝိနယော ဝေ၊ ဝိနည်းသည်သာလျှင်။ အာဒီနဝဝိဘာဝိနော၊ အပြစ်ကိုပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါနုသာရီနံ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အယံ ဝိနယော၊ ဤဝိနည်းတရားတော်သည်။ သာတ္ထကော ဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤ နဝင်ဖြစ်သော တရားတော်သည်။ ဓမ္မာနုသာရီနံ၊ ဓမ္မာနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။ သာတ္ထကော ဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယဒေသနာ၊ နှစ်ပါးသော ဝိနယဒေသနာ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အပိ စ၊ ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝီတိက္ကမံ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းကို။ အကရောန္တဿာပိ၊ မပြုသေးသော်လည်း။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ အယသော၊ ယုတ်သော ကျော်ဇော်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အကျိုးမဲ့သော ကျော်စောခြင်းသည်။ ယဒိပိ ပတ္ထဋော၊ အကယ်၍ ပြန့်နှံ့သေး၏ရှင့်။ အညေသံ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးကုန်သော သူတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ အဇ္ဈာစာရဿ၊ လွန်ကျူးသော အပြစ်၏။ ပါကဋဘာဝဒီပနံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ ? —

သုဒိန္နော၊ သည်။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ပုတ္တမာတရော၊ ဗီဇက ဗီဇကအမိတို့သည်။ အရဟတ္တဿ၊ ကို။ ဘဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ တဒတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးငှါ။ အယံ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊ ဤ အနုပ္ပန္နပညတ်ကို။ န ကတာ၊ ပြုတော်မမူ။

မာဂဏ္ဍိကာ၊ ·မာဂဏ္ဍီအမည်ရှိသော မိန်းမကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ လျစ်လျူရှုတော်မူ၍။အဿာ၊ထို မာဂဏ္ဍီအမည်ရှိသော မိန်းမ၏။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ ဟိတတ္ထံ၊ အစီးအပွါး အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ·ကို။ ဒေသေတိ နန္၊ ဟောတော်မူသည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဗီဇက ဗီဇကမာတူနံ၊ တို့၏။ အရဟတ္တုပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရအံ့သည်ကို။ ထေရေန၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဒီပိတာ၊ ၏။ "ယေန သမယေန၊ ၌။ သုဒိန္နော၊ သည်။ ပုရာဏဒုတိယိကာယ၊ ၌၊ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန ။ပ။ ဂါမော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝါ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်လည်းကောင်း။ "ယေန သမယေန၊ ၌ ။ပ။ ပညပေသိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝါ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ဤ သုဒိန္နကဏ္ဍအစ ပါဠိ၌။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ နည်း။ "ဣမ ပန ဟောတုအတ္ထော ကရဏတ္ထော စ သမ္ဘဝတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ စကားကို။ ဣမ၊ ဤသုဒိန္နကဏ္ဍအစ တေန သမယေန-ဟူသော ပါဠိ၌။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။(ပြန်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော ဂါမော၊ ထို ကလန္ဒရွာသည်။ စိရနိဝိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်သော နေခြင်းရှိ၏။ (ဧဂ) တသ္မိံ သမယေ၊ ထို သုဒိန် မေထုန်မှီဝဲသော အခါ၌။ ဝါ၊ပဌမပါရာဇိကကို ပညတ်သောအခါ၌။ နိဝိဋ္ဌော၊ နေသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ (ပြန်)။ (အကြောင်းဆင့်သည်)။ ပန၊ အထူးမှုကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိရနိဝိဋ္ဌောပိ စ၊ ကြာမြင့်စွာ နေခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သော ဂါမော၊ ထိုကလန္ဒရွာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝိဋ္ဌကာလတော၊ နေသော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သဗ္ဗကာလံ၊ အလုံးစုံသော ကာလပတ်လုံး။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ တေန ပရိယာယေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလိယာ အဝိဒူရေ ကလန္ဒဂါမော နာမ ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၅-၆။ အနုညာတောသိ ပန တွန္တိ၊ ဟူ၍။ [illegible] ရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသောဝတ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဘာဂဝ ။ [illegible] ၏။ မာတာပိတူဟိ အနနုညာတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဇနက [illegible] ရင်းဖြစ်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ အနနုညာတဒဿနတ္ထံ [illegible] ပြခြင်းငှါ။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န ခေါ သုဒိန္န [illegible] ကို။

"ပဗ္ဗာဇေတု မံ ဘဂဝါ"တိ၊ ဟူ၍။ ယာစနာဝသေန၊ တောင်းပန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

[ပဗ္ဗာဇေတု မံ-ဟူသောပုဒ်ကို ထောက်သော် မံ ဘဂဝါတိ ယာစနာဝသေန-ရှိသည့်ပါဌ် သင့်အံ့ထင်၍ ယာစနာဝသေန-ပါဌ်ကို သမ္မန်သည်။ ဋီကာပါဌ်စာများပင် ပုစ္ဆာဝသေန ရှိကြ၏]။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ န ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မမူ။ ဒုက္ခဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ကလဘာဂမ္ပိ"၊ အစိတ် အဖို့မျှကိုလည်း။ န ဇာနာသိ၊ မသိတကား။ ဣတိ ပါဌ သေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိကပ္ပဒွယေပီတိ ဧတ္ထ၌။ ဒုတိယတတိယ ဝိကပ္ပေသု၊ တို့၌။ ပုရိမပဒဿာတိ၊ သည်ကား။ ကိဉ္စိတိ ပဒဿ၊ ကိဉ္စိ-ဟူသောပုဒ်၏။ ဥတ္တရပဒေနာတိ၊ သည်ကား။ ဒုက္ခဿာတိ ပဒေန၊ ပုဒ်နှင့်။ သမာန ဝိဘတ္တိတိ၊ သည်ကား။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ် ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ "ကဿစိ ဒုက္ခဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ "ကိဉ္စိ ဒုက္ခဿာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အကာမကာ ဝိနာ ဘဝိဿာမာတိ ဧတ္ထ၌။ တယာ၊ သင်ချစ်သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အမရိတွာ၊ မသေကုန်မူ၍။ အကာမာ၊ အလိုမရှိကုန်မူ၍။ ဇီဝိဿာမ၊ အသက်ရှင်ရကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သစေပိ န မရာမ၊ အကယ်၍ မသေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အကာမကာဝ၊ အလိုမရှိကုန်ပဲသာလျှင်။ တယာ၊ သင်ချစ်သားနှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်ရာအံ့။ တယိ၊ သည်။ ဇီဝမာနေ ဧဝ၊ အသက်ရှင်စဉ်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ နော၊ ငါတို့၏။ မရဏေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ တယာ၊ နှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေကွင်းခြင်းသို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အကာမကာဝ၊ အလိုမရှိကုန်သည် ဖြစ်လျက်လျှင်။ ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့။

၃၀။ ကတိပါဟံ ဗလံ ဂါဟေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌။ တိဗ္ဗစ္ဆန္ဒော၊ ထက်သော ဆန္ဒရှိသော။ အယံ သုဒိန္နော၊ ဤ သုဒိန်သည်။ အနုညာတော၊ အမိအဖတို့သည် ခွင့်ပြုအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဃရေယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်။ ဝိလမ္ဗိတွာ၊ စွဲလမ်း၍။ ဝါ၊ ကပ်ငြိ၍။ ကာယဗလဉ္စ၊ ကိုယ်အားကိုလည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူဘိသနည်း။ ဣတိ အယံ၊

သည်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အနုမတိဒါနေန၊ အလိုကိုပေးသဖြင့်။ မာတာပိတူ
သု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သဟာယကေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။
တုဋ္ဌေ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုအမိ, အဖ အဆွေခင်
ပွန်းတို့၏။ စိတ္တတုဋ္ဌတ္ထံ၊ စိတ်ကို နှစ်သက်စိမ့်သောငှါ။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်
သုံးရက်။ ဗလံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ ဣတိ ပရိဟာရော၊ တည်း။ ကေ
သုစိ အဋ္ဌကထာပေါတ္ထကေသု၊ အချို့သော အဋ္ဌကထာပေပါဌ်တို့၌။ ကေစိ
အာစရိယာ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ "အယံ သုဒိန္နော၊ ဤသုဒိန်သည်။
ဇီဝကဝတ္ထုတော၊ ဇီဝကဝတ္ထုမှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ပံသုကူလိကဓုတင်္ဂ
သေန၊ ပံသုကူဓုတင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို
ဆောင်သည်။ ဇာတော၊ ၏။" ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ "ဂဟ
ပတိစီဝရံ၊ ဒကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ ပံသုကူလိ
ကဓုတင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင်ကိုဆောင်သည်။ ဟော
တိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ တံ၊ ထို ရေးသော ပါဌ်သည်။
"အစိရူပသမ္ပန္နော"တိ ဝစနေန၊ ဟူသောပါဠိနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ တထာ၊
ထိုမှတပါး။ "သုဒိန္နော ဟိ ဘဂဝတော ဒွါဒသမေ ဝဿေ။ ပ။ အဋ္ဌဝဿိ
ကော ဟုတွာ"တိ စ၊ ဟုတွာ—ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဘဂဝတော ဟိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပတ္တိတော ပဌာယ ယာဝ ဣဒံ ဝတ္ထုံ၊ တောဝ္ဝိရေ ဝီသတိဝဿာနိ န
ကောစိ ဂဟပတိစီဝရံ သာဒိယိ၊ သဗ္ဗေ ပံသုကူလိကာဝ အဟေသု"န္တိ စ၊
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ပြု၍။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံပြီး၍။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။
ဥပသမ္ပဒံ ပန၊ ကိုကား။ ဇီဝကဝတ္ထုတော၊ မှ။ (၆၉) ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။
အလတ္ထ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝဿိကော၊ တဝါမရသေးသည်။ ဟု
တွာ၊ ၍။ ဉာတိကုလံ၊ အဆွေအမျိုးအိမ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပ
ဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့
သော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "အလတ္ထ ခေါ
သုဒိန္နော ကလန္ဒပုတ္တော ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒ"န္တိ၊
ဟူ၍။ ကေတော၊ တကွနက်။ အနန္တရံ၊ ရှင်ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ရဟန်းဖြစ်သည်ကို ဆိုသောကြောင့်တည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနန္တရမေဝ၊
ရှင်ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ သော။ ထိုသုဒိန်သည်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်း
ဖြစ်၍။ တေရသဓုတင်္ဂဂုဏေ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော ဓုတင်ကျေးဇူးတို့ကို။
သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တော၊ ကျင့်၍။ ဝဋ္ဋ ဝဿာနိ၊ ရှစ်ဝါတို့

ပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇိဂါမေ၊ ဝဇ္ဇီရွာ၌။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ နိဿယမုတ္တတ္တာ၊ နိဿယည်း
လွတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်။ သယံဝသီ၊အလိုအတိုင်း နေရသည်။ဟုတွာ၊၍။
''တေရဟိ ခေါ ဝဇ္ဇီ ဒုဗ္ဘိက္ခာ''တိ အာဒိ ဝိတက္ကဝသေန၊ ဤသို့ အစရှိသော
အကြံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်ရှိရာသို့။ အဝသရိ- သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လေ
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ''ပံသုကူလိကဓုတင်္ဂဝသေန ပံသုကူလိကော ဟော
တိ''တိ၊ ဟူ၍။ တွေ့တော့ ကောယေဝပါဠော၊ ဤမျှသာ ဖြစ်သော ပါဠိသည်သာ
လျှင်။ ယေသု ပေါတ္ထကေသု၊ အကြင် ပေတို့၌။ ဒိဿတိ၊ ၏။ သော၀၊
ထိုပါဠိကိုသာလျှင်။ ပမာဏတော၊ ပမာဏအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။
''အာရညိကော ဟောတီ''တိ ဣမိနာ၊ဟောတိ—ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။သေနာ
သနပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ကျောင်းနှင့် စပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော
ဓုတင်တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနိ၊သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ဝိဟာရသဘာဂတ္တာ၊ ဝိဟာရနှင့်
သဘောတူသောကြောင့်။နေသဇ္ဇိကင်္ဂဿ၊ နေသဇ္ဇိက ဓုတင်ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတံ၊
၏။''ပိဏ္ဍပါတိကော''တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပိဏ္ဍပါတပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ဆွမ်းနှင့်
စပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဓုတင်တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။
''ပံသုကူလိကော''တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ စီဝရပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သင်္ကန်းနှင့် စပ်ကုန်
သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဓုတင်တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဉာတိဃရူပဂမနကာရဏဒီပနာ မိပ္ပါယတော၊ ဆွေမျိုးတို့၏
အိမ်သို့ ကပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြလိုသောကြောင့်။ သပဒါနစာရိကင်္ဂံ၊
သပဒါနစာရိကင်္ဂဓုတင်ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ''မာ အတိဟရာပေသု''န္တိ ဣဒံ၊ မာ အတိဟရာပေသုံ-
ဟူသော စကားကို။ ကာလဗျတ္တယဝသေန၊ ကာလပြန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓမ္မကထာနန္တရံ၊ တရားစကား၏ အခြားမဲ့၌။ ရမ္မဏီယတရတ္တံ၊
အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဣယယုန်၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏။
ဣတိ ပယောဂေ ါ၊ ဤပြယုဂ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။သတ္တာနံ၊
သတ္တဝါတို့၏။ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးအပ်သော အကြောင်းသည်။ ပစ္စု
ပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုထင်သည်ရှိသော်။ အနယော၊ အကျိုးမဲ့သည်။ အနယ
ရူပေန၊ အကျိုးမဲ့သော သဘောဖြင့်။ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။အာဂမ္မ၊
ရောက်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၃၆။ အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေတိ တွေ၊ ၌။ သိက္ခာပဒပညာပနံ၊ ခြင်း
သည်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကထံ၊ နှစ်ပါးအဘယ်နည်း ဟူမူကား။

"ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဒိသေယျာထာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သဥဒ္ဒေသာနုဒ္ဒေသဘေဒတော၊ သဥဒ္ဒေသပညတ် အနုဒ္ဒေသပညတ် အပြားအား ဖြင့်။ဒုဝိဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပါတိမောက္ခေ၊ပါတိမောက်၌။သရူပ တော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါး ကုန်သော အာပတ်အစုတို့သည်။သဥဒ္ဒေသပညတ္တိ နာမ၊သဥဒ္ဒေသပညတ် မည် ၏။သာပိ၊ ထိုသဥဒ္ဒေသပညတ်သည်လည်း။သပုဂ္ဂလာပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသဘေဒတော၊ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသပညတ် အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသပညတ်အပြားအားဖြင့်၊ ဒုဝိဓာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယဿာ ပညတ္တိယာ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ အာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ သဟ ဝါ၊ တကွလည်းကောင်း။ ဝိနာ ဝါ၊ ကင်း၍ လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ သာယံ — သာ အယံ ပညတ္တိ၊ သည်။ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသာ၊ မည်၏။ ဣတရာ၊ ဤလက္ခဏာမှ တပါး သော ပညတ်သည်။အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသာ၊အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသပညတ်မည်၏။ဣတိ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသာပိ၊ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသ ပညတ်သည်လည်း။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိဘေဒတော၊ ပြအပ်သောအာပတ် မပြအပ်သော အာပတ်အပြားအားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဒဿိ တာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။ အဋ္ဌ ပါရာဇိကာ ဓမ္မာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ပါရာဇိကဓမ္မတို့ဘည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသော"တိ၊ အသံဝါသော-ဟူသော။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပုဂ္ဂလောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿိတော၊ ၏။ အာပတ္တိ၊ ကို။ န ဒဿိတာ၊ မပြအပ်။ ဒဿိတာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။ ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက္ခေ၊ ၌။ "သတ္တရသ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။နိဿာရဏီယံ သံဃာဒိသေသ"န္တိ၊ သေသံ-ဟူသော။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပုဂ္ဂလေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ ၏။ ဣတရာ၊ ထိုမှတပါး။ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသာပိ၊ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသအာပတ် သည်လည်း။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိတောဝ၊ ဒဿိတအာပတ် အဒဿိတအာ ပတ်အားဖြင့်လျှင်။ ဒုဝိဓာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ သေခိယာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဒဿိတာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသော အာပတ်တို့သည်။ ဒဿိတာပတ္တိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ ၏။ သာပိ၊ ထို ဒဿိတအာပတ်သည်လည်း။ အနိဒ္ဒိဋ္ဌကာရက နိဒ္ဒိဋ္ဌ ကာရက ဘေဒတော၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌကာရက သိက္ခာပုဒ်အာပတ် နိဒ္ဒိဋ္ဌကာရကသိက္ခာ ပုဒ်အာပတ် အပြားအားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အနိဒ္ဒိ ဋ္ဌကာရကာ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိမုသာဝါဒ (၇၀)ဩ

မဟာဝါဒ ။ပ။ ဇတုမဋ္ဌကသိက္ခာပဒါနံ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ် မုသာဝါဒ သိက္ခာပုဒ် ဩမသဝါဒသိက္ခာပုဒ် ပေသုညသိက္ခာပုဒ် ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ် အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ် ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပုဒ် ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ် ပရမ္ပရ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ် သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ် အင်္ဂုလိပတောဒက သိက္ခာပုဒ် ဥဒကေဟသမ္မသိက္ခာပုဒ် အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ် တလဃာတကသိက္ခာပုဒ် ဇတု မဋ္ဌကသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဒသဝိဓာ၊ တဆယ့်ငါးပါးအပြား ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာနဉ္စ၊ ကြွင်းသော ကတ္တား ပမာဏရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသာနဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကတ္တားကို ညွှန်ပြ အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌကာရကာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော ကာရကရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အနုဒ္ဒေသပညတ္တိပိ၊ သည်လည်း။ ပဒဘာဇနန္တရာပတ္တိဝိနီတဝတ္ထုပဋိက္ခေပ ပညတ္တိအဝုတ္တသိဒ္ဓိဝသေန၊ ပဒဘာဇနသိက္ခာပုဒ် အန္တရာပတ္တိ သိက္ခာပုဒ် ဝိနီတ ဝတ္ထုသိက္ခာပုဒ် ပဋိက္ခေပသိက္ခာပုဒ် ပညတ္တိသိက္ခာပုဒ် အဝုတ္တသိဒ္ဓိသိက္ခာပုဒ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။ "ယေဘုယျေန ခါယိတံ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ"တိ ဝေမာဒိကာ၊ ထုလ္လစ္စယဿ—ဤသို့အစရှိသော။ ပဒဘာဇနိယေ၊ ၌။ သန္ဒိဿမာနာ၊ ထင်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ပဒဘာဇန သိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ "န တွေဝ နဂ္ဂေန အာဂန္တဗ္ဗံ၊ ယော အာဂစ္ဆေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိအာဒိကာ၊ ဒုက္ကဋဿ-ဤသို့အစရှိသော အာပတ်သည်။ အန္တရာ ပတ္တိသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။သလ္လိယိတု"န္တိ ဧဝ မာဒိကာ၊ သလ္လိယိတုံ-ဤသို့အစရှိသော အာပတ်သည်။ ဝိနီတဝတ္ထုသိက္ခာ ပဒံ နာမ၊ မည်၏။ "လောဟိတုပ္ပါဒကော ဘိက္ခဝေ ။ပ။နာသေတဗ္ဗော"တိ ဧဝမာဒိကာ၊ သည်။ ပဋိက္ခေပသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ ခန္ဓကေသု၊ တို့၌။ ပညတ္တဒုက္ကဋထုလ္လစ္စယာနိ၊ ပညတ်အပ်သော ဒုက္ကဋ် ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့သည်။ ပညတ္တိသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ "ယာ ပန ဘိက္ခုနီ နစ္စံ ဝါ ။ပ။ပါစိတ္တိယ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေန၊ ဟောအပ်သော။ လက္ခဏေန—ဝစနေ န၊ ဤပါဠိဖြင့်။ "ယာ ပန ဘိက္ခုနီ နစ္စေယျ ဝါ ။ပ။ ပါစိတ္တိယ"န္တိ ဧဝမာဒိကံ၊ သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဒိဿမာနံ၊ ထင်သော။ အာပတ္တိဇာတံ ဝါ၊ အာပတ် အပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိနယကမ္မံ ဝါ၊ ဝိနည်းကံသည်လည်းကောင်း။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ သိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏၊ ဆဗ္ဗိဓမ္ပိ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ ဧတံ သိက္ခာပဒဇာတံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဆဟ်

ကာရဏေဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသာရဟံ၊ ပြခြင်းငှါထိုက်သည်။-န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဒ္ဒေသသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤခြောက်ပါးသော အကြောင်းဟူသည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ နည်းဟူမူကား။ ပဋ္ဌဟိ ဥဒ္ဒေသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝိသဘာဂတ္တာ၊ သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဘာသိတာနံ၊ တို့နှင့်။ ဝါ၊ ထုလ္လစ္စယဒုဗ္ဘာသိတာနံ၊ ထုလ္လစ္စည်း ဒုဗ္ဘာသီအာပတ်တို့နှင့်။ သဘာဂဝတ္ထုကမ္ပိ၊ တူသောဝတ္ထုရှိသော်လည်း။ ဒုက္ကဋထုလ္လစ္စယဒွယံ၊ ဒုက္ကဋ် ထုလ္လစ္စည်း နှစ်ခုပေါင်းသည်။ အသဘာဂါပတ္တိကတ္တာ၊ မတူသော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ အန္တရာပတ္တိ ပညတ္တိသိက္ခာပဒါနံ၊ အန္တရာပတ်သိက္ခာပုဒ် ပညတ္တိသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ နာနာဝတ္ထုကာပတ္တိကတ္တာ၊ အထူးထူးသောဝတ္ထု, အထူးထူးသော အာပတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခေပသိက္ခာပဒါနဉ္စ၊တို့၏လည်းကောင်း။ ကေသဉ္စိ၊ ကုန်သော။ ဝိနီတဝတ္ထုပညတ္တိသိက္ခာပဒါနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ အဒဿိတာပတ္တိကတ္တာ၊မပြအပ်သော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဒဿိတဝတ္ထုကတ္တာ၊ မပြအပ်သော ဝတ္ထုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘေဒါနုဝတ္တကထုလ္လစ္စယဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ အဒဿိတာပတ္တိဝတ္ထုကတ္တာ၊ မပြအပ်သော အာပတ် ဝတ္ထုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။အဝုတ္တာသိဒ္ဓိသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ အဝုတ္တကတ္တာ[၁]၊ အဝုတ္တအားဖြင့် ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းခြောက်ပါးတို့ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသာရဟာံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။(ပြန်)။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသော စကား အစဉ်ဖြင့်။ "ဒုဝိဓံ ။ပ။ ဘေဒတော" တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သမာသတော၊ ဖြင့်။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုစကားအစဉ်၌။ အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေ့တိ ဣဒံ၊ ဤပါဌ်ကို။ သဥဒ္ဒေသ သိက္ခာပဒံ၊ သဥဒ္ဒေသသိက္ခာပုဒ်ကို။သန္ဓာယ၊၍။ဝုတ္တံ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ ကိရ၊ ဖွင့်ကုန်သတတ်။ ကထံ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ နည်းဟူမူကား။ "စတ္တာရော ပါရာဇိကာ၊ တို့ကို။ ကတိဝဿေ၊ အဘယ်မျှ ဝါ ရှိတော်မူသော နှစ်၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ အလုံးစုံကုန်သော တရားကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊

၁။ ဤပါဌ် ဋီကာ၌ မရှိ။

သည်။ ပညတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပုစ္ဆာ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တေသု၊ ထိုပါရာဇိကတို့တွင်။ (၇၁) ပဌမပါရာဇိကော၊ ကို။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပညတ္တော၊ ၏။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဝါ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားဖြစ်၍။ ပဉ္စဝဿေ၊ ငါးဝါရှိသော နှစ်၌။ဟေမန္တာနံ၊ ဆောင်းလတို့၏။ ပဌမေ မာသေ၊ အစဖြစ်သော လ၌။ ဒုတိယ ပက္ခေ၊နှစ်ခုမြောက်သော ပက္ခ၌။ဒသမေ ဒိဝသေ၊ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဆာယာယ၊ အရိပ်သည်။ အစုတေယျပေါရိသာယ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးသူ အရိပ် ရှိလတ်သော်။ ဝါ၊ နှစ်သူခွဲ အရိပ်ရှိလတ်သော်။ ပုရတ္ထာဘိမုခေန၊ အရှေ့ အရပ်သို့ ရှေးရှုလျက်။ နိသိန္နေန၊ နေတော်မူသဖြင့်။ အစုတေရသာနံ ဘိက္ခူ သတာနံ၊ထောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။မဇ္ဈေ၊အလယ်၌။ကလန္ဒ ပုတ္တံ၊ ကလန္ဒသူဌေး၏ သားဖြစ်သော။သုဒိန္နံ၊ သုဒိန်ကို။ 'အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ပညတ္တော၊ ၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖွင့်ခြင်း သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ နည်း။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒွါဒသမံ ဝဿံ၊ တဆယ့်နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဝါကို။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ဝေရဉ္ဇာပြည်၌။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တသ္မိံ စ၊ ထိုနှစ် ထိုဝါ၌လည်း။ သံဃော၊ သံဃာသည်။သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒါ၊ ထို ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူသော နှစ်၌။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို။ နေဝ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော် မမူ။

ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သိက္ခာပညတ္တိ ယာစနာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်းငှါ တောင်းပန်တော်မူခြင်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုနှစ် ထိုဝါ၌။ သိဒ္ဓါ ပါကဋာ၊ ထင်ရှား၏။ တဒါ၊ ထို ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဝါကပ်သောနှစ်၌။ ဂရုကာပတ္တိ၊ ဂရုကအာပတ်ကို။ နော ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မမူသေး။ ဣတိ–အတ္ထာပတ္တိ၊ ဤသို့ အနက်ရောက်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓါဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

သတ္ထာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ 'စတုဝဿိကော၊ လေးဝါရှိသည် ဖြစ်၍။ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပိ ကိံ၊ ပယ်တော်မူ သလော။ န စ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မမူသလော။ သော၊ ထို မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သမတ္တံ၊ အပြည့်အစုံ။ အာဏာ၊ အာဏာပါတိမောက် ကိုလည်း။ အနုဇာနိ ကိံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသလော။ န စ အနုဇာနိ၊ ခွင့် လည်းပြုတော်မမူ။

[သပတ္တံ–ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏၊ သပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အခါရောက်သည်ဖြစ်၍–သမ္မန်ရာ၏]။

အဇာတသတ္တုံ၊အဇာတသတ်မင်းကို။နိသာယ၊မှီ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ သံဃဘေဒံ၊ သံဃဘေဒက ကံကို။ ဝါ၊ သင်းခွဲသော အမှုကို။ ယံ အကာသိ၊ အကြင်သို့ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ ပြုသောအခါ၌။ သံဃဘေဒေ၊ . သည်။ ပစ္ဆိမဗောဓိယံ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ၌။ ဟောတိ၊ ၏။

မုနိဘာသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော။ သုတ္တမေဝ၊ ပါဠိသည်သာလျှင်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ သောဝ ကာလော၊ ထိုသို့သော ကာလသည်လျှင်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မံ–မမ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယံသု၊ နှစ်သိမ့်စေကုန်ပြီ။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ (ပြန်)။

[ဝေရဉ္ဇာပြည်တွင် တဆယ့်နှစ်ဝါမြောက် နှစ်၌ ပါရာဇိကကို မပညတ်သေးဖြစ်လျက် ဘုရားဖြစ်၍ ငါးနှစ်မြောက်တွင် ပညတ်၏–ဟူသော စကား မသင့်ပါတကား–ဟု ပယ်သည်။

ဤဂါထာတို့တွင် သောဝ ကာလော အနုပ္ပကော–ဟူ၍ ပါဌ်ရှိမူ သောဝ ကာလော၊ ထိုသို့ စိတ်တော်ကို နှစ်သိမ့်သော ကာလသည်။ အနုပ္ပကော၊ မများနိုင်–ဟုပေး]။

တတ္ထ[၁]၊ ထို အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေ–ဟူသောအဖွင့်၌။ "အထ ဘဂဝါ အဇ္ဈာစာရံ အပဿန္တော ပါရာဇိကံ ဝါ သံဃာဒိသေသံ ဝါ န ပညပေသိ"တိ၊ န ပညပေသိ–ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သကလ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဥဒ္ဒေသသိက္ခာပဒမတ္တံ၊ သဥဒ္ဒေသသိက္ခာပုဒ်မျှကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န အာဟ၊ မဆို။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သဥဒ္ဒေသာနုဒ္ဒေသပညတ္တိဘေဒ၊ မျှသော။ သကလံ၊ သော။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ–ဝုတ္တော ဝတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဘိပရာမသနပ္ပါ၊ ချက်ကို သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်း။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေ[၂]၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ သည်။ ကိဋ္ဌာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တေံ၊

၁။ ဤပါဠိ ဆင့်မှု၌မရှိ။ ၂။ ကာယသံသဂ္ဂေ (ဆဋ္ဌ)

ဤနာဘိပရာမသန ရာဂကို။ဝိသေသနိယမတော စ၊ အထူးမှတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အစ္ဆန္ဒရာဂါဓိပ္ပါယတော စ၊ ဆန္ဒရာဂကို အလိုမရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂရတ္တဿေဝ၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့် တပ်သောသူအားသာလျှင်။ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂကို။ ဣဓ၊ ဤဂဗ္ဘဂ္ဂဟဏအရာ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အသုစိပါနေ ပန၊ သုက်ကို သောက်ရာ၌ကား။ ဟတ္ထိနိယာ၊ ဆင်မ၏။ တာပသပဿာဝပါနေန၊ ရသေ့ကျင်ငယ်ကို သောက်သဖြင့်။ ဝါလကာဗျော နာမ၊ ဝါလကာဗျမည်သော သားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝါလကာဗျဿ၊ ဝါလကာဗျမည်သော သူ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ မဏ္ဍဗျဿ၊ မဏ္ဍဗျမင်း၏။ နာဘိယာ၊ ချက်ကို။ ပရာမသနေနေဝ၊ သုံးသပ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ရူပဒဿနေ ပန၊ အဆင်းကိုမြင်ရာ၌ကား။—

“ထိနံ သန္ဒဿနာ သုက္ကံ၊ ကဒါစိ စလိတော’ဝရေ။
တံ ဂါမဓမ္မကရဏံ၊ ဒွယသမံ သင်္ဂမိယ။
ဂဗ္ဘာ’ဒိ’တိ အယံ နယော၊ ထိနံ ပုရိသဒဿနာသိတျူပနေယျ”—

သိတျူပနေယျ—ဟူ၍။ ဝေဇ္ဇကာ၊ ဗေဒင်တတ်သောဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဩဝရေ၊ တိုက်ခန်း၌။ သန္ဒဿနာ၊ ယောကျ်ားတို့ကို ရှုခြင်းကြောင့်။ သုက္ကံ၊ သုက်သည်။ စလိတံ၊ လှုပ်၏။ ဒွယသမံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ တူသောအလိုရှိသော။ တံ ဂါမဓမ္မကရဏံ၊ ထိုသို့သော ရွာသူတို့၏ အကျင့်ကို ပြုခြင်းသို့။ သင်္ဂမိယ၊ ရောက်၍။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ အာဒိ၊ ယူ၏။ ဣတိ အယံ နယော၊ သည်။ ထိနံ၊ တို့၏။ ပုရိသဒဿနာ၊ယောကျ်ားကို ကြည့်ရှုခြင်းကြောင့်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပနေယျ၊ သိရာ၏။

(၇၂) တထာပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။—

“ပုပ္ဖိကော၊ မိန်းမတို့၏လာသော ဥတုသည်။ သုဒ္ဓေ၊ သန့်ရှင်းသည်ရှိသော်။ ဒေဒိယျ၊ သုက်ကိုပွါးစေ၍။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ နရံ၊ ယောကျ်ားကို။ ပဿံ၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍။ တံဂဗ္ဘဥ္စ၊ ထို ကိုယ်ဝန်ယူခြင်းကိုလည်း။ နယေထ၊ ဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာဝေသာ၊ ကာသဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။”—ဣတိ၊ သို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။

ရာဇောရောဓေ ဝိယာ'တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သီဟဠ ဒီပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဧကိဿာ ဣတ္ထိယာ၊ တယောက်သော မင်းမိန်းမအား။ ဝါ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ယောကျ်ားကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်သဖြင့်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ကိဉ္စာပိ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ၊ အကယ်၍ကား လွှမ်းမိုး၍ တက်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ လွှမ်းမိုး၍ တက်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုအသံသည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိသယော၊ အရာသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ တေသံ၊ ထို ဗြဟ္မာတို့၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဝါ၊ အဆင်းသည်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ န ဝိသယော ဝိယ၊ အရာမဟုတ်သကဲ့သို့တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "ကစ္စိ နော တွံ အာဝုသော သုဒိန္န အနဘိရတော" တိ၊ ဟူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကုန်၏။

၃၉။ ကလီတိ၊ သည်ကား။ ကောဓော၊ အမျက်တည်း။ တဿ၊ ထို အမျက်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သာသနံ၊ ငြင်းခုံခြင်း။ ကလိသာသနံ၊ အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း။ ဂါမဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဇနပဒဓမ္မံ၊ ဇနပုဒ်သူတို့၏ အကျင့်အယူ။ ဇနပဒဝါသီနံ၊ ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သောသူတို့၏။ သိဒ္ဓိံ၊ ပြီးသောကိစ္စ။ အတ္တာတိ၊ ကား။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်လည်းကောင်း။ သရီရဉ္စ၊ ကိုယ်လည်းကောင်းတည်း။ အသုတ္တန္တဝိနိဗဒ္ဓန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနယသုတ္တေ၊ ဝိနည်းပါဠိ၌။ အနာဂတံ၊ မလာသော။ သုတ္တာဘိဓမ္မေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အနာဂတံ၊ မလာသော။ ပါဠိဝိနိမုတ္တံ၊ ပါဠိတော်မှ လွတ်သော။ ဩကတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကုသုမမာလန္တိ ဩဒံ၊ ကို။ နာနာ ဂုဏံ၊ အထူးထူးသော ကျေးဇူးကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ရတနဒါမန္တိ ဩဒံ၊ ကို။ အတ္ထသမ္ပတ္တိံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ ပဋိက္ခိပနာဓိပ္ပါယော[၁]၊ ပယ်လိုသောသူသည်။ ဘဒ္ဒါလိ ဝိယ၊ ဘဒ္ဒါလိ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဒနိရုတ္တိဗျဉ္ဇနာနိ၊ တို့သည်။ နာမမေဝ ဝစနာနေဝ၊ အမည်ဟော ဝေဝုစ်သဒ္ဒါတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ သု ဝိယ၊ မူကား။ "နာမံ နာမကမ္မံ နာမဓေယျံ နိရုတ္တိ" တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချအားဖြင့်။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်။ သိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ အကုသလပက္ခေ၊ အကုသိုလ်အဖို့၌။ ဒုဿီလျံ နာမ၊ ဒုဿီလျ မည်သည်ကား။ စေတနာ၊ စေတနာတည်း။ ကုသလပက္ခေပိ၊ ၌

၁။ ဓိပ္ပါယာ (ဆဋ္ဌ)

ကား။ ဓေတနာ၊ ကို။ ပရိယာယတော၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း ၌။ "သိက္ခာပဒ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဃာသုဒ္ဓတာဝ်ယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ လောကဝဇ္ဇဿ၊ လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပနေ၊ ၌။ ပါကဋ္ဌာဒီနဝတော၊ ထင်သော အပြစ်ရှိသောကြောင့်။ သံဃာသုဒ္ဓတာ၊ သံဃာ ကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဏတ္တိ[၁] ဝဇ္ဇဿ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပနေ၊ ၌။ ပါကဋ္ဌာနိသံသတ္တာ၊ ထင်သော အကျိုး ရှိသောကြောင့်။ သံဃဖာသုတာ၊ သံဃာ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဌမေန၊ ဖြစ်သော သံဃာသုဒ္ဓတာယ—ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ဒုမ္မင်္ကူနံ၊ သီလမရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သော သံဃဖာသုတာပုဒ်ဖြင့်။ ပေသလာနံ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဖာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ ယခုဘဝ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ပဋိဃာတော၊ တားမြစ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ပဋိဃာတော၊ တားမြစ်တတ်သည်။ ဝါ၊ ဖျောက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုသောသူတို့၏။ ပသာဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့၏။ ဘိယျောဘာဝေါ၊ လွန်စွာ ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာယ စောဒိယမာနဿ ဘဗ္ဗကုလပုတ္တဿ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "သုဒိန္နော၊ သည်။ တံ ကုက္ကုစ္စံ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ကုက္ကုစ္စကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ တထာ၊ ပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယာနုဂ္ဂဟော၊ ဝိနည်းကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝတ္ထုဝီတိက္ကမေ၊ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့်။ ကေန္တံ၊စင်စစ်။ အကုသလဘာဝေန၊အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဟောတိ၊၏။ သံဃာသုဒ္ဓ

၁။ ပညတ္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဘာဝါယ၊ သံသုဒ္ဓါဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ လောကဝဇ္ဇတော၊ လောက အပြစ်ရှိသောအားဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်သော။ တံ သိက္ခာပဒဥ္စ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်၌။ ပညတ္တိ ဇာနနေ ဝေ၊ ပညတ်ကို သိရာ၌သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ-ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဒါ၊ မသိသောအခါ၌။ န အတ္ထိ-န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ (အညထာ၊ ရှိမှု မသိသော အခြင်းအရာဖြင့်-ပေး)။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ ဝ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ပသာဒုပ္ပါဒ ဗုဒ္ဓိယာ ဝ၊ ပသာဒဖြစ်ခြင်း ပွါး စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ပဝုတ္တံ၊ သော။ မေဓာဒေသနာ ပဋိသံယုတ္တံ၊ တရား ဟောခြင်းနှင့်စပ်သော။ တံ သိက္ခာပဒဥ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣတရံ၊ တပါး သော။ သေခိယဥ္စ၊ သေခိယ သိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ သိက္ခာပဒဇာတံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ် အပေါင်းသည်၊ လောကဝဇ္ဇံ နာမ၊ လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်မည်၏။

[ဤတွင် ပဏ္ဏတ္တိလောကဝဇ္ဇံ နာမ-ဟု ပဏ္ဏတ္တိသဒ္ဒါနှင့် အချို့ ဋီကာပါ၌ ရှိ၏။ မရှိသင့်ပြီ]။

ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝတ္ထုနော ဝ၊ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္တိယာ ဝ၊ ပညတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝီတိက္ကမ စေတနာယ၊ လွန်ကျူး လိုသော စေတနာ၏။ အဘာဝေပိ၊ မရှိသော်လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တဿ၊ ပယ်အပ် သော အမှုကို။ ကရဏေ ဝ၊ ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတ္တဗ္ဗဿ၊ ပြု အပ်သောအမှုကို။ အကရဏေ ဝ၊ မပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (၇၃) သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂေါ၊ အာပတ်သင့်ရာ၏-ဟူသော လျှဉ်းပါး ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သုရာပါနံ၊ သုရာပါန-သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥပေတ္ဘ၊ထား၍။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်သည်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ...ဝဇ္ဇ-သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဂန္တုကဝတ္တံ အာ...ဝါသိက ။ပ။ အနေ္တဝါသိက အာစရိယဝတ္တန္တိ၊ အနေ္တဝါသိကဝတ် ...အာစရိယဝတ်ဟူ၍။ ဝတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ ဝတ္တာနိ၊ တို...ည်။ ...ဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သည်ကိုသာ ယူသဖြင့်။ ဝ၊ ...ပြီ သ... ။ ဂဏိယ ...ဝါနာနိ၊ ရေကွက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စုဒ္ဒသ၊ ... ...ပါးကိုသည်။ ဟော...၊ ကုန်၏။ စတ္တာရိ ပန၊ ထိုဝတ်တို့သည်...။ ဝိ...ဂ္ဂရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒွေအသီတိ မဟာဝတ္တာနိ နာ...၊ ရှ...ပါးသော မဟာဝတ်တို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ... အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ၊

အာပတ်ခုနစ်ပုံကို့မှ။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သံဝရဝိနယော၊ သံဝရဝိနည်းမည်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တိသိက္ခာပဒမေဝ၊ ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်၊ သံဝရဝိနယော၊ မည်၏။ (သမ္ဗန်)။ တတ္ထ၊ ထိုဝိနယလေးပါးတို့တွင်။ ပညတ္တိဝိနယော၊ ပညတ္တိဝိနည်းသည်။ သမထဝိနယတ္တာယ၊ သမထဝိနည်းအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ သမထဝိနယော၊ သည်။ သံဝရဝိနယတ္တာယ၊ သံဝရဝိနည်းအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝရဝိနယော၊ သည်။ ပဟာနဝိနယတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ယံ သံဃသုဋ္ဌု၊ တံ သံဃဖာသူတိ ဣဒံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကို။ ကေမိဝ၊ တပုဒ်ထည်းကဲ့သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဃသုဋ္ဌုတာယ၊ သံဃသုဋ္ဌုအဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃဖာသု၊ သံဃာ၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၌။ တေ တေ ပယောဇနဝိသေသသင်္ခါတာ၊ ထိုထိုသို့သော အကျိုးအထူးဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ အတ္ထဝသာ၊ အကျိုးအထူးတို့ကို။ ပကရီယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အတ္ထဝသံ ပကရဏာ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဒသ အတ္ထဝသေတိ ဒသ ကာရဏဝသေ-ဖွင့်သည်၌ ကာရဏဝသေ-သာ ရှိသည်)။ ဒသသု ပဒေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ပုဒ်တို့၌။ ဧကေကံ၊ တပုဒ်တပုဒ်ကို။ မူလံ ကတွာ၊ မူလပြု၍။ ဒသက္ခတ္တုံ၊ ဆယ်ကြိမ်။ ယောဇနာယ၊ ယောဇနာခြင်း၏။ ပဒသတံ၊ ပုဒ်တရာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ယောဇနာရာ၌။ ပစ္ဆိမဿ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သော။ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထသတံ၊ အနက်တရာ။ ပုရိမဿ ပုရိမဿ၊ ရှေးရှေးဖြစ်သော။ ပဒဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မသတံ၊ ဓမ္မတရာ။ အတ္ထဇောတိကာနံ၊ အနက်ကို ပြတတ်ကုန်သော။ နိရုတ္တီနံ၊ နိရုတ္တိတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိရုတ္တိသတံ၊ နိရုတ္တိတရာ။ ဓမ္မဘူတာနံ၊ ဓမ္မဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ နိရုတ္တီနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိရုတ္တိသတံ၊ နိရုတ္တိတရာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ နိရုတ္တိသတာနိ၊ နိရုတ္တိနှစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထသတေ၊ အနက်တရာ၌။ ဉာဏသတံ၊ ဉာဏ်တရာ။ ဓမ္မသတေ၊ ပါဠိတရာ၌။ ဉာဏသတံ၊ ဉာဏ်တရာ။ ဒွီသု နိရုတ္တိသတေသု၊ နိရုတ္တိ နှစ်ရာတို့၌။ ဒွေ ဉာဏသတာနိ၊ ဉာဏ်နှစ်ရာတို့။ ဣတိ၊ ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတ္တာရိ ဉာဏသတာနိ၊ ဉာဏ်လေးရာတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအစဉ်တို့တွင်။ သံဃသုဋ္ဌုတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဓမ္မသံဃဿ၊ တရားကိုစောင့်သော သံဃာတော်၏။ သုဋ္ဌုဘာဝေါ၊ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ "အတ္ထပဒါနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာ၊ တည်း။ ဓမ္မပဒါနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။

မေထုနဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇဝံ၊ သို့။ ဗဟုလ နယေန၊ ဗဟုလ နည်းဖြင့်။ လဒ္ဓနာမကံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော မေထုန်အမှုကို။ သကသမ္ဘယော ဂေန ဝါ၊ မိမိ လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မိမိ ပေါင်းယှက်သောအား ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရသမ္ဘယောဂေန ဝါ၊ သူတပါးလုံ့လဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ သူတပါး ပေါင်းယှက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနော နိမိတ္တသ္မ၊ မိမိ နိမိတ်၏။ သကမဂ္ဂေ ဝါ၊ မိမိမဂ်၌လည်းကောင်း။ ပရမဂ္ဂေ ဝါ၊ သူတပါးမဂ်၌လည်းကောင်း။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲအံ့။ ပရ နိမိတ္တဿ၊ သူတပါးနိမိတ်၏။ သကမဂ္ဂေ ဇဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဝေသပဝိဋ္ဌ ဋ္ဌိတုဒ္ဓရဏေသု၊ ပဝေသနအခါ, ပဝိဋ္ဌအခါ, ဋ္ဌိတအခါ, ဥဒ္ဓရဏအခါတို့တွင်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုလည်းဖြစ်သော။ ဧကံ၊ တခုသော ခဏကို။ ပဋိသာဒိယနဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲအံ့။ ပါရာဇိကော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသံဝါသော၊ သံဝါသ မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ပဝေသာ ဒီနိ၊ ပဝေသအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ တီဏိ ဝါ၊ သုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ ဝါ၊ နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဧကံ ဝါ၊ တပါးကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသေဝေယျ၊ အံ့။ ပါရာ ဇိကော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဟိ—သစ္စံ၊၏။ သော ဧဝ ပဝေသနံ သာဒိယတိ ။ပ။ပါရာဇိကဿာတိအာဒိ"၊အစရှိသော။ဇာတံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ဣတိ၊သို့။ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ စတူသု၊ လေးပါး သော အခါတို့၌လည်း။ စတဿော ပါရာဇိကာပတ္တိယော၊ လေးပါးကုန် သော ပါရာဇိကအာပတ်တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရာ၏။ တေယေဝ၊ ထို ဆရာတို့သည်ပင်လျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "အာပဇ္ဇတု၊ ထိုသို့ ရောက်သည်မှုလည်း ဖြစ်စေ။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ တဗ္ဘာဂိယာ၊ တူသောအဖို့ရှိ၏။"ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ "အတ္တနော၊၏။ ဝီတက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်။ ပါရာဇိကာပတ္တိဉ္စ၊ သို့ လည်းကောင်း။ သံဃာဒိသေသာပတ္တိဉ္စ၊ သို့လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ ၌။ မေထုနာဒိ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍လည်း ကောင်း။ဥပသမ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍လည်းကောင်း။ ဧကံ သံဃာဒိသေသာပတ္တိံ၊ ကို။ ဧကံ ဝါ၊ တကြိမ်လည်းကောင်း။ အနေကံ ဝါ၊ အကြိမ်များစွာ လည်းကောင်း။ ပဋိကရိတွာဝ၊ ကု၍လျှင်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိရာပတ္တိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဧကမနေကံ ဝါ ပဋိကရိတွာ — တွင် တခုသော အာပတ်ကို တကြိမ်ကု, အများအာပတ်ကို အကြိမ်များစွာကု—ဟု ခွဲ၍ ယူရာ၏၊ အာပတ်အများဖြစ်သော်လည်း တပေါင်းတည်းဖြစ်မူ တကြိမ်ပင်ကု ၍ ထ၏-ဟု သိရာ၏]။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ (၇၄) ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ ၌။ သာပတ္တိကော၀၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင်း။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နဿာပိ၊ လွန်ကျူးသောရဟန်းအားလည်း။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနံ၊အာပတ်မှ ထခြင်းသည်။ အတ္ထေဝ—အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိရာသလျှင်ကတည်း။ ဒေသနာဟိ ပန[1]၊ ဒေသနာကြားခြင်းတို့ဖြင့်ကား။ အ သုဇ္ဈနတော၊ မစင်ကြယ်သော ကြောင့်။ "ပယောဂေ ပယောဂေ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂဏနပယောဇနာဘာဝတော၊ ရေတွက် ခြင်း အကျိုးမရှိသောကြောင့်တည်း။ "ပယောဂေ ပယောဂေ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ" တိ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ န ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ မဆို သော်လည်း။ ပဒဘာဇနေ၊ ၌။ "အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ"တိ ဝစနေန၊ဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ယုတ္တိဉ္စ၊အသင့်ကိုလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ယဒိ သိဒ္ဓေါ၊ အကယ်၍ ပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ မာ တိကာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ "ယော ပန ဘိက္ခု မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျ ပါ ရာဇိကော"တ္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ပါရာဇိကဿ၊ ပါ ရာဇိက ရဟန်း၏။ အနဝသေသဝစနမ္ပိ၊ သိက္ခာ အာပတ် အကြွင်းမရှိပြီ ဆို သော စကားသည်လည်း။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ မသင့်ရာ။ ဟိ—ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ စ၊ အာပတ်အစုတို့ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဂဏနဉ္စ၊ ရဟန်းဟူသော ရေတွက်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ အနဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ— တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝသေသဝစနံ၊ အနဝသေသကို ဟောသော သဒ္ဒါ တည်း။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝါ၊ ဣတိ ကတွာ—ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ပတိဋ္ဌာ တိ၊ မတည်။ သုတမေဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တော[2]၊ ဤအကြောင်း

၁။ ဝုဋ္ဌာနဒေသနာဟိ ပန (ဆဋ္ဌ)

၂။ တိ ကတွာ ပဝေသော၀ အာပတ္တိ၊ န ပဝိဋ္ဌာဒီသု၊ တမေဝေကံ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ "ယဿ သိယာ အာပတ္တိ"တိ ဧတ္ထ၊ ဤ နိဒ္ဒါနုဒ္ဒေသည်၌။ ပါရာဇိကာပတ္တိမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အန္တော ကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ နိဒ္ဒါနုဒ္ဒေသဝစနံ၊ နိဒ္ဒါနုဒ္ဒေသကို ဟောခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာယံ၊ ၌။ "ပါရာဇိက"န္တိ၊ ဟူ၍။ အ ဝတွာ၊ မဟောမူ၍။ "ပါရာဇိကော ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသ ဝစနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြသော သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို ဖြတ်အပ်သော ဥက္ခောင်းနှင့်။ သရိရဗန္ဓနေန၊ ကိုယ်ကိုစပ်သဖြင့်။ ဇီဝိတုံ၊ ရှင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော ယထာ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏။ အဘဗ္ဗဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြရခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ ပဒဘာဇနဝစနံ၊ ပဒဘာဇနီကို ဟောတော်မူခြင်းသည်။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နဿာပိ၊ လွန်ကျူးသည်လည်းဖြစ်သော။ ပါရာဇိကဿ၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သော။ အသံဝါသဿ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မရှိသော။ သတော၊ လျှို့ဝှက်သော သတိရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အ ထေယျသံဝါသကဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ထေယျသံဝါသက မဖြစ်သည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုပါရာဇိကရောက်သော ရဟန်းသည်။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ သာဒိယန္တောပိ၊ သာယာသော်လည်း။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူကို။ ဘိက္ခုတွေဝ[၁]၊ ဘိက္ခုဟူ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ "အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော အညတရံ ဝါ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော၊ တဉ္စေ။ပ။ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ သာမဏေအား။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သော အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘိက္ခုတွေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဉာတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ၏။ တေန၊ ထို ဥပသမ္ပန္နော ဘိက္ခုတွေဝ-ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်။ ပဒသောဓမ္မဉ္စ၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ သဟ သေယျဉ္စ၊ သဟသေယျအာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဘိက္ခုပေသုညာဒိံ၊ ဘိက္ခုပေသုညအာပတ် စသည်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဉာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ သံဃာဒိသေသေသု ပန၊ တို့၌ကား။ ဘိက္ခုသံဃာဒိသေသတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနဝိမဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ ထသော အစီအရင်အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ "အယမ္ပိ ဟိ ဘိက္ခုနီ။ပ။အာပန္နာ"တိ၊

၁။ "ဥပသမ္ပန္နော ဘိက္ခု"တွေဝ (ဆဋ္ဌ)

ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြခြင်းကို။ ကတွာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း။ ပါရာဇိကတော၊ မှ။ အဓိပ္ပါယန္တရဒဿနတ္ထံ၊ အဓိပ္ပါယ်အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ "နိဿာရဏီယံ သံဃာဒိသေသ"န္တိ၊ ဟူ၍။ အာပတ္တိနာမဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ အာပတ် အမည်ကို ယူခြင်းကိုလည်း။ ကတံ၊ ၏။ ဝေါဟာရဝတာ၊ ဤမျှသော စကား အစဉ်ဖြင့်။ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသေ၊ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသ၌။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိဒုကံ၊ ဒဿိတအာပတ် အဒဿိတအာပတ် နှစ်ပါးကို။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ချဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသေသု၊ တို့တွင်။ သေခိယေသု၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ် တို့၌။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနကာရဏံ၊ မပြခြင်း၏ အကြောင်းကို။ သေခိယာနံ၊ သေခိယပါဠိတို့၏။ အဋ္ဌကထာယမေဝ၊ ၌လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့သော သေခိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌ ပြ အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတရေသု၊ သေခိယမှ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ အာပတ္တိဒဿနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။

[ကတ္တားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မပါသော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင် သေခိယ သိက္ခာပုဒ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် အာပတ် နှစ်ပါးပင် မပါ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ မုသာ ဝါဒ စသော သိက္ခာပုဒ်တို့မှာ ကတ္တားသာ မပါသည်။ အာပတ်ကား ပါသည်—ဟူလေ]။

အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိဒုကဉ္စ၊ ဒုကကို လည်း။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဌမပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သုဒိန္နဘာဏဝါရံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

မက္ကဋိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

(၇၅) ၄၀-၁။ ဒုတိယပညတ္တိယံ၊ ၌။ "ဣမေ၊ ဤအရပ်၌။ မလ္လာ၊ မလ္လာမင်း တို့သည်။ ယုဇ္ဈန္တိ၊ တိုက်ခိုက်ကုန်၏။" ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ပဋိသေဝတိ၊ ဟူသော။ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ကို။ ပစုရပဋိ သေဝနဝသေန၊ အကြိမ်များစွာ မှီဝဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တဉ္စ ခေါ မနုဿိတ္ထိယာ၊ နော တိရစ္ဆာနဂတာယာ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပရိပုဏ္ဏတ္တမ္ပိ၊ ပြည့်စုံသော အနက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဌမံ ပညတ္တိံ၊ ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မိစ္ဆာဂါဟေန ဝါ၊ မှားသောအယူဖြင့်လည်း

ကောင်း။ လေသဒြိဇ္ဇနတ္ထာယ ဝါ၊ အမြွက်ထောင်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပရိပုဏ္ဏတ္ထတံယေဝ၊ ပြည့်စုံသောအနက်ရှိသည်အဖြစ်ကို သာလျှင်။ နိယမေတုံ၊ မြဲစိမ့်သောငှါ။ "နနု အာဝုသော တထေဝ တံ ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ မဏ္ဍိဝတ္ထု၊ ကို။ ဝိနီတဝတ္ထူသု၊ တို့၌။ ပက္ခိတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဝိသေသတ္တာ၊ ပထမပညတ်နှင့် အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထု၊ သည်။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထု၌။ ဝိစာရဏာ ပန၊ စိစစ်ခြင်းသည်ကား။ တတိယပညတ္တိယာ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ "နနု အာဝုသော ဘဂဝတာ အနေကပရိယာယေနာ"တိအာဒိ၊ ကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဥဒ္ဒေသသိက္ခာပဒေနေဝ၊ သဥဒ္ဒေသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ န သိဒ္ဓံ၊ မပြီး။ "တိရစ္ဆာနဂတာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ပါရာဇိက"န္တိ၊ ဟူ၍။ အနုဒ္ဒေသသိက္ခာပဒေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သဥဒ္ဒေသသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သာဝသေသန္တိ၊ ဟူ၍။ ယဒိ ပညပေသိ၊ အကယ်၍ ပညတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဣမိနာ အနုဒ္ဒေသသိက္ခာပဒေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ န သိဒ္ဓံ ကိံ၊ မပြီးရာအံ့လော။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ပညပေဿာမီ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမပညတ္တမေဝ၊ ရှေးဦးစွာ ပညတ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော။ တဒေဝ သိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပင်လျှင်။ လေသတ္ထိကာနံ၊ အမြွက်ထောင်လိုကုန်သော သူတို့၏။ အလေသောကာသံ၊ အမြွက်ထောင်ရာ အခွင့်မရသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာမေဍိတတ္ထံ၊ အာမေဍိတ်အနက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပညပေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အညထာ၊ သော်။ "အညဝါဒကေ ဝိဟေသကေ ပါစိတ္တိယ"န္တိအာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ဝတ္ထုဒွယေန၊ ဝတ္ထုနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ အာပတ္တိဒွယံ၊ အာပတ်နှစ်ပါးသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ခဲ့ရာ၏။ န စ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ကား မရောက်။ သော ဝေဝတ္ထော၊ ထိုရှေ့ပညတ်အနက်ကိုပင်လျှင်။ အညေနပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဂစနေန၊ သဒ္ဒါဖြင့်။ သုပ္ပကာသိတော၊ ကောင်းစွာပြအပ်၏။ သုပရိပုဏ္ဏော ရဿတေနေန၊ ရှေ့ပုဒ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းအနက်ရှိသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ဒဠှတရော၊ အလွန်မြဲမြံခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ တတိယပညတ္တိယမ္ပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ အညေသု စ၊ တပါးကုန်သော အဆုံးအဖြတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

ယဿ သစိတ္တကပက္ခေတိအာဒိမှို ပန၊ ၌ကား။ ဂဏ္ဌိပဒနယော၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ ဆိုသောနည်းကို။ တာဝ-ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သစိတ္တကပက္ခေတိ ပဒံ၊ ကို။ သုရာပါနာဒိအစိတ္တကေ၊ သုရာပါန အစရှိသော အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သစိတ္တကေသု ပန၊ တို့တွင်ကား။ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ကေန္တိ၊ စင်စစ်။ အကုသလေနေဝ၊ အကုသိုလ်ဖြင့်သာလျှင်။ သမုဋ္ဌာပိတဥ္စ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘယံ၊ သစိတ္တက အစိတ္တက နှစ်ပါးစုံသည်။ လောကဝဇ္ဇံ နာမ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သုရာပါနသ္မိံ၊ သုရာပါန သိက္ခာပုဒ်၌။ "သုရာ"တိ ဝါ၊ သေဟူ၍လည်းကောင်း။ "ပါတုံ၊ ငါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။"ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇာနိတွာ၊ မအပ်မှန်းကိုသိလျက်။ ပိဝနေ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ အကုသလမေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ဂန္ဓဝဏ္ဏကာရတ္ထာယ^၁၊ အနံ့အဆင်းတို့ဖြင့် ပြေပြစ်စိမ့်သောငှါ။လေပနေ၊ လိမ်းကျံခြင်းကြောင့်။ အကုသလမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ၊ ဆေးအကျိုးငှါ။ လေပနေ၊ လိမ်းကျံရာ၌။ အ ဒေါသတ္တာ၊ အပြစ် မရှိသောကြောင့်။ အ ဝိစာရဏိယံ၊ မဆင်ခြင်အပ်။ ဝါ၊ မစိစစ်အပ်။ ဣတိ တွေကာံ၊ဤ မျှကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဂန္ဓဝဏ္ဏက သိက္ခာပုဒ်၌။ "န ဝဋ္ဋတီ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဇာနိတွာ"တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿာပိ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏လည်း။ လောကဝဇ္ဇဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ရာ၏ဟု လျှဉ်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။ ဣမံ · အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂံ၊ ဤ အလိုမရှိသော လျှဉ်းပါးခြင်းကို။ ပရိဟရိတုကာမတာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ "ဣမေ သစိတ္တကန္တိ စ၊ လည်းကောင်း။ အစိတ္တကန္တိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းသည်။ ဝတ္ထုဝိဇာနနေယေဝ၊ ဝတ္ထုကို သိသောအရာ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညတ္တိဝိဇာနနေ၊ ပညတ်ကိုသိရာ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပညတ္တိဝိဇာနနေ၊ ၌။ ယဒိ—ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ လောကဝဇ္ဇာနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ လောကဝဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ န စ သိယုံ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ (၇၆) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထုဝိဇာနနေ ဧဝ ဟောတီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊သင့်

၁။ ဂန္ဓဝဏ္ဏကတ္ထာယ (ဆဋ္ဌ)

၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေခိယေသု၊ တို့၌။ ပညတ္တိဇာနနမေဝ၊ ပညတ်ကို သိခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဝတ္ထုမတ္တဇာနနံ၊ ဝတ္ထုမျှကို သိခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဝဇိရဗုဒ္ဓိမထေရ်၏ ဂဏ္ဌိ၌လျှင်။ "ပသုတ္တဿ၊ အိပ်ပျော်သောသူ၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ သုရံ၊ ကို။ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ စေ ပဝိသေယျ၊ အံ့။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၌။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ အက္ခကံ၊ ညှပ်ရိုးမှ အောက်။ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလံ၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှ အထက်ကို။ ပရသ၊ တပါးသောယောကျ်ား၏။ အာမသနာဒိကာလေ၊ သုံးသပ်ခြင်းအစရှိသော ကာလ၌။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အစာလေတွာ၊ မလှုပ်မူ၍။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သာဒိယန္တိယာ၊ သာယာသည်ရှိသော်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကိရိယသမုဋ္ဌာနတော၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ကိရိယာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အယမ္ပိ၊ ဤ သုရာပါနအာပတ်သည်လည်း။ တဒါ၊ ထိုသို့အိပ်စဉ်သောကိုထည့်၍ဝင်သောအခါ၌။ ကိရိယာဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သုဝိစာရိတံ၊ ကောင်းစွာစိစစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဝိစာရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အနေကန္တာကုသလဘာဝသာဓနတော၊ အနေကန္တအားဖြင့် အကုသိုလ်အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ စင်စစ်လျှင် အကုသိုလ်အဖြစ်ကို မပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သုရာပါနအာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဧကန္တာကုသလတာ ပန၊ ကိုကား။ မဇ္ဇသညီ နေ၁ပိ၊ သေမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိလျက်လည်း။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ ပိဝတော၊ သောက်သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

အယံ ပန၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ သစိတ္တက အစိတ္တက လောကဝဇ္ဇ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ အဆုံးအဖြတ်၌။ အတ္ထော၊ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။ -သိက္ခာပဒ၊ ...သေန၊ သိက္ခာပုဒ်ကို အဦးပြုသဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သစိတ္တကဿ၊ သော။ ယဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကုသလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ ၏။ သစိတ္တကာ စိတ္တကသင်္ခါတဿ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ အစိတ္တကဿ ဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်၏လည်း။ သစိတ္တကပက္ခေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကုသလမေဝ၊ သည်သာ

လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုရာပါနာဒိ၊ သော။ တမ္ပိ၊ ထိုအစိတ္တကသိက္ခာပုဒ် သည်လည်း။ လောကဝဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ "ယဿ သစိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလမေဝ ဟောတိ၊ တံ လောကဝဇ္ဇ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သစိတ္တကပက္ခေတိ ဣမိနာ ဝစနံ၊ ကို။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ကေဝလ တော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သစိတ္တကဿ၊ သစိတ္တကသိက္ခာ ပုဒ်၏။ သစိတ္တကပက္ခေတိ၊ ဟူ၍။ ဝိသေသနေ၊ အထူးပြုရာ၌။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တွေ၊ ဤသစိတ္တက လောကဝဇ္ဇ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ အဆုံးအဖြတ်အထူး၌။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿ၊ ပဏ္ဏတ္တိ—ဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏။ ပဏ္ဏတ္တိဇာနနစိတ္တေန၊ ပညတ်တော်ကို သိသောစိတ်ဖြင့်။ သစိတ္တကပက္ခေ၊ စိတ်ရှိသောအဖို့၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကုသလမေဝ၊ လျှင် တည်း။ ဝတ္ထုဇာနနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သစိတ္တကပက္ခေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ အချို့ကား။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း။ သိယာ၊ အချို့ကား။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်တည်း။ သိယာ၊ ကား။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တဿ သစိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလမေဝါ" တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သေသံ ပဏ္ဏတ္တိ ဝဇ္ဇ"န္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဓိမာနေ၊ ရန်းခြင်း၌။ ဝီတိက္ကမာဘာဝါ၊ လွန်ကျူးလိုသောစိတ် မရှိသောကြောင့်။ သုပိနန္တေ၊ အိပ်မက်၌။ အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုပိနန္တေ၊ ၌။ ဝီတိက္ကမဆာယာ၊ လွန်ကျူးရာရောက်သော အရိပ်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ လည်း။ အဗ္ဗောဟာရိကဘာဝေနာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ ပန ဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဒုဋ္ဌကမ္မ သိထိလကရဏပ္ပယောဇနတ္တာဝ၊ ရှေးပညတ်ကို မြဲမြံစွာပြုခြင်း, နောက် ပညတ်ကို လျော့လျော့ပြုခြင်းအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဗာဟိရနိဒါန ကထာဓိကာရေ၊ ဗာဟိရ နိဒါန ကထာ၏အရာ၌။ "ဒဋ္ဌိကမ္မသိထိလ ကရဏပ္ပယောဇနာတိ ယေဘုယျတာယ ဝုတ္တန္တိ"တိအာဒိ၊ စသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

မက္ကဋီဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

(၇၇) ၄၃-၄။ ဝဇ္ဇီသု ဇနပဒေသု၊ ပုဒ်တို့၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဝဇ္ဇိနော နာမ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဝဇ္ဇိဇနပုဒ်တို့၌ နေကုန်သော သူတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့တည်း။ ယာဝဒတ္ထန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝတာ၊ လောက်။ အတ္ထော အဓိပ္ပါယော၊ အလိုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို တတိယဝတ္ထုအနုပညတ်၌။ "သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ"တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေ စ၊ သိက္ခာချခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တဒေကဋ္ဌေ၊ ထိုသိက္ခာချခြင်းနှင့် အတူတကွ တည်သော။ ဒုဗ္ဗလျာဝိကရဏေ စ၊ သိက္ခာ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္တော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အညထာ၊ မပညတ်သေးသည်ရှိသော်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ပညတ်လတ္တံ့သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကထံ ဝိယ၊ အဘယ် သိက္ခာပုဒ်ကို ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ဓာရေန္တိ ဟိ နာမ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ အာဇ္ဇဝကာ၊ အာဇ္ဇဝိဟိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပမာဏိကာယော၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ ကုဋိယော၊ တို့ကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဒွေ ဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဆသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အသိက္ခိတ သိက္ခံ၊ မကျင့်အပ်သော သိက္ခာရှိသော။ သိက္ခမာနံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္မတံ၊ မသမုတ်အပ်သော သိက္ခမာန်ကို။ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အာဒိ ဝိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယဒဘာဝေါ၊ အကြင်သို့ အဝိဋ္ဌာန်ဂိကပ္ပနာတို့၏ မရှိသောကြောင့်။ အတိရေကစီဝရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တပေါ၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သောင်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ တံ အဓိဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ထို အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ တံ ဝိကပ္ပနံ ဝါ၊ ထို ဝိကပ္ပနာကိုလည်းကောင်း။ န အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သေး။ ယဒဘာဝေါ၊ အကြင်သို့သော ပမာဏ၏ မရှိသောကြောင့်။ အပ္ပမာဏိကာယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တပေါ၊ ထို အာဇ္ဇဝိတိုင်းသား ရဟန်းတို့ ပြုစေသည်မှ။ ပုရံ၊ ၌ (ယည့်)။ ပမာဏံ ဝါ၊ မှုလည်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။(န ပမာဏံ ပညတ္တံ -

ရှိမူ တတော ပုဗ္ဗေ—ထည့်လေ)။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ
၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဥလ္လုမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါ
ဒါယာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစေတွာ၊ တောင်း၍။
ဥပသမ္ပန္နေန၊ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော ရဟန်းသည်။
ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရမေဝ၊ ပဉ္စင်းခံသည်၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ "ဥပသမ္ပန္နေန
ဘိက္ခုနာ မေထုနော ဓမ္မော န သေဝိတဗ္ဗော၊ အသက္ယပုတ္တိယော"တိ စ၊
အသက္ယပုတ္တိယော—ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပညတ္တေန၊ ပညတ်တော်မူအပ်
သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ အဿမဏာဒိဘာဝံ၊ အဿမဏအစရှိသော အဖြစ်သို့။
ဥပဂန္တုကာမေန၊ ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။
အဇ္ဈုပဂတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ သိက္ခာ၊ ကို။ ဝါ၊ အဇ္ဈုပ
ဂတာ၊ မိမိ၌တည်သော ရဟန်းသိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာတဗ္ဗာ နနု၊ ချအပ်သည်
မဟုတ်လော။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒုဗ္ဗလျံ ဝါ၊ အားနည်းသည်၏
အဖြစ်ကိုမူလည်း။ အာဝိကာတဗ္ဗာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်။ သိယာ နနု၊ ဖြစ်ရာ
သည်မဟုတ်လော။ ပန၊ ထိုသို့ချအပ်, ထင်စွာပြုအပ်လျက်။ တေ၊ ထို ဝဇ္ဇီ
တိုင်းသား ရဟန်းတို့သည်။ "သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ပ။ ပဋိသေဝိံသု၊
မှီဝဲကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အနုပညတ္တိယာ၊ ၏။
ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကိုပြုခြင်းငှါ။ တံ၊ ထို သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ-စသော
စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "သော အာဂတော န
ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော"တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထေဝ၊ ထို တတိယပညတ် အဆုံး၌လျှင်။
ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣတရေသုပိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တီသု ပါရာဇိကေသု၊ သုံးပါးကုန်သော ပါရာဇိက
တို့၌။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ မူ၍။ ဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ အနာဝိကတွာ၊
၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကဝတ္ထုံ၊ ဖြစ်သော။ အဒိန္နံ၊ အရှင်
မပေးသောဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒိယတိ၊
ယူအံ့။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ ဝါ၊ လူဇာတ်ကိုမူလည်း။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ၊
ချအံ့။ ပဋိဝိဇာနန္တဿ၊ သိသောသူအား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။
ဥလ္လပတိ၊ ပြောအံ့။ သော၊ ထိုသို့သောသူကို။ အာဂတော၊ လာပြန်သည်ရှိသော်။
န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနုပညတ္တိ၊ သည်။
ဒဠှီကမ္မသိထိလကရဏပ္ပယောဇနာ၊ ရှေ့ပညတ်ကို မြဲစွာပြုခြင်း,နောက်ပညတ်ကို
လျော့လျော့ပြုခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ မူကား။ သာ၊ ထိုအနုပညတ်သည်။
ယဿ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်အား။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာ ဝါ၊

တပါးလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏။ နိယမဒဿနပ္ပယောဇနာ၊ သင့်သောအာပတ် မြဲသည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ လက္ခဏာနုပညတ္တိကတ္တာ၊ ဤသို့ မှတ်ရာမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော အနုပညတ် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာဖြင့် တဖန် ပညတ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ သင့်စွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ အဝတ္ထာ၊ ၍။ အာဒိမှိ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ကိမိဝ၊နည်း။ "ဂါမာ ဝါ အရညာ ဝါ"တိ အနုပညတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အပြည့်အစုံဖြစ်သော။ ဧတသ္မိံ သိက္ခာပဒေ ပန၊ ၌ကား။—

> "နိဒါနာဝမာတိကာဘေဒေါ၊နိဒါန်းအပြား မာတိကာအပြားလည်းကောင်း။ တံနိယာမကော၊ ထို မာတိကာ၏အနက်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဝိဘင်းလည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဘင်း၌။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားလည်းကောင်း။ တဒညထာ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ သော။ အနာပတ္တိ၊ လည်းကောင်း။"

(၃၀) ဣတိ အယံ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းအပြား၌။ သုဒ္ဓိနဝတ္ထု စ၊ လည်းကောင်း။ မက္ကဋိဝတ္ထု စ၊လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇီပုတ္တကဝတ္ထု စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိပ္ပဘေဒံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ နိဒါနံ နာမ၊ မည်၏။ တတော နိဒါနာ၊ ထိုနိဒါန်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ "ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခူနံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော။ပ။အသံဝါသော"တိ၊ ဟူ၍။ ဣမိဿာ မာတိကာယ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ သည်။ဇာတော၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ "အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတာယာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝစနေန၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သောသဒ္ဒါဖြင့်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ ပညတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ ၌။ပညတ္တံ၊ ၏။ ပုရိသေ၊ ၌။ နော ပညတ္တံ၊ မပညတ်။ ပဏ္ဍကေ၊ ၌။ နော ပညတ္တံ၊ မပညတ်။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနေ၊ ၌။ နော ပညတ္တံ၊ ညတ်။ ဣတိ၊ သို့။ မက္ကဋိပါရာဇိကော ဝိယ၊ မက္ကဋိပါရာဇိကကဲ့သို့။ အညေ[illegible]၊ တပါးသော သူသည်လည်း။ လေသံ၊ အမြွက်ကို။ ဩဍ္ဍေတုံ၊ ယောင်ပြု[illegible] တိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာဒိသဿ၊ ယုတ္တိ[illegible]သော ရဟန်း၏။ အလေသောကာသဒဿနတ္ထံ၊ အမြွက်ယောင်ခြင်း၏ အခွင့် မရ

ခြင်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤ တိရစ္ဆာနဂတာယပိ-ဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။မက္ကဋိဝတ္ထုသန္နိဋ္ဌာနံ၊မက္ကဋီဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော။နိဒါနာ၊မှ။ “အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတာယပိ”တိ၊ ဟူ၍။ မာတိကာဝစနဘေဒေ၊ မာတိကာသဒ္ဒါအထူး ကို။ ဣတ္ထိယာ ဇေ၊ သာလျှင်။ မေထုနသိဒ္ဓိဒဿနတော၊ မေထုန်အကျင့်၏ ပြီးခြင်းကို မြင်သောအားဖြင့်။ န ကတော၊ ပြုတော်မမူ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ သည်။ တံ နိယာမကော၊ ထိုမာတိကာအနက်ကို မှတ်ကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ မာတိကာယ၊ ၏။ အဓိပ္ပေတတ္ထနိယာမ ကော၊ လိုအပ်သောအနက်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဝိဘင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ “တိဿော ဣတ္ထိယော။ တယော ဉဘတောဗျဉ္ဇနကာ။ပ။ပုရိသဿ ဒွေ မဂ္ဂေ”တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗလေသောကာသံ၊ အလုံးစုံသော အမြွက်ထောင်ခြင်း၏ အခွင့်ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ နိယမော၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။

ထွေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။—သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ။ ပညတ္တံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဇေ သတိ၊ သော်။ သာမာရဏသိက္ခာပဒဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ လိင်္ဂပရိ ဝတ္တနဝသေန ဝါ၊ လိင်ပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အားသာလျှင်။ “သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခုနီနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ “သိက္ခာ သာဇီဝသမာပန္နာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။ တဒဝစနေန၊ ထို သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော-ဟူသော ပါဠိ ကို မဟောသဖြင့်။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပုရိသလိင်္ဂ ပါတုဘာဝေန၊ ပုရိသလိင် ၏ ထင်ရှားဖြစ်သဖြင့်။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ရဟန်းတို့၏ အဖြစ်၌။ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ “အဟံ၊ သည်။ ဉပသမ္ပဒကာလေ၊ ပဉ္စင်းခံသော ကာလ၌။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ န သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နာ၊ သိက္ခာသာဇီဝသို့ မရောက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပစ္စက္ခာတသိက္ခာပိ၊ မချသောသိက္ခာရှိသော်လည်း။ မေထု နဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ပါရာဇိကာ၊ သည်။ န ဟောမိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ ဇေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ —အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ မလို အပ်သော အနက်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း

၁။ ဟိ-မပါ (ဆဋ္ဌ)

အရာအားဖြင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဘိက္ခုနီနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ "သိက္ခာ
သာဇီဝသမာပန္နာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘိက္ခုနီနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။
သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။
အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂေါတိ ဝေတ္တာ၊ ဉ်။ "သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။
သာဓာရဏာနေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အသာဓာရဏာနိ၊ တို့သည်။
နှ၊ မရှိကုန်"။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လည်း။ အပရံ၊ တပါးသော။ အနိဋ္ဌ
ပ္ပသင်္ဂ၊ တည်း။ အပိ စ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤ လိင်ပြန်သောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခု
နံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နောဝ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "အနု
ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တမေဝ ဥပဇ္ဈံ"န္တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပိစ၊ ဦးအံ့။
ယော၊ ရဟန်းသည်။ တထာ၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ လေ
သံ၊ အမြွက်ကို။ ဩဍ္ဍေတွာ၊ ထောင်၍။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊
ရှိသော်။ ဝဇ္ဇီပုတ္တကာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ တေ၊ ထို ဝဇ္ဇီတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခူနံ သိက္ခာသာ
ဇီဝသမာပန္နော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနာဘာဝေ၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိမရှိပဲ
သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လျက်။ "အာပတ္တိံ တုမှေ ဘိက္ခဝေ အာပန္နာ ပါရာ
ဇိက"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ ပန၊ "တုမှေ
ဘိက္ခဝေ အာပန္နာ"–စသောပါဠိတော်၌။ "ဘိက္ခဝေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဘိက္ခုလိင်္ဂေ၊ ၌။ ဌိတာ၊ ကုန်
၏။ "ဣဒါနိ စေပိ မယံ ဘန္တေ။ပ။ ဥပသမ္ပဒ"န္တိ၊ ဟူ၍။(၇၉) ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝိဗ္ဘန္တာ၊ လူထွက်ကုန်၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတော အာပတ္တိယာ ဘေဒေါတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။
ဝိဘင်္ဂေတာ၊ ဝိဘင်္ဂဒေသနာတော်အားဖြင့်။ "အက္ခာယိတော၊ ခွေး မြေခွေး
တို့သည် မခဲအပ်သော။ သရီရေ၊ ၌။ ပါရာဇိကံ၊ အာပတ်သင့်၏။ ယေဘု
ယျေန၊ ဖြင့်။ ခါယိတေ၊ သော။ သရီရေ၊ ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။" ဣတိ
အာဒိ၊ သည်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာ
ပတ္တိ တဒညထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာ ဝေ ဝိဘင်္ဂေတာ၊ ထို ဝိဘင်္ဂေ၌ပျင်း။
ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအခြင်း
အရာမှ။ အညေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိဘေဒေါဝ၊ သည်လျှင်။ ဟော
တိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ "သာဒိယတိ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ၊ န သာဒိ
ယတိ အနာပတ္တီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ သည်။ ဝ၊ ဝေဖန်ခြင်းသည်။ အသ

၁။ တဉ္စာနိဋ္ဌံ။ ပါဠိကျန်။

တိ၊ သော်။ န ပညာယတိ၊ မထင်နိုင်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်။ သမာသတော၊ အားဖြင့်။ ဂါထတ္ထော၊[၁]ကို။ ဝုတ္တော၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ စ ပန၊ ဤစကားအစဉ်၌ကား—

“နိဒါနမာတိကာဘေဒေါ၊နိဒါန်းအပြား မာတိကာအပြားလည်းကောင်း။ ဝိဘင်္ဂဿ၊ ဝိဘင်း၏။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ အနာပတ္တိပကာရော စ၊ လည်းကောင်း။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ပယောဇနလည်းကောင်း။ နိပ္ပယောဇနော၊ လည်းကောင်း။”

ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ နယံ၊ ဤနည်းကို။ဒဿေတွာဝ၊ ၍လျှင်၊သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပကာသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ပြအပ် သနည်း ဟူမူကား။ ဘဂဝတာ ပန၊ သည်ကား။ ယေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ ယံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပိတံ၊ အပ်၏။ တဿ အာကာရဿ၊ ၏။ သမတ္တံ ဝါ၊ ပြည့်စုံသော နိဒါန်းလည်းကောင်း။ အသမတ္တံ ဝါ၊ မပြည့်စုံသောနိဒါန်း လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ နိဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဒါန်းနှစ်ပါးသည်။ နိဒါနဘေဒေါ၊ မည်၏။ မာတိကာပိ၊ သည် လည်း။ နိဒါနာပေက္ခာ၊ နိဒါန်းကိုငဲ့သော မာတိကာလည်းကောင်း။ နိဒါနာ နာပေက္ခာ၊ နိဒါန်းကိုမငဲ့သော မာတိကာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိ ဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ စ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်လည်း။ စတုတ္ထပါရာဇိကာ ဒိသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ နိဒါနာပေက္ခာနိ၊ နိဒါန်းကိုငဲ့သော သိက္ခာပုဒ် မည်ကုန်၏။ ဟိ–ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယာ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ အစဉ်၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ကို။ မုသာဝါဒလက္ခဏံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ န ဘာသိံသု၊ မပြော မဆိုကြကုန်။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ တေ၊ ထို ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏။ ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့အား။ ဘာသိံသု၊ ကုန်၏။ တာဝ တာ၊ ထိုသို့ ပြောဆိုကာမျှဖြင့်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့၌။ တေန လေသေန၊ ထိုသို့သော အမြွက်ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ထိုသို့ပြောဆိုသောဝတ္ထုကို။ နိဒါနံ ကတွာ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “နိဒါ

၁။ အတ္တနော အတ္တနော အသန္တံ (ဆဋ္ဌ)

နာပေက္ခ” န္တိ၊ ဟူ၍။ မယာ ဝုတ္တံ၊ ငါဆိုအပ်၏။ ဣမိနာဝ နယေန၊ စတုတ္ထ
ပါရာဇိကနိဒါန်းကို ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ နိဒါနာပေက္ခာနိ၊ နိဒါန်း
ကိုငဲ့ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ တဗ္ဗိပရိတာနိ၊ ထို နိဒါနပေက္ခ
သိက္ခာပုဒ်မှ ပြန်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ နိဒါန နာပေက္ခာ
နိ၊ နိဒါန်းကိုမငဲ့သော သိက္ခာပုဒ်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်
၏။ 'အယံ၊ ဤအပြားသည်။ မာတိကာဘေဒေါ၊ မာတိကာ အပြားတည်း။

နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ မူလာပတ္တိပ္ပဟောနက
ဝတ္ထု ပယောဂစိတ္တနိယာမဒဿနဝသေန၊ မူလအာပတ်လောက်သော ဝတ္ထုကို
မှတ်ခြင်း, မူလအာပတ်၏လုံ့လကိုမှတ်ခြင်း, မူလအာပတ်၏ စိတ်ကိုမှတ်ခြင်းကို
ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ မာတိကာယ၊၏။ ဝိဘင်္ဂနာဘာဝဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ဝေဖန်
အပ်သော သဘောကို ပြခြင်းငှါလည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထို မူလအာပတ်ဝတ္ထု
စသည်တို့၏။ အပ္ပဟောနကတာယ ဝါ၊ မလောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ တဒညတရ ဝေကလ္လတာယ ဝါ၊ထို ဝတ္ထုစသည်တို့တွင် တပါးပါး
ချို့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝီတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။
သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဝီတိက္ကမေ၊
သည်။ အသတိ၊ သော်။ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ တယော အတ္တဝသေ၊ သုံးပါးကုန်သောအကျိုး
ထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မာတိကာယ၊ ကို။ ဝိဘင်္ဂနံ၊ ဝေဘန်ရာသည်။ ဟုတွာ၊
၍။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ကို။ အာရဘီယတိ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
၏။ တွေ ပန၊ ဤပဉ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ကား။ “ဘိက္ခုကောတိ ဘိက္ခု၊
ဘိက္ခုကောတိ ဘိက္ခု—ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘိက္ခာစရိယံ အဇ္ဈုပဂတောတိ
ဘိက္ခု၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘိန္နပဋဓရောတိ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဗျဉ္ဇနတ္ထ
ဒီပနဝသေန၊ သဒ္ဒါအနက်တို့ကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်
သော။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ “သမညာယ ဘိက္ခု” တိ၊
သမညာယ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။ ဘိက္ခုဘာဝသမ္ဘဝံ၊
ဘိက္ခုဘာဝ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို။ အနပေက္ခိတွာပိ၊ မငဲ့မူ၍လည်း။ ကေဝလံ၊
အနက်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်။ ဘိက္ခုနာမပဝတ္တိဒဿနဒီပနဝသေန၊
ပြောန်းဟူသောအမည်ဖြစ်ရာ ဌာနကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊
သော။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ “ပေါ် ဘိက္ခုဟိ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍
လည်းကောင်း။ပ။ကမ္မေန ဥပသမ္ပန္နောတိ ဘိက္ခု၊ကမ္မေနဥပသမ္ပန္နောတိဘိက္ခု—

ဟူ၍လည်းကောင်း။"ဝုတ္တံ၊ သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒါနန္တရေနာပိ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်အထူးသို့ ရောက်သဖြင့်လည်း။ (ဂဝ) ဘိက္ခုဘာဝသိဒ္ဓိဒီပန ဝသေန၊ ရဟန်းအဖြစ်ပြီးခြင်းကို ပြသည်၏"အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝါ၊မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။"ဘဒြော ဘိက္ခု၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ အသေခေါ ဘိက္ခု"တိဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ပဒဘာဇနံ၊သည်။ ဘိက္ခုကရဏေဟိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဘိက္ခုဒီပနဝသေန၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဝိဘင်္ဂသဒ္ဒါကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတော၊ ရှုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သဗ္ဗသာမညပဒတ္တာ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော သာမညပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထို့မှတပါး။ အညဘာဂိယသိက္ခာပဒါဒီသု၊ အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့၌။ သဒ္ဒါရဝသေန၊ မိမိတို့၏ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဓိကရဏဒဿနာဒိဝသေန၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော စ၊ ဖြစ်သောဝိဘင်းကိုလည်း။ အဇ္ဈုပေက္ခိတော၊ ရှုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣတရတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ တပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့သော ဝိဘင်း၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတ္ထ၊ထိုပဒဘာဇနီ၌။ တိဿော ဣတ္ထိယောတိအာဒိ၊ သည်။ ဝတ္ထုနိယမဒဿနဝသေန၊ ဝတ္ထုကို မှတ်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ မနုဿိတ္ထိယာ တယော မဂ္ဂေ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္တဿ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာတိအာဒိ၊ သည်။ ပယောဂနိယမဒဿနဝသေန၊ ပယောဂကို မှတ်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ဘိက္ခုဿ သေဝနစိတ္တံ ဥပဋ္ဌိတေတိ အာဒိ၊ သည်။ စိတ္တနိယမဒဿနဝသေန၊ စိတ်ကို မှတ်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ သာဒိယတိ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ၊ န သာဒိယတိ အနာပတ္တီတိအာဒိ၊ သည်။ ဝတ္ထုပယောဂနိယမေ၊ ဝတ္ထုကို မှတ်ခြင်း, ပယောဂကို မှတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စိတ္တနိယမဘာဝါ—ဘာဝဝသေန၊ စိတ်ကို—မှတ်ခြင်းရှိသည်, မရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာပတ္တာနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ အာပတ္တိ အနာပတ္တိကို ပြခြင်းငှါ။ ပဝတ္တော၊ ၏။ မတံ ယေဘုယျေန ခါယိတံ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာတိအာဒိ၊ အစရှိသောပါဠိသည်။ ဝတ္ထုဿ၊ ၏။ အပ္ပဟောနကတာယ၊ ကြောင့်။ ဝီတိက္ကမေ၊ ၌။ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ပဝတ္တော၊ ၏။ န သာဒိယတိ အနာပတ္တီတိ ဟူသောပါဠိသည်။ စိတ္တနိယမ

ဝေကလ္လေန၊ စိတ်ကိုမှတ်ခြင်း ချို့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝီတိက္ကမာဘာဝါ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အတူ။ ဣတရေသုပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ယထာသမ္ဘဝတော၊[၁] အကြင်အကြင်သို့ ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်။အယံ နယော၊ ဤပြခဲ့သော နည်းအတိုင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ပယောဇနော၊ ဤသို့ အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

အနာပတ္တိဝါရော ပန၊ သည်ကား။ မူလာပတ္တိတော စ၊ မူလအာပတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။တဒညေကဒေသတော စ၊ ထို မူလအာပတ်မှ တစိတ် အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာပတ္တိတော စ၊ အလုံးစုံသော အာပတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဒီပနဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဓော၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ပဌမော၊ သော။ ယော ဝါရော၊ အကြင် အနာပတ္တိဝါရသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ သော ဝါရော၊သည်။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝိယ၊သို့။ တယော အတ္ထဝသေ၊သုံးပါးကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို။ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ ပဝတ္တော၊၏။ တယော၊ တို့သည်။ကတမေ၊ နည်း။သာတ္ထကနိရတ္ထကာနံ၊သာတ္ထက နိရတ္ထကဖြစ်ကုန်သော။မာတိကာပဒါနံ၊ တို့ကို။ တဒညထာ၊ ထိုမာတိကာပုဒ်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒရဏာနုဒ္ဒရဏဝသေန၊ ဥဒ္ဒရဏ အနုဒ္ဒရဏ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သပ္ပယောဇနဘာဝဒီပနတ္ထံ[၂]၊အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ တဒညထာ၊ထိုပုဒ်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ပဋိပတ္တိက္ကမဒဿနတ္ထဉ္စ၊ပဋိပတ္တိအစဉ်ကိုပြခြင်း အကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိပ္ပဟောနကဋ္ဌာနေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိဿဇ္ဇနတ္ထဉ္စ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဋ္ဌေကာလောမသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ "ဘိက္ခုနော ပနေဝ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ ။ပ။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ" တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတာနိ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ၊ အဖြစ်နှင့်မရော သက်သက်။ ဝတ္ထုမတ္တဒီပနပဒါနိ၊ ဝတ္ထုမျှကို ပြသောပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိရတ္ထကာနိ နာမ၊ ကုန်၏။တေသံ၊ ထို ရသောလုံးမွေးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ "အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အလွန်ရှည်သော ခရီးကို။ ပဋိပန္နဿ[၃]၊ ရောက်သောရဟန်းအား။ ဋ္ဌေကာလောမေ၊ သိုးမွေးကို။ ဥပ္ပန္နေ၊ရသည်ရှိသော်။အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာကာင်္မာနေန၊

၁။ ယထာသမ္ဘဝနယော၊ (ဆဋ္ဌ) ၂။သပ္ပယောဇနနိပ္ပယောဇနဘာဝဒီပနတ္ထံ။ (ဆဋ္ဌ)
၃။ အဒ္ဓါပဋိပန္နဿ၊ (ဆဋ္ဌ)

ပဋိဂ္ဂဟိတေ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ တဒညထာ၊ထို ဆိုပြီးသည်မှ တပါး သော အပြားအားဖြင့်။ အနုဒ္ဓရဏေန၊ မချီမကြွသဖြင့်။နိပ္ပယောဇနဘာဝေါ၊ အကျိုးမရှိသောအဖြစ်ကို။ ဒီပိတော၊ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။မာတိကာယံ၊၌။ “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ”တိ၊ဟူသော။ ယဒိဒံ–ယံ ဣဒံ ဝစနံ၊အကြင်ပါဠိ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။သာတ္ထကံ၊ဖြစ်၏။ (၈၁)တဿ၊ထိုပါဠိ၏။ သပ္ပယောဇနဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ “အနာပတ္တိ အဇာနန္တဿ အသာဒိယန္တဿာ” တိ၊ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနန သာဒိယနဘာဝေန၊ သိသည်၏အဖြစ် သာယာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ အသေဝန္တဿ၊ မမှီဝဲသောရဟန်းအား။(အဇာနန္တဿ ဟူ၍ လည်း ပါဌ်ရှိ၏။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသောရဟန်းအား–ဟုပေးလေ)။ အနာ ပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာယံ၊ ၌။ “ယော ပန ဘိက္ခု မေထုနံ ။ပ။ အသံဝါသော ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ “ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာ။ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိတာ၊ သူတပါးဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဂရု ပရိက္ခာရော၊ ငါးပဲထိုက်သော ပရိက္ခရာ။ ထေယျစိတ္တံ၊ ခိုးယူလိုသောစိတ်။ အဝဟရဏံ၊ ခိုးခြင်း”။ ဣတိ ဝုတ္တာနံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ၊ အင်္ဂါနံ၊ တို့၏လည်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်သဖြင့်။ ပေတတိရစ္ဆာနဂတပရိဂ္ဂဟိ တေ၊ ပြိတ္တာ တိရစ္ဆာန်တို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာ၌။ အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂ ဘာဝေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိသဇ္ဇနတ္ထံ၊ အာပတ်မှ လွတ်စိမ့်သောငှါ။ “အနာ ပတ္တိ ပေတပရိဂ္ဂဟိတေ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနာပတ္တိ ဣမံ ဇာန၊ ဣမံ ဒေဟိ၊ ဣမံ အာဟရ၊ ဣမိနာ အတ္ထော၊ ဣမံ ကပ္ပိယံ ကရောဟီတိ ဘဏတီတိအာဒိ ပန၊ ကိုကား။ တဒညထာ၊ ထိုမူလပညတ်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ပဋိပတ္တိက္ကမဒဿနတ္ထံ၊ ကျင့်စဉ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ။ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ “နိဒါနမာတိကာ ဘေ ဒေါ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဂါထာယ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧတ္တ၊ ဤပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ ပဌမပညတ္တိ၊ ကို။ (ပညတ္တာ–၌ စပ်)။တာဝ၊ စွာ။ ပဌမဗောဓိံ၊ကို။အတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ ပညတ္တတ္တာ စ၊ကြောင့် လည်းကောင်း။ အာယသ္မတော သုဒိန္နဿ၊ ၏။ အဋ္ဌဝဿိကကာလေ၊ ၌။ ပညတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရတ္တညုမဟတ္တံ၊သို့။ ပတ္တကာလေ၊ ၌။ ပညတ္တာ၊ ၏။ ဒုတိယအနုပညတ္တိ၊ သည်။ ဗာဟုသစ္စမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တ

ကာလေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုတော၌
နေသော အရှင်သည်။ မက္ကဋိပါရာဇိကော၊ မက္ကဋိပါရာဇိကသည်။ ဟောတိ၊
၏။ မာတုဂါမပဋိသံယုတ္တေသု၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ တိရစ္ဆာ
နဂတိတ္ထိ၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမကို။ ယထာ၊အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
အနုဝိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိအပ်။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဣမာပိ၊ ဤပဌမပါရာဇိက၌
လည်း။ အနုဝိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်
ဖြင့်။ "သစ္စံ အာဝုသော။ပ။ဂတိတ္ထိယာ"တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတိယာ
နုပညတ္တိ၊သည်။ လာဘဂ္ဂမဟတ္တံ၊ လာဘ်များသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာလေ၊
၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ တေ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ၊ ထို· ဝဇ္ဇီတိုင်းသား
ရဟန်းတို့သည်။ လာဘဂ္ဂမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဝရ
သယနေ၊ မြတ်သော အိပ်ရာ၌။သယိတွာ၊ အိပ်၍။ တတိယာနုပညတ္တိယာ၊ ၏။
ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တေ စ၊ ထိုဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို
သည်လည်း။ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊သို့။သံဃေ၊သည်။ပတ္တေ၊သော်။ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်၏။
သယဉ္စ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တွေ၊ ဤပဌမပါရာဇိက၌။ ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊ ကို။
လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒံ၊
ကို။ တိဝိဓမ္ပိ၊ သော။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စတုဗ္ဗိဓမ္ပိ၊ လေးပါး
အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ ကာလံ၊ ထို ရတ္တညူ စသော ကာလသို့။
ပတွာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ပါဋ္ဌိ၌။ ယော ပနာတိ ပဒံ၊ ပုဒ်
သည်။ အနဝသေသပရိယာဒါနပဒံ၊ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံကို ထက်ဝန်းကျင်
မှ ယူတတ်သောပုဒ်တည်း။ ဘိက္ခူတိ ပဒံ၊ သည်။ တဿ၊ ထို ယော ပန—
ဟူသောပုဒ်၏။ အတိပ္ပသင်္ဂနိယမပဒံ၊ အလွန် လျဉ်းပါးခြင်းကို ပ[illegible]က်သောပုဒ်
တည်း။ ဘိက္ခူနံ ။ပ။ သမာပန္နောတိ ဝစနံ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ တဿ၊
ထို ယော ပန-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝိသေသနဝစနံ၊ ဝိသေသန ဖြစ်သောသဒ္ဒါ
တည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော လူအ[illegible]သည်လည်း။
န ဘိက္ခုနာမကော၊ ဘိက္ခုမမည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ယာယ [illegible]ကာယစိ၊
အမှတ်မရှိ တခုခုဖြစ်သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒ [illegible]ဖြင့်။
ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခူနံ၊ ပဥ္စင်းဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ဝါ၊ [illegible]သည်။ ဟောဉ္စမ
ပရိစ္ဆေဒေန၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ယ၂စ [illegible]

ကြင်သို့ ကျင့်အပ်သောသိက္ခာကို။ ဝိဟိတာ၊ စီရင်တော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ ထားတော်မူအပ်၏။ "တွေ-ပဒသမူဟော၊ ၌။သဟ၊ တကွ။ ဇီဝိတဗ္ဗံ၊ အသက်မွေးအပ်၏။"ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနတ္တေန၊ ဖြင့်။ ယော စ သိက္ခာပဒသမူဟော၊ ကို။ သာဇီဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တံ ဥဘယံ၊ ထို သိက္ခာ သာဇီဝ နှစ်ပါးသို့။ သမာပန္နော၀၊ ကောင်းစွာရောက်သည်သာလျှင်။ဟောတိ။၏။ ကဒါပန၊ ၌ကား။ သမာပန္နော၊ သည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ယာဝ ကာယစိ၊ သော။ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဋ္ဌင်းခံသော ကမ္မဝါစာဖြင့်။ (ဂ၂) ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရမေဝ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌လျှင်။ တဒုဘယံ၊ ထို သိက္ခာ သာဇီဝ နှစ်ပါးကို။ ဇာနန္တောပိ၊ သိ၍လည်းကောင်း။ အဇာနန္တောပိ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း။ တဒဇ္ဈုပဂတတ္တာ၊ ထို သိက္ခာ သာဇီဝ နှစ်ပါးသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမာပန္နော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဟဇီဝန္တိ၊ သည်ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ သိက္ခံ၊ ကို။ န ပစ္စက္ခာတိ၊ မချ။ ပါရာဇိကဘာဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ အန္တကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "သိက္ခံ ပရိပူရေန္တော ။ပ။ သမာပန္နော ဟောတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပရိပူရေန္တော၊ မဖြည့်မူ၍။ ကာမဝိတက္ကာဒိဗဟုလော ဝါ၊ ကာမဝိတက် စသည် များသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဧကစ္စံ၊ သော။ သာဝသေသံ၊ ဖြစ်သော။ သာဇီဝံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမန္တော ဝါ၊ လွန်ကျူးသော သူသည်လည်းကောင်း။သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော နာမ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိ ဧဝ၊ တည်း။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန ပန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားသော အားဖြင့်ကား။ စတုတ္ထံ၊ လေးယောက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ကထံ၊ သို့။ လဗ္ဘတိ၊ နည်း။ သိက္ခာသမာပန္နော၊ သို့ရောက်သော။ သီလာနိ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော။ န သာဇီဝ သမာပန္နော၊ သာဇီဝသို့ မရောက်သော။ အစိတ္တကသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ဝီတိက္ကမန္တော၊ လွန်ကျူးတတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ န သိက္ခာသမာပန္နော၊ သိက္ခာသို့ မရောက်သော။ ကာမဝိတက္ကာဒိဗဟုလော၊ ကာမဝိတက်စသည်များသော။ သာဇီဝသမာပန္နော၊ သော။ နိရာပတ္တိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ န သိက္ခာသမာပန္နော၊ သို့မရောက်သော။ န စ သာဇီဝသမာပန္နော၊

၁။ ဇီဝန္တိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အာဇီဝေါ (ဆဋ္ဌ)
၃။ စတုက္ကံ (ဆဋ္ဌ)

သာဇီဝသို့လည်း မရောက်သော။အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သိက္ခာသမာပန္နော စ၊ လည်းဖြစ်သော။ သာဇီဝသမာပန္နော စ၊ လည်းဖြစ်သော။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပရိပူရေန္တော၊ သော။ သာဇီဝဥ္စ၊ ကိုလည်း။ အဝီတိက္ကမန္တော၊ မလွန်ကျူးသော။ဘိက္ခု၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ စတုတ္ထော၊ သော။ အယမေဝဘိက္ခု၊ ကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နပုဒ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌ မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ န ယုတ္တော၊ မသင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ကို။အဓိပ္ပေတော၊ သည်။ သိယာ၊၏။ တေန[1]၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကို လိုအပ်၏-ဟူသော စကားနှင့်။ "တတြ ယာယံ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ" တိ ဝစနဝိရောဓတော[2]၊ သိက္ခာ-ဟူသော ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဥက္ကဋ္ဌဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပါယော၊ ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူလိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ စ၊ ရှိသော်လျှင်။ "သိက္ခာတိ တိဿော သိက္ခာ" တိ ဝတ္တဗ္ဗ မေဝ၊ သိက္ခာ ဟူသော ဤစကားမျှကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ နည်း။ သိက္ခတ္တယသမာပန္နော၊ သိက္ခာသုံးပါးသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗုက္ကဋ္ဌော၊ အလုံးစုံထက်မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပါယော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

"မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ" တိ၊ ဟူ၍။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝစနံ၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိကို။ အပေက္ခိတွာ၊ ငဲ့၍။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿာပိ၊ထိုအဓိသီလနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ အဘာဝတ္တာ[3]၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ဝါ၊ တဿာပိ၊ ထိုမေထုန်အကျင့်၏လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဓိသီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ (တည့်) အဘာဝတ္တာ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဓိသီလသိက္ခံ၊ ကို။ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍။ သာဇီဝဥ္စ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သာဇီဝသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ အဝီတိက္ကမန္တော၊ မလွန်ကျူးသော

၁။ စေ န (ဆဋ္ဌ) ၂။ ....တော (ဆဋ္ဌ)
၃။ အဘာဗ္ဗတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ရဟန်းသည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိတုံ၊ ငှါ။ န ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ တံ သိက္ခံ၊ ကို။ အပရိပူရေန္တော၊ ၍။ သာဇီဝဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝိတိက္ကမန္တော ဧဝ၊ လွန်ကျူးသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ပဋိသေဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ဧတ္ထ၊ဤပုဒ်အစဉ်၌။အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပဒသင်္ခါတော၊ သော။ သာဇီဝေါ၊ သည်။ အဓိသီလသိက္ခမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သင်္ဂဟာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်တတ်၏။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ အဓိစိတ္တသိက္ခံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဓိပညာသိက္ခံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န သင်္ဂဏှာတိ၊ မသင်္ဂြိုဟ်တတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ထတြ ယာယံ။ပ။သိက္ခာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိသီလသိက္ခာယ၊ ၌။ သင်္ဂဟကော၊ သော။ သာဇီဝေါ၊ သည်။ သိက္ခာသာဇီဝေါ၊ မည်၏။ (မမ၊ ငါ၏။ သာဇီဝေါ၊ သာဇီဝသာမည်သော သာဇီဝကို။ ဝါ၊ မလျော်သော အသက်မွေးခြင်းကို။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ဝါ၊ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ၏။)[၁] ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သော သာဇီဝရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဇီဝဝိသေသနတ္ထံ၊ သာဇီဝ ကို အထူးပြုခြင်းငှါ။ သိက္ခာဂ္ဂဟဏံ၊ သိက္ခာသဒ္ဒါကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံမေဝ၊ ထိုအနက်ကို ပြခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပရာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍။ "တသ္မိံ သိက္ခတိ၊ တေန ဝုစ္စတိ သာဇီဝသမာပန္နော"တိ၊ ဟူ၍။ (ဂ၃)ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာသာဇီဝပုဒ်သည်။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္ထပဒံ၊ အနက်ရှိသောပုဒ်တည်း။ ဣတိ ဒီပိတံ၊ ဤသို့ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသာဇီဝကိုလည်း။ ဥပသမ္ပဒူပဂမနန္တရတော၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အခြားမဲ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သိက္ခနာဓိကာရတ္တာ၊ ကျင့်အပ်သော အရာဖြစ်သောကြောင့်။"သိက္ခတိ"တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။"သမာပန္နော"တိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။"သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော"တိ၊ ၍။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂတော၊ သော။ သော စ[၂]၊ ထိုသို့သော ရဟန်းသည်လည်း။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော။ ပစ္စယံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သာဇီဝသင်္ခါတမေဝ၊ သည် သာလျှင်ဖြစ်သော။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ တသ္မိံယေဝ စ၊ ထို

၁။ (....) ကွင်းအတွင်းပါဌ်များ ဆဋ္ဌ-၌ မပါ။
၂။ ယော (ဆဋ္ဌ)

သာဇီဝဟုဆိုအပ်သော သိက္ခာ၌သာလျှင်။ ဒုဗ္ဗလျံ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို။ အနာဝိကတွာ၊ ထင်စွာမပြုမူ၍။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကိန္တု၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့မူကား။ အဋ္ဌကထာနယော၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဝ၊ ထိုအဋ္ဌကထာနည်းကိုလျှင်။ န ပဋိက္ခေပါရဟော၊ ပယ်ခြင်းငှါ မထိုက်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထိုသို့ စိစစ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊ ထိုသို့ အသင့်ကို ရှာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဒနုသာရေန၊ ထိုသို့ အဋ္ဌကထာသို့ အစဉ်လိုက်အပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပါယော ပန၊ ကိုကား။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာအပ်၏။ သော၊ ထို အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ "ဘိက္ခူနံ သိက္ခာ သာဇီဝသမာပန္နော"တိ၊ ဟူ၍။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဘိက္ခုလက္ခဏံ၊ အကြင် ဘိက္ခုဟု မှတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤ ဘိက္ခုဟု မှတ်သော လက္ခဏာသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခီဏာသဝေါပိ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော်သည်။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကဖြစ်သော ။အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။တထာ၊ တူ။ သေခေါ၊ဖြစ်သော။သာဝကော၊သည်။အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပုထုဇ္ဇနော ပန၊ သည်ကား။ သစိတ္တကမ္ပိ၊ သစိတ္တကမူလည်း ဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေခါ သေခပုထုဇ္ဇနဘိက္ခူနံ၊ သေက္ခ, အသေက္ခ, ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့၏။ ဣဒံ လက္ခဏံ၊ ဤလက္ခဏာသည်။ သာမညံ၊ သာမညဖြစ်သော။ ဝါ၊ တူသောသဘော ရှိသော။ဘိက္ခုလက္ခဏံ၊ ဘိက္ခုဟု မှတ်အပ်ကြောင်းဖြစ်သော လက္ခဏာသည်။ ဟောတိ၊၏။ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာကာရဏေန၊ဖြင့်။ကေဝလံ၊သာဇီဝနှင့်မရော သက်သက်။ သိက္ခာသမာပန္နော စ၊ လည်း။ ကေဝလံ၊ သိက္ခာနှင့်မရော သက် သက်။ သာဇီဝသမာပန္နော စ၊လည်း။ဥဘယသမာပန္နော စ၊ လည်း။ ဣတိ၊သို့။ သရူပေကဒေသေကသေသနယေန၊ တစိတ်တူ တခုအကြွင်းပြုသော နည်းဖြင့်။ "သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော" တွေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဥက္ကဋ္ဌဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ အနုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဂဟဏသိဒ္ဓိတော၊ ယူခြင်း၏ပြီးခြင်းကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဥက္ကဋ္ဌော ဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တဂမေဝ အတ္ထံ၊ ကို အနုက်ပိုင်လျှင်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ မြင်ပိုဝေဒုါ။ "တသ္မိံ" သိက္ခာ၊ တေန ဝုတ္တတိ သာဇီဝသမာ

ပန္နော”တိ ဝတ္တေ၊ ၌။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ အဝစနေ၊ မဆိုရာ၌။ ပမျဟာရာ၊ အပြေကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သော၊ ထို သာဇီဝ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သိက္ခမ္ပိ[၁]၊ သို့လည်း။ သမာပန္နော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာသမာပန္နောတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္တာ၊ ၍။ “ယံ သိက္ခံ၊ သို့။ သမာပန္နော၊ ၏။ တံ သိက္ခံ၊ ကို။ အပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ယဉ္စ သာဇီဝံ၊ သို့လည်း။ သမာပန္နော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သာဇီဝ၌။ ဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ အနာဝိကတွာ၊ ၍။” ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသံ ပန အဓိပ္ပါယော၊ ၌ကား။ အဓိသီလသိက္ခာယ ဧဝ၊ ကိုလျှင်။ ဂဟဏံ၊ သည်။ ယောဂတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သဗ္ဗတ္ထိကတ္တာ စ၊ အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌ အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပညတ်၏။ သီလာဓိကာရတော စ၊ သီလ၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သမာဒိယန္တော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သောသူကို။ သီလံ သမာဒိယတီတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ ထထာ၊ တူ။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခန္တော၊ ချသောသူကို။ သီလသံဝါတံ၊ သော။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတီတိ၊ ချ၏ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ၌။ “ယံ သိက္ခံ သမာပန္နော၊ တံ အပစ္စက္ခာယာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ပဋိသေဝိတမေထုနဿ၊ မှီဝဲအပ်သော မေထုန်အကျင့်ရှိသော သူအား။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမူဟနတိ နာမ၊ နုတ်တော်မူသည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ယော ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား။ ဘိက္ခူတိ” စ၊ ဟူ၍လည်း။ ပညတ္တော၊ ပညတ်အပ်၏။ ဝါ၊ သမုတ်အပ်၏။ (ပညတ္တံ-ရှိကြ၏)။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘိက္ခု ဟုတွာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍။ န ပဋိသေဝိ၊ မမှီဝဲ၊ ဝတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သမာသတော၊ ဖြင့်။ “သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော”တိ ဝတ္တေ၊ ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဣမိနာ ဝိသေသဝစနေန၊ ဤသို့ အထူးဆိုသဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ ကိံ အတ္ထိ၊ နည်း။ “ယော ပန ဘိက္ခု သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ။ပ။အသံဝါသော”တိ ဝတ္တေက မေဝ၊ အသံဝါသော-ဤမျှကို သာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ နနု၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ (ဂ၄) စေ-ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။

၁။ အသိက္ခမ္ပိ (ဆဋ္ဌ)

“ယော ပန သိက္ခာ။ပ။ဝါသော”တိ ဧတ္တက မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျှဦးပါးသောကြောင့်တည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နှ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သိက္ခာသာဇီဝသို့မရောက်သည်ဖြစ်၍။ထေယျသံဝါသာဒိကော၊ထေယျသံဝါသအစရှိသည်သည်။ ဘဝေယျ၊၏။ ကေဝလေန၊ သိက္ခာသာဇီဝနှင့်မရောသက်သက်သော။ သမညာမတ္တေန ဝါ၊ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိညာမတ္တေန ဝါ၊ ဝန်ခံခြင်းမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝါ၊ ဘိက္ခုသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ တဿာပိ၊ ထိုသို့ သိက္ခာသာဇီဝသို့ မရောက်ပဲ ဘိက္ခုဖြစ်သော သူအားလည်း။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပစ္စက္ခာယ၊ မချမူ၍။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တဿ၊ သူအား။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ ပါရာဇိကံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နှ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သိက္ခာသာဇီဝသို့ မရောက်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်မူလည်း။ ပက္ခပဏ္ဍကတ္တာ၊ ပက္ခပဏ္ဍုက်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဏ္ဍကဘာဝူပဂမနေန၊ ဖြင့်။ နှ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ တဒုဘယံ၊ ထို သိက္ခာပစ္စက္ခာန ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မနှစ်ပါးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍကဘာဝပက္ခေ စ၊ ၌လည်း။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏။ နှ ဝတ္ထု၊ အရာမဟုတ်။ ဝါ၊ ဝတ္ထုမဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣတရသ္မိံ ပက္ခေ၊ ပဏ္ဍုက်မဖြစ်သောအဖို့၌။ ဥပသမ္ပဒါယ၊၏။(ထည့်)။ဝတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တသ္မိံ ပက္ခေ၊ ထိုအပဏ္ဍကအဖို့၌။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သည်။ ပဏ္ဍကဘာဝပက္ခေ၊ ၌။ ပဏ္ဍကတ္တာ၊ ပဏ္ဍုက်ဖြစ်ပြန်သောကြောင့်။ နှ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊သိက္ခာသာဇီဝသို့ မရောက်သည်မည်၏။ သော၊ ထို သိက္ခာသာဇီဝသို့ မရောက်သော သူသည်။ ပရိစ္စဇိတဗ္ဗသိက္ခာယ၊ စွန့်အပ်သော သိက္ခာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပစ္စက္ခာနမုခေန^၂၊ မချခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ ပရဿ၊ ၏။ အင်္ဂဇာတဂ္ဂဟဏာဒယော၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို ကိုင်ခြင်း ယူခြင်းအစရှိကုန်သော။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝေယျ၊ အံ့။ တဿ၊ သူအား။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ ကုတော အဿ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံ နယော၊ သည်။ ပရတော၊ မှ။ အပဏ္ဍကပက္ခံ၊ ကို။ အလဘမာနဿေဝ၊ မရသောသူအား

^၁။ ယော ပန (သဋ္ဌ) ^၂။ အပစ္စက္ခာယ မုခေန (သဋ္ဌ)

သာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ လဘန္တဿ ပန၊ ရသောသူအားကား။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ သမာပတ္တိက္ခဏော၊ သမာပတ္တိခဏ၌။ အရူပသတ္တာနံ၊ အရူပသတ္တဝါတို့၏။ ဘဝင်္ဂဝိစ္ဆေဒေ၊ ဘဝင်ပြတ်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အမရဏံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဏ္ဏကဘာဝပက္ခေပိ၊ ပဏ္ဍုက်ဖြစ်သော အဖို့၌လည်း။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သံဝါသံ၊ ကို။ သာဒိယန္တဿ၊ သာယာသောသူအား။ ထေယျသံဝါသကဘာဝေါ၊ သည်။ န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နဿ၊ လွန်ကျူးသောသူ၏။ ထေယျသံဝါသကဘာဝေါ၊ သည်။ န ဘဝတိ ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ သဟသေယျာဒိကံ၊ သဟသေယျ အစရှိသော အဖြစ်ကို။ န စ ဇနေသိ၊ မဖြစ်စေ။ ဂဏပူရကော ပန၊ သည်ကား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကော ဝိယ၊ နည်းဟူမူကား။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နော၊ သူသည်။ သဟသေယျာဒိကံ၊ ကို။ န ဇနေတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ သော၊ ထို ပဏ္ဍုက်အဖို့၌ တည်သောသူသည်။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတရသ္မိံ ပန ပက္ခေ၊ အပဏ္ဍကဘာဝအဖို့၌ကား။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဣမဿ၊ ဤ ပဏ္ဍကဘာဝပက္ခ၌ တည်သောရဟန်း၏။ တတော၊ ထို ပါရာဇိကဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ အယံ၊ ဤ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍုက်သည်။ သဟေတုကော ကိံ၊ သဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဟေတုကော၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အဟေတုကော၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န အဟေတုကော၊ အဟိတ်မဟုတ်သနည်း။ ယတော၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ တဿ၊ ထို ပဏ္ဍုက်အား။ အပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ၌။ အနုညာတာ၊ ၏။ တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟေတုကော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ နည်း။ သဟေတုကပဋိသန္ဓိကတ္တာ၊ သဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ ပဏ္ဍကပက္ခေပိ၌လည်း။ ကိဿ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ န အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပဏ္ဍကဘူတတ္တာ၊ ပဏ္ဍုက်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ကိမိဝ၊ နည်း။ ဩပက္ကမိကပဏ္ဍကဿ၊ ဩပက္ကမိကပဏ္ဍုက်အား။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနနုညာတာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။

အပိ စ၊ သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ—အစရှိသည်မျှကိုသာ မဟောမူ၍ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော—ကို ဟောရာ၌ နည်းတပါးကို ဆိုဦးအံ့။ သိက္ခာသာဇီဝသမာ

ပန္နောတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တဿ၊ ထို သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္န ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သိက္ခာသမာဒါနံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ဒီပေတွာ၊ ၍။ တံ သမာဒိန္နသိက္ခံ၊ ထိုသို့ ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာကို။ အပစ္စက္ခာယ စ၊ မချမူ၍လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ အနာဝိကတွာ စ၊ ထင်စွာ မပြုမူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝတ္တုံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ယထာဝုတ္တာနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂ တော၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါး သောကြောင့်။ "ယော ပန ဘိက္ခု။ပ။အပစ္စက္ခာယာ"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝတ္တုံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ "ယော ပန ဘိက္ခု သိက္ခူ နံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ ဂါ မာ ဝါ အရညာ ဝါ အဒိန္နံ ထေယျသင်္ခါတံ အာဒိယေယျ, သုဂတစီဝရပ္ပမာ ဏံ စီဝရံ ကာရာပေယျ အတိရေကံ ဝါ၊ ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယ"န္တိ အာဒိနာ နယေန၊ ပါစိတ္တိယံ-ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ (၀၅) ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်စေအပ်၏။ အန္တိမသော တိရစ္ဆာ နဂတာယပီတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ မနုဿိတ္ထိံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ပဂေဝ ပဏ္ဍကေ ပုရိသေ ဝါ-တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားအစဉ်သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင် တည်း။

အယံ၊ ဤဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်သည်။ပဌမပါရာဇိကဿ၊ ၏။ မာတိ ကာယ၊ ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

စတုတ္ထဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ

၄၅။ နိဂ္ဂဟရိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ သာသနတော၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်မှ။ နိဂ္ဂဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက် တည်း။ ဟိ မိက္ခာရေမိ၊ မှုဦးအံ့။ "ပဥ္စဟုပါလိ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတေန ။ပ။န ဗြာနာပဟိ"တိ ပေါ်မာဒိတော၊ န ဗြာနာပဟိ ဤ[illegible]သော။ ပရိ ယတ္တိသာသနတော၊ မှ။ သုတ္တန္တ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ [illegible]

သုတ္တာနုလောမဟု ဆိုအပ်ကုန်သော မဟာပဒေသကိုလည်းကောင်း။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ပကာသေသုံ၊ ပြတော်မူကုန်၏။ "အနာပတ္တိ ဧဝံ အမှာကံ အာစရိယာနံ ဥဂ္ဂဟော ပရိပုစ္ဆာတိ ဘဏတိ"တိ ဝေမာဒိတော၊ ဘဏတိ–ဤသို့အစရှိသော။ ပရိယတ္တိသာသနတော၊ မှ။ အာစရိယဝါဒံ၊ ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ပကာသေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘာရုကစ္ဆကဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ "အနာပတ္တိ အာဝုသော သုပိနန္တေနာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ ဝေမာဒိတော၊ သော။ ပရိယတ္တိသာသနတော ဧဝ၊ မှသာလျှင်။ အတ္တနောမတိံ၊ ကို။ နိဟရိတွာ၊ ၍။ ပကာသေသုံ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာယ အတ္တနောမတိယာ၊ ထိုသို့ ပညတ်သော အတ္တနောမတိဖြင့်။ ထေရော၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဧတဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ ဧတဒဂ်အရာကို။ လဘိ၊ ၏။ အပိ စ၊ ဉီးအံ့။ "အနုပသမ္ပန္နေန ပညတ္တေန ဝါ အပညတ္တေန ဝါ ဝုစ္စမာနော။ပ။ အနာဒရိယံ ကရောတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤပါဠိကို။ ဟိ–ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ၊ လျော်စွာဆိုဦးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပညတ္တံ နာမ၊ ပညတ်မည်သည်ကား။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတည်း။ ဝါ၊ သုတ္တံ၊သည်။ ပညတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ သေသတ္တယံ၊ ကြွင်းသော သုတ္တာနုလောမ, အာစရိယဝါဒ,အတ္တနောမတိ သုံးပါးသည်။ အပညတ္တံ နာမ၊ အပညတ်မည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "စတုဗ္ဗိဓံ ဟိ ဝိနယံ မဟာထေရာ"တိ၊ ထေရာ-အစရှိသော။ အယံ ဂါထာ၊ ကို။ သုဝုတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ယံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ နာဂသေနတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဟစ္စပဒေနာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ အဋ္ဌ ဝဏ္ဏဋ္ဌာနာနိ၊ ရှစ်ပါးသော အက္ခရာဖြစ်ရာ ဌာန်တို့ကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ ဝုတ္တေန၊ ဟောအပ်သော။ ပဒနိကာယေန၊ ပုဒ်အပေါင်းဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဒါဟဋေန၊ ထုတ်၍ဆောင်အပ်သော။ ဝါ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော။ ကဏ္ဌောဋ္ဌေန၊ လည်ချောင်းနှုတ်ခမ်း၌ဖြစ်သော။(ကဏ္ဌောက္ကန္တေန–ရှိမူ-ကဏ္ဌောက္ကန္တေန၊ လည်ချောင်းသို့ သက်၍ဖြစ်သော-ပေး)။ ပဒသမူဟေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း၊ ဟိ–ယုတ္တံ၊ စွ။ ရသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သော။ တဿ၊ ထိုပုဒ်အပေါင်း၏။ ရသေန၊ အဆုံးအဖြတ်ဖြင့်။ တတော၊ ထို အာဟစ္စပဒမှ။ ဥဒ္ဓဋေန၊ ထုတ်အပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ စွ။ သုတ္တစ္ဆာယာ ဝိယ၊ သုတ်ရိပ်ကဲ့သို့။ သုတ္တာနုလောမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစရိယဝါဒေ၊ ဒေါ၊ ကို။ အာစရိယဝံသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ပရမ္ပရာယ၊ အဆက်ဆက်အာ ဖြင့်။

အာဂတော ဝ[၁]၊ လာသောအယူသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ အာစရိယဝါဒေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အဓိပ္ပါယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာရဏောပပတ္တိသိဒ္ဓေါ၊ အကြောင်းအသင့် အားဖြင့် ပြီးသော။ ဝါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အသင့်အားဖြင့် ပြီးသော။ ဩဟာပေါဟနပ္ပဝတ္တော[၂]၊ ယုတ်သော ပွားသောအားဖြင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ စွန့်အပ် ယူအပ်သော အနက် အားဖြင့် ဖြစ်သော။ (ဥပါယောပါယပ္ပဝတ္တော—ရှိမူ ယူအပ် စွန့်အပ်သော သဘောဖြစ်သော—ပေး) ပစ္စက္ခာဒိပမာဏပတိရူပကော၊ မျက်မှောက်အစရှိ သော ပမာဏအတုဖြစ်သော အလိုတည်း။ အဓိပ္ပါယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အတ္တ နောမတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

(၇၆) ပရိဝါရဋ္ဌကထာယဥ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဣမ စ၊ ဤပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌ ကထာ၌လည်းကောင်း။ "သုတ္တာနုလောမံ နာမ စတ္တာရော မဟာပဒေသာ"တိ၊ ဟူ၍။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ မဟာပဒေသ နယသိဒ္ဓံ၊ မဟာပဒေသနည်းဖြင့်ပြီးသော။ ပဋိက္ခိတ္တာပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်သော အဆုံးအဖြတ်, မပယ်အပ်သော အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတာ နနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်, ခွင့်မပြုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယံ၊ အပ်သောအဆုံးအဖြတ်, မအပ်သောအဆုံး အဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို မဟာပဒေသဟူသောပုဒ်၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌာနံ၊ ဌာနသဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း။ ဩကာသော၊ သဒ္ဒါလည်းကောင်း။ ပဒေသော၊ သဒ္ဒါလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ ဝစနာနိ၊ ဤသုံးပုဒ်သော သဒ္ဒါတို့သည်။ ကာရဏဝေ ဝစနာနိ၊ အကြောင်းဟော ဝေဝုစ်သဒ္ဒါတို့တည်း။ "အဋ္ဌာနမေတံ အာနန္ဒ အနဝကာသော" တိအာဒိ၊ အနဝကာသော-ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိသည်။ သာသနတော၊ သာသနာတော်အားဖြင့်။ ကာရဏ ဝါစကော၊ အကြောင်းကို ဟော၏။ "နိဂ္ဂဟဋ္ဌာန"န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "အသန္ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာန"န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "အသန္ဒိဋ္ဌိ စ ပန ပဒေသော" တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ လောကတော၊ အားဖြင့်။ ကာရဏဝါစကော၊ အကြောင်းကို ဟော၏။ တနည်းကား။ "အဋ္ဌာနမေတံ အာနန္ဒ အနဝကာ သော"တိအာဒိ၊ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဌာန ဩကာသသဒ္ဒါ၊ ဌာန ဩကာသ သဒ္ဒါတို့သည်။ သာသနတော၊ သာသနာတော်နည်းဖြင့်။ ကာရဏဝါစကာ၊

၁။ အာဂတော ဝ (ဆဋ္ဌ)။　　၂။ ဥဟာပေါဟနယပ္ပဝတ္တော (သျှ)

အကြောင်းကိုဟောကုန်၏။ "နိဂ္ဂဟဋ္ဌာန"န္တိ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ "အသန္ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာန"န္တိ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ "အသန္ဒိဋ္ဌိ စ ပန ပဒေသော"တိ စ၊ ပဒေသော–ဟူသော ပါဠိ၌လည်းကောင်း။ ဌာနပဒေသသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ လောကတော၊ ဖြင့်။ ကာရဏဝါစကာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာပဒေသာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟာကာရဏာနိ၊ များသော အကြောင်းရှိသော အရာတို့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဉာပကော ဟေတု၊ ဉာပကဟိတ်ကို။ ကာရဏံ နာမ၊ ဟူ၍။ ဣမ၊ ဤမဟာပဒေသအရာ၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ (ကာရဏံ-ကို လိုက်သည်)။ တေသံ၊ ထိုဆုံးဖြတ်အပ်သော အကြောင်းတို့၏။ မဟာဝိသယတ္တာ၊ များသောအရာရှိသောကြောင့်။ မဟန္တဘာဝေါ၊ အကြောင်းများသော အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့၏။ မဟန္တဘာဝေါ ဝိယ၊ များသောအဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။ တေ၊ ထို မဟာပဒေသတို့သည်။ ဝိနယမဟာပဒေသာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တိကမဟာပဒေသာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောမဟာပဒေသတို့တွင်။ ဝိနယမဟာပဒေသာ၊ တို့သည်။ ဝိနယေဝ၊ ဝိနည်း၌သာ။ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတရေ၊ သုတ္တန္တိကမဟာပဒေသတို့သည်။ ဥဘယတ္ထာပိ၊ ဝိနည်း, သုတ္တန် နှစ်ပါးတို့၌လည်း။ ယောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပရိဝါရေ၊ ပါဠိ၌။ အနုယောဂဝတ္တေ၊ စိစစ်ရာသောဝတ်၌။ "ဓမ္မံ န ဇာနာတိ၊ ဓမ္မာနုလောမံ န ဇာနာတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိဝါပါဠိ၌။ ဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော။ ပိဋကဒွယံ၊ ပိဋကနှစ်ပါးကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဓမ္မာနုလောမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုတ္တန္တိကေ၊ သုတ္တန်ပိဋက၌။ စတ္တာရော မဟာပဒေသာ၊ တို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယော၊ အကြင် သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခမ္မာနုလောမဥ္စေဝ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဝိနယဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယာနုလောမဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထို သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မံ၊ သုတ္တန်တရားကို။ ရက္ခာမိတိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့ဟူ၍။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ဥပ္ပိနယံ၊ ဝိနည်း မဟုတ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတရော၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ရက္ခာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥဘယံ၊ ဝိနည်း, သုတ္တန် နှစ်ပါးစုံကို။ ဇာနန္တော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော ဓမ္မဝိနယကို။ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။

တတြ၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ မုခမတ္တံ၊ အမြွက်မျှ
သာတည်း။—တတ္ထ၊ ထို သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်, ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပဌမော၊
ပထမဖြစ်သော သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇတိ–၌ စပ်)။ "သော စေ
ပဝေသနံ သာဒိယတိ။ပ။အာပတ္တိ၊ န သာဒိယတိ အနာပတ္တိ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းသောအသိဉာဏ်
ဖြစ်၏။ ဟိ–ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ သော အာယသ္မာ၊ ထို သုတ္တန္တိကအရှင်သည်။
(အာပတ္တိံ ပဿတိ ကရောတိ–၌ စပ်)။ သုခဝေဒနီယဿ၊ သုခဟု ခံစားအပ်
သော။ ဥပါဒိန္နဖောဋ္ဌဗ္ဗဿ စ၊ ဥပါဒိန္နရုပ်အတွေ့၏လည်းကောင်း။ ကာယိန္ဒြိ
ယဿ စ၊ ကာယိန္ဒြေ၏လည်းကောင်း။ သမာယောဂေ၊ ပေါင်းယှက်မိသည်။
သတိ၊ သော်။ ပဋိဝိဇာနန္တော၊ အတွေ့ကိုသိသည်ဖြစ်၍။ ကာယိကသုခ ဝေ
ဒနုပ္ပတ္တိမတ္တေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောသုခဝေဒနာ ဖြစ်ကာမျှတည်းဖြင့်။ သာဒိယ
တိ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဤသို့ ပိုင်းခြား၍။ တဿ၊ ထိုသာ
ယာသော ရဟန်းအား။ ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အသေဝနာဓိပ္ပါယဿပိ၊ မှီဝဲခြင်းကို အလိုမရှိပဲ
လျက်လည်း။ အာပတ္တိံ ပဿတိ၊ အာပတ်သင့်ရာ၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းကို။ က
ရောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သန္ထတတ္တာ
ဝါ၊အနှိုးခံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ယောနိဒေါသဝသေန ဝါ၊ ယောနိ၏
အပြစ်ဟူသော အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဒုက္ခာ၊၏။ အသာ
တာ၊ မသာယာအပ်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
ဝါတောပဟတဂတ္တတာယ ဝါ၊ လေတိုက်အပ် ခတ်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာယိကဝေဒနာ၊ ကိုယ်၌ထိသော ဝေဒနာသည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဇာနတောပိ၊ သိသော်လည်းကောင်း။
အဇာနတောပိ၊ မသိသော်လည်းကောင်း။ "အနာပတ္တိ အသာဒိယန္တဿာ"တိ
သုတ္တန္တံ၊ အသာဒိယန္တဿ-ဟူသော ပါဠိကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သေဝနာဓိပ္ပါ
ယဿာပိ၊မှီဝဲခြင်းကို အလိုရှိလျက်လည်း။ အနာပတ္တိံ ပဿတိ၊အနာပတ်ဟု လျှဉ်း
ပါးခြင်းကို။ကရောတိ၊ ၏။တထာ၊ထိုမှတပါး။ မောစနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဥပက္ကမ
တော၊ လုံ့လပြုသော ရဟန်းအား။ မုစ္စေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေ
သော၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။
ဥပက္ကမတော၊ အား။ မုစ္စေ၊ သော်။ (လိုက်)။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ
ရှိ နည်း။ ဒုက္ကဋဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သံဃာဒိသေသဋ္ဌာနံ၊ ကို။
ကရောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသဖြင့်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓိနယ ၊ နည်း မ တ်
သည်ကို။ ကရောတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတရော၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်။

“အနာပတ္တိ အဇာနန္တဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဇာနတော၊ သိသောရဟန်းအား။ (ဂ၇) ဇာနနေနေဝ၊ သိသဖြင့်သာလျှင်။ သုခဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတု ဝါ၊ ဖြစ်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဟောတု ဝါ၊ မဖြစ်မူလည်း ဖြစ်စေ။ သာဒိယနာ၊ သာယာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ၍။ အသေဝနာဓိပ္ပါယဿပိ၊ မမှီဝဲလိုပဲလျက်လည်း။ ဝါ၊ မှီဝဲခြင်းကို အလို မရှိပဲလျက်လည်း။ ဇာနတော၊ သိသောကြောင့်။ အနာပတ္တိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို။ သာဝဇ္ဇံ၊အပြစ် ရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဥဘယံ ပန၊ သုတ္တန် ဝိနည်း နှစ်ပါးကိုကား။ ဇာနန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “သေဝနစိတ္တေ ဥပဋ္ဌိတေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သေဝနစိတ္တမေဝ၊ မှီဝဲလိုသော စိတ်သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပမာဏံ၊ တည်း။ တဿ၊ ထိုသေဝနစိတ်၏။ဘာဝေန၊ ရှိသဖြင့်။ ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်၏။ အဘာဝေန၊သေဝနစိတ်မရှိသဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်”။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဘယမ္ပိ၊ဓမ္မဝိနယ နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ရက္ခတိ၊ ၏။ သမ္ပာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ဣမိနာ နယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ သပ္ပယောဇနာ၊ အပြည့်အစုံသော ယောဇနာခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

သင်္ဂီတိံ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဌပိတပါဠိတော၊ ထားသောပါဠိမှ။ ဝိနိမုတ္တံ၊ လွတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဌပိတ[၂]ပါဠိဝိနိမုတ္တာ၊ ထားအပ်သော ပါဠိမှလွတ်သော။ အတ္တတော စ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နယတော စ၊ နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုလောမတော စ။ လျော်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဠိဩက္ကန္တဝိနိစ္ဆယပ္ပဝတ္တာ၊ ပါဠိနည်းသို့ သက်ဝင်သော အဆုံးအဖြတ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။ အနုပဝိဋ္ဌဝိနိစ္ဆယပဝသေန၊ ပါဠိနည်းသို့ အစဉ်ဝင်သော အဆုံးအဖြတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ အဋ္ဌကထာတန္တိ[၃] အဋ္ဌကထာအစဉ်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ စွ။ သံဃော၊ သည်။“န သမူဟနိဿတီ”တိ၊ မနုတ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ဇာနန္တောပိ၊သိတော်မူလျက်လည်း။ဘဂဝါ၊သည်။ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ “မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကရောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။

၁။ ဘိက္ခုဿ သေဝနစိတ္တံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဌပိတတ္တာ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဆဋ္ဌ—မှဝါ။

“တေသံ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ-အစရှိကုန်သော ပစ္စက္ခဖြစ်သော တပည့်သားတော်တို့၏။ မတံ၊ အယူကို။ ပစ္ဆိမ ဇနတာ၊ နောင်လာ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ပမာဏံ၊ ကို။ ဝါ၊ အခိုင်အခံ့ကို။ ကရောတု၊ ပြုစေသတည်း။” ဣတိ ဒဿနတ္ထဥ္စ၊ ဤသို့ပြတော်မူခြင်းငှါလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ၌။ “အာကင်္ခမာနော အာနန္ဒ သံဃော မမစ္စယေန ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ သိက္ခာပဒါနိ သမူဟနတု”တိ၊ ဟူ၍။ ဇေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပညတ္တမ္ပိ၊ ပညတ်တော်မူပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သမူဟနိတုံ။ နုတ်ခြင်းငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယဿ သံဃဿ၊ အား။ စေ အနုညာတံ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ သံဃဿ၊ ထိုသံဃာတော်၏။ ပညတ္တာနုလောမံ၊ ပညတ်တော်အား လျော်သော အရာကို။ အတိရေကတ္ထဒီပနံ၊ လွန်သော အနက်ကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပဋိပန္နေ၊ ကျင့်ရာ၌။ ပဂေဝ၊ အဘယ်သို့ ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။” ဣတိ ဧတံ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကိဥ္စ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဥဒ္ဒိနာတိရိတ္တသိက္ခာပဒေသု၊ ယုတ်သောသိက္ခာပုဒ် လွန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ အာစရိယကုလေသု၊ ဆရာအမျိုးတို့၌။ ဝါ၊ ဆရာ့အမျိုးဟု ဆိုအပ်သော အဆက်ဆက်သော မထေရ်ကြီး၏ အထံတို့၌။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထဥ္စ၊ ငှါလည်း။ အာဟ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃော၊ သည်။ န သမူဟနိ၊ မနုတ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိဝါဒပ္ပသင်္ဂဒဿနတော၊ ငြင်းခုံရာ၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ န သမူဟနိ၊ မနုတ်။ ဘဂဝတာ စ၊ သည်လည်း။ “သဗ္ဗေဟေဝ သမဂ္ဂေဟိ ။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ စ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကား၌လည်း။ ဧကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ဇေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အညဝါဒ ဒဿနတော၊ တပါးသော ထေရဝါဒကို ပြသဖြင့်။ ဝိဝဒမာနေဟိ၊ ငြင်းခုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ကဒဘာဂတ္ထဥ္စ၊ ထိုသို့ငြင်းခုံချက် ကျင့်ရသောအပြစ် မရှိစိမ့်သောငှါလည်း။ ဥပတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတွာ၊ ကြား၍။ အဝိဝဒမာနေဟေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အပိစာတိ၊ အပိစ—အစရှိသောနည်းဖြင့်။ အတ္တနောမတိယာ၊ အတ္တနောမတိကို။ ပါကဋကရဏတ္ထံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်ပြန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နည်း၌။ “သုတ္တန္တာဘိဓမ္မဝိနယ

ကထာသူ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သော ကထာ၊ ဤအတ္တနောမတိ စကားသည်။ ပိဋကတ္တယဿပိ၊ ပိဋကသုံးပုံအားလည်း။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ “အထ ပနာယံ ကပ္ပိယ”န္တိအာဒိ၊ စကားသည်။ ဝိနယဿေဝ၊ ဝိနည်းပိဋကအားသာလျှင်။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံ၏။ ကာရကသံဃသဒိသန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သင်္ဂီတိကာရကသံဃသဒိသံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို ပြုသော သံဃာနှင့် တူ၏။ “သုတ္တာဒိစတုက္ကံ၊ သုတ္တအစရှိသော လေးပါးသောအနက်ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ မပယ်မူ၍။ တေန၊ ထိုသုတ္တအစရှိသောလေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်။ အဝိရုဒ္ဓဿ၊ မဆန့်ကျင်သော။ ကမ္မဿ၊ ကို။ ကာရကသံဃသဒိသံ၊ပြုသောသံဃာနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရဿ၊၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ “သုတ္တမေဝ ဗလဝတရံ။သုတ္တံ ဟိ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ ကာရကသံဃသဒိသ”န္တိ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ အယုတ္တတ္တာ၊ မယှဉ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ အယုတ္တတ္တာ အသမ္ဗန္ဓတ္တာ၊မစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။(ဂဂ)ပါကတိကော၊ ပါကတိက အမည်ရှိသော။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌ကား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ တဿ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်ကို။ ကာရကသံဃသဒိသံ၊ ပြုသောသံဃာနှင့် တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရဝါဒီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ သမယဝိဇာနတော၊ အယူကိုသိသော ဂိုဏ်းမှ။ အညနိကာယိကော၊ တပါးသော အယူကို သိသော ဂိုဏ်းအပေါင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရဝါဒီ သုတ္တာနုလောမန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ကထံ၊ အသို့။ ကထေသိ၊ ဆိုသနည်း။ “အညတြ ဥဒကဒန္တပေါနာ”တိ သုတ္တံ၊ သည်။ သကဝါဒိဿ၊ သကဝါဒီ ဆရာ၏။ သုတ္တံ၊ တည်း။ တဒနုလောမတော၊ ထိုသုတ်နှင့် လျော်သောအားဖြင့်။ နာဠိကေရဖလဿ၊ အုန်းသီး၏။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ ဥဒကမေဝ၊ ရေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပရဝါဒီ စ၊ ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း—

နာဠိကေရဿ၊ အုန်းသီး၏။ ယံ တောယံ၊ အကြင်ရေသည်။ ပုရာဏံ၊ ဟောင်းသည်ဖြစ်၍။ လိတ္တဗန္ဓနံ[1]၊ အသီးဆန်၏ လိမ်းကျံခြင်း ဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တရုဏံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ တမေဝ တောယံ၊ ထိုရေသည်လျှင်။ ပီတဃနကဖလိဗန္ဓနံ[2]၊ သောက်အပ်သော တခဲနက်သော အသီးနှင့် စပ်၏။”—

ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

၁။ ဂိဏ္ဍဗန္ဓနံ (ဆ၄) ၂။ ပိတ္တဃံဖလဗန္ဓနံ (ဆ၄)

ဝံ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သကဝါဒီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဥဖလဿ၊ စပါးသီး၏။ ဂတိကတ္တာ၊ အလားတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဟာရတ္ထဿ၊ အာဟာရအကျိုးကို။ ဖရဏတော စ၊ ပြီးစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တော၊ ဤအနုန်းရည်သည်။ ယာဝကာလိကံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝဒန္တော၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ပရော အာစရိယ ဝါဒန္တိ ဝတွာ၊ ၌။ ကထံ၊ အသို့။ ကထေသိ၊ နည်း။ "သုက်ံ ပရိဟရတီတိ ဝတွာ၊ ၌။ ဥပစာရံ၊ ကို။ သြက္ကမိတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ကိဥ္စာပိ ပရိဟရတိ၊ အကယ်၍ လွဲ၍ဆောင်အံ့။ အဝဟာရော ဝေ၊ သည်သာလျှင် တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ "တထာ၊ ထိုသို့ လွဲ၍ ဆောင်သောအားဖြင့်။ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ "သုက်ံ ပရိဟရတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ သုတ္တံ၊ ကို။ (ဒဿေတွာ—၌ စပ်)။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုတ်၌လျှင်။ အာဂတမဟာအဋ္ဌကထာ ဝစနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုသို့ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသေဓေတိ၊ မြစ်၏။ ပရော အတ္တနောမတိတိ ဝတွာ၊ ၌။ ကထံ၊ သို့။ ကထေသိ၊ နည်း။ "ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ အဝဟရ၊ ခိုးချေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏတ္တဿ၊ စေအပ်သောသူ၏။ ပုရေဘတ္တမေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ ဟရိဿာမိ၊ ခိုးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါယမန္တဿ၊ လုံ့လ ပြုစဉ်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပယောဂေါ၊ ထို ပယောဂသည်။ ပုရေဘတ္တပယောဂေါဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မူလဋ္ဌော၊ စေရင်း ရဟန်းသည်။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ထေရဝါဒတ္တာ၊ ထေရဝါဒဖြစ်သောကြောင့်။ မူလဋ္ဌဿ၊ စေရင်းဖြစ်သောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ "တံ သင်္ကေတံ ပုရေ ဝါ ပစ္ဆာ ဝါ တံ ဘဏ္ဍံ အဝဟရတိ၊ မူလဋ္ဌဿ အနာပတ္တိ"တိ သုတ္တံ၊ အနာပတ္တိ-ပါဠိကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။

ပရော သုတ္တာနုလောမံ ဝတွာ၊ ၌။ "အနိယတဟေတုဓမ္မော၊ သည်။ သမ္မတ္တနိယတဟေတုဓမ္မဿ၊ အား။ အာရမ္မဏပစ္စယေန၊ သတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌာနေ၊ ၌။ လဒ္ဓပါဠိ၊ ရအပ်သော။ ပါဠိကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ "အရိယမဂ္ဂဿ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ န

အာရုံမှဏ်၊ အာရုံမဟုတ်''။ ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ ''အာရမ္မဏတ္တိကာဒိ၊ သည်။ သုတ္တာနုလောမေ၊ ၌။ န ဩတရတိ၊ မသက်''။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သုတ္တာနုလောမေ၊ ၌။ ဩတရန္တံယေဝ၊ သက်ဝင်သော ပါဠိသည်သာလျှင်။ သုတ္တံ နာမ၊ ' ၏။ ဣတရံ၊ မသက်မဝင်သော ပါဠိသည်။ န သုတ္တံ၊ သုတ်မမည်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပါဠိအာဂတံ ပညာယတိတိ ဧတ္တကေနပိ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးကောင်းလျက်။ ''တိဿော သင်္ဂီတိယော အာရုဠှပါဠိအာဂတံ ပညာယတိ''တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သောပါဠိသည်။ ပမာဒလေခံ၊ ပမာဒလေခဖြစ်သော ပါဠိတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာ ဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ''အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ၊ ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒ''န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဒိန္နဘောဇနေ၊ လှူသောဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပရိဿယာနိ၊ အတွင်းအပဖြစ်သော ဘေးရန်တို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်စေ၍။ သတိံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ထင်စေ၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသောသူသည်။ နိစ္စော၊ မြဲသည်။ ဝါ၊ မြဲသောနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဂဇ) ဣတိ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္ထဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာရုဠှမ္ပိ၊ တင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နော စေ တထာ ပညာယတိတိ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှတည်းဖြင့်။ သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးကောင်းလျက်လည်း။ ''နော စေ တထာ ပညာယတိ၊ န ဩတရတိ န သမေတီ''တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''ဗာဟိရကသုတ္တံ ဝါ''တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော သုတ္တမ္ပိ၊ မိမိသုတ်ကိုလည်း။ အတ္ထေန၊ အနက်နှင့်။ အသမေန္တံ၊ မညီမူကား။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ပရော အာစရိယဝါဒန္တိအာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဒွီသု နယေသု၊ နည်းနှစ်ပါးတို့၌။ ပမာဒလေခဝသေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ အာဂတဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ထေရဝါဒေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အထ ပနာယံ အာစရိယဝါဒံ။ ပရော သုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ''မူလဗီဇံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟလိဒ္ဒိ၊ နနွင်း။ သိင်္ဂိဝေရံ၊ ချင်း။ ဝစာ၊ ဆိတ်ဖူး ။ပ။ ဗီဇေ ဗီဇသညီ ဆိန္ဒတိ ။ပ။ ပါစိတ္တိယဿာတိ၊ ဟူ၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပါဠိတော၊ ပါဠိဖြစ်သောကြောင့်၊ ဟလိဒ္ဒိဂဏ္ဌိံ၊ နနွင်းအဖုကို။ ဆိန္ဒန္တဿ၊ ဖြတ်သောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏''။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ ''ယာနိ ဝါ ပနညာနိ အတ္ထိ မူလေ

ဇာယန္တိ” တိ အာဒိံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာ သံဝဏ္ဏနာ၊ သော။ အာစရိယဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဏ္ဌိမှို၊ အဖုအဆစ်၌။ ဂဏ္ဌိ၊ သည်။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ ပရော သုတ္တာနုလောမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ “အနာပတ္တိ ဧဝံ အမှာကံ အာစရိယာနံ ဥဂ္ဂဟောတိ ဝစနဿ၊ ဥဂ္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိအား။ အနုလောမတော၊ လျော်သောအား ဖြင့်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပေါရာဏာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကေပါသာဒေ၊ တခုသော ပြာသာဒ်၌။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်ကို။ ထကေတွာ၊ ပိတ်၍။ အနုပသမ္ပန္နေန၊ လူသာမဏေ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ဝတွာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ ကတွာ၊၍။အာဂတာ၊ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ တုမှေသု ဧဝ၊ သင်တို့တွင်ပင်။ ကေစ္စေသု၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝဒန္တေသု၊ ဆိုကုန် သည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ကိဠ္ဌိ၊ တစုံတခုကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ “သုတ္တဥ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တာနုလောမဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ဥဂ္ဂဟိ တကာနံယေဝ၊ သင်ဘူးသည်သာဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥဂ္ဂဟော၊ သင်ခြင်းသည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။” ဣတိအာဒိအဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိသေဓေတိ၊ ၏။ ပရော အတ္တနောမတိန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဒွါရံ ဝိဝရိတွာ အနာပုစ္ဆာ သယိတေသု ကေ မုစ္စန္တိ” တိ ဧတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ ဒွေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ မုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ယော စ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်း၏။ ယော စ၊ အကြင်သူကိုလည်း။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိပဇ္ဇာပိတော၊ အိပ်စေအပ်၏။ ဣတိ ဣမေ ဒွေပိ ဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမဿ၊ ဤစကား ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ထေရဝါဒတ္တာ၊ ထေရဝါဒဖြစ် သောကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အညေ၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ယထာ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိပန္နာဒ ယောပိ၊ အိပ်သော ရဟန်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသေဓေတိ၊ ၏။

အထ ပနာယံ အတ္တနောမတိံ။ ပရော သုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ “ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းသော သဘော

ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပန္နော၊ လျောင်းလျက်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဘူမိတော၊ မှ။ အမောစေတွာဝ၊ မလွတ်စေမူ၍လျှင်။ နိဒ္ဒါဝသေန၊ အိပ်ချင်သောအားဖြင့်။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်"။ ဣတိအာဒိ၊ သော။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဧကဘင်္ဂေန၊ တဘက်စောင်းဖြင့်။ နိပန္နာဒယောပိ၊ အိပ်သော ရဟန်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ မုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိသေဓေတိ၊ ၏။ အထာယံ အတ္တနောမတိ"။ ပရော သုတ္တာနုလောမန္တိ ဧတ္တ၊ ၌။ "ဒေါမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ဒုဝိဓေန ဝဒါမိ သေဝိတဗ္ဗမ္ပိအသေဝိ တဗ္ဗမ္ပိတိ အာဒိဝစနေဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသန္ဒနတော၊ နှီးနှောသောကြောင့်။ သဒါရပေါသေ၊ မိမိတို့ သားမယားကို မွေးမြူရာ၌။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (၉၀)တေန၊ ကြောင့်။ 'ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော' တိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ ဗဟုဿုတော၊မျှားသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ ကိဥ္စာပိ န ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား မဖြစ်၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း။ ရာဂသဟိတေနေဝ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အကုသလေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောအရာတို့၌လည်း။ ဣမိနာ နယေနပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အညထာပိ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုရူပတော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ဤ အလုံးစုံသော စကားကို။ ဥပတိဿတ္ထေရာဒယော၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ သကဝါဒီ ပရဝါဒီကို ဆိုသောအရာတွင်။ ပရော တိ၊ ပရောဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညနိကာယိကော၊ တပါးသော အပေါင်းဖြစ်သော ဂိုဏ်းသာတည်း။ သော ပန၊ ထို ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။အတ္တနော၊ ၏။ သုတ္တာဒီနိယေဝ၊သုတ်အစရှိသည်တို့ကိုသာ။ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏။ တေ၊ ထို သုတ္တစသည်တို့ကို။ သကဝါဒီ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သုတ္တာဒိမှိ၊ သုတ္တအစ ရှိသည်၌။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ သစေ သမေတိ၊ အကယ်၍ညီအံ့။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ နော စေ သမေတိ၊ အံ့။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

စတုဗ္ဗိဓဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး။

၁။ ဝုတ္တော (ဆဋ္ဌ)

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂေ ပန၊ ၌ကား။ ယော ပနာတိ ပဒံ၊ သည်။ အနဝသေသ ပရိယာဒါနပဒံ၊ အကြွင်းမရှိသော အလုံးစုံကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူတတ်သော ပုဒ်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ လည်း။ ဘိက္ခူတိ ဣမိနာ ပရပဒေန၊ ဘိက္ခု–ဟူသော ဤနောက်ပုဒ်နှင့်။ သမာနာဓိကရဏတ္တာ၊ တူသော တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ယောပန–ဟူသောပုဒ်၏။ တဒနုရူပါနေဝ၊ ထိုနောက်ဖြစ်သော ဘိက္ခု–ဟူသောပုဒ်အား လျော်ကုန်သည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဘင်္ဂပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနိဒ္ဒေသပဒါနိ၊ ဘိက္ခုသဒ္ဒါ၏ ဝိဂြိုဟ်ဖြစ်ကုန်သော ပုဒ်တို့သည်။ သဘိက္ခုဘာဝဿ၊ ဘိက္ခုသဘောဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း။ အဘိက္ခုဘာဝဿ၊ ဘိက္ခုသဘောမဟုတ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တပါးပါးဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ အား။ ကိဉ္စာပိ သာဓာရဏာနိ၊ အကယ်၍ကား ဆက်ဆံကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ "အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော အညတရံ ပါရာဇိကံ။ပ။သံဃာဒိသေသေန ဒုက္ကဋဿာ တိ" ဧဝမာဒိသုတ္တံ၊ ဒုက္ကဋဿ=ဤသို့အစရှိသော ပါဠိကို။ (ဝုတ္တံ–၌ စပ်)။ နိဒ္ဒေသနတ္ထ ယုတ္တော ဝ၊ဝိဂြိုဟ်အနက်နှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။(ဝတ္ထု–၌ စပ်)။ "သံဃာဒိသေသေန၊ နှင့်။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်၏။" ဣတိ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထ ၌၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုဖြစ်၏။ ဣတရော၊ တပါးသော။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော သူသည်။ န ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုမဟုတ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဟိ–သစ္စံ၊၏။ သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဝိနယပိဋကဿ၊ အား။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသော။ဘိက္ခုလက္ခဏံ၊ ဘိက္ခုလက္ခဏာရှိသော။ ဝါ၊ဘိက္ခုသဘောဖြစ်သော။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ယော ပန၊သည်ကား။ သုဒ္ဓေါ ဝေ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ကေနစိ ကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ ဂိဟိလိင်္ဂေ၊ လူ၏အသွင်၌။ ဌိတော၊ ၏။ သော၊ထိုသူသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သဘိက္ခုဘာဝတ္တာ ဝေ၊ ဘိက္ခုသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသုဒ္ဓေါပိ၊ မစင်ကြယ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဘိက္ခုလိင်္ဂေ၊ရဟန်း အသွင်၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ–အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသုဒ္ဓေါပိ၊ မစင်ကြယ်ငြားသော်လည်း။ ဉာတကေဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္ထိကေဟိ ဝါ၊ ရန်သူတို့ကြောင့်လည်းကောင်း။

ရာဇဘယာဒိကာရဏေန ဝါ၊ ရာဇဘယအစရှိသော အကြောင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ကာသာဝေသု၊ တို့၌။ သဥဿာဟော၀၊ ဝတ်ဦးအံ့-ဟူ သော ဥဿာဟရှိလျက်လျှင်။ အပနီတကာသာဝေ ါ၊ ပယ်အပ်သော သင်္ကန်း ရှိသောသူသည်။ ဝတ္ထု ဧဝ၊ ဝတ္ထုလျှင်ပင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ကာသာ ဝဂ္ဂဟဏေန၊ သင်္ကန်းကိုယူသဖြင့်။ ထေယျသံဝါသကာနုပဂမနတော၊ ထေ ယျသံဝါသကအဖြစ်သို့ မရောက်သောကြောင့်။ ဘိက္ခုနိဗ္ဗစနတ္ထော၊ ဘိက္ခုသဒ္ဒါ ၏ ဝိဂ္ဂြိုဟ်အနက်၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနိက္ခိတ္တ- ဓုရတ္တာ၊ သင်္ကန်း၌ မဝတ်အံ့ဟု ဝန်ချခြင်း၏မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဘိက္ခုနိဗ္ဗစနတ္ထံ၊ ဘိက္ခုသဒ္ဒါ၏ဝိဂ္ဂြိုဟ် အနက်ကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဇ္ဈုပဂတော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ လိင်္ဂတ္ထေ နံကော၊ လိင်္ဂတ္ထေနကသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝါသဥ္စ၊ သံဝါသကိုလည်း။ ထေနေန္တော၊ ခိုးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ သုဒ္ဓ ဒိဋ္ဌိ၊ စင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ ကာရာပေတွာ၊ ခွင့်တောင်းခြင်းကိုမပြုမူ၍။ စဝနာဓိပ္ပါယော၊ ရွေ့လျော ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ စေ ဝဒေတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ (၉၁)သံဃာ ဒိသေသေန၊ နှင့်။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ။

"သမညာယ ဘိက္ခု ပဋိညာယ ဘိက္ခူ"တိ ဝစနဒွယံ၊ ဘိက္ခုဟူသော သဒ္ဒါနှစ်ခုအပေါင်းသည်။ ယထာဝုတ္တံ၀၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပဗြူဟေတိ၊ ပွားစေ၏။ အန္တရာ၊ စိတ်ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော။ နိယတာယ၊ မြဲသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္န ကုသလမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော ကုသိုလ်မူလရှိသော သူကို။ ကေဝလာယ၊ ဘိက္ခုသဘောနှင့် မရောသော။ သမညာယ စ၊ ရဟန်းဟူသော အမည်- သာမညဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရဟန်းဟု ခေါ်ဝေါ် ကာမျှဖြင့်လည်း ကောင်း။ ပဋိညာယ စ၊ ငါရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခူ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပရမတ္ထတော၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောဖြင့်။ ဘိက္ခူတိ၊ ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ကိံ-ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ- ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ အယံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ မဟာသာဝဇ္ဇံ ယထာ၊ အပြစ်ကြီးသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အညံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ တပါးသော။ ဧကဓမ္မမ္ပိ၊ တခုသော

တရားကိုမျှလည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န သမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသောအပြစ်တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟစ္စဘာသိတံ၊ ဘုရားမြွက်စွာ၍ လည်အာစောက် စသည်ကို ထိစေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော။ သင်္ဂီတိတ္တယာရုဠှံ၊ သင်္ဂါယနာသုံး တန်တင်အပ်သော။သုတ္တံ၊ပါဠိကို။ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဿ ဝစနဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပရမာ ဧတေသန္တိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အာနန္တရိယကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ မဟာသာဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပန၊ သည်ကား။ တတော၊ ထို အာနန္တရိယ ကံငါးပါးထက်။ မဟာသာဝဇ္ဇတရာ၊ အလွန်တရာ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။တေသံ၊ ထို ပဉ္စာနန္တရိယကံတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗဗလဝမ္ပိ၊ အလုံးစုံထက်အားကြီးသော ကံသည်လည်း။ ကပ္ပဋ္ဌိတိကမေဝ၊ တကမ္ဘာသာတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ပန၊ ၏ကား။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာယ၊ ထို နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောသူ၏။ ဘဝတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဣမဿ၊ ဤနိယတ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော သူအား။ ဘိက္ခုကရဏာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ သုဒ္ဓေါဝ၊ စင်ကြယ်ရာသည်သာ လျှင်တည်း”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မ တတ်ကောင်း။ “ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိပစ္စယာ၊ အယူပျက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒွေ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ အာပဇ္ဇန္တိ[၁]၊ ကုန်၏”။ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “အသုဒ္ဓေါ”တိ ဝါ၊ မစင်ကြယ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အညတရံ၊ တပါးသော။ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပန္နော’တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိ – သစ္စံ၊ ၏။ သေ—သော၊ ဤသို့သောသူသည်။ ဥဘောပိ ပက္ခေ၊ နှစ်ပါးသော အဖို့တို့ကို။ န ဘဇတိ၊ မဝင်။ တေန၊ ကြောင့်။ “သမညာယ ပဋိညာယ စ ဘိက္ခု၊ န ပရမတ္ထတော” တိ၊ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ မဟာသာဝဇ္ဇာယ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ ပါရာဇိကာ၊ ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝါ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊

[၁]။ အာပဇ္ဇတိ (သျှ)

သည်။ န ပညပေယျ၊ ပညတ်တော်မမူသနည်း။ ဉာတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သ
တိ၊ သော်။ ဒုဗ္ဗိဇာနတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ပညပေယျ၊
မပညတ်။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ သော ဒိဋ္ဌိ နာမ၊ ဤ
ဒိဋ္ဌိမည်သည်ကား။ ပကတိယာပိ၊ ပကတိသဘောဖြင့်လည်း။ "သမ္မာ" တိ
ဝါ၊ ကောင်းသော အယူဟူ၍လည်းကောင်း။ "မိစ္ဆာ" တိ ဝါ၊ မှားသော
အယူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုဝိညေယျာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ "နိယတာ" တိ ဝါ၊ နိယတ
အယူဟူ၍လည်းကောင်း။ "အနိယတာ" တိ ဝါ၊ အနိယတအယူဟူ၍လည်း
ကောင်း။ ပဂေဝ ဝိညေယျာ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်ရာအံ့နည်း။ ဉာတိ–တသ္မာ၊
ကြောင့်။န ပညပေယျ၊ မမူ။တတ္ထ၊ ထို၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြောင့်။ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊
ကို။ပညတ္တာယ၊ ပညတ်သည့်ရှိသော်။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
အသမဒိဋ္ဌိကာ၊မတူသော အယူရှိသောရဟန်းကို။ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိကရောက်၏
ဟူ၍။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပေါသထာဒီနိ၊ တို့ကို။
အကတွာ၊မပြုကုန်မူ၍။ အစိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သာသနံ၊ ကို။ ဝိနာ
သေယျုံ၊ ဖျက်ဆီးကုန်ရာ၏။ သုဒ္ဓေသုပိ၊ စင်ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ ဝိပ္ပဋိပတ္တိယာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇနေန၊ ကျင့်
သဖြင့်။ သယဉ္စ၊မိမိသည်လည်း။ အပုညံ၊ ကို။ ပသဝေယျုံ၊ ပွါးစေကုန်ရာ၏။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပါယကုသလတာယ၊ ဥပါယ်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ဝါ၊ ဝိနည်းပညတ်၏အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊
ကို။အပညာပေတွာ၊၍။တဿ၊ ထို မိစ္ဆာအယူရှိသော ရဟန်းအား။ဥက္ခေပနီယ
ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာဝတ္တဉ္စ၊ ဥက္ခေပနီယကံ ထားတော်မူရာ၌
ကောင်းစွာ ကျင့်ရသော ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပညာပေတွာ၊ ၍။ တံ၊
ထိုဥက္ခေပနီယကံထားသော ရဟန်းကို။ သံဃေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂဉ္စ၊ အတူ
တကွ မသုံးဆောင်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အသံဝါသဉ္စ၊ ဥပုသ်ကံစသည်တို့၌
မပေါင်းဖော်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊
၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ရဟန်းအား။ သော
ဒိဋ္ဌိ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်။ စေ အနိယတာ၊ အကယ်၍ မမြဲသည်ဖြစ်အံ့။ သမ္မာ
ဝတ္တံ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာ ဖြည့်ရသော ဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ၍။ ဩသာရဏံ၊
သွင်းခြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ပကတတ္တော၊သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ စေ
နိယတာ၊ အကယ်၍ မြဲသည်ဖြစ်အံ့။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
အယူရှိသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊
ဖြည့်၍။ ပကတတ္တော၊ သည်။ ယံ ဘဝေယျ၊ အကြင်သို့ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့
နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူ၏ပကတတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်း

မဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ ကေဝလံ၊ ဘိက္ခုသဘောနှင့် မရော သက်သက်။ (၉၂)-"သမညာယ ဘိက္ခု ပဋိညာယ ဘိက္ခူ"တိ၊ ဘိက္ခု-ဟူ၍။ နာမမတ္တမာရကော၊ အမည်မျှကိုဆောင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အရိယွေဝ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သံသာရခါဏုကောဝ၊ သံသရာ၌ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ဣမံ နယံ၊ကို။အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။

အဌသု ဥပသမ္ပဒါသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါတို့တွင်။ တိဿောဝ၊ ဧဟိဘိက္ခူပသမ္ပဒါ၊ သရဏာဂမနူပသမ္ပဒါ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒါ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော သုံးပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါတို့ကိုသာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုသဒ္ဒါ၏ ပဒဘာဇနီ၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတရာ၊ ထိုသုံးပါးမှ ကြွင်းသော ငါးပါးသော ဥပသမ္ပဒါတို့ကို။ ပါဠိပုဂ္ဂလတ္တာ စ၊ အသီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အသန္တကတ္တာ စ၊ ဥစ္စာ မဟုတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။(လိုက်)။ န ဝုတ္တာ၊မဆိုအပ်ကုန်။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ထိုငါးပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါတို့တွင်။ ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂဟဏပဉ္ဟာဗျာကရဏာဥပသမ္ပဒါ၊ ဥပသမ္ပဒါ တို့သည်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ထေရာနံ ဧဝ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်, အရှင်သောပါက မထေရ်တို့အားသာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ နှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန် သော။ တိဿော၊ ဒူတေနူပသမ္ပဒါ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ အဌဝါစိကူပ သမ္ပဒါ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော သုံးပါးသော ဥပသမ္ပဒါတို့သည်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတို့တည်း။ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤဘိက္ခုသဒ္ဒါ ၏ ပဒဘာဇနီ၌။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်ကုန်။ တိဿန္နမ္ပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါနံ၊ ဧဟိဘိက္ခုဥပသမ္ပဒါ-စသည်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ "ဘဒြော ဘိက္ခူ"တိအာဒိနိ၊ အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊ ထိုဘဒြောဘိက္ခု-စကုန်သော လေးပုဒ်တို့၏။ တိဿန္နံ၊ ဧဟိဘိက္ခုဥပသမ္ပဒါ-စသည် သုံးပါး တို့အား။ သာမာရဏတ္တာ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ လျော် သော အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ဧဟိဘိက္ခုဘာဝေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သရဏာဂမနဉတ္တိစတုတ္ထေန ဝါ၊ သရဏဂုံ ဉတ္တိစတုတ္ထကံဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူသည်။ ဘဒြော စ၊ ကောင်းသော ကျေးဇူးရှိသည်လည်းကောင်း။သာရော စ၊ မြတ်သောကျေးဇူးရှိသည်လည်း ကောင်း။ ယေက္ခော၊ သေက္ခကျေးဇူးရှိသည်လည်းကောင်း။ အသေက္ခော စ၊ လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊၏။ ဥပသမ္ပဒဝစနံ ပန၊ ကား။ မနသာ၊ ယုံ

ဆိုအပ်ပြီးသောရဟန်းတို့၏။သာဓုက[၁] ဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ ဣမေ ဝေ၊ ဤဥပသမ္ပဒဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။န အာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဉတ္တိစတုတ္ထေနေဝ ကမ္မေန၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်သာလျှင်။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အာပတ္တိံ ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊၏။ အညေ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒါမှ တပါးကုန်သော။ ဧဟိဘိက္ခု သရဏဂမန ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ ပဉှဗျာကရဏာဟိ၊ ဧဟိဘိက္ခုခေါ်ဝေါ်ခြင်း ။ပ။ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ ပဉ္စင်း ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အာပတ္တိံ ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န ဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထို ဧဟိဘိက္ခုပသမ္ပဒါ-စသည်တို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍။ “အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတော ဘိက္ခူ”တိ၊ ဟူ၍။ အန္တိမော ဝ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်ဖြစ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တံ၊ ထို သို့ဆိုသောစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ “ဒွေ ပုဂ္ဂလာ အဘဗ္ဗာ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတုံ ဗုဒ္ဓါ စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ အညထာ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒသာ အာပတ်သင့်၍ ဧဟိဘိက္ခုဥပသမ္ပဒ စသည်တို့သည် အာပတ်မသင့်–ဟူသော တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ (တနည်းကား) အညထာ၊ ဥပသမ္ပဒခုနစ်ပါးလုံး အာပတ်မသင့်သည်မှတပါး ဉတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒတပါးမှာသာ အာပတ်သင့်၏ဟူသော။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ဧဟိဘိက္ခုအာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဟောအပ်ကုန်သည်။ သိယုံ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စ၊ ဆိုပြီးသည်ကား စိုးစဉ်းသာတည်း။ ဘိယျော၊ ဆိုဖွယ်သည်ကား အများရှိသေး၏။ “ဒွေ ပုဂ္ဂလာ ဘဗ္ဗာ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတုံ ဘိက္ခူ စ ဘိက္ခုနိယော စာ”တိ၊ ဟူ၍။ သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဟောတော်မူအပ်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ အပိ စ၊

၁။ သာဓက (ဆဋ္ဌ)

အံ့။ အာပတ္တိဘယဥ္စာနဒဿနတော စ၊ အာပတ်မှ ကြောက်သောအရာကို
မြင်သောကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထိုအရှင်ဓမ္မသိရိမထေရ်စကားသည်။ အယုတ္တံ၊
မသင့်။ ကထံ၊ အာပတ်မှ ကြောက်ရာ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မာ
သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာဝသထပိဏ္ဍံ၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ ထားသော
ဆွမ်းကို။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ အလိုလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ န ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊
ခံတော်မမူ။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ စီဝရဝိပ္ပဝါသဘယာ စ၊ သင်္ကန်းနှင့်
ကင်းအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တိစီဝရံ၊ ကို။
ဂဟေတွာ၊ ၍။ နဒိံ၊ ကို။ တရန္တော၊ ကူးသည်ရှိသော်။ မနံဝုဠ္ဟော၊ စဉ်းငယ်
မျောသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိဉ္စ၊ ဆိုဖွယ်စကား ရှိသေး၏။ သရဏဂမနူပ
သမ္ပဒါယ၊ သရဏဂမနူပသမ္ပဒါဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နေ၊ ပဉ္စင်းခံသော သူတို့ကို။
အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အသမ္မာဝတ္တန္တာနံ၊
မကျင့်ကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋာနိ စ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့
ကိုလည်း။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော အရာတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အယံ ဉတ္တိ အတ္တေ အမိပ္ပေတော ဘိက္ခု"တိ
တော၊ ဘိက္ခု-ဟူသောပုဒ်ကို။ ဒုဗ္ဗိစာရိတံ၊ စိစစ်ခြင်းငှါခဲယဉ်း၏။ အယံ
။ပ။ဘိက္ခူတိ တော၊ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာယ၊ ရှေး၌ပယ်ပြီးသော။ သရဏဂမနူပသမ္ပ
ဒါယ၊ ၏။ အနုညာတပ္ပသင်္ဂဘယာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏ဟု လျှဉ်းပါးခြင်းမှ
ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဉတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။
ဝဒတိ၊ ၏။ အာပတ္တိယာ၊ ၏ ဘဗ္ဗတံ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။
တသ္မိံ၊ ထိုသရဏဂမနူပသမ္ပဒါကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပဋိက္ခိ
တ္တာပိ၊ ပယ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သာ၊ ထိုသရဏဂမနူပသမ္ပဒါကို၊ ဇေ၊
သို့။ ဝဒန္တေန၊ ဘိက္ခုသဒ္ဒါ၏ ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူသဖြင့်။ အနုညာတာ၊
ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဉတိ၊ သို့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ မိစ္ဆာဂါဟော ဝါ၊ မိစ္ဆာအယူ
သည်လည်းကောင်း။ ဝိမတိ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို။ ဉတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ "ဘိက္ခုနီ နာမ ဥဘတောသံဃေ ဥပ
သမ္ပန္နာ" တိ ဉမိနာ၊ ဤပါဠိနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏၊ ဉာ၊
ဤ ဘိက္ခုနီ နာမ ဥဘတောသံဃေ ဥပသမ္ပန္နာ-ဟူသော စကားကို။ သာကိ
ယာဒီနံ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးအစရှိသော သူတို့အား။ အနုညာတဥပသမ္ပဒါယ၊
၏။ အနုပ္ပဗန္ဓဘယာ၊ အစဉ်လိုက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

(၄၃) အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဇတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုပဒနိဒ္ဒေသ၌။ အမှာ
ကျံ၊ တို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဘိက္ခုပဒနိဒ္ဒေသတ္တာ၊ ဘိက္ခုပုဒ်၏ နိဒ္ဒေသ

ဖြစ်သောကြောင့်။ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဘိက္ခုုတိ ပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန ပဒေန၊ ထို ဘိက္ခု-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ယတ္တကာနိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော အနက်တို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင် အနက်တို့သည်လည်း။ ဝိနယပိဋကေ၊ ၌။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ် ၌။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာပတ္တာပဇ္ဇနတ္တေန ဝါ။ အာပတ်သို့ ရောက်သော အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနပဋိစ္ဆာဒနာဒီသု၊ ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်ကို ကြားခြင်း ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ ပရေသံ၊ တပါးသောရဟန်းတို့အား။ အာပတ္တိကရဏတ္တေန ဝါ၊ အာပတ်ကိုပြုသော အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သန္ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံသော အနက်တို့ကိုလည်း။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တဿ ဘိက္ခုပဒဿ၊ ၏။ ဝိသေသနတ္ထံ၊ ဝိသေသနအကျိုးငှါ။ "သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော" တိ၊ ဟူ၍။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပရပဒံ၊ အကြင် နောက်ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ ပရပဒဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ "အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတော ဘိက္ခု" တိ၊ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။သော စေ၊ ထို ဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်ဖြစ်သော ပဉ္စင်းသည်သာ လျှင်။ ကမ္မဝါစာနန္တရမေဝ၊ ကမ္မဝါစာ၏အခြားမဲ့၌လျှင်။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ထို ဉတ္တိစတုတ္ထ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သဉ္ဇေဒ္ဒေသသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဒဿနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ တဿေဝ စ၊ ထို ဉတ္တိစတုတ္ထဖြင့်ဖြစ်သော ပဉ္စင်း၏သာလျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ဣတရဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တဿေဝ စ၊ အားသာလျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ဥလ္လုမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယာ"တိ၊ ဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ၍။ သမာဒိန္နတ္တာ စ၊ ဆောက်တည်အပ် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တဿေဝ စ၊ အားလျှင်။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရမေဝ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ အကရဏီယနိဿယာစိက္ခနဒဿနတော၊ မပြုအပ်သောဝတ္ထုတို့ကို ကြားခြင်း, မှီရာဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ဝိနယံ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒေသံ ပစ္စက္ခာမီတိ အာဒိသိက္ခာပစ္စက္ခာနလက္ခဏပါဠိယုရိတော စ၊ ပစ္စက္ခာမိ- ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် သိက္ခာချခြင်းလက္ခဏာ၏ ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သော၊ ထို ဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ပဉ္စင်းဖြစ်သောရဟန်းကို။ ဣဓ၊ ဤယော ပန-ဟူသော ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယသ္မာ ပန၊ အကြင့်ကြောင့်ကား။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ သိက္ခာ
ပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ သဗ္ဗထာ၊ ဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခံ၊
ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ တံ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဝီတိက္ကမန္တဿ၊ လွန်ကျူးသော
ရဟန်းအား။ တတော အာပတ္တိတော၊ ထိုထိုသောအာပတ်ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊
အာပတ်မသင့်။ ဣတရဿ၊ သိက္ခာကို မချမူ၍ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုကို လွန်ကျူး
သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့သော သိက္ခာပုဒ်၌။ သာဝဇ္ဇ
ပညတ္တိ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇပညတ္တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊
၏။ အယံ၊ ဤပညတ်နှစ်ပါးရှိသော ရဟန်းကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ အဓိပ္ပေ
တော၊ သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
ပညတ်နှစ်ပါးရှိသော သိက္ခာပုဒ်၌။ တဒဇ္ဈာ စာရတ္တေန၊ ထိုထိုသို့သော ပညတ်ကို
လွန်ကျူးသောအနက်အားဖြင့်။ ဉတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော။
အယမေဝ၊ ဤရဟန်းသည်သာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော နာမ၊ အလိုရှိအပ်သော
ရဟန်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။
ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဆိုသင့်သည်ရှိသော်။ “ယာယ ကာယစိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခု
လည်းဖြစ်သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒအဖြစ်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဥ္စင်းဖြစ်
သော။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝိတွာ ပါရာဇိကော
ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ-ဟူသော။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ ဘိက္ခူတိ၊ ဟူ၍။
အဓိပ္ပေတော၊ ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကို
လည်း။ န ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ မဆိုသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝုတ္တေ ပန၊ ဆိုသော်
ကား။ ကထံ၊ အသို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဝိဒ္ဓရာဓဒေါသောပိ၊ ဆန့်ကျင်သော
အပြစ်ကိုလည်း။ ပရိဟတော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊ သို့။ ပရိ
ဟတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဉတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော ဧဝ၊
ပဥ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်။ “ဘိက္ခူ”တိ စ၊ လည်းကောင်း။
“ဥပသမ္ပန္နော”တိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ၌။ သစေ အဓိပ္ပေတော၊ ဖြစ်
အံ့။ တေန၊ ထိုဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်။ န ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဥ္စင်းမဖြစ်သောသူသည်။
အနုပသမ္ပန္နော နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဉတ္တိစတုတ္ထ
ကမ္မတော၊ ကံမှ။ အညထာ၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နာ နာမ၊
ဥပသမ္ပန္နအမည်ရှိကုန်သော။ မဟာကဿပတ္ထေရာဒယော၊ မဟာကဿပထေရ်
စသည်တို့သည်။ ဣတရေသံ၊ ဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ပဥ္စင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်း
တို့၏။ အနုပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ အနုပသမ္ပန္နအရာ၌။ ဌတွာ၊ ၍။ သဟသေယျ, ပဒ
သောဓမ္မာပတ္တိံ၊ ဥ ဟသေယျအာပတ်, ပဒသော ဓမ္မအာပတ်ကို။ ဇနေယျုံ၊

ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ သြမသနာဒိကာလေ စ၊သြမသနအစရှိသောကာလ၌လည်း။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဇနေယျုံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေမာဒိကော၊ သော။ ဝိရောဓဒေါသော၊ ဆန့်ကျင်သောအပြစ်ကို။ ပရိဟတော၊ ပယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ အာစရိယော၊ သည်။ ဝဒတိ၊၏။မင်္ဂုရစ္ဆဝိနာမ၊ မည်သည်ကား။ သာမော၊ ရွှေသောအဆင်းတည်း။

(၉၄) ယသ္မာ[၁]၊ ကြောင့်။ အတိမဟန္တော၊ ငါ့အလွန်မြတ်၏—ဟူ၍။ ဇာတိမဒေါ၊ ဇာတိမာန်ယစ်သောသူသည်။ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ ပရိယုဋ္ဌာတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာသနေ၊ ၌၊ ဇဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "သာတသဟဂတာ၊ သာယာခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဌမဈာနသုခသဟဂတာ၊ ပထမဈာန်သုခနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ကာယဂတာသတိ၊ ကို။ အသုဘေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ အာနာပါနေ စ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်၌လည်းကောင်း။ န ဝိဇဟိဿတိ၊ မစွန့်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကသညာတိ၊ သည်ကား။ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တေ၊ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ်၌။ ပဋိလဒ္ဓပဌမဈာနသညာ၊ ရအပ်သော ပထမဈာန်၌ဖြစ်သော သညာတည်း။ ရူပသညာတိ၊ သည်ကား။ ပထဝီကသိဏာဒိရူပါဝစရဈာနသညာ၊ ပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသော ရူပါဝစရဈာန်၌ဖြစ်သော သညာတည်း။ သော၊ ထို သောပါကသာမဏေသည်။တံ ပဉှံ၊ ထို အမေးကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ ဥဒ္ဓုမာတကသညာ၊ သည်။ အဝိဘူတာ၊ မထင်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသုဘာနံ၊ တို့၏။ အဝုဋ္ဌိတဗ္ဗတ္တာ၊မပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရူပသညာ၊ သည်။ဝိဘူတာ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကသိဏာနံ၊ တို့၏။ ဝုဍ္ဎိတဗ္ဗတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထို သောပါကသာမဏေသည်။ တံ ပဉှံ၊ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ ပဋ္ဌဥပသမ္ပဒက္ကမော၊ ငါးပါးသော ဥပသမ္ပဒအစဉ်ကို။ မဟာဝဂ္ဂါ၊ မှ။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဉတ္တိစတုတ္ထေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဉတ္တိ၊ ကို။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဝါစာတို့၏ရှေးဦးစွာ။ ကိဋ္ဌာပိ ဝုစ္စတိ၊ ၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ တိဿန္နံ အနုဿာဝနာနံ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော ကမ္မဝါစာတို့၏။ အတ္ထဗျဉ္ဇနေ၊ အနက်သဒ္ဒါ၌။ ဘေဒါဘာဝတော၊ အပြားအထူး မရှိသောကြောင့်။ အတ္ထဗျဉ္ဇနဘိန္နာ၊ အနက်သဒ္ဒါပြားသော။ ဉတ္တိ၊ ဉတ်ကို။ တာသံ၊

---

[၁] ယသ္မာ ဧတေ (ဆဋ္ဌ)

ထိုကမ္မဝါစာတို့၏။ စတုတ္ထာ၊ လေးကြိမ်မြောက်။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ "ဉတ္တိစတုတ္ထ"န္တိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနာနုရူပမေဝ၊ သဒ္ဒါအား လျော်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။"တီဟိ အနုဿာဝနာ ဟိ ကောဿယ စ ဉတ္တိယာ"တိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထပဝတ္တိက္ကမေန၊ အနက်ဖြစ် စဉ်ရှိသော။ ပဒေန ပန၊ပုဒ်ဖြင့်ကား။ "ကောဿယ ဉတ္တိယာ တီဟိ အနုဿာ ဝနာဟိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ထွေ၊ ဤကံအရာ၌။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။"စတ္တာ ရိမာနိ ဘိက္ခဝေ ကမ္မာနိ၊ ဆ ဣမာနိ ဘိက္ခဝေ ကမ္မာနိ အဓမ္မကမ္မံ ဝဂ္ဂကမ္မ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကုပ္ပကမ္မမ္ပိ၊ ပျက်သော ကံကိုလည်း။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ "ကမ္မ"န္တိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "အ ကုပ္ပေန"တိ၊ဟူ၍။ ဝိသေသနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကုပ္ပမ္ပိ၊ မပျက်သော ကံသည်လည်း။ ကေစ္စိ၊ အချို့။ န ဌာနာရဟံ၊ အကြောင်းအား မထိုက်။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းရှိသော ကံဖြင့်။ဩသာရဏံ၊သွင်းခြင်းသို့။အပ္ပတ္တော၊မရောက်။"သု ဩသာရိတော"[1]၊ ကောင်းစွာ သွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စမ္မေယျက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။"အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေန"တိ[၂]၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ဤ ဌာနာရဟေန -ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အကုပ္ပသိဒ္ဓိတော၊ အကုပ္ပသဒ္ဒါ၏ ပြီးသော ကြောင့်။ "ဌာနာရဟေန" တိ၊ ဟူသော။ ဣဒမေဝ ပဒံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ပုဗ္ဗပဒံ၊ အကုပ္ပေန-ဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆို ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဋ္ဌာနာရဟေန၊ ပယ်တတ်သည်းဟူသော အကြောင်းအား မထိုက်သော။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်သော။ တေန ကမ္မေန၊ ထိုကံဖြင့်။ဥပသမ္ပန္နော၊ ကို။ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ အနဓိပ္ပေတော၊ အပ်။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ ဤသို့ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။တနည်းကား။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ကြောင့်။တံ၊ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ရာ။ကေတော၊တပေါင်း တည်း။ ဝုတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒွိဟိ၊ ကုန်သော။ ဧတေဟိ ပန၊ ထို အကု ပ္ပေန, ဌာနာရဟေန-ဟူသော ပုဒ်တို့ဖြင့်ကား။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ပညာ ယတိ၊ ၏။"ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်သော။ တေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤရဟန်းကိုလည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ "ဘိက္ခု"တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ဌာနာရဟေန စ၊ ပယ်တတ်သည်းဟူ

၁။ သောသာရိတော (ပ ဋ္ဌ)   ၂။ ဌာနာရဟေနာပိ (သဋ္ဌ)

သော အကြောင်းအားထိုက်သော။ တေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ ''ဘိက္ခု''တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေ တော၊ ၏။ တတော–တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကုပ္ပေန၊ ပျက်သောကံ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ကို။ နာဓိပ္ပေတော၊ အပ်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအကုပ္ပေန–ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အယံ အတ္ထောပိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကိုလည်း။ သာဓိတော၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ''ယော ပန ဘိက္ခု ဧာနံ ဥနဪ။ အနုပသမ္ပန္နော''တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယာဝ၊လောက်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ တာဝ၊လောက်။ သမညာယ ဘိက္ခု ပဋိညာယ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂတောပိ၊ ရောက်သော်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဒဿိတသမညာယ ဘိက္ခု– ပဋိညာယ ဘိက္ခု ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အညေသံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတ္ဂာ၊ ၍။ သြမသန ပါစိတ္တိယာဒိဝတ္ထုံ၊ နှုတ်လုံထိုးခြင်းကြောင့်သင့်သော ပါစိတ်အာပတ် အစရှိ သည်တို့၏ ဝတ္ထုသည်။ ဟောတိ[၂]၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အနုပသမ္ပန္န ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတ္ဂာ၊ ၍။ ''အနုပသမ္ပန္နေ (၉၅) ဥပသမ္ပန္နသညီ ပဒသော ဓမ္မံ ဝါစေတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ'' တိအာဒိ၊ အစရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝတ္ထုမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဂာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အကုပ္ပေန၊ မပျက် သော ကံဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော ပန၊ သည်ကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ပါရာဇိ ကောပိ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဇာတိတော၊ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ''ပဏ္ဍကော။ပ။ နာသေတဗ္ဗော'' တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေသု၊ ကုန်သော။ ဝဇ္ဇနီယ ပုဂ္ဂလေသု ပန၊ တို့တွင်ကား။ ကောစိ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပသမ္ပန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌။ နေဝပိ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ကား မတည်။ ကောစိ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တွေ ပန၊ ဤ အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေန–ဟူသောပုဒ်၌ကား။ အကုပ္ပံ၊မပျက် သော။ ဌာနာရဟံ၊ ပညတ်တော်မူသော အကြောင်းအား ထိုက်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဌာနာရဟံ၊ သော။ န ကုပ္ပံ[၃]၊ မပျက်သော သဘော ရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အကုပ္ပဉ္စေဝ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ဌာနာ ရဟဉ္စ[၄]၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နာကုပ္ပဉ္စ၊ မပျက်

၁။ န ဉာယတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ န ဟောတိ (ဆဋ္ဌ)
၃။ နာကုပ္ပ (ဆဋ္ဌ) ၄။ န ဌာနာရဟဉ္စ (ဆဋ္ဌ)

သော[၁] သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ န ဌာနာရဟဉ္စ၊ အကြောင်းအား မထိုက်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဉတ္တိ ဉတ္တိ စတုတ္ထံ၊ ဤ စတုက္ကကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစတုက္ကဌ်။ ပဌမံ၊ ပထမနည်းကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတိယစတုတ္ထာနိ၊ တတိယ စတုတ္ထနည်း တို့သည်။ ပါကဋာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ဒုတိယံ၊ နည်းကို။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနိသံဃတော၊ မှ။ ဧကတောဉပသမ္ပန္နာယ၊ ဧကတောဥပသမ္ပန္နဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ စွ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုလိင်ပြန်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သိက္ခမာနကာလေ၊ ၌။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဉတ္တိစတုတ္ထဉပသမ္ပဒါကမ္မံ၊ သည်။ အကုပ္ပဋ္ဌေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဌာနာရဟဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပုရိသလိင်္ဂေ၊ သည်။ ပါတုဘူတေ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ်သော်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တမေဝ ဥပဇ္ဈံ တမေဝ ဥပသမ္ပဒ" န္တိ ဝေတ္တ၊ ၌။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုလိင်ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံးမဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ သာမဏေရဘာဝ ါပတ္တိတော၊ သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ဘိက္ခုနီအဖြစ်ဟူသော ကံသည်။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ကုပ္ပံ၊ ပျက်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ဉတ္တိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တနေန၊ လိင်ပြန်သဖြင့်။ စီဝရဿ၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနံ ဝိယ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်သကဲ့သို့။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ လိင်ပြန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘိက္ခုနိသံဃေန၊ သည်။ ကတာယ၊ သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ အဖြစ်ကို။ ဝိဇဟနံ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉတ္တိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးဖြစ်သော အပြားအားဖြင့်။ အတ္တေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထို လိင်ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ် ကို။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ တည်း။ ဉတ္တိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ လိင်္ဂပရိဝတ္တေ၊ သည်။ အသတိပိ၊ သော်လည်း။ တံ ဧကတောဥပသမ္ပဒါကမ္မံ၊ ထို ဧကတောဥပသမ္ပဒါကံသည်။ ကုပ္ပတိ၊ ၏။ ယထာဌာနေ၊ ပဋ္ဌင်းခံတိုင်းသောအရာ၌။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ "ဘိက္ခုနီ" တိ သင်္ချံ၊ သို့။ ဟာဝ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညတရံ၊ သော။ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာပိ၊ ရောက်၍လည်း ကောင်း။ အနာပဇ္ဇိတွာပိ၊ မရောက်မူ၍

လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတုကာမတာယ၊ လူထွက်လိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်ကို။ သာဒိယန္တိယာ၊ သာယာသောဘိက္ခုနီမအား။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ ဥဘတောသံဃေ၊ ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

[ဤတွင် ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇိတွာပိ အနာပဇ္ဇိတွာပိ-ဟု ပါဌ်ရှိသည်။ ပါရာဇိကံ အနာပဇ္ဇိတွာပိ-ဟု ရှိသော်သာ သင့်မည်ထင်၏။ ဆင်ခြင်ပါလေ။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ "ကုပ္ပတိ၊ ပျက်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုပ္ပ"န္တိ၊ ကုပ္ပမည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တကမ္မဒေါသဘာဝတော ပန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဒေါသ၏ မရှိသောကြောင့်ကား။ "ဌာနာရဟ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီ ပန၊ သည်ကား။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ ကို။ သာဒိယန္တိကာလေ၊ ၌။ ပုရိလိင်္ဂသပါတုဘာဝေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိက္ခုသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို။ သာမဏံ၊ ပြီးစေတတ်သော။ ကာရဏံ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ စေ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတာ၊ အကယ်၍ လူထွက်အံ့။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနာဘာဝတော၊ သိက္ခာချခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ တံ ပန၊ ထိုဧကေဆရာတို့စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ "ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းအရာဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗန္တိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ အကတော၊ မပြုသော်။ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏။ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ကရဏံ၊ ကို။ သတ္တု သာသန"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ ရာ၌။ "ဂဏ္ဌိပဒေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ "မမ္မသိရိတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

သာဓိဝပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

(၉၆) "နိယတာ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၌ မြဲကုန်ပြီးသော။ မဟာဗောဓိသတ္တာ၊ မြတ်သောဘုရားလောင်းတို့သည်"။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ ရာ၌။ "အနုဂဏ္ဌိပဒေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌။ "ဝဇိရဗုဒ္ဓိတ္ထေရဿ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သာဝက

ဗောဓိ၊ လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗောဓိ၊ လည်းကောင်း။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တိသု ဗောဓိသု၊ တို့တွင်။ သမ္မာသမ္ဗောဓိယံ၊၌။ သတ္တာ၊ ငြိကပ်ပြီးသော။ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်။ မဟာဗောဓိသတ္တာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ပါတိမောက္ခသီလဗဟုကတ္တာ၊ ပါတိမောက္ခသီလ၏ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသီလတ္တာ စ၊ ရဟန်းတို့၏သီလ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ လေသ[၁]ပိဒဟနဝသေန၊ အမြွက်ထောင်ခြင်းကို ပိတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္တနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥတ္တမေန၊ မြတ်တော်မူသော။ဘဂဝတာ၊သည်။ ပညတ္တာ စ၊ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိကံ၊ အဓိကဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌သာလျှင်။ ပဝတ္တနတော၊ကြောင့်။ ဥတ္တမံ၊ဥတ္တမဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ အညတရဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပိ၊တို့သည်လည်း။ ဓမ္မတာဝသေန၊ ဓမ္မတာသဘော၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာဝ၊ပြည့်စုံကုန်သည်သာလျှင်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေန ပရိယာယေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိယမိတံ၊ မှတ်သားအပ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "န ဟိ တံ ပညတ္တိံ ဥဒ္ဓရိတွာ" တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလတောပိ၊ ထက်လည်း။ မဂ္ဂဖလသမ္ပယုတ္တသီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဓိသီလံ၊ မည်၏။ တံ ပန၊ ထို မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော အဓိသီလကိုကား။ ဣဓ၊ ဤ ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ အနဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောအဓိသီလကို။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသေန၊ ဖြင့်။ န သင်္ဂဟိတံ၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ အနဓိပ္ပေတံ၊ အပ်။ သမန္တဘဒ္ဒကံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလုံးစုံ ကောင်းသည် ဖြစ်သော။ ကာရဏဝစနံ၊ သည်။ (သာဓိတံ-၌ စပ်)။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။ သာဓာရဏ လက္ခဏတ္တာ၊ ဆက်ဆံခြင်းလက္ခဏာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣမိဿာ အနုပညတ္တိယာ၊ ၌၊ အရိယပုဂ္ဂလာ စ၊ တို့သည်လည်း။ ကေစိ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ တော အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "န ဟိ တံ သမာပန္နော မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝတိ" တိ၊ ဟူသော။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ စကား

၁။ ဟ္က်လေသ (ဆဋ္ဌ)

သည်။ အသမတ္ထံ ဝိယ၊ မပြည့်စုံသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အသမတ္ထံ၊ မပြည့်စုံသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမတ္ထမေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ယသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ သာ သာ ဝိစာရဏာ၊ထိုထို စိစစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿာ တဿေဝ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝိစာရဏာယ၊ စိစစ်ခြင်း၏။ (ထည့်) ။ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တထာ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ တထာ ဟိ-တတော ဧဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ၌။ ဥဒကုက္ခေပသီမာဓိကာရေ၊ ဥဒကုက္ခေပ သိမ်အရာ၌။ "တိမဏ္ဍလံ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ အန္တရဝါသကံ အနုက္ခိပိတွာ ဥတ္တရန္တိယာ ဘိက္ခုနိယာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဘိက္ခုနိဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေသုပိ[၁]၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော တရားတို့၌။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပါဠိက္ကမာနုဝတ္တနေန၊ ဟောရာ ပါဠိအစဉ်ကို အစဉ်လိုက်သဖြင့်။ ပါဠိက္ကမဒဿနတ္ထံ၊ ပါဠိအစဉ်ကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိက္ကမကိုပြရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သမာသတော၊အားဖြင့်။ အဓိပ္ပါယဒီပနံ၊အဓိပ္ပါယ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောနည်းတည်း။ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဿ၊၏။တိကပရိစ္ဆေဒေ၊ တိကပရိစ္ဆေဒ၌။ "ဥပသမ္ပန္နေ ဥပသမ္ပန္နသညီ အနာပတ္တိ" တိ၊ ၍။ အကဋ္ဌာနုဓမ္မသိက္ခာပဒ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နေ ဥက္ခိတ္တကော၊ ၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သဟ သေယျသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ တထာ၊ တည်း။ ဣတိ ဧဝ မာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်သည်။ အဓိပ္ပါယဒီပနံ၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောနည်းတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤမျှသောပါဠိအစဉ်၌။ အတ္ထော ပန၊ သည်ကား။ ပရတော၊ မှ။ အာဝိ၊ ဗွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဝိမဒ္ဒေါ ပနေတ္ထ-ပါဠိ အချို့ရှိ၏)။

အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "တတောပိ မဂ္ဂဖလစိတ္တမေဝ အဓိစိတ္တံ၊ တံ ပန ဣဓ အနဓိပ္ပေတ" န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "တတောပိ စ မဂ္ဂဖလပညာဝအဓိပညာ၊ သာ ပန ဣဓ အနဓိပ္ပေတာ။ န ဟိ တံသမာပန္နော ဘိက္ခု မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝတီတိ"၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ "တတြ ယာယံ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ" တိ၊ သိက္ခာ-ဟူသော။ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိ

၁။ အညေပိ (ဆဋ္ဌ)

ရုဏ္ဍတိ၊ဆန့်ကျင်၏။ဟိ-သစ္စ၊ ၏။ အယံ ပါဠိ၊ဤ တတြာယံ-စသောပါဠိသည်။ ဣဓ၊ ၌။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ (၉၇)ဣတရာ၊ အဓိစိတ္တ အဓိပညာတို့ကို။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်ကုန်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ လောကိယာနံ၊ ကုန်သော။ တာသံ၊ ထိုအဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာတို့၏။ အဓိပ္ပေတတမ္ပိ၊ လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ အဋ္ဌကထာစကား နှစ်ရပ်တို့တွင်။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ အဋ္ဌကထာဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း၊—တိဿောပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော။ လောကိယာ၊ လောကီဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့သည်။ ဣမသ္မိံ ပဌမပါရာဇိကေ၊ ၌။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာလေနာပိ၊ ရံခါလည်း။ အဓိစိတ္တပညာလာဘီ၊ အဓိစိတ္တ အဓိပညာကိုရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာ ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အသပ္ပါယံ၊ မလျော်ကပ်သော။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တတော တတော အဓိစိတ္တတော စ၊ ထိုထို သို့သော အဓိစိတ္တမှလည်းကောင်း။ တတော တတော အဓိပညာတော စ၊ထိုထို သို့သော အဓိပညာမှလည်းကောင်း။ အာဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ သီလဘေဒံ၊ သီလပျက်ခြင်းသို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ-တေ ဌာနံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ လောကုတ္တရစိတ္တပညာလာဘီ၊ လောကုတ္တရာ စိတ်, လောကုတ္တရာပညာကို ရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလဘေဒံ၊ သို့။ န ပါပုဏေယျ၊ မရောက်ရာ။ ဝ ါ၊ သီလဘေဒံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ တေ ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အယံ နယော၊ ကို။ ဣတရေသုပိ၊ ဤ ပဌမ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။သဗ္ဗေသု၊ကုန်သော။ အဒိန္နာဒါနာဒီသု၊ ကုန်သော။ သစိတ္တကေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ အစိတ္တကေသု ပန၊ ပုဒ်တို့၌ကား။ ဣတရောပိ၊ ဤမှတပါးသော နည်းကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဝိနယ ပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋက၏။ပါတိမောက္ခသီလဿ စ၊ ပါတိမောက္ခသီလအလုံး ကိုလည်း။ သင်္ဂါဟကတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ" တိ၊ ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ဥတ္တရပဒေ၊ ၌။ လောကိယာ၊ လောကီ ဖြစ်သော။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ သည်လျှင်။ ပစ္စက္ခာနာရဟာ၊ ချခြင်းငှါထိုက် ၏။ ဝါ၊ ပစ္စက္ခာနာရဟာ၊ သော။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ သည်လျှင်။ လောကိ ယာ၊ ဖြစ်သော။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ၊ ပါဠိ ... "... ... ... အဓိသီလသိက္ခာ၊ အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ" တိ၊ ဟု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဋ္ဌေ၊ ဤအဓိသီလသိက္ခာ ဟူသောပုဒ်၌။ သမတိန္နိဝိဋ္ဌေ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ သိက္ခာတိ ပဒေ၊ ၌။ ကာယဝစီဒုစ္စရိတတော၊ ကာယ ဒုစရိုက် ဝစီဒုစရိုက်တို့မှ။ ဝိရတိ စေဝ၊ ကြဉ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ စေတနာ စ၊ ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အညတြ၊ တပါးသောအရာ၌။ စေတနာယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သိက္ခာပဒန္တိ ဋ္ဌေ၊ ၌။ သဥဒ္ဒေသံ၊ သဥဒ္ဒေသဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကစ္စံ၊ သော။ အနုဒ္ဒေသသိက္ခာပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ စိတ္တဿ အဓိကရဏံ ကတွာတိ ဧတ္ထ ဝစနံ၊ ကို။ (ဝုတ္တံ—၌ စပ်)။ တသ္မိံ သိက္ခတီတိ ပဒေ၊ ပုဒ်၌။ အဓိကရဏတ္ထေ၊ ၌။ ဘုမ္မံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်တည်း။ ဧတ္ထ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏဝသေန၊ သီလကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ သို့။ (ထည့်)။ သီလပစ္စဝေက္ခဏာပိ၊ သီလကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်လည်း။ သီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နာဒိစာရိတ္တေသု၊ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နအစရှိသော စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝိရတိဝိပ္ပယုတ္တစေတနံ၊ ဝိရတိနှင့် မယှဉ်သော စေတနာကို။ ပဝတ္တေန္တောပိ၊ ဖြစ်စေသောသူသည်လည်း။ သိက္ခံ ပူရေန္တောတွေဝ၊ ဟူ၍လျှင်။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ "သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ မရိယာဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသောအပိုင်းအခြားကို။ အဝီတိက္ကမန္တော၊ မလွန်ကျူးသောရဟန်းကို။ "တသ္မိံ စ သိက္ခာပဒေ၊ ၌လျှင်။ သိက္ခတိ၊ ၏။" ဧတ္ထ—ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အညတရသ္မိံ ပန ဂဏ္ဌိပဒေ၊ အညတရဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ "သိက္ခာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ သိက္ခနဘာဝေန၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တစိတ္တုပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်သောစိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ သာဇီဝန္တိ၊ ကား။ ပညတ္တိ၊ တည်း။ တဒတ္ထဒဿနတ္ထံ၊ ပညတ်ဖြစ်သော ထိုအနက်ကို ပြခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မေထုနသံဝရဿေတံ အဓိဝစန" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဏသမ္မတာယ၊ ကျေးဇူးဟု သမုတ်အပ်သော။ ပုညသမ္မတာယ၊ ကောင်းမှုဟု သမုတ်အပ်သော။ သိက္ခာယ၊ အကျင့်၏။ တန္တိယာ၊ အစဉ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ လောကဿ၊ လူ၏။ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မံ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ န သမ္ဘာဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသိက္ခာသည်။ ပတ္ထနီယာ၊ တောင့်တအပ်သော အကျင့်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ယဉ္စ သာဇီဝံ သမာပန္နော၊

၁။ ယာကာသိက္ခာပဒန္တိ (ဆဋ္ဌ)

တတ္ထ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ”တိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာဏာ ယ၊ အာဏာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒုဗ္ဗလျံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မာ ဥပတိဿော၊ အရှင်ဥပတိဿမထေရ်သည်။ ဝဒတိ၊၏။

သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာဝဏ္ဏနာ

(၉၀) ဧတ္ထ ယာမိတိ၊ သည်ကား။ အမုကသို့၊ဤ အမည်ရှိသော။တိတ္ထာ ယတနေ ဝါ၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ ဃရာဒိမှိ ဝါ၊ အိမ် အစရှိသည်သို့လည်းကောင်း။ ယာမိ၊ သွားအံ့။ ဘာဝဝိကပ္ပါကာရေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “အဟံ အဿ”န္တိ၊ ငါဖြစ်လို၏ဟူ၍။ အာဂတတ္တာ၊ လာသော ကြောင့်။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အမည်ဝတ္ထုကို။ ဘဝိတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တဿ တဿ ဘာဝဿ၊ ထိုထိုသို့သော အဖြစ်ကို။ ဝိကပ္ပါကာရေန၊ အထူးကြံစည်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘိက္ခုဘာဝတော၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ။ အညဘာဝဝိကပ္ပါကာရေန၊ တပါးဖြစ်သော အထူးကြံသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၄၆။ ဟန္ဒာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ယော[1]၊ အကြင်သူ သည်။ ဂိဟိဘာဝံ ပတ္ထယမာနောတိအာဒိပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ စိတ္တနိယမံ၊ စိတ်ကိုမှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေနေဝ[2] စိတ္တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ (ယဒိ ပနာဟံ အပါဟံ ဟန္ဒာဟံ-၌ ဟန္ဒ-ကို ယူ)။ တဒဘာဝေန၊ ထိုစိတ်၏ မရှိသဖြင့်။ သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

၅၁။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မန္တိအာဒိပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ခေတ္တနိယမံ၊ ခေတ်ကို မှတ် ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပစ္စက္ခာန-ပုဒ်တို့တွင်။ အာဒိ တော-အာဒိမှ၊ အစ၌။ ဝုတ္တသဟိ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဘာဝပရိစ္စာဂေါ၊ ရဟန်းသဘောကို စွန့်ခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေဟိ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ အင္ဂဟိ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ သဘာဝန္တရာဒါနံ[3]၊ သဘောအထူးကို ယူခြင်းကိုလည်း။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္စက္ခာမိ မာရေဟိတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတေဟိ၊ ထိုပုဒ်တို့ဖြင့်။ ကာလနိယမံ၊ ကာလကို မှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဝဒတိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ပယောဂနိယမံ၊

[1] ဝစသာ ယော (သျာ) . [2] တေနေဝ (သျာ)
[3] ဘာဝန္တရာဒါနံ (သျာ)

ပယောဂကို မှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဝိညာပေတီတိ ဣမိနာပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိဇာနနနိယမံ၊သိခြင်းကို မှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊၏။ဉမ္မတ္တကော သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတိ။ပ။ ပစ္စက္ခာတီတိအာဒီဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလနိယမံ၊ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အရိယကေန မိလက္ခဿ သန္တိကေ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတီတိအာဒီ ဟိ ပန၊ တို့ဖြင့်ကား။ ပုဂ္ဂလာဒိနိယမေပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း သည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ ဝိဇာနနနိယမာသမ္ဘဝံ၊ ဝိဇာနနကို မှတ်ခြင်း ၏ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိယမပုဒ်တို့တွင်။ "ယာယ မိလက္ခဘာသာယ၊ အကြင် တောင်သူဘာသာဖြင့်။ ကာလနိယမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာယ ဘာသာယ၊ ထိုဘာသာဖြင့်လည်း။ ကာလနိယမတ္ထဒီပနေ့ ကာလနိယမအနက်ကို ပြသည်။ သတိ၊ သော်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ ရုဟာတိ၊ ရောက်၏။ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ မတိ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊သို့။ အာစရိယော၊ အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဒဝါယာတိအာဒီဟိ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ခေတ္တာဒိနိယမေ၊ သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ စိတ္တနိယမာဘာဝေန၊ စိတ်ကိုမှတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ န ရုဟာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သာဝေတုကာမော န သာဝေတီတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တနိယမေ၊ သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ပယောဂနိယမာဘာဝေန၊ ကြောင့်။ န ရုဟာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အဝိညုဿ သာဝေတိ၊ ဝိညုဿ န သာဝေတီတိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ စိတ္တခေတ္တ ကာလပ ယောဂ ပုဂ္ဂလ ဝိဇာနနနိယမေ၊ ဝိဇာနနကိုမှတ်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဉဒ္ဒိဿ' ရည်၍။ သာဝေတိ၊ကြားစေ၏။ တဿေဝ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ သဝနေန၊ ကြားသဖြင့်။ ရုဟာတိ၊ ၏။ အညဿ၊ တပါးသောသူကို။ သဝနေန၊ ဖြင့်။ န ရုဟာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ငှါ။ ဝုတ္တံ၊၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "အယမေဝ၊ ဤသူသည်သာလျှင်။ ဇာနာတု၊ သိစေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကံ၊ တယောက်သော သူကို။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ယဒိ အာ ရောစေတိ၊ အကယ်၍ကြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တံ၊ ထို စကားကို။ သော ဧဝ၊ ထိုမှတ်သော သူသည်သာလျှင်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ သိက္ခာ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို မှတ်သောသူ သည်။ အထ ယဒိ န ဇာနာတိ၊ အံ့။ သိက္ခာ၊ သည်။ အပ္ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗသော ဝါ ပန န သာဝေတိ၊ အပ္ပစ္စက္ခာ တာ ဟောတိ သိက္ခာတိ ဣဒံ၊ ကို။ စိတ္တာဒိနိယမေနေဝ၊ ဖြင့်သာ လျှင်။ သိက္ခာ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ စိတ် အစရှိသည်ကို မမှတ်သဖြင့်။ သိက္ခာ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊

မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ပါဠိတော်အစဉ်ဖြင့်။ "သိက္ခံ။ပ။ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ"တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ ပဒဘာဇနံ၊ ကို။ တီဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (၉၉)ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်။ ဒွေ၊ နှစ်ပုဒ်တို့သည်။ အမိဿာ၊ မရောကုန်။ ပစ္ဆိမော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ မိဿော၊ ရော၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ၏။ တေနေဝ ဝစီဘေဒေနာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ တဒတ္ထဒီပနမတ္တံ၊ ထိုသို့ သိက္ခာချသော အနက်ကို ပြတတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်။ တေနေဝ ဝစီဘေဒေန၊ ထိုနှုတ်မြွက်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ ဇာနာပေတိ၊ သိစေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ စိတ္တသမ္ပယုတ္တန္တိ သည်ကား။ ပစ္စက္ခာတုကာမတာစိတ္တသမ္ပယုတ္တံ၊ သိက္ခာချခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော စိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝစီဘေဒံ၊ ကို။ သမယညူ နာမ၊ သည်ကား။ တဒမိပ္ပါယဇာနနမတ္တေန၊ ထိုသို့ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိ–ဆိုသော စကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းမျှဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၃။ ဝဏ္ဏပဋ္ဌာနံ၊ ဝဏ္ဏပဋ္ဌာန်းဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဂုဏဒီပကံ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို ပြတတ်သော။ သုတ္တံ၊ပါဠိတည်း။ ဥပါလိဂဟပတိနာ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်သည်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ဂါထာ၊ သည်။ ဥပါလိဂါထာ ကိရ၊ သတတ်။ ပညာဏံ သညာဏန္တိ ပဒဒ္ဒယံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်နှစ်ခုသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဓိပညာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဗောဓိသညာဏံ၊ ဗောဓိကို မှတ်တတ်သော။ ဗောဓိဗီဇံ၊ ဗောဓိအကြောင်းဖြစ်သော ဥဒ္ဒေသကို။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒ္ဒိန္နမ္ပိ နိယမေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ဒ္ဒိသုပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ဇာနန္တေသု ဧဝ၊ သိကုန်သော်လျှင်။ပစ္စက္ခာမိတိ အဓိပ္ပါယေန၊ သိက္ခာကို ချ၏-ဟူသောအလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော သူသည်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အညတြသ္မိမ္ပိ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဂဏ္ဌိစကားသည်။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။ "ဂိဟိ ဟောမိ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဂိဟိမှိ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်သည်။ ကိဥ္စာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင့်။ ဟထာပိ၊ သော်လည်း။ ဓာရေမီတိ ပဒဿ၊ ၏။အတ္ထာဘာဝါ စ၊ အနက်မရှိသောကြောင့်သာလျှင်။ "ဓာရေမိ"မိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တေ စ၊ ဆိုသော်လျှင်။ပရ[illegible] [illegible]ဟာပါး၏။ဥပရိ၊ ၌။ဝါ၊အလက်[illegible]။ဂ[illegible]၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ န ဟောတိ၊မဖြစ်။သန္နိဋ္ဌာနံ ကာမမ္ပတ္တ ဣတိ၊ ကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊ [illegible]

စုံသောအရာတို့၌။ ဓမ္မဝစနံ၊ဓမ္မသဒ္ဒါကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် အလုံးစုံ၌ ဓမ္မသဒ္ဒါကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "သန္ဒိဋ္ဌိက"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဓမ္မသဒ္ဒါကို။ ပကာသေတုံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ "ဝိဇိတဝိဇယံ ပစ္စက္ခာမိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စက္ကဝတ္တိအာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ တပ္ပသင်္ဂေါ၊ ထိုဝိဇိတဝိဇယသဒ္ဒါ၏ အနက်၌ လျှဦးပါးရာသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒေါပိ၊ ကိုလည်း။ အဝသာနေ၊ ၌။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ အာစရိယဿ ပန[၁]၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာ၏ကား။ "ယော မံ ပဗ္ဗာဇေသီ"တိအာဒိ၊ ယော မံ ပဗ္ဗာဇေသိ-အစရှိသော စကားကို။ (ဝုတ္တံ—၌ စပ်)။ဥပဇ္ဈံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရံ ဝါ၊ တပါးသောသူကိုမူလည်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုသောသူကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဒိဋ္ဌံ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဩကလ္လကောတိ ဣဒံ နာမံ၊ သည်။ ကပဏာဓိဝစနံ၊ အထီးကျန်တတ်သောသူ၏ အမည်တည်း။ မောဠိဗဒ္ဓေါတိ၊ သည်ကား။ သိခါဗဒ္ဓေါ၊ ဦးစွန်းအဖွဲ့ရှိသောသူတည်း။ ဝါ၊ ဩမုက္ကမကုဋ္ဌော၊ စွပ်အပ်သော မကိုဋ်ရှိသောသူတည်း။ စေလ္လကော၊ စေလ္လက သာမဏေသည်။ အထေရော၊ မကြီးသေးသော သာမဏေတည်း။ ဝါ၊အထေရော၊မကြီးသေးသော သာမဏေသည်။ စေလ္လကော၊ စေလ္လက သာမဏေမည်၏။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမ သာမဏေသည်။ စေဋ္ဌကော၊ စေဋ္ဌက သာမဏေမည်၏။ မဟာသာမဏေရော၊ သည်။ မောဠိဂလ္လော၊ မောဠိဂလ္လ သာမဏေမည်၏။ မနုဿဝိဂ္ဂဟ နာဂ ဒါဒီနံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော နဂါးအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း။ နာဂရူပါဒီနံ၊ သက်သက်သော နဂါးအသွင်အစရှိသော သူတို့၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဘာသာဇာနနကိန္နရာဒီနံ ဝါ၊ လူတို့၏ဘာသာကို သိသော ကိန္နရာအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ ၌။ သိက္ခာ၊ သည်။ အပ္ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝတာ နာမ မဟာပညာတိ၊ဟူ၍။ ပါဠော ကိရ၊ ပါဠ်ရှိသတဲ့။ ဒဝါယာတိ၊ သည်ကား။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ဒဝါ၊ ဆိုချွတ်သည်ဖြစ်၍။ ရဝါဘညေနာတိ၊ ကား။ ခလိတဘညေန၊ ချွတ်ယွင်း၍ ဆိုသဖြင့်။ (ဤတွင် ခလိတဘညေန—ဟူ၍ အချို့ဋီကာပါဌ် ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ ရဝါဘညေန-ဟု ရှိ၏။ ဤဋီကာအဖွင့် အလိုသော် ရဝါဘညေန-ဟု ဩဋ္ဌဇ ဘ-နှင့် ရှိ၏။ ဆင်ခြင်လေ)။ အက္ခရသမယာနန္တရနာဘိညာတာယ ဝါ[၂]၊ အက္ခရာအယူဟူသော အဆုံးအဖြတ်အထူးကို မသိသည်၏ အဖြစ်

၁။ အာစရိယဝေဝစနေသု ပန (ဆဋ္ဌ)
၂။ အက္ခရသမယာနံ ဟိ နာဘိညာတာယ ဝါ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကရဏာနံ၊ ဌာန်ကရိုဏ်းတို့၏။ အဝိသဒတာယ ဝါ၊ မသန့်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ရဝါဘည့်၊ ရဝါဘည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိဒေယျိန္ဒြိယတာယ၊ သိအပ်သောပညိန္ဒြေ မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။"ပေါတ္ထကရူပသဒိသဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂဠုမေဓဿ၊ထိုင်းမှိုင်းသော ပညာရှိသော။ မန္ဒပညဿ၊ နုံ့နဲ့သော ပညာရှိသော သူ၏။ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဂဠုမေဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ သမယေ၊ အက္ခရာအယူဟူသော အဆုံးအဖြတ်၌။ အကောဝိဒတာယ၊ မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂဠုမေဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မူလပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ

(၁၀၀) ၅၅။ "ပဋိသေဝတိ နာမာ"တိပဒံ၊ သည်။ မာတိကာယံ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ပဋိသေဝေယျာတိ ဧတ္ထ"တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊၏။"ယော မေထုနံဓမ္မံ နာမာ" တိ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပါဠိပေါတ္ထကေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော ပါဠိပေတို့၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ယော ဝုစ္စတိ မေထုနဓမ္မော နာမာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ထုတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ နိမိတ္တေန အတ္တနော နိမိတ္တန္တိ ဧတံ၊ ဤသို့ ထည့်အပ်သော သမ္ဗန်ကို။ ဒုဝိညေယျံ၊ သိနိုင်ခဲသည်ဖြစ်၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဒဿိတံ၊ ၏။ အတ္တနော နိမိတ္တေန ဣတ္ထိယာ နိမိတ္တန္တိ ဧတံ၊ ဤသို့ ထည့်အပ်သော သမ္ဗန်ကို။ သုဝိညေယျတ္တာ၊ သိလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဒဿိတံ၊ မပြအပ်။ စတ္တာရိ ဌာနာနိ မုဉ္စိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ အဗ္ဘန္တရတလံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော အပြင်ကို။ ဆုပန္တံယေဝ၊ ထိသည်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အစ္ဆုပန္တံ၊ မထိစေမူ၍။ နိဟရန္တဿ၊ ထုတ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ မဂ္ဂမဂ္ဂန္တိ[၁]၊ သည်ကား။ အင်္ဂပ္ပဒေသံ၊ အဖျားဖြစ်သောအရပ်ကို။ ဥပရိဘာဂမဂ္ဂန္တိ၊ သည်ကား။ ဥပရိဘာဂဿ၊ အထက်အဖို့၏။ အင်္ဂပ္ပဒေသံ၊ အဖျားအရပ်ကို။ နဋ္ဌကာယပ္ပသာဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပဟတိန္ဒြိယဿ၊ ပျက်သော ဣန္ဒြေရှိသောသူအား။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဣမမပိ၊ ဤ နဋ္ဌကာယပ္ပသာဒ၌လည်း။ အာပဇ္ဇိ၊ ၏။ ဣကိ၊ သို့။ စေ ဂဒေယျ၊ အံ့။ ဣမ၊ ဤ နဋ္ဌကာယပ္ပသာဒ၌။ အာပတ္တိ၊

၁။ မဂ္ဂမ္ဂန္တိ (သျာ)

သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "မတစမ္မံ ဝါ" တိအာဒိံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ မတစမ္မံ၊ သေသော အကောင်ရေသည်။ အနုပါဒိန္နံ၊ အနုပါဒိန္နရုပ်တည်း။ ဥပါဒိန္နေ ဧဝ၊ ဥပါဒိန္န ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ ၏။ အ ပိခေယ အပ္ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌာ၊ သွားတို့သည်။ န ဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ပိခေယေဝ၊ ပိတ်၍သာလျှင်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်တည်း။

ဂေါနသောတိ၊ သည်ကား။ ဂေါဏပိဋ္ဌိကော၊ ပြောက်သော ကျောက်ကုန်းရှိသောမြွေတည်း။ မဏ္ဍလသပ္ပေါ၊ ဝန်းသောအကွက်ရှိသော မြွေ။ ယဿ၊ အကြင်မြွေ၏။ ပိဋ္ဌေ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ဝါ၊ အပြင်၌။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ မဏ္ဍလာနိ၊ အကွက်တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သော သပ္ပေါ၊ သည်။ ဂေါနသော၊ မည်၏။ (စပါးအုံးဟူ၏)။ ကလလပရိစယဝါရိစာရမစ္ဆဂ္ဂဟဏေန၊ ညွန်၌လေ့ကျက်သောငါးမျိုး ရေ၌သွားလာတတ်သောငါးတို့ကို ဟောသောမစ္ဆသဒ္ဒါဖြင့်။ သမုဒ္ဒေ၊ ၌။ မဟာမုခါ၊ ကျယ်သော ခံတွင်းရှိကုန်သော ငါးတို့သည်။ ဟတ္ထိသရီရမ္ပိ၊ ဆင်၏ကိုယ်ကိုလည်း။ ကေပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်ဖြင့်။ ဂိလိတုံ၊ မျိုခြင်းငှါ။ ကိဉ္စာပိ သမတ္ထာ၊ ၏ရှင့်။ တထော၊ ထိုဆင်ထက်။ မဟန္တတရာ စ၊ ကြီးသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာ၊ ဖမ်းဟပ်နိုင်ကုန်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုမဟာမုခဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏။ မုခါဒိသု၊ ခံတွင်းအစရှိသည်တို့၌။ မေထုနဓမ္မော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ငါးတို့၌။ ဌာနပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတဗ္ဗာ၊ စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တောမေဝ ဟိတိ ဣဒံ၊ ကို။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဂါထာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယောဇနာယ-အက္ခရယောဇနာယ၊ သဒ္ဒါကို ယောဇနာခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝဏ္ဏနာ၊ တည်း။ "ပညတ္တံ ပန သိက္ခာပဒံ သဗ္ဗေဟိပိ။ပ။သမသိက္ခတာ နာမာ" တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သဗ္ဗဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ဦနံ ဝါ၊ ယုတ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ အဓိကံ ဝါ၊ လွန်သော သိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။သမံ၊ သမဖြစ်၏။ ဝါ၊တူမျှသော သိက္ခာပုဒ်ရှိ၏။ဣတိ၊သို့။တဿ၊ထို မမ္မသံဝိမိထေရ်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ ပန၊ ၌ကား၊—

"ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ န စ ဥက္ခိတ္တကော၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းလည်း မဟုတ်။ န စ ပန ပါရိဝါသိကော၊ ပါရိဝါသိကရဟန်းလည်း မဟုတ်။ န စ သံဃဘိန္နော၊ သင်းလည်း မခွဲ။ ဝါ၊ သင်းခွဲခြင်းကို လည်း မပြု။ န စ ပန ပက္ခသင်္ကန္တော၊ တိတ္ထိတို့၏ အပင်းအသင်းသို့ လည်း မပြေးဝင်။ သမာနသံဝါသကဘူမိယာ၊ သမာနသံဝါသကဘုံ ၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အသာဓာရဏော၊ သည်။ သိယာ နု၊ ဖြစ် လအံ့နည်း"။-

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဒဌကထာယ စ၊ ထိုပါဠိအဌကထာ၌ကား။ "အယမ္ဘိ ပဉ္စော[၁]၊ ဤအမေးကို။ နှာပိတပုဗ္ဗကံ၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆတ္တာသည်ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းသည်။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဘဏ္ဍာကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န လဘတိ၊ မရ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှာပိတပုဗ္ဗကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာယ အသာဓာရဏော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားသည်။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ သံသန္ဒတိ၊ နှီးနှော၏။ သမေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ (၁၀.၁) ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီနံ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ သာဓာရဏာနိ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဇဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ အညောပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ အနှာပိတပုဗ္ဗကော၊ ဆတ္တာသည်မဖြစ်ဘူးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ ၊ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ တဒတ္ထကောသလ္လတ္ထံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာခြင်းငှါ။ သိက္ခတိ ဇဝ၊ ကျင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတ္ဘာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ သိက္ခာပဒံ၊ သည်လည်း။ သမသိက္ခတာ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ "တိသော ဣတ္ထိယော"တိအာဒိ၊ သည်။ တံ နိယာမကော၊ ထိုပါရာဇိက ဝတ္ထုကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ အကျယ်ဝေဖန်သော ပါဠိတည်း။ ဣတိ လက္ခဏတ္တာ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်သောကြောင့်။ ဝတ္ထုနိယမနတ္ထံ၊ ဝတ္ထုကို မှတ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထို တိသော ဣတ္ထိယော-စသောဝိဘင်းပါဠိဖြင့်။ အမနုဿိတ္ထိပ္ပသင်္ဂေန၊ အမနုဿိတ္ထိ-၌ လျှဉ်းပါးသောအားဖြင့်။ ကတော၊ ပြုအပ် ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏရဇတာဒိမယေ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော အရုပ်

၁။ ပဉှာ (သဍ္ဍ)။

တို့ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ဣတော၊ ဤ တိဿော ဣတ္ထိယော-အစရှိသော ပါဠိမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယေ စ "တယော အတ္တဝသေ၊ အကြင်သုံးပါးကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏" ။ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တေ တယော အတ္တဝသေ၊ တို့ကို။ ယထာ သမ္ဘဝံ၊ လျော်စွာ။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ပဌမစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ

၅၇။ အာပတ္တိ ပါရာဇိကာ အဿ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကုသလာ၊ ဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သီလ သမ္ဘဝံ၊ သီလရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ သီလပြည့်စုံခြင်းကို။ အဘိဘဝတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ရာဂါဘိဘဝေ၊ ရာဂဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ တသ္မိံ၊ ထို သီလကြောင့်။ ဝါ- တသ္မိံ၊ ထိုသို့ ဆောက်တည်အပ်သောသီလကို။ ရာဂါ ဘိဘဝေ၊ ရာဂဖြင့် ဖျက်ဆီးပြီးသော်။ ပါရာဇိကာတိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော အာပတ်မှ။ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝါ၊ ရှေးအဖို့၌မူလည်း။ အာပန္နာ၊ သင့်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋထုလ္လစ္စယာဒယော၊ ဒုက္ကဋ် ထုလ္လစ္စည်း အစရှိကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ။ ဧကာ၊ တခုသောပါရာဇိကအာပတ်သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုနာ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုနှင့်။ သဘာဂါပိ ဝါ၊ တူသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသဘာဂါပိ ဝါ၊ မတူသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အညာပိ၊ တပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကဝတ္ထုနံ[၁]၊ ပါရာဇိကသဒ္ဒါ၏ အနက်နှင့်။ သမာနဇာတိကာပိ၊ တူသော ဇာတ်ရှိကုန်သော။ အာပတ္တိပိ၊ တို့ဖြင့်။ သယံ၊ ကို။ နာဘိဘဝီယတိ၊ မနှိပ်စက်မဖျက်ဆီးနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုသို့သော စကားကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝိစာရိတမေဝ၊ စိစစ်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ယဒါ ပန၊ ၌ကား။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တာ ပါရာဇိကာ ပတ္တိယော၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ အ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်း မဟုတ်သည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုပသမ္ပန္နံ၊ လူ သာမဏေကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမညာယပိ၊ ရဟန်းဟူသောအမည်မျှဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သြမသဝါဒပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကော၊

၁။ ပါရာဇိကဝတ္ထုနံ (ဆဋ္ဌ)

တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပ္ပေန၊ အထ ဝါ အာပတ္တိတိ အာပဇ္ဇနံ—အစရှိသော အတ္ထဝိကပ်ဖြင့်။ ပါရာဇိကဿ မမ္မဿ၊ ပါရာဇိကမ္မေ၏။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်း။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ ဣတိ အတ္တော၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ—ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ သမ္ပတ္တိ ဝါဒီနံ၊ အာပတ်နှင့် ပြည့်စုံ၏-ဟု အယူရှိကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝါဒေ၊ အယူကို။ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော၊ ဤနောက်နည်းသည်။ ယုဇ္ဇတိ စ၊ သင့်လည်း သင့်၏။(ယုဇ္ဇတိ စေသာကို ယုဇ္ဇတိ စ သော-ပုဒ်ဖြတ်။ ယုဇ္ဇတိတိ- ဟူ၍ ဣတိနှင့် ပါဌ်အချို့ရှိ၏။ သင့်အံ့မထင်။) ပရ သာပေက္ခာ၊ပုဒ်တပါးကို ငဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော ဘိက္ခု၊ ထိုအာပတ်သင့်သောရဟန်းသည်။ သာပတ္တိကော နာမ၊ အာပတ်ရှိသော ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္တော၊ထို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ တဿ၊ ထိုပါရာဇိက အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ခဏာဘင်္ဂေန၊ ခဏာဘင်ဖြင့်။ အနာပတ္တိကော၊ အာပတ်မရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ အနာပတ္တိကော၊သည်။ န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဣတိ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဒါ ပန၊ ဥ္ဘကား။ အနာပတ္တိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ယဒါ။ ဥ္ဘ။ ကာလံ ကရောတိ၊ သေ၏။ ယဒါ စ၊ ဥ္ဘလည်း။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ သာမဏေရာဒိဘူမိယံ၊ ဥ္ဘ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။တဒါ၊ ဥ္ဘ။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထို သေသောအခါ သိက္ခာချ၍ သာမဏေဘုံ၌ တည်သောအခါ၌။ အနာပတ္တိကော၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သိက္ခာယ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတတာယ၊ ချသည်ရှိသော်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ စ၊ ကိုလည်း။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယံ၊ အာပတ် သိက္ခာ နှစ်ပါးစုံသည်။ တဿ၊ ထို သိက္ခာချသဖြင့် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ဖူးသောရဟန်းအား။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အတ္တိ၊ ရှိရာ၏။ သံဃာဒိ သေသာဒိအာပတ္တိ သံဃာဒိ[illegible]သ်အစရှိသောအာပတ်သည်။သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန၊ သိက္ခာကို ချသဖြင့်။ န ပစ္စက္ခာတာ ကိံ၊ မကျသည်မဟုတ်တုံလော။ ပုန၊ [illegible]န်။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ ပဉ္စင်းသည်။ ဒေသာပေတဗ္ဗာ ကိံ၊ ဒေသနာ ကြားစေ[illegible]ည် မ[illegible]တ်တုံလော။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသ[illegible]။ အာပတ္တိ [illegible]နံ၊ အာပတ်မှ[illegible]သည်။ ဇာယ[illegible]၊ ဖြစ်၏။ ဒ[illegible]ရဟန်းမ[illegible]တ်ပြီဖြစ်၍။ အာပ[illegible]တာ၊ [illegible]။ ပုဋ္ဌာတိ၊ [illegible]၏။ ဂပာ[illegible]၊ လူဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌာ[illegible]၊ ထ၏။ သာပ[illegible]ရော၊ [illegible]။ ပုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ (၁၀၂) တကော တံ [illegible]နံ၊ ယိုသို့

ထခြင်းသည်။ ဝိနယဝိရောဓော၊ ဝိနည်းနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မထ။ ဝါ၊ ထသည် မမည်။ ဟတ္ထိ ပန၊ အသို့မူကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ နည်း။ သီလသမ္ပန္နော၀၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဂဟဋ္ဌော ဝါ၊ လူသည်မူလည်းကောင်း။ သာမဏေရော ဝါ၊ သည်မူလည်းကောင်း။ ဈာနလာဘီ၊ ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အရဟတ္တဖလဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လာဘီ၊ ရသည်။ အဿ၊ ၏။ အရဟာသည်။ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ သာပတ္တိကော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ လူထွက်ပြီးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဥက္ခိတ္တကော၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ ၍။ ဝါ၊ ဥက္ခိတ္တကော၊ သည်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ လူထွက်သော်လည်းကောင်း။ ပရိဝါသာရဟော၊ သည်။ မာနတ္တာရဟော၊ သည်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ ၍။ ဈာနလာဘီ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အရဟတ္တဖလဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လာဘီ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ အရဟာ၊ သည်။ သာပတ္တိကော၊ အာပတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သန္တရာယိကော၊ အန္တရာယ်ရှိသည်။ အဿ၊ ၏။ သော၊ ထိုပရိဝါသာရဟ—စသောရဟန်းသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံပြန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပရိဝါသံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာနတ္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ၍။ အဗ္ဘေတဗ္ဗော၊ အဗ္ဘာန် သွင်းအပ်၏။ ဥက္ခိတ္တကော၊ ကို။ သြသာရေတဗ္ဗော၊ တဖန်သွင်းအပ်၏။ ဉတ္တိ သမာနော၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဥပလဗ္ဘော၊ ရအပ်၏။ ဉတ္တိ၊ သို့။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ (ဉတ္တိစောဒနာ၊ သော်လည်း ဆိုရာ၏။)

အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ထွေ၊ ဤစိစစ် စောဒနာရာ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သောရဟန်းသည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။ သံဝါသံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ ၏။ သန္တရာယိကတ္တာ၊ အန္တရာယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပေါသထဒိဝသာဒီသု၊ တို့၌။ ဂဟဋ္ဌဿ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဿ မေဝ၊ လျှင်။ သီလံ၊ ကို။ သမာဒိယန္တဿပိ၊ ဆောက်တည်သော်လည်း။ သီလသမာဒါနံ၊ သီလကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။ ဈာနာဒီနိ၊ ဈာန်အစရှိသည်တို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ သော၊ ထိုပါရာဇိကသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ န ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံ။ သံဝါသံ၊ ကို။ န သာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အာဝိကတွာ၊ ထင်စွာပြု၍။ ရာဇာဝေရိစောရာဒိဘယေန၊ မင်းဘေး

ရန်သူဘေး ခိုးသူဘေးအစရှိသော ဘေးကြောင့်။ ကာသာဝံ၊ ကို။ န ပရိစ္စဇတိ၊
မစွန့်။ အနုပသမ္ပန္နောဝ၊ လူသာမဏေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဟ
သေယျာဒိံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သီလဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဈာ
နာဒီနဉ္စ၊တို့၏လည်းကောင်း။ ဘာဂီ၊အဖို့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အာပန္နေနဝိသုဒ္ဓါပေက္ခေန။ပ။ဈာနဿ အဓိဂမာယာ"
တိအာဒိ၊ သော။ ဝေါ၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတွင်။ သန္တီ အာပတ္တိတိ ဝေ၊ ပုဒ်၌။ သာဝသေသာနဝသေ
သပ္ပဘေဒါ၊ သာဝသေသ, အနဝသေသအပြားရှိသော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော။ အာပန္နာ၊ သင့်သော။ အာပတ္တိ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်
၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ လိုအပ်သော်လည်း။ ပဂေဝ-ပါ ဝေ၊ ရှေးဦးက
လျှင်။ ဂဟဋ္ဌာဒိဘူမိယံ၊ ဂဟဋ္ဌ-စသော ဘုံ၌။ ဌိတော၊ ရ၍။ ဈာနာဒီနံ၊
တို့၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ်
သောအဖို့၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယော ပန၊အကြင်
ရဟန်းသည်ကား။ ဥက္ခိတ္တကော၊ ဥက္ခိတ္တက ကံပြုလျက်။ အနောသာရိတော၊
မသွင်းအပ်သေးပဲ။ ဂရုဓမ္မံ ဝါ၊ ဂရုဓမ္မသို့မူလည်း။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ အဝု
ဋ္ဌိတော၊ မထသေးပဲ။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဂဟဋ္ဌာဒိဘူမိယံ၊ ၌။
ဌိတော၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဈာနာဒီနံ၊ တို့၏။ ဘာဂီယေဝ၊ သည်
လျှင်။ န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ န သုဒ္ဓန္တေ၊ မစင်ကြယ်သော
အဖို့၌။ ဌိတတ္တာစ၊ တည်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သ ကရဏီယတ္တာ စ၊
ပြုအပ်သောကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တေနေဝ၊
ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "သော ပုန ဥပသမ္ပန္နော ဩသာရေ
တဗ္ဗော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခုကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်စဉ်ကာလ၌။ အာပန္နာ၊
သင့်ကုန်သော။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယိကအာပတ်ဖြစ်ကုန်သော။တေ ဓမ္မာ၊
တို့သည်။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဇနယိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အဝိပ္ပဋိ
သာရမူလကာနံ၊ နှလုံးသာရွှင် ကြည်လင်ခြင်း အရင်းမြစ်ရှိကုန်သော။ပါမောဇ္ဇာ
ဒီနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို။ နိဝါရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သ ကာသာဝေသု
ယေဝ၊ မိမိသင်္ကန်းတို့၌သာလျှင်။ နော စ နိဝါရေန္တိ၊ မမြစ်ကုန်။ ဂရုကာ၊
သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနီ၊ တို့အား။ အာဝိကတွာ၊ ထင်ရှားပြောကြား၍။
စ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော၊ အကယ်၍ လူထွက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပကာဟဓမ္မော၊ သည်။
(၁၀၃)ဟုတွာ၊ ၍။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော၊ လူထွက်သောကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇာဒိ၊

သည်။ (ထည့်)။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ—ကတ္ဝာ၊ ကြောင့်။ ဧဝ နာဒီနံ၊ တို့၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ အသာ၊ ၏။ "အာဝိကတာ ဟိဿ ဖာသု ဟောတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။ ဘိက္ခုကာလေ၊ ၌။ ဥက္ခိတ္တကော၊ သည်။ နတ္တေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ သ ကရဏီယတ္တာ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိခြင်း ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒနုဝတ္တနကော၊ ထိုဥက္ခိတ္တကရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်သော ရဟန်းသည်ကား။ တံ လဒ္ဓိံ၊ ထိုအယူကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဧဝ နာဒီနံ၊ တို့၏။ (ထည့်)။ ဘာဂီ၊ သည်။ အသာ၊ ၏။ န ဘိက္ခုဝေ ။ ပ ။ နိသိန္နပရိသာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂဟဋ္ဌော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဂိဟိလိင်္ဂေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်သော သူတည်း။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဘိက္ခုလိင်္ဂေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်း။ သ ကာသာဝေသု၊ မိမိသင်္ကန်းတို့၌။ သာပေက္ခတ္တာ၊ ငဲ့ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမဏေရဘာဝံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသော ရဟန်းသည်။ တေနေဝလိင်္ဂေန၊ ထိုရဟန်းအသွင်ဖြင့်။ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သောသူသည်။ သံဝါသံ၊ ကို။ သာဒိယန္တောပိ၊ သာယာသော်လည်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဆိုပြီးသော အစဉ်ဖြင့်။ အသာဒိယိတွာ၊ ၍။ သာမဏေရဘာဝံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တ၍။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ကာသာဝံ၊ ကို။ န ပဋိဂ္ဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ မခံစေအပ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပဋမံ၊ စွာ။ ဒိန္နလိင်္ဂေယေဝ၊ ပေးအပ်သော အသွင်၌သာလျှင်။ ဌိတတ္တာ၊ တည်း။ ယော ပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ (ဝဒတိ—၌ စပ်)။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကရောက်၏—ဟု၊ စောဒိယမာနော၊ စောဒနာသည်ဖြစ်၍။ ပရာဇိတွာ၊ ရှုံး၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ "သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။" ဣတိ၊ သို့။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဂိဟိလိင်္ဂေ၊ ၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ၊ ခံစေ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ရှင်ပြုအပ်၏။ "ဣဒံ ပန သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကိုကား။ အတ္တနောမတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ပဝေသန် နာမ၊ မည်သည်ကား။ အင်္ဂဇာတံ၊ သို့။ ပဝေသေန္တဿ၊ အား။ အင်္ဂဇာတေန၊ ဖြင့်။ သမ္ဖုသနံ၊ ထိစေခြင်းတည်း။ ပဝိဋ္ဌံ နာမ၊ သည်ကား။

ယာဝ မူလံ၊ အရင်းတိုင်အောင်။ ပဝေသေန္တဿ၊ သွင်းသောသူ၏။ ဝိပ္ပကတကာလေ၊ ပြုပြီးသောကာလ၌။ သေဝနစိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတိ၊ ၏။ ဝါယာမကာလေ၊ လုံ့လပြုသောကာလ၌။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသမယေ၊ ၌။ အင်္ဂဇာတံ၊ သည်။ ဌိတံ နာမ၊ မည်၏။ နီဟရဏကာလေ၊ ထုတ်သောကာလသည်။ ဥဒ္ဓရဏံ နာမ၊ မည်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်ဓမ္မသိရိမထေရ်၏ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ "ဝါယာမတော၊ လုံ့လပြုစဉ်။ သြရမိတွာ၊ ကင်း၍။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသည်။ ဌိတံ နာမ၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသုက္ကဝိဿဋ္ဌိသမယေ–ဟူသော စကားကို။ အသက်ရတော၊ မရောယှက်သောအားဖြင့်။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဝေသန ပဝိဋ္ဌ ဥဒ္ဓါရဏကာလေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

ပဌမစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဧကူနသတ္တတိ ဒွိသတစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ

၅၉–၆၀။ "မတံ ယေဘုယျေန အက္ခာယိတ"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အမှတ်၊ မသေသောအကောင်ကို။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ခါယိတမ္ပိ၊ ခဲသော်လည်း။ ပါရာဇိကဝတ္ထုမေဝ၊ သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံ။ ခါယိတံ ဝါ၊ ခဲသော်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဋိတံ ဝါ၊ ကွာသော်လည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသ္သေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ "ယေဘုယျေန (၁၀၄) ခါယိတ"န္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မတံ၊ ၍။ သဗ္ဗခါယိတံ ဝါ၊ အလုံးစုံ ခဲရာသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဋိတံ ဝါ၊ ကွာသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသ္သေတိ၊ ပြ၏။ သာဝသေသံ၊ အကြွင်းရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နစ ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်တော်မမူကုန်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ပညာပေန္တိ နည်း။ ဟိ–ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ န ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဝသေသံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ န ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်တော်မမူကုန်။ ဟတ္ထ၊ ထို ဣဒံ ဟိ သိက္ခာပဒံ လောကဝဇ္ဇံ–ဟူသောပါဌ်၌။ ပါရာဇိကာံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ သိက္ခာပဒန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဟတ္ထ၊ လိုပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ အန္တောဂဓံ၊ အတွင်းဝင်သော။ ထုလ္လစ္စယမ္ပိ၊ အာပတ်သည်လည်း။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ န ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ မဟုတ်။ အယဝါ၊ ကား။

ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပါရာဇိကအာပတ်, ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်ကိုလည်း။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ပါရာဇိကခေတ္တေ၊ ၌။ ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိ၊ ယုတ်သောအစွန်းသို့။ ပါပေတွာ၊ ၍။ ဌပိတော[1]၊ ထားတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုပါရာဇိကဝတ္ထုမှ။ ပရံ၊ ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ကို။ ဌပိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးသောခေတ်တို့တွင်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုမ္ဟိ၊ ၌။ ပါရာဇိကခေတ္တံ ဝိယ၊ကဲ့သို့။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ဖြင့်။ဝုတ္တံ၊ ၏။ဣတိ၊သို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပစ္စုက္ခာယိတေ ထုလ္လစ္စယန္တိ တွေ၊ ၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု၌။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ခါယိတံ၊ ခဲအပ်၏။ တံ၊ ထို ခဲရာဝတ္ထုသည်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တွေ၊ ဤ လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အကြွင်းထား၍ မပညတ်ဟူသောစကား၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ သာဝသေသမေဝ၊ အကြွင်းရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာပေတိ ကိံ၊ ပညတ်တော်မူသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ကို။ သာဝသေသံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နပညာပေတိ၊ မမူ။ ကေသတော ပန၊စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ဖြစ်သင့်သည့်အားလျော်စွာ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပကာသယိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ကိမတ္ထံ ပန၊ ငါကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပစ္စုက္ခာယိတေ၊ ထက်ဝက် ခွေးခဲသော အကောင်၌။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ န ပညာပေသိ၊ သနည်း။ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆာ၊ ဤ အမေးသည်။ တာဝ၊ စွာ။ အ ပုစ္ဆာ၊ မမေးအပ်သောအရာသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဝါ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆာ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ အ ပုစ္ဆာ၊မမေးအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဝိသယတ္တာ၊ ဘုရားမြတ်စွာတို့၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဥပစ္စုဘာဝဿ၊ ထက်ဝက်သောအဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗိ နိစ္ဆယတ္တာ၊ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဣဒံ ပန၊ ဤအကြောင်းသည်ကား။ တွေ၊ ဤ ဥပစ္စုခါယိတ၌ ပါရာဇိကကို မပညတ်ရာ၌။ ကာရဏပတိရူပကံ၊ အကြောင်းအတုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယေဘုယျေန ခါယိတံ နာမ၊ ကား။ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမဂ္ဂမုခါနံ၊ ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် မုခမဂ်တို့၏။ ယာဝ၊ လောက်။ စတုကောဋ္ဌာသေသု၊ တို့တွင်။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ တတိယကောဋ္ဌာသဿ[2]၊

၁။ ဌပိတေ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ယာဝ တတိယကောဋ္ဌာသပရိယောသာနံ (ဆဋ္ဌ),

တတိယမြောက်အစဥ်၌။ ယာဝ ပရိယောသာနံ၊ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ခါဒိတံ၊ ခဲအပ်၏။ တတိယကောဌာသံ၊ ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ယာဝ စတုတ္ထ ကောဌာသပရိယောသာနာ၊ စတုတ္ထကောဌာသ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ဒုက္ကဋ္ဋ ဝတ္ထု၊ တည်း။

ယဒိပိ နိမိတ္တံ သဗ္ဗသော ခါယိတန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ "ဇီဝမာနကသရီရမေဝ၊ အသက်ရှိသော ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို။ ဝိမံသိတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အလ္လသရီရေ တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဘိနဝေ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သရီရေ၊ ၌။ ဝါ၊ အကုထိ တေ၊ ကြိုက်ကြိုက်မဆူသေးသော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဇီဝမာနသရီရေ၊ ၌ လည်းကောင်း။ အက္ခိနာသာဒီသု၊ မျက်စိ နှာခေါင်း အစရှိသည်တို့၌လည်း ကောင်း။ ထုလ္လစ္စယမေဝ၊ တည်း။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ ဟတ္ထိ အဿာဒီနံ နာ သာယ ဝတ္ထိကောသေစ ထုလ္လစ္စယန္တိ ဣဒံ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားကို။"အမဂ္ဂေန အမဂ္ဂံ ပဝေသေတိ၊ အာပတ္တိထုလ္လစ္စယဿာ" တိ ဣမိဿာ ပါဠိယာ၊ ဤ ပါဠိ၏။ အတ္ထဝိသေသေန၊ အနက်အထူးအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ထုလ္လစ္စဉ်း အာ ပတ်အရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥပကစ္ဆကာဒီသု။ပ။ ဒုက္ကဋ္ဋမေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ (သိဒ္ဓန္တိ ကတွာ ဝတ္ထု—၌ စပ်)။ ဝိနီတဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ "ဟေဝိ ဘန္တေ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝါတိ၊ အလံ ဘဂိနိ နေတံ ကပ္ပတီ" တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ မေထုနရာဂါဘာဝေါ၊ မေထုန်ရာဂမရှိသော အဖြစ်ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဓော ဘန္တေ။ပ။အကာသိ"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တာဝ၊ အစဉ်ဖြင့်။ မောစနဿာဒေါ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊သည်။ "အာပတ္တိ သံဃာဒိသေသဿာ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ယော ပန၊ သည်ကား။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဥရုန္တရိကာယ၊ ပေါင် ကြား၌။ ဃဋ္ဋေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ- ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံး သွင်း၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

(၁၀၅) မနုဿာနံ အက္ခိကဏ္ဏဝဏာဒိ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ ဒုက္ကဋဝတ္ထုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါဠိလေသော။ ပါဠိအမြွက်သည်။ ဒုဝိညေ ယျော၊ သိက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "န စ ဘိက္ခဝေ ရတ္တစိတ္တေန။ပ။ ထုလ္လစ္စယဿာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ရတ္တစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အက္ခိ ကဏ္ဏဝဏံ၊ မျက်စိ နား အမာကို။ ဆုပန္တဿ၊ တို့သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ဟည်း။ ဣတိ ဣဒံအတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ "ဣတိ၊ သို့။ စမ္မက္ခန္ဓ

ကော၊ ဌ်။ အယံ ပါဠိလေသော။ ဤ ပါဠိအမြွက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ "ဇီဝ
မာနကပုရိသဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမတိနိဝိဋ္ဌော၊ သော။ ဇီဝမာနကသဒ္ဒေါ၊
ကို။ မတော၊ သေသောအကောင်၌။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဖွယ်သည်သာလျှင်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ပနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ "ကတ္ထ မဟာအဋ္ဌကထံ
သရိရ"န္တိ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ သော်လည်း။ သေသ
အဋ္ဌကထာသု၊ ကြွင်းသောအဋ္ဌကထာတို့၌။ "မေထုနရာဂေန မုခေနာ"တိ၊
ဟူ၍။ ဝစနာဘာဝတော၊ ဆိုသောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊
ထိုမဟာအဋ္ဌကထာ၌သာလျှင်။ ဘာဝတော၊ ဆိုသောအရာ၏ ရှိသောကြောင့်။
တံ ဝစနံ၊ ထိုမဟာအဋ္ဌကထာစကားကို။ ပါဠိဝစနေန၊ ပါဠိစကားနှင့်။
သံသန္ဒိတွာ၊ နှိုးနှော၍။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊
အရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိမထေရ်၏ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ "တံ သဗ္ဗမ္ပီတိ ဣဒံ၊ တံ သဗ္ဗမ္ပိ-
ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ မဟာအဋ္ဌကထာယမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မေထုနရာဂေန၊
ဖြင့်။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝေသေန္တော၊ မသွင်းမူ၍။ ဆုပတိ၊
ထိစေ၏။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏"။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "မေထုန
ရာဂေန မုခေနာ" တိပိ၊ ဟူသောစကားကိုလည်း။ ကတ္ထစိ ပါဠိယံ၊ အချို့သော
ပါဠိ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ "န ဘိက္ခဝေ
ရတ္တစိတ္တေန အင်္ဂဇာတံ ဆုပိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တံ
သဗ္ဗ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုရိမံ ပသံသန္တိတိ ဣဒံ၊ ကို။ "တိရစ္ဆာနဂတိ
။ပ။ရာဂေန ဒုက္ကဋ"န္တိအာဒိ အဋ္ဌကထာဝစနေဟိ၊ ဒုက္ကဋံ-ဤသို့အစရှိသော
အဋ္ဌကထာစကားတို့နှင့်။ သံသန္ဒနတော၊ နှိုးနှောညီညွတ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ "တံ သဗ္ဗမ္ပိ။ပ။ပုရိမံ ပသံသန္တီ"န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ (ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ သင်္ဂီတိ
တော၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ သီဟဠဒီပကေဟိ၊
သီဟိုဠ်ကျွန်းသားဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ပါဠိယာ စ၊ ၌
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော
စကားကို။ သံသန္ဒိတွာ၊ နှိုးနှော ညှိနှိုင်း၍။ ဝုတ္တဝိနိစ္ဆယော၊ ဆိုသော
အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိတို့တွင်။ ဣတ
ရထာဟိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပကတိမုခေန၊ ဖြင့်။ ပကတိမုခေါ၊ သည်။ ပဝတ္တော၊
သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အင်္ဂုလိပိဇာဒီနိ၊ လက်ချောင်းကြား ဝှေးစေ့တို့ကို။ ပဝေသေန္တဿ၊
အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တိ
ရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ ပဿာဝမဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။

ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ "နိမိတ္တ"န္တိ၊ နိမိတ်ဟူ။ ဝတွာ၊ ၍။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ "ပဿာဝမဂ္ဂ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်လျှင်။ သေသနိမိတ္တေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဝုတ္တနယေနေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယန္တိ စ ဣဒံ၊ ကိုလည်း။ ခန္ဓကေ၊ စမ္မက္ခန္ဓကဉ်။ပဿာဝနိမိတ္တဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကေူနသတ္တတိဒွိသတစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သန္တတစတုက္ကဘေဒကကထာဝဏ္ဏနာ

၆၁-၂-၅-၆။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ ခါဒိတုံ ကတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣတ္ထိနိမိတ္တဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ခါဒိတုံ၊ အငုတ်ကို။ ပဝေသေတွာ၊ ၍။ သမတလံ ဝါ၊ တူသောအပြင်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အတိရိတ္တံ ဝါ၊ လွန်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ခါဒိုံ၊ ကို။ ဃံဋ္ဋေန္တဿ၊ စေ့ဆော်သော ရဟန်းအား။ ပဝေသာဘာဝါ၊ သွင်းရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။ ဤသကာ၊ စဉ်းငယ်။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ ၍။ ဌိတာ၊ တည်သော။ ခါဏုမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ (၁၀၆) အင်္ဂဇာတေန၊ ဖြင့်။ စေ ဆုပတိ၊ အကယ်၍ ထိအံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ "ဥပ္ပလဂန္ဓာ ဥပ္ပလဘာဝါ"တိပိ၊ ၍လည်း။ ဒီပဝါသိနော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားဆရာတို့သည်။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ်ကုန်သတဲ့။ သုတ္တံ ဘိက္ခုမှိတိ ဧတံ၊ ဤပုဒ်သည်။ ဘောဝနစိတ္တံ ဥပဋ္ဌိတေတိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ဥပဋ္ဌိတေ-ဟူသော ဤပုဒ်၌ကဲ့သို့။ ဘုမ္မတ္တေ၊ သတ္တမီအနက်၌။ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပထမာဝိဘတ်တည်း။ (ယည့်၍ သမှန်)။ "သုတ္တဘိက္ခုမှိ"တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ရွတ်သောပါဌ်သည်။ ဥဇုကမေဝ၊ အဖြောင့်ပင်တည်း။ (ရှေ့ပါဌ်မှာ သုတ္တံကို နိဂ္ဂဟိတန္တ ရွတ်သည်။ နောက်ပါဌ်မှာ သုတ္တ-ဟု နိဂ္ဂဟိတလောပနှင့် ရွတ်သည်)။

သန္တတစတုက္ကဘေဒကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ၊ ပဒဘာဇနီယအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပကိဏ္ဏကကထာဝဏ္ဏနာ

ပကိဏ္ဏကေ၊ ပကိဏ္ဏက ကထာ၌။ ယာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ "ကိရိယာ နီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကာယော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါစာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အကိရိယာနံ၊ အကိရိယသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊နှင့်။ ဝိနာ၊၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကိရိယ အကိရိယ အရာ၌။စိတ္တံ၊ သည်ကား။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ဘူတာရောစန သမုဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ကိရိယတ္တာ စ၊ ကိရိယ ဖြစ်သောကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်၌။ ကိရိယာ၊ ကို။ အာပတ္တိယာ၊၏။ အနန္တရစိတ္တ သမုဋ္ဌာနာ၊ အခြားမရှိသော စိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ယထာ-ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ ပဌမပါရာဇိကံ၊ ဤပထမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊ ၏။ အဘာဝေပိ၊မရှိပဲလျက် လည်း။ "သော စေ သာဒိယတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာ-တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ အဝိညတ္တိကမ္ပိ၊ ဝိညတ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကေစိ၊ အချို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဗာဟုလ္လ နယေန၊ ဖြင့်။ "ကိရိယ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

> [ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကို ဆိုသော်လည်း သော စေ သာဒိယတိ- အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့် အကိရိယသမုဋ္ဌာန်လည်း ဖြစ်သင့်၏၊ ထိုသို့ဖြစ်သင့်သော်လည်း ယေဘုယျနည်းဖြင့် ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကို ဆိုသကဲ့သို့ တပါးသော ကိရိယ သမုဋ္ဌာန်ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း ယေဘုယျနည်းဖြင့် ဆိုသည်ဟု သိရာ၏၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်း အဋ္ဌကထာ၌ ထင်စွာဆို၏။]

န သာဒိယတိ၊ အနာပတ္တီတိ စ ဧတ္ထ၊ ၌လည်း။ ဝိညတ္တိသင်္ခါတာပိ၊ ဝိညတ်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကိရိယာ၊ သည်။ သေဝနစိတ္တေန၊နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တဇတ္တာ၊စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိကာရရူပတ္တာ၊ ဝိကာရရုပ် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တာနုပရိဝတ္တိကတ္တာ၊ စိတ်ကို အစဉ်လိုက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကိရိယသင်္ခါတမ္ပိ၊ကိရိယာ ဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဣဒံ ဝိညတ္တိရူပံ၊ ဤ ဝိညတ်ရုပ်သည်။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ စိတ္တဇရူပံ ဝိယ၊ စိတ္တဇရုပ်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ စိတ်ကြောင့်

ဖြစ်သော ရုပ်ကဲ့သို့။ ဇနကစိတ္တေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဣတရံ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ သဒ္ဒါယတနံ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိရိယာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝ န္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တဇ္ဇနကံ၊ ထို ကိရိယာကို ဖြစ်စေသော။ သေဝနစိတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတ္ဝာ—ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ "န သာဒိယတိ၊ အနာပတ္တိ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိဇနကံ၊ ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ်သည်။ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ သေဝနစိတ္တံ၊ မှီဝဲလိုသောစိတ်သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ဝိညတ္တိံ၊ ဝိညတ်ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ကတ္ဝာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ "သာဒိယတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သယံ၊ အလိုလို။ စေ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ် ၍ မဖြစ်အံ့။ န သာဒိယတိ နာမ၊ မသာယာသည်မည်၏။ တဿ၊ ထို မသာ ယာသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဧတေနေဝ၊ ထို့ကြောင့် လျှင်။ "ကိံ စိတ္တော တွံ ဘိက္ခု" တိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာ လျှင်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ ကိရိယာယ၊ ဖြင့်။ န ပရိစ္ဆိန္ဒ တိ၊ မပိုင်းခြား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဓတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကား အစဉ်ဖြင့်။ ဆ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ဧဝ၊ ထို ခြောက်ပါးကုန်သော အာပတ္တိ သမုဋ္ဌာန် တို့သည်သာလျှင်။ အာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ နာမ၊ ဓမ္မတို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ စတူဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကမ္မဝါ စာယ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ တာနိ သုတ္တပဒါနိ၊ ဤ သုတ်ပုဒ်တို့သည်။ အ ဝိရောဓိတာနိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊ သို့အပ် ပြီးသည်မှ ဟပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိရောဓိတာနိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ကထံနည်း။ ဟိ—ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ယံ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကမ္မ ဝါစာယ၊ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်၌။ကာယဝစီယော၊ ဟာယ အစရှိသည်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ အယုတ္တံ၊ သည်။ အာပတ္တိ ရောက်၏။ (၁၀၇) တတော၊ ထိုသို့ရောက်သောကြောင့်။ ကမ္မဝါစာယ၊

နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ အာပတ္တိကရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊ ထိုသို့ အာပတ္တိကရဓမ္မတို့တွင်လည်း။ ကာယာဒယော၊ တို့ကို။ ကေတော ဝါ၊ တပေါင်းတည်းသာလည်းကောင်း။ နာနာတော ဝါ၊ အသီးသီးသာ လည်းကောင်း။ အထ ယဒိ လဗ္ဘန္တိ၊ အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ "စတူဟိ အာကာရေဟိ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်ရာ။ "တီဟာကာရေဟိ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စိရောဓိတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ သို့။ အဝိ ရောဓိတာနိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန် သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ကာယာဒီနံ၊ တို့၏။ သစိတ္တကာစိတ္တက ဘေဒဘိန္နတ္တာ၊ သစိတ္တက အစိတ္တကအပြားဖြင့် ပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိရိယာ၊ ဖြစ်သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ထို ကိရိယာဖြစ်သော အာပတ်ကို။ ကေစိ၊ အချို့ကို။ သစိတ္တကေန၊ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝိညတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ ကို။ သစိတ္တယာ၊ သော။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ ကို။ သစိတ္တကာဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယာ ပန၊ အကြင်အာပတ်သည်ကား။ နကိရိယာ၊ ကိရိယာမဟုတ်။ ဝါ၊ န ကိရိယာ၊ ကိရိယာမဟုတ်သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ထို အ ကိရိယာဖြစ်သောအာပတ် ကို။ ကေစိ၊ အချို့ကို။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဒ္ဒ ခေါ၊ ထို အကိရိယာဖြစ်သော အာပတ်သို့လည်း။ အဝိသိဋ္ဌာဟိ၊ အထူးမရှိကုန်သော။ အစိတ္တကာဟိ၊ အစိတ္တကဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဝါစာဟိယေဝ၊ တို့ဖြင့်သာ လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိနာ၊ ၍။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ကာယေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ နော စေ ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍မစွန့်သည်ဖြစ်အံ့။ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ၊ ၌။ သံဃာဒိသေသဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ကေစိ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကေဝလာဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝါ၊ သက်သက်ကုန်သော။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ မူလည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဝိရောဓိတာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတြ ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ သည်။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းတည်း၊ ကာယေန အာပဇ္ဇတီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သ ဝိညတ္တိကေန၊ ဝိညတ်နှင့်တကွသော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အ ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ဧကစ္စံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အ ဝိညတ္တိကေန၊ ဝိညတ်မှ ကင်းသော။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ အ ကတွာ၊ မပြုသောကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ကာယကမ္မံ နာမ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ဣဒံ ဒုက္ကဋံ မယာ၊ ယံ။ပ။န ကတ"န္တိ ဧဝမာဒီသု၊ တို့၌။ အ ကတမ္ပိ၊ မပြုအပ်သည်ကို လည်း။ လောကေ၊ ၌။ "ကတ"န္တိ၊ ကတံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယံ ပုညံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ န ကတံ၊ မပြုအပ်။ တံ ပုညံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ သာသနေ ပန၊ ၌ကား။ "ဣဒံ တေ အာဝုသော။ပ။န ပုစ္ဆိ"တိအာဒီသု၊ တို့၌။ အ ကတမ္ပိ၊ မပြုအပ်သည်ကိုလည်း။ "ကတ" န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက စသည်ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ န ပုစ္ဆိ၊ မမေးလိုက်။ ဣဒံ၊ ဤသို့မမေးခြင်းကို။ တေ-တယာ၊ သင်သည်။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣဓ ဝိနယပရိယာယေ၊ ဤဝိနည်း ဒေသနာအစဉ်၌။ကာယေန၊ဖြင့်။အကရဏီယမ္ပိ၊မပြုအပ်သည်ကိုမူလည်း။"ကာယကမ္မ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါစာယ အာပဇ္ဇတီတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အယမေဝ နယော၊ ဤနည်းအတိုင်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သမုဋ္ဌာနံကိရိယာ စသည်တို့တွင်။ သမုဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏံ၊ သမုဋ္ဌာနသဒ္ဒါကို။ ကတ္တဗ္ဗတော ဝါ၊ ပြုအပ်သောအမှုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အကတ္တဗ္ဗတော ဝါ၊ မပြုအပ်သောအမှု အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယာဒိဘေဒါပေက္ခမေဝ၊ ကာယ အစရှိသော အပြားကို ငဲ့သည်သာဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိရိယာဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကိရိယာဒီနံ၊ တို့၏။ သဝိညတ္တိကာဝိညတ္တိကဘေဒဒဿနတ္ထံ၊ သဝိညတ္တိက အဝိညတ္တိကအပြားအထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သညာဂ္ဂဟဏံ၊ သညာသဒ္ဒါကို။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အင်္ဂါနင်္ဂစိတ္တဝိသေသ ဒဿနတ္ထံ၊ အင်္ဂါဖြစ်သော စိတ် အင်္ဂါမဖြစ်သော စိတ်အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ယံ စိတ္တံ၊ သည်။ ကိရိယာလက္ခဏေ ဝါ၊ ၌မူ လည်း။ သန္နိဟိတံ၊ တည်၏။ အကိရိယာလက္ခဏေ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ သန္နိဟိ တံ၊ တည်၏။ ယတော ဝါ၊ အကြင်စိတ်မှမူလည်း။ ကိရိယာ ဝါ၊ သည် လည်းကောင်း။ အကိရိယာ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို

စိတ်သည်။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အင်္ဂံ ဝါ၊ သည်မှု
လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ န အင်္ဂံ ဝါ၊ အင်္ဂါမဟုတ်သည်မှုလည်း။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ "သညာ
ဝိမောက္ခ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာယ သညာယ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊ သော။
စိတ္တံ၊ သည်။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါဖြစ်၏။ ဣတရံ၊ သညာနှင့်မယှဉ်သောစိတ်သည်။
န အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ (၁၀၈)
ဣဒါနိ၊ ၌။ ယေန စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ အစိတ္တကံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ယဒဘာဝေါ၊ အကြင်သို့သော စိတ် မရှိသောကြောင့်။ အစိတ္တ
ကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၏။ အဝိ
သေသေန၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်။ သာဝဇ္ဇတ္တာ၊ အပြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ လောကဝဇ္ဇဘာဝေါတိ[၁]၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။
သာဝဇ္ဇေယေဝ၊ အပြစ်ရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်။
ကေစိ၊ အချို့ကား။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ ကေစိ၊ အချို့ကား။ ပဏ္ဏတ္တိ
ဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ လောကဝဇ္ဇဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြု
တော်မူ၏။ စိတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ "လောကဝဇ္ဇ"
န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောကမ္မမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သိ
ယာ၊ ၏။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ ဤသို့ မလိုအပ်သောအနက်၏
လျှဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ကမ္မဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကံကို
ဆိုရာ၌။ အကိရိယာလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရှိသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ (ပန-ကား ပက္ခန္တရတည်း)။ တံ၊ ထိုကံသည်။ ကုသလတ္တိကဝိနိ
မုတ္တံ၊ ကုသလတိက်မှလွတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊
ငှါ။ ကုသလတ္တိကဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ တိက်တို့၌။ သမဘိ
နိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော။ အဗျာကတာ၊ ဖြစ်သော။ ယာ အာ
ပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို အဗျာကတဖြစ်သော အာပတ်ကို။ ကေစိ၊
အချို့ကို။ အဝေဒနမ္ပိ၊ ဝေဒနာကင်းသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ သညာဝေဒယိတ
နိရောဓသမာပန္နော၊ သညာဖြင့် ခံစားအပ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်
စားသော ရဟန်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာတ္တိ
ကံ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊
ငှါ။ ဝေဒနာတ္တိကဂ္ဂဟဏံ၊ ဝေဒနာတ္တိက-သဒ္ဒါကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ သစိတ္တကပုဂ္ဂလဝသေန၊ သစိတ္တကပုဂ္ဂိုလ်၏

၁။ ဘာဝေါ။

အစွမ်းအားဖြင့်။ "တိစိတ္တံ တိဝေဒန"န္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ အ စိတ္တကေန၊ ဖြင့်။ အာပန္နမ္ပိ၊ ရောက်သော်လည်း။ "တိစိတ္တံ တိဝေဒန"မိစ္စေဝ၊ ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ အစိတ္တကဖြင့်ရောက်လျှင် တိစိတ္တံ တိဝေဒနံ-ဟု ဆိုရာ၌။ "အတ္တာပတ္တိ အ စိတ္တကောဃ။ပ။ ဝုဋ္ဌာတိ"တိအာဒိ၊ ဝုဋ္ဌာတိ-အစရှိသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ ပါဠိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အ စိတ္တကော၊ စိတ်မရှိပဲလျက်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၊ ထို အာပတ်သည်။ အ စိတ္တကော၊ စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ကုသလစိတ္တော၊ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ ကုသလစိတ္တော၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ (ပေး)။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိဆရာ စီရင်သော အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ "သညာ၊ သည်။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်း။ အနာပတ္တိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။စိတ္တံ၊ သည်။ အာပတ္တိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ အ စိတ္တကံ နာမ၊ အ စိတ္တကမည်သည်ကား။ ဝတ္ထုအဝိဇာနနံ၊ ဝတ္ထုကိုမသိခြင်းတည်း။ နောသညာဝိမောက္ခံ၊ သည်။ ဝီတိက္ကမဇာနနံ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို သိခြင်းတည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို သညာ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏။ နာနတ္တံ၊ အထူးတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝသေနာတိ၊ သည်ကား။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟဝသေန၊ သင်္ဂြိုဟ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ စီဝရ ဒါနာဒိ၊ သင်္ကန်းပေးခြင်းစသည်သည်။ ကိရိယာကိရိယတော၊ ကိရိယ အကိရိယကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။ (ထည့်၍စပ်)။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာဒိ၊ ရွှေငွေကို ခံခြင်းအစရှိသည်သည်။ သိယာ၊ ရံခါ၊ ကိရိယတော၊ ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဥပနိက္ခိတ္တာပဋိက္ခေပေ၊ အနီး၌ထားသော ရွှေငွေကို မပယ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ရံခါ၊ အကိရိယတော၊ ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဒေသိယာဝတ္ထုကပမာဏာတိက္ကန္တကုဋိကရဏေ၊ ကြားအပ်သောကုဋိရာ၌ ပမာဏ ထက် လွန်သော ကုဋိကို ပြုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ရံခါ၊ ကိရိယတော၊ ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုပမာဏာတိက္ကန္တကရဏေ၊ မကြားအပ်သော ကုဋိရာ၌ ပမာဏထက် လွန်၍ ကုဋိကို ပြုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကိရိယာကိရိယတော၊ ကိရိယ၊ အကိရိယာကြောင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်၏။

[ဤတွင် ကုဋိကရဏေ—ဟု သတ္တမျန္တ ရှိကြ၏၊ နောက်က စီဝရဒါနာဒိ ပဋိဂ္ဂဟဏာဒိ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ သင့်ရာ ယူရာ၏။]

ယံ စိတ္တင်္ဂ လဘတိ ယေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာယစိတ္တံ၊ ကိုယ်စိတ်။ ဝါစာ စိတ္တံ၊ စကားစိတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဝိနာပိ စိတ္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စိတ္တေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်းကောင်း။ စိတ္တေန၊ နှင့်။ သဟာပိ၊ တကွလည်းကောင်း။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊တည်း။ သဝိညတ္တိကောစ၊ သဝိညတ္တိက မူလည်းဖြစ်သော။ အဝိညတ္တိကော စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ယော သော ကာယော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တဿ၊ ထို ကာယ၏။ ကမ္မံ၊ အမူတည်း။ ကာယကမ္မံ၊ အမူ။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ တတ္ထ၊ ထို သဝိညတ္တိကာယ, အဝိညတ္တိကာယတို့တွင်။ သဝိညတ္တိကော၊ သော။ ကာယော၊ သည်။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ကမ္မံ၊ အမူကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဣတရော ၊အဝိညတ္တိက ကာယသည်။ အနုပ္ပတ္တိယာ၊မဖြစ်ခြင်း၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ သာဓေတိ၊ ၏။ ဝါစာ၊ သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သာဓေတိ။ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒန္တိ၊ကား။ "ယော တတ္ထ နာမ-ကာယော ပဒကာယော"တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝီတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးရာ၌။ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ဟသိတုပ္ပါဒ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနာနိပိ၊ ဟသိတုပ္ပါဒ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနစိတ်တို့သည်လည်း။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာပကစိတ္တာနိ၊ အာပတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤအမူကိုလည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ န ပရိစ္ဆိန္နံ၊ မပိုင်းခြားနိုင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဟာသမာနော၊ ရယ်လျက်။ ယဒါ၊ ၌။ ပဿတိ၊ ရှု၏။တဒါ၊ ၌။ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနံ၊ ဝုဋ္ဌောသည်။ ဇဝနဂတိကံ၊ ဇောနှင့်အလားတူ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာ စီရင်အပ်သော အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဘိညာစိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တိံ၊ ကို။ အ ဇာနိတွာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဣဒ္ဓိဝိကုဗ္ဗနာဒိကာလေ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း အစရှိသောကာလ၌။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

(၁၀၉) ဧတ္ထ ပန၊ ဤ ပကိဏ္ဏက စကားစု၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ယော ပန ဘိက္ခု၊ သည် ။ပ။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ ကြောင့်။ ကောစိ၊ အချို့သောရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ အ သံဝါသော၊ သံဝါသ မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသို့သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကောစိ၊ သည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ လျက်။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့ မရောက်သည်။ အ သံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ကဋဋ္ဌာနီယလိင္ဂ ဝတ္ထုသု၊ တို့၌။ ပဋိသေဝန္တော၊ မှီဝဲလျက်။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကော၊ အဘယ်

ပုဂ္ဂိုလ်နည်း။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ ပက္ခပဏ္ဍုက်သည်။ အ ပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ၌။ ဥပ
သမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံ၏။ သော၊ ထို ပဉ္စင်းခံသော ပက္ခပဏ္ဍုက်သည်။ပဏ္ဍကပက္ခေ၊
၌။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ ၍။ ပါရာဇိကံ အာပတ္တိံ၊ သို့။
န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပါရာဇိကော နာမ၊
ပါရာဇိကသို့ မရောက်သောသူမည်၏။ ကသ္မာ၊မူကား။ အဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
မဟုတ်သောသူအား။ အာပတ္တိနာမ၊ မည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
အတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပါရာဇိကော နာမ၊ မည်၏။ သော၊
ထို ပဏ္ဍုက်အဖို့၌ မေထုန်မှီဝဲသော သူသည်။ အနာပတ္တိကတ္တာ၊ အာပတ်
မသင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အ ပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ၌။ အာဂတော၊ လာပြန်သည်
ရှိသော်။ အ သံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်အံ့လော။ န ဟောတိ
ကိံ၊ မဖြစ်အံ့လော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အ
သံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။
ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အ ဘဗ္ဗော တေန သရီရဗန္ဓနေနာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပြန်)။"ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခူနံ ။ပ။
အ သံဝါသော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ကြောင့်။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။
ဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ သော ဧဝ၊
သည်သာလျှင်။ အ ဘဗ္ဗော၊ သာသနာ၌ မထိုက်။ ဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌
မထိုက်။(ပါရာဇိကရောက်၍-ဟူလို)။ အယံ၊ ဤ ပက္ခပဏ္ဍုက်သည်။ အဘဗ္ဗော၊
သည်။ န၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အ ပါရာဇိကတ္တာ၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်
သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ "ဗျတ္တေန၊ လိမ္မာသော။
ပဋိဗလေန၊စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သံဃော၊ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။"
ဣတိ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသော အရာ၌။ အ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
မဟုတ်သောသူသည်။ကမ္မဝါစာယ၊ကို။ သာဝိတာယပိ၊ကြားငြားသော်လည်း။
ကမ္မဝိပတ္တိယာ၊ ၏။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ သည်။ ရုဟတိ ယထာ၊
ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဧဝံ သမ္ပဒံ၊ ဤ ဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။
တတြ၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ယုတ္တိ၊ တည်း။-ဥပသမ္ပန္န
ပုဗ္ဗော ဧဝ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ဘူးသော သူသည်လျှင်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ စေ သာဝေ
တိ၊ အံ့။ သံဃော စ၊ သည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ထို ကမ္မဝါစာဖတ်သောသူ၌။
ဥပသမ္ပန္နသညီ၊ ပဉ္စင်းဟူသောအမှတ်ရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသော်လျှင်။
ကမ္မံ၊ သည်။ ရုဟတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊

၁။ ဧဝင္ဂ (သူ)

ဤသည်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော။
သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဂဟဋ္ဌော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယော ဝါ၊
လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍကော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အနုပသမ္ပန္နသည်၊ လူ သာ
မဏေဟု အမှတ်ရှိလျက်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတိ၊ ကြား၏။ သံဃေန၊
သည်။ ကမ္မဝါစာ၊ ကို။ န ဝုတ္တာ၊ မဖတ်အပ်သည်။ ဝါ၊ မရွတ်အပ်သည်
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "သံဃော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ သံဃော
ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ဥပသမ္ပန္နော သံဃေနာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
သံဃေန၊ သည်။ ကမ္မဝါစာယ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာယ၊ ရွတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သံ
ဃပရိယာပန္နေန ဝါ၊ သံဃာ၌ အကျုံးဝင်သော ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း။ သံဃပရိယာပန္နသည်တေန၊ သံဃာ၌အကျုံးဝင်သော ရဟန်းဟု
မှတ်အပ်သော။ ဧကေန ဝါ၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်းသည်လည်း
ကောင်း။ ဝုတ္တာ၊ ရွတ်ဖတ်အပ်သော ကမ္မဝါစာသည်။ သံဃေန၊ သည်။
ဝုတ္တာ၊ ရွတ်ဖတ်သည်မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။ အယမေဝ၊ သည်လျှင်။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ အလုံးစုံသော ကံတို့၌။
ယုတ္တိ၊ အသင့်တည်း။ တထာ၊ တပါး။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊
၍။ နာသေတဗ္ဗော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်
ကား။ ကော၊ နည်း။ "ယော ဘိက္ခုနီဒူသကော၊ အယံ နာသေတဗ္ဗော"
တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို မှီဝဲသော
သူသည်။ (ထည့်)။ အနုပသမ္ပန္နောဝ၊ အနုပသမ္ပန္နသည်သာဖြစ်၏။ သဟသေ
ယျာပတ္တိအာဒိံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူကို။ သြမသနေ စ၊ နှုတ်
လုံထိုးခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အ ဘိက္ခုနိယာ၊
ဘိက္ခုနီ မဟုတ်သော မိန်းမ၌။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ ကို။ န
နာသေတဗ္ဗော၊ မဖျက်ဆီးအပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န နာသေတဗ္ဗော၊ နည်း။
"အန္တိမဝတ္ထုံ အဇ္ဈာပန္နော ဘိက္ခုဝေ ။ ပ ။ အနုပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော"
တိ ပါဠိယာ၊ ဟူသောပါဠိ၏။ အ. ဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ န နာ
သေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဥပ
သမ္ပန္နသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သဟသေယျာပတ္တာဒိံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊
မဖြစ်စေ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အ သံဝါသော၊ အ သံဝါသ သာ ဖြစ်၏။
ဣတိ ကတ္ဝာ၊ ကြောင့်။ ဂဏပူရကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ—
ယုတ္တံ၊ စွ။ ကေကမ္မံ ကေုဒ္ဒေသောပိ၊ ကိုလည်း။ သံဝါသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊
၏။ သမသိက္ခတာပိ၊ သည်လည်း။ သံဝါသော၊ မည်၏။ ဣတိ-ကတွာ၊
ကြောင့်။ သော၊ ထို သံဝါသသည်။ တေန၊ ထိုပါရာဇိက ရောက်သောရဟန်း

နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒသောဓမ္မ ပတ္တိံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကာရဏစ္ဆာယာ၊ အကြောင်း အရိပ်သည်။ဒိဿတိ၊ထင်၏။ဘိက္ခုနိယာ၊နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊တကွ။ဘိက္ခုသံဃဿ၊၏။ (၁၁၀) ကေကမ္မာဒိနော၊ သော။သံဝါသဿ၊ ၏။ အ-ဘာဝါ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ အသံဝါသာ၊ အသံဝါသဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနိ ယာ၊ နှင့်။ ပဒသောဓမ္မပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇနေတိ ယထာ၊ မဖြစ်စေသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။"အန္တိမဝတ္ထုံ၊ကို။ အဇ္ဈာပန္နော၊ပိ၊လွန်ကျူးသောသူသည်လည်း။ ကေစ္စော၊ သော။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းကို။ နာသေတဗ္ဗော"တိ၊ ဟူ၍။ အဝုတ္တော၊ မဟော။ သော၊ သည်။ ပဒသောဓမ္မပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဣတိ ဣမိနာ နိဒဿနေန၊ ဤ ဥပမာဖြစ်သောအကြောင်းဖြင့်။သာ ကာရဏစ္ဆာယာ၊ သည်။ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။

အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။"ဘိက္ခု သုတ္တဘိက္ခုမှိ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ သာဒိယတိ၊ ဥဘော နာသေတဗ္ဗာ"တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ နာသေထာ"တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်သူကို။ သံဃမဇ္ဈံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဂာ၊ သွင်း၍။ အနုဝိဇ္ဇကေန၊ အနုဝိဇ္ဇက ဆရာသည်။ အနုဝိဇ္ဇမာနော၊ ၍။ ပရာ ဇာပိတော၊ ရှုံးစေအပ်၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းမဟုတ်သည်သာတည်း။ ဩမသဝါဒပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ် စေ။ ဣတိ-ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဥပသမ္ပန္နံ ဥပသမ္ပန္နသညီ ခုံသေတုကာမော"တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ၏ရှင့်။ ကခါဝိတရဏိယံ၊ ၌။ "ယံ၊ ကို။ အက္ကောသတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ဆဲရေးအပ်သောသူ၏။ ဥပသမ္ပန္နတာ၊ ပဉ္စင်း အဖြစ်။ အနညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုမညွှန်သဖြင့်။ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ဇာတိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အက္ကောသနံ၊ ဆဲရေးခြင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကောသတိ၊ ဆဲ ရေး၏။ ဣတိ ဇာနနာ၊ ဤသို့သိခြင်း။ အတ္ထပုရေက္ခာရတာဒီနံ၊ တို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်း။ ဣတိ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာ ပုဒ်၌။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ကိဉ္စာပ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိဆိုသော်လည်း။ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော အညတရံ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော၊ တံ စေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ သမာနော ဩကာသံ ကာရာပေတွာ အက္ကောသာဓိပ္ပာယော ဝဒတိ၊ ဩမသဝါဒဿ အာပတ္တိ ဝါစာယ ဝါစာယ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သောရဟန်း၌။ ဥပသမ္ပန္နသညာ ဟုတ်၊ ဖြစ်လျှင် ဝေ၊ ပဉ္စင်း ဟူသောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဩမသန္တဿ၊ ဆဲရေးပုတ်ခတ်သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊၏။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿ၊မစင်ကြယ်သောရဟန်းဟု ယူသောရဟန်းအား။

ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ "သုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော၊ တဥ္စေ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿ။ပ။သြမသဝါဒဿ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ ပန၊ ၌ကား။ "တဿ ဥပသမ္ပန္နတာ ဥပသမ္ပန္နသညိတာ"တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တဿ အင်္ဂဿ၊ ထို အင်္ဂါ၏။ အနေကံသိကတ္တာ၊ ဧကန်စင်စစ်သာ မဟုတ်သော ကြောင့်။ န ဝုတ္တန္တိ၊ မဆိုဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အပိ စ၊ အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝါ၊ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကစတုက္ကံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊ သိက္ခာကိုချသော။ န သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သော။ န သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော စေဝ၊ မူလည်း ဖြစ်သော။သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော စ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နေဝ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊သိက္ခာကိုလည်း မချသော။န သိက္ခာ သာဇီဝသမာပန္နော၊သို့လည်း မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။အတ္ထိ၊၏။တတ္ထ၊ ထို စတုက္ကတို့တွင်။ တတိယော၊တတိယဝါရကို။ဘိက္ခုနိသိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊ ဘိက္ခုနီမ၏ သိက္ခာချခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ လိင်္ဂံ၊ ဘိက္ခုနီမ အသွင်ကို။ န ပရိစ္စဇတိ၊ မစွန့်။ ကာသာဝေ၊ သင်္ကန်း၌။ သ ဥဿာဟာဝ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်။ သာမညာ၊ ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်မှ။ စဝိတုကာမာ၊ ရွေ့လျောလိုသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခန္တိပိ၊ ချသော်လည်း။ ဘိက္ခုနိ ဧဝ၊ ဘိက္ခုနီသည်ပင်တည်း။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နာ စ၊ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နလည်းဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "န ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာ သိက္ခာပစ္စက္ခာန"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကဒါ စ ပန၊ ကား။ (၁၁၁) သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်၊ အ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂူတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယဒါ၊ ၌။ သာမညာ၊ ရဟန်းမိန်းမ အဖြစ်မှ။ စဝိတုကာမာ၊ ရွေ့လျောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဂိဟိနိဝါသနံ၊ လူဝတ်ကို။ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ၊ သည်။ ဝိဗ္ဘန္တာတိ၊ လူထွက်ပြီဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "ယဒေဝ သာ ဝိဗ္ဘန္တာ၊ တဒေဝ အဘိက္ခုနီ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ ယဒေဝ-ယဒါ

၁။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နာဝ (သင္ဂ)

ဧဝ၊ အကြင်အခါ၌လျှင်။ ဝိဗ္ဘန္တာ၊ လူထွက်၏။ တဒေဝ-တဒါ ဧဝ၊ ထို လူထွက်သော အခါ၌လျှင်။ အဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အနက်ပေး)။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်သို့ပုံသဖြင့်။ ဝိဗ္ဘန္တာ၊ လူထွက် သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သာမညာ၊ ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်မှ။ စဝိတုကာမာ၊ ရွေ့လျောလိုသည်ဖြစ်၍။ ကာသာဝေသု၊ သင်္ကန်းတို့၌။ အနာလယာ၊ တပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာသာဝံ ဝါ၊ ကို လည်း။ အပနေတိ၊ ပယ်၏။ နဂ္ဂါ ဝါ၊ အချည်းစည်းမူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား ၏။ တိဏပဏ္ဏာဒိနာ ဝါ၊ မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ ကာသာဝံ ယေဝ ဝါ၊ သင်္ကန်းကိုသာလျှင်မူလည်း။ ဂိဟိနိဝါသနာကာရေန၊ လူဝတ်၏ အခြင်းအရာဖြင့်။ နိဝါသေတိ၊ ၏။ ဩဒါတံ ဝါ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ဖြူကိုမူလည်း။ နိဝါသေတိ၊ ၏။ သ လိင်္ဂေနေဝ ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ အသွင်နှင့်မူလည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တိတ္ထိယေသု၊ တို့၌။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကေသလုဉ္စနာဒိ ဝတံ၊ ဆံနုတ်ခြင်းအစရှိသော တိတ္ထိတို့ အကျင့်ကို။ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ တိတ္ထိယလိင်္ဂံ ဝါ၊ တိတ္ထိ၏ အသွင် ကိုမူလည်း။ သမာဒိယတိ၊ ယူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိဗ္ဘန္တာ နာမ၊ လူ ထွက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ လူထွက်သော အရာ၌။ ယာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည်။ ဘိက္ခုနီလိင်္ဂေ၊ ရဟန်းမိန်းမအသွင် ၌။ ဌိတာဝ၊ တည်လျက်လျှင်။ တိတ္ထိယဝတံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို။ သမာ ဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြေးသွားသော။ ဘိက္ခု ဝိယ၊ သို့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုမျှလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ သေသာ၊ တိတ္ထိဘောင် သို့ ပြေးသွားသော ဘိက္ခုနီမှ ကြွင်းသော လူထွက်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ ကော်၊ တပါးသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇမေဝ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလျှင်။ လဘတိ၊ ၏။ ဥပ သမ္ပဒံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သ ကာသာဝါ၊ သင်္ကန်းရှိလျက်။ ဝါ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်လျက်။ တိတ္ထာယတနံ၊ တိတ္ထိတို့ကျောင်းသို့။ ဝါ၊ တိတ္ထိတို့ နေရာသို့။ သင်္ကန္တာ၊ ပြောင်းသွား၏။ သာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အာဂတာ၊ လာပြန်သည်မှုသော်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။" ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝိဗ္ဘမိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ တိတ္ထာယတနံ၊ သို့။ သင်္ကန္တာ၊ အံ့။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို။ အာဂတာ၊ သော်။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ

၁။ လဘတိ (ပု),

အနုညာတံ ဝိယ၊ ဤသို့ ခွင့်ပြုသကဲ့သို့။ ကိဥ္စာပိ ဒိဿတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ သင်္ဂီတိအာစရိယေဟိ၊ သံဂါယနာတင်သော ဆရာတို့သည်။ "စတုဝီသတိ ပါရာဇိကာနိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထို လူထွက်၍ တိတ္ထိကျောင်းသို့ သွား၍ ပြန်လာသော ဘိက္ခုနီကို။ ပုန၊ တဖန်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ပဥ္စင်းမခံအပ်။ တသ္မာ ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နာနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ အန္တိမဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နာ ပန၊ သည်ကား။ ဘိက္ခုနီ ဧဝ၊ ဘိက္ခုနီသာတည်း။ ပက္ခပဏ္ဏကပိ၊ ပက္ခပဏ္ဍုက်မသည်လည်း။ ဘိက္ခုနီ ဧဝ၊ တည်း။ကိန္တိ၊ ကိံ ဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ (မိဂေါတိ ဣဒံ ကိံ-၌ သဒ္ဒါပုစ္ဆာ ဟောကို ထင်စေသည်)[၁]။

ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၆၇။ ဝိနီတာနိ ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထူနိ၊ ဝတ္ထု တို့တည်း။ ဝိနီတဝတ္ထူနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထိုသို့သော သဘောရှိကုန်သော။ "တေန ခေါ ပန သမယေန အညတရော ဘိက္ခု" တိအာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူနံ၊ တို့၏။ ပါဠေ့ကို၊ အသီးအသီး။ နာမဂဏနံ၊ အမည် အရေအတွက်ကို။ (နာမဘဏနံ-ရှိမူ အမည်ကို ဆိုခြင်းကို-ပေး)။ ဥဒ္ဒရိတွာ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍ ထုတ်၍။ ဥဒ္ဓါနမိက ဒေါသ သောဓနေ့၊ ယုတ်သောအပြစ် လွန်သောအပြစ်တို့ကို သုတ်သင်တတ်သော အနက်အားဖြင့်။ ဥဒ္ဒါနာ စ၊ ထုတ်၍ ထုတ်၍ သုတ်သင်တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဥဒ္ဒါနတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ ထို ဥဒ္ဒါနတို့ ဟူသည်ကား။ မတြာဒိသိဒ္ဓဂါထာဟိ၊ မတြာ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြီးသော ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဆန္ဒောဝိစိတိလက္ခဏေန၊ ဆန္ဒောဝိစိတိဟု ဆိုအပ်သော လက္ခဏာဖြင့်။ လက္ခိတာ၊ မှတ်အပ်ကုန်သော။ ဂါထာစ၊ တို့သည် လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဥဒ္ဒါနဂါထာနာမာ" တိ၊ မည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒေ၊ ဒေ-သဒ္ဒါသည်။ သောဓနေ၊ သုတ်သင်ခြင်း အနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ ဓာတုသာ၊ ဤ အနက်ရှိသော ဓာတ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဒါနာတိ၊ ဟူ၍။ ရူပံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣမာ ပန၊ ဤ ဝိနီတ ဝတ္ထုဂါထာကိုကား။ ဥဒ္ဒါနဂါထာ၊ ကို။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သံဂါယနာတင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ သင်္ဂီတိ

---

[၁]။ ဆဋ္ဌမှန်ခွဲမပါ။

ကာလေ၊ ၌။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရာ၌။ ဌပိတာ၊ နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပဒဘာဇနီယာဝသာနေ၊ ၌။ ဌပိတာ၊ ၏။
“ဝတ္ထုဂါထာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။ ‘တေန ခေါ ပန
သမယေန အညတရော ဘိက္ခု’ တိအာဒိနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝိနီတ
ဝတ္ထူနံ၊ ဤဝိနီတဝတ္ထုတို့၏။ နိဒါနာဒီနိ၊ နိဒါန်းအစရှိသည်တို့တည်း”။ ဣတိ၊
သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တ
နယေန၊ဖြင့်။ဝိနီတဝတ္ထူနိ ဧဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ဝတ္ထုဂါထာ၊ ဝတ္ထုဂါထာ
မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဧတ္ထ၊ ဤ
ဥဒ္ဒါနဂါထာ,ဝတ္ထုဂါထာတို့၌။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ (၁၁၂)
အဓိပ္ပါယနိဒဿနံ၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြခြင်းတည်း။ “အာပတ္တိံ တွံ ဘိက္ခု အာပန္နော
ပါရာဇိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ မူလာပတ္တိဒဿနဝသေန၊ မူလအာပတ်ကို ပြသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ “အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ပါရာဇိကဿ၊ အာပတ္တိ
သံဃာဒိသေသဿ၊ ဒုက္ကဋဿာ”တိ၊ ၍။ အာပတ္တိဘေဒ ဒဿနဝသေန ဝါ၊
အာပတ်အထူးကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။“အနာပတ္တိ ဘိက္ခု
အဿာဒိယန္တဿာ”တိ၊၍။ အနာပတ္တိဒဿနဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
ယာနိ ဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ဝိနီတာနိ ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်၏။ တာနိ
ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ဝိနီတဝတ္ထူနိ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ ဝိနီတဝတ္ထူနံ၊
တို့၏။ နိဒါနဝတ္ထုဒီပိကာ၊ နိဒါန်းဝတ္ထုကို ပြတတ်သော။ တန္တိ၊ ပါဠိသည်။
ဝတ္ထုဂါထာ နာမ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဒါနဂါထာသု၊ ကိုသာလျှင်။ “ဝတ္ထုဂါထာ”
တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ကေဆရာတို့၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌။ “ဣမိနာ
လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဝိနယဓရာ၊ တို့သည်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိ
နိဿန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ ဝစနေန၊ ဤသို့သောအဋ္ဌကထာစကား
နှင့်။ ပဋိဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဟိ—ကထံ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ အဘယ်သို့ဆန့်ကျင်သနည်းဟူမူကား။
ဥဒ္ဒါနဂါထာယံ၊ ၌။ ကိဉ္စိပိ၊ တစုံတခုမျှလည်းဖြစ်သော။ ဝိနိစ္ဆယလက္ခဏံ၊
ဆုံးဖြတ်သောလက္ခဏာသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ “ဝိနယဓရာ၊ တို့သည်။ သုခံ၊
လွယ်ကူစွာ။ ဥဂ္ဂဏ္ဟိဿန္တိ၊ သင်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဒါန ဂါထာနံ၊
တို့၏။ ပယောဇနံ၊ အကျိုး။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပယောဇန နာနတ္တတောပိ၊ ထိုသို့အကျိုးထူးသောအားဖြင့်
လည်း။ ဧတံ နာနတ္တံ၊ ဤပုဒ်တို့၏အထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝိနီတ
ဝတ္ထု-စသောပုဒ်တို့၌။ အယံ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော ဝိဂ္ဂြိုဟ်ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ၏။ ဝတ္ထူနိ ဧဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဝ

ဂါထာ၊ ဝတ္ထုတို့သည်သာ ဂါထာ။ ဇွော၊ ဤပုဒ်တို့တွင်။ ဝိနီတဝတ္ထုတော၊ မှ။ ဝိသေသနတ္ထံ၊ အထူးပြုခြင်းငှါ။ ဂါထာဂ္ဂဟဏံ၊ ဂါထာ-သဒ္ဒါကို။ကတံ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနဂါထာတော၊ မှ။ ဝိသေသနတ္ထံ၊ ဝိသေသနအကျိုးငှါ။ ဝါ၊အထူးပြုခြင်းငှါ။ ဝတ္ထုဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ဂါထာနံ ဝတ္ထူနိ"တိ၊ ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ဝတ္ထု ဂါထာတိ၊ ဝတ္ထုဂါထာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။တတ္ထ၊ ထို အနုပညတ်ဝတ္ထု၌။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မက္ကဋိဝတ္ထုံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤ ဝိနီတဝတ္ထု၌။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ အာရောစေသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အနုပညတ်ဝတ္ထု၌။ သယံ အာရောစနေ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကြားရာ၌လည်း။ ကာရဏံ၊ကို။ "ဘဂဝတာ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာပိ၊ တို့သည်လည်း။ အညေ ဧဝ၊ ဝိနီတဝတ္ထု ရဟန်းတို့မှ တပါးသောရဟန်းတို့သည်သာတည်း။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညေ၊ တပါးဖြစ်ကုန်သနည်း။ တတ္ထ၊ ထို အနုပညတ်၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဣဓ၊ ဤ ဝိနီတဝတ္ထု၌။ တေ ဧဝ၊ ထို ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညေ၊ တပါးရဟန်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။

၆၇-၈။ ဥတ္တာတိ၊ ကား။ အပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မမေးမူ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဥတ္ထာ၊ သိတော်မူ၍။ ပေါက္ခရန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဘောရိ ပေါက္ခရံ ဝိယ၊ဘောရိပေါက္ခရ-သဒ္ဒါကဲ့သို့။ သရီရံ၊သရီရ-အနက်ကို ဟောသော ပေါက္ခရ-သဒ္ဒါတည်း။လောကိယာ၊ လူတို့သည်။ အ ဝိကလံ၊ မချို့တဲ့သော ကိုယ်ရှိသောသူကို။ သုန္ဒရန္တိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ၊ ဟူသော။ ပဌမေန အတ္ထေန၊ ပထမ အနက်ဖြင့်။ ဝိသိဋ္ဌကာယစ္ဆဝိတာယ၊ ထူးသော ကိုယ်အရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုတိယေန အတ္ထေန၊ဖြင့်။ ဝဏ္ဏသုန္ဒရတာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ "ဥပ္ပလဂဗ္ဘဝဏ္ဏတ္တာ၊ ကြာတိုက်နှင့်တူသော အဆင်းရှိသောကြောင့်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတိ နာမံ၊ ကို။လဘိ၊ ရ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊

အရှင်မမွှသိရိစီရင်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နီလုပ္ပလဝဏ္ဏာ ကာယစ္ဆဝိတိ ဝစနံ၊ ဟူသော သဒ္ဒါသည်ကား။ သာမစ္ဆဝိ˚၊ ရွှေသော အရေအဆင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ လောကေ ပန၊ ၌ကား။ "ဥပ္ပလသမာ၊ ကြာနှင့်အတူ။ ပသတ္ထသာမာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ရွှေသောအဆင်းရှိ၏။"ဣတိ ဝစနတော၊ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ "ယာ သာမာ၊ အကြင် ရွှေသောအဆင်းသည်။ သမဝဏ္ဏာ[၁]၊ ကြာနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ သာမတနုမဇ္ဈာ၊ ရွှေသောအဆင်း, စည်းသောခါးရှိ၏။ သာမာ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသော မိန်းမသည်။ မမ၊ ငါ ၏။ ပါရိစရိယာယ၊ အလုပ်အကျွေးအလို့ငှါ။ သဂ္ဂေန[၂]၊ နတ်ပြည်၌။ ဝါ သော၊ နေရာ၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သာမစ္ဆဝိကာ၊ ရွှေသော အရေအဆင်းရှိသော မိန်းမသည်။ ဣတ္ထီနံ၊ မိန်းမတို့တွင်။ ပသတ္ထာ၊ ချီးမွမ်း အပ်သော မိန်းမဖြစ်၏။ "ယာဝဿာ နံ အန္ဓကာရ"န္တိပိ၊လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠ်ရှိ၏။ (ယာဝဿာ အန္ဓကာရော-ဟု အဋ္ဌကထာပါဠ် ရှိရင်း)။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကိလေသကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေသု၊ တို့၌။ န လိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ၊ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။(စပ်၍ပေး)။

၆၉။ ဣတ္ထိလိင်ႋ ပါတုဘူတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ပါတုဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တဥ္စ ခေါ၊ထို မိန်းမသဏ္ဌာန်၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည် လည်း။ ပုရိသိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အန္တရဓာနေန၊ ကွယ်သဖြင့်။ ဣတ္ထိန္ဒြိယဿ၊၏။ ပါတုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပုရိသိန္ဒြိယပါတုဘာဝေပိ၊ ပုရိသိန္ဒြေ ထင်ရှားဖြစ်ရာ၌ လည်း။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတေန၊ ထို ဣတ္ထိလိင်ႋ ပါတုဘူတံ—ဟူ သောပါဠ်ဖြင့်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့အား။ ပုရိသိန္ဒြိယံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ စင်စင်လျှင်။ (၁၁၃) ပုရိသသဏ္ဌာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယထာ စ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကဿစိ၊ အချို့သော။ ပဏ္ဍကဿ၊၏။ ပုရိသိန္ဒြိယေန၊နှင့်။ ဝိနာပိ၊ လည်း။ ပုရိသသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ ဧတေသံ၊ထို လိင်ပြန် သော မိန်းမ ယောကျ်ားတို့အား။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပန ဣတ္ထိန္ဒြိယံ ဝါ၊ ထို ဣတ္ထိန္ဒြေ သည်လည်းကောင်း။ တံ ပန ပုရိသိန္ဒြိယံ ဝါ၊ ထို ပုရိသိန္ဒြေသည်လည်း ကောင်း။ အန္တရဓာယန္တံ၊ ကွယ်သည်ရှိသော်။ မရန္တာနံ၊ သေကုန်သော

၁။ သာမဝဏ္ဏာ-(ဆဋ္ဌ)　　၂။ ပါရိစရိယာ သဂ္ဂေ (ဆဋ္ဌ)

သူတို့၏။ အန္တရဓာနံ ဝိယ၊ သို့။ ပဋ္ဌိလောမက္ကမေန၊ ပဋ္ဌိလောမအစဉ်ဖြင့်။ သတ္တရသမစိတ္တက္ခဏတော၊ တဆယ့်ခုနစ်ချက်မြောက်သော စိတ္တက္ခဏမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သော။ ဣန္ဒြိယေ၊သည်။ နိရုဒ္ဓေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ ဝိသဘာဂိန္ဒြိယံ၊ သဘောမတူသော ဣန္ဒြေသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာနိဒ္ဒံ၊ ပြင်းစွာသော အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကန္တဿေဝ၊ သက်စဉ်သာလျှင်။ အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဝိသဘာဂိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ပါတုဘဝတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

[မဟာနိဒ္ဒံ ဩက္ကန္တဿ ယေဝ-ဟူ၍ ဋီကာပါဌ်ရှိ၏။ ထိုပါဌ်ကို-မဟာနိဒ္ဒံ၊ ကို။ဩက္ကန္တဿ ဧဝ၊ သက်ကုန်စဉ်လျှင်။ အဿ-ဟု ပေးရာ၏။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ရတ္တိဘာဂေ နိဒ္ဒံ ဩက္ကန္တဿ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တံယေဝ ဥပဇ္ဈံ တမေဝ ဥပသမ္ပဒ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တိနီ ဣဝ၊ ဘိက္ခုနီမ၏ အထံ၌ ပဉ္စင်းခံသော ဘိက္ခုနီမ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကဲ့သို့။ အဿ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ ဥပဇ္ဈာယာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါစရိယာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်သူနည်း။ ဘိက္ခုနီ ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ အာစရိယာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ ကတ္ဝာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ တာသံ၊ ထို ဘိက္ခုနီမတို့၏။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာစရိယဝတ္တဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကာတဗ္ဗံ နု ခေါ၊ ပြုရမည်လော။ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ၊ ဤ ဘိက္ခုနီအဖြစ်မှ လိင်ပြန်သော ရဟန်းသည်။ သဒါ၊ မပြတ်။ သာယံ ပါတံ၊ ည နံနက်။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ကာတဗ္ဗာ နု ခေါ၊ ပြုအပ်မည်လော။ တာဟိ စ၊ ထို ဘိက္ခုနီတို့သည်လည်း။ ဣမဿ၊ ဤ လိင်ပြန်သောရဟန်း၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထို တမေဝုပဇ္ဈံ-စသော ပါဌ်သည်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီဟိ သင်္ဂမိတု"န္တိ ဝစနေန၊ ဟူသောပါဌ်နှင့်။ ဝိနာဘာဝဒီပနတော၊ ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ပြီ။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ န စ ကာတဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထမေဝ၊ ဤသို့ ပြခြင်းငှါလျှင်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တံယေဝ ဥပဇ္ဈ"န္တိအာဒိ၊ ကို။ဝုတ္တံ၊

၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတွင်။ ဘိက္ခုနိဟိ သင်္ဂမိ
တုန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်းသည်။
ဟုတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနိဟိ ဧဝ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
သင်္ဂမိ၊ အညီအညွတ်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ ပါဠိလေသေန၊ ဤသို့သော
ပါဠိအမြွက်ဖြင့်။ တဿာ ဧဝ၊ ထို ဘိက္ခုနီမအားလျှင်။ ဂါမန္တရာဒီဟိ၊ တို့
ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သင်္ဂမိတုံ၊ပေါင်းခြင်းငှါ။သက္ကာ၊၏။ ဘဂဝ
တာ၊ သည်။ယဋ္ဌ ဂမနံ၊ အကြင်သို့ သွားခြင်းကို။အနုညာတံ၊ ၏။တံ ဂမနံ၊ကို။
နိဿာယ၊ ၍။ ဂါမန္တရာဒိပစ္စယာ၊ ဂါမန္တရ-အစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိ
သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝါ၊ ဂါမန္တရအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။
အာပတ္တိ၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိရာအံ့နည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အာပတ္တိယံ၊ ၌။ န နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မမူ။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်သာ
လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။
"ယာ အာပတ္တိယော ။ပ။ အနာပတ္တိ"တိ ပါဠိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဂါမန္တ
ရာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ လျှင်
တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယာ တာ အာပတ္တိယော၊
တို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ အ သာဓာရဏာ၊မဆက်
ဆံကုန်။ တောဟိ ဧဝ၊ ထိုအာပတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
ဘိက္ခုနိဟိ၊ တို့သည်။ သင်္ကမန္တိယာ၊ ပြောင်းသွားသဖြင့်။ ဝါ၊ ပြောင်းသွား
သောကြောင့်။ ယာ စ ဂါမန္တရ နဒီပါရ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသ ဂဏာဩဟီယနာ
ပတ္တိယော၊ အကြင် ဂါမန္တရအာပတ်, နဒီပါရအာပတ်,ရတ္တိဝိပ္ပဝါသအာပတ်,
ဂဏာဩဟီယနအာပတ်တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဟိ အာပတ္တိဟိ၊
တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ။ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာဓာ
ရဏတာ၊ သာဓာရဏအဖြစ်ဖြင့်။ အာပတ္တိယေဝ၊အာပတ်သင့်သည်သာတည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သောအနက်ပေါ်
လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
သင်္ကန္တာယ၊ ပြောင်းသွားသော။ တဿာပိ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ၏ လည်း။ တာ၊
ထို သွားဖော်ဖြစ်သောရဟန်းမတို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဒုတိယာ၊ ဂါမန္တရ၌

တည်သော တပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ သက်န္တိယာ^၁၊ ပြောင်းသွားပြန်သောကြောင့်။ ဂါမန္တရာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အနာပတ္တိ ဧဝ၊ အာပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမဿ၊ ဤအနက်၏။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဂါမန္တရအာပတ် စသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဂါမန္တရာပတ္တာဒိဝတ္ထုံ၊ ဂါမန္တရအာပတ် အစရှိသည်တို့၏ ဝတ္ထုကို။ သဥ္စိစ္စ၊ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထို သွားသောကာလ၌။ အဇ္ဈာစရန္တိပိ၊ လွန်ကျူးသော်လည်း။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ လိင်္ဂပါတုဘာဝေန၊ လိင်ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဟူသော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ အနာပဇ္ဇနတော၊ မရောက်သောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိဖြစ်၏။ အနာပဇ္ဇနဌေနေဝ၊ မရောက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဝုဋ္ဌာတိ နာမ၊ အာပတ်မှ ထသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယောဂီ၊ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (၁၁၄) အနုပ္ပန္နေ ဧဝ၊ မဖြစ်သေးသည်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ နိရောဓေတိ ယထာ၊ ချုပ်စေသကဲ့သို့။ အဗန္ဓနေသပိ၊ မဖွဲ့သေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ပတ္တော၊ ကို။ ''ဥဒ္ဓိနပဥ္ဖဗန္ဓနော'' တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗသော ဝါ ပန၊ အချင်းခပ်သိမ်းဖြင့်မူလည်း။ န သာဝေတိ၊ မကြား။ သိက္ခာ၊ ကို။ အပစ္စက္ခာတာ၊ မချအပ်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣမ၊ ဤ လိင်ပြန်သောဘိက္ခုနီမ ပြောင်းသွားသောအရာ၌။ အနာပန္နာပိ၊ မသင့်သေးသည်လည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဝုဋ္ဌိတာ နာမ၊ ထ သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သာ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဟသေယျာပတ္တိ၊ သဟသေယျအာပတ်သို့။ အနာပဇ္ဇန္တိပိ၊ မရောက်သော်လည်း။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သင်္ဂမိတုံ၊ ပေါင်းခြင်းငှါ။ သက္ကော တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ-ကတ္ဝာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ''ဥဘိန္နမ္ပိ သဟသေယျာပတ္တိ ဟောတိ'' တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ''အပရေဟိပိ စတူဟာကာရေဟိ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ သံဃမဇ္ဈေ ဂဏမဇ္ဈေ ပုဂ္ဂလဿ သန္တိကေ လိင်္ဂပါတုဘာဝေန'' တိ၊ဟူ၍။ တော၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ''အတ္ထာပတ္တိ အာပဇ္ဇန္တော ဝုဋ္ဌာတိ ဝုဋ္ဌဟန္တော အာပဇ္ဇတိ'' တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ပါဠိ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ (ထည့်)။ သဟသေယျာဒိံ၊ သဟသေယျ

၁။ သင်္ကန္တိယာ (ဆဋ္ဌ)

အစရှိသောအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အသာဓာရဏာပတ္တိဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်း ထခြင်းနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဉ္စနေ့သတိကာံ၊ ရွာမှ ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ ကွာသော ကျောင်းသည်။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမဝိဟာရတော၊ အစွန်ဖြစ်သော ကျောင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိယာ၊ ဝင်သော ဘိက္ခုနီမအား။ ဂါမန္တရံ၊ ဂါမန္တရ အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သံဝိဒဟနံ ပရိမောစေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဒ္ဓါနဂမနသံဝိဒဟနံ၊ အစွန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားအံ့—ဟူသော တိုင်ပင်ခြင်းကို။ အ ကတွာ၊ မပြုမူ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

[ဤတွင် အဋ္ဌကထာ၌ ကတ္တာရဒဏ္ဍ ဂဟေတွာ သံဝိဒဟနံ ပရိမောစေတွာ ။ပ။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သစေ ဗဟိဂါမေ ဒူရေ ဝိဟာရော ဟောတိ- ဟု ရှိ၏။]

တာ၊ ထို သင်္ဂါဟိက လဇ္ဇိနိယဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို။ ကောပေတွာ[1] ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ "ပရိပုဏ္ဏဝဿသာမဏေရေနာ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပရိပုဏ္ဏဝဿဿ၊ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော သာမဏေ၏။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝိယ၊ သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဝိနယကမ္မံ ကတွာ ဌပိတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတွာ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိကပ္ပိတာနံ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုမူ၍ ထားအပ်ကုန်သော သပိတ် သင်္ကန်းတို့၏။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ရှိသော်။ နိဿဂ္ဂိယတာ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ နိဿဂ္ဂိယအာပတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပုန ပဋိဂ္ဂဟေတွာ သတ္တာဟံ ဝဋ္ဋတိ တိ ဣဒံ၊ ဝဋ္ဋတိ—ဟူသော စကားကို။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ သန္နိဓိံ ဘိက္ခုနီဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတု" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနပေက္ခဝိဿဇ္ဇနေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အနပေက္ခဝိဿဇ္ဇနေန ဝါ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ စွန့်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေန ဝါ၊ တဖန်အကပ် ခံသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိ ဿာမိ၊ စားအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပက္ခမာနတ္တကာလေ ။ပ။ ယာရတ္တိံ မာနတ္တမေဝ ဒါတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်သောကာလ၌။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာယ၊ မဖုံးလွှမ်းသော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဋိစ္ဆန္နာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊

၁။ ကောပေတွာပိ။ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ မာနတ္တံ၊ ကို။ နော ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။နော၊ ငါတို့၏။ လဒ္ဒိ၊ အယူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။

ပရိဝါသဒါနံ နတ္ထိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဆာဒနာသမ္ဘဝတော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီ. သည်။ အသာဓာရဏ်၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ ပါရာဇိကာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပုရိသလိင်ႋ၊ ကို။ သစေ ပဋိလဘတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အနုပဗ္ဗဇိတွာ၊ တဖန် ရဟန်းပြု၍။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ၌။ ဌိတော၊ အံ့။ သဟသေယျာပတ္တိံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဝိဗ္ဘန္တာယ၊ လူထွက်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ပုရိသလိင်ေ၊ သည်။ ပါတုဘူတေ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ်သော်။ ဘိက္ခုသု၊ တို့၌၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပါရာဇိကံ၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ အဝိဗ္ဘန္တ မာနသာ၊ လူထွက်မဟုတ်သော။ ဂဟဋ္ဌဿဝ၊ လူသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခုနီဒူသကဿ၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသောသူ၏။ ဣတ္ထိလိင်ႋ၊ သည်။ သစေ ပါတုဘဝတိ၊ အကယ်၍ ထင်ရှားဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရ။ (၁၁၅) ပုန၊ တဖန်။ လိင်ပရိဝတ္တေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ ဇာတေ၊ သော်။ ဘိက္ခုသု ဝါ၊ တို့၌မူ လည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ဣတိ၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ လိင်ပရိဝတ္တေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုလိင်ပြန်သော ရဟန်းသည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဝိဗ္ဘမိတွာ၊ ၍။ ဣတ္ထိလိင်ႋ၊ ကို။ စေ ပဋိလဘေယျ၊ အကယ်၍ တဖန် ရအံ့။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဥဘယတ္ထ၊ ရဟန်းမိန်းမ, ရဟန်းယောကျ်ား နှစ်ပါးတို့၌။ ပါရာဇိက ဘာဝံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တတ္တာ၊ မရောက်ကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဒွါဒသဝဿာ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ပုရိသ လိင်ႋ၊ ကို။ ပဋိလဘေယျ၊ အံ့။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု ဝေ၊ ရဟန်းပင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ အာဂတော၊ လာလတ်သော်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပရိပုဏ္ဏဝီသတိဝဿတ္တာ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်မပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ လိင်ပရိဝတ္တေ၊ လိင်ပြန်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ လဘတိ၊၏။ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ကတဒွါဒသသင်္ဂဟာ၊

ပြုအပ်သော တဆဲ့နှစ်နှစ်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော။ ဒါရကဿ၊ ၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဂိဟိဂတာ၊ လူ၏အလားသို့ ရောက်ဘူးသော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပရိပုဏ္ဏဒွါဒသဝဿာ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်ပြည့်သော မိန်းမကို။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ ကိရ၊ ပဉ္စင်းခံအပ်သတတ်။ (ဤတွင် ဝေ ကတဒါရသင်္ဂဟဿ စေ ဒါရကဿ — ဟူ၍ ပါဌ်ရှိ၏။ ပြုအပ်သော မယား၏ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်ခြင်းရှိသော-ပေးလေ)။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂန္တရဓာနေန၊ မိန်းမလိင် ကွယ်သဖြင့်။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ မူလည်း။ ပုရိသလိင်္ဂန္တရဓာနေန၊ ဖြင့်။ ပက္ခပဏ္ဍကဘာဝေ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ သော၊ ဤ လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ န နာသေတဗ္ဗာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်။ ဘိက္ခုဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ န နာသေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပကတိဘာဝါပတ္တိသမ္ဘဝါ၊ ပကတိသဘောသို့ ရောက်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သော ကြောင့်တည်း။ ပကတိပဏ္ဍကံ ပန၊ ကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ပဏ္ဍကော နာမ နာသေတဗ္ဗော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ ကို။ သံဝါသ နာသနာယ၊ သံဝါကိုသဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတရော၊ လိင်ကွယ်သော ပဏ္ဍုက်ကို။ ဥဘယနာသနာယ၊ လိင် သံဝါသနှစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ တည်း။ တေသံ၊ ထို လိင်ပြန်သော ပဏ္ဍုက်တို့၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပကတိဘာဝေ၊ သည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ ဝေ သတိ၊ သော်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ။ပ။ဘိက္ခုနီဟိ သင်္ဂမိတုန္တိ၊ ဟူ၍။ အယံ ဝိဓိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော အစီအရင် သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ နေသံ၊ ထို လိင်ကွယ်သော ပဏ္ဍုက်တို့၏။ လိင်္ဂန္တရံ၊ လိင်အထူးသည်။ သစေ ပါတုဘဝေယျ၊ အံ့။ ဝေ သတိ၊ သော်။ သော စ ဝိဓိ၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်လည်းကောင်း။ ယာ အာပတ္တိယော ဘိက္ခူနံ။ပ။အသာဓာရဏာဟိ အနာပတ္တီ တိ၊ ဟူ၍။ အယံ ဝိဓိ၊ ဤ အစီအရင်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ "ပဌိလာဘေန၊ တဖန်ရသည် နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပုရိမံ၊ ရှေ့သဘောကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်သဘော၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဝိညတ္တိယော၊ တို့သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ပညတ္တိယော၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ပဋိလာဘေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်သဘောကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ပုရိမေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဝိညတ္တိယော၊ တို့သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိဒသာပ်၊ အစရှိသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ယထာဝုတ္တာပိဓိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အမှာကံ၊ တို့၏။

ခန္ဓိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုရိသလိင်္ဂံ ဝါ။ လည်းကောင်း။ အန္တရဓာယန္တံ၊ ကွယ်သည်ရှိသော်။ သကလမ္ပိ သရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အန္တရဓာယတိ ကိံ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ သယမေဝ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဣတ္ထိလိင် ပုရိသလိင်သည်သာလျှင်။ အန္တရဓာယတိ ကိံ၊ လော။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင် စောဒက ဆရာ၏။ စောဒနာ၊ စောဒနာသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှဖြစ်၏။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ သကလသရီရံ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယဒိ အန္တရဓာယတိ၊ အံ့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စုတေ သေသောကြောင့်။ သာမညာ စ၊ ရဟန်းအဖြစ် မှလည်း။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တော၊ ပဉ္စင်းခံပြန်သည်ရှိသော်။ဩပပါတိကော၊ဥပပါတ်ပဉ္စင်းအဖြစ် သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ သယမေဝ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဣတ္ထိလိင် ပုရိသလိင်သည်သာ။ အထ အန္တရဓာယတိ၊ အကယ်၍ ကွယ်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သော စ ဘာဝေါ၊ ထို ဣတ္ထိဘော ပုမ္ဘောသည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ဣတ္ထိန္ဒြိယာဒီနိ၊တို့သည်။သကလမ္ပိ သရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကိုလည်း။ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့၍။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ခဏိကရောဓော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထို ဣတ္ထိလိင် ပုရိသလိင်တို့၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တဒေါသပ္ပသင်္ဂါဘာဝေါ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်၏ လျှဉ်းပါးခြင်း၏ မရှိခြင်းကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။အညမညသံသဋ္ဌပ္ပဘာနံ၊အချင်းချင်း ရောယှက်သောအရောင်ရှိကုန်သော။ ဒီပါနံ၊ ဆီမီးတို့၏။ ဧကပ္ပဘာနိရောဓေပိ၊အချို့သော အရောင်ချုပ်သော်လည်း။ ဣတရိဿာ၊ တပါးသော ဆီမီး အရောင်၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့။ သေသသရီရဋ္ဌာနံ၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ ပုရိသိန္ဒြေတို့မှကြွင်းသော ကိုယ်အရပ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို ဣတ္ထိလိင် ပုရိသလိင်ကွယ်ရာ၌။ဌာနံ၊တည်ရာသည်။ဟောတိ၊၏။ဣတိ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

(၁၁၆) ၇၁–၂။ မုစ္စတု ဝါ မာ ဝါ ဒုက္ကဋမေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မောစနရာဂါဘာဝတော၊ မောစနရာဂ၏ မရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ အဝိသယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အ သာဒိယနံ နာမ၊ မသာ

၁။ သောဒိ (သင္ဂ)

ယာခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေရူပေ၊ သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မေထုနဓမ္မော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော မိန်းမ,ယောကျ်ားတို့၏။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်။ နိပ္ဖဇ္ဇတိ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "တဿ၊ ထို မေထုနဓမ္မ၏။ ဒွယံ ဒွယသမာပတ္တိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တွံ၊ သည်။ မာ ဝါယာမ၊ လုံ့လ မပြုလင့်။ဧဝံ၊ ဤသို့ သင် လုံ့လမပြုသဖြင့်။တေ၊အား။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "အာပတ္တိ တွံ ဘိက္ခု အာပန္နော ပါရာဇိက"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ တေ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်။ အကိရိယမ္ပိ၊ သမုဋ္ဌာန်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို။ ယေဘုယျသိကာယ ၂၊ ယေဘုယျနည်းကို မှီးသောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ယေဘုယျနည်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကိရိယန္တိ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ။

၇၃-၄။ "ပါရာဇိကာဘယေန၊ ပါရာဇိကအာပတ်မှ ကြောက်သဖြင့်။အာကာသဂတမေဝ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ပဝေသနာဒီနိ၊ သွင်းခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ သဟသာ၊အဆော တလျှင်။ တာလုကံ ဝါ၊ အာစောက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿံ ဝါ၊ နံပါးကို လည်းကောင်း။ အင်္ဂဇာတံ၊ ကို။ စေ ဖုသတိ၊ အကယ်၍ထိစေအံ့။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ န မေထုနရာဂတ္တာ၊ မေထုနရာဂ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းရာ၏။ ဒန္တာနံ၊ သွားတို့၏။ ဗာဟိရဘာဝေဝ၊ သည်။ ဩဋ္ဌာနံ၊ နှုတ်ခမ်းတို့၏။ ဗာဟိရဘာဝေ ဝိယ၊ သို့။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု မေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဗဟိနိက္ခန္တဒန္တေ ဇိဝှါယ ထုလ္လစ္စယ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တံ ပုဂ္ဂလံ ဝိသညိံ ကတွာ"တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထို ဘီလူးပူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိတ္တစိတ္တော နာမ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿိတံ၊ ဤသို့ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော ပန ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ န ဝိသညီကတော၊ မိန်းမောခြင်းကို မပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အာပတ္တိနေဝ၊ ၏။

၁။ ၇၃၅ (သ၄) ၂။ ယော ပုဂ္ဂလော ယန (သ၄)

အင်္ဂဇာတဿ၊ ၏။ ဓာတုဃဋ္ဋနစရိယာကိတ္တိကာဒိသညာယ[၁]၊ ဓာတ်တို့၏ထိခြင်း လှုပ်ခြင်း ရွေ့ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသောအမှတ်ဖြင့်။ သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။ မေထုနသညာယ၊ ၏။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဝိသညီပက္ခမေဝ၊ ဝိသညီ အဖို့သို့သာလျှင်။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိစ္ဆာယာ၊ အနာပတ္တိ အရိပ်ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ "တံ မေထုနံ၊ သည်။ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ အမနုဿဿ၊ နတ်ဘီလူး ၏။ မေထုနံ မဒေ၊ မေထုန် ဖြစ်ယောင်တကား"။ ဣတိ၊ သို့။ ဉတွာပိ၊ လျက်လည်း။ သာဒိယန္တဿ၊ သာယာသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ ဧဝ။ အာပတ်သင့်သည်သာတည်း။ ပဏ္ဍကဿ မေထုနဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဏ္ဍကဿ၊ ၏။ ဝစ္စမဂ္ဂေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ မုခေ ဝါ၊ ခံတွင်း၌လည်းကောင်း။ (မေထုနံ ဓမ္မံ-ကို စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌။ သာမိ ဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ အဝေဒယန္တဿ၊ မခံစားတတ်သော ရဟန်းအား။ သေဝနစိတ္တဝသေန၊ မှီဝဲလိုသောစိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာပတ္တိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနေဝ[၂]၊ ထို သေဝနစိတ်ဖြင့်လျှင်။ သေဝနေ ဝိယ၊ မှီဝဲရာ၌ကဲ့သို့တည်း။

ဥပဟတိန္ဒြိယဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ "ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ သော အာရောစေသိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဒုဝိဓော၊ သော။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်သွယ်သော ပါဌ်တို့တွင်။ "အာရောစေသု"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တပါဌော၊ ဆိုသောပါဌ်သည်။ ဝေဒိယိ ဝါ သော ဘိက္ခဝေ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ အညထာ၊ အာရောစေသုံ-မှတပါးသော အာရောစေသိ- ဟူသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္တော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ "အာပတ္တိံ ဘိက္ခူ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ "ဝေဒိယာ ဝါ"တိ၊ ဟူ၍။ ဒိပဝါသိနော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ နေသောသူတို့သည်။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ် ကုန်သတဲ့။ မေထုနံမဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပယောဂေါ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒယော၊ လက်ကိုကိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထို မေထုန ပါရာဇိကာ၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ဒုက္ကဋ်သည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ ပုရိမပဒေန၊ နှင့်။ သမ္ဗန္ဓော၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ အဿ၊ ထို မေထုနပါရာဇိကာ၏။ ပုဗ္ဗ ဘာ ဂေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ သီသံ၊ အရင်းသို့။ န ပါပုဏာတိ၊

[၁]။ စရဏဃဋ္ဋနကာရိသညာယ (?) [၂]။ သန္တေနေဝ (ဆဌ)

မရောက်။ တာဝ၊ လောက်။ ဒုက္ကဋ္ဌေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ—သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သီသံ နာမ၊ ကား။ မဂ္ဂပဋိပါဒနံ၊ မင်္ဂကျစေခြင်း တည်း။ "သီသံ န ပါပုဏာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောက်။ ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ကဋ္ဌေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ (၁၁၇) လိခိတံ၊ ရေး အပ်၏။ ဥစ္စာလိင်္ဂပါဏကဒဋ္ဌေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘာဝနိဒ္ဒေသပစ္စယော၊ ဘော အနက်၌ တပစ္စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဒဋ္ဌေန ဒံသေန ခါဒနေနာတိ ပဒတ္တယံ၊ ဤပုဒ်သုံးခုအပေါင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။

၇၆—၇။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ သင်္ကမသီသေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ ယုဒ္ဓမုခေ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို အဦးပြုရာ၌။ ဝါ၊ စစ်မျက်နှာအပြင်၌။ယောဓပုရိသော ဝိယ၊ ထိုးပစ်သော ရဲရင့်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။"သင်္ကမသီသယောဓော ဘိက္ခု"တိ၊ ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ရုက္ခသူစိဒ္ဒါရံ၊ သစ်ကျည်လျှိုသော တံခါးကို။ ဉပိလဝါယ၊ ပိတ်သဖြင့်။ ဝါ၊ သစ်ကျည်လျှိုသဖြင့်။ သံဝရိတဗ္ဗံ၊ ပိတ်အပ်၏။ ဧကေန ဝါ၊ တခုသောဆူးခက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ကဏ္ဍကေဟိ ဝါ၊ ဆူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ထကိတဗ္ဗံ၊ ပိတ်အပ်သော။ ကဏ္ဍကဒွါရံ၊ ဆူးတံခါးကို။ (ဤကဏ္ဍကဒွါရ်-အဋ္ဌကထာ အချို့မှာ မရှိ)။ ဒုဿဒွါရဉ္စ၊ ပုဆိုးတံခါးသည်လည်း။ သာဏိဒွါရဉ္စ၊ တင်းတိမ် တံခါးသည်လည်း။ ဒုဿသာဏိဒွါရံ၊ ပုဆိုးတံခါး တင်းတိမ်တံခါး။ "ကိလဉ္စ သာဏိ"တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ သော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဒုဿသာဏိယမေဝ၊ ပုဆိုးတင်းတိမ်တံခါး၌လျှင်။ သင်္ဂဟေတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧကသဒိသတ္တာ၊ တခုတည်းနှင့် တူသောကြောင့်သာ။ ဧကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။(ဧကံ ဒုဿသာဏိဒွါရမေဝ၌ ဧကံ-ဟု ဆိုအပ်သော်လည်း ပုဆိုးတင်းတိမ်အများပင်ဖြစ်သော်လည်း ဖွင့်အပ်သည်ပင်-ဟူလေ)။ အာကာသတလေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟမ္မိယတလေ၊ ဟင်းလင်းပြင်၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အယံ ဟေတ္ထ သခေပေါတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝက္ခမာနံ၊ ဆို အပ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ကိံ ... နိသိန္နာ ဟောန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ နိပန္နာနံ၊ အိပ်... သူတို့အား။ အာပုစ္ဆနံ၊ ပန်ခြင်းသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ "... ကုန်၏။ "ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ စ န ဥဋ္ဌာတိ၊ တဿ အာပတ္တိ ဝေါ"တိ၊ ဟူ၍။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ လည်း၊ အနာ

ဒရိယဒုက္ကဋာပတ္တိ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထို ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ-ဟူသော ပါဌ်၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ "ရတ္တိံ ဒွါရံ ဝိဝရိတွာ နိပန္နော အရုဏေ ဥဂ္ဂတေ ဥဋ္ဌဟတိ၊ အနာပတ္တိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ "အနာဒရိယဒုက္ကဋာပိ န မုစ္စတီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဣတရသ္မာ၊ အနာဒရိယအာပတ်မှတပါးသော။ ဒုက္ကဋာ၊ ဒိဝါနိပဇ္ဇန-ဒုက္ကဋ်မှ။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ စ န ဥဋ္ဌာတိ၊ အာပတ္တိ ဝေါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနာဒရိယဒုက္ကဋံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝါတိ၊ ဟူ၍။ အဝဓာရဏတ္တာ၊ အဝဓာရဏနှင့် ဆိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ ပိုင်းခြားသောအခါမှ။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။(ထည့်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ "သုပတီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်း ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံ နိပဇ္ဇန္တောတိ ဣဒံ၊ ကို။ နိပဇ္ဇနကာလေ၊ ၌။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗဒုက္ကဋမေဝ၊ ရောက်အပ်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာပရိစ္ဆေဒပိုင်းခြားတိုင်းသော ကာလ၌။ န ဥဋ္ဌဟန္တဿ၊ မထသော ရဟန်းအား။ ဒွေ ဒုက္ကဋာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ "ရတ္တိံ၊ ၌။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အသံဝရိတွာ၊ မပိတ်မူ၍။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ထအံ့။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အနာဒရိယော၊ မရိုသေခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ။ ဧတ္ထပိ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ် ၌လည်း။ "နိပန္နော" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "အရုဏေ ဥဋ္ဌိတေ ဥဋ္ဌာဟီ" တိ၊ ဥဋ္ဌာဟိ-ဟူ၍။ န ဝုတ္တတ္တာ ကြောင့်။ ဧဝန္တိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ "မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ အနာဒရိယဒုက္ကဋမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တဒုက္ကဋံ၊ ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။"ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ အနာပတ္တိတိ ဣဒံ၊ ကို။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ အနိပန္နတ္တာ၊ မအိပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌။ သံဝရိတွာ၊ ပိတ်၍။ နိပန္နော၊ အိပ်စဉ်။ အရုဏုဋ္ဌာနသမယေ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ကောစိ၊ တစုံ

တယောက်သောသူသည်။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ (ထည့်)။ သစေ ဝိဝရတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဒွါရဇဂ္ဂနာဒီနိ၊ တံခါးကို သုတ်သင်ခြင်း စသည်တို့ကို။ အ ကတွာ၊ မပြုမူ၍။ နိပန္နဿ၊ အိပ်သော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ လျှင် တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာပတ္တိခေတ္တတ္တာ၊ အာပတ်ခေတ် ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်းသောသူသည်။ ဝိသညီ ဘူတော ဝိယ၊ မိန်းမောသကဲ့သို့။ ခိတ္တစိတ္တော နာမ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိ သောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုဘီလူးဖမ်းစားသော ရဟန်း အားလည်း။ ပါရာဇိကာပတ္တိတော၊ ပါရာဇိကအာပတ်အားဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အညတော၊ တပါးသောအာပတ်ဖြင့်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့ နည်း။ အနာပတ္တိယေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ယက္ခဂဟိ တကော ဝိယ၊ ကဲ့သို့၊ ဝိသညီဘူတောပိ၊ မိန်းမော တွေဝေသော ရဟန်း သည်လည်း။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။" ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ (၁၁၇) ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ သဉ္စိစ္စ၊ အိပ်လိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ နိပန္နော၊ အိပ်စဉ်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်းသော သူသည်။ ဝိသညီဘူတောပိ၊ မိန်းမောတွေဝေ မေ့လျော့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိပဇ္ဇနပယောဂက္ခဏေ ဧဝ၊ အိပ်ခြင်း ဟူသော ရှေးပယောဂအခါ၌လျှင်။ အာပန္နတ္တာ၊ သင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗန္ဓိတွာ နိပဇ္ဇာပိတော ဝ မုစ္စတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယက္ခဂဟိတကာဒီသွေဝ၊ ယက္ခဂဟိတက အစရှိသည်တို့၌သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ သောပိ၊ ထို ဖွဲ့၍အိပ်စေအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ သယနာဓိပ္ပါယော၊ အိပ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဝါ၊ အိပ်လိုသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောက်။ မုစ္စတိ၊ ၏။ (အချို့ ဋီကာပါဠ်၌ န မုစ္စတိ—ဟု ရှိ၏)။ ယဒါ၊ ၌။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းနိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ နိဒ္ဒါယိတုကာမတာယ၊ အိပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊ အိပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သယနာဓိပ္ပါယော ပန၊ အိပ်လိုခြင်းသည်ကား။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအိပ်သော အခါ၌။ သံဝရာပေတွာ ဝါ၊ ပိတ် စေမူ၍လည်းကောင်း။ ဇဂ္ဂါပေတွာ ဝါ၊ သုတ်သင်စေမူ၍လည်းကောင်း။ ဝါ၊ စောင့်ရှောက်စေမူ၍လည်းကောင်း။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။

ကတ္ဝာ ဝါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း။ နိဒ္ဒါယိတဗ္ဗံ၊ အိပ်ရာ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ နိဒ္ဒါယန္တေ၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ သဘာဂေ ဝါ၊ သဘောတူသောသူသည်။ စေ နတ္ထိ၊ အံ့။ န ပဿတိ ဝါ၊ အနီး၌မူလည်း မမြင်အံ့။ ဂန္တုံ ဝါ၊ ၎ါမူလည်း။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့။ စိရမ္ပိ၊ ကြာမြင့်စွာလည်း။ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝေဒနာဋ္ဌော၊ ဝေဒနာဖြင့် နှိပ်စက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနာဘောဂနေဝ၊ နှလုံးမသွင်းမိသဖြင့်လျှင်။ သယတိ၊ အံ့။ တဿ၊အား။ “အနာပတ္တိ ဝေဒနာဋ္ဋဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနေန၊. ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တဿာပိ အဝိသယတ္တာ အာပတ္တိ န ဒိဿတိ တိ ဇတ္တေ၊ ၌။ ဝိသညီဘာဝေနေဝ၊ ဝိသညီအဖြစ်ဖြင့်လျှင်။ သုပန္တဿ၊ အိပ်သော ရဟန်းအား။ “အနာပတ္တိ ခိတ္တစိတ္တဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ အာစရိယာပန ဇဝံ န ကထယန္တိတိ ဇတ္တေ၊ ၌။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ “န ဒိဿတိ”တိ၊ န ဒိဿတိ-ဟူ၍။ န ကထယန္တိ၊ဆိုတော်မမူကုန်။ သညံ၊ သညာကို။ အပ္ပဋိလဘိတွာ၊ မရ၍။ ယဒိ သယတိ၊ အကယ်၍ အိပ်သည်ဖြစ်အံ့။ အဝသဝတ္တတ္တာ၊ မိမိအလိုသို့ မလိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ သညံ၊ သညာကို။ ဝါ၊ အမှတ်ကို။ ပဋိလဘိတွာပိ၊ ရလျက်လည်း။ ကိလန္တ ကာယတ္တာ၊ ပင်ပန်းနိုးသော ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သယနံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ သာဒိယန္တော၊ သာယာသည်ဖြစ်၍။ သစေ သုပတိ၊ အကယ်၍ အိပ်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝသဝတ္တတ္တံ၊ အလိုသို့မလိုက်သော အဖြစ်သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကထယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။

မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒေ၊ ၌။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်းစားသောသူသည်လည်းကောင်း။ ခိတ္တစိတ္တကော၊စိတ်ပျံ့လွင့်သောသူသည်လည်းကောင်း။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိပဇ္ဇာပိတော၊ အိပ်စေအပ်ပြီးသောသူသည်။ အသယနာဓိပ္ပါယတ္တာ စ၊ အိပ်ခြင်း၌ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာဋ္ဋတ္တာ စ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊သော်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာထေရဝါဒေါ စ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာထေရဝါဒသည်လည်း။သမေတိ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ တေသံ ဝိနိစ္ဆယာနံ၊ ထိုထိုသို့သော

အဆုံးအဖြတ်တို့၏။ ဝါ၊ ထိုထိုသို့ ဆုံးဖြတ်သော ဆရာတို့၏။ **အယမေဝ** အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်သည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိမထေရ် စီရင်သော အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ ယက္ခဂဟိတကောပိ၊ ဘီလူးဖမ်းစားသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိသညီဘူတောပိ၊ တွေဝေမိန်းမောသော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ န မုစ္စတိ နာမ၊ မလွတ်သည် မည်၏၊ သော၊ ထို ယက္ခဂဟိတက ဝိသညီဘူတဖြစ်သောရဟန်းသည်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ သညာပဋိလာဘတော၊ သညာကို ရသောကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ "ဗန္ဓိတွာ နိပဇ္ဇာပိတော ဝါ"တိ ကုရုန္ဒိဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ကေဘဂေန၊ တစောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ တခုသောနံပါးဖြင့်။ နိပန္နောပိ၊ အိပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ မုစ္စတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ အနိပန္နတ္တာ၊ မအိပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကုရုန္ဒိဝါဒေန၊ နှင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒေါ၊ သည်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဝသတ္တသာမညတော၊ အ ဝသဝတ္တအဖြစ် တူသောကြောင့်တည်း။ ကိဥ္စာပိ သမေတိ၊ အကယ်၍ကား ညီ၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သို့။ န ကထယန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။တေယေဝ၊ထို ဆရာတို့သည်သာလျှင်။နကထယန္တိ၊မဆိုကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ မဟာပဒုမတ္ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ န ကထယတိ၊ မဆို။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "မဟာပဒုမတ္ထေရေန"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒေ၊ ၌။ "ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်းသော ရဟန်းမည်သည်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။" ဣတိ ဧ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဩက္ကန္တနိဒ္ဒေါ၊ ဘဝင်သို့သက်ဝင်သော အိပ်ပျော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇာနန္တောပိ၊ မသိပဲလျက်လည်း။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ မဉ္စကံ၊ ညောင်စောင်းထက်သို့။ သစေ ပန အာရောပေတိ၊ အကယ်၍ တင်ငြားအံ့။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ အာပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ ယော ပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ပတိတွာ၊ လည်း၍။ တတ္ထေဝ၊ ထို လည်းရာ အရပ်၌သာလျှင်။ သယတိ၊ အိပ်၏။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ **အာပတ္တိ၊** သည်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား

အကြား၌။ ဇာနန္တဿာပိ၊ သိသော်လည်းကောင်း။ အဇာနန္တဿာပိ၊ မသိသော်လည်းကောင်း။ (၁၁၉) ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တာဝစနာနိ၊ ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို။ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "ဣမေ ကော မုစ္စတိ ကော န မုစ္စတီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယက္ခဂဟိတကော ဝါ၊ ဘီလူးဖမ်းသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ဝိသညီဘူတော ဝါ၊ တွေဝေမိန်းမောသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော ဧဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းသည်လည်း။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိပဇ္ဇာပိတော၀၊ အိပ်စေအပ်သော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တဿာပိ၊ ထို ဖွဲ့၍အိပ်စေသော ရဟန်းအားလည်း။ အဝသဝတ္တတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ န ကထယန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥမ္မတ္တကခိတ္တစိတ္တဝေဒနာဋ္ဋေသု၊ ရူးသောရဟန်း စိတ်ပျံ့လွင့်သောရဟန်း ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်ယောက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာပတ္တိယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကထယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသော စကားကို။ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ န အာရုဠှံ၊ ကိရ၊ မတင်သတတ်။ ဝါ၊ မတင်သော စကားဖြစ်သတတ်။ "ပဝေသနံ သာဒိယတီ"တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အကိရိယာပိ၊ အ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ သုနမာပိ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိညတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိက၌။ ကိရိယာ ဧဝ၊ ကိရိယာသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဌမပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၂–ဒုတိယပါရာဇိက

ဓနိယဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

ဂ၄။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ အတ္ထဝိနိစ္ဆယော၊ အနက် အဆုံး အဖြတ်ကို။ ဇဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။–ရာဇူဟိ ဧဝ၊ မင်းတို့ သည်သာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ "ရာဇ ဂဟ" န္တိ၊ ရာဇဂဟံ–ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမကေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ သမီ ပတ္တေန စ၊ သမီပ–အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။အဓိကရဏတ္တေန စ၊ အဓိကရဏ အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိလဒ္ဓဘုမ္မဝိဘတ္တိကေ၊ ရအပ်သော သတ္တမီ ဝိဘတ် သက်ရာရှိသော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ဂိဇ္ဈကူဋ– အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ စတူဟိ ဝိဟာရေဟိ၊ လေးပါးကုန် သော ဝိဟာရတို့ဖြင့်။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဉာတိ အဓိပ္ပါ ယော၊ တည်း။ တဿ၊ထို ရာဇဂဟေ–ဟူသောပုဒ်၏။ "ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိံသု" တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။တယော ဧဝ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လျှင်။ ဥ တ္တိံ ၊ဉ တ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂဏကမ္မံ၊ ဂဏကံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို သုံးယောက် ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဘိက္ခူ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဂဏကမ္မံ၊ ကို။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကိရိယတ္တာ ၊ သံဃာ သည် ဂဏကံကို မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို တယော ဇနာ သမ္ဗဟုလာ–အစရှိသောပါဠ်တို့၌။ ပရိယာယေန၊ ဝိနည်းပရိယာယ် အားဖြင့်။ သံဃဂဏပုဂ္ဂလကမ္မကောသလ္လတ္ထံ၊ သံဃကံ၊ဂိုဏ်းကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကံတို့၌ လိမ္မာစိမ့်သောငှါ။ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ ပကိဏ္ဏကနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံ ကမ္မံ၊ အကြင်သံဃ ကံကို။ သံဃော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းသည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တံ သံဃကမ္မံ၊ ထို သံဃကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို သို့သော ကံကို။ အပလောကနကမ္မံဿ၊ အပလောကန ကံ၏။ ကမ္မလက္ခဏေ ကဒေသံ၊ ကမ္မလက္ခဏာတစိတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဉာတရံ၊တပါးသော။ စတုဗ္ဗိဓမ္ပိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃကမ္မံ၊ သံဃ ကံကို။ သံဃော စ၊ သည်လည်း ။ ကရောတိ၊ ၏။ ဂဏော စ၊ ဂိုဏ်းသည်လည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလော စ၊ သည်လည်း။

၁။ န ကရောန္တိ ဣမိနာ ဝါ အကိရိယတ္တာ (သျှ)

ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ သံဃကမ္မံ၊ ထို သံဃကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့
သော ကံသည်။ ကိစ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။
ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ တံ ကမ္မံ၊သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရိဝါရဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊
၌။ ဒွေ တယော ဇနာ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။
ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို နှစ်ယောက် သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်။ နိသီဒိတွာ၊ အညီအညွတ်နေ၍။ ကတမ္ပိ၊ ပြုအပ်သော ကံသည်လည်း။
သံဃေန၊ သည်။ ကတ သဒိသမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ ပန ဝိဟာရေ၊ ၌ကား။ ဧကော၊ တယောက်တည်း
သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပေါသထ
ဒိဝသေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ နိသိန္နေန၊ ဆိုင်းလင့်
၍နေသဖြင့်။ ကတမ္ပိ၊ ပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်
သည်။သံဃေန၊ သည်။ကတသဒိသမေဝ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဓော ဝစနံ၊ ဤ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုနပိ၊ တဖန်
လည်း"ကောဘိက္ခုကေ(၁၂၀)။ပ။ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ ဝေါ"တိ၊ ဝေ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ကောဘိက္ခုကော၊ သော။ ဝိဟာရေ ပန၊ ၌ကား။ ဧကေန၊ တယောက်
သောရဟန်းသည်။ သာဝိတေပိ[၁]၊ ပြီးစေအပ်သော်လည်း။ ပုရိမကတိကာ၊ရှေး
ပြုသော ကတိကဝတ်သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ ဝေ၊ ငြိမ်းသည်သာလျှင်တည်း။
ယံ ဂဏကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂဏကမ္မံ၊ ကို။ သံဃော၊ သည်။ကရော
တိ၊ ၏။ ဂဏော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။
(တယော ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထာ။ပ။ကရိယန္တိ-ဟု ဋီကာပါဌ် ရှိ၏)။တယော၊
ကုန်သော။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထာ၊ တို့ကို။ အညေသံ၊ တို့၏။ သန္တိကော၊ ၌။
ကရိယန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကံ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယံ ဂဏကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂဏကမ္မံ၊ ကို။ ဂဏောဝ၊
ဂိုဏ်းသည်သာလျှင်။ကရောတိ၊၏။သံဃော၊သည်။ န ကရောတိ၊မပြု။ပုဂ္ဂလော၊
သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုသို့သော ဂဏကံကို။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါ
သထော၊ ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာရောစနဝသေန၊ ကြားသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ကရိယတိ၊ ၏။ (ကရိယတိ-လည်း ဋီကာပါဌ် ရှိ၏။ကရိယ
တိ၊ ပြုအပ်၏-ပင်ပေး)။တဿ၊ ထို အညမည အာရောစန ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၏။
ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယံ ပုဂ္ဂလကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ပုဂ္ဂလ

၁။ သာဝိတေပိ (ဆဋ္ဌ)

ကမ္မံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုအပ်သောကံကို။ ပုဂ္ဂလော၀၊ သည်သာလျှင်။ကရော တိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဂဏော၊ သည်။ န ကရော တိ၊ မပြု။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂလကံကို။ အဓိဋ္ဌာနုပေါသထ၀သေန၊ ဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယံ ဂဏကမ္မံ၊ အကြင် ဂိုဏ်းပြုအပ်သောကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂဏကမ္မံ၊ ကို။ ကေဝ္စော၀၊ အချို့သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂဏော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ ကေဝ္စော၊ သော။ ဂဏော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တတ္ထ၊ ထိုပြု မပြုသော ဂဏကံ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဒွေ ဝေ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ သည်သာလျှင်။ အညတ္တိကံ၊ ဉတ်မထားပဲ။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ အညတ္တိကံ၊ ဉတ်မထားမူ၍။ န က ရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ တယော၀၊ သုံးယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာ လျှင်။ သဉတ္တိကံ၊ ဉတ်ထားသည်ဖြစ်၍။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို သုံးယောက်မှ။ ဦနာ ဝါ၊ ယုတ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ အဓိကာ ဝါ၊ လွန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ န ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ တေန၊ ကြောင့်။ "တယော ဝေ ဟိ ဉတ္တိံ ဌပေတ္ဝာ ။ပ။ အကိရိယတ္တာ" တိ၊ ဟူ၍။ မယာ၊သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တယော ဝေ၊ တို့သည် သာလျှင်။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဖြင့်။သမ္ဗဟုလာ၊ မည်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသုံး ယောက်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ န သမ္ဗဟုလာ၊ မမည်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ကမ္မလက္ခဏံ၊ ကို။ တယော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ ကိစ္စာပိ ကရောန္တိ၊ ၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ပြုသော်လည်း။ တေဟိ ကတံ သံဃေန ကတသဒိသန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဧကေန ပရိယာယေန၊ တခုသော ပရိယာယ် နည်းဖြင့်။ တယော ဇနာ၊ တို့သည်။ ဝိနယပရိယာယေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သံဃော၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ တယောဝေဇနာ—အစရှိ သော စကားကို။ ဝိနယကမ္မံ။ ဝိနည်းကံကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လာဘံ ပန၊ လာဘ်ကိုကား။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အန္တမသော၊အယုတ်အားဖြင့်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အနုပသမ္ပန္နောပိ၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း။ "သံဃော" တိ သင်္ချံ၊ သံဃာ-ဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ ကိရ၊ ရောက်သတတ်။ ပဝါရဏာဒိ၀သသာ၊ ပဝါရဏာဝေနှ ၏။ အရုဏာုဂ္ဂမနသမနန္တရမေ၀၊ အရုဏ်တက်သည်၏အခြားမဲ့၌လျှင်။ "ပုဂ္ဂ ၀ဿာ" တိ၊ ဝါကျွတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥက္ကံသနယေန၊ ဥက္ကံသနည်း ဖြင့်။ ဝါ။ အလွန်ကိုပြသော နည်းဖြင့်။ "ပါဠိပဒဒိ၀သတော ပဏ္ဍ ယာ" တိ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေ၀၊ ယုံ့ကြောင့်

လျှင်။ "မဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ပဝါရဏာနေ့အရက်တက်သည်၏အခြားမဲ့၌ဝါကျွတ်သည်မှတပါးသောအပြား အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ အန္တရာယေန၊ အန္တရာယ် ကြောင့်။ အပဝါရိတာ၊ ပဝါရဏာမပြုသော ရဟန်းတို့ကို။ "ဝုတ္ထဝဿာ" တိ၊ ဝါကျွတ်ကုန်၏ဟူ၍။ န ဝုစ္စန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက် သည်။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ထမ္ဘာဒိ၊ တိုင်အစရှိသည်ကို။ ကဋ္ဌကမ္မန္တိ၊ သစ်ဖြင့်ပြု သော အမှုဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ တနုကံ၊ ငယ်သော။ဒါရုထမ္ဘံ၊ သစ်တိုင်ကို။ အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ မတ္တိကာ မယံ၊ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ပန၊ ဤ အရှင်ဓနိယမထေရ်သည်ကား။ တထာပိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ န အကာသိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "သဗ္ဗမတ္တိ ကာမယံ ကုဋိကံ ကရိတွာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေလမိဿာယ၊ ဆီနှင့်ရော သော။ တမ္ဗမတ္တိကာယ၊ နီသော မြေဖြင့်။ ဝါ၊ မြေနီဖြင့်။

(၈၅) "မာ ပစ္ဆိမာ ဇနတာ ပါဏေသု ပါတဗျတံ အာပဇ္ဇိ" တိ ဣမိနာ အနုဒ္ဒေသသိက္ခာပဒေန၊ အာပဇ္ဇိ–ဟူသော ဤ အနုဒ္ဒေသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣဋ္ဌကပစန ပတ္တပစန ကုဋိကရဏ ဝိဟာရကာရာပန နဝကမ္မာနံ၊ အုတ်ဖုတ်ခြင်း သပိတ်ဖုတ်ခြင်း ကုဋီကိုပြုခြင်း ကျောင်းကိုပြု စေခြင်း တည်းဟူသော အမှုသစ်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ ခဏ္ဍဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏဝိဟာရသမ္မဇ္ဇနပဋ္ဌင်္ဂဒါနကူပပေါက္ခရဏီခဏာ ပနာဒီသု၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်း, ကျောင်းကိုတံမြက်လှဲခြင်း,မီးကြို ပေးခြင်း,တွင်းကန် တို့ကို တူးစေခြင်း–အစရှိသည်တို့ကြောင့်။ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနံ–ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို[၂]။ ကပ္ပိယဝစနမ္ပိ၊ အပ်သော စကားကိုလည်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။

[ပါတဗျတံ ဇာနံ ဘိက္ခု–ဟု ပဌမာသိဝိဘတ်နှင့် ရှိသည်၊ န ဝတ္တဗ္ဗာ–ဟု ကိရိယာလည်း ကံဟော တဗ္ဗပစ္စည်းနှင့် ရှိသည်၊ ထိုသို့ ရှိကြသည်ဖြစ်၍ ကတ္တားနှင့် ကိရိယာ မတန်ရကား ဘိက္ခုကို ကံအနက် ပေးရာ၏၊ ပြုအပ်သောအမှုလည်း ရဟန်းအမှုချည်းဖြစ်သည်ကို နှလုံး သွင်း၍ သင့်ရာကြံလေဦး]။

၁။ ဟတော (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဤပါကျပါဠိစာများ ဆဋ္ဌမူနှင့် မတူကြပါ။

တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပရိယာယံ၊ ပရိယာယ်စကားကို။ အဝတွာ၊ မဟောမူ၍။ တေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ အနာပတ္တိဝါရေသု၊ တို့၌။ "အနာပတ္တိ အသတိယာ အဇာနန္တဿ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အန္တရာပတ္တိသိက္ခာပဒ" န္တိပိ၊ ပဒံ-ဟူသည်လည်း။ တေသ၊ ထိုသို့သောသိက္ခာပုဒ်၏။ နာမမေဝ၊ အမည်သည်သာလျှင်တည်း။ "ဂစ္ဆထေတံ ဘိက္ခဝေ ကုဋ္ဋိကံ ဘိန္ဒထာ" တိ ဣမိနာ၊ ဘိန္ဒထ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မြေကုဋိကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကုဋိ၌။ ဝသန္တာနမ္ပိ၊ နေကုန်သောရဟန်းတို့အားလည်း။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤ အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ (၁၂၁) ဟိ-ဗျတိရေကံ၊ ဆိုပြီးသည်မှ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောစကားကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ အညထာ၊ ရသော မြေကုဋိ၌ နေသော ရဟန်းတို့အား အာပတ်မသင့်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထိုကုဋိကို။ (ထည့်)။ န ဘိန္ဒာပေယျ၊ မဖျက်ဆီးစေရာ။ ဘေဒနကံ ဆေဒနကံ ဥဒ္ဒါလနကန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ သေ နယော၊ ဤ နည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ အာပတ္တိဘေဒါဝ၊ အာပတ်မျှသာ ထူး၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတော ဧဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဘေဒနကသိက္ခာပဒါဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုသော ကုဋိကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အညဿ၊ တပါးသော သူ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ စေတိယာဒီနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကရောတိ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထံ၊သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္တော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ကုဋိကာရသိက္ခာပဒါဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ "အညဿတ္ထာယ ဝါသာဂါရံ ဌပေတွာ သဗ္ဗတ္ထ အနာပတ္တီ" တိ၊ ဟူ၍။ နိယမေဝ နိယမ် ဝေ၊ မှတ်ခြင်းကိုလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ န ဘိန္ဒာပေယျ၊ မဖျက်ဆီးစေရာ။ သဗ္ဗမတ္တိကာမယဘာဝံ ပန၊ အလုံးစုံသောမြေဖြင့်ပြီးသော ကုဋိ၏အဖြစ်ကိုကား။ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ၍။ ကဋ္ဌပါသာဏာဒိမိ ... သစ်ကျောက် စသည်တို့နှင့် ရောသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ... အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်။ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့် ... သိက္ခာပဒါဒီသု၊ တို့၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "အညေန ကတံ ပဋိလဘိတွာ ... ပရိဘုဉ္ဇတိ" တိ အာဒီသု၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ... နည်းကို။ ဒိန္နော၊

၁။ နယမေဝ (ဆဋ္ဌ)

ပေးတော်မူအပ်၏။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ဝယကမ္မမ္ပိတိ တေန၊ ဖြင့်။
မူလံ၊ အဖိုးကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကာရာပိတမ္ပိ၊ ပြုစေသော အရာသည်လည်း။
အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထို ကုဋိသည်။ အညေန၊ သည်။
ကတမ္ပိ၊ ပြုသော်လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့သော စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊
မကောင်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သမ္ဘာရေ၊ အဆောက်အဦတို့ကို။ ကိဏိတွာ၊
ဝယ်၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်လျှင်။ ကရောန္တဿာပိ၊ ပြုသောရဟန်း
အားလည်း။ ဝယကမ္မဿ၊ ကုန်သောအမှု၏။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သော
ကြောင့်တည်း။ ကိံ ဝါ၊ အသို့နည်း။ ပါဠိလေသေ၊ ပါဠိအမြွက်သည်။
သတိ၊ ရှိသော်။ အဋ္ဌကထာ လေသနယောပိ၊ အဋ္ဌကထာအမြွက်ဖြစ်သော
နည်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိရာ၏။ ဣဋ္ဌကာဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ ဂိဉ္ဇကာဝသထ
သင်္ခေပေန၊ စီ၍ပြုသော အုတ်ကျောင်း၏ အသွင်ဖြင့်။ ကတာ၊ ပြုသော
ကုဋိသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ပကတိဣဋ္ဌကာဟိ၊
ပကတိအုတ်တို့ဖြင့်။ စိနိတွာ၊ စီ၍။ ကတ္တာဗ္ဗာဝသထော၊ ပြုအပ်သော အုတ်
ကျောင်းသည်။ ဂိဉ္ဇကာဝသထောနာမ၊ ဂိဉ္ဇကာဝသထ-မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ သာ၊ ထို ပကတိအုတ်စီသော ကုဋိကို။ "မတ္တိကာမယာ" တိ၊ မြေကုဋိဟူ၍။
န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ "ဣဋ္ဌကကုဋိကာ" တွေဝ၊ အုတ်ကုဋိဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုသဂေါမယတိဏပလာလမိဿာ၊ ပြာဖွဲ နွားချေး
မြက် သစ်ရွက်တို့နှင့် ရောသော။ မတ္တိကာမယာပိ၊ မြေဖြင့် ပြုသော ကုဋိကို
လည်းကောင်း။ အပက္ကိဋ္ဌကမယာပိ၊ မဖုတ်သော အုတ်တို့ဖြင့်ပြီးသော ကုဋိ
ကိုလည်းကောင်း။ "သဗ္ဗမတ္တိကာမယာ" တွေဝ၊ အလုံးစုံ မြေဖြင့်ပြီးသော
ကုဋိဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။
ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊
၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘသ္မာဒယော၊ ပြာအစရှိသည်တို့ကို။ မတ္တိကာယ၊ မြေ
၏။ ဒဠှဘာဝတ္ထမေဝ၊ မြဲမြံစွာဖြစ်စိမ့်သောငှါသာ။ အာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏။
အပက္ကိဋ္ဌကမယာပိ၊ မဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြုသောကုဋိသည်လည်း။ ဂိဉ္ဇကာ
ဝသထသင်္ချံ၊ အုတ်ကျောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။
အာယသ္မာ ဓနိယော၊ အရှင်ဓနိယသည်။ ကေဝလာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်း
ဖြင့်လျှင်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ နိဋ္ဌာပေသိ
ဝိယ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ တံ ကုဋိကံ၊ ထို မြေကုဋိကို။ န စ နိဋ္ဌာပေသိ၊ မပြီးစေ။

၁။ ဝယကမ္မသမ္ဘဝတော (ဆဋ္ဌ)

အနုက္ကမေန ပန၊ အစဉ်အားဖြင့်ကား။ သုက္ခာပေတွာ[၁]၊ ခြောက်စေ၍။ မတ္တိကာပိဏ္ဍေဟိ၊ မြေစိုင်တို့ဖြင့်။ စိနိတွာ၊ စီ၍။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေ၏။ အပက္ကိဋ္ဌကမယာ၊ မဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋိ ဝိယ၊ ကုဋိကဲ့သို့။ သဗ္ဗမတ္တိကာမယာ၊ အလုံးစုံ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋိ၊ ကုဋိသည်။ ကောဗဒ္ဓါ၊ တစပ်တည်း စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုကဲ့သို့။ အပက္ကိဋ္ဌကမယာ[၂]၊ မဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြုသော ကုဋိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထိုမဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြီးသော ကုဋိသည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗမတ္တိကာမယာယ၊ အလုံးစုံ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋိယာ၊ ကုဋိ၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ တိဏကုဋိကာဒိံ၊ မြက်ကုဋီစသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အန္တော၊ ကုဋီအတွင်း၌။ ဧဝ ဝသတိ၊ အကယ်၍ နေအံ့။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ ဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ ကောဗဒ္ဓံ၊ တစပ်တည်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ တိဏကုဋိကာဒိံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဧဝ ဝသတိ၊ အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကာရကော ဧဝ၊ ပြုသောရဟန်းသည်လျှင်။ ဧဝ ဝသတိ၊ အံ့။ ကရဏပစ္စယာ၊ ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝသန ပစ္စယာ၊ နေခြင်းအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အန္တော ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊ အပ၌လည်းကောင်း။ ဥဘယတ္ထ ဝါ၊ အတွင်းအပ နှစ်ပါး၌လည်းကောင်း။ သုဓာယ၊ အင်္ဂတေဖြင့်။ လိမ္ပေ[၃]၊ လိမ်းကျံသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗမတ္တိကာမယာ၊ သော။ ကုဋိ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတုံ၊ ဖျက်ခြင်းငှါ။ သုကရာ၊ လွယ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုမြေကုဋီ၌။ ဥပိတုံ၊ ထား အပ်သော။ ပတ္တစီဝရာဒိ၊ သည်။ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စောရာ ဒိဟိ၊ ခိုးသူအစရှိသည်တို့သည်။ အဝဟရိတုံ၊ ခိုးယူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ် နိုင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "ပတ္တစီဝရဂုတ္တတ္ထာယ" တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိ ယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁။ သုက္ခာပေတွာ သုက္ခာပေတွာ (ဆဋ္ဌ)　　၂။ ပက္ကိဋ္ဌကမယာ (ဆဋ္ဌ)
၃။ လိမ္ပိတေ (ဆဋ္ဌ)

ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယဝဏ္ဏနာ

(၁၂၂) "တေန ခေါ ပန သမယေန ။ပ။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ ဓာရေန္တိ" တိ ဧဝမာဒီနိ၊ ဓာရေန္တိ- ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ "န ဘိက္ခဝေ ဥစ္စာဝစာ ပတ္တာ ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ယော ဓာရေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ" တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ အကပ္ပိယပရိက္ခာရေသု စ၊ မအပ်သော ပရိက္ခရာတို့၌လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထို အကပ္ပိယသပိတ်အား လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယတ္ထာပိ၊ အကြင် ဝတ္ထုတို့၌လည်း။ န ပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌။ "န ဘိက္ခဝေ ဥစ္စာဝစာနိ ဆတ္တာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ ယော ဓာရေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တတြာယံ ပါဠိမုတ္တကော"တိ၊ ဟူ၍။ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍။ သဗ္ဗပရိက္ခာရေသု၊ အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာတို့၌။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ ဝါ၊ အဆင်း၏ ပြေပြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သ ဝိကာရံ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေန္တေန၊ ပြတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ "န ဝဋ္ဋတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဟရဏိံ၊ ဆောက်ပုတ်ကို။ ဝါ၊ လက်နက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာသန္ဒိံ၊ ရှည်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်းနေရာကိုလည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ သားရဲ ရုပ်ထုသော ညောင်စောင်းနေရာကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပတ္တံ၊ သစ်သားသပိတ် ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုပါဒုကံ၊ သစ်သားခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပေ တွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကတ ကဉ္စ၊ ကြာချပ်သဏ္ဌာန်ထုသော ကြေးပွတ်ကိုလည်းကောင်း။ (ယန္တရားလည်း ဟူ၏)။ ကုမ္ဘကာရိကဉ္စ၊ အိုးထိန်းသည်ပြုအပ်သော မြေကိုလည်းကောင်း။ ဌပေ တွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယထာဌပိတံ၊ အကြင်အကြင်သို့ ထား အပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သံ သစ် မြေဘဏ္ဍာသည်။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမ္ပိ၊ အဆင်းပြေပြစ်သော်လည်းကောင်း။ သဝိကာရမ္ပိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသော်လည်းကောင်း။ အဝိသေ သေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝါ၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်ရာ၏။

ဌာတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ အံ့။– ယထာဒဿိတပါဠိဝိဒရာစတော၊ အကြင်အကြင်သို့ ပြအပ်သော ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ တံ၊ ထို စောဒကဆရာစကား သည်။န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။“ဌပေတွာ ပဟရဏီ”န္တိ၊ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်တူ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အယံ ပါဠိ၊ သည်။ပဝတ္တာ၊ ၏။ ယထာဒဿိတာ၊ အကြင်အကြင်သို့ ပြအပ်သောပါဠိသည်။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌာဒိ ဝိကာရပဋ္ဌိသေဓန ဝသေန၊ အဆင်း၏ပြေပြစ်ခြင်း အစရှိသော ဝိကာရကို မြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော စကားသည်လည်း။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အာရဂ္ဂေန-နိခါဒနဂ္ဂေန၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။ “အာရဂ္ဂေ ရိဝ သာသပေါ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေတော၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ အာရဂ္ဂေန၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။

> [ယံ တဒဂ္ဂေန- ရှိမူ ယံ-ယာ လေခါ၊ ကို။ အာရဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ တံ အာရဂ္ဂေန၊ ထို ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။ ဒိန္နာ လေခါ န ဝဋ္ဋတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ စပ်လေ]။

ပဋ္ဌုပ္ပေ ဝါတိ၊ သည်ကား။ပဋ္ဌပရိယန္တေ ဝါ[1]၊ သက်နိုးဖျားအဆုံး၌လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ လောင်ထောင်၌လည်းကောင်း။ ပရိယန္တေတိ၊ သည်ကား။ စီဝရပရိယန္တေ၊ သက်နိုးအဆုံး၌လည်းကောင်း။ ဝေဏိဥတုပ္ပဋ္ဌိယံ၊ ပြောင်းနှံ့ သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ (ဝေနိဥဟုမုနိယုပေညာမ[2]– ဟူ၍လည်း ပါဠ်ရှိ၏၊ သင့်ရာကြံပါ)။ အဂ္ဃိယန္တိ၊ သည်ကား။ စေတိယံ၊ စေတီသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းတည်း။

> [အချို့ ဋီကာပါဠ်၌ အဂ္ဃိယန္တိ အဂ္ဃိယစေတိယံ-ဟူ၍ ရှိ၏၊ အဂ္ဃိယံ ကိုပင် စေတိယံ-ဖွင့်သည်။
>
> သာရတ္ထဒီပနီ ၂-၁၁၉-၌ အဂ္ဃိယံ နာမ စေတိယသဏ္ဌာနေန သိဗ္ဗနံ-ဖွင့်သက်ကို နှိုင်းယှဉ်၍ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ပျတိုင်းလည်း အဂ္ဃိယံ-စေတိယံ၊ ပူဇော်မှတ်ဖိုးရာဖြစ်သော စေတီသဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်း-ပေးရာ၏၊ ပါဠ် လွန်ဟန်သည်။]

၁။ ပဋ္ဌကောဋ္ဌပိ (ဆဋ္ဌ)　　၂– ဝေဏိဂုဟုမုနိယုပေညာမ (ဆဋ္ဌ)

ဂယမုဂ္ဂရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မုဂ္ဂရံ၊ ဆောက်ပုတ်တည်း။ တုလာဒဏ္ဍသဏ္ဍာနံ၊ ဝင်ရိုးသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်း။ ဝါ၊ ချိန်ပေါင်သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်း။ ဂယာ၊ ဂယာသည်။ ဝါ၊ တံစို့သည်။ သီသေ၊ အရင်း၌။ သုခုမာ၊ ငယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုခပတ္တာ၊ အဖျားသို့ရောက်မှုကား။ လဒြာ၊ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဤပါဠိသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ သံဝဏ္ဏနာ ပြန်၍ နေဟန်ထင်သည်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား-မူလေ တနုကံ အဂ္ဂေ မဟန္တံ ကတွာ ဂဒါကာရေန သိဗ္ဗနံ ဂယာ၊ မူလေ စ အဂ္ဂေ စ ကောသဒိသံ ကတွာ မုဂ္ဂရာကာရေန သိဗ္ဗနံ မုဂ္ဂရော- ဟု သာရတ္ထဒီပနီ ၂-၁၁၉- ၌ ဆိုသောကြောင့်တည်း။

ဤဋီကာတွင် အရင်းအဖျားတို့၏- ဟူသောစကားဖြင့် ချိန်ခွင် အပေါင်အဖျား ကြီး, ငယ် တူသည်-ဟု နှလုံးသွင်းရာ၏။]

ဥက္ကိရန္တိ နီဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ ကောဏသုတ္တပိဠကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဂဏ္ဍိကပဋ္ဋာဒိကောဏာသု၊ ကမွတ်ဖျား အစရှိသည်တို့၏ အထောင့်တို့၌။ သုတ္တမယပိဠကာ၊ ချည်ဖြင့် ပြီးသော ရှဲသေးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝိကာရဖြစ်သော ပရိက္ခာရဘဏ္ဍာတို့တွင်။ ယံ စီဝရံ ဝါ၊ အကြင်သက်န်းကိုလည်းကောင်း။ ယော ပတ္တော ဝါ၊အကြင် သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဝဋ္ဋတိတိ၊ မအပ်ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝိကာရဖြစ်သော သပိတ် သက်န်းတို့၌။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။ ရုတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒေဿဘောတိ၊ သည်ကား။ ဥဒက သပ္ပေါ၊ ရေမြွေတည်း။ အန္တိတိ၊ သည်ကား။ ကုဋ္ဌရုက္ခို၊ဆင်မျက်ကွင်းတည်း။ ဂေါမုတ္တကန္တိ၊ သည်ကား။ ဂေါမုတ္တသဏ္ဌာနာ၊ နွားကျင်ငယ်ကြောင်း သဏ္ဌာန်ရှိသော။ ရာဇိယော၊ အရေးတို့ကို။ ကုဥ္စိကာယ၊ သံကောက်၌။ သေနာသနပရိက္ခာရတ္တာ၊ ကျောင်း၏ ပရိက္ခာရဖြစ်သောကြောင့်။ သုဝဏ္ဏရူပိယ မယာပိ၊ ရွှေငွေဖြင့်ပြီးသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ရုတိ ဆာယာ၊ ဤသို့သော အရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ "ကုဥ္စိကာယ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ န ဝဋ္ဋတိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ အညာ၊ တပါးသော။ ကပ္ပိယလောဟာဒိမယာဝ၊ အပ်သော သံ စသည်တို့ဖြင့် ပြီးသည်သာဖြစ်သော။ ကုဥ္စိကာ၊ သံကောက် သည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရိဟရဏီယပရိက္ခာရတ္တာ၊ အသွား ဆောင်အပ်သော ပရိက္ခာရဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အာရကဏ္ဋကော၊ အာရ ကဏ္ဋက-ဟူသည်။ ဝါ၊ အဦးညွှတ်သော ဓားဟူသည်။ ပေါတ္ထကာဒိကရဏ သတ္တကဇာတိ၊ ပေ စသည်ကို ထိုးသော အဦးညွှတ်သော ဓားမျိုးတည်း။ "အာမဏ္ဍကသာရကော၊ အာမဏ္ဍကသာရက-ဟူသည်။ ဝါ၊ ရှိရှားဗူး ဟူ

သည်။ အာမလကဖလမယော၊ ရှိရှားသီးဖြင့်ပြုသောဗူးတည်း။”ဣတိ၊ သို့။
(၁၂၃) ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တာလပဏ္ဏာဗိဇနီအာဒီသု၊ ထန်းရွက်ယပ်စသည်တို့
၌။ “ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ၊ အဆင်းပြေပြစ်သော အမှုသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။”ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထို ထန်းရွက်ယပ် စသည်တို့ကို။ ကုဥ္စိကာ ဝိယ၊ သံ
ကောက်တို့ကဲ့သို့။ ကိဥ္စာပိ ပရိဟရဏီယာနိ၊ အကယ်၍ကား—အသွားဆောင်
အပ်ကုန်၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဆောင်အပ်ကုန်သော်လည်း။ “ဥစ္စာဝစာနိ
န ဓာရေတဗ္ဗာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခေပါဘာဝတော၊ ပယ်သော ပါဠိ
မရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။
တာနိ၊ ထို ထန်းရွက်ယပ် စသည်တို့ကို။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဓူပနဥ္စ
တာလပဏ္ဏဥ္စာ[၁]”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်
ဓမ္မသိရိထေရ် စီရင်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ “တေလဘာဇနေသု၊ ဆီကျည်တို့၌။
ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ၊ အဆင်းပြေပြစ်သောအမှုသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။
သေနာသနပရိက္ခာရတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရာဇဝလ္လ
ဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဇကုလူပကာ၊ မင်းအိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းတို့တည်း။
ဘူမိ စ၊ မြေအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဒ္ဓသီမာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣဓ၊
ဤ ဝိရုဒ္ဓသေနာသနအရာ၌။ သီမာတိ၊ သိမ်ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။
“ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သိမ်၌။
ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။” ဣတိ၊ သို့။
အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဘူမိ စ၊ မြေသည်လည်းကောင်း။ သီမာ
စ၊ သိမ်သည်လည်းကောင်း။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ဧဝ၊ ထို မြေရှင်, သိမ်ရှင်ဖြစ်သော
ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဝါရိတဗ္ဗာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏။ ယေသံ ပန၊ အကြင်
ရဟန်းတို့သည်ကား။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။
သီမာ၊ သိမ်ကို။ ကတာ၊ ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်း
ငှါ။ န လဘန္တိ၊ အစိုးမရကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သံဃ
ဘေဒါဒီနံ၊ တို့၏။ ကာရဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ မာ ကရောထ၊ မပြုလင့်ကုန်။
ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗာ ဧဝ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ” ဣတိ၊
သို့။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။

ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ တာလဝဏ္ဋဥ္စ (ဆဋ္ဌ)

၈၆-၇။ ဒါရုကုဋိကံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ "ကတ္တု"န္တိ စ၊ ကတ္တုံ– ဟူ၍လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဖလာ ဖလံ ဝိယ၊ ဖလ အဖလ–ဟူသည်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ သစ်သီး ကြီးငယ်ဟူသကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဏာပေဟီတိ ဝစနံ၊ ကို။ အနိဋ္ဌေ ဧဝ၊ အလိုမရှိသော အရာ၌သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့အမှတ်ပြု၍။ ဗန္ဓိ၊ နှောင်ဖွဲ့လျက်။ အာဏာ ပေသိ၊ စေလိုက်၏။ ဣဿရိယမတ္တာယာတိ၊ သည်ကား။ သမိဒ္ဓိယမတ္တာယ၊ အစိုးရခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သမိဒ္ဓိယံ၊ ပြည့်စုံခြင်းအနက်၌။ မတ္တာသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပေတိ၊ သိစေ၏။

၈၈။ "ဧဝရူပံ ဝါစံ ဘာသိတွာ"တိ စ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗျာပါဒဒီပကံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြတတ်သော။ ဒါရုသုပိ၊ သစ်တို့၌လည်း။ လောဘက္ခန္ဓဒီပကံ၊ လောဘအစုကို ပြတတ် သော။ "လောမေန တွံ မုစ္စေသာ၊ မာ ပုနပိ ဧဝရူပ မကာသိ" တိ၊ မကာသိ – ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ စကားသည်။ သောတာပန္နဿ၊ သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ တဿ ရာဇဿ၊ ထို မင်းအား။ ပတိရူပံ ကိံ၊ လျောက်ပတ်အံ့လော။ ဝါ၊ "လောမေန တွံ။ပ။မကာသိ"တိ၊ မကာသိ– ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဗျာပါဒဒီပကံ၊ ဗျာပါဒကိုပြတတ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဒါရုသုပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘက္ခန္ဓဒီပကံ၊ လောဘအစုကို ပြတတ်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ တဿ ရာဇဿ၊ ထို မင်းကြီးအား။ ပတိရူပံ ကိံ၊ လော။ (ဤ၌ ကိမဗျာပါဒဒီပကံ – ဟူ၍ ဋီကာပါဌ် ရှိ၏။ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။) "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတံ၊ ပြုသော အမှုသည်။ သုကတံ နာမ၊ ကောင်းစွာ ပြုသည်မည်၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တေန၊ ထို ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ပဝါရေတွာ၊ ဖိတ်၍။ အတီဝ၊ အလွန်လျှင်။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇကို။ တေန၊ ထို မင်းကြီးသည်။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ သိယာ နနု၊ ဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း။ တေ၊ ဤ စောဒကဆရာ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာပန္နတ္တာ၊ သောတာပန် ဖြစ်သောကြောင့်။ အတီဝ၊ လွန်စွာလျှင်။ ဗုဒ္ဓမာမကော စ၊ ဘုရားကို မြတ်နိုးသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မမာမကော စ၊ တရားကိုမြတ်နိုးသည်လည်း ကောင်း။ သံဃမာမကော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သည်၌ ပြုခြင်းကို။ အသဟ

န္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ, ၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကတ္တုကာမော စ၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ "မေ၊ ငါ၏။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ သုပယုတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ တုဋ္ဌစိတ္တောပိ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လောမေန တံ့-စ သော စကားကို။အာဟ၊၏။ဣတိ၊သို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။"အာဂတပဒါနုရူပေနာတိဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ဧဝ ရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဌာနေ၊အရာ၌။ ဣမေဟိ နာမ၊ ဤမည်သော ဆိုပြီးသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။အညေဟိ၊ ဤပုဒ်၌ လာသောပုဒ်မှ တပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ ဝါ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတော၊ ဤပုဒ်မှ။ ထောကတရေဟိ၊ နည်းကုန်သော။ပဒေဟိ ဝါ၊တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။အာဂတကာလေ၊ လာသောကာလ၌။တဒနုရူပါ၊ ထိုသို့ လာသော ပုဒ်အားလျော်သော။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ဣမသ္မိံယေဝ သိက္ခာပဒေ၊ ၌သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အညေသုပိ၊ တပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ အာဂတပဒါနုရူပေန ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ"တိ၊ ဟူ၍။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဒိန္နဿ၊ အရှင်မပေးသော သူ၏ဥစ္စာကို။ အာဒိန္နတ္တာ ဝ၊ ယူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ အာဒိယိဿတီတိ အယံ သဒ္ဒေါ၊ အာဒိယိဿတိ–ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်။(ထည့်)။ ဥဇ္ဈာယနတ္ထော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်ရှိ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိံသု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ (ရညော ဒါရုနိ အဒိန္နံ အဒိယိဿတီတိ–ဟု ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏-ဟူလိုသည်)။

ရာဇဒြဗ္ဗဒါမကာဒီဟိ၊ ရာဇဒြဗ္ဗဒါမက– အမည်ရှိသော မင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ကဟာပဏာ၊ တို့သည်။ ရာဇဒြဗ္ဗဒါမကာ[၁]၊ ရာဇဒြဗ္ဗဒါမက အသပြာမည်ကုန်၏။

[ရာဇဒြဗ္ဗဒါမေန ဥပ္ပါဒိတော ရာဇဒြဗ္ဗဒါမကော–သာရတ္ထဒီပနီ မိန္နံ၏၊ ရာဇဒြဗ္ဗဒါမေန နာမ ကေနစိ ဥပ္ပါဒိတော ရာဇဒြဗ္ဗဒါမကော–ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီ–မိန္နံ၏။]

ဗာရာဏသိနဂရာဒီသု၊ ဗာရာဏသီမြို့ အစရှိသည်တို့၌။တေဟိ တေဟိ ရာဇူဟိ၊ ထိုထိုသို့သော မင်းတို့သည်။ ပေါရာဏကသတ္ထာနုရူပလက္ခဏသမ္ပန္နာ၊ ရှေး

၁။ ရာဇဒြဗ္ဗဒါမကော နာမ ။ပ။ဥပ္ပါဒိတော (ဆဋ္ဌ)

အသပြာလုပ်ရိုးကျမ်းအားလျော်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံစွာ။ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အသပြာတို့သည်။ နီလကဟာပဏာ၊ နီလကဟာပဏာ မည်ကုန်၏။ ကိရ-ဝိသေသော၊ အထူးကား။ ရုဒြဒါမကော၊ ရုဒြဒါမက မည်သော အသပြာသည်။ တေသံ၊ ထို နီလကဟာပဏ အစရှိသည်တို့၏။ တိဘာဂံ၊ သုံးဖို့ကို။ အဂ္ဃတိ၊ ထိုက်၏။ ဝါ၊ ညီမျှ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (၁၂၄) တဿ၊ ထို ရုဒြဒါမက ကဟာပဏ၏။ ပါဒေါ၊ ပါဒသည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာသကော ပန၊ မာသကသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤ ကဟာပဏ ပါဒ အခွဲ၌။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဟာပဏော၊ သည်။ ကိဿြိ ကာလေ၊ အချို့သောကာလ၌။ ဦနဝီသတိမာသကော၊ မာသကနှစ်ဆယ် မပြည့်သည်။ ဝါ၊ နှစ်ဆယ်အောက် ယုတ်သော မာသကရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိဿြိ ကာလေ၊ ၌။ အတိရေကဝီသတိမာသကော၊ မာသကနှစ်ဆယ်ထက် လွန်သည်။ ဝါ၊ နှစ်ဆယ်ထက် လွန်သော မာသကရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ ကဟာပဏဿ၊ ထို ကဟာပဏ၏။ စတုတ္ထဘာဂေါ၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့သည်။ ပဉ္စမာသကော ဝိယ၊ ငါးမာသက ရှိသကဲ့သို့။ အတိရေကပဉ္စမာသကော ဝါ၊ ငါးပဲထက် အလွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဦနပဉ္စမာသကော ဝါ၊ ငါးပဲအောက် အယုတ်ကိုလည်းသော်င်း။ ပါဒေါတိ၊ ပါဒဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ "တဒါ ရာဇဂဟေ ဝီသတိမာသကော ကဟာပဏော ဟောတိ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ရဇတမယော စ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏမယော စ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ တမ္ဗမယော စ၊ ကြေးနီဖြင့် ပြီးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ကဟာပဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ သုဝဏ္ဏဘူမိယံ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ အရပ်၌။ ကဟာပဏော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ပါဒေါပိ၊ ကိုလျှင်။ တမ္ဗမယော၀၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီးသည်ကိုလျှင်။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သော၀ ပါဒေါ၊ ထို ပါဒသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒေါ၊ သည်။ ပေါရာဏနီလကဟာပဏဂ္ဃနကော၊ တခုသော နီလကဟာပဏထိုက်၏။ ဝါ၊ တခုသောနီလကဟာပဏအဖို့ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ ပါဒဿ၊ ထိုပါဒ၏။ စတုတ္ထဘာဂေါ၀၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့သည်လျှင်။ ပါဒေါ၊ ပါဒ မည်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤ ကေစိဆရာတို့၏ စကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။

တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝါ- တတ္ထ၊ ထိုကဟာပဏ ပါဒထိုက်သော ဘဏ္ဍာတို့တွင်။ပါဒါရဟော၊သော။ ယော စ ဘဏ္ဍော၊ သည်လည်း။အတ္ထိ၊၏။ တဿ၊ ထိုပါဒါရဟာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာ၏။ စတုတ္ထဘာဂဿေ၀၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့၏သာလျှင်။ ပါရာဇိကဝတ္ထုဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ ပါရာဇိက ဝတ္ထုအဖြစ်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ပါဒါရဟာဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သောဝ ပါဒေါ၊ ထိုပါဒသည်သာလျှင်။ ပစ္ဆိမံ၊ ယုတ်စွအဆုံးဖြစ်သော။ ပါရာဇိက ဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးရာ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နီလကဟာပဏဝ္သေန၊ နီလကဟာပဏ ထိုက်သောဘဏ္ဍာဖြင့်။ န အဂ္ဃါပေတဗ္ဗံ၊ မဖြတ်ကုန်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။တဿံ တဿေ၀၊ ထိုထိုသို့သော ဇနပုဒ်၏လျှင်။ ကဟာပဏဝ္သေန၊ ကဟာပဏ ထိုက်သောဘဏ္ဍာဖြင့်။ အဂ္ဃါပေတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ တသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ တဿ တဿ ဇနပဒဿ၊ ၏။ ပါဒေါ၀၊ သည်လျှင်။ပါဒေါ၊ ပါဒတည်း။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ တဒဂ္ဃနကမေ၀၊ထိုကဟာပဏ ထိုက်သော ဘဏ္ဍာသည်သာလျှင်။ ပါဒဂ္ဃနကံ၊ ပါဒဂ္ဃနက ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တမတ်ထိုက်သော ဥစ္စာဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ "သော စ ခေါ ပေါရာဏဿ နီလကဟာပဏဿ ဝသေန၊ န ဣတရေသန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ယတ္ထ ပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား။ နီလကဟာပဏဝဋ္ဋံ၊ နီလကဟာပဏဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထေ၀၊ ထို နီလကဟာပဏကို သုံးဆောင်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ ပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

၉၂။ ဂါမာ ဝါ အရညာ ဝါတိ ပါဠိ၊ ဟူသောပါဠိကို။ လက္ခဏာနုပညတ္တိကတ္တာ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုဋ္ဌာနကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော အနုပညတ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမပညတ္တိယာ၊ ၏။ အာဒိမှိ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ယတော ဝါ၊ အကြောင်းရွာမှုလည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အာဂန္တ္ဝာ ဂါမမှာ ဧဝ၊ ပြန်လိုကုန်ပျက်လျှင်။ (လည်း)။ အပက္ကမန္တာ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထို လူတို့နေရာဖြစ်သော ရွာသည်။ အမနုဿော နာမ၊ မည်၏။ "အမနုဿဂါမ၊ ဆိုပြီးသော လူမရှိသောရွာကို။ အပရိစ္ဆိတွာ၊ သက်နှင်းကိုမရှုံးမှု၍။ ဂါမပ္ပဝေသနညာ၊ ရွာ

ဂင်ခြင်းကိုလည်း။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ အရှင်ဝဇိရဗုဒ္ဓိထေရ် စီရင်သော အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ယတော ဂါမတော၊ မှ။ အာဂန္တုကာမာ ဧဝ၊ လာလိုကုန်လျက်လျှင်။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲကုန်၏။ တံ ဂါမံ ဧဝ[၁]၊ ထိုရွာကိုသာလျှင်။ ပဝိသိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ယက္ခပရိဂ္ဂဟဘူတောပိ၊ ဘီလူးတို့ သိမ်းဆည်းရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရွာသည်လည်း။ အာပဏာဒီသု၊ အိမ်ဈေး အစရှိသည်တို့သည်။ ဒိဿမာနေသု ဧဝ၊ ထင်ကုန်သော်သာလျှင်။ ဂါမောတိ သင်္ချံ၊ ရွာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဒိဿမာနေသု၊ မထင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဝေသနေ၊ ဝင်ခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဂါမော ဧဝ၊ ဂါမသည်သာလျှင်။ ဥပစာရော၊ ဥပစာရတည်း။ ဂါမူပစာရော၊ ဂါမသည်သာလျှင် ဥပစာရ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ကမ္မဓာရယဝသေန၊ ကမ္မဓာရည်းသမာသ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟိတော၊ ယူသည်ရှိသော်။ ကုရုန္ဒဋ္ဌကထာဒီသု၊တို့၌။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုသော စကားသည်လည်း။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထို ကမ္မဓာရည်းသမာသ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဃရူပစာရော၊ သည်။ ဂါမော၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ "ဂါမဿ၊ ဂါမ၏။ ဥပစာရော စ၊ ဥပစာရလည်း။ ဂါမော စ၊ ဂါမလည်း။ ဂါမူပစာရော[၂]၊ ဂါမူပစာရဂါမ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တာနံ[၃]၊ ဆိုကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ တံ၊ ထို ကမ္မဓာရည်း သမာသ်သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ "ဣမေသံ၊ ဤ ဃရ, ဃရူပစာရ, ဂါမ ဂါမူပစာရတို့ကို။ လာဘာဒီသု၊ လာဘ် အစရှိသည်တို့၌။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဃရဃရူပစာရောတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သော စကားကို။ မယံ၊ တို့သည်။ န ပဋိက္ခိပါမ၊ မပယ်ကုန်အံ့။" ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (၁၂၅) "ကတပရိက္ခေပေါ စာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဃရဿ၊ အိမ်၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တတ္တကော၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သည်။ ဥပစာရော နာမ၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၌။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ယော ယော အဋ္ဌကထာဝါဒေါ ဝါ ထေရဝါဒေါ ဝါ ပစ္ဆာ ဝုစ္စတိတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဝုစ္စတိ–ဟူသော ဤ စကားကို။ ဣတော၊ ဤ ဂါမ

၁။ တံ ဂါမံ ဧဝံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂါမူပစာရောစ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝဒန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဂါမူပစာရ အဆုံးအဖြတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍(ထည့်)။ အနာဂတံ၊ မလာသော အရာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အရာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အတီတမ္ပိ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အရာကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယဒိ ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒေါဝ၊ သည်လျှင်။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာဂတမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ကထယန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သေသမ္ပိတိ၊ သည်ကား။ ဂါမဂါမူပစာရ လက္ခဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတြာယံ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တသ္မာ ဂါမူပစာရဿ၊ ထိုဂါမူပစာရ ကို။ ဂဟဏေ၊ ယူရာ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ နယော၊ နည်း တည်း။ ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနာဒီသူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဂါမပ္ပဝေသနံ ဟိ၊ ရွာဝင်ခြင်းကိုလျှင်။ ဗဟိ ဧဝ၊ အပဥ္စသာလျှင်။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ပန်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “တံ၊ ထို ဂဏ္ဌိစကားသည်။ အဋ္ဌ ကထာယ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဂါမသင်္ခါ တူပစာရံ၊ ရွာဟုဆိုအပ်သော ဥပစာရကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ ဂဟိတေ၊ ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်။ သမေတိ၊ ညီရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊ ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “အာဒိ-သဒ္ဒတော၊ မဉ္ဇူသာဒီသု-၌ အာဒိ-သဒ္ဒါဖြင့်။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့၏။ ဒိန္နလာဘ ဘာဇနာဒီနိ၊ ပေး၍ရအပ်သော ဝတ္ထုကိုထည့်ရာဖြစ်သော ခွက်စသည်ကို။ သင်္ဂဏှာတိ၊ ပေါင်း၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဂါမူ ပစာရေ၊ ၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့၏။ ပါပုဏိတဗ္ဗလာဘံ၊ ရောက် အပ်သော လာဘ်ကို။ သဥ္စိစ္စ၊ ၍။ အဒေန္တာနံ၊ မပေးကုန်သော ရဟန်းတို့ အား။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကုရုန္ဒီ အာဒီသု၊ ကုရုန္ဒီအစရှိသော အဋ္ဌကထာတို့၌။ဝုတ္တံ၊ ဆိုသောစကားကို(ထည့်)။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တဝစနာနုလောမဝသေန၊ ဟောအပ်သောစကားအား လျော် သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပမာဒလေခါတိ၊ ဟူ၍။ ကိဉ္စာပိ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ကား မဆိုအပ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ယင်းသို့ မဆိုအပ် သော်လည်း။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိနိစ္ဆယော၊ ဆိုအပ်သော အဆုံး အဖြတ်သည်။ သင်္ဂီတိတော၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂ တော၊ လာ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယန္တိအာဒိ၊ သော။ ယန္ဒေတံ ယဉ္စ တော်

ဝစနံ၊ အကြောင်းစကားသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သီဟဠဒီပေ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ဝိနိစ္ဆယ နယော"တိ စ၊ ဟူ၏လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လေဍ္ဍုပါတေနေဝ ပရိစ္ဆိန္ဒိတဗ္ဗောတိ ဣမိနာ၊ဖြင့်။ ပရိက္ခေပါရဟဌာနံ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ ဉပစာရံ၊ ကို။ န ဒဿိတံ၊မပြ။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဂါမကို။ တတော၊ ထို ဿရူပစာရမှ။ အပရေန၊ တပါးသော။ လေဍ္ဍုပါတေန၊ ခဲတကျဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣမဿိံ အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပဒေတိ၊ဟူ၍။ နိယမေန၊ မှတ်သဖြင့်။ အညတ္ထ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အရညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏ (ထည့်)။ ဣတိ၊သို့။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေန နိယမေန၊ ထိုသို့ ဣမဿိံ အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပဒေ—ဟု မှတ်သဖြင့်။ ယထာရုတဝသေနပိ၊ ပါဠိလာတိုင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဣဓ၊ ဤ အရည္အရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။အဘိဓမ္မေ ပနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အတ္ထာပတ္တိသိဒ္ဓံ၊ အနက်ရောက်သော အားဖြင့် ပြီးခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

"ပရိစ္စာဂါဒိမှိ၊ စွန့်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ အကတေ၊ မပြုသော်။ ဣဒံ၊ ဤ ဉစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဉစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝိဒိတမ္ပိ၊ မသိသော်လည်း။ ပရပရိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းသော ဉစ္စာသည် ပင်တည်း။ ကိမိဝ၊ မူကား။ ပိတုအစ္စယေန၊ အဖ လွန်သဖြင့်။ ပုတ္တ ကာနံ၊ သားတို့၏။ သန္တကံ ဝိယ၊ ဉစ္စာကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထို ဉစ္စာသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အပရိစ္စတ္တော၊ မစွန့်သည်၏အဖြစ်၌။ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" ထေနဿ၊ ခိုး တတ်သော သူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ထေယျံ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ အမှု။ ထေနေန၊ ခိုးတတ်သောသူသည်။ ဂဟေတဗ္ဗဘူတံ၊ ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ် သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ထေယျန္တိ၊ ထေယျဟူ၍။ သင်္ခါတံ ကထိတံ၊ ဆို အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ထေယျံ၊ ထို ခိုးတတ်သောသူသည် ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာအစုသည်။ ယဿ ထေနဿ၊ အကြင် ခိုးတတ်သော သူ ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ခိုးတတ်သော သူသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေယျစိတ္တော၊ ခိုးတတ်သောစိတ်ရှိသည်။ အဝဟရဏ စိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ထေယျသင်္ခါတ"န္တိ ပဒံ၊

ပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဒရိတ္ဗာ၊ ထုတ်၍။ "ထေယျစိတ္တော အဝဟရဏစိတ္တော" တိ၊ ၍။ ပဒဘာဇနမ္ဗိ၊ ကိုလည်း။ တေသံ ပေါရာဏာနံ၊ ထို ပေါရာဏဆရာတို့သည်။ ယုဇ္ဇတေဝ၊ ယုဉ်အပ်သည်သာတည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ယုဉ်သော်လည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ အဝဟရိဿာမီတိ၊ ခိုးအံ့ဟူ၍။ ပဝတ္တံ၊သော။ ယဥ္စ စိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂမနာဒိသာဓကံ ဝါ၊ သွားခြင်းအစရှိ သည်ကိုမူလည်း ပြီးစေတတ်သော။ ပရာမသနာဒိသာဓကံ ဝါ၊ သုံးသပ်ခြင်း စသည်ကိုမူလည်း ပြီးစေတတ်သော။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ယဥ္စ စိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ (၁၂၆) ဌာနာစာဝနပယောဂသာဓကံ၊ ဌာနာစာဝနပယောဂကို ပြီးစေတတ်သော။ ယဥ္စ စိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊၏။တေသု၊ထို သုံးပါးသောစိတ်တို့တွင်။ကောဋ္ဌာသတခုဖြစ်သော။ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ အယမေဝ စိတ္တကောဋ္ဌာသော၊ဤ စိတ်အစုကိုသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤ ထေယျသင်္ခါတ-ဟူသော ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ထေနောတိ၊ ၍။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဦနမာသက မာသကပါဒါဒီသု၊ တပဲအောက် ယုတ်သော ဥစ္စာကို ခိုးလိုသောစိတ်, တပဲကို ခိုးလိုသောစိတ်, တမတ်ကို ခိုးလိုသောစိတ် အစရှိကုန်သော။ "အဝဟရဏစိတ္တေသု၊ ခိုးလိုသောစိတ်တို့တွင်။ ကေစိတ္တကောဋ္ဌာသော၊ တခုသောစိတ်အစုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဠမိသတိအဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ

ပဥ္စဝီသတိအဝဟာရာ နာမ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော ခိုးခြင်းတို့မည် ကုန်သည်။ ဝစနဘေဒေနေဝ၊ စကားအထူးဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ သဒ္ဒါအထူး အပြားဖြင့်သာလျှင်။ဘိန္နာ၊ထူးကုန်၏။ ဝါ၊ပြားကုန်၏။အတ္ထတော ပန၊အနက် အားဖြင့်ကား။ အဘိန္နာ၊ မထူးမပြားကုန်။ အာကုလာ ဒုဝိညေယျဝိနိစ္ဆယာတိ တွေ၊၌။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ မုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဂ္ဂဟိတဝိနိစ္ဆယာနံ၊ မသင်အပ်သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဒုဝိညေယျာ၊ သိ နိုင်ခဲကုန်၏။ ဒုကတိကပဥ္စာနုဘဒီသု၊ ဒုက တိကပဉ္စာန်းအစရှိသည်တို့၌။ပဉ္စာန ပါဠိ ဝိယ၊ ပဉ္စာန်းပါဠိကဲ့သို့။ အာကုလာ၊ ရောယှက်ကုန်၏။ ဒုဝိညေယျ ဝိနိစ္ဆယာ၊ သိနိုင်ခဲသော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်၏။ ကေဝလံ၊ မ...ပြ...။

တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော ပါဠိ အနက် အဆုံးအဖြတ်ကို။ အစရိယာ၊ တို့ သည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရောဓံ၊ ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ သင်္ဂီတိတော၊ သံဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာဂတနယံ၊ လာသောနည်း ကို။ အဝိနာသေတွာ၊ မပျောက်စေမူ၍။ ဝါ၊ မပျက်စေမူ၍။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့် တော်မူကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ပဋ္ဌာနပါဠိ ဣဝ၊ ပဋ္ဌာန်းပါဠိကဲ့သို့ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ကုန်၏။ ပေါရာဏာတိ၊ သည်ကား။ သင်္ဂီတိအာစရိယာ၊ သံဂါယနာ တင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ပေးခြင်း သည်။ ထွေ၊ ဤ နိရာလယကာလ၌ ယူသော ဘဏ္ဍာ၌။ ဝါ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သာမိစိ ဧဝ၊ အရိုအသေပြုခြင်းသာတည်း။ သစေ န ဒေတိ၊ အကယ်၍ မပေးအံ့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ ပါရာ ဇိကဘယာ၊ ပါရာဇိကမှ ကြောက်သဖြင့်။ သိက္ခာကာမော၊ သည်။ ဒေတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပေးအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ထွေ၊ ဤဝတ္ထု ကာလ ဒေသ အဂ္ဃ ပရိဘောဂဟူသော ငါး ပါးသော အရာတို့၌။ ယာနိ ပန ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်ကား။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထို ဝတ္ထုတို့ကို။ သီဟဠဒီပေ၊ ၌။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ သံဃာဒီနံ၊ သံဃာအစရှိသည်တို့၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ပက္ခိတ္တာနိ၊ ထည့်အပ်ကုန်၏။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ပြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ပေါတ္ထကာ ရုဠ္ဌကာလတော၊ ပေသို့ တင်သောကာလမှ။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌လည်း။ ပက္ခိ တ္တာနိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဏတ္တိကံ၊ အာဏတ္တိက ပယောဂသည်။ အာဏတ္တိက္ခဏေပိ၊ စေသောခဏ၌လည်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ အတ္ထသာဓကော၊ အတ္ထသာဓက ပယောဂသည်။ ကာလန္တရေနာပိ၊ ကာလ ကြာသဖြင့်လည်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ကာလန္တရံ၊ ကာလအထူးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတေသံ၊ ထို အာဏတ္တိက အတ္ထသာဓကနှစ်ပါးတို့၏။ ဣဒံ နာနတ္တံ၊ ဤသို့သော အထူးကို။ အာဟ၊ ၏။

[သန္ဓာယာတိ-ရှိမူ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ သည်လျှင်။ ဧတေသံ၊ တို့၏။ နာနတ္တံ၊ တည်း-ပေးလေ]။

ဘဋ္ဌေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပဂတေ၊ ကင်းကြလတ်သော်။ အန္တရသမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်ဖြစ်သော။ အတုရုမုဟုန္ဒေ၊ အတုရုမုဟုန္ဒ အမည်ရှိသောကျွန်း ၌။ ဖရတိ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ နဝဓောတတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဝ

ကတော၊ ပြုသစ်ဖြစ်သော ခွက်တည်း။ ပါသာဏသက္ခရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါသာဏန္တိ၊ ကျောက်လည်း။ သက္ခရန္တိ၊ ကျောက်စစ်လည်း။ ပါသာဏသက္ခရံ၊ ကျောက် ကျောက်စစ်။

ဘူမဋ္ဌကထာဒိဝဏ္ဏနာ

၉၄။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ပန သစ္စေပိ အလိကေပိ ဒုက္ကဋမေဝ ဝုတ္တံ၊ တံ ပမာဒလိခိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယုတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ အသင့်အားဖြင့် ယူရာ၌။ "စတုဝဂ္ဂေန ဌပေတွာ ဥပသမ္ပဒပဝါရဏအဗ္ဘာနာဒိသဗ္ဗံ သံဃကမ္မံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတီ" စေ့ဝ၊ ဝဋ္ဋတိ–ဟူ၍သာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ "ဥပသမ္ပဒပဝါရဏကထိနဗ္ဗာနာဒိမ္ပိ"တိ၊ ဟူ၍။ လိခန္တိ ယထာ၊ ရေးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။ တံ၊ သို့ရေးသည်ကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ "ပမာဒလေခါ"တွေဝ၊ ပမာဒလေခ–ဟူ၍လျှင်။ ဝါ၊ မေ့လျော့၍ ရေးမိသည်ဟူ၍လျှင်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "ပမာဒလိခိတ" န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယံ ယံဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်း၏။ တတ္ထ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုထိုသို့သော ချွတ်ယွင်းသော စကားကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒုက္ကဋဿ၊ ကို။ ဝစနေ၊ ဆိုရာ၌။ ပယောဇနာဘာဝါ၊ အကျိုး၏ မရှိသောကြောင့်။ "အဒိန္နာဒါနဿ ပုဗ္ဗပယောဂေ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေသမ္ပိ၊ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း။ ပုဗ္ဗပယောဂေ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယဋ္ဌာနေ၊ ပါစိတ်အရာ၌။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင် တည်း။ ပမာဒလိခိတန္တိ (၁၂၇) ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဘူမဋ္ဌ ကထာ၌။ အဓိပ္ပေတမေဝ၊ လိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ၊ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဂဟိတေ၊ ဤသို့ ယူသည် ရှိသော်။ သမေတိ ဝိယ၊ ညီသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ပါစိတ္တိယဋ္ဌာနေ ပါစိတ္တိယ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဒုက္ကဋေ၊ ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လျက်။ "သစ္စာလိကေ"တိ၊ ဟူ၍။ သာမညတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "ပမာဒလေခါ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကုသလစိတ္တေန ဂမနေ အနာပတ္တိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "ဒါနဥ္စ ဒဿာမိ"တိ ဝစနေန၊ ဒါနဥ္စ ဒဿာမိ–ဟူသောစကားဖြင့်။ အနာပတ္တိ ဝိယ၊ အာပတ်မသင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

ပါစိတ္တိယဋ္ဌာနေ ဒုက္ကဋာ န မုစ္စတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဗဟုကာပိ အာပတ္တိယော ဟောန္တူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခဏနဗျူဟနုဒ္ဓရဏေသု၊ တူးသောအခါ ယက်သောအခါ ထုတ်သောအခါတို့၌။ ဒသ ဒသ၊ တဆယ် တဆယ်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သော ရဟန်းတည်း။ တေသု၊ ထို သင့်သော အာပတ်တို့တွင်။ ဥဒ္ဓရဏေ၊ ထုတ်ရာ၌။ ဒသ ပါစိတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဒေသနာကြား၍။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ "ကေမေဝ ဒေသေတွာ မုစ္စတီ"တိ၊ ၍။ ကုရုန္ဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမေန၊ ရှေးစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ "သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဒဿိတပယောဂေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမာနပယောဂေ၊ တူသော ပယောဂကြောင့်။ ဗဟုဒုက္ကဋတ္တံ၊ များသော ဒုက္ကဋ်အဖြစ်ကို။ ဉာပေတိ၊ သိစေ၏။ ခဏနေ ဗဟုကာနိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမာနပယောဂတ္တာ၊ တူသောပယောဂ ရှိသောကြောင့်။ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ အဋ္ဌကထာစရိယပ္ပမာဏေနာတိ ပဒဿ၊ ၏။ (အဋ္ဌောဝ—၌ စပ်)။ ဧတ္ထ ယထာ စ၊ ဤ ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အညေသုပိ၊ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အာဂတဝစနာနိ၊ တို့ကို။ သင်္ဂီတိတော၊ သံဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ "ဣမေ ဒုတိယ ပါရာဇိကေ၊ ၌။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ အညေသု၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ အပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ပုရိမခဏနံ၊ ရှေးတူးခြင်းသည်။ ပစ္ဆိမခဏနံ၊ နောက်တူးခြင်းသို့။ ပတွာ၊ ၍။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ကေမေဝ ဒေသေတွာ မုစ္စတီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ကား။ "ဝိသဘာဂကိရိယံ၊ ရှေးနှင့်မတူသော နောက်နောက်သော ကိရိယာသို့။ ပတွာ၊ ၍။ ပုရိမံ ပုရိမံ၊ ရှေးရှေးကိရိယာသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ကေဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတာယ၊ တည်သော။ ကုမ္ဘိယာ၊ အိုး၌။ ဌာနာစာဝနဥ္စ၊ အရာမှရွေ့ခြင်းကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဘူမဋ္ဌ ကထာ၌။ ဆဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဤသို့ သမ္ဗန်ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ (နောက်ကိုဆုတ်၍ ပြန်၍ စကားရင်းမှာစပ်လေ ဟူလိုသည်)။ ကုမ္ဘိယာတိ ဣဒံ၊ ကုမ္ဘိယာ-ဟူသော ဤပုဒ်သည်။ ဘူမဝစနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်

အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း။ ဥဒ္ဒံ ဥက္ခိပန္တော ။ပ။ ပါရာဇိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မုခဝဋ္ဋိယာ၊ နှုတ်ခမ်းရေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောကာသံ၊ ထိရာအရပ်ကို။ မုခေန်၊ အဝမှ။ မောစိတေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ "ဌာနာစာဝနဉ္စေတ္ထ ဆဟိ အာကာရေဟိ ဝေဒိတဗ္ဗ"န္တိ ဣမိနာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော ရှေးစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝါ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ "ဘူမိတော၊ မြေမှ။ မုတ္တေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊ တဆံဖျားမျှလည်း။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဘူမိတော၊ မြေမှ။ မောစိတံ နာမ၊ လွတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဒဠှံ ကတွာ၊ မြဲစွာ ပြု၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ ပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာ၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ ဝဒန္တိ ကုန်၏။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ခဏန္တေန၊ တူးသော ရဟန်းသည်။ အဝသေသဋ္ဌာနာနိ၊ ကြွင်းသော အရပ်တို့ကို။ ဝိယောဇိတာနိ၊ ကင်းစေအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထို အိုးသည်။ ဝိမုတ္တေ၊ မြေမှ လွတ်သည်ရှိသော်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။" ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သခ်ေပမဟာပစ္စရိယာဒီသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တဝစနသ္သ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ ပမာဒလေခဘာဝေါ၊ပမာဒလေခအဖြစ်ကို။ "အတ္တနော ဘာဇနဂတံ ဝါ ကရောတိ၊ မုဋ္ဌိံ ဝါ ဆိန္ဒတိ"တိ ဝစနေန၊ ဆိန္ဒတိ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။

"ပီတမတ္တေ ပါရာဇိက"န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံ—၌ စပ်)။ တေရဟိ၊ ၌။ "ပဉ္စ ဝိညာဏာ ဥပ္ပန္နဝတ္ထုကာ ဥပ္ပန္နာရမ္မဏာ"တိ ပဒဿ၊ ၏။ "ဥပ္ပန္နဝတ္ထုကာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (၁၂၈) အနာဂတပဋိက္ခေပေါ၊ အနာဂတ်ကိုပယ်ခြင်း။" ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားသည်။ "အသမ္ဘိန္နဝတ္ထုကာ အသမ္ဘိန္နာရမ္မဏာ ပုရေဇာတဝတ္ထုကာ ပုရေဇာတာရမ္မဏာ"တိ ဝစနံ၊ ကို။ အပေက္ခိတွာ၊ ငဲ့၍။ အတီတာနာဂတပဋိက္ခေပေါ၊ အတိတ် အနာဂတ်တို့ကိုပယ်ခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝတ္တေတိ ယထာ၊ ပြန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တာဒိသေဟိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝတ္တန္တိတိ၊ ပြန်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊ ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်သော စကားကို။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ယံ ပန ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ "ဣဒံ ၊ဤသည်ကား။ ပမာဒလိခိတံ၊ ရေးမှားသော

အရာတည်း။ ” ဣတိ၊ သို့။ အပနေတွာ၊ ကြဉ်စေ၍။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။ ဝစနကာလေ၊ ပြောဆိုသောကာလ၌။ ဝါ၊သင်အံသောကာလ၌။ ဝါစေန္တိ၊ ချကုန်၏။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊သင်ကုန်၏။တမေဝ ဝစနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဣမိနာပိ အာစရိယေန၊ ဤအရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်လည်း။ “ပမာဒလိခိတ” န္တိ၊ ၍။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊၏။ယဉ္စ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ယုတ္တိ[1]၊အသင့်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ တေ၊ထိုဆရာတို့သည်။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။တမေဝ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်။ ဒဿေန္တေန၊ ပြတော်မူသဖြင့်။ ဣမိနာ၊ ဤ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “တံ ပန တတ္ထေဝ ါ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနာပတ္တိမတ္တမေဝ ဝုတ္တန္တိ ဣဒံ၊ဤ မဟာပစ္စရိတ်စကားကို။နေဝအဝဟာရော န ဂိဝါ အနာပတ္တီတိပဒတိကော၊အနာပတ္တိ—ဟူသော ဤပုဒ် သုံးခုသည်။ဗျဉ္ဇနတော ဝ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်သာလျှင်။ဘေဒေါ၊ ပြား၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ န ဘေဒေါ၊မပြား။ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပမာဒလိခိတံ၊ ကို။ ကတရေဟိ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေဟိ ဝါ၊ ဆိုအပ်သော အပြားရှိကုန်သော ပေါတ္ထကာရုဠှဆရာတို့သည်လည်းကောင်း။ လေခကေဟိ ဝါ၊ စာရေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ ဖြေရာ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဧသ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ “ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထို သုဒ္ဓစိတ်သည်သာလျှင်။ ဗဟူသုပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ယုတ္တိတော[2]၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကသည်။ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သော အရာ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊၏။“ဒုဋ္ဌပိတံ ဝါ ဌပေတီ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တတော၊ ထို ဆိအိုးမှ။ ပဋ္ဌရိဿတိ၊ ယိုလတ္တံ့။ ဝါ၊ ယို၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဌာနာစာဝနံ၊ ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သောကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ တံ ပန၊ ထို ဝတ္ထု ကိုကား။ ဂဏှာတု ဝါ၊ ယူသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ၊မယူသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။“တတ္ထေဝ ဘိန္ဒတီ”တိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “တတ္ထေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဌာနာစာဝနံ၊ ကို။ အကရောန္တောဝ၊ မပြုမူ၍လျှင်။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ အစာဝေတုကာမောဝ၊ မရွေ့စေသည်ဖြစ်၍လျှင်။

၁။ သုတ္တံ (ဆ) ၂။ ယုတ္တတော (ဆဋ္ဌ)

ကေဝလံ၊ သက်သက်သာ။ ဘိန္ဒတိ၊ ခွဲ၏။ ဝါ၊ ဖျက်၏။ ဣတိ အဋ္ဌကထာ ဝစနတော ဝ၊ ဤသို့ဆိုသော အဋ္ဌကထာစကားဖြင့် သာလျှင်။ ဉာပေတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ပဠ္ဍရိတော[၁]၊ ယိုစီးသောဝတ္ထု၌။ တထာ၊ တူတည်း။ တိန္တပံသုံ၊ မိုးစွတ်သော မြေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဥဒကေ၊ ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ပစိတွာ၊ စစ်၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂဟာဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ရိတ္တကုမ္ဘိယာ ဥပရိ ကရောတိ၊ ဘဏ္ဍဒေယျ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထို အဋ္ဌကထာစကားသည်။ အာဏတ္တိယာ၊ အာဏတ္တိပယောဂနှင့်။ ဝါ၊ စေသောအရာနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ "ယဒါ၊ ၌။ သက္ကောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ တံ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ အဝဟရ၊ ခိုးလေလော။" ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထသာဓကေ၊ မခိုးမီက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော အတ္ထသာဓကစေ၌။ အာဏတ္တိကာလေ ဧဝ၊ စေသော ခဏ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ အပိ စ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အာဝါဋ္ဌကာဒီနိ၊ တွင်း အစရှိကုန်သော။ ထာဝရပယောဂါနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိကာလကတပယောဂါနိ၊ မရှိသော ကာလ၌ ပြုသောပယောဂဖြစ်ကုန်သော။ ပါရာဇိကဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုဗ္ဗန္ဓံ ဝါ ကရောတိ၊ ဒုဗ္ဗပိတံ ဝါ ဌပေတိ-ဟူသော ပုဒ်၌။ သာဓကာနိ၊ သက်သေတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်သို့သော အရာ၌။ "အပရေ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဧကေ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာတို့၌။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ယုတ္တံ၊ အသင့်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတရံ၊ မသင့်သော အရာကို။ ဆဍ္ဍေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဝဒန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧဝံ ဝိနိစ္ဆယံ ဝဒ္ဓ-၌ ဝဒန္တိ-ကိရိယာ၏ ကတ္တားမပါမရှိ၍ အာစရိယာ-ကတ္တားထည့်သည်)။ န အညထာ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထတောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပါဠိပရိဟာရဏတ္ထံ၊ ပါဠိကို တဖန်ဆောင်အံ့သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝမေဝ ဝဒန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ထည့်) ။တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နည်း။ "ပဿာဝံ

၁။ ပဠ္ဍရိတောပိ။ (ဆဋ္ဌ)

ဝါ ဆဋ္ဌေတိ'' တိ စ ပဒဿ၊ ဆဋ္ဌေတိ–ဟူသော ပုဒ်၏လည်းကောင်း။ ''အပရိဘောဂံ ဝါ ကရောတိ''တိ စ ပဒဿ၊ ဟူသော ပုဒ်၏လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကတ္တာပိ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ''မုဂ္ဂရေန ပေါထေတွာ ဘိန္ဒတိ'' တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာပိ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

(၁၂၉) အယံ ပနေတ္ထ သာရောတိအာဒိကထာယ၊ အစရှိသောစကား၌။ ''အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ တည်း။'' ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ သင်္ဂဟာစရိယာနံ၊ သင်္ဂဟာဆရာတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တာပိ၊ ဆိုသော ဆရာတို့သည်လည်း။ တေ ဧဝ၊ ထိုဆရာတို့သည်ပင်တည်း။ တသ္မာ ဝေါဟာရဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဆဋ္ဌေတုကာမမ္ပိ၊ စွန့်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသော သူကိုလည်း။ ဝါ၊ မစွန့်လိုသော သူကိုလည်း။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရောန္တံ၊ ပြုသောသူကို။ ''ဆဋ္ဌေတိ'' တိ၊ ဆဋ္ဌေတိ–ဟူ၍။ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ ဝေမေတေသံ ပဒါနံ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ ''ဌာနာစာဝနဿ နတ္ထိတာယ ဒုက္ကဋ'' န္တိ၊ ဒုက္ကဋံ–ဟူသော။ အဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာစကား၌။ ဌာနာစာဝနစိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဌာနာ၊ အရာမှ။ စုတမ္ပိ၊ ပြောင်းရွေ့သော်သည်း။ ''ဌာနာ စုတ'' န္တိ၊ ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတရထာပီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ထေယျစိတ္တာဘာဝါ၊ ခိုးလိုသောစိတ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ စာဝေတုကာမဿပိ၊ ရွှေလျောခြင်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ သင့်၏။ ။ဘူမဋ္ဌကထာ ပြီး၏။

အာကာသဋ္ဌကထာပဏ္ဏနာ

၉၆။ သယမေဝ၊ အလိုလိုလျှင်။ ပတိတမောရဿေဝ၊ ကျသော ဥဒေါင်းကိုလျှင်။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ကရောတော၊ ပြုသောရဟန်းအား။ တုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ အာကာသဋ္ဌဝိနိစ္ဆယေ၊ ၌။ တပ္ပသင်္ဂေန၊ ထို ဝေဟာသဝတ္ထု၏ လျဉ်းပါးသောအားဖြင့်။ ဝေဟာသာဒိဂတေပိ၊ ဝေဟာသအစရှိသည်၌ တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ တသ္မိံ၊ ထို ဌာနဝတ္ထု၌။ အသမ္မောဟတ္ထံ၊ မတွေဝေစိမ့်သောငှါ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ဝေါ၊ ဤအတူ။ အညတြာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သာမိသေ၊ အာမိသနှင့် စပ်သော ဝတ္ထု၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ဌာနာစာဝနံ အကရောန္တော စာလေတိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝနေ၊ ပြောင်းရွှေရာ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အဖန္ဒာပေတွာ၊ မလှုပ်စေမူ၍။ ဌာနာစာဝနာစာဝနေဟိပိ၊ ဌာနာစာဝန, အစာဝနတို့ဖြင့်မူလည်း။ ဒုက္ကဋထုလ္လစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "တေ၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကို။ ဌာနာစာဝနံ အကရောန္တောတိ၊ ဟူသော။ ဣမံ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းအပ်၏။ ။ အာကာသဋ္ဌ ကထာပြီး၏။

ဝေဟာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၇။ ဆဒနမောစနာဒိ၊ ဖြတ်ခြင်း တန်းမှလွှတ်ခြင်းတို့ကို။ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်အဖို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဝဿံ ပန[1]၊ မချွတ်လျှင်။ ဌာနတော၊ တည်ရာမှ။ အာကာသဂတံ၊ အောက် ဟင်းလင်းအပြင်၌ တည်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တွေ၊ ဤ ဝလယံ ဆိန္ဒတိ ဝါ မောစေတိ ဝါ-ဟူသောပါဌ်၌။ "ကေါကောဋ္ဋိ၊ တခုသော အစွန်းကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဌပိတေ၊ ထားသော။ ဝံသေ၊ တန်း၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော ဝတ္ထု၏။ အာကာသဂတကရဏံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌ တည်သည်ကို ပြုခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ပန၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကိုကား။ "မူလံ၊ အရင်းကို။ အစ္ဆေတွာ၊ မဖြတ်မူ၍။ ဝလယံ၊ အကွင်းကို။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ အထ-ယဒိ သာရေတိ၊ အကယ်၍ ပြောင်းရွှေ့စေအံ့။ ရက္ခတိ၊ ၏။ မူလတော၊ အရင်းမှ။ အနိဟရိတွာပိ၊ မထုတ်မူ၍လည်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာကာသဂတံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌ တည်သည်ကို။ သစေ ပန ကရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုအံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။" ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဘိတ္တိနိဿိတန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဘိတ္တိံ ယာ၊ နံရံဖြင့်။ ဥပတ္ထမ္ဘိတံ၊ ထောက်၍နေသည်ကို။ (တနည်း) ဘိတ္တိ

1။ အဝဿံ (ဆဋ္ဌ)

ယာ၊ ၌။ ဥပတ္ထမ္ဘိတံ၊ ခံ၍ထားသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိတ္တိံ နိဿာယ ဌပိတန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ နာဂဒန္တာဒီသု၊ ဆင်စွယ်ကောက်စသည်တို့၌။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆိန္နမတ္တေတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဥဂ္ဂန္တွာ၊ တင်၍။ ဌိတံ၊ တည်သော ထန်းသီးခိုင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဝေဟာသဋ္ဌကထာပြီး၏။

ဥဒကဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၈။ ဥပရိ ဌိတဿ ပိဋ္ဌိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဩသာရဏံ၊ ရွေ့သော သက်သော ကြာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဩသာရေန္တဿ၊ ရွေ့သော သက်သော ကြာ၏။ဥပရိ ဌိတဿ၊ အထက်၌ တည်သော ကြာ၏။ ပိဋ္ဌိယာ၊ အပြင်မှ။ ဟေဋ္ဌိမေန၊ အောက် အစွန်းဖြင့်။ ဌိတောကာသံ၊ တည်ရာအရပ်ကို။ အတိက္ကန္တမတ္တေ၊ လွန်ကာမျှ တည်း၌။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဥက္ခိပန္တဿ၊ ချီသောကြာ၏။ ဥဒကတော၊ ရေမှ။ မုတ္တမတ္တေ ဝေ[၁]၊ လွတ်ခါမျှကိုလျှင်။(၁၃၀) ဂဟိတော၊ ယူသည်ရှိသော်။ ဘူမဋ္ဌေ၊ဘူမဋ္ဌ ကထာ၌။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော စကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မတမစ္ဆာနံ၊ သေသော ငါး တို့၏။ ဌိတဋ္ဌာနမေဝ၊ တည်ရာအရပ်သည်သာလျှင်။ ဌာနံ ကိရ၊ ဌာန ဖြစ်သတတ်။ ထေယျစိတ္တေန၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဂဏှ တော၊ ယူသောရဟန်းအား။ ဦနပါဒဂ္ဃနကေ၊ တမတ်အောက် ယုတ်သော ဘဏ္ဍာ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။သဟပယောဂတ္တာ၊ သဟပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မဒနဖလဝသာဒီနီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝသ ဣတိ သော ဘာသာ၊ ဝသ-ဟူသော ဤ ဘာသာသည်။ သီဟဠဘာသာ ကိရ၊ သီဟိုဠ်ဘာသာဖြစ်သတတ်။ ဝိသံ၊ အဆိပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂရုဠာကာရေန၊ ဂဠုန် တောင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ကတုပ္ပေ၊ ပြုသောပေါင်းချုပ်၌။ ဌိတံ ဝါ[၂]၊ တည် သော ဘဏ္ဍာကိုမူလည်း။ ။ဥဒကဋ္ဌကထာပြီး၏။

၁။ မုတ္တမတ္တေ။ဧဝ(ဆဋ္ဌ) ၂။ ယိတံ ဝါ(ဆဋ္ဌ)

နာဝဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၉။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ လဒ္ဓ ံ သူကရဥပမာယ၊ ရအပ်သောဝက်ဥပမာဖြင့်။ ဝုတ္တံ ဧဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်။ (ဝုတ္တာ-ဟူ၍လည်း ဋီကာပါဠ်ရှိ၏)။ "ထလေ ဌပိတာယ နာဝါယ ဖုဋ္ဌောကာသမတ္တမေဝါ"တိ၊ ဟူ၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ "ဝါတော အာဂမ္မာတိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝါတဿ၊ လေ၏။ နတ္ထိကာလေ၊ မရှိသောကာလ၌။ ပယောဂဿ၊ ကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဟာရော၊ ခိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထိကာလေ၊ ရှိသောကာလ၌။ စေ ကတော၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အဝဟာရောဝ၊ လျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဘဏ္ဍဒေယျံ ပန၊ ကိုကား။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ ဟတ္ထာ၊ လက်မှ။ ကဟာပဏာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တေသံ ဝါ၊ ထိုသူတို့အားမူလည်း။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ နာဝါသာမိနာ၊ လှေရှင်သည်။ နာဝါယ၊ ကို။ အဂ္ဂဟိတာယ၊ မယူသည်ရှိသော်။ နာဝါသာမိကဿ ဝါ၊ လှေရှင်အားမူလည်း။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဤ၌ နာဝါသာမိနာ နာဝါယ ဂဟိတာယ-ဟု များသော ဋီကာပါဠ်တို့၌ ရှိ၏၊ နာဝါယ အဂ္ဂဟိတာယ-ရှိမှ ယုတ္တိသဘောသင့်အံ့သို့ ထင်သည်]။ ။နာဝဋ္ဌကထာပြီး၏။ ။

ခေတ္တဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၄။ နိရမ္ဗိတ္ဗာ ဥပရိ အကတံ ဝါ ပန ပတိဋ္ဌပေတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပုဗ္ဗံ ဝါ၊ အသစ်ကိုမူလည်း။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ။ခေတ္တဋ္ဌကထာပြီး၏။ ။

ဂါမဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၆။ ဂါမေ၊ ၌။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂါမလက္ခဏဿ၊ ကို။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ "ဂါမော နာမာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ[၁]၊ ၏။ ။ဂါမဋ္ဌကထာပြီး၏။

၁။ ဗ၂ (ဆဋ္ဌ)　　　　၂။ နံ ၃၂၁ (ဆဋ္ဌ)

အရညဌကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၇။ အရညေ္ဌ၊ ၌။ အရညံ နာမာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တလက္ခဏညေ၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော တောကိုသာလျှင်။ အရညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤ အရညကထာ၌။ န အဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ တော၊ ဤ တောသည်။ ပရပရိဂ္ဂဟိတမေဝ စ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော တောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ သူတပါးသိမ်းဆည်းသော တောကို။ ဣဓ၊ ဤ အရညကထာ၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေ၀၊ ကြောင့်လျှင်။ အတ္ထေပိ၊ အနက်၌လည်း။ အရညဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ အဂ္ဂေပိ မူလေပိ ဆိန္နာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဆိန္နမတ္တေ၊ ဖြတ်ကာမျှလျှင်။ ပတနကံ၊ လဲလတ္တံ့သော သစ်ပင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တစ္ဆေတွာ ဌပိတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အရညသာမိကေဟိ၊ တောရှင်တို့မှ။ လဒ္ဓေဟိ၊ ရကုန်သော။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ တစ္ဆေတွာ၊ ရွေ၍။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သောသစ်ပင်သည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သော ကာလသို့ရောက်သော်။ စိရကာလိကော၊ ကြာမြင့်သော ကာလရှိသော သစ်ပင်ကို။"န ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။အရညသာမိကေဟိ၊တောရှင်တို့သည်။ အနုညာတေနာပိ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော်လည်း။ဝါ၊ခွင့်ပြုအပ်သောရဟန်းသည်လည်း။န ဂဟေတဗ္ဗော၊မယူအပ်။"ဣတိ၊သို့။ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆလ္လိယာ ပရိယောနဒ္ဓံ ဟောတီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သာမိကာနံ၊ သစ်ရှင်တို့၏။နိရပေက္ခတံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာမိကာနံ၊ တို့၏။ သာပေက္ခတာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယဒိ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ။အရညဌ ကထာပြီး၏။

ဥဒကကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၈။ တတ္ထ၊ ထို ဥဒက ကထာ၌။ "ဘာဇနေသု စ ပေါက္ခရဏီတဠာကေသု စ ဂါဝေါ ပက္ကောသတီတိ ဣတော၊ ပုဒ်တို့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တယော ဒသဝါရာ၊ သုံးကြိမ်သော ဒသဝါရတို့ကို။ အာဒိမေဝ၊ အစကိုသာလျှင်။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ (၁၃၁)သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။"ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိဗ္ဗဟနဥဒကံ နာမ၊ သည်ကား။ တဠာကရက္ခဏတ္ထာယ၊ တဖက်ဆည်ကန်ကို စောင့်ခြင်းငှါ။ အဓိကောဒကနိက္ခမနဒွါရေန၊ လွန်သော

ရေကို ထုတ်သော တံခါးဝဖြင့်။ နိက္ခမနဥဒကံ၊ ထွက်သော ရေကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ သို့။ သာမီစိကမ္မံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ "ဝုတ္တ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အနုဂဏ္ဌိပဒေတိ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ အနိက္ခန္တေ၊ မထွက်မီ။ ဣတိ ပါဌ သေသော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သုက္ခမာတိကာယ၊ ခြောက်သောမြောင်း၌။ ပယောဂတ္တာ၊ ပြုအပ်သော ပယောဂဖြစ်သောကြောင့်။ ဘဏ္ဍဒေယျမ္ပိ၊ သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ တဋ္ဌာကံ နိဿာယ ခေတ္တဿ ကတတ္တာတိ ဣဒံ၊ ကို။ "သဗ္ဗသာဓာရဏတဋ္ဌာကံ ဟောတိ" တိ၊ ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုရှေးစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဋ္ဌာကဂတံ၊ တဘက်ဆည်ကန်၌ တည်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သဗ္ဗသာဓာရဏမ္ပိ၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသော်လည်း။ မာတိကာယ၊ မြောင်း၌။ ပတိတံ[၁]၊ ကျသောရေကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို မြောင်းရေကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကုရုန္ဒိယာဒီသု အဝဟာရောတိ ဝုတ္တ"န္တိ၊ ၍။ အပရေ၊တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ဝုတ္တံ၊ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ ဆို၏။ ဣမိနာ လက္ခဏေန န သမေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗသာဓာရဏဒေသော ၊ သည်။ ဣမေ၊ ၌။ ဒေသော နာမ[၂]၊ မည်၏။ တဥ္စ တဋ္ဌာကံ၊ သည်လည်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏံ၊ အလုံးစုံသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၏။ ကတိကာဘာဝါ စ၊ ကတိက၏ မရှိသောကြောင့်လည်း။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်သျှင်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ ဥဒကကထာပြီး၏။

ဒန္တပေါန ကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၉။ တတော ပဋ္ဌာယ အဝဟာရော နတ္ထီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ထေယျာယ ပိ၊ ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်လည်း။ ဂဏှတော၊ ယူသောရဟန်းအား။ အဝဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာမုဏ္ဍမဟာဇေတဗ္ဗတ္တာ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဦးပြည်းရဟန်းများတို့သည် အောင်အပ်သော တရားဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အရက္ခိတဗ္ဗတ္တာ စ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်

၁။ သဟိ ကံ(ဆဋ္ဌ) ၂။ သဗ္ဗသာဓာရဏဒေသော နာမ (ဆဋ္ဌ)

မစောင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏတ္တာ စ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့ရှိတိုင်း သံဃာသည် သုံးဆောင်စေဟူ၍ ထားသော ဒန်ပူသည်။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သံဃာ့သန္တကံ၊ သံဃဥစ္စာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဒန္တပေါန ကထာပြီး၏။

ဝနပ္ပတိ ကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၀။ ဥဇုကမေဝ တိဋ္ဌတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "သမီပေ၊ အနီး၌။ရုက္ခသာခါဒီဟိ၊ သစ်ပင် သစ်ခက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သန္နာရိတတ္တာ၊ ခံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဤသကာ၊ စဉ်းငယ်။ ခလိတ္ဂာ၊ ချော်၍။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အဝဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆိန္နဝေဏု ဝိယ၊ ဖြတ်သော အတန်ကဲ့သို့။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ သု ဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဿ ဝိနိစ္ဆယေ၊ ကောက် အဆုံးအဖြတ်၌။"သစေ တာနိ ရက္ခန္တိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။ နော အညထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝါတေ၊ လေသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝါတမုခသောဓနံ၊ လေကြောင်းကိုသုတ်သင်ခြင်းကို။ စေ ကရောတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ။ဝနပ္ပတိ ကထာ ပြီး၏။

ဟရဏက ကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၁။ အညေသု ပန ဝိစာရဏာ ဧဝ နတ္ထီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသု၊ ထို ကုရုန္ဒီ-အစရှိသော ကျမ်းတို့၌။ အပ္ပဋိက္ခိပိတတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ အယမေဝ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤ မဟာအဋ္ဌကထာ အဆုံးအဖြတ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဧတေန၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်။ ဓုရနိက္ခေပံ၊ ဝန်ချခြင်းကို။ ကတ္ဂာပိ၊ ပြု၍သော်လည်း။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ အာဟဋံ၊ ဆောင်အပ်သောဘဏ္ဍာကို။ စောဒေတွာ၊တောင်း၍။ ဂဏှတော၊ ယူသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဟရဏက ကထာပြီး၏။

၁။ တဿ (ဆဋ္ဌ)

ဥပနိဓိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၂။ ဧသေဝ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါဒုဒ္ဒါရေ[၁] ခြေချီရာ၌။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သာဓာရဏာယ၊ ဆက်ဆံသော။ သညာဏာယ၊ အမှတ်ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောကြောင့် တည်း။ ပဒဝါရေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စောရေန၊ သည်။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော ရဟန်း၏။ ပဒဝါရေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏ (ထည့်)။ ဂါမဒ္ဒါရန္တိ တော်၊ ဤစကားသည်။ ဝေါဟာရ မတ္တမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အာဏတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗတ္တာ-ပါဌ်ရှိမူ-ဒဋ္ဌဗ္ဗတ္တာ၊ ခိုးသူဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်–ပေး)။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ခိုးသူ ပေးသူ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား လည်း။ ဥဒ္ဓါရေ ဧဝ၊ ချီသောခဏ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ (၁၃၂) အသုကံ နာမ ဂါမံ ဂန္တ္ဝာတိ ဝစနေန၊ ဂန္တွာ – အစရှိသောစကားဖြင့်။ ယာဝ၊ လောက်။ တဿ ဂါမဿ၊ ၏။ ပရတော၊ မှ။ ဥပစာရော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ တော် သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသော ဥပစာရအရပ် သည်။ အာဏတ္တမေဝ၊ စေရာအရပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဌတွာ ဝါ၊ ရပ်၍လည်းကောင်း။ နိသီဒိတွာ ဝါ၊ ထိုင်၍လည်းကောင်း။ ဝိဿမိတွာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ ပုရိမထေယျစိတ္တံ၊ ရှေး၌ခိုးလိုသောစိတ်ကို။ ဝူပသမိတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ ဂမနတ္ထဥ္၊ သွားခြင်းငှါလည်း။ ဘဏ္ဍံ၊ ဆောင်အပ်သော ဘဏ္ဍာ ကို။ န နိက္ခိတ္တံ၊ ချ၍မထား။ ယထာဂဟိတမေဝ၊ ယူခဲ့တိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါဒုဒ္ဒါရေန[၂]၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ နိက္ခိတ္တဥ္[၃]၊ ချ၍ထားသောဥစ္စာကိုလျှင်။ ဥဒ္ဓါရေန၊ ချီကြွ သောအားဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ကေဝလံ၊ ပဒ်တပါးနှင့်မရော သက်သက်။ "လိခိတ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ "ဂဏ္ဌိပဒေ"တိ[၄]၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ထေယျစိတ္တေန ပရိဘုဥ္ဇတောတိ ဧတ္ထ။ ဌာနာစာဝနံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ နိဝတ္ထပါရုတာ နီဟာရေန၊ ဝတ်ခြင်း ရုံခြင်းတည်းဟူသော ဆောင်ခြင်းဖြင့်။ "ပုဗ္ဗေ ဝ၊ ရှေးဦးကပင်။ လာ[...]၊ ဤ သက်နိုးကို။ မယာ၊ သည်။ ဂဟိတံ၊ ၏" ဣတိ၊ သို့။ ထေယျ[...]ဿ၊ ဖြင့်။ ပရိဘုဥ္ဇတော[...]၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား။ "နဋ္ဌေ၊ ပျောက်[...]သော်။

၁။ [...]ဒ္ဓါရေဟ (သျှာ)　　၂။ ဂဝေနေတွေ (သျှာ)
၃။ ပဒဝါရေန (ဆဋ္ဌ)　　၄။ နိက္ခိတ္တံ (သျှာ)
၅။ ဂဏ္ဌိပဒေ (ဆဋ္ဌ)　　၆။ [...] (ဆဋ္ဌ)

ဘဏ္ဍာဒေယျံ ကိရ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျဖြစ်သတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရေန၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်ကို စီရင်သော ဓမ္မသိရိ ထေရ်သည် (ထည့်)။ လိခိတံ၊ ၏။ အညေနာတိ[၁] ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဂဟိတံ[၂]၊ ၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးသောဥစ္စာ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါပကဿ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သောသူ၏။ ဒါနေ ဝိယ၊ ပေးရာ၌ကဲ့သို့။ “ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဘဏ္ဍာဒေယျ၊ သည်။ န ဟောတိ[၃]၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အညေန ဝါ”တိ[၁]၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဂဟိတံ၊ ၏။ သော ဧဝ[၄]၊ ထိုသူသည်သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါသဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ၏။ သော ဝါ၊ ထိုသူသည်မူလည်း။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ ရာဇဂဟော၊ ရာဇ ဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂဏကော၊ သစ်ထိန်းသည်။ ဓနိယဿ၊ အရှင်ဓနိယထေရ်အား။ ဒေတိ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။

တဝ ထုလသာဋကော လဒ္ဓေါတိ၊ ၍။ ဝုတ္တက္ခဏေ၊ ဆိုသောခဏ၌။ မုသာဝါဒေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ တဿ နာမံ လိခိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “တေန၊ ထိုအဖော်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌပေဿာမိ၊ ထားဘိလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏတ္တတ္တာ၊ စေသောကြောင့်။ နာမံ၊ အမည်ကို။လေခန ကာလေ၊ ရေးသည့် ကာလ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကုသသင်္ကမန သဒိသံ၊ ကမ္ပည်းပြောင်းသည်နှင့်တူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န ဇာနန္တီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န သုဏန္တိ၊ မကြားကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဇာနိတွာပိ၊ ကြားလျက် သိလျက်လည်း။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သစေ န သမ္ပဋိစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ဝန်မခံကုန်အံ့။ ဧသေဝ နယော၊ ရှိ၏။ ဇာနန္တေန ပန၊ သိသော ရဟန်းသည်ကား။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ အနိစ္ဆန္တေ၊ အလိုမရှိသော်။ တေ၊ ဤ မှာဆိုသောစကားကို။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗမေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ ဝတ္တံ၊ ဤသို့သောဝတ်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥမင်္ဂေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုရာပါနံ၊ ရှေးဖြစ်သော တွင်းကို။ ခဏိတွာ၊ တူး

၁။ အညော ဝါတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဌပိတံ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဟောတိ (ဆဋ္ဌ) ၄။ သော ဝါတိပိ (ဆဋ္ဌ)

၍။ ကတမဂ္ဂေန၊ ပြုသောခရီးဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ (ဥမ္မဂ္ဂေန–ဟူ၍ ဋီကာ တည်ပါ၌ရှိ၏။)

နိဿိတဝါရိကဿ ပန၊ တပည့်ဖြစ်သော ကျောင်းစောင့် ရဟန်းအား ကား။ သဘာဂဘတ္တံ[1]၊ သဘောတူဖြစ်သောဘတ်ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နိဿိတကော[2]၊ တပည့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပတန္တိ[3] ဟူ၍ ပါ၌ရှိ၏၊ ဆင်ခြင်၍ သမ္ဘန်)။ တထေဝ၊ ထိုသို့ပြုရာ အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပတ္တဝါရံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ "တဿ ဝါ၊ ထို ရဟန်းအားမူလည်း။ သဘာဂါ၊ သဘောတူ ရဟန်းတို့သည်။ အဒါတုံ၊ မပေးခြင်းငှါ။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤတွင် ပါ၌နေ ထွေးယှက်သည်။ ဆင်ခြင်ပါလေဦး)။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ အတ္တဒုတိယဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာနီတံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းသည်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ န ပဟောတိ၊ မလောက်။ သစေ ပဟောတိ၊ အကယ်၍ လောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပါပေတဗ္ဗော၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "ယဿ ဝါ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤတွင် အဋ္ဌကထာပါ၌၌–ဘိက္ခုဟိ ပန အသဟာယကဿ ဝါ အတ္တဒုတိယဿ ဝါ ယဿ သဘာဂေါ ဘိက္ခု ဘတ္တံ အာနေတွာ ဒါတာ နတ္ထိ၊ ဧဝရူပဿ ဝါရေန ပါပေတဗ္ဗော–ဟု (ဝိ–ဋ္ဌ–၁ ၃၁၂–ရှိ၏)။

"ပရိပုစ္ဆံ ဒေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုစ္ဆိတပဉှဿ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ မေးအပ်သောပြဿ နာဖြေခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ၏။ သံဃဿ ဘာရံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ "သဒ္ဓမ္မဝါစနာဒိ ဧဝ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟုဆိုအပ်သော ပိဋကသုံးပုံကို ချခြင်းအစရှိသည်သာတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "နဝကမ္မိကောပိ၊ အမှုသစ်ကို စီရင်တတ်သော ရဟန်းကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏ (ပြန်)။ ။ဥပနိမိကထာ ပြီး၏။

၁။ သဘာဂါ ဘတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

၂။စာပျက်နေဟန်ရှိသည်။

၃။ ယခုဆဋ္ဌမူ၌ ပန္တိ–ရှိသည်။

သုက်ဿာတကထာဝဏ္ဏနာ

"ဣတော ဘဏ္ဍတော၊ ဤထားသော ဘဏ္ဍာထုပ်မှ။ ဝဠန္တံ၊ လိမ့်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။အဋ္ဌော၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ မဟာအဋ္ဌကထာပဒဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ကုရုန္ဒီသင်္ခေပဋ္ဌကထာဟိ၊တို့ဖြင့်။အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်အပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။လိခိတံ၊ ၏။

၁၁၃။ ဂစ္ဆန္တေ ယာနေ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။"သုင်္ကဋ္ဌာနဿ၊ ကင်းထားရာအရပ်၏။ ဝါ၊ မှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။"ဂစ္ဆန္တေ ယာနေ ဝါ"တိအာဒိ၊ ကို။ (၁၃၃) သုင်္ကဋ္ဌာနဗ္ဘန္တရေ၊ ကင်းထားရာအရပ်၏ အတွင်း၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊၏။ (နောက်ကို ဂဏ္ဌိပဒေ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ခံသမျှသည် ထည့်ပါ၍မှတ်ရာ၏။) ဗဟိ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောယာဉ်၌။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ "အန္တော ဌတွာ"တိ အဓိကာရေ၊အန္တောဌတွာ-ဟူသော အရာ၌။ဝုတ္တတ္တာဝ[1]၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဧတံ၊ ဤ အနုဂဏ္ဌိပဒ်စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ယာနာဒီသု၊ တို့၌။ ဌပိတံ၊ ထားသောဥစ္စာကို။ တဿ၊ ထို ထားသော ရဟန်း၏။ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဂတတ္တာ၊ ဆောင်၍သွားသောကြောင့်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ န ဟောတု[2]၊ မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ န သိယာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ သုင်္ကဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ဝါ၊ မှ။ ဗဟိ၊ ၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အရည်[3]၊တောကို။ "အဿတိယာ၊ သတိကင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ သတိလွှတ်သဖြင့်။ အတိက္ကန္တဿပိ၊ လွန်သောရဟန်းအားလည်း။ ဘဏ္ဍဒေယျမေဝ၊ လျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧတသံ၊ ထို တော၌ တည်သော ဘဏ္ဍာတို့၏။ သပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဘဏ္ဍာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣမ ပန၊ ဤ သုင်္ကကထာ၌ကား။ "အဖြ ပဝိဋ္ဌဿ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဗဟိ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော ယာဉ်၏။ သုင်္ကဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ဖြစ်(ပြန်)။ တံ၊ ထို ယာဉ်ဘဏ္ဍာကို၊ သုင်္ကသင်္ကေတံ၊ ကင်းထားရာ အပိုင်းအခြားကို။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။

၁။ ဝုတ္တတ္တာ စေတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝိနာယေဝ ဂတော်သု န ဟောတိ (ဆဋ္ဌ)

၃။ အမရည္စေ (ဆဋ္ဌ)

ဟရာပေတိ ကိရ၊ ဆောင်စေသတတ်။ ဣတိ စ၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်(ပြန်)။ တတ္ထ၊ ထို သုက်ဃာတကထာ၌။ ''သဟတ္ထာ''တိ၊ ၌။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ ဟောန္တီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာတော၊ အဋ္ဌကထာနည်းဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဥပစာရံ၊ သုက်ဃာတ၏ ဥပစာရကို။ ဩက္ကမိတွာ၊သက်ဝင်ပြီး၍။ ပရိဟရဏော၊ခရီးလွှဲကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ သာဒီနဝဒုက္ကဋ္ဌ[1]၊ သာဒီနဝဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်၏။

သုက်ဋ္ဌာနေ သုက်ံ ဒတွာဝ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဣဒံ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ကုန်သော စကားရပ်တို့၏။ မာတိကာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ''အနုရာဓပုရဿ၊ အနုရာဓပြည်၏။ စတူသု ဒွါရေသု၊ တံခါးလေးမျက်နှာ အရပ်တို့၌။ သုက်ံ၊ ကို။ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအနုရာဓပြည်၏။ ဒက္ခိဏဒွါရဿ၊ တောင်တံခါး၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ ထူပါရာမတော၊ ထူပါရုံစေတီမှ။ အာနန္ဒစေတိယံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဇေတဝနဝိဟာရဿ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၏။ အန္တရပါကာရဿ၊ အကြား၌ တည်သောတံတိုင်း၏။ အာသန္နေ၊ အနီး၌။ နိဝိဋ္ဌာ၊ တည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဥပစာရံ၊ ကို။ ဩက္ကန္တော၊ သက်ဝင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ထူပါရာမတော စ၊ မှလည်း။ မဟာစေတိယံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာရစ် လှည့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ရာဇဝိဟာရံ၊ ရာဇဝိဟာရကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ န ဩက္ကမတိ၊ မသက်။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာဂတံ ကိရ၊ လာသတတ်။ ဧတ္ထ စာတိ ဧတ္ထ၊ ဧတ္ထ စ-ဟူသောပုဒ်၌။ သုက်ဃာတေတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ''ဒွိဟိ လေဍ္ဍုပါတေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယပရမ္ပရာဂတာ[2]၊ ဆရာအဆက်ဆက်အားဖြင့် လာသော။ ကထာ၊ စကားတည်း။'' ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဒွိဟိ လေဍ္ဍုပါတေဟီတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သုက်ဃာတဿ၊ ကင်းထားရာ အရပ်၏။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ အပိုင်းအခြားကို။ အဋ္ဌပိတေ၊ မထားသည်ရှိသော်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ ကို (ထည့်)။ ဌပိတေ ပန၊ ထားသော်ကား။ အတိရေက ယောဇနမ္ပိ၊ ယူဇနာထက်အလွန်ဖြစ်သော အရပ်သည်လည်း။ သုက်ဃာတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထို ပိုင်းခြားရာထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ ဒွေ လေဍ္ဍုပါတာ၊ ခဲနှစ်ကျတို့သည်။ ဥပစာရော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

[1]။ သာဒီနဝတ္ထာ ဒုက္ကဋ္ဌ(ဆင့်)　　[2]။ ဘတာ (ဆင့်)

တ္ထောပိ၊ ဤ သုက်ဿာတ၌လည်း။ သော ပန၊ ထိုသို့ ပိုင်းခြားအပ်သော ဥပစာရ[1]သည်ကား။ ဗာဟိရဗ္ဘန္တရဘေဒတော၊ ဗာဟိရဥပစာရ, အဗ္ဘန္တရဥပစာရအားဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို နှစ်ပါးကုန်သောဥပစာရတို့တွင်။ ဒုတိယ လေဍ္ဍုပါတသင်္ခါတံ၊ ဒုတိယလေဍ္ဍုပါတဟု ဆိုအပ်သော။ ဗာဟိရူပစာရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပါဠိယဉ္စ၊ ၌ လည်းကောင်း။ မဟာအဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌ လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဗ္ဘန္တရံ၊ အဗ္ဘန္တရူပစာရကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကုရုန္ဒိယံ၊ ၌။ အဝဟာရောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ–အယံ၊ လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ "အတြ ပဝိဋ္ဌဿ သုက်ံ ဂဏှန္တူတိ၊ ဟူ၍။ နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်သော။ ဌာနံ၊ သည်။ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပါရာဇိကခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုနိယမိတဌာနကိုလည်း။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရံအပ်၏။ ဧကော လေဍ္ဍုပါတော၊ ခဲတကျသည်။ ဒုက္ကဋခေတ္တံ၊ ဒုက္ကဋ်ခေတ်တည်း။ စေ အပရိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ မရံသည်ဖြစ်အံ့။ ဒုတိယော လေဍ္ဍုပါတော၊ ခဲနှစ်ကျသည်။ ဒုက္ကဋခေတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နော အမှာကံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပါယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ။သုက်ဿာတကထာပြီး၏။

ပါဏကထာ ဝဏ္ဏနာ

၁၁၄။ ဓနံ ပန ဂတဋ္ဌာနေ ဝစ္စတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဝဆိုယာ၊ အပ္ပါးနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အဝဟာရကဿ၊ ခိုးတတ်သော ရဟန်းအား။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ ၏။" ဣတိ၊သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ၏။ "ဝဆို၊ အပ္ပါးကို။ ဒဿာမိ" တိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ သစေ အဂ္ဂဟေသိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ အပ္ပါးကိုပေးအံ့ဟူရာ၌။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကရောန္တဿ၊ အား။ ဝစ္စတိ၊ ပွါး၏။ ဣတိ ကတ္ဝာ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အဋ္ဌပိတ[1] ခေတ္တဿ၊မထားအပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသော သူအား။ န ဝစ္စတိ၊ မပွါး။ "ယဿ[2]၊ အကြင်သူ၏။ ဓနံ၊ သည်။ ဝစ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို အပ္ပါးဥစ္စာကို။ ဒေန္တဿ၊ 'ပေးသော။ အဝဟာရကဿ၊ ခိုးတတ်သော ရဟန်း၏။ ဝဆိုယာ၊ အပ္ပါးကို။ အဒါနေ၊ မပေးခြင်းကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ပါဏကထာ ပြီး၏။

၁။ အာဋ္ဌပိတ (ဆဋ္ဌ) ၂။. ယံ (ဆဋ္ဌ)

စတုပ္ပဒကထာ ဝဏ္ဏနာ

(၁၁၄) နာဝမေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သပ္ပနာဝမေန ဝါ၊ မြွေ၏အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ (သိပ္ပနာဝမေန ဝါ–ဟု ပါဌ်ရှိ၏)။ သာမိကေန၊ မြွေရှင်သည်။ ကတေန ဝါ၊ ပြုအပ်သော အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပက္ကောသိတ္ဗာ၊ ခေါ်၍။ (စပ်)။

၁၁၆။ ရာဇဃရသ၊ မင်းအိမ်၏။ အန္တေဝတ္ထုမှို၊ အရံအတွင်း၌။ ဝါ၊ ကား။ ပရိက္ခိတရာဇင်္ဂဏာ၊ အရံရှိသော မင်းရင်ပြင်သည်။ အန္တေဝတ္ထု၊ အန္တေဝတ္ထုမည်၏။ အပရိက္ခိတ္တေ၊ အရံမရှိသော။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော ဆင်၏။ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသော မြို့သည်။ ဌာနံ၊ ဌာနဖြစ်၏။ ဂေါဏဿ၊ ၏။ "အပရိက္ခိတ္တေ၊ အရံမရှိသော နွားခြံအစရှိသည်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောနွား၏။ အက္ကန္တက္ကန္တ[၁]နင်းရာနင်းရာအရပ်သည်။ ဌာနံ၊ တည်း။"ဣတိ၊ သို့။ စုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ခဏ္ဍဒ္ဓါရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တနာ၊ သည်။ ခဏ္ဍိတစ္ဆိဒ္ဒံ၊ ချိုးအပ်သော အပေါက်ကို။ အတိက္ကာမေတိ၊ ၏။ (စပ်)။ တတ္ထေဝ ဃာတေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဝဓကစိတ္တဿ၊ သတ်တတ်သောစိတ်၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏတ္တာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါဓိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့လော။ ဣတိ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဒိန္နာဒါန ပယောဂတ္တာ၊ အဒိန္နာဒါန်၏ ပယောဂဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုနွား၌။ ထေယျစိတ္တံ၊ သည်။ သင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရတရားလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမံ၊ ဤအရာ၌။ ပုဗ္ဗဘာဂါပရဘာဂေဟိ၊ ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဒုဘယံ၊ ထို ဇီဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏ, သင်္ခါရာရမ္မဏ နှစ်ပါးကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။

စတုပ္ပဒကထာ၊ ပြီး၏။

သံဝိဒါဝဟာရက ဝဏ္ဏနာ

၁၁၈။ တဿုဒ္ဓါရေ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဏတ္တော၊ စေအပ်သော။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ တံ ဘဏ္ဍံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို။ ယဒိ ဟရတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထို စေအပ်သော ရဟန်း၏။ ဥဒ္ဓါရေ၊ ချီကြွခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ အာဏတ္တိက္ခဏေ

[၁]။ အက္ကန္တဋ္ဌာနမေဝ (ဆဋ္ဌ)

ဇဝ၊ စေသော ခဏာဠ္ဌသာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။(ထည့်၍ပေးမှသင့်မည်)။ ''ဣဓ၊ ဤ သံဝိဒါဝဟာရကထာ၌။ ဝါ၊ ဤသို့ အညီအညွတ်တိုင်ပင်၍ခိုးရာ၌။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော တပည့်ဟု မှတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ရသနည်း။ 'ဘန္တေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ တယော၊သုံးပဲတို့ကို။ ဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော။ ဝါ၊ ခိုးကုန်လော။ 'ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ ဣတရေသံဝ [၁]၊ ဆရာမှတပါးကုန်သော တပည့်တို့အားလျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်ဖြင့်။ ဧကေကဿ၊ တပဲ တပဲစီကို။ အာဏတ္တတ္တာ၊ ခိုးလော့ဟု စေကြသောကြောင့်။ ဧကေကေနေဝ၊ တပဲ တပဲစီ ခိုးသဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌေနေ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ နနု၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း။ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ မာသဂ္ဃနကံ၊ တပဲထိုက်သော။ ပရိဿာဝနံ၊ ရေစစ်ကို။ ထေနေတွာ၊ ခိုး၍။ ဒေသေတွာ၊ ဒေသနာကြား၍။ နိရုဿာဟော ဧဝ ဝါ၊ ခိုးအံ့ဟူသောဥဿာဟကင်းသည်သာလျှင်။ဟုတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မာသဂ္ဃနကံ၊ သော။ သူစိ၊ အပ်ကို။ ထေနေတွာ၊ ခိုး၍ (ထည့်)။ တထေဝ၊ ထို ရှေးအတူလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မာသဂ္ဃနကံ၊ တပဲထိုက်သော ဘဏ္ဍာကို။ ထေနေတွာ၊ ခိုး၍။ ဒေသေတိ၊ ဒေသနာကြား၏။ ဣတိ ဧဝံ ဝိယ [၂]၊ ဤ ကဲ့သို့သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ဟူသည်။ ယထာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဥပ္ပလထေနကော၊ ကြာကို ခိုးသော သူသည်။ ယေန၊ အကြင် ကြာဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ငါးပဲသည်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ တာဝ၊ ထိုသို့ ပြည့်အောင်။ သဉဿာဟတ္တာ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သဉဿာဟာဝ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ န ဒေသယိံသုဝ [၃]၊ ဒေသနာမကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။'' ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ 'လိခိတံ၊ ၏။ ပါဠိယဥ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။' အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ သံဝိဒဟိတွာ၊ ညီညွတ် တိုင်ပင်၍။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သောသူတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏။ ဥဒ္ဓါရေ၊ ခိုးအပ်သော ဘဏ္ဍာကို ချီခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ အာဏတ္တိယာ၊ အာဏတ္တိနှင့်။ ဝိနာ ဝိယ၊ ကင်းသကဲ့သို့။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်

၁။ ဣတရေသဥ္စ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဧဝံ သိယာတိ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝါ (ဆဋ္ဌ)

သော်လည်း။ "တဿာယံ အတ္ထော"တိ၊ ဟု။ ဝတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တ
ဝိနိစ္ဆယေသု စ၊ ဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ကေဘဏ္ဍကေ
ဋ္ဌာနာဒီသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလာ၊ များသော ရဟန်းတို့သည်။
ဧကံ၊ တယောက်သော ရဟန်းကို။ အာဏာပေန္တိ၊ စေကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ အာဏတ္တိမေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဏတ္တိ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ ဝိယ၊ လိုအပ်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊
၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကေကုလဿ ဘဏ္ဍ"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
"ကေဘဏ္ဍံ ကေဋ္ဌာနန္တိ စ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။"ဣတိ၊
သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။သံဝိဒါဝဟာရကထာ ပြီး၏။

သင်္ကေတကမ္မကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၉—၁၂၀။ ဩစရကေ ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝဿံ ဟာရိ
ယေ၊ မချွတ် ဆောင်လတ္တံ့သော။ ဘဏ္ဍေ၊ ၌။ တံ သင်္ကေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
တဿ သင်္ကေတဿ၊ ထိုသို့ ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလ၏။ (ပစ္ဆာ—၌ စပ်)။
အထ ဝါ၊ ကား။ တံ သင်္ကေတံ၊ ထို ပိုင်းခြားသောကာလကို။ အတိက္ကမိ
တွာ ဝါ၊ မှ၍လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ ဝါ၊ နောက်၌လည်းကောင်း။တံ သင်္ကေ
တံ၊ ကို (ထည့်)။ အပတွာ၊ ၍။ ပုရေ [၁] ဝါ၊ ရှေ့၌လည်းကောင်း။ အဝ
ဟဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (စပ်)။ ။တံ နိမိတ္တန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ သေ
နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ အက္ခိ နိခဏနာဒိကမ္မံ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း အစ
ရှိသော အမှုသည်။ လဟုကံ၊ လျင်၏။ ဣတ္တရကာလံ၊ တိုသော ကာလရှိ၏။
တံခဏေ ဝေ၊ ထိုသို့ မျက်စိမှိတ်ခြင်း အစရှိသော ကာလ၌လျှင်။ ဘဏ္ဍံ၊
ဘဏ္ဍာကို။ အဝဟရိတုံ၊ ခိုးခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကိဉ္စိ၊
တချို့သော။ ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ဒူရံ၊ ဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။
ဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ဘာရိယံ၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုဘဏ္ဍာကို။ ဂဟေတုံ၊
ငှါ။ ယာဝ၊ လောက်။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ ယာဝ၊ လောက်။ဥက္ခိပတိ၊ ချီ၏။ တာဝ၊
လောက်။ နိမိတ္တဿ၊ နိမိတ်ပြုသော ကာလ၏။ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဟောတိ၊၏။
တံ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ (၁၃၅) အဓိဂတံ ဝိယ၊ ရသကဲ့သို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်သည်။
သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ လဟုကဉ္စ၊ ပေါ့သည်မူလည်းဖြစ်အံ့။ နိမိတ္တက္ခဏေ၊ ၌။
အဝဟရိတုံ၊ ခိုးခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ တမေဝ၊ ထိုသို့သောဘဏ္ဍာကိုသာလျှင်။
သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ကိံ၊ ဟောတော်မူသလော။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊

[၁] အာသန္နံ (ဆဋ္ဌ)

တည်း။ တမေဝ၊ ကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊မဟော။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ သော်လည်း။ "တတော၊ ထို ဆိုသောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေနေဝ နိမိတ္တေန၊ ဖြင့်လျှင်။ အဝဟရတိ၊ ခိုး၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာရဒ္ဓတ္တာ၊ အားထုတ်ဆဲ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တတော၊ ထို ဆိုသော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေနေဝ နိမိတ္တေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝဟရတီတိ၊ ၍။ ယဒိ ဝုစ္စတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ "ပုရေဘတ္တပယောဂေါ ဧသော"တိ၊ ဧသော-ဟူသော။ ဝါဒေါ[1]၊ မဟာသုမ ထေရ်အယူသည်။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို မဟာသုမ စကားသည်။ န စ ပမာဏံ၊ ပမာဏလည်း မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မဟာပဒုမတ္ထေရဿ[2]၊ ၏။ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သင်္ကေတကမ္မံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ နိမိတ္တကမ္မံ၊ ကို။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သင်္ကေတကမ္မ၌။ ကာလပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤ နိမိတ္တကမ္မ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒမေဝ၊ လျှင်။ တေသံ၊ ထို သင်္ကေတကမ္မ, နိမိတ္တကမ္မတို့၏။ နာနတ္တံ၊ အထူးတည်း။ ။သင်္ကေတကမ္မကထာပြီး၏။

အာဏတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၂၁။ တတ္ထ အသမ္မောဟတ္ထန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ဧကော၊ သည်။ "ပုရေဘတ္တာဒိသု ဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ အက္ခိနိခဏနာဒိနိ ဝါ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း အစရှိသည် တို့ကိုမူလည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဂဏှာ"တိ၊ ယူလောဟု။ ဝဒတိ၊ ၏။ဧကော၊ သည်။ ဂဟေတဗ္ဗဘဏ္ဍနိယမိတံ၊ ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာကို မှီသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ "ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက် အခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနံ၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်ရှိသော။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဧဝံဝိဓေသု၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော သင်္ကေတကမ္မ, နိမိတ္တကမ္မတို့၌။အသမ္မောဟတ္ထံ၊ မတွေဝေစိမ့်သောငှါ။ ဧဝံဝိဓံ၊ ဤသို့ အပြားရှိသော။ သင်္ကေတဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိမိတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ယထာဓိပ္ပါယန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တတိယဿ၊ တတိယပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝဒတိ၊ ၏။ တတိယော၊ သည်။ စတုတ္ထဿ၊ အား။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ဒုတိယော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်။ တတိယဿ၊ ဓမ္မရက္ခိတအား။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဝါ၊ တတိယော၊ ဓမ္မရက္ခိတသည်။ စတုတ္ထဿ၊ သံဃရက္ခိတအား။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိပါဋိယာ၊

၁။ ဝါရော (ဆဋ္ဌ) ၂။ မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒဿ (ဆဋ္ဌ)

အစဉ်သဖြင့်။ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုတိယော၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတသည်။ စတုတ္ထဿ၊ သံဃရက္ခိတအား။ သစေ ဝဒတိ[၁]၊ အံ့။ ယထာ ဓိပ္ပါယော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ သံဃရက္ခိတော၊ သည်။ (ထည့်)။စေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ပုဗ္ဗေဝ၊ မဆွကလျှင်။ ဝါ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ အာစရိယဿ၊ အား (ထည့်)။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။" ဣတိ စ၊လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဏှကာနံ၊ ဝန်ခံကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဩကာသဿ၊ အရာ၏။ ဝါ၊ အခွင့်၏။အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဣမ ဝုတ္တံ-သာ ဋီကာပါဌ်တို့၌ရှိသည်၊ ပဋိသောဓ န-မရှိမှု၍ ပါဌ် ရှိကြ၏၊ သင့်ရာကြံပါလေဦး။]

ပါရာဇိကာပဇ္ဇနေန၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သဖြင့်။ တံ ဒုက္ကဋံ၊ ဤ ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတွာဝ၊ ရှိလျှင်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္ထသာဓကာဏတ္တိစေတနာ၊ အတ္ထသာဓကဖြစ်သော အာဏတ္တိစေတနာသည်။ ခဏေ ဧဝ၊ စေသောခဏ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဝါ၊ အတ္ထသာဓကော၊ မခိုးမီကာလက ပါရာဇိကသို့ရောက်ခြင်းအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ အာဏတ္တိက္ခဏေ ဧဝ၊ ၌လျှင်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထို အတ္ထသာဓက စေတနာဖြစ်ရာ၌။ ကတရံ၊ အဘယ်စေတနာကို။ အဓိပ္ပေတံ၊နည်း။ မဂ္ဂဋ္ဌာနိယံ၊ မဂ်၌တည်သော စေတနာကို။(ထည့်)။အဓိပ္ပေတံ၊လော။ ဖလဋ္ဌာနိယံ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ "အတ္ထသာဓကစေတနာ နာမ မဂ္ဂါနန္တရဖလသဒိသာ"တိ၊၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဖလဋ္ဌာနိယာ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာနှင့်တူသော။ စေတနာ၊ စေတနာကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ။ သည်။ သိ[illegible]၊ ၏။ အာဏတ္တိ၊ စေခြင်းသည်။ မဂ္ဂဋ္ဌာနိယာ၊ မဂ်၌တည်သည်နှင့် တူသည်။ စေ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ စေတနာသဟဇာတ္တာ၊ စေတနာနှင့်တက[illegible]ဖြစ်သော ကြောင့်။ အာဏတ္တိ၊ သည်။ (ထည့်)။န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ [illegible] တပါး။ ဘဏ္ဍဿ၊ ဘဏ္ဍာကို။ အဝဟာ[illegible]၊ မချွတ်။ ဟာရိကာ [illegible] စ၊ [illegible] သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-ယ[illegible]၊ သို့[illegible]စွ။

၁။ ဝဒေတိ (ဿ္ဍ)

အာဏတ္တိက္ခဏေ ဝေ၊ စေသော ခဏာ၌လျှင်။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဟာရိတံ၊ ခိုးယူအပ်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝဟာရကဿ၊ခိုးတတ်သော သူ၏။ စေ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊အကယ်၍ခိုးအံ့ဟု ဝန်ခံအံ့။ တမ္ပိ၊ ထို ဝန်ခံခြင်းသည်လည်း။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ကသ္မာ၊မူကား။ အနာဂတတ္တာ၊ မရောက်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စေတနာ၊ သည်။ မဂ္ဂဋ္ဌာနိယာ၊မဂ်၌တည်သည်နှင့် တူသည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ အာဏတ္တိအာဒီသု၊ အာဏတ္တိအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊တပါးပါးသည်။ သိယာ၊၏။ ဘဏ္ဍဿ၊ ကို။အဝဿံ၊မချွတ်။ ဟာရိတာ ဝေ ဝါ၊ခိုးယူခြင်းသာမူလည်း။ဖလဋ္ဌာနိယာ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာနှင့် တူသည်။ သိယာ၊ အံ့။ အတ္ထော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ နည်း။ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပါရာဇိကာပတ္တိ ဝေ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သည်သာလျှင်။ ဖလဋ္ဌာနိယာ၊ ဖိုလ်၌တည်သည်။ ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ထိုက်၏။အညံ၊တပါးသည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဣဓ၊ ဤ အတ္ထသာဓကာဏတ္တိအဋ္ဌကထာ၌။ဩပမ္မသံသန္ဒနံ၊ဥပမာ ဥပမေယျ နှိုးနှောခြင်းသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ စေတနာ၊ အာဏတ္တိစေတနာသည်။ မဂ္ဂဋ္ဌာနိယာ၊ မဂ်၌တည်သော စေတနာနှင့် တူ၏။ တဿ၊ထိုစေတနာ၏။ဟေတု၊အကြောင်း ကြောင့် (ထည့်)။ ပါရာဇိကာပတ္တိဘာဝေါ၊သည်။ ဖလဋ္ဌာနိယော၊ ဖိုလ်၌ တည်သော စေတနာနှင့် တူ၏။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ဥပမာကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ၊ ၌။"သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ၌။ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်သည်။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ မည်၏။ သဒ္ဓါယ၊၏။ သဒ္ဓတ္ထေ၊သဒ္ဓါ့အနက်၌။ ဉာဏံ၊ သည်။ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊ မည်၏။"ဣတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ သဒ္ဓါယ၊ ၏။ သဒ္ဓတ္ထော၊သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ ယထာ၊ ပြီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ "ဧကော၊ သော။ အမောဟသင်္ခါတော၊ အမောဟဟုဆိုအပ်သော။ဓမ္မော၊တရားသည်။ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့အား။ဟေတုပစ္စယေန၊ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့်။ (၁၃၆)ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဓိပတိ သဟဇာတ အညမည နိဿယ ဣန္ဒြိယ မဂ္ဂ သမ္ပယုတ္တ အတ္ထိ အဝိဂတပစ္စယေန၊အဓိပတိပစ္စယ သတ္တိ ။ပ။ အဝိဂတပစ္စယသတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိ၌။ အမောဟော၊ သော။ဓမ္မော၊ သည်။ အညော၊ တပါး တည်း။ တဿ၊ ထို အမောဟ၏။ ဟေတုပစ္စယတာဒယော၊ တို့သည်။ အညေ၊

တပါးတို့တည်း။ဣတိ အတ္ထံ၊သည်။ သိဒ္ဓံ ယထာ စ၊ ပြီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝိနယပိဋ္ဋကေ၊ ၌။ ယာနိ ဆ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ "သတ္တ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ" တိ၊၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ တေသံ၊ထို အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်,အာပတ္တိက္ခန္ဓာတို့တွင်။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနတာ၊ သည်။ အညာ၊ တည်း။ အာပတ္တိက္ခန္ဓဘာဝေါ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣမိနာ နယေန၊ ဖြင့်။အာပတ္တာဓိကရဏဿ၊၏။ဌာနာနိ၊ဌာနတို့သည်။ကတိ၊အဘယ်မျှတို့နည်း။ ဣတိ ပဥှေ၊ ဤအမေးသည်။ သတ္တ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊တို့သည်။ ဌာနာနိ၊ ဌာနမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဌာနတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ ကတိ ဝတ္ထူနိတိ ပဥှေ၊ ၌။ သတ္တ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ ဝတ္ထူနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ကတိ ဘူမိယောတိ ပဥှေ၊ ၌။ သတ္တ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ ဘူမိယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝမာဒယောပိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့ကိုလည်း။ ဒဿေတဗ္ဗာ ပြအပ်ကုန်၏။ တထာ—တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ မဂ္ဂင္ဌာနိယာယ၊ မဂ်၌တည်သော။ အတ္တသာဓိကာယ၊ သော။ တဿာ စေတနာယ၊ ထိုသို့သော စေတနာမှ၊ အညာ၊ တပါးသော။ ပါရာဇိကာပတ္တိတာ၊ သည်။ အနတ္တန္တရဘူတာ၊ အနက်အထူးမဟုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အာကာရဝိသေသသင်္ခါတာ၊ အခြင်းအရာအထူးဟု ဆိုအပ်သော။ ဖလဋ္ဌာနိယာ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အတ္တသာမကစေတနာ နာမ မဂ္ဂါနန္တရဖလသဒိသာ"တိ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ အံ့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ စမ္မနိယာမတံယေဝ၊ ဓမ္မ၏ မြဲသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ဥပမတ္တေန[1]၊ ဥပမာအနက်ဖြင့်။ အာစရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ကြောင့်။ "တတ္ထ၊ထိုအတ္တသာမကစေတနာနာမမဂ္ဂါနန္တရဖလသဒိသာ-ဟူသောပုဒ်၌။ဩပမ္မသံသန္ဒနံ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှီးနှောခြင်းကို။ န ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ မရှာမှီးအပ်။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်လျှင်။ တက္ကဝသေန၊ ကြံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်ယင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင် အာနန္ဒာ ဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။ဘူမဋ္ဌကထာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီ။

---

[1] ၁။ ဥပမတ္တေန (ဆဋ္ဌ)

အာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ

၁၂၂။ “ဝိဘင်္ဂနယဒဿနတော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်၊ တံ၊ ထို ဝိဘင်္ဂနယကို။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှါ။ “ဣဒါနိ တတ္ထ တတ္ထာ”တိ အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဠ်၌။ အင်္ဂဝတ္ထုဘေဒေန စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝဟာရင်္ဂဇာနနဘေဒေန၊ ခိုးခြင်း၏ အင်္ဂါကို သိသော အပြားအားဖြင့်။ ဝတ္ထုဿ၊ ဝတ္ထုဖြစ်သော။ သာဒိတဗ္ဗဘဏ္ဍဿ၊ သာယာ အပ်သော ဘဏ္ဍာ၏။ ဂရုက လဟုကဘာဝဘေဒေန၊ ဂရုကဘဏ္ဍာအဖြစ် လဟုကဘဏ္ဍာအဖြစ် ဟူသော အပြားအားဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ အင်္ဂဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ ဘေဒဥ္စ၊ အာပတ်အပြား အထူးကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလို သော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အတိရေကမာသကော ဦနပဉ္စမာသကောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝါသဒ္ဒေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ တီဟိ ပိ၊ န သကသညိတာ-စသောသုံးပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ဧကော ဧဝ ပရိစ္ဆေဒေါ၊တခု တည်းသော အပိုင်းအခြားကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌကံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အရညပါလကာဒိနာ၊ တောစောင့် အစရှိသော။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ န မမာယိတံ၊ မမြတ်နိုး အပ်။ ဆဍ္ဍိတံ နာမ၊ မည်သည်။ အနတ္ထိကဘာဝေန၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်။ အတိရေကမတ္တာဒိနာ၊ လွန်စွာ ပြည့်စုံခြင်းရှိသောသူ အစရှိသော။ သာမိကေန၊ ဥစ္စာရှင်သည်။ ဆဍ္ဍိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

[သမိဒ္ဓိယံ မတ္တာသဒ္ဒေါတိ ဉာပေတိ-၌ကဲ့သို့ ပြည့်စုံခြင်းအနက်၌ မတ္တာသဒ္ဒါဖြစ်သည်-ဟူလေ။]

နဋ္ဌံ၊ ပျောက်သောဝတ္ထုကို။ ပရိယေသေတွာ၊ ရှာ၍။ ဆိန္နာလယတ္တာ၊ ပြတ်သောအာလာယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဆိန္နမူလကံ၊ ပြတ်သောအာလ ယဟူသော အရင်းရှိ၏။ အဿာမိကဝတ္ထူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အစ္ဆိန္နမူလကမ္ပိ၊ မပြတ်သော အာလယဟူသော အရင်းရှိသော်လည်း။ ဝါ၊ အာလယဟူသော အကြောင်း မပြတ်သော်လည်း။ ယဿ၊ အကြင်ဥစ္စာ၏။ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊ န ဟောတိ-နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိရပေက္ခာ ဝါ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍မူလည်း။ ပရိစ္စဇန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ယံ ဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာကိုမူလည်း။ ဒေဝတာဒီနံ၊ နတ် အစရှိသည်တို့အား။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဒေဝတာဒီနံ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓမမ္မာနံ ဝါ၊ ဘုရား တရားတို့အားလည်းကောင်း။

ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်မူကား။ (၁၃၇) အဿာမိကဝတ္ထု နာမ၊ မည်၏။ ပရေဟိ၊ ကုန်သော။ အာရက္ခကေဟိ၊ အစောင့်တို့သည်။ စေ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ အကယ်၍ သိမ်းဆည်းသည်ဖြစ်အံ့။ ပရပရိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာမည်၏၊ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အဒိန္နာဒါနေ၊အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့်။ ရာဇာနော၊တို့သည်။ စောရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ဟနနာဒိကံ၊သတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကရေယျုံ၊ ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အနာရက္ခကေ၊ အစောင့်မရှိသော။ အာဝါသေ စ၊ ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ အဘိက္ခုကေ၊ ရဟန်းမရှိသော။ အနာရာမိကာဒိကေ စ၊ အရံမဟုတ်ရာ အရပ်အစရှိသည်၌လည်းကောင်း။ ယံ ဗုဒ္ဓမမ္မသန္တကံ ¹၊ အကြင်ဘုရား တရားတို့၏ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဘုရား တရားတို့၏ ဥစ္စာကို။ “အာဂတာဂတေဟိ၊ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်အပ်၏။ ဂေါပေတဗ္ဗံ၊ လုံစေအပ်၏။ မမာယိတဗ္ဗံ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဘိက္ခုကာဝါသ သံဃသန္တကံ ဝိယ၊ ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ သံဃာ့ ဥစ္စာကဲ့သို့။ ပရပရိဂ္ဂဟိတသင်္ချမေဝ၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတဥစ္စာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဆာယာ၊ ဤသို့သောအရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ၏။ ဣဿရော၊ အစိုးရသော။ ယော ကောစိ၊အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တာဒိသေ၊ ကုန်သော။ ပရိက္ခာရေ၊ တို့ကို။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂယှမာနေ၊ ယူသည်တို့ကို။ ဝါရေတုံ၊မြစ်ခြင်းငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝါရေယျ၊မြစ်ရာ၏။ ဗလက္ကာရေန၊ ဖြင့်။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ယထာဌာနေ၊ ၌။ ဌပေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ (တနည်းကား)။ ဗလက္ကာရေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဌပေတုံ။ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ယော ကောစိ၊ သော။ ဘိက္ခု။ ပ ။ ဝါရေတုံ၊ ငှါ။ ဣဿရော၊ အစိုးရ၏။ ဣတိ–တသ္မာ။ ကြောင့်။ အပရိဂ္ဂဟိတေ၊ အသိမ် မရှိသော ဥစ္စာ၌။ ပရသန္တကသညိဿ၊ သူတပါး ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသောသူအား။ ဆသု အာကာရေသု၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ အနာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ “ယံ ပရပရိဂ္ဂဟိတဥ္စ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ အင်္ဂဘာဝေါ၊ အင်္ဂါအဖြစ်သည်။ ကိဥ္စာပိ ဒိဿတိ၊ ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ပရသန္တကေ၊ သူတပါး ဥစ္စာ၌။ ကထာ၊ ထိုသူတပါးဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နကေ၊ ကျင့်သောသူတို့ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

¹။ ဗုဒ္ဓမမ္မသ သန္တကံ (ဆဋ္ဌ)

သန္တကံ၊ ကို။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ ဟဋံ၊ ခိုးသည်ဖြစ်အံ့။ စောရပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊
ခိုးသူတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟော
တိ၊ ၏။ ဣတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရော၊ သည်။ တံ၊ ထို ခိုးသူဥစ္စာကို။ ထေယျ
စိတ္တော၊ ၍။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ သာမိကော ဝေ၊ ဥစ္စာ
ရှင်ရင်းသည်သာ။စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စောဒေတ္ဝာ စ၊ တောင်း၍လည်းကောင်း။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ
စ၊ လု၍လည်းကောင်း။ သော၊ ထို ဥစ္စာရှင်သည်။ "မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။
ဂဏှာမိ၊ ၏။" ဣတိ ကတ္ဝာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပါရာဇိကံ၊ မသင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓုရံ၊ ဝန်
ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ထေယျစိတ္တော၊ ၍။ စေ ဂဏှာ
တိ၊ အံ့။ သေ နယော၊ ၏။ သာမိကေန၊ ဥစ္စာရှင်ရင်းသည်။ ဓုရံ၊ ပန်ကို။
နိက္ခိတ္တကာလေ၊ ၌။ သော စောရော၊ ထို ခိုးသူသည်။ စေ ကာလံ ကရောတိ၊
အကယ်၍ သေအံ့။ အညော၊ တပါးသော သူသည်။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။
ဂဏှာတိ၊ အံ့။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့ မရောက်။ အနိက္ခိတ္တကာလေ
ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ စေ ကာလံ ကရောတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထို သေသော ခိုးသူ
ဥစ္စာကို။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။
ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မူလဘိက္ခုဿ၊ မူလဖြစ်သော ရဟန်း၏။
သန္တကဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စောရ
ဘိက္ခုမှိ၊ သည်။ မတေ၊ သော်။ မတကပရိက္ခာရတ္တံ၊ ၍။ သံဃော၊ သည်။
ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ဝေ၍။ တံ၊ ကို။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ မူလသာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်
ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ "ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ တည်း။"
ဣတိ ဝတွာ၊ ၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ရ၏။

ထွေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ ဧတွာ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။—ဘူမ
ဋ္ဌာဒိနိမိတ္တကမ္မပရိယောသာနာ ဝေ၊ ဘူမဋ္ဌကထာအစ နိမိတ္တကမ္မအဆုံးရှိ
သည်တို့သည်သာလျှင်။ အဝဟာရဘေဒါ၊ ခိုးခြင်းအပြားတို့သည်။ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညေပိ၊ တပါးကုန်သော ခိုးခြင်း
အပြားတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊သည်။
အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ထွေ၊ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒက ဆရာ၏။
စောဒနာ၊စောဒနာသည်။ ကိဥ္စိ၊စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။
တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော။အဝဟာရာ၊ တို့သည်။ ယဒိ သန္တိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့။ တေပိ၊ ထို
အဝဟာရတို့ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ဟောကုန်ရာ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊သည်။

ပါရာဇိကံ၊ ကို။ သာဝသေသံ၊ အကြွင်းထား၍။ န ပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ နေ ဝ စ သန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တုလာကူဋ ကံသကူဋ မာနကူဋ ဥက္ကောဋနဝဉ္စန နိကတိသာဝိယောဂ ဝိပရာမောသ အာလောပသာဟသာကာရာ စ၊ ချိန်စဉ်းလဲဖြင့် ခိုးခြင်း,အသပြာစဉ်းလဲဖြင့် ခိုးခြင်း,တာကြိုး တာဝါး နှိုင်းယှဉ်ရာ၌ ခိုးခြင်း, အရှင်မဟုတ်သည်ကို အရှင်ဟု ပြုခြင်းငှါ တံစိုးကို ယူခြင်း, ထိုသို့သော ဥပါယ်တံမျဉ်တို့ဖြင့် လှည့်၍ ယူခြင်း, ရွှေမဟုတ်သည်ကို ရွှေဟု အတုပြုသဖြင့် လှည့်စား၍ ယူခြင်း, ဆီးနှင်းတောအုပ်တို့ဖြင့် မှိုက်၍ ယူခြင်း, ရွာနိဂုံးတို့ကို ဖျက်ခြင်း, နှိပ်စက်ကလူပြု၍ ယူခြင်း — ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သုတ္တင်္ဂေသု၊ သုတ်အပေါင်းတို့၌။ သန္ဒိဿမာနာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ယေ စ ဣမေ အဝဟာရာ၊ အကြင်သို့ ခိုးခြင်းတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ အဝဟာရာ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤ ဝိနည်းပါဠိ၌။ အာဂတေသု၊ လာကုန်သော။ ဓေတ္တ ဓေတေသု၊ ထို ဘူမိကထာအစရှိသည်တို့၌။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့သော်လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုရာ၏။ တေသံ၊ ထို တုလာကူဋစသည်တို့၏။ လက္ခဏတော၊ ခိုးခြင်းလက္ခဏာ အားဖြင့်။ သမောဓာနဂတဘာဝေါ ဝါ၊ ပေါင်းခြင်းသို့ ရောက်သော အဖြစ်ကိုမူလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။လက္ခဏတော၊ခိုးခြင်းလက္ခဏာဖြင့်။သိဒ္ဓေါဝ၊ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ကထံ သိဒ္ဓေါ၊ ဟူမူကား။ ဟိ–ဝိတ္ထာရေမိ၊အံ့။"ပဉ္စဟိ အာကာရေဟိ"တိအာဒိနာနယေန၊ဖြင့်။အင်္ဂဝတ္ထုဘေဒေန၊ အင်္ဂါအပြား,ဝတ္ထုအပြားအားဖြင့်။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ ကို။ ပါဠိယံ၊၌။ဝုတ္တော ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်း။"တုလာကူဋ မာနကူဋ ကဟာပဏာဒီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဉ္စေတွာ၊ ၍။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဝံ၊ သို့• ဂဏှတော၊ သော။ တဿ၊ ၏။အဝဟာရော၊ သည်။ (၁၃၈)ထေယျာဝဟာရော၊ မည်၏။" ဣတိ အာဂတတ္တာ၊ ဤသို့ လာသောကြောင့်။ တုလာကူဋ ဂဟဏာဒယော၊ ချိန်စဉ်းလဲဖြင့် ခိုးယူခြင်းစသည်တို့သည်။ ထေယျာဝဟာရေ၊ ၌။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝိပရာမောသအာလောပသာဟသာကာရာ စ၊ တို့သည်လည်း။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အာဂတေ၊ သော။ ပသယှာဝဟာရေ၊ ၌။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣမံယေဝ ပသယှာဝဟာရံ၊ ကိုလျှင်။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "ဂါမဋ္ဌံ အရညဋ္ဌံ"န္တိ၊ ဟူ၍။ မာတိကံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ "ဂါမဋ္ဌံ နာမ ဘဏ္ဍံ စတူဟိ ဌာနေဟိ နိက္ခိတ္တံ ဟောတိ"တိအာဒိနာ နယေန၊ ဟောတိ–ဤသို့အစချီသောနည်းဖြင့်။ ဝိဘာ

ဂေါ၊ အကျယ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဟောသဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟဏာကာရဘေဒသန္ဒဿနတ္ထံ၊ ယူသောအခြင်းအရာအပြားကို ပြခြင်းငှါ။ ဝိသုံ၊ ဘူမိတလမှ အသီး။ ကတံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘူမိတလာဒီဟိ၊ ဘူမိတလအစရှိသည်တို့မှ။ ဂါမာရညဋ္ဌံ၊ ရွာ တောဌ တည်သော။ယံ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော ဘဏ္ဍာသည်။န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဣမံ အဓိပ္ပါယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို တုလာကူဋ-စသည်တို့တွင်။ ယံ တုလာကူဋံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ရူပကူဋင်္ဂ ဂဟဏပဋိစ္ဆန္နကူဋဝသေန၊ ရူပကူဋ အင်္ဂကူဋ ဂဟဏကူဋ ပဋိစ္ဆန္နကူဋတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓမ္ပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ၊ ထို ရူပကူဋသည်။ ဝေဟာသဋ္ဌေ၊ ၌။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟဒယ ဘေဒသိခါဘေဒရဇ္ဇုဘေဒဝသေန၊ တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓေ၊ သော။ မာနကူဋေ၊ မာနကူဋတွင်။ "သွာယံ ဟဒယဘေဒေါ မရိယာဒံ ဆိန္ဒတိ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဟဒယဘေဒေါ၊ ကို။ သပ္ပိတေလာဒိ မိနနကာလေ၊ ထောပတ် ဆီ အစရှိသည်ကို ခြင်သော အခါ၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဖန္ဒာပေတိ အတ္တနော ဘာဇနဂတံ ကရောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သိခါဘေဒေါပိ၊ သိခါဘေဒကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ သော၊ ထို သိခါဘေဒကို။ တိလတဏ္ဍုလာဒိ မိနနကာလေ၊ နှမ်း ဆန်စသည်ကို ခြင်သော အခါ၌။ လဗ္ဘတိ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ခေတ္တမိနနကာလေ၊လယ်ယာကို တာ သောကာလ၌။ရဇ္ဇုဘေဒေါ၊ သည်။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဓမ္မံ စရန္တော သာမိကံ ပရာဇေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥက္ကောဋနံ၊ သည်။ သမော ဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ ဝဉ္စနနိကတိယောပိ၊ တို့သည်မူလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ။အာပတ္တိဘေဒ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။ ။

အနာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ

၁၃၁။ န စ ဂဟိတေ အတ္တမနော ဟောတိ တဿ သန္တိကံ ဝိဿာ သဂ္ဂါဟေန ဂဟိတမ္ပိ ပုန ဒါတဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ ပုန ဒါတဗ္ဗံ—ဟူသော ဤစကား သည်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန ဒွေ ဘိက္ခူ သဟာယကာ ဟောန္တိ။ ဧကော ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ ။ပ။ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ဝိဿာသဂ္ဂါဟေ"တိ ဣမိနာ၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေ-ဟူသော ဤပါဠိနှင့်။ အသမေန္တံ ဝိယ၊မညီသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ တေန ခေါ ပန သမယေန-စသော

ပါဠိ၌။ "သော ဇာနိတွာ တံ စောဒေသိ အသုမကောသိ တွံ"န္တိ ဝစနေန၊ တွံ-ဟူသော စကားဖြင့်။ အနတ္တမနတာ၊ အနတ္တမနအဖြစ်ကို။ ဝါ၊နှလုံးမသာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပိတာ၊ပြအပ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ "အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ဝိသာ သဂ္ဂါဟေ"တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အနတ္တမနတာယ၊ နှလုံးမသာသည်၏ အဖြစ် သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝိသာသဂ္ဂါဟော၊သည်။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထို စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗတ္တာ၊ ယူအပ်သော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ထွေ၊ ဤ ဝိသာသဂ္ဂါဟ ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိသာသသညာယ၊ ဖြင့်။ ဂါဟေ၊ ယူခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထို ဥစ္စာရှင်ရဟန်း သည်လည်း။ သဟာယကတ္တာ၊ အဖော်ဖြစ်သောကြောင့်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက် ထွက်သည်ဖြစ်၍။ န စောဒေသိ၊ မစောဒနာ။ ပိယော ဧဝ၊ ချစ်မြတ်နိုး သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝါ၊ ၍။ "ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တွံ၊ သည်။ အသုမကော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံး အဖြတ်သို့။ (၁၃၉) ဂန္တွာ၊ ၍။ သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ်သည်၌။ တိဋ္ဌာဟိ၊ တည်လော။" ဣတိ၊ ကတွာ၊ ၍။ စောဒေသိ၊ အပြစ်တင်၏။ သော၊ ထို ဥစ္စာရှင် ရဟန်းသည်။ ကုဒ္ဓေါ ဧဝ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍လျှင်၊ သစေပိ စောဒေယျ၊ အကယ်၍ စောဒနာငြားအံ့။ "အနာပတ္တိ"တိ ဣဒံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ပါရာဇိကာဘာဝံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဝိသာသဂ္ဂါဟသိဒ္ဓိ၊ ဝိသာသဂ္ဂါဟဖြင့် ပြီးသည်ကို။ န ဒီပေတိ၊ မပြ။ ယော ပန၊ သည်ကား။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ၌။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်နိုးသဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ န ဝဒတိ၊ မဆို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ "ပုန၊ တဖန်။ ဝတ္တုကာမတာမိပ္ပါယေန၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ သော အလိုဖြင့်။ သောပိ၊ ထိုသို့သောသူသည်လည်း။ ပစ္စာဟရာပေတုံ၊တဖန် ဆောင်ခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။စောရော၊ သည်။ ပသ ယှ၊ နှိပ်စက်၍။ ဂဟေတုကာမောပိ၊ ယူလိုသော်လည်း။ ဝါ၊ ယူလိုလျက် လည်း။"ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤ အရပ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အဓိဝါသေထ၊ ဝန်ခံတော်မူပါကုန်လော။" ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ ထေရေန၊ သည်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။စီဝ ရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အဒိန္နာနိ ဝါ၊ မပေးအပ်သော သင်္ကန်းတို့ကိုမူလည်း။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဂဟေတွာ၊ မျှ။ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ထေရော ပန၊

သည်ကား။ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို။ ဝါ၊ အဖော်သဟဲကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ စောဒေတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဓိဝါသနာ၊ ဝန်ခံခြင်းသည်။ အဓိဝါသနသဉ္ဇံ၊ အဓိဝါသန ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ယံ စီဝရံ၊ ကို။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ သာမိကော၊ သက်နိုးရှင်သည်။ ပစ္စာဟရာပေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။တံ စီဝရံ၊ ကို။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ တုဏှီဘူတတ္တာ၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာမိကဿ၊ အရှင်အား။ ပါကတိကံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝတ္တံ ကိရ၊ ဝတ် ဖြစ်သတတ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ကေနစိ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သစေ ဂဟိတံ၊ အံ့။ တေန၊ ထို သက်နိုးဥစ္စာဖြင့်။ တဿ သံဃဿ ဝါ၊ ထို သက်နိုးဥစ္စာရှင် သံဃာအားလည်းကောင်း။ တဿ ဓမ္မဿ ဝါ၊ ထို တရားအားလည်းကောင်း။ ဥပကာရိတာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဂဟိတပမာဏံ၊ ယူအပ်သော ပမာဏအတိုင်းကို။ အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ "သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ တေန၊ ထို ယူသောဥစ္စာဖြင့်။ ယထာဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည့်အတိုင်းကို။ ပါကတိကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အနဏော၊ မြီကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂိလာနာဒီနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ရှိ၏။"ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ပဒဘာဇနီယ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။ ။

ပကိဏ္ဏကကထာဝဏ္ဏနာ

သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေဘဏ္ဍံ ဧဝ၊ တခုတည်းသောဘဏ္ဍာသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။၊ "ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဣဒံ၊ ဤဘဏ္ဍာသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ တွမ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ဧကပဿံ၊ တခုသောနံပါးကို။ ဂဏှ၊ လော။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧကပဿံ၊ တခုသောနံပါးကို။ ဝါ၊ နံပါးတဘက်ကို။ ဂဏှာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ သံဝိဒဟိတွာ၊ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ပယောဂေန၊ဖြင့်။ ဌာနာစာဝနေ၊ ကို။ ကတေ၊ သော်။ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ သာဟတ္ထိကံ ဝါ၊သည်မူလည်း။ အာဏတ္တိကဿ၊၏။ အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဏတ္တိကံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။သာဟတ္ထိကဿ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤ အဋ္ဌကထာ

စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။”ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ (အာဟ-၌ စပ်)။“ကေဝလံ၊ စင်စစ်" ဘာရိယော၊ လေးသော။ ဝတ္ထုမှိ ဝေ၊ ဝတ္ထု၌သာလျှင်၊ အယံ နယော၊ ဤနည်းကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ပဥ္စမာသကမတ္တမ္ပိ၊ ငါးပဲသော ဝတ္ထုကိုမျှလည်း။ ဒွေ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဝိဒဟိတွာ၊ ကုန်၍။ စေ ဂဏှန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒွိန္နမ္ပိ၊နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့၏လည်း။ ပါရာဇိကံ၊အသီး။သာဟတ္ထိ ကံ နာမ၊သာဟတ္ထိကဖြစ်ကြသည် မည်၏။တံ ကမ္မံ၊ထို ညီညွတ်၍ယူသော အမှုသည်။သာဟတ္ထိကပယောဂတ္တာ၊ဖြစ်သောကြောင့်။ကေသိဉ္စိ ယေဝ ဘဏ္ဍေ၊တခုသော ဘဏ္ဍာ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ‘သာဟတ္ထိကံ အာဏတ္တိကဿ အင်္ဂံ န ဟောတိ’ တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဣမံ နယံ၊ ကို။ န ပဋိဗာဟတိ၊ မတားမြစ်။ သာဟတ္ထိကဝတ္ထုအင်္ဂန္တိ ထွေ၊ ၌။ သာဟတ္ထိကဿ၊ သော။ ဝတ္ထုဿ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ၊ ထို ဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ပယောဂံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ ကိရ၊ တတ်။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသောစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကာယဝစီကမ္မန္တိ၊ ၍။ ဝစနာဘာဝါ၊ ဆိုရာစကား၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကေသု၊ ကုန်သော။ ပယောဂေသု၊ တို့တွင်။ အညတရေနေဝ၊ တပါးပါးဖြင့်သာလျှင်။ အယံ အာပတ္တိ၊ သည်။ (၁၄၀) သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ တုရိတတုရိတာ၊ အဆောတလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိလောပနာဒီသု၊ လုယက်သောအခါ အစရှိသည်တို့၌။ ဂဟဏဂါဟာပနဝသေန၊ မိမိယူခြင်း, သူတပါးကို ယူစေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တေ၊ ဤ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကံ ကာယတော-စသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာလေန၊ ရံခါ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ သိယံ သိယံ၊ လျှင်စွာ လျှင်စွာ။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ဤအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤသို့ ဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတ္ထာပိ၊ ထို အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ-ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ အနုတ္တရာ ဒယော၊ လောကုတ္တရာစိတ်အစရှိကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊အကြင်တရားတို့သည်။ ကေဟိ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ ကောန် ဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနာဒယော၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန စိတ်အစရှိကုန်သော။ ယေ

ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ကေနစိ အဇ္ဈတ္တာရမ္မဏာ၊ကေန် အဇ္ဈတ္တတရားလျှင်အာရုံ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဣတရေ၊ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးကုန်သောစိတ်တို့ကို။အနိယတာရမ္မဏတ္တာ၊အနိယတတရားလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မမြဲသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ "အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ"တိ၊ရှိ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ကေဝလံ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ဥဘယာရမ္မဏတ္တာ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် အာရုံရှိသောကြောင့် "အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ"တိ၊ရှိ။ နဝုစ္စန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ အယံ ပန အာပတ္တိ၊ ဤဂဟဏ ဂါဟာပနအားဖြင့် ဖြစ်သော အာပတ်သည်ကား။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်သို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကာပိ၊ သာဟတ္ထိကအာပတ်, အာဏတ္တိကအာပတ်သည်လည်း။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ ယထာ ကာလေန။ပ။အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ—ဟူသောစကားသည်။ အနိဒဿနံ၊ ဥပမာ မထိုက်။ ဝါ၊ ဥဒါဟရုဏ် မထိုက်။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ "အနိယတာရမ္မဏတ္တာ၊ အနိယတတရားလျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မမြဲသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာတိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အနိယတပယောဂတ္တာ၊ မမြဲသောပယောဂရှိသောကြောင့်။ အယမ္ပိ အာပတ္တိ၊ ဤ ဂဟဏ, ဂါဟာပနဖြစ်သော အာပတ်ကိုလည်း။ 'သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကာ' တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ—ဟူသောစကားသည်။ နိဒဿနမေဝ၊ ဥပမာသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ ဥဒါဟရုဏ်ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ အာစရိယာ၊တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။

[ဤတွင် များသောပါဌ်တို့၌ သာဟတ္ထိကာတိ-သာ ရှိ၏]။

"ဣမေ ပန အာစရိယာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သောဆရာတို့သည်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓဓမ္မတို့၏။ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အာရမ္မဏကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ 'အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏံ ဓမ္မံ ပဋိစ္စ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏော ဓမ္မော ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟေတုပစ္စယာ' တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌာနပါဠိယံ၊ ပဋ္ဌာန်းပါဠိ၌သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်အားဖြင့်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလိုဖြင့်။ 'သိယာ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ' တိ ဝစနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဝါ၊ အနက်မရှိသည်။သိယာ၊ ၏။ နိရတ္ထကံ၊ အနက်မရှိသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတ္ထကံယေဝ၊အနက်

ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေတော၊ တပြိုင်နက်။
ဝါ၊ တပေါင်းတည်း။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏော၊ အဇ္ဈတ္တတရား ဗဟိဒ္ဓ
တရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ဓမ္မော၊ သည်။ အတ္ထေဝ-အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိသည်သာ
လျှင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ သော၊ ထို အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏဖြစ်သော တရား
ကား။ အယံ၊ ဤတရားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိယမေန၊ မှတ်သဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တ
ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗာဘာဝတော၊
ပြအပ်သောပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓဋော၊ မထုတ်အပ်သည်။ သိယာ၊
၏။ တတ္ထ၊ ထို ပဋ္ဌာန်းပါဠိ၌။ အနုဒ္ဓဋတ္တာ ဧဝ၊ မထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လျှင်။ ဓမ္မသင်္ဂဟဋ္ဌကထာယ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်
ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ကေတော၊ တပြိုင်
နက်။ အာရမ္မဏကရဏမ္ပဝသေန၊ အာရုံပြုသော တရား၏အစွမ်းအားဖြင့်။
အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာတိ၊ ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ကာလေန၊ ရံခါ။အဇ္ဈတ္တံ၊
အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ပဝတ္တိယံ၊
ဖြစ်သောအခါ၌။အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။
ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယော၀၊ ဆိုအပ်သောနည်းသာလျှင်။ သာရော၊
မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။”
ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ အဿ၊ ထို ဘာရိယ
ဖြစ်သော တခုသောဘဏ္ဍာကို ယူခြင်း၏။ သာဟတ္ထိကပယောဂတ္တာ စ၊
သာဟတ္ထိကပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကပယောဂဿ၊
တခုသောပယောဂ၏။ အနေကကမ္မတ္တာ စ၊ များသော အမှုရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဠ်၌။ “ကာယဝစီကမ္မ”န္တိ၊
ကာယဝစီကမ္မံ-ဟူ၍။ အဝစနံ ပန၊ မဆိုခြင်းသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
“ကာယဝစီကမ္မ”န္တိ၊ ၍။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အကယ်
၍ ဖြစ်အံ့။ မနောကမ္မမ္ပိ၊ မနောကံကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊
၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထို ယူခြင်း ပယော
ဂ၌။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အဗ္ဗော
ဟာရိကံ၊မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်။ ဇာတံ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ဧဝံ တထာ၊
ထို့အတူ။ တသ္မိံ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကေ၊ထိုသာဟတ္ထိကာဏတ္တိကပယောဂ၌။
ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံကို။ အဗ္ဗောဟာရိကန္တိ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်ဟူ၍။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထို ဝစီကံသည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ကာယ

၁။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ (၂၄)

ကမ္မဿ၊ ကာယကံ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယအကြောင်းသည်။ ဧဝတံ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ တတ္ထ၊ ထို ပယောဂ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အင်္ဂမေဝ၊ အင်္ဂါသာလျှင်။ ဧဝတံ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "သာဟတ္ထိကပယောဂတ္တာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ အင်္ဂဘာဝမတ္တမေဝ၊ အင်္ဂါအဖြစ်မျှကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိက န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ နေသျ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ ၏။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

(၁၄၁) ယဿာ အာပတ္တိယာ၊ အကြင်အာပတ်အား။ ကာယဝါစာ၊ ကိုယ် နှုတ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သမုဋ္ဌာနာ၊ ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အာပတ်၌။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ တံ စိတ္တံ၊ ထို ခိုးလိုသောစိတ်သည်။ ဝါ၊ အာပတ်သင့်ကြောင်းဖြစ်သော စိတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ နဿတိ၊ ပျောက်တတ်၏။ ခီယတိ၊ ကုန်တတ်၏။

ယဥ္စ ကိရိယာကိရိယာဒိကံ၊ ကိရိယာ အကိရိယာအစရှိသော အာပတ်သင့်ကြောင်းဖြစ်သော အကြင်သမုဋ္ဌာန်သည်။ ကမ္မာကမ္မာဒိကံ၊ ကမ္မ အကမ္မအစရှိသည်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ကိရိယာစသည်တို့နှင့် ကံစသည်တို့ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ တံ၊ ကိရိယာစသည်တို့၏ ကံစသည် ဖြစ်၏ ဟူသောစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ တော်၊ ဤ အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်း သမုဋ္ဌာန်သည်။ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု စိတ္တုပ္ပါဒေ တိ ပါဠိယာ၊ နှင့်။(ထည့်သည်)။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။

ဤအနက်ကား

"ကိရိယာကိရိယာဒိကံ ယဥ္စ၊ ကမ္မာကမ္မာဒိကံ ဘဝေ။
န ယုတ္တံ တံ ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ကမ္မမေတံ ဝိရုဇ္ဈတိ"– ရှိသည့် ဋီကာပါဠိ၌ အတိုင်းသမ္ဗန်သော အနက်တည်း။
အချို့ဋီကာပါဠိ၌–
"ကိရိယာကိရိယာဒိကံ ယဥ္စ၊ ကမ္မာကမ္မာဒိဘာဝေန၊
ယုတ္တံ တေန ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ကမ္မမေကံဝ ယုဇ္ဇတိ"–ဟုရှိ၏။

ထိုပါဌ်ကို–

ယဒ္ဓ ကိရိယာကိရိယာဒိကံ၊သည်။ကမ္မာကမ္မာဒိဘာဝေန၊နှင့်။ယုတ္တံ၊ ယုဥ်၏။တေန ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ထို ကိရိယာ အကိရိယာစသည်နှင့် ဆန့်ကျင် သောကြောင့်။ ဧကံဝ ကမ္မံ၊တခုသောကံသည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊သင့် ၏။–ဟု သမွန်ရာ၏။

ဤသို့ အနက်သမ္ဗန်သင့်သော်လည်း ရှေးပါဌ် ရှေးအနက်သာ သင့်အံ့သို့ထင်သည်။ ဉာဏ်သက်ရာဆင်ခြင်ပါလေဦး။ ။ပကိဏ္ဏက ကထာဝဏ္ဏနာပြီး၏။

ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၁၃၂။ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု စိတ္တုပ္ပါဒေတိ ဧတ္ထ၊ စိတ္တုပ္ပါဒေ–ဟူသော ဤ ပါဌ်တော်၌။ ကေဝလံ၊ အာမသန-စသည်နှင့် မရောမူ၍။ စိတ္တံ၊ ခိုးလိုသောစိတ် သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊၏။တသော၀၊ထို ခိုးလိုသော စိတ်၏သာလျှင်။ဥပ္ပါဒေ တဗ္ဗာပတ္တိဟိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အာပတ်တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု စိတ္တုပ္ပါဒေ– ဟူသော ပုဒ်၌။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏၊–ဥပနိက္ခိ တ္တသာဒိယနာဒီသု၊ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယန – အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အကိရိယသိက္ခာပဒေသု စ၊ အကိရိယသိက္ခာ ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ ကာယင်္ဂစောပနံ ဝါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ၏လှုပ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝါစင်္ဂစောပနံ ဝါ၊ နှုတ်အင်္ဂါ၏လှုပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိ စ၊ ထိုသို့မဖြစ်ပဲလျက်လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ် သင့်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံယေဝ သိက္ခာပဒေ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်လေသနည်း။ သဗ္ဗာပတ္တိဟိ၊ အလုံးစုံသောအာပတ် တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်လျှင်ကတည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာ ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

[illegible]၊ အကျင့်ကို။ သာဝကံ၊ အလွန်လျှင်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကျင့် အပ် ပြုအပ်၏။ ကာယဝါစိကံ၊ ကိုယ် နှုတ်၌ ဖြစ်သော။ ဝိညတ္တိံ၊ ဝိ[illegible]ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အဝိညတ္တိဟိ၊ ဝိညတ်ကင်းကုန်[illegible]။

ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ် နှုတ်တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ ကထံ[1]၊ အသို့လျှင်။ ဖုသေ၊ ရောက်အံ့နည်း။

လေသဘာဝတ္တာ၊ ခိုးလိုသော စိတ်အကြံဟူသော အမြွက်မျှဖြစ်သော ကြောင့်။ န ဖုသေ၊ မရောက်ရာ။ သပ္ပါယော၊ သပ္ပါယဖြစ်သော။ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌။ အဌတ္တာ၊ မတည်မှု၍။ ပဋိလဒ္ဓါသေဝနံ၊ ရအပ်သော အာသေဝန သဘောရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဓာဝတိ၊ ပကတိသဘောကိုစွန့်၍ ပြေး၏။ တတော၊ ထို ပြေးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္ဓာဝတိ၊ လွန်စွာပြေး၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အဘိဇ္ဈာယ သဟဂတံ ဝါ၊ အဘိဇ္ဈာနှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဗျာပါဒသဟဂတံ ဝါ၊ ဗျာပါဒနှင့်တကွ ဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဓာဝတိ၊ အထူးအားဖြင့်ပြေး၏။

၁၃၇။ ဝဏ္ဏံ ကတွာ ဂဟေတုန္တိ ဧတ္ထ။ ၌။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ကိဥ္စာပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဣတ္ထိရူပဿ နာမ၊ မိန်းမရုပ်သဏ္ဌာန်မည်သည်ကို။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ[2]၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အရပ်၌။ အာမသန္တဿ၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ကာယပဋိဗဒ္ဓဂ္ဂဟဏံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို ကိုင်ခြင်းသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တံ၊ ထို ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို ကိုင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော စကားကို။ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ (ဤအရာတွင် ဝိမတိဝိနောဒနီ၌- ယတ္ထ ကတ္ထစိ အနာမသန္တေန–ဟု ရှိ၏)။

ကုသသင်္ကမနဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၃၈။ မဟာပစ္စရိယာဒီသု၊ မဟာပစ္စရိတ်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌။ "ပါဒုဒ္ဓါရေန[3]၊ ကာရေတဗ္ဗော"တိ၊ ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ တဿ၊ ထိုသို့ ခိုးခြင်း၏။ ပရိကပ္ပါဝဟာရကမတ္တံ၊ ပရိကပ္ပါဝဟာရ–မျှသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓါရေဝ၊ ခိုးသောခဏ၌ပင်လျှင်။ အယံ၊ ဤသို့ ခိုးသောရဟန်းသည်။ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ "ဒိသွာ ဂစ္ဆန္တော ပါဒုဒ္ဓါရေန"

၁။ တံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ယတ္ထ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ပဒုဒ္ဓါရေနေဝ (ဆဋ္ဌ)

ကာရေတဗ္ဗော''တိ ဣဒံ၊ ကို။ တတ္ထ၊ ထို မဟာပစ္စရိတ်အစရှိသောအဋ္ဌကထာ
တို့၌။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဋ္ဌကတ္ထိ
ကော၊ ပုဆိုးကို အလိုရှိသော သူသည်။ သာဋ္ဌကပသိဗ္ဗကမေဝ၊ ပုဆိုးအိတ်ကို
သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သာဋ္ဌက
ဘာဝံ၊ ပုဆိုး၏ အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဂဏိှဿာမိ၊
ယူအံ့။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ပရိကပ္ပေတွာ၊ ကြံ၍။ ဂဏှန္တော[၁]၊ ယူသောရဟန်း
သည်။ ဥဒ္ဒါရေ ဝေ၊ ချီသောအခါ၌လျှင်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌။ ဗဟိ၊ အပ၌။ (၁၄၂)ဌတွာ၊ တည်၍။ 'အယံ၊ ဤ ဝတ္ထု
ကား။ သာဋ္ဌကော၊ ပုဆိုးတည်း။' ဣတိ၊ သို့။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊
သွားအံ့။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ ပါဒုဒ္ဒါရေန[၂]၊ ခြေကြွသဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊
ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤ စကားကို။ န ဝုတ္တံ နူ၊ မဆိုအပ်သည်
မဟုတ်လော၊ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပရိကပ္ပေါ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ ဒိဿတိ၊
အကယ်၍ကား ထင်၏ရှင့်။တထာပိ၊ ထိုသို့ ထင်သော်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊
ရှေးအဖို့ဖြစ်သော။ အဝဟာရက္ခဏေ၊ ခိုးသောခဏ၌။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။
ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထို ခိုးခြင်းသည်။ ပရိကပ္ပါဝဟာရော၊
ပရိကပ္ပါဝဟာရသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အယံ အတ္ထော၊ ဤ အနက်ကို။
မဟာအဋ္ဌကထာယံ၌။ဝုတ္တောဝ၊ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။တသ္မာ၊ကြောင့်။
''ဉာယမေဝ၊ အသင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ ကမ္မန္တသာလာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကဿကာနံ၊ လယ်ထွန်ကုန်
သော လူတို့၏လည်းကောင်း။ ဝနစ္ဆေဒကာနံ၊ တောခုတ်ကုန်သော သူတို့၏
လည်းကောင်း။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့တည်း။ အယံ တာဝ ပါဠိ ဝဏ္ဏနာ၊ ဤ ပါဠိ၌
၌။ သစေ ဥပစာရသီမန္တိ ပါဠိ၊ ကို။ အာဒိံ ကတွာ[၃]၊ အစပြု၍။ ယာဝ၊
အကြင်ရွေ့လောက်။ ထေရဝါဒေါ၊ ထေရဝါဒသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထို
ရွေ့လောက်။ မဟာအဋ္ဌကထာနယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို
မဟာအဋ္ဌကထာနည်း၌။ ထေရဝါဒတ္တာ စ၊ ထေရဝါဒ ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ ယုတ္တိအဘာဝတော စ၊ ယုတ္တိမရှိသောကြောင့်လည်း ကောင်း။
ကေစိ ပနာတိအာဒိ၊ ကေစိ ပန-စသော ထေရဝါဒကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူ
အပ်။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ သာဟတ္ထိကော၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ၌။ ဝေဝိဓော၊
ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော။ အတ္ထသာဓကစေတနာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အာဏတ္တိကေယေဝ၊ အာဏတ္တိကပယောဂဥ္စလျှင်။ အတ္ထသာဓကစေတနာ၊မခိုး မီကာလက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးကိုပြီးစေတတ်သော အတ္ထသာဓက-စေတနာသည်။ဟောတိ၊၏။"သေသံ၊ကြွင်းသော စကားသည်။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အတ္ထေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကုသသင်္ကာမနကရဏေ၊ ကမ္မည်းတံကို ပြောင်းခြင်းကို ပြုရာ၌။ ပရော၊ တပါးသောသူသည်။ "အယံ၊ ဤ ဘဏ္ဍာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ န သန္တကော၊ ဥစ္စာမဟုတ်။" ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ ဣတရဿ၊ တယောက်သော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မုတ္တမတ္တေ၊ လွှတ်ကာမျှ တည်း၌။ ခိလသင်္ကာမနေ ဝိယ၊ တံသင်းပြောင်းရာ၌ကဲ့သို့။ ပါရာဇိကာပတ္တိ ပါရာဇိကအာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ဥစ္စာ ဟူ၍။ သစေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍သိအံ့။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။န ဟောတိ၊ မဖြစ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။ ပဉ္စကာနိ၊ ပဉ္စကတို့သည်။ သင်္ကရာနိ၊ ရောယှက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။

၁၄၀။ ပရာနုဒ္ဒယတာယာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ပရာနုဒ္ဒယတာယ၊သူတပါး တို့ကို အစဉ်သနားတော်မူသည်၏အဖြစ်၌။ ကောဋိပ္ပတ္တေန၊ အထွဋ်အဆုံးသို့ ရောက်သော။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "အနာပတ္တိ ပေတပရိဂ္ဂဟေ တိရစ္ဆာနဂတပရိဂ္ဂဟေ"တိ၊ ဟူ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟော တော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့။ ပရာ နုဒ္ဒယတာယ ဧဝ၊သူတပါးတို့ကို လွန်စွာသနားတော်မူသော ကရုဏာတော် ကြောင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ထို စကားကို အကျယ်ချဲ့ဦး အံ့။ ယဿ ပရိက္ခာရဿ၊ အကြင် ပရိက္ခရာကို။ အာဒါနေ၊ ယူခြင်းကြောင့်။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ စောရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဟနနာဒီနိ၊ သတ် ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ တသ္မိံ ပရိက္ခာရေ၊ ထိုသို့ စင်ဖြစ်သော ပရိက္ခရာ၌သော်လည်း။သမဏော၊ ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ကို။ ပညပေတွာ၊ ပညတ်၍။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အဘိက္ခုံ၊ မဟုတ်သည်ကို။ န[1] ကရောတိ၊ မပြုဘိ၏တကား။ဣတိ ကတ္ဝာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ မဟာဇနော၊လူများအပေါင်းသည်။ဘဂဝတိ၊

၁။ ဟရောတိ (ဆဋ္ဌ)

မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ပျက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အပါယုပဂေါ၊ အပါယ်လားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[ဤတွင် တသ္မိံ နာမ သမဏော ဂေါတမော—ဟု ပါဠိအများ ရှိ၏၊ တသ္မိံ န သမဏော—ရှိသောပါဠိ မှန်အံ့ထင်သည့် အတိုင်း သမ္ဗန်သည်၊ သဘောယုတ္တိ သင့်ရာကြံ၍လည်း သမ္ဗန်လေဦး]။

အပေတပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ပြိတ္တာနတ်တို့သည် မသိမ်းဆည်းသော။ ရုက္ခာဒီ စ၊ သစ်ပင် စသည်တို့ကိုလည်း။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ ဉာတုံ စ၊ ရှိသည် မရှိသည်ကို သိခြင်းငှါလည်း။ န သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရုက္ခာ ဒီဟိ၊ သစ်ပင်စသည်တို့ဖြင့်။ ပါပဘိရုကော၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်တတ်သော။ ဥပါသကဇာနော၊ ဥပါသကဖြစ်သော လူအပေါင်းသည်။ ပဋိမာဃရ စေတိယ ဗောဓိဃရ ဝိဟာရာဒီနိ၊ ဆင်းတုအိမ် စေတီအိမ် ဗောဓိအိမ် ကျောင်းနေရာစသည်တို့ကို။ အကတွာ၊ မပြုဝံ့သောကြောင့်။ မဟတော၊ များစွာသော။ ပုညက္ခန္ဓတော၊ ကောင်းမှုအစုမှ။ ပရိဟာယေယျ၊ ယုတ်ရာ၏။ "ရုက္ခမူလသေနာသနံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ပံသုကူလစီဝရံ၊ ပံ့သကူသင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ ပြု၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တနိဿယာ စ၊ ဟောတော် မူအပ်သော မှီရာပစ္စည်းတို့သည်လည်း။ အနိဿယာ၊ နိဿယ မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိနော၊ သူတပါးသိမ်း ဆည်းသော ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရုက္ခမူလ ပံသုကူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းနေရာ, ပံ့သကူသင်္ကန်းတို့ ကို။ န သာဒိယိဿန္တိ၊ မသာယာကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်တို့သည်လည်း။ န သမ္ဘဝေယျုံ၊ကောင်းစွာ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ဝါ၊ မပြည့်စုံရာ။ သပ္ပဒဋ္ဌကာလေ၊ မြွေခဲသောကာလ၌။ ဆာရိကတ္ထာယ၊ ပြာအကျိုးငှါ။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူသော ကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျုံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ အစ္ဆိန္နစီဝရာဒိကာလေ၊ ခိုးသူ လုယက်သောသင်္ကန်းအစရှိသောအခါကာလ ၌။ သာခါဘင်္ဂါဒိံ၊ သစ်ခက်ကျိုးစသည်ကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ နဂ္ဂါ၊ အချည်းစည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တိတ္ထိယလဒ္ဓိမေဝ၊ တိတ္ထိတို့အယူကိုလျှင်။ သုလဒ္ဓိ၊ ကောင်းသောအယူပြု၍။ ဒိဋ္ဌေသွ ဝိယ၊ပြကုန်သကဲ့သို့။ ဒိဋ္ဌေသွ၊ ပြကုန်လျက်။ ဝိစရေယျုံ၊ သွားကုန်မှာ၏။ ဟတော၊ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။

တိတ္ထိယေသွေဝ၊ တိတ္ထိတို့၌သာလျှင်။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ပသီဒိတွာ၊ ကြည်ညိုရှ်၍။ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏံ၊ ဒိဋ္ဌိအယူသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သံသာရခါဏုကော၊ သံသရာ၌ သစ်ငုတ်သဖွယ်သည်။ ဝါ၊ သံသရာ၌ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊သည်။ (၁၄၃) ပရာနုဒ္ဒယတာယ ဧဝ၊ သူတပါးတို့ကို သနားတော်မူသောကြောင့်လျှင်။ "အနုပတ္တိပေတပရိဂ္ဂဟော"တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၁၄၁) အပရမ္ပိ ဘာဂံ၊ တပါးသော အရှင်မရှိသောသူ၏ အဖို့ကိုလည်း။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သောဘဏ္ဍာသည်။ ဝိညတ္တိသဒိသတ္တာ၊ တောင်း၍ ယူသည်နှင့် တူသောကြောင့်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ ပကတိဇနေ၊ ပကတိဖြစ်သော လူ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ "သာမိကော ဝါ၊ ဥစ္စာရှင်သည်လည်းကောင်း။ တေန၊ ထို ဥစ္စာရှင်သည်။ အာဏတ္တော ဝါ၊ စေအပ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ "သေ-သော၊ ဤ ရဟန်းသည်။ အပရဿ၊ အနိုး၌မရှိသော။ သဟာယဘိက္ခုဿ၊ မရှိသော အဖော်ရဟန်း၏။ ဘာဂံ၊ ကို။ သစေ ပန ဂဏှာတိ ဝါ၊ အကယ်၍မူလည်း ယူအံ့။ သစေ ယာစတိ ဝါ[၁]၊ အကယ်၍မူလည်း တောင်းအံ့။ အပရံ၊ တပါးသော။ ယံ ဘာဂံ၊ ကို။သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ပေးအံ့။ တံ၊ ထို ဘဏ္ဍာသည်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ ဘဏ္ဍာစားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၀–၉။ ခါဒန္တဿ ဘဏ္ဍဒေယျန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဌ်၌။ သမ္ပတ္တဿ၊ ရောက်လာသော။ စောရဿ ဝါ၊ ခိုးသူအားလည်းကောင်း။ သာမိကဿ ဝါ၊ ဥစ္စာရှင်ရင်းအားလည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ ပေးခြင်းသည်။ သုဒိန္နမေဝ ကိရ၊ ကောင်းစွာပေးခြင်း ဖြစ်သတတ်။ အဝိသေသေနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ "သဉ္ဉာဟဂတာနံ ဝါ"တိ[၂]၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကတိပယာနံ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်ကုန်သော သူတို့၏။ အနုဿဟတာယ၊ အားမထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သံဃိကံ၊ သံဃိကဥစ္စာသည်။ အသံဃိကံ၊ သံဃိကဥစ္စာ မဟုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။"သဉ္ဉာဟာဝ၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍သာ

[၁]။ ယာစတိ ဝါ’တိ ယံ (ဆဋ္ဌ) [၂]။ ဥဿာဟဂတာနံ ဝါတိ (ဆဋ္ဌ)

လျှင်။ ယဒိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍သွားကုန်အံ့။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှ တော၊ ယူသောရဟန်းအား။ အဝဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသော စကားသည်။ ဧကံ၊ တူ၏။ ဆဋ္ဌိတဝိဟာရေ၊ စွန့်သောကျောင်း၌။ ဥပစာရသီမာယ၊ သိမ် ၌။ ပမာဏံ၊ အပိုင်းအခြား ပမာဏကို။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

[ဤတွင် မဟာအဋ္ဌကထာယမှ ယဒိ နိရုဿာဟာ ဂစ္ဆန္တိ—ဟူ၍ ငှကာပါဌ် အများရှိ၏၊ အာဝသန္တေ ဇနပဒေ အာဂမိဿာမာတိ သဥဿာဟာဝ ဂစ္ဆန္တိ-ဟု အဋ္ဌကထာပါဌ် (ဝိ၊ ၃—၃၃၅) ရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း နိရုဿာဟပြု၍ သွားသောကျောင်း၌ ခိုးသော ရဟန်းအား အဝဟာရမဖြစ်ကောင်းသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ယဒိ သဥဿာဟာ—ရှိမှုသင့်မည်—ဟု ဉာဏ်သက်ရာ သမ္ဘန်သည်၊ ဆင်ခြင်၍ သင့်ရာလည်း သမ္ဘန်လေဦး]။

အယံ ပန ဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်ကား။ ဥပစာရသီမာယ၊ ဥပစာရသိမ် မှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဿဏိပဟာရဏာဒိံ၊ ခေါင်းလောင်း ထိုးခြင်းစ . ည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ ခါဒတိ၊ ခဲ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဇဝံ ခါဒိတံ၊ ဤသို့ ခဲခြင်းသည်။ သုခါဒိတံ၊ ကောင်းစွာ ခဲခြင်း ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ "ဣတရဝိဟာရေ၊ သံဃ ဝိဟာရမှ တပါးသော ဂဏဝိဟာရ, ပုဂ္ဂလဝိဟာရ၌။ တတ္ထ၊ ထို သံဃိက ဝိဟာရ၌။ ဂုတ္တဝိဓိနာဝ^၁၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိ တဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ "အန္တောဝိဟာရတ္တာ၊ ကျောင်းတွင်း၌ဖြစ်သောကြောင့်။ သုခါဒိတံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အာဂတာနာဂတာနံ သန္တကတ္တာတိ ဧတံ၊ ကို။ "စာတုဒ္ဒိသဿ သံဃဿ ဒေမိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝ တွာ၊ ပြု၍။ "သံဃဿ ဒေမိ"တိ၊ ဒေမိ-ဟူ၍။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လှူသောကြောင့် လည်း။ ဒိသမေဝ၊ ထိုသို့ စာတုဒ္ဒိသဿ သံဃဿ ဒေမိ— ဆို၍ လှူသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ- တတော ဧဝ၊ ထို ကြောင့်သာလျှင်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတော၊ တည်သော ရဟန်းသည်။ ဘာဂဝတော၊ ၏။ ဝ နာ၊ စကားတော်ဖြင့်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ ဝေဒိ ၏။

၁။ ဂုတ္တဝိဓိနာ (အ)

၁၅၃။ "မတသူကရော"တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော။ တမေဝ၊ ထို ဝက်ကိုလျှင်။ ဘဏ္ဍဒေယျန္တိ၊ ၍။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န လဗ္ဘတိ၊မရ။ဝဇ္ဈတ္တာ စ၊ သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝဇ္ဈံ၊သူတပါး သတ်ပြီးသောဝက်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ပြအပ်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ မဒ္ဒန္တော ဂစ္ဆတိ၊ ဘဏ္ဍဒေယျန္တိ တွေ့၊ ပါဌ်၌။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှသည်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ သူကရာ၊ ဝက်တို့သည်။ မဒ္ဒိတွာ၊ နင်း၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်ပြီ။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဇာနိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ယတ္တကေ၊ အကြင်မျှလောက်ကို။ သာမိကာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဒဒ္ဒေ၊ ပေးသော်။ တေ၊ ထိုကျွဲကွင်းရှင်တို့သည်။ "မမ၊ ငါ့အား။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။"ဣတိ၊ သို့။ တုဿန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သော ဘဏ္ဍာကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ နော စေ တုဿန္တိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ကုန်အံ့၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်ပြီးသော။ သူကရမူလံ၊ ဝက် ဖိုးကို။ ဒတွာ၊ ၍။ဩပါတော၊ တွင်းကို။ ခဏိတွာ၊ တူး၍။ ဒါတဗ္ဗော ကိရ၊ ပေးရအံ့လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ န ဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ ဣတိ အယံ၊လျှင်။ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)။ အထ၊ ထိုသို့ မပေးအပ်သည်ရှိသော်။ စောဒိယမာနဿ၊ ခိုးအပ်သောသူအား။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့၏။ ဓုရနိက္ခေပေန၊ ဝန်ချသဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ပါရာဇိကံ၊သည်။(လိုက်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ အသက်သတ်အံ့သည်နှင့်မရော သက်သက်လျှင်။ ကပ္ပိယပရိက္ခာရံ၊ အပ်သော ပရိက္ခရာကို။ ဒတွာ၊ ၍။ သာမိကော၊ အရှင်ကို။ တောသေတဗ္ဗောဝ၊ နှစ်သိမ့်စေအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အညေသုပိ၊ တပါးသော ဝတ္ထုတို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ နော၊ ငါတို့၏။တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ "တဒဟေဝ ၊ ဝါ၊ ထိုနေ့၌သာမှုလည်းကောင်း။ ဒုတိယဒိဝသေ ဝါ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌မှုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒန္တော၊ နင်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂုမ္ဗေ ခိပတိ၊ (၁၄၄)ဘဏ္ဍဒေယျမေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ အဝသံ၊ မချွတ်လျှင်။ ပဝိသနကော၊ ဝင်လတ္တံ့သော ငါး

၁။ ဌီမပါ။

အစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ရာဇဘယစသည်တို့ကြောင့် အရပ်တပါး ထွက်သွားရသော ကာလ၌။ ကေသိမ်ံ ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်း၌။ ပရစက္ကာဒိဘယံ၊ တပါးသော မင်းစသည်တို့၏ အာဏာစက် အစရှိသော ဘေးသည်။ အာဂတံ၊ လာရောက်၏။ မူလဝတ္ထု ဧတ္ထဒဿိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ "သဗ္ဗသေနာသနံ၊ အလုံးစုံသောကျောင်းကို။ ဧတေ၊ ထို ကျောင်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဣဿရာ၊ အစိုးရကုန်၏။" ဣတိ ဝဒန္တော၊ ကြောင့်။ ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။အနိဿရာ၊ အစိုးမရကုန်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၆။ အာရာမရက္ခတော၊ အရံဖြစ်သော သစ်ပင်မှ။ ဝိဿဋ္ဌဝသေန၊ လွှတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ စွန့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဓိပ္ပါယံ ဥတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒါနံ ဝါ၊ ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တံ၊ ခံသော။ ဘိက္ခုံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဘာဂံ ဝါ၊ အဖို့ကိုလည်းကောင်း။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ န ရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ကုန်။ န ဒုဗ္ဗေန္တိ၊ ဒဏ်မထားကုန်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဒါနံ၊ပေးသော ဘာဏ္ဍကို။ အပ္ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ လျှင်။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ တမ္ပိ၊ ထို အဆုံးအဖြတ်သည်လည်း။ သံဃိကေ၊ သင်္ဃဉစ္စာ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ အရှင်မဟာသိရိ စီရင်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယမေဝ ဘိက္ခု ဣဿရောတိ ဧတ္ထာ၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်သို့သော နေရာ၌။ သော၊ ထို ပဋိဇဂ္ဂိတ ရဟန်းသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကျောင်းနေရာ၌။ အတ္တဉာတပဟောတု၊ မိမိအကျိုးကိုသိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ အပိဒဟရော၊ မပိတ်ပင်အပ်။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[န စ သော တတော ဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ—ဟု သာရတ္ထဒီပနီ,ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌ ရှိသည်၊ ဤ ဋီကာ၌ အချို့ ပါဌ်၌ အပိ စ ဒဟရော—ရှိ၏၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။]

သဝတ္ထုကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘူမိယာ၊ မြေနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ" တိ၊ ၍။ ဝတွာပိ၊ ဆိုပြီး၍လည်း။ "တိဏမတ္တံ ပန၊ မြက်မျှကိုကား။ ဒါတဗ္ဗံ"၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊

H 677—47 [ဟံသာဝတီ]

ထို မြက်သည်။ န ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဂရုဘဏ္ဍာ မဟုတ်လော။ ဝါ၊ ဂရုဘဏ္ဍာ မဟုတ်သေးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အရက္ခိယအဂေါပိယ ဌာနေ၊ မစောင့်ရှောက်သော အရပ် မလုံခြုံသော အရပ်၌။ ဝိနဿနကဘာဝေ စ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့သော အဖြစ်၌လည်း။ ဌိတံ၊ တည်သော မြက်ကို။ သန္ဓာယ' ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကပ္ပိယေပိ စာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု ဝါ၊ ဆို၍လည်း ကောင်း။ အဝတ္ထု ဝါ၊ မဆိုမူ၍လည်းကောင်း။ ဘဏ္ဍာယုတ္တေ၊ ဘဏ္ဍာနှင့် ယှဉ်သော။ မာတာဒိသန္တကေပိ၊ အမိစသည်တို့၏ ဥစ္စာ၌လည်း။ ထေယျ စိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြစ်သဖြင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊၏။ (ထည့်)။ ဣဒံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ သည်ကား။ "ရာဇာနောပိ မေ ဧတံ အဘိပ္ပ သန္နော"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ လာဘဂ္ဂမဟတ္တဉ္စ၊ လာဘဂ္ဂမဟတ္တ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လမဟတ္တဉ္စ၊ ဝေပုလ္လမဟတ္တ အဖြစ်သို့လည်း ကောင်း။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

ဒုတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယပါရာဇိကအဖွင့်သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-တတိယပါရာဇိက

ပဌမပညတ္တိနိဒါနဝဏ္ဏနာ

(၁၆၂) တီဟိ သုဒ္ဓေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တီဟီတိ ဝစနံ၊ တီဟိ-ဟူသော သဒ္ဒါသည်။ နိဿက္ကဝစနံ ဝါ၊ ပဉ္စမီဝိဘတ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကရဏဝစနံ ဝါ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဿက္ကပက္ခေ၊ ပဉ္စမီဝိဘတ်အဖို့၌။ ကာယဝစီမနောဒ္ဝါရေဟိ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ မနော ဒွါရတို့မှ။ သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒုစ္စရိတ မလေဟိ၊ ဒုစရိုက်ဟုဆိုအပ်သော သုံးပါးကုန်သော အညစ်အကြေးတို့မှ။ ဝိသမေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိသမတရားတို့မှ။ ပပဉ္စေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော ပပဉ္စတို့မှ။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗကိလေသတ္တိ ကေဟိ၊ အလုံးစုံသော ညစ်ညူးစေတတ်သော သံကိလေသတရား သုံးပါးတို့မှ။ ဗောဓိမဏ္ဍေ ဝေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်။ သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်တော်မူပြီး သော။ (ဗုဒ္ဓေန-၌ စပ်)။ ဣတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ ယောဇနာအပ်၏။

ကရဏပက္ခေ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ် အဖို့၌။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝစီမနောဒွါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ တသာ၊ တူ။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ သုစရိတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဘာဝနာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ သီလသမာဓိပညာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗဂုဏတ္တိကေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော ကျေးဇူးဖြစ်သော တိကတို့ဖြင့်။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ ဣဘိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိဘာဝိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်။ ဝိဘ္ဘာရိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကား။ ဝိဟိတံ၊စီရင်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ ပညတ္တံ၊ပညတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝဏ္ဏနာတိ ဧတံ၊ သည်။ ဝတ္တမာနသမီပေ၊ ဝတ္တမာန်ကာလ အနီး၌။ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်တည်း။

(၁၄၅) ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ရာဇဂဟမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်သာလျှင်။ သပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဒမ္ပိ နဂရံ၊ ဤဝေသာလီပြည်သည်လည်း။ သပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သပရိက္ခေပံ၊ အရံရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟံသဝဋ္ဋကစ္ဆန္ဒနေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟံသပရိက္ခေပသဏ္ဌာနေန၊ ဟင်္သာတောင်ကဲ့သို့ အဝန်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ကာယဝိစ္ဆိန္ဒနိယကထန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တဒနာ၊ ၏။ အတ္တဘာဝေ ဝါ၊ အတ္တဘော၌လည်းကောင်း။ ပရသ္သ၊ သူတပါး၏။ အတ္တဘာဝေ ဝါ၊ အတ္တဘော၌လည်းကောင်း။ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနကရံ၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ဝိစ္ဆိန္ဒနကရံ၊ ဆန္ဒရာဂကိုဖြတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သုဘာကာရဝိရဟိတတ္တာ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော သုဘအခြင်းအရာမှကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘာ ဧဝ၊ မတင့်တယ်သော ဝတ္ထုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသနိဿန္ဒနပဘာဝတ္တာ၊ အညစ်အကြေးလိမ်းကျံခြင်းကျည်းကူသော အဖြစ်၏ အကျိုးဆက်မျှဖြစ်သောကြောင့်။ အသုစိ ဧနာ ၏၊ မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇိဂုစ္ဆနိယတ္တာ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပိတ္တသေမှာဒီသု၊ သလိပ် သည်းခြေစသည်တို့၌။ အာသယတော၊ တည်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပိတ္တသေမှာဒီသု၊ သလိပ် သည်းခြေ စသည်တို့၏။ အာသယတော၊ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိက္ကူလာ စ၊ ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အသုဘာယ ဝဏ္ဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသုဘာကာ

ရဿ ဝါ၊ အသုဘအခြင်းအရာ၏လည်းကောင်း။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနဿ ဝါ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၏လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရံ၊ အကျယ်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေံ၊ ဤ အသုဘာယ—ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ သာမိ အတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌။ သမ္ပဒါနဝစနံ၊ သမ္ပဒါန်ဝိဘတ်တည်း။ အသုဘ နိမိတ္တာယ[၁]၊ အသုဘနိမိတ်အကျိုးငှါ။ အသုဘနိမိတ္တဿ၊ အသုဘနိမိတ်ကို။ အာဝိဘာဝါယ၊ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ ပစ္စုပဋ္ဌာနာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ ဝိတ္ထာရကထာသန်ါတံ၊ ဝိတ္ထာရကထာ-ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝဏ္ဏံ၊ အဖွင့်ကို။ ဝါ၊ အကျယ်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနာနံ၊ အစ အလယ် အဆုံး ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ ယေဝ၊ ထို အင်္ဂါတို့၏လျှင်။ ဒသဟိ လက္ခဏေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော လက္ခဏာတို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကိလေသစောရေဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည်။ အနဘိဘဝနီယတ္တာ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဈာနစိတ္တံ၊ သည်။ မဉ္ဇူသံ နာမ၊ မဉ္ဇူသမည်၏။

တတြိမာနိတိ ဧတ္ထ၊ တတြိမာနိ-အစရှိသောပါဌ်၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပိဏ္ဍတ္ထော၊ အပေါင်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊ အကြင်ဇောဝါရ၌။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်။ ဧကစိတ္တက္ခဏိကံ၊ တခုသော စိတ္တက္ခဏရှိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အနုလောမပရိကမ္မဥပစာရဂေါတြဘုအပ္ပနာပ္ပဘေဒံ၊ အနုလုံ ပရိကံ ဥပစာ ဂေါတြဘူ အပ္ပနာ အပြားအထူးရှိသော။ တံ ဇဝနဝါရံ၊ ထို ဇောဝါရကို။ ဧကတ္တနယေန၊ ဧကတ္တနည်းဖြင့်။ "ပဌမံ ဈာန"န္တိ၊ ၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဿ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ထို ပဌမဈာန်၏။ အပ္ပနာပဋိပါဒိကာယ၊ အပ္ပနာကို ပြီးစေတတ်သော။ ခိပ္ပါဒိဘေဒါယ၊ ခိပ္ပအစရှိသည်အပြားရှိသော။ အဓိကတာယ၊ သိအပ် ရအပ်သော။ အဘိညာယ၊ ၏။ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိံ၊ ကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အာဂမနဝသေန၊ လာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိကို။ အာဒီတိ၊ အစဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာယ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၏။ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိဝသေန၊ဖြင့်။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ဥပေက္ခာကို ပွားစေခြင်းကို။ မဇ္ဈေတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပရိယောဒါပကဉာဏဿ၊ အပြီးသို့ရောက်သော ဉာဏ်၏။ ဝါ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်ကို သိသောဉာဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ဖတ္တိဝသေန၊ ကိစ္စကိုပြီးစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကိစ္စပြီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရွှင်ခြင်း

[၁]။ အသုဘာန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ ပရိယောသာနန္တိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အာဒိမဇ္ဈပရိယော သာန သုံးပါးတို့တွင်။ အာဒိစိတ္တတော၊ အစဖြစ်သော စိတ်မှ။ပဌာယ၊စ၍။ ယာဝ၊အကြင်ရွေ့လောက်။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊၏။ ဥပ္ပါဒက္ခဏော၊ဥပ္ပါဒက္ခဏသည်။ အတ္ထိ၊၏။တာဝ၊ လောက်။ တေသုံ အန္တရေ၊ ဤ ကာလအတွင်း၌။ ပဋိပဒါ ဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိက္ခဏောသု၊ ဥပါဒ်ခဏ, ဌီခဏ တို့၌။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊၏။ ဌိတိဘင်္ဂက္ခဏေသု၊ ဌီခဏ, ဘင်ခဏတို့၌။ သမ္ပဟံသနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေန ဓမ္မဇာတေန၊ ဤသို့ ဝိသုဒ္ဓ ပဋိပတ္တိ-စသော သဘောတရားဖြင့်။ လက္ခီယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ လက္ခဏံ၊ မည်၏။ ဣတိ ကတ္ဝာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ "ဝိသုဒ္ဓိပဋိ ပတ္တိပက္ခန္ဒနေ" တိအာဒိနာ၊ ပက္ခန္ဒနေ-ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့ကို။ လက္ခီယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ အဇ္ဈုပေက္ခနေန၊ လျစ်လျူဖြစ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ မဇ္ဈံ၊ ကို။ လက္ခီယတိ၊ ၏။ စတုဗ္ဗိဓာယ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သမ္ပဟံသနာယ၊ဖြင့်။ ပရိယော သာနံ၊ ကို။ လက္ခီယတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "ဒသ လက္ခဏာနိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပါရိပန္ထကတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နီဝရဏသင်္ခါတပါရိပန္ထကတော၊ နီဝရဏ ဟု ဆိုအပ်သော ရန်ကို တားမြစ်တတ်သော တရားမှ။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင် ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂေါတြဘုပရိယောသာနံ၊ ဂေါတြဘုအဆုံးရှိ သော။ပုဗ္ဗဘာဂဇဝနစိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော ဇောစိတ်ကို။ "စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ စိတ္တံ၊ ထို ဇောစိတ်သည်။ မဇ္ဈိမံ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ သမာဓိနိမိတ္တသင်္ခါတံ၊ သမာဓိနိမိတ်ဟုဆိုအပ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိ၊အပ္ပနာ သမာဓိကို။ တဒတ္တာယ၊ ထို သမာဓိအကျိုးငှါ။ ဥပဂစ္ဆမာနံ၊ ကပ်သည်ဖြစ် ၍။ ဧကသန္တတိဝသေန၊ တခုသော စိတ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဏာ မေန္တံ၊ ညွတ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပဇ္ဇတိ နာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော။ [illegible] ကို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ တတ္ထ (၁၄၆) သမထ နိမိတ္တေ၊ ထို သမထနိမိတ်၌။ ပက္ခန္ဒနံ၊ စိတ်၏ ပြေးဝင်ခြင်းသည်။ ကာတ္တာ ဥပဂမနံ၊ ထိုသမထနိမိတ်သို့ ကပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတ္ဝာ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ "တတ္ထ စိတ္တပက္ခန္ဒန" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဌမဇ္ဈာနုပ္ပါဒက္ခဏေ ဧဝ၊ ပဌမဈာန်၏ ဥပ္ပါ ဒါက္ခဏ၌လျှင်။ အာဂမနဝသေန၊ လာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပဒါ

ဝိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စေ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓဿ၊ သော။ အပ္ပနာပ္ပတ္တဿ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သော စိတ်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိသောဓနေ၊ သုတ်သင်ခြင်း၌။ ဗျာပါရာဘာဝါ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ အဇ္ဈုပေက္ခနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ သမထပ္ပဋိပန္နတ္တာ၊ သမထသို့ရောက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ သမာဓာနေ၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်း၌။ဗျာပါရာဘာဝါ စ၊ အားထုတ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်လည်း။ သမထပ္ပဋိပန္နဿ၊ သမထသို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈုပေက္ခနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိလေသ သံသဂ္ဂံ၊ ကိလေသာတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဧကတ္တေန[၁]၊ တခုတည်းသော အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌိတတ္တာ၊ ထင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ၊ တည်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အာရုံ၌ တည်ခြင်း၌။ ဗျာပါရသမ္ဘဝတော၊ ဗျာပါရ၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနဿ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌ တည်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈုပေက္ခနံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တတ္ထ ဇာတာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ တသ္မိံ စိတ္တေ၊ ထို စျာန်စိတ်၌။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာတို့၏။ ယုဂနဒ္ဓဘာဝေန၊ ယုဂနဒ္ဓ အဖြစ် ဖြင့်။ အနတိဝတ္တနဋ္ဌေန၊ အချင်းချင်း မလွန်သော သဘောဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ သုတ်သင်ခြင်းသည်[၂]။ ဝါ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ထည့်)။ နာနာကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒ္ဓါဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊တို့၏။ ဝိမုတ္တိရသေန၊ ဝိမုတ္တိရသဟုဆိုအပ်သော။ ဧကရသေန၊ တခုသော ကိစ္စဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ငင်၍ သမ္ဗန်)။အနတိဝတ္တနေကသဘာဝါနံ၊ အချင်းချင်း မလွန်သော အားဖြင့် တူသော သဘောရှိကုန်သော။ တေသံ ဒွိန္နံ၊ ထို သမာဓိပညာ တရားနှစ်ပါးတို့အား။ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော။ တဇ္ဇံ၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့အားလျော် သော။ တဿာရုပ္ပံ၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့၌သာ လျောက်ပတ်သော။ တဒနုရူပံ၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့အားလျော်သော။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ တထာ၊ ထို အခြင်း အရာဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယောဂီ၊ သည်။ ဝါဟေတိ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ ကတွာ—ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဟဒုပဂဝီရိယဝါဟဋ္ဌေန စ၊ ထို သမာဓိ ပညာ တရား နှစ်ပါးတို့အားလျောက်ပတ်သော ဝီရိယကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့် လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသေသဘာဂိယဘာဝတ္တာ၊ ထူး

၁။ ဧကတ္တေန(ဆဋ္ဌ) ၂။ ရွှင်ခြင်းသည်(?)

သော အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသေဝနဒွေန စ၊ အာသေဝနအနက် အားဖြင့်လည်း။ သမ္ဗဟံသနာ၊ ပြိုးပြိုးပြက် ဖြစ်စင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဣတိ အတ္ထော၊ ဤ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းလည်း။တ္တော၊ ဤ အရာ၌။ "အနန္တရာတီတံ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်သော။ ဂေါတြဘု စိတ္တံ၊ ဂေါတြဘုစိတ်သည်။ ကေသန္တတိဝသေန၊ တခုတည်းသော အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဏာမေန္တံ၊ ညွတ်စေသည်ဖြစ်၍။ ပဋိပဇ္ဇတိ နာမ၊ ရောက် သည်မည်၏။ ဝါ၊ ရသည်မည်၏။"ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တတ္ထ ဟိ၊ ထို သို့ရေးအပ်သောပါဌ်၌လျှင်။ ပရိဏာမေန္တံ ပဋိပဇ္ဇတီတိ တောနိ ဝစနာနိ၊ ပရိ ဏာမေန္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ-ဟူသော ထိုသဒ္ဒါတို့သည်။ အတီတဿ၊ အတိတ်ဖြစ် သော စိတ်အား။ န သမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်သင့်ကုန်။

[န သမ္ဘဝတိ–ဟု ကေဝစနန္တနှင့် ပါဌ်ရှိ၏၊ တောနိ ဝစနာနိ- နှင့်မတန်၊ န သမ္ဘဝတိ–ကြိယာကို ငံ့မူ ပဋိပဇ္ဇတီတိ ဧတံ ဝစနံ– ဟု ကေဝစနန္တရှိရာ၏။ ကတ္တားကြိယာ ညီသည်မှာသာ ပဌာန။]

တဒနန္တရံ၊ ထိုပါဌ်၏အခြားမဲ့၌။"အပ္ပနာသမာဓိစိတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆမာနံ၊ ကပ်သော။ ဂေါတြဘုစိတ္တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို အပ္ပနာသမာဓိစိတ်၌။ ပက္ခန္ဒ တိ နာမ၊ ပြေးဝင်သည်မည်၏။"ဣတိ၊ သို့။ ယဥ္စ ဝစနံ၊ ကို။ လိခိတံ၊၏။တံ၊ ထိုပရိဏာမေန္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ–ဟူသောစကားသည်။ ဣမိနာပိ၊ နောက်ဖြစ်သော ဥပဂစ္ဆမာနံ ဂေါတြဘုစိတ္တံ တတ္ထ ပက္ခန္ဒတိ-ဟူသော ဤစကားနှင့်လည်း။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဝါ၊ မညီ။"ပဋိပတ္တိက္ခဏေ ဝေါ၊ပဋိပတ္တိခဏ၌သာလျှင်။ အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။"ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သောကြောင့်။"ဂေါ တြဘုစိတ္တံ တတ္ထ ပက္ခန္ဒတီ"တိ ဝစနမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။"ကေစိတ္တက္ခဏိ ကမ္ပိ၊ တခုသောစိတ္တက္ခဏရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း။ လောကုတ္တရစိတ္တံ၊ ကို။ အာ သေ[ဝ]တိ၊ ၂ို၀ဲ၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုလီကရောတိ၊ များစွာပြု၏။" ဣတိ ဝု[တ္တ]တ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သောကြောင့်။"ကေစိတ္တက္ခဏိကဿာပိ၊တခုသော စိတ္တက္ခ[ဏ]ရှိ[သ]ည်လည်းဖြစ်သော။ ဈာနဿ၊ ၏။ တောနိ ဒသ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ [ဟော]န္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"တဒေတာ၊ ထိုဈာန်မှ။ ပဌ[မ]ဿ၊ ၏။ အာသေဝနာ၊ အဖန်တလဲလဲမှီဝဲခြင်းကို။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲ ပွားစေ[ခြင်းသ]ည်။ ဘာဝနာ ဝေ၊ ဘာဝနာသည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ စ၊ [ဟူ၍လည်း]။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နန္တိ ဧ[တ္ထ]၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ အ[ဓိ]ဋ္ဌာ[န]နှ[င့်]ပြည့်စုံသော။ ပဝတ္တနေန၊ နိုးစွာသော အ[ကြော]င်းနှင့်။ သဟဂတံ၊

၁။ ၄-ငါ ပေါ်။

တကူဖြစ်၏။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယဉ္စ၊ အကြင်ချွန်ကိုလည်း။ "အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနသခါတ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုချွန်သည်။ တိက္ခာမ္ပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို အစ အလယ် အဆုံးတို့၏။ ကလျာဏတာယ[၁]၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိဝိဓကလျာဏကတဉ္စ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တိဝိဓစိတ္တံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော ချွန်စိတ်သည်။ တဒဓိဂမမူလကာနံ၊ ထို ချွန်စိတ်ကိုရခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဂုဏာနံ ဝါ၊ ကျေးဇူးတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပရိချွန်ာဓိဂမဿ ဝါ၊အထက် အထက်ချွန်ကို ရခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပဒဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော သဘောအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာသည်။ ဝါ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနဘာဝေန၊ တည်ရာ၏အဖြစ်နှင့်။ ဝါ၊ နီးစွာသော အကြောင်း၏ အဖြစ်နှင့်။ သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တဿာ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။(ပြန်)။

အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လီယိတုန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ "ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အညမညဝဓဿ၊ အချင်းချင်း သတ်ကြသည်ကို။ ဒဿနသဝနသမ္ဘဝေ၊ မြင်ရခြင်း ကြားရခြင်း၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သတိ၊ ရှိသော်။ တဿ ဥပဒ္ဒဝဿ၊ ထိုသို့ အချင်းချင်းသတ်ကြသော ဥပဒ္ဒဝေါ ဖြစ်ခြင်း၏။ အဘာဝေ၊ မရှိရာ၌။ ဝါ၊ မရှိအောင်ပြုရာ၌။ ဥပါယာဇာနနတော၊ အကြောင်းကို မသိသောကြောင့်။ "အယံ၊ ဂရှင်ဂေါတမသည်။ အသဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညူမဟုတ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဟေတုပတိရူပကံ၊ အကြောင်း၏ အတုဖြစ်သော။ အဟေတုံ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို။ ဝတွာ၊ အကြောင်းဟု ဆို၍။ ဓမ္မိဿရဿာပိ၊ တရားကို အစိုးရသည်လည်း ဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကမ္မေသု၊ ကံတို့၌။ အနိဿရိယံ၊ အစိုးမရသည်ကို။ အသမ္ဗုဇ္ဈမာနာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသဗ္ဗဒဿိတံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌ မြတ်စွာဘုရား၏ မမြင်မသိသည်၏အဖြစ်ကို။ အဓိစ္စ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍။ မောဟာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဗဟု ဇနာ၊ လူအများအပေါင်းတို့သည်။ အဝီစိပရာယနာ၊ အဝီစိငရဲသို့ လားရကုန်သည်။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (အဓိစ္စ မောဟာ-ဟု ဋီကာပါဌ် ရှိ

၁။ ကလျာဏကတာယ (ဆဋ္ဌ)

ရှိကြ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ (၁၄၇) သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဝေဂ-ပါဝေ၊ ရွေးဦးကလျှင်။ ဝါ၊ ပဂေဝ၊ မဆွကလျှင်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝဓမာနဘာဝံ၊ သတ်ကြလတ္တံ့သော အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍။တဒဘာဝေါပါယာဘာဝံ ပန၊ ထိုသို့အချင်းချင်း သတ်ကြခြင်း၏ မရှိခြင်းဟူသောအကြောင်း၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုကား။ သုဝိနိစ္ဆိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကေ၊ တခုသော အသုဘဘာဝနာကို။ သုဂတိလာဘဟေတုမေဝ၊ သုဂတိဘဝကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလျှင်။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ အသုဘဒေသနာယ ဝါ၊အသုဘဒေသနာဖြင့်မူလည်း။ နိပ္ပယောဇနေဟိ၊ အကျိုးမယုတ်စေတတ်ကုန်သော။ ရူပသဒ္ဒဒဿနသဝနေဟိ၊ ရူပါရုံကို ရှုခြင်း, သဒ္ဒါရုံကို နားထောင်ခြင်းတို့မှ။ဝိရမိတွာ၊ ကြဉ်စေ၍။ပဂေဝ၊ မဆွကလျှင်။ တတော၊ ထို ရူပါရုံ သဒ္ဒါရုံတို့ကို ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းမှ။ ဝိရမဏတော စ၊ ကြဉ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဂတိလာဘဟေတုကရဏတော စ၊ သုဂတိဘဝကို ရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ပညာပိတဗ္ဗာယ၊ ပညတ်အပ်သော။ တတိယပါရာဇိကပညတ္တိယာ၊ တတိယပါရာဇိကပညတ်၏။ ဝတ္ထာဂမဒဿနတော စ၊ ဝတ္ထု၏ လာခြင်းကို ပြသဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သဗ္ဗဒဿိတာ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိမြင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ ပရိက္ခကာနံ၊ အဆင်အခြင်ပညာရှိကုန်သော သူတို့အား။ ပကာသေန္တော ဝိယ၊ ပြတော်မူသကဲ့သို့။ တံ အဒ္ဓမာသံ၊ ထို လခွဲကာလပတ်လုံး။ဝေနေယျဟိတနိပ္ဖတ္တိယာ၊ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော။ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်၏။ အဝကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ "ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လီယိတု"န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အာစရိယာနာမ၊ တို့မည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓမိတ္တတ္ထေရ မမ္မသိရိတ္ထေရ ဥပတိဿတ္ထေရာဒယော၊ အစရှိကုန်သော။ဂဏပါမောက္ခာ စ၊ ဂိုဏ်းအကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်သော ဆရာတို့သည်လည်းကောင်း။ အဠကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏လည်း။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သုတပုဗ္ဗာ စ၊ သင်ဘူး နာဘူးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဆရာတို့မှ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော ဆရာတို့ကို။ ကေစိ၊ ကေဆရာတို့ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ "သကေန ကာယေန အဋ္ဋိယန္တိ။ပ။ဘဝိဿန္တီ"တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ဘဝိဿန္တိ-ဟူသော ဤပါဠိသည်။ပရတော၊ နောက်မှ။ "ယေ တေ ဘိက္ခူ အဝီတရာဂါ၊ တေသံ တသ္မိံ သမယေ ဟော

တိ။ပ။ဆမ္ဘိတတ္တ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ-ဟူသောပါဌ်နှင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မညီ။ ဣဒဉ္စ၊ ဤ ယေ တေ ဘိက္ခူ-စသော စကားသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ အဿာဘကထာရမ္မဏပဝယောဇနေန၊ အဿာဘ၌ တည်သောအာရုံ၌ ယှဉ်သောအရာနှင့်။ သမေတိ[၁]၊ ညီ၏။ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ “သမေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊မူကား။တဒတ္တာဇာနနတော၊ ထို ပါဌ်အနက်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အဘယံ၊ မကြောက်သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ သကေန ကာယေန၊ မိမိတို့ ကိုယ်ဖြင့်။ အဋ္ဋိယန္တာနမ္ပိ၊ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်ကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထို ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဟီနသိနေဟတ္တာ၊ မပယ်အပ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ (ဤကား ဘယံ န ဟောတိ-နှင့် အညီတည်း)။ ဝါ၊ ခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ မရဏံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အဘယံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သကေန ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဋိယန္တာနမ္ပိ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ တို့၏။ အဘယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊မဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိ ယေဝ၊ တည်း။ (ဤကား အဘယံ ဟောတိ-အစရှိသော ပါဌ်အနက်တည်း)။ တံ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော ကြောက်ခြင်းသည်ကား။ အဿာဘဘာဝနာနုယောဂါနုဘာဝေန၊ အဿာဘဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း၏ အာနုဘော်ကြောင့်။ မန္ဒီဘူတံ၊ နုန့်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဝါ၊ နဲသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အနဋ္ဋိယန္တာနံ၊ မိမိတို့ကိုယ်ဖြင့် မငြီးငွေ့သောသူတို့၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသောကြောက်ခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မောဟေသိ ဝိယ၊ မိုက်စေ မှားစေဘိသကဲ့သို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော ကြောက်ခြင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။စိတ္တံ၊ ကို။ န မောဟေသိ၊ မမိုက်စေ။ ဝါ၊ မမှားစေ။ တေ သတ္တေ၊ ထိုသို့သော သတ္တဝါတို့ကို။ အပါယုပဂေ၊ အပါယ်လားသည်တို့ကို။ န အကာသိ၊ မပြုတတ်။ ဣတိ ဇဝံ အတ္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ တနည်း ဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ၊ ဤ ယေ တေ ဘိက္ခူ အဝီတရာဂါ-စသော စကားသည်။ ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော သကေန ကာယေန အဋ္ဋိယန္တိ-စသော စကား၏။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုပြသော စကားတည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို မိဂလဏ္ဍိက လာသောအခါ၌။ ဘယဉ္စ၊ ကြောက်ခြင်း

၁။ န သမေတိ (ဆဋ္ဌ)

သည်လည်းကောင်း။ ဆမ္ဘိတတ္တာ၊ ကိုယ်လက် ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ လောမဟံသော စ၊ အမွေး၏ရှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန ဘဂဝါ အသုဘကထံ ကထေတိ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။

အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ သကေန ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဋီယန္တာနမ္ပိ၊ ငြိုငြင်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ တည်း။ ဝီတရာဂါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဟာ နုဘာဝါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ခီဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ မဟန္တံ၊ သော။ ဝိသေသံ၊ ထူးသောကျေးဇူးကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံဝိဓာနမ္ပိ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ အဝီတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တတော - တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ မရဏဘယံ၊ ဤသို့သော သေဘေးကို။ အတိဒုပ္ပသဟေယျံ၊ အလွန်လျှင် သည်းခံနိုင်ခဲ၏။ တဒဿ၊ ထို ခီဏာသဝမှတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့မည်ကုန်သည်။ ပဋ္ဋသတာနံ၊ ငါးရာ အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အညတရာ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်တယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ (ဤ တဒဿ-ပါဌ်အရာတွင် အဠကထာ၌ ဣတရေ အရိယသာဝကာ-ရှိ၏။) တေန၊ ထို တဒဿ-အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ "တံ တထာ အာဂတံ။ပ။အာသိ" တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပါဌ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ အသိဟတ္ထံ၊ လက်၌ သန်လျက်ရှိသော။ ဝဓကံ၊ သတ်တတ်သော။ တံ၊ ထို မိဂလဏ္ဍိက ရှင်ယောင်ကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဒဿသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းတို့မှ တပါးဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်ကတည်း။ တေသံ၊ ထို မိမိတို့သို့ ရှေးရှုလာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်သို့ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ တေသံ၊ ထို ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာ ကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြတော်မူ၏။ ယတော[1]၊ အသုဘ ဘာဝနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ တံ၊ ထို ကြောက်ခြင်းသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဝေ-တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း

၁။ ပရတော (ဆဋ္ဌ)

အရာဖြင့်။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ အသုဘကထာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ အာသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ နည်းတို့တွင်။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဖြစ်သော။ ယော ပန (၁၄၇) နယော၊ အကြင် နည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော နယော၊ ထို နည်းသည်။ "တေသု ဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ ကေနစိ ပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ ကာယဝိကာရော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝစီဝိကာရော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ န ကတော ကိရ၊ မပြုအပ်သတတ်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာနံပါးဖြင့်။ နိပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်၏။" ဣတိ ဣမိနာ အဋ္ဌကထာ ဝစနေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။

အပရေ ပနာဟူတိ ဧတံ၊ ကို။ ကုလဒ္ဒိပဋိသေဓနတ္ထံ၊ မကောင်းသော အယူကို မြစ်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အယံ ကိရ လဒ္ဓိ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ "မာရဓေယျံ နာတိက္ကမိဿတိ" တိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ-ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကထံ၊ အသို့ဖြစ်၍။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်သနည်း။ အယံ၊ ဤ မိဂလဏ္ဍိကသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အဃာတေန္တော၊ မသတ်သည်ရှိသော်။ မာရဝိသယံ၊ မာရ်၏ အရာကို။ အတိက္កမိဿတိ၊ လွန်လတ္တံ့။ အကုသလကရဏတော စ၊ အကုသိုလ်ကို ပြုသော အားဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဃာတေန္တော ပန၊ သတ်မူကား။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏ အရာကို။ နာတိက္ကမိဿတိ၊ မလွန်လတ္တံ့။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏။ ဗလဝတ္တာ၊ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ သယံ၊ မိမိသည်။ မာရပက္ခိကတ္တာ၊ မာရ်၏အဖို့၌ ကျသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ ပန၊ ကြံပြီး၍မူကား။ "ယေ န မတာ။ ပ။ န မုတ္တာ" တိ၊ ဟူ၍။ အတ္တနော စ၊ ၏လည်း။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထို မိဂလဏ္ဍိကကို။ ဣတ္ထ၊ ထိုသို့ရဟန်း တို့ကိုသတ်ရာ၌။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောမာရ်၏အရာ မိမိ၏အယူတို့၏။ မဂ္ဂေါ မိမိ၏ကုသိုလ်ကို ပွားခြင်း, ရဟန်းတို့၏ သံသရာမှကူးမြောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်း, အကျိုး ရှိသည်တို့ကို။ နိယောဇေန္တိ၊ တိုက်တွန်းသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သာမှု သာမှု အစရှိသည်ဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့် လျှင်။ "မာရပက္ခိကာ မာရေန သမာနလဒ္ဓိကာ" တိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ "မာရဿ အနုဝတ္တိကာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ "ဣမိနာ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်၊ မာရဿ၊ မာရ်သို့။ အနုဝတ္တိ၊ လိုက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိန္တေတွာပိ၊ ကြံ၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ လဒ္ဓိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ''ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ လိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ မမ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အတ္တနော အတ္တနော၊ ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥဒ္ဒေသာဒိံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းစသည်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။

အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၆၅။ အယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေတိ ဣမိနာ၊ အယမ္ပိ ခေါ ဘိက္ခဝေ- အစရှိသော ဤပါဠိတော်ဖြင့်။ ကိံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ နည်း။ ''ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာစိက္ခိတကမ္မဋ္ဌာနနုယောဂပစ္စယာ၊ ကြားတော်မူအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဇီဝိတက္ခယော၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသည်။ အာသိ၊ ၏။ ''ဣတိ၊ သို့။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ မိစ္ဆာဂါဟံ၊ ထို မိစ္ဆာအယူကို။ နိသေဓေတိ၊ မြစ်တော်မူ၏။ ကေဝလံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခြင်းနှင့် မရော သက်သက်သာလျှင်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ တတကမ္မပစ္စယာဝ၊ ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဇီဝိတက္ခယော၊ သည်။ အာသိ၊ ၏။ ဣဒံ ပန ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်ကား။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့တွင်။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း၏။ အာသိ၊ ၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့၏။ အနာဂါမိ သကဒါဂါမိ သောတာပတ္တိဖလပတ္တိယာ၊ ၄၊ အာသိ၊ ၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့၏။ ပဌမ ဈာနာဒိဂမာယ၊ ပထမဈာန်ကို ရခြင်း၄၊ အာသိ၊ ၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့၏။ ဝိက္ခမ္ဘန တဒင်္ဂပ္ပဟာနေန၊ ဖြင့်။ အတ္တသိနေဟပရိယာဒါနာယ၊ ကိုယ်ကို ချစ်တတ်သော တဏှာကို ကုန်စေခြင်း၏။ ဥပနိဿယော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သောသူတို့၏။ သုဂတိယံ၊ ၌။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဥပနိဿယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ အသုဘကထာ၊ သည်။ သာတ္ထိကာဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ ''သာဓု ဘန္တေ ဘဂဝါ အညံ ပရိယာယံ အာစိက္ခတု''တိ၊ ၍။ အာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယာစိတတ္တာ၊ တောင်းပန်သောကြောင့်။ အညံ၊ တပါးသော၊ ပရိယာယံ၊ ဒေသနာကို။ အာစိက္ခာမိ၊

ငါဟောအ်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာစိက္ခိတ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂါ၊ ကြားတော်မူအပ်သော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤ အာနာပါနဿတိ သမာဓိဘာဝနာကိုလည်း။ အနု ယောဂေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ "အဿာသဝသေန၊ အဿာသ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ခြင်းကို။ သတိ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထို သတိ သည်။ တံ အဿာသံ ဝါ၊ ထို အဿာသကိုလည်းကောင်း။ တံ ပဿာသံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ အဿာသပဿာသ ပဘဝနိမိတ္တံ၊ အဿာသပဿာသကျောင့် အမှန်ရှိသောနိမိတ်ကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊၍။ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧ၊ ဤသို့လည်း။တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

(၁၄၉) အသုဘေ၊ အသုဘ၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဘာဝနာကမ္မံ၊ ဘာဝနာ အမှုသည်။ ဝါ၊ ပွားခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကား။ အသု ဘန္တိ၊ ၍။ ပဝတ္တံ၊ သော။ ဘာဝနာကမ္မံ၊ သည်။ အသုဘကမ္မံ၊ မည်၏။ တဒေဝ၊ ထို အသုဘကမ္မသည်ပင်လျှင်။ အညဿ၊ တပါးသော။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်စေတတ်သော ဘာဝနာစိတ်၏။ ဝါ၊ဘာဝနာ ဉာဏ်၏။ကာရဏဋ္ဌေန၊အကြောင်းဖြစ်သော အနက်ဖြင့်။ ဌာနတ္တာ၊အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံ သည်။ အသုဘကမ္မဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ ဌာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ အသုဘဇ္ဈာနံ၊ အသုဘစျာန်သည်။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ "သြဠာရိကာရမ္မဏတ္တာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိဝေဓဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတက္ကာဒိအင်္ဂပဋိလာဘဝသေန၊ ဝိတက်အစရှိ သော အင်္ဂါကို ရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာရမ္မဏသန္တတာယာတိ ဧတံ၊ ကို။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သန္တကာလံ၊ ငြိမ်သက်သောကာလကို။ ဥပါ ဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ကာယဒရထပ္ပဋိပဿဒ္ဓိဝသေန၊ ကိုယ်၏ ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း၏။ ပရိကမ္မံ ဝါတိ၊ သည်ကား။ ကသိဏပရိကမ္မကရဏံ[1]၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို ပြုခြင်းသည်။နိမိတ္တုပ္ပါ

၁။ ကသိဏပရိကမ္မကိစ္စ (ဆဋ္ဌ)

ဒပရိယောသာနံ၊ နိမိတ်ကိုဖြစ်စေခြင်း အဆုံးရှိသောစျာန်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုပရိကံ ပြုသော စျာန်၌။ နိရဿာဒတ္တာ၊ သာယာခြင်း ကင်းသောကြောင့်။ အသန္တဥ္စ၊မငြိမ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အပဏီတဉ္စ၊ မမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ နီဝရဏဝိဂမေန စ၊ နီဝရဏမှ ကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ အင်္ဂပါတုဘာဝေန စ၊ အင်္ဂါထင်ရှားဖြစ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ သန္တတာ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဓ၊ ဤ အာနာပါနဿတိ သမာဓိစျာန်၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣဒံ ပန၊ ဤ အာနာပါနဿတိ သမာဓိစျာန်သည်ကား။ "အာဒိ၊ အစ၌။ သမန္နာဟာရတော၊ နှလုံးသွင်းသည်မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ပ။သန္တော စေဝ၊ ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက်၏။ ပဏီတော စ၊ မြတ်လည်း မြတ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ယခု အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ အာဒိမနသိကာရတော ပဘုတိ-ဟု ရှိ၏။) ဒုတိယဝိကပ္ပေ၊ ကေစိ ဝါဒ ဟုဆိုအပ်သော ဒုတိယဝိကပ်၌။ အသေစနကောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတိတ္တိကရော၊ မရောင့်ရဲခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ထည့်၍ သမ္ဗန်။)တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "သြဇဝန္တော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စေတသိကသုခံ၊ စေတသိကသုခသည်။ စျာနင်္ဂပေါ၊ စျာန် ခဏ၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ရှိသော်လည်း။ "ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော ကာယိကသုခ, စေတသိကသုခတို့ကို။ စျာနာ၊ စျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿေဝ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမထေန၊ ဖြင့်။ သကသန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝါ၊ မိမိတို့၏ စိတ်အစဉ်၌။ အဝိက္ခမ္ဘိတော၊ မခွါရကုန်သော။ (ပါပကေ အကုသလေ၊ တို့ကို-စပ်လေ။)ဣတရထာ၊ ဤသို့ သမထဖြင့်မခွါမူကား စျာန်ဖြင့် မခွါဟု ယူသည်ရှိသော်။ ပါပကာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့၏။စျာနေန၊ စျာန်နှင့်။ သဟပ္ပဝတ္တိ၊တကွဖြစ်ခြင်းသည်။သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခန္ဓာဒီနံ၊ တို့၏။ လောကုတ္တရပါဒကတ္တာ၊လောကုတ္တရာစျာန်၏ အခြေဖြစ်သောကြောင့်။နိဗ္ဗေဓဘာဂိယံ၊နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသည်။ ဟောတိ၊၏။ဝါ၊ ကား။ယဿ၊ အကြင် စျာနီကပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား တံ၊ ထိုစျာနီကပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အနိစ္စာနုပဿီတိအာဒိစတုက္ကဝသေန၊ အနိစ္စာနုပဿီ-အစရှိသော စတုက္က၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တေန၊ သော (ကညီ) အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် ... အရိယမဂ္ဂဝုဍ္ဎိပ္ပတ္တော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သည်

ဖြစ်၍။ သမုဋ္ဌိန္နတိ၊ ဖြတ်၏။ သေသာနံ၊ ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဇတံ၊ ဤသဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

တထာဘာဝပဋိသေဓနော စာတိ ဇတံ၊ ဤစကားကို။ သောဋ္ဌသဝတ္ထုကဿ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဝတ္ထု၏။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗပဋ္ဌမာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပုဒ်တို့၏ ရှေ့ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ ပန ပဒါနံ၊ လေးပုဒ်တို့၏ကား။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လောကိယဈာနမေဝ၊ လောကီစျာန်သည်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထို ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုလောကီစျာန်၌။ လောကုတ္တရ ပဒဋ္ဌာနံ၊ လောကုတ္တရာပဒဋ္ဌာန်သည်။ နတ္ထိ ဇဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ “ဖလမုတ္တမန္တိ ဇတ္ထ၊ ၌။ ဖလေ၊ ဖိုလ်တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောဖိုလ်ကို။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥတုတ္တယာနုကူလန္တိ ဇတ္ထ၊ ၌။ ဂိမှေ၊ နွေလ၌။ အရညေ၊ တော၌။ ဂတော၊ ကပ်၏။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဂတော၊ ၏။ ဝဿန္တကာလေ၊ မိုးလ၌။ သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌။ ဝါ၊ အရပ်သို့။ ဂတော၊ ၏။ သေမှဓာတုကဿ၊ သလိပ်ဓာတ်ပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရညံ၊ တောသည်။ အနုကူလံ၊ လျော်၏။ ပိတ္တဓာတုကဿ၊ သည်းခြေပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဝါတဓာတုကဿ၊ လေပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုညာဂါရံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ မောဟစရိတဿ၊ မောဟစရိုက်ပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရညံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ မဟာအရညေ၊ ကြီးသော တောအုပ်၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ န သင်္ကုဋတိ၊ မတွန့်တို၊ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ ရုက္ခမူလံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ ရာဂစရိတဿ၊ အား။သုညာဂါရံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဌာနစင်္ကမာနိ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနိ၊ ဥဒ္ဓစ္စအဖို့ရှိကုန်၏။ သယနံ၊ အိပ်အပ်သော ဣရိယာပုထ်သည်။ ထိနပက္ခိကံ[၁]၊ထိနမိဒ္ဓအဖို့ရှိ၏။ပလ္လင်္ကာဘုဇနေန၊ ထက်ဝယ် ဖွဲ့သဖြင့်။နိသဇ္ဇာယ၊ထိုင်၍။ဒဠှဘာဝံ၊မြဲမြံစွာဖြစ်သော။ ဥဇုကာယံ၊ဖြောင့်မတ် သောကိုယ်ကို။ပဏိဓာနေန၊ဆောက်တည်သဖြင့်။ ဝါ၊ ထားသဖြင့်။ အဿာသ ပဿာသာနံ၊ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို။ပဝတ္တနသုခံ၊ဖြစ်စေသောသုခကို။ “ပရိ မုခံ သတိ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏပရိဂ္ဂဟူပါယံ၊ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းခြင်း ၏အကြောင်းကို။ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ကာရိတိ ဇတ္ထ၊ ၌။ ကရဏသီလော၊ ပြုတတ် သော အလေ့ရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏ (ထည့်)။ ဇတဿ၊

၁။ လီနပက္ခိကံ (ဆဋ္ဌ)

ထိုသတောဝ အဿသတိ–ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌။ ''အဿသတိ
ပဿသတီ''တိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ''သတောကာရီ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ''အဿသတိ (၁၅၀) ပဿသတီ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ''ပဉ္စမစတုက္ကံ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊၏။ သေသာနိ၊
ကြွင်းသောစတုက္ကတို့ကို။ န လဗ္ဘန္တိ၊ကုန်''ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ''ဒီဃံ
အဿာသဝသေနာတိ၊ ၍။ အလောပသမာသံ၊ အလုတ္တသမာသ်ကို။ ကတွာ၊
၍။''ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ''ကေတ္တတာယ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။အဝိက္ခေပံ၊ကို။''ဣတိ စ၊ဤသို့လည်းကောင်း။''အသမ္မောဂ
ဝသေန၊ မသုံးဆောင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဇာနတော၊ သိသော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်၏။''ဣတိ စ၊လည်းကောင်း။''တေန ဉာဏေနာ''တိ စ၊လည်းကောင်း။
''ပဇာနတောတိ၊၍။ဝုတ္တဉာဏေန၊ ဖြင့်။'' ဣတိ စ၊လည်းကောင်း။ ''သတော
ကာရီတိ တွော၊၌။သတိသမ္ပဇညာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိ၏။'' ဣတိ စ၊
လည်းကောင်း။ ''ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိနော၊ ပဋိနိဿဂ္ဂကို အဖန်တလဲလဲရှုသော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဿာသာဝ၊ ထွက်သက်တို့လျှင်တည်း။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ
အဿာသာ၊တို့တည်း။''ဣတိ စ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ လိခိတံ၊ ၏။ ဥပ္ပဋိပါဋိ
ယာ၊အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ အာဂတမ္ပိ၊ လာသော်လည်း။ ယုဇ္ဇတေဝ၊ သင့်သည်
သာလျှင်တည်း။ တေန ဈာနေန[1]၊ ထို ဈာန်ဖြင့်။ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ မြစ်
အပ်၏။စာလုံးအာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ထိ၍။ နိဗ္ဗာယနတော၊ ငြိမ်းစေသော
ကြောင့်။ သမ္ပတိ ဇာတောဝ၊ ယခုသာ ဖွားစသစ်ဖြစ်သော။ ဗာလကော[2]၊
သူငယ်သည်။ ခိပိတသဒ္ဒံ၊ ချေဆတ်သောအသံကို။ ကရောတိ ကိရ၊ပြုသတတ်။
ဆန္ဒုပါမောဇ္ဇဝသေန၊ ဆန္ဒုပါမောဇ္ဇကို အဦးပြုသောအားဖြင့်။ ဆ၊ ခြောက်
ပါးသောအခြင်းအရာတို့။ ပုရိမာ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်
သော အာကာရတို့။ ဣတိ၊ သို့။ နဝ၊ ကိုးပါးသော အာကာရတို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (နဝဟိ အာကာရေဟိ–၌ အာကာရကိုးပါးကို ဖော်
သည်)။ ဧကေနာကာရေနာတိ၊ သည်ကား။ အဿာသဝသေန ဝါ၊
အဿာသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဿာသဝသေန ဝါ၊ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝေ၊ သို့။ အာနာပါနဿတိံ၊ အာနာပါနဿတိကို။ ဘာဝယ
တော၊ ပွားစေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာယော၊ အဿာသပဿာသဟု ဆို
အပ်သောကာယ၌။ ကာယာနုပဿနာသတိ၊ကာယာနုပဿနာသတိဟု ဆိုအပ်
သော။ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်၏။

[1] ၁။ တေန ၎ နေန (ဆဋ္ဌ)
[2] ၂။ [illegible] (ဆဋ္ဌ)

ကာယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဿာသပဿာသာ၊အဿာသပဿာသတို့တည်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ မည်၏။ ဒီဃန္တိ၊ ဒီဃံဟူ၍။သမ္ဗ˚၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ရောက်သော။ အဿာသပဿာသံ၊ ကို။ အဒ္ဓါနသင်္ခါတေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာလသင်္ခါတေ ဝိယ၊ ကာလအစု၌ကဲ့သို့။ ကာလကောဋ္ဌာသေ၊ ကာလအစု၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဒီဃကာလေ၊ ရှည်သောကာလ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကော၊တယောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿာသမေဝ၊ အဿာသကိုသာလျှင်။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ ကော၊ သည်။ ပဿာသံ၊ ကို။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ ကော၊သည်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဿာသ ပဿာသကို။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဝိဘာဂံ အကတွာ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍မူလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆန္ဒောတိ ဧတ္ထ၌။ဧဝံ၊ သို့။ အဿာသတော စ၊ဖြင့်လည်းကောင်း။ပဿာသတော စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။အဿာဒေါ၊ သာယာခြင်းသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တဿ၊ ထို အဿာဒ၏။ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တုကမျတာ၊ ပြုလိုသည်၏အဖြစ်မျှဟု ဆိုအပ်သော။ဆန္ဒော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဿာသပဿာသာနံ၊ တို့၏။ ဒုဝိညေယျဝိသယတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲသော အရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ဝိဝတ္တတိ—နိဝတ္တတိ၊ အဿာသပဿာသမှ နစ်၏။ ဂဏနံ၊အရေအတွက်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖုဋ္ဌဋ္ဌာနမေဝ၊ထိရာအရပ်ကိုသာလျှင်။ မနသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥပေက္ခာဝ၊ ဥပေက္ခာသည်သာလျှင်။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ပတ္တဿ တယော ဝဏ္ဏာ" တိအာဒီသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ စတ္တာရော သဏ္ဌာနာ၊ လေးပါးကုန်သော သဏ္ဌာန်တို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

တထာဘူတဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာနာပါနဿတိံ၊ ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သံဝရောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သတိသံဝရော၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပဌမေန စျာနေန၊ ဖြင့်။ နီဝရဏာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း။ ဒုတိယေန၊ စျာန်ဖြင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ခြင်း။ တတိယေန၊ ဖြင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ခြင်း။ စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထစျာန်ဖြင့်။ သုခဒုက္ခာနံ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။

၁။ သီဃံ (ဆဋ္ဌ)

အာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ရူပသညာယ ဝါ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပဋိဃသညာယ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နာနတ္တသညာယ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း။ ''သီလန္တိ တွေ၊ ပုဒ်၌။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ မည်၏။ စေတနာ၊ သည်။ သီလံ၊ မည်၏။ သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သီလံ မည်၏။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန် ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ မည်၏။'' ဣတိ ဝုတ္တဝိဓိနာပိ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်လည်း။ တွေ၊ ဤအရာ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ''အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ ဟာထာ တထာ၊ ထိုထို ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်အပြားဖြင့်။ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ ဥပဓာရဏာသမာ မာနသံခါတေန၊ ဆောက်တည်ခြင်း, ကောင်းစွာထားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သီလနဋ္ဌေန၊ ဆောက်တည်ခြင်း, ကောင်းစွာ တရား၌ စိတ်ကိုထားခြင်းအနက် ဖြင့်။ သီလန္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။'' ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ပဝတ္တမာ-ကို ငဲ့မူ ဝုစ္စန္တိ-ရှိရာ၏၊ သီလန္တိ-ကို ငဲ့၍ ဝုစ္စတိ-ရှိရာ၏)။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ''အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ'' တိ တွောပိ၊ ၌လည်း။ စေတနာသီလ မေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ဝိရတိသီလမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ပညတ္တိဝဇ္ဇေ သုပိ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ဝိရတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ ဝိရတိသီလ၏ လျှင်းပါးခြင်းသည်။ (၁၅၁) အဟောသိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝုတော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တဿာပိ၊ ထိုပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏လည်း။ ဝိရတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေတိ ပဒဿ၊ ၏။ အာနာပါနာရမ္မဏေ။ အာနာပါနဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တာယ သတိယာတိ ပဒဿ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာနာပါနဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဥပ္ပန္နသတိယာ၊ ဖြစ် သောသတိဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ''တေန မနသိကာရေနာတိ တွေ၊ ၌။ အာဝဇ္ဇနေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်။''ဣတိ၊ သို့။လိခိတံ၊ ၏။ ဧတေန၊ ဤ တေန မနသိကာ ရေန-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။နာနာဝဇ္ဇနပ္ပဝတ္တိဒီပနတော၊အထူးထူးသော အာဝဇ္ဇန်းဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ နာနာဇဝနဝါရေဟိပိ၊ အထူးထူး သော ဇောဝါရတို့ဖြင့်လည်း။ သိက္ခတိ နာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ယေန မနသိကာ ရေန ၊ ဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဉာဏုပ္ပါဒနာဒီသုတိ တွေ၊ ၌။ ... သဒ္ဒေန၊

၁။ ယောန ပန မနသိကာရေန ဝါ၊ (မ ဋ္ဌ)

ဖြင့်။ ယာ၀၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးပုဒ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာ၀၊ ထိုရွှေလောက်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "တတြာတိ ပဒဿ၊ ၏။ တသ္မိံ အာနာပါနာရမ္မဏေ၊ ထိုအာနာပါနဖြစ်သော အာရုံ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝေန္တိ ဧတ္တ၊ ပုဒ်၌။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗနယေန၊ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တတြာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသံ အဿာသပဿာသာနံ၊ ထိုအဿာသ ပဿာသတို့၏။ သြဠာရိကတာ စ၊ ကိုရင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၏။ တံ၊ ထိုရှေးနည်းသည်။ "ပုဗ္ဗေ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ"တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ သမေတိ၊ ၏။ "ပဌမဝါဒေ၊ သည်။ ဒီဃဘာဏကာနံ၊ ဒီဃဘာဏက ဆရာတို့၏။ ဝါဒေ၊ အယူတည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ချဲ့ဦးအံ့။ တေ၊ ထို ဒီဃဘာဏကဆရာတို့သည်။ 'ပဌမဇ္ဈာနံ၊ကို။လဘိတ္ဝာနာ၊ရပြီး၍။အာသနေ[၁]၌။နိသီဒိတွာ၊ထိုင်၍။ ဒုတိယတ္ထာယ၊ ဒုတိယစျာန်ကို ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါယမတော၊ လုံ့လပြုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ (စိတ္တပ္ပဝတ္တိ-၌ စပ်)။ ဥပစာရေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရဝသေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သြဠာရိကစိတ္တပ္ပဝတ္တိကာလေ၊ ရုန့်ရင်းသော စိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ ပဝတ္တအဿာသပဿာသဝသေန၊ ဖြင့်။ သြဠာရိကာ'တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ 'မဇ္ဈိမဘာဏကာ၊ မဇ္ဈိမဘာဏက ဆရာတို့သည်။ ဈာနလာဘိဿ၊ ဈာန်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာပဇ္ဇနကာလေ၊ ဝင်စားသောကာလ၌။ ကောသနပဋိလာဘေန စ[၃]၊တခုသောနေရာ၌ ဈာန်ကို ရသဖြင့်လည်း။ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိယာ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ သန္တဘာဝတော၊ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမတော၊ ပဌမဈာန် ထက်။ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဈာန်၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ သုခုမတံ၊ သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒန္တိ ကုန်၏။'ဣတိ"၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

ဝိပဿနာယံ ပနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနမုခေန၊ လေးပါးသော ဓာတ်တို့ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ ဝါ၊ စတုဓာတုဝဝတ္ထာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် အား။ အယံ ကမော၊ ဤအစဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညဿ စ ၊ တပါး သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားမူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ တွေ့ကံ၊ ဤမျှသာတည်း။ ဣတော၊

၁။ ဆဋ္ဌ၌ မပါ။ ၂။ လဘိတွာ နာနာသနေ (ဆဋ္ဌ)။
၃။ ကောသနပဋိလာဘေ စ (ဆဋ္ဌ)

ဤမှု။ အညံ၊ တပါးသောရုပ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒဿနံ၊ ဤဉာဏ် အမြင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ "သကလရူပပရိဂ္ဂဟေ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရူပါရူပ ပရိဂ္ဂဟေတိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနိစ္စတာဒိလက္ခဏာ ရမ္မဏိကဘင်္ဂါနုပဿနတော၊ အနိစ္စ အစရှိသော လက္ခဏာရေးလျှင် အာရုံ ရှိသောဘင်ကို ရှုသည်မှ။ ဝါ၊ မမြဲသောအဖြစ် အစရှိသော မှတ်ကြောင်းလျှင် အာရုံရှိသော ပျက်ခြင်းသဘောကို ရှုတတ်သော ဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ဗလဝတီ၊ အားရှိသော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဗလဝတီ၊ အားကြီး၏။ (ဗလဝဝိပဿနာ– ဟူ၍လည်း ရှိ၏။) ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသံယေဝ[၁]၊ ထို ဘာဏက ဆရာတို့၏သာလျှင်။ မတေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သောဓနာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝိသဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းတည်း။ အဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ပဿမ္ဘယံ ကာယသင်္ခါရ" န္တိ ပဒဿ၊ ၏။

[ဤကား ဋီကာပါဌ်ရှိသော အတိုင်း သမ္ဗန်သည့်ပါဌ်စဉ်တည်း။ အဋ္ဌကထာ (ဝိ၊ဌ၊ ၂-၁၇)၌ကား-ပဋိသမ္ဘိဒါယံ ပနဿ သဒ္ဓိံ စောဒနာ သောဓနာဟိ-ဟု ရှိ၏။]

ပုရတော၊ ရှေးမှ။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ အာနမနာ၊ ရှေးမှ ညွတ်ခြင်း။ (တနည်း) ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ အာနမနာ၊ ရှေ့သို့ညွတ်ခြင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၊ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ ဝိနမနာ၊ ဖီလာညွတ်ခြင်း။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ သန္နမနာ၊ ကောင်းစွာညွတ်ခြင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်သို့။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ ပဏာမနာ၊ နောက်သို့ညွတ်ခြင်း။ ဇာဏုကေ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဌာနံ ဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့။ ဣဉ္ဇနာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာနမနာဒီနံ၊ အာနမနာအစရှိသည်တို့ကို။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ– သစ္စံ၊ ၏။ ယထာရူပေ[၂]၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အာနမနာဒိ ဝါ၊ ရှေ့သို့ညွတ်ခြင်း အစရှိသည်လည်းကောင်း။ ကမ္ပနာဒိ ဝါ၊ လှုပ်ခြင်း အစရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သောအကြောင်း ကြောင့်။ ပဿမ္ဘယံ ပဿမ္ဘယန္တော၊ ငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ကိရာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧဝံ သဒ္ဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ သန္တသု

၁။ သဗ္ဗေသံယေဝ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ ယထာရူပေဟိ (ဆဋ္ဌ)

ခုမမ္ပိ၊ ငြိမ်သက်သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍လည်း။ စေ ပဿမ္ဘတိ၊ အကယ်၍ငြိမ်းအံ့။ ပဘာဝနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပ္ပါဒနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဿာသပဿာသာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသန္တတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာနာပါနဿတိသမာဓိဿ၊ ၏။ ဘာဝနာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို သမာဓိဘာဝနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သမာပဇ္ဇတိ၊ မဝင်စား။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏။ ဝါ၊ ဝင်စားခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ န ဝုဋ္ဌဟန္တိ၊ မထကုန်။ ဣတိ ကိရာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တေ ဝစနံ၊ ထိုသို့သော စောဒက စကားသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ (၁၅၂) တဒေတံ–တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ထို စောဒကစကား ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။

[ဤတွင် ဋီကာပါဌ်သည် အနက်ဝှက်သည်ဖြစ်၍ ပုန ဣတိ ကိရာ တိအာဒီ ယထာဝုတ္တာယ စောဒနာယ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ တတ္ထ ဣတိ ကိရ သိက္ခတီတိ မယာ ဝုတ္တာကာရေန ယဒိ သိက္ခတီတိ အတ္ထော–ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီပါဌ် (ဆဋ္ဌ–၂၁၃)၌လည်းကောင်း။ သာရတ္ထဒီပနီ ပါဌ် (ဆဋ္ဌ–၁၉၆) တို့ကိုလည်းကောင်း နှလုံးသွင်း၍ သမ္ဗန်သည်၊ ထိုထက်အလွန် သင့်ရာလည်း သမ္ဗန်ပါလေဦး]။

သဒ္ဒေါ ဝါသဒ္ဒါသည်ပင်လျှင်။ သဒ္ဒနိမိတ္တံမည်၏။ "သတော ဝ အဿသတိ သတော ဝ ပဿသတိ" တိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ အစပြု၍။ ဒွတ္တိံသပဒါနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ စတ္တာရိ စတုက္ကာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

[ဤတွင်ဋီကာပါဌ်တို့၌ တိံသပဒါနိ ရှိသည်များ၏။

"ဝိဘတ္တာ သတိပဋ္ဌာနဝသာ သောဠသဓာတုတော၊ အာနာပါနံ ပဘေဒေန ဘိန္နာ ဒွတ္တိံသ ပုန"–ဟူ၍လည်းကောင်း။

"ဒွတ္တိံသာကာရေဟိ သတော ကာရီတိ" ဟူ၍ရင်း နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ကိုထောက်သော် ဒွတ္တိံသ ပဒါနိ–ရှိသော ပါဌ်သာ အမှန်မှတ်ရာ၏။ ပါဠိတော်မှာလည်း သုံးဆယ့်နှစ်စုံပင် အရေအတွက်ရှိသည်။]

အပ္ပဋိပိဋ္ဌနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသံ တေသံ ကိလေသာနံ[၂]၊ ထိုထိုသို့သော ကိလေသာတို့ကို။ အနုပ္ပါဒနံ၊ မဖြစ်စေခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။ စေတိ

၁။ သတော အဿသတိ သတော ပဿသတိ (ဆဋ္ဌ)

၂။ တေသံကိလေသာနံ (ဆဋ္ဌ)

ယင်္ကာဝတ္ထာဒီနိပိ၊ စေတိယင်္ကာဝတ် စသည်တို့သည်လည်း။ ''ယဿ သိယာ အာပတ္တိ'' တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလေ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၌။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ကိဥ္စာပိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ရောက်ကုန်သော်လည်း။ ''နတာဝ သာရိပုတ္တ သတ္ထာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညာပေတိ ဥဒ္ဒိသတိ ပါတိမောက္ခံ၊ ယာဝ န ဣဓေကစ္စေ အာသဝဋ္ဌာနိယာ ဓမ္မာ သံဃေ ပါတုဘဝန္တိ'' တိ ဝစနတော၊ ဘဝ္..-ဟူသော ဤပါဠိတော်၌။ အနုဝိပ္ပေတတ္တာ၊ မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ''အာဒိသမာစာရိက'' န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''တတ္ထ၊ ဤအာဒိ သမာစာရိကသိက္ခာပဒ်တွင်။ ယံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ သည်ကား။ အာပတ္တိဋ္ဌာနိယံ၊ အာပတ်သင့်ကောင်းသော အရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ အမိဿမေဝ၊ မရောသည်သာလျှင်ဘည်း။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယထာ ဝုတ္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယောဂါနုယောဂကမ္မဿ၊ အားထုတ်ခြင်း လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းဟူသော အမှု၏။ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသော။ ...ာဋ္ဌပရိက္ခာရိကော၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ယောဂီ ရဟန်းသည်။ ပဥ္စသန္ဓိကံ ကမ္မဋ္ဌာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဈာနမ္ပိ၊ ဈာန်သည်လည်း ကောင်း။နိမိတ္တမ္ပိ၊ နိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ တဒတ္တဇောတိကာ၊ ထိုဈာန် နိမိတ်ဟူသော အကျိုးကို ပြတတ်သော။ ပရိယတ္တိပိ၊ ပရိယတ္တိသည် လည်း ကောင်း။ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏။ ဂမနာဂမန သမ္ပန္နတ...ဒိသေနာသနံ၊ ဂမနာဂမနသမ္ပန္နအဖြစ် အစရှိသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ သော ...ကျောင်းလည်းကောင်း။ သံကိလိဋ္ဌစီဝရ ဓောဝနာဒယော၊ ညစ်နွမ်း သော သင်္ကန်း...ပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ခုဒ္ဒက ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ...မ္မဋ္ဌာနံ၊ သည် (ထည့်)။ ''အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပတိတံ နု ခေါ၊ ကျ...လေ။'' ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏။

(ဝိကပ္ပေတိ-ဟု ဋီကာပါဌ်တို့၌ ရှိ၏၊ အပျက်။ အန္တရာ ခဏ္ဍံ ...သော...သာ ''သိခါပတ္တံ နု ခေါ မေ ကမ္မဋ္ဌာနံ နော'' တိ စိတ္တံ ဝိကမ္ပတိ။ အ...ဂ...ထာ(ဝိ-ဋ ၂-၂၃)ကို မှီးလေ။)

အဂ္ဂ...ံ ဝိ...ပဂ...တနာတိ၊ ဟူ...ည်ကား။ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ နိယက ဇ္ဈတ္တံ၊ ...ပဂတေန၊ ...လွှင့်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အသမာ...ိတတ္တ...၊ မတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သာရ...ါ၊

ပူပန်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ပျံ့လွင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပနိဗန္ဓနထမ္ဘမူလံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ နာသိကဂ္ဂံ ဝါ၊ နှာခေါင်းဖျားသည်လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ ဝါ၊ မုခနိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား) နာသိကဂ္ဂံ ဝါ၊ နှာခေါင်းဖျားသည်လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ ဝါ၊ ခံတွင်း နိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပနိဗန္ဓနထမ္ဘံ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထဝါတိ၊ သည်ကား။ နာသိကဂ္ဂါဒိနိမိတ္တေ၊ နှာခေါင်းဖျားအစရှိသော နိမိတ်၌။ "ဒေါလာဖလကဿ၊ ပုခက်ပျဉ်၏။ ဧကပဿေ ဧဝ၊ တခုသော နံပါး၌လျှင်။ ဥဘော ကောဋိယော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈဉ္စ၊ အလယ် ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဣဓ ပနာတိ ပဒဿ၊ ၏။ ကကစူပမေ၊ လွှသွားဥပမာ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒေသတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဖုသနကဋ္ဌာနတော၊ ထိရာအရပ်မှ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ "နိမိတ္တံ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်၌။ သတိ၊ သတိကို။ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗာ၊ ထားရာ၏။"ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂရုဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ ဘာဝေတဗ္ဗတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂရုကဘာဝနံ၊ မည်၏။ ကေစ္စေ အာဟူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဧျာယိနော၊ ရှုဆင်ခြင်လေ့ရှိကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝါ၊ ဈာန်ရှိသောဆရာ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။

"သညာနာနတာယာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ ကေစ္စေဟိ၊ ကေစ္စေဆရာတို့သည်။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း။ ပမာဏမေဝ၊ လျှင်။ သင်္ဂီတိတော၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့ သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "မယံ တာရကရူပံ နု ခေါ ဥပဋ္ဌာတီ"တိ အာဒိံ၊ ဥပဋ္ဌာတိ—ဤသို့အစရှိသော။ ပရိကပ္ပေ၊ အကြံသည်။ အသတိပိ၊ မရှိသော်လည်း။ ဓာတုနာနတ္တေန၊ ဓာတ်ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တေသံ ဓာတူနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်အားဖြင့်။ ဘာဝ ယတော၊ ဘာဝနာကို ပွားစေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ "န နိမိတ္တန္တိ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒတ္တာ၊ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒဖြစ်သောကြောင့်တည်း။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤ အရာ၌။ ဝုတ္တပဋိဘာဂနိမိတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သော ပဋိဘာဂနိမိတ်အထူးသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၁၅၃) နိမိတ္တေ၊ ၌။ ပဋိဘာဂေ၊ တူသော အဖို့ရှိသော။ နာနာကာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ "စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ ဝတ္တန္တိ" တိ၊ ဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တနာနာဝိဓတာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သည်ကား။ ဇာနံ–ဇာနန္တော၊ သော။ ပကာသယံ–ပကာသယန္တော၊ ထင်ပြီးသော။ ဝါ၊ ထင်စွာပြုတတ်သော။ ဓိတိမာ၊ ပညာရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿာသပဿာသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော၊ ထို အဿာသ ပဿာသကြောင့်။ သမ္ဘူတေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော။ နိမိတ္တေ၊ ၌။ ဝါ၊ ကား။ အဿာသပဿာသေ၊ အဿာသ ပဿာသ၌။ နာနာကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ နိမိတ္တေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဌပေန္တော၀၊ ထားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သျှင်။ နာနာကာရတဉ္စ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝိဘာဝေတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဿာသပဿာသေ၊ ၌။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာရကရူပါဒိဝဏ္ဏတော၊ တာရကရူပအစရှိသော အဆင်းအားဖြင့်။ ကက္ခဠတ္တာဒိလက္ခဏတော၊ ကက္ခဠတ္တအစရှိသော လက္ခဏာဖြင့်။

အဋ္ဌကထာသု ပဋိကူလတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသန္နဘဝင်္ဂတ္တာတိ ကာရဏံ၊ အာသန္နဘဝင်္ဂတ္တာ–ဟူသောအကြောင်းကို။ ဝတွာ၊ ၍။ သီဟဠအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ပဋိကူလတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆဋ္ဌေ ဝါ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်၌လည်းကောင်း။ သတ္တမေ ဝါ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်၌လည်းကောင်း။ အပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာဇောသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မဂ္ဂဝီထိယံ၊ မဂ္ဂဝီထိ၌။ ဖလဿ၊ ဖိုလ်ဇော၏။ ဩကာသော၊ အရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမေ၊ ဤအရာ၌။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ လောကိယပ္ပနာပိ၊ လောကိယအပ္ပနာသည်လည်း။ အပ္ပနာဝီထိမှိ၊ အပ္ပနာဝီထိ၌။ လောကုတ္တရေန၊ နှင့်။ သမာနဂတိကာဝ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဋိလဒ္ဓဇ္ဈာနောပိ၊ ရအပ်သော ဈာန်ရှိသည်လည်းဖြစ်၍ ... ကွျ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရတ္ထာယ။ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ... နေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍ ... လည်း။ နိသီဒိတုကာမော၊ နေလိုသောရဟန်း

H 677 50 ...

သည်။ စတုတ္ထေ ဝါ၊ လေးကြိမ်မြောက် ယည်းကောင်း။ ပဉ္စမေ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း။ အပ္ပေတွာ၊ အပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အပ္ပေတွာ၊ စျာန်ဝင်စား၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။ ဆဋ္ဌေ ဝါ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း။ သတ္တမေ ဝါ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း၊ အပ္ပေတွာ၊ ၍။ န နိသီဒတိ၊ မနေ။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို စျာန်ဝင်စားရာ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ တတော၊ ထို လေးကြိမ် ငါးကြိမ်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ အပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာဇော၏။ အာခါရဘာဝံ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အာသန္နဘာဝင်္ဂတ္တာ၊ နီးသောဘဝင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စတုတ္ထံ ဝါ၊ လေးကြိမ်မြောက်သာ လည်းကောင်း။ ပဉ္စမံ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သာ လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ဋ္ဌိတဃဋ္ဋော ဝိယ၊ တည်သောအိုးကဲ့သို့။ ဇဝနာနံ၊ တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သောကြောင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။

ပုထုတ္တာရမ္မဏာနိ၊ များစွာကုန်သော အာရုံတို့ကို။ အနာဝဇ္ဇိတွာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ စျာနင်္ဂါနေဝ၊ စျာနင်တို့ကိုသာလျှင်။ အာဝဇ္ဇနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အာဝဇ္ဇနဝသီ နာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုအာဝဇ္ဇနဝသီမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ စတုန္နံ ဝါ၊ လေးကြိမ်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ပဉ္စန္နံ ဝါ၊ ငါးကြိမ်မူလည် ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စဝေက္ခဏစိတ္တာနံ၊ ဆင်ခြင်သောစိတ်တို့၏။ ယံ ဥပ္ပဇ္ဇနံ၊ အကြင်သို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဥပ္ပဇ္ဇနံ၊ သည်။ပစ္စဝေက္ခဏဝသီ နာမ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသီမည်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ "ပစ္စဝေက္ခဏဝသီ ပန၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသီကိုကား။ အာဝဇ္ဇနဝသိယာ ဧဝ၊ အာဝဇ္ဇနဝသီဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမာပဇ္ဇနဝသီ နာမ၊ သမာပဇ္ဇနဝသီမည်သည်ကား။ ယတ္တကံ ကာလံ၊အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဣစ္ဆတိ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။တတ္တကံ ကာလံ၊ လုံ။ သမာပဇ္ဇနံ၊ ဝင်စားခြင်းတည်း။ တံ ပန သမာပဇ္ဇနံ၊ သည်ကား။ ဣစ္ဆိတကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ လိုအပ်သောကာ လအပိုင်းအခြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ သမတ္ထတာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။ "အဓိဋ္ဌာနဝသိယာ၊ အဓိဋ္ဌာနဝသီမှ။ ဝုဋ္ဌာနဝသိနော၊ ဝုဋ္ဌာန ဝသီ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ နာနတ္တံ၊ အထူးတည်း။ အဓိဋ္ဌာနာနုဘာဝေန၊ အဓိဋ္ဌာန်၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။ ဇဝတိ၊ ဇော၏။ ဝုဋ္ဌာနာနုဘာဝေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အဓိပ္ပေတတော၊ အလိုရှိအပ်သော ကာလ

ထက်။ အမိက္ခံ၊ အလွန်။ န ဇဝတိ၊ မစော။" ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပထဝီကသိဏာဒိအာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဇဝနဥ္စ၊ ဇောသည်လည်း။ ဇဝိတွာ၊ စော၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုနှောင်မှ။ ပဥ္စမံ ဈာနံ စိတ္တံ၊ ငါးကြိမ်မြောက်သော ဈာန်စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ ငါးကြိမ်မြောက်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ ကိရ၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ ဖြစ်သတတ်။ ဘဂဝတော ပန၊ ၏ကား။ အာဝဇ္ဇနသမနန္တရမေဝ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ ဈာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ—ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသောစကားကို။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

"ဝတ္ထုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟဒယဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဒွါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စက္ခာဒိ၊ စက္ခုဒွါရ အစရှိသောဒွါရကို။ အာရမ္မဏန္တိ၊ ကား။ ရူပါဒိ၊ ရူပါရုံ အစရှိသောအာရုံကို။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပါရမ္မဏံ ဝါ၊ အကြင်အကြင်သို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အညထာပိ၊တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော၊ ဤသို့ အမေးရှိအပ်သောကြောင့်။ "ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏံ" ဝါတိ၊ ရမ္မဏံ ဝါ—ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပေသု၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော ရုပ်တို့၌။ ယဿ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏာနိ၊ဝတ္ထု ဒွါရ အာရုံတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ (၁၅၄) ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏံ၊ မည်၏။ တမ္ပိ၊ ထို ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏ-ဖြစ်သောဝိညာဉ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧကဿ၊ တခုသော။အာရမ္မဏဿ၊ ၏။ လောပေါ၊ ကျေခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဝိစာရေတွာဝ၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍လျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

တတော၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော စတုက္ကမှ။ ပရံ၊ ၌။ တီသု စတုက္ကေသု သုံးပါးကုန်သော စတုက္ကတို့၌။ ဒွေ ဒွေ ပဒါနိ၊ နှစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ဧကေကံ၊ တပုဒ်တပုဒ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂဏေတဗ္ဗံ၊ ရေတွက်အပ်၏။ သမထေန၊

၁။ ဆဋ္ဌပါဌ် ဤဝါကျ၌ န-မပါ။ ၂။ ဘောမောက် (?)

ဖြင့်။ အာရမ္မဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဖြင့်။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်။ ပီတိပဋိသံဝေဒနံ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤဝေဒနာစတုက္က၌။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဒုက္ခမေတံ ဉာဏ"န္တိ အာဒိသု ပန၊ တို့၌ကား။ "အာရမ္မဏတော အသမ္မောဟတော"တိ၊ ဟူ၍။ ယံ-ကမံ၊ အကြောင်းအစဉ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤ အာနာပါနဿတိအရာ၌။ တတော ဝုတ္တနယတော၊ ထိုဆိုအပ်သော နည်းမှ။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ဒုက္ခမေတံ ဉာဏံ—အစရှိသည်တို့၌။ ယေန မောဟေန၊ အကြောင်း မောဟဖြင့်။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထို ဒုက္ခကို။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍။ န ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ တဿ၊ ထို မောဟကို။ ဝိဟတတ္တာဝ[၁]၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဧဝံ ပဝတ္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ ဉာဏေ၊ ၌။ ယထာရုစိ၊ အလိုအတိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတုံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတကာလေ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော ကာလ၌။ သမတ္ထဘာဝတော ဝါ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခာဒီသု၊ ကုန်သော။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော သစ္စာတို့၌။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိရောဓေ၊ နိရောဓသစ္စာ၌။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထို နိရောဓနှင့်ယှဉ်သော။ ပီတိပဋိသံဝေဒနာ၊ ပီတိကိုခံစားခြင်းသည်။ အသမ္မောဟတော၊ ဖြင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မောဟပ္ပဟာနာဘာဝါ စ၊ မောဟကို ပယ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိဝိရောဓတော စ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါပါဠိ၌။ "ဒီဃံ အဿာသဝသေနာ"တိ အာဒိ၊ ကို။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တာယ သတိယာ၊ ထိုသတိဖြင့်။ တေန ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သာ ပီတိ၊ ထို ပီတိကို။ ပဋိသံဝိဒိတာ၊ ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒါရမ္မဏဿ၊ ထိုပီတိ၏အာရုံကို။ ပဋိသံဝိဒိတတ္တာ၊ ခံစားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ-အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ "အာဝဇ္ဇတော" တိအာဒိ၊ ကို။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်။ ပီတိပဋိသံဝေဒနံ၊ ပီတိကို ခံစားခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဇာနတော စ၊ သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပဿတော စ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခတော စ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သာ ပီတိ၊ ကို။ ပဋိသံဝိဒိတာ

၁။ ဝိဟတတ္တာ ဝါ (ဆဋ္ဌ)။

သည်။ ဟောတိ၊ ၏ (စပ်၍ သမ္ဗန်)။ တဒမိမုတ္တတာ ဝသေန၊ ထို ပီတိကို နှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟတော စ၊ ·အဓိဋ္ဌာန်သော ပုဂ္ဂိုလ် အားလည်းကောင်း။ အဓိမုစ္စတော စ၊သဒ္ဓါဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝီရိယာဒိံ၊ ကို။ သမာဒဟတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခဏိကသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သာ ပီတိ၊ ကို။ ပဋိသံဝိဒိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (စပ်၍ သမ္ဗန်သည်)။

အဘိညေယျန္တိ၊သည်ကား။ ဉာတပရိညာယ၊ဖြင့်။ ပရိညေယျန္တိ၊သည်ကား။ တီရဏပရိညာယ၊ ဖြင့်။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ဒုက္ခသစ္စံ၊ ကို။ အဘိညေယျဥ္စ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိညေယျဥ္စ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။(တနည်းကား) အဘိညေယျဥ္စ၊ ဉာတပရိညာဖြင့် သိအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိ ညေယျဥ္စ၊ တီရဏပရိညာဖြင့် သိအပ်သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ စ၊ ထို ပါဠိ၌အစဉ်၌လည်း။ အယံ ပီတိတိ၊ ဟူ၍။ လိခိတံ၊ ၏။ အဘိညေ ယျန္တိအာဒိ၊ ကို။ မဂ္ဂက္ခဏံ၊ မဂ်ခဏကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အသမ္မောဟသမ္ပဇဉ်တဝိပဿနာကိစ္စနိပ္ဖတ္တိတော၊ အသမ္မောဟ ဟုဆိုအပ်သော ဝိပဿနာကိစ္စ၏ ပြီးသောကြောင့်။မဂ္ဂေပိ၊မဂ်ကို လည်း။ အဘိညေယျာဒိအာရမ္မဏံ၊အဘိညေယျ အစရှိသောအာရုံကို။ကရောတိ ဝိယ[1]၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝိပဿနာဘူမိဒဿနတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ ကို။သမထေ၊ ၌။ ကာယိကသုခါဘာဝါ၊ ကာယိကသုခမရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒွိသု စိတ္တသင်္ခါရပဒေသုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒီ။ပ။ သိက္ခတိ ပဿမ္ဘယံ စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒီ ။ပ။ သိက္ခတီတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတေသု၊ ထိုပုဒ်တို့၌။ မောဒနာဒိ၊ မောဒနအစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပီတိဝေဝစနံ၊ ပီတိ၏ဝေဝုစ် သဒ္ဒါတည်း။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိ၊ အနိစ္စာနုပဿနာအစရှိသည်သည်။ကိလေသေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ တံမူလကေ၊ ထို ကိလေသာလျှင် အကြောင်းရှိကုန် သော။ခန္ဓာဘိသင်္ခါရေ စ၊ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိစ္စဇတိ၊ စွန့်၏။ ဝါ၊ ပယ်၏။ ဧဝံ ဘာဝိတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနနိဗ္ဗတ္တ နေန၊ စတုက္ကစျာန် ပဉ္စကစျာန်ကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ် သည်။နာမဟုတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့မူကား။ သဗ္ဗာကာရပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်း အရာဖြင့် ပြည့်စုံသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်၏။ ဝိပဿနာ

၁။ ကရောန္တော ဝိယ (ဆင္ဌ)

မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏကာလေသုပိ၊ ဝိပဿနာကာလ မဂ်ကာလ ပစ္စဝေက္ခဏာ ကာလတို့၌လည်း။ ပဝတ္တအဿာသမုခေနေဝ၊ ဖြစ်သောအဿာသကို အဦးပြု သဖြင့်သာလျှင်။ ဥပါယကုသလေန၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဒဿိတံ၊ ၏။

၁၆၀။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ မတံ တေ ဇီဝိတာ သေယျော— စသောစကားကို။ အမေ့ဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုဘိသနည်း ဟူမူကား။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏အလိုတည်း။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

(၁၅၅) ၁၇၂။ ဥဿုက္ကဝစနန္တိ တွေ၊ ၌။ ပါကဋသဒ္ဒသညာ ကိရ၊ ထင်သောသဒ္ဒါသညာဖြစ်သတတ်။ သမာနကပဒံ၊ တူသောအနက်ရသောပုဒ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "သုတွာ ဘုဥ္စိ"တိ တွေ ဝိယ၊ ၌ ကဲ့သို့တည်း။ သဒ္ဓိစ္စ၊ သေစေလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သေစေလို သော စိတ်နှင့်တကွ။ ဝေါရောပေတုကာမဿ၊ ချခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ခွင်းခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏။ သဥ္စိစ္စပဒံ၊ သဥ္စိစ္စပုဒ်သည်။ ဝေါရောပနပဒဿ၊ ၏။ဥဿုက္ကံ· သမာနံ၊အတူသည်။ဟောတိ၊၏။သဥ္စေတနာ စ၊ သေစေလိုသောစေတနာသည် လည်းကောင်း။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပနဥ္စ၊ ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဧကံ ယေဝ [၁]၊ တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ စေတသိကမတ္တေနေဝ၊ စေ့ဆော်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ န ဟောတိ၊ ၏။ မဖြစ်။ ပယောဂေပိ၊ ပယောဂကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဧဝ၊ လိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ "ဇာနိတွာ သဥ္ဇာနိတွာ စေစ္စ အဘိဝိတရိတွာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ "ဇာနန္တော ။ပ။ ဝိတိက္ကမော"တိ၊ ၍။ ဝေါရောပနမ္ပိ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချခြင်းကိုလည်း။ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗျဥ္ဇနေ၊ သဒ္ဒါ၌။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိတိက္ကမသင်္ခါတတ္ထသိဒ္ဓိယာ၊ လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုး ပြီးသဖြင့်။ ပုရိမစေတနာ၊ သည်။ အတ္ထသာဓိကာ၊ အတ္ထသာဓိက စေတနာ

၁။ ကေဿဝ (ဆဋ္ဌ)

သည်။ ဝါ၊ မသတ်မီကာလက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗသုခုမအတ္တဘာဝန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ အရူပတ္တသခ်ါတာနံ[၁]၊ အရူပတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ အရူပါနံ၊ နာမ်တို့၏။ ခန္ဓဝိဘင်္ဂေ ဝိယ၊ ခန္ဓဝိဘင်း၌ကဲ့သို့။ ဣဓ၊ ဤတတိယပါရာဇိက မနုဿဝိဂ္ဂဟ—၌။ သြဠာရိက သုခုမတာ၊ ရုန့်ရင်းသော အတ္တဘောသိမ်မွေ့သော အတ္တဘော၏ အဖြစ်ကို။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ န္တိ ဣဒံ၊ သည်။ ယေဘုယျဝစနံ၊ ယေဘုယျအားဖြင့်ဖြစ်သော စကားတည်း။ သြပပါတိကမနုဿောပိ၊ ဥပပါတ်ဖြစ်သော လူ၌လည်း။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အရူပကာယေ၊ ၌။ ဥပက္ကမာဘာဝါ၊ အားထုတ်ရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ တဂ္ဂဟဏံ၊ ထိုမာတုကုစ္ဆိသ္မိံ ပဌမံ စိတ္တံ—ဟူသောစကားကို ယူခြင်းကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အရူပက္ခန္ဓေနေ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံယေဝ၊ တကွလျှင်။ တဿေဝ ရူပကာယဿ၊ ထိုရူပကာယ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယသမ္ဘဝတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သဇီဝကောဝ၊ အသက်ရှိသောသူသည်သာ။ မနုဿဝိဂ္ဂဟောပိ နာမ၊ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ—အတ္ထဇာတံ၊ ဤသို့သော အနက်သဘောသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ထွေ၊ ဤမာတိကာပါဠိ၌။ သမဘိနိဝိဌေ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိံ န္တိ ထွေ၊ ၌။ မနုဿမာတုယာ ဝါ၊ လူဖြစ်သော အမိ၏လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနမာတုယာ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောအမိ၏လည်းကောင်း။ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ဝမ်း၌။ဣတိ—အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ၊ ပရိဝါပါဠိ၌—

“ဣတ္ထိံ ဟနေ စ မာတရံ၊ ပုရိသဉ္စ ပိတရံ ဟနေ။
မာတရံ ပိတရံ ဟန္တွာ၊ န တေနာ နန္တရံ ဖုသေ။
ပဉှာ မေသာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ ဟနေ၊ သတ်၏။ ပိတရံ၊ အဖဖြစ်သော။ ပုရိသဉ္စ၊ ယောကျ်ားကိုလည်း။ ဟနေ၊ သတ်၏။ မာတရံ ပိတရံ၊ အမိအဖကို။ ဟန္တွာ-ဟနေ၊ သတ်၏။ တေန၊ ထိုသတ်ခြင်းကြောင့်။ အနန္တရံ၊ အနန္တရိကံသို့။ န ဖုသေ၊ မရောက်။ ဧသာ ပဉှာ၊ ဤပြဿနာကို။ကုသလေဟိ၊ ဝိနည်း၌ လိမ္မာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စိန္တိတာ၊ ၏။

---

[၁] န အရူပ ။အပ္ပတ္တသခ်ါတာန ဥပ္ပ (ဆဋ္ဌ)။

ပဌမန္တိ၊ သည်ကား။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တမေဝ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်လျှင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ကောဘဝပရိယာပန္နာယ၊ တခုသောဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော။ စိတ္တသန္တတိယာ၊ စိတ်အစဉ်၌။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တံ၊ သည်။ ပဌမစိတ္တံ နာမ၊မည်၏။ စုတိစိတ္တံ၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ နာမ၊ အဆုံးစိတ်မည်၏။ အညထာ၊ ကောဘဝပရိယာပန္န-မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဂြဟယ္ယမာနေ၊ သော်။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊ ၌။ ပဌမစိတ္တံ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အနန္တရ သမနန္တရ နတ္ထိ ဝိဂတပစ္စယေဟိ၊ အနန္တရပစ္စည်း။ပ။ဝိဂတပစ္စည်းတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ စိတ္တုပ္ပတ္တိယာ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဘာဝေ ဝါ၊ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။သတိ၊ရှိခဲ့သော်။နဝသတ္တပါတုဘာဝ ဒေါသပ္ပသင်္ဂေါ၊ အသစ်သောသတ္တဝါ ထင်ရှားဖြစ်၏ဟု ယူသော အပြစ်၏ လျှဉ်းပါးခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ (ဤတွင် ပါဌ်နေ မညီကြ)။ အယံ သဗ္ဗပဌမော မနုဿဝိဂ္ဂဟောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣမံ၊ ဤအလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော လူဇာတ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ ကိဥ္စာပိ န သက္ကာ၊ အကယ်၍ကား မစွမ်းနိုင်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်သော်လည်း။ တံ၊ ထို အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော လူဇာတ်ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ သန္တတိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ယာဝ မရဏာ၊ သေသည်တိုင်အောင်။ အပရိမာဏေသု၊ ဤရွေ့ဤမျှဟု အပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော။ဥပ္ပဇ္ဇနကမနုဿဝိဂ္ဂဟေသု၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော လူဇာတ်ဖြစ်သူတို့၌။ "သဗ္ဗပဌမော၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။" ဣတိ၊ သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယဒါ ပန၊ ၌ကား။ ယော မနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ အကြင်လူဇာတ်ဖြစ်သော သူသည်။ ပုဗ္ဗာပရိယဝသေန၊ ရှေ့စိတ်နောက်စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။သန္တတိပ္ပတ္တော၊ အစဉ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ တံ၊ ထိုသို့လူဇာတ်ဖြစ်သောသူကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ (၁၅၆) ဝေါရောပေတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ သန္တတိံ၊ ရုပ်နာမ်အစဉ်ကို။ ဝိကောပေန္တော၊ ဖျက်ဆီးသော သူသည်။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ နာမ၊ ချသည်မည်၏။ ဝါ၊ ခွင်းသည် မည်၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ စကားအစဉ်၌လည်း။နာနတ္တနယော၊ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်သည်။ သတိ၊သော်။ "သဗ္ဗပဌမော"တိ ဝစနံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကတ္တနယေ ပန၊ ဧကတ္တနည်း၌ကား။ န ယုဇ္ဇ တိ၊ မသင့်။ သန္တတိယာ၊ ရုပ်နာမ်အစဉ်၏။ ဧကတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ "သန္တတိံ ဝိကောပေတီ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဧကတ္တနယော စ၊ ကိုလည်း။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ် မနုဿဝိဂ္ဂဟ-အရာ၌။ ယသ္မာ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သဗ္ဗပဋမော”တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊မသင့်။ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဧဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နဗဟုတ္တာ၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၏ များသောကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သန္တတိနာမ၊ သန္တတိမည်သည်ကို။ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော ရုပ်နာမ်စသည်တို့၏။ ပုဗ္ဗပရိယပ္ပတ္တိ၊ ရှေးနောက်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ “အယံ သဗ္ဗပဋမော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အယံ သဗ္ဗပဋမော မနုဿဝိဂ္ဂဟော - ဟူသော ပုဒ်၌။ ဒွေပိ နယာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောနည်းတို့သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။“သန္တတိံ ဝိကောပေတီ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ န သိဇ္ဈတိ၊မပြီးရာ။ ဧတ္ထ၊ ဤ မနုဿဝိဂ္ဂဟော-ဟူသော စကား၌။ “သန္တတိံ ဝိကောပေတီ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကိဉ္စာပိ အဓိပ္ပေတံ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအပ်၏ရှင့်။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကိဉ္စာပိ န ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား မထင်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထို သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ လိုအပ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ကို။ ဝိကောပိတေ၊ ဖျက်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ကို။ ဝိကောပိတမေဝ၊ ဖျက်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နေ၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကို။ ဝိကောပိတေ ပန၊ ဖျက်သည်ရှိသော်ကား။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ကို။ ဝိကောပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသော ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း။ ဝေါရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒေဝ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ထို ပစ္စုပ္ပန်နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သန္တတိံ ဝိကောပေတီတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ “သန္တတိံ ဝိကောပေတီ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ ပကတိယာ၊ ပကတိသဘောဖြင့်။ အာယုပရိယန္တံ၊ အသက်၏ အပိုင်းအခြားသို့။ ပတွာ၊ ၍။ မရဏကသတ္တော၊ သေအံ့သောသတ္တဝါ၌။ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်း သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝီတိက္ကမပစ္စယာ၊ လွန်ကျူးခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္တတိယာ၊ အစဉ် ကို။ အကောပိတတ္တာ၊ မဖျက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ ဝီတိက္ကမပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အာယုပရိယန္တံ၊ အသက်၏အဆုံးသို့။ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ အန္တရာဝ၊ လျှင်။ မရဏကသတ္တော၊ ၌။ ဝိတိက္ကမ

ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်လည်းသင့်၏။ ကမ္မဗဒ္ဓေါ စ၊ ကံနှင့်လည်းစပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ "မရဏဝဏ္ဏံ ဝါ ။ပ။ အသံဝါသော" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ စေတနာက္ခဏေ ဧဝ၊ သတ်လိုသောစေတနာအခါ၌လျှင်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧကန္တာကုသလတ္တာ စ၊ စင်စစ်အကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဝေဒနာတ္တာ စ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာယကမ္မတ္တာ စ၊ ကာယကံဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝစီကမ္မတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကိရိယတ္တာ စ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သတ္တဋ္ဌဇဝနဝါရမတ္တန္တိ တေ၊ ကို။ သဘာဂါရမ္မဏဝသေန၊ သဘောတူအာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ "သဘာဂသန္တတိဝသေနာ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဋိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော စိတ်နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမနန္တရဿ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော စိတ်၏။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုရေ ဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသော သူအား။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တန္တိ၊ ကား။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဝိကောပနံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဤတိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တဝိဓဝိစိတ္တကာဒီနိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ကင်းမြီးကောက်အစရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို။ ယုဒ္ဓေ၊ ၌။ ဥံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ မာရဏတ္ထံ၊ သေစိမ့်သောငှါ။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ ပဇ္ဇရကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သရီရဍာဟံ၊ ကိုယ်ကို ပူစေတတ်သောမန္တရားကို။ သူစိကန္တိ၊ ကား။ သူလံ၊ တံကျင်ကို။ ဝိသူစိကန္တိ၊ ကား။ သုက္ခမာတိသာရံဝသယံ၊ ခြောက်သော ဝမ်းအနာ, အလွန် ဝမ်းလားသောအနာ, အစာမကြေသော အနာကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပက္ခန္ဒိယံ၊ ပက္ခန္ဒိယဟုဆိုအပ်သော။ ရတ္တာတိသာရံ[၁]၊ ဝမ်းသွေးသွန်သော အနာကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွတ္တိဗျာမသတပ္ပမာဏော၊ အလံနှစ်ရာ,သုံးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ မဟာကာယေ၊ ကြီးသောကိုယ်တို့ကို။ နိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဌတနာဂုဒ္ဓရဏံ၊တည်သော နဂါးတို့ကို ထုတ်ယူနိုင်ခြင်းကို။ သုပဏ္ဏာနံ၊ ဂဠုန်တို့၏။ သုပဏ္ဏိဒ္ဓိ၊ ဂဠုန်တို့၏တန်ခိုးဟူ၍။

၁။ ပက္ခန္ဒိယန္တိ ရတ္တာတိသာရံ (ဆဋ္ဌ)

ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏ (ထည့်)။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဩလောကိတော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဝိသမရဏံ ဝါ၊ အဆိပ်ဖြင့် သေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥာဟုပ္ပါဒနံ ဝါ၊ ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ–အယံ၊ ကား။ ပယောဂေါ နာမ၊ မည်၏။ နာဂါနံ၊ တို့၏။ နာဂိဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏(ထည့်)။

(၁၅၇)။ ကေစိတိ၊ သည်ကား။ မဟာသံဃိကာ၊ မဟာသံဃိက ဂိုဏ်းဆရာတို့သည်။ အယံ ဣဒ္ဓိ[၁]၊ ဤ တန်ခိုးသည်။ ကုလုမ္ဗဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂဗ္ဘဿ၊ သူငယ်၏။ ဝါ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သာ ဣဒ္ဓိ၊ ထို တန်ခိုးသည်။ တဿ[၂]၊ ထို တန်ခိုးရှိသော သူအား။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တဿ၊ထို တန်ခိုးရှိသော သူ၏။ ဒုဋ္ဌေန၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ မနသာ၊ ဖြင့်။အနုပက္ခိတော၊ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်လတ်သော်။ သော စ ဂဗ္ဘော၊ ထို သူငယ်သည်လည်းကောင်း။ သာ စ ဣဒ္ဓိ၊ ထို တန်ခိုးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤ သူငယ် တန်ခိုး နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ သဟေဝ၊ ကြည့်သည်နှင့် တကွလျှင်။ နဿတိ၊ ပျက်၏။ ဿဋ္ဌဂ္ဂိနံ၊ အိုး မီးတို့၏။ ဘေဒနိဗ္ဗာယနံ ဝိယ၊ ကွဲခြင်း, ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ ကေဝလာ၊ တပိုင်နက်သောခဏ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ "တေသံ၊ ထို ကေစိဆရာတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ သတ္တန္နံ ကေသုသတ္တန်ပါဋ္ဌိတို့၌။ ဩဝဒိယမာနံ[၃]၊ ဆုံးမသော တရားနှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ "တေသံ၊ထို မဟာသံဃိကဂိုဏ်းဆရာတို့၏။ မတံ၊ အယူကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ထာဝရိနမ္ပိ၊ မြဲမြံစွာ တည်သောသူတို့၏လည်း။ (ဝုတ္တေ–၌ စပ်)။ အယံ၊ ဤအယူသည်။ ဝါ၊ ဤစကားသည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တိကဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသေဓိတဗ္ဗံ၊ မြစ်အပ်၏။" ဣတိ၊ သို့[၄]။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာဟတ္ထိကနိဿဂ္ဂိယပယောဂေသု၊ တို့၌။ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာယ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်သော စေတနာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သတ္တမာယ၊ သတ္တမစေဘနာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥပ္ပန္နကာယဝိညတ္တိယာ၊ ဖြစ်သော ကာယဝိညတ်ဖြင့်။ သာဟတ္တိကတာ၊ သာဟတ္တိကအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာဏတ္တိကေ ပန၊ ၌ကား။ သတ္တဟိပိ စေတနာဟိ၊ ခုနစ်ချက်သော စေတနာတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝစီဝိညတ္တိသမ္ဘဝတော၊ ဝစီဝိညတ်၏

[၁]။ အယံ ဣဒ္ဓိ (ဆဋ္ဌ) [၂]။ ဉာတရဿ (ဆဋ္ဌ)
[၃]။ ဩဝဒိယမာနံ ([illegible]) [၄]။ [illegible]သဒ်ိ [illegible] (ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သတ္တ သတ္တ သဒ္ဒါ၊ ခုနစ်လုံး ခုနစ်လုံးသော အက္ခရာ သဒ္ဒါတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ကေကက္ခရဘာဝံ၊ တလုံး တလုံးသော အက္ခရာ၏အဖြစ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယတ္တကေဟိ၊ အကြင် မျှလောက်ကုန်သော။ အက္ခရေဟိ၊ အက္ခရာတို့ဖြင့်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဓိပ္ပါ ယံ၊အလိုကို။ဝိညာပေတိ၊သိစေ၏။တဒဝသာနက္ခရသမုဋ္ဌာပိကာယ၊ထို အက္ခရာ တို့၏ အဆုံးဖြစ်သော အက္ခရာသည် ဖြစ်စေအပ်သော။ သတ္တမစေတနာယ၊ နှင့်။ သဟဇာတဝိညတ္တိယာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော ဝိညတ်ဖြင့်။ အာ ဏတ္တိကတော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာမယပယောဂေ၊ ၌။ တထာ၊ထို အာ ဏတ္တိက ပယောဂအတူတည်း။ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာဏတ္တိယံ ပန၊စေရာ၌ကား။ သာဟတ္ထိကေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယော၀၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ထာဝရပယောဂေ၊ ၌။ ယာဝတာ—ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပရဿ၊ သူ တပါး၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝတာ—တတ္တကံ၀၊ ထိုမျှလောက်လျှင်။ ကမ္မဗဒ္ဓေါ စ၊ ကံနှင့်စပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်သင့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ အတိသဥ္စရဏေ၊ အလွန်ပြုပြင်စီရင်ရာ၌။ ကမ္မဗဒ္ဓါဒိဗဟုတ္တံ[၁]၊ ကမ္မဗဒ္ဓအစရှိသည်တို့၏ များသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရံမရဏေ၊ သူတပါးအများသေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ ပန၊ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအများသေရာ၌။ ဧကာဝ၊ တချက်သာလျှင်တည်း။ အတ္ထသာဓက စေတနာ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ မနုဿဝိဂ္ဂဟ တတိယပါရာဇိက ၌လည်းကောင်း။ ဒုတိယပါရာဇိကေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ အညတ္ထ၊ တပါးသော ပါရာဇိကတို့၌။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဒုတိယပါရာဇိက, တတိယပါရာဇိကတို့အားလည်း။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

"ယေ—ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဘူတဓမ္မနိယာမာ၊ အတိတ် ဖြစ်သောတရားဖြင့် မြဲကုန်သည်။ ဝါ၊ ဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို။ နိယတာ၊ နိယတ တရားမည်ကုန်၏ဟူ၍။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ယေ—ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ဘာဝိဓမ္မနိယာမာ၊ အနာဂတ်တရားဖြင့် မြဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန် ၏။ တေဝ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်လျှင်။ ဣမ၊ ဤ ပါရာဇိကအရာ၌။ အနိယတာ၊ မမြဲကုန်။

၁။ ကမ္မဗဒ္ဓါတိဗဟုတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

ဘူတဓမ္မနိယာမာနံ၊ အကိတ်တရားဖြင့် မြဲကုန်သော တရားတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဌိတာ၀၊ တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သာ-ဓမ္မဇာတိ၊ ထိုသို့သော တရားသဘောသည်။ ပစ္စယဋ္ဌိတိ၊ ပစ္စယဋ္ဌိတိ မည်၏။ ဝါ၊ အကြောင်း၏ တည်ရာမည်၏။ ဘာဝိဓမ္မနိယာမာနံ၊ အနာဂတ်တရားဖြင့် မြဲကုန်သောတရားတို့၏။ သာပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းသည်။ ပစ္စယဋ္ဌိတိ၊ မည်၏။

အညာ၊ သော။ စေနာ၊ သည်။ ဟေတုယာ၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တာ၊ သော။ ယာ—စေတနာ၊ သည်။ အတ္ထိ—ဘဝတိ၊ ၏။ သာပိ၊ထိုစေတနာ သည်လည်း။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ဓမ္မနိယာမအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုစေတနာ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ အနိယတံ၊ မမြဲ။ ဖလာပေက္ခာ၊ အကျိုးကိုငဲ့သော စေတနာသည်။ နိယာမတာ၊ နိယာမ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဌိတာ၊ တည်သော စေတနာသည်။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ လဒ္ဓဓမ္မနိယာမာ၊ ရအပ်သော ဓမ္မနိယာမရှိသော။ယာ—စေတနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ စေတနာ၊ သည်။ အတ္ထသာဓကစေတနာ၊ မခိုးမီ မသတ်မီက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ စေတနာသိဒ္ဓိတော၊ စေတနာဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။တဿာ၊ ထိုစေတနာ၏။ အတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ အကျိုးပြီး သောကြောင့်။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ လည်း ဖြစ်သော။အတ္ထသာဓိကာ၊ အတ္ထသာဓိကစေတနာသည်။ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၁၅၈)။ အာဏတ္တိယံ၊ စေသောအခါ၌။ ယတော၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဝိဘာဂတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘာဝေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဏတ္တိယံ ယေဝ၊ အာဏတ္တိပယောဂ၌ သာလျှင်။ သာ၊ ထိုစေတနာကို။ အတ္ထသာဓိကာ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

မိစ္ဆတ္တေ ဝါပိ၊ မိစ္ဆတ္တသဘော၌လည်းကောင်း။ သမ္မတ္တေ ဝါပိ၊ သမ္မတ္တသဘော၌လည်းကောင်း။ နိယတာ နိယတာ၊ နိယတတရား အနိယတတရားတို့ကို။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ

နည်း၌။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော နိယတ, အနိယတ သဘောသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌။ သာ၊ ထိုစေတနာသည်။ နိယတာ၊ မြဲသည်။ သိယာ၊ ၏။

သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ ယာ-စေတနာ၊ သည်။ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးလိုသော စေတနာသည်။ဟောတိ၊၏။ သာ၊ ထို ခိုးလိုသော စေတနာသည်။ သဟတ္ထာဏတ္တိကာပိ ဝါ၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ, အာဏတ္တိက ပယောဂသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မနယေန၊ ဖြင့်။ အယံ စေတနာ၊ ဤ ထေယျစေတနာသည်။ ကေန္တနိယတာ၊ စင်စစ် မြဲသော စေတနာသည်။ သိယာ၊ ၏။

ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သာဟတ္ထာဏတ္တိကာဒိကာ၊ သာဟတ္ထိက, အာဏတ္တိက အစရှိသော များသော ပယောဂအပြား ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။အဘိဓမ္မဝသေန၊ ဖြင့်။သော၊ဤ စေတနာသည်။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီးဖြစ်၍။ တံ ဒုကံ၊ ထို နိယတဒုက်သို့။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဝါ၊ ဝင်၏။

ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒေါ စ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ စေတနာ စ၊ဖြတ်လိုသောစေတနာသည် လည်းကောင်း။ဣတိ—ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဤသို့သော အပြားဖြင့်။ တံ ဒွယံ၊ ထိုတရားနှစ်ပါး သည်။ သာဟတ္ထိကကမ္မေဟိ၊ သာဟတ္ထိကဖြစ်သော အမှုတို့ဖြင့်။ န သမံ၊ မတူကြ။ အာဏတ္တိကာ၊ အာဏတ္တိကဖြစ်သော အမှုနှင့်။ ပဂေဝ သမံ၊ အဘယ်မှာတူနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒေါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ စေတနာ စ၊ လည်းကောင်း။ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တံ ဒွယံ၊ သည်။သာဟတ္ထိက ကမ္မေန၊ နှင့်။ န သမံ၊ မတူ။ အာဏတ္တိယာ၊ နှင့်။ ပဂေဝ သမံ၊ အဘယ်မှာတူနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒက္ခဏေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်သောခဏ၌။ ဝဓကစေတနာ၊ သည်။ စိရ ဌိတာ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကာလကိုလွန်၏။ ဝါ၊ စိရ ဌိတာ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကာလ၌တည်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကော ဝမ္မော၊ သည်။ အာပတ္တိကံ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို။ နိယာမေတိ၊ မှတ်သနည်း။ ။

၁။ ကမ္မေန (ဆဋ္ဌ) ၂။ အာဏတ္တိကာ (ဆဋ္ဌ)

ဇီဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကဓမ္မော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်သောအခါ၌။ ဝဓကော၊ သည်။ မတော ဝါ၊ သေသည်မှုလည်း။ စေ သိယာ၊ အံ့။ သုတ္တော ဝါ၊ အိပ်ပျော်သည်မှုလည်း။ စေ သိယာ၊ အံ့။ ပဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ နိုးသည်မှုလည်း။ စေ သိယာ၊ အံ့။ ဓဝကော၊ သည်။ ကုသလော၊ အပြစ်မရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

ဇဝံ သတိ၊ သော်။ ကုသလတ္တိကဘေဒေါ စ၊ ကုသလတိက်ပျက်သည်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာတ္တိကဘေဒေါပိ၊ ဝေဒနာတိက်ပျက်သည်လည်းကောင်း။ သိယာ-ဘဝေယျ၊၏။ တထာဂတော၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ရောက်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ သာဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ဝဓကစေတနာ၊ သတ်သော စေတနာသည်။ နိယာမေတိ၊ မှတ်၏။” ဣတိ-ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ။

[ဤဂါထာတို့မှာ ဉာဏ်သက်တိုင်းလည်း သင့်ရာသမ္မန်ပါလေဦး။]

ပဥ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ယာနိ ပန ဗီဇ ဥတု ကမ္မ ဓမ္မ စိတ္တနိယာမာနိ၊ အကြင်ဗီဇနိယာမ, ဥတုနိယာမ, ကမ္မနိယာမ, ဓမ္မနိယာမ, စိတ္တနိယာမတို့ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။ နိဒဿိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထို ငါးပါးကုန်သော နိယာမတို့၌။ အယံ အတ္ထသာဓကစေတနာ၊ သည်။ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညေ-မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မညေ-မညန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ “အယံ၊ ဤစေတနာသည်။ အတ္ထသာဓကစေတနာ၊ အတ္ထသာဓကစေတနာတည်း။ နိယမော၊ နိယမသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မညေ-မညန္တိ၊ ကုန်၏။ မိစ္ဆတ္တသမ္မတ္တနိယတာနမ္ပိ၊ မိစ္ဆတ္တနိယတ, သမ္မတ္တနိယတမှုလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စေတနာနံ၊ တို့၏။ နတ္ထိဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ မရှိသောအဖြစ် လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဘဇာပိယမာနာ၊ သွင်းသည်ရှိသော်။ တေ သဗ္ဗေပိ[1]၊ ထို အလုံးစုံသော နိယမတို့သည်လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ။ ကမ္မစိတ္တနိယာမေ၊ ကမ္မနိယာမ, စိတ္တနိယာမတို့သို့။ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇီဝိတေ၊ အသက်ရှင်ရာ၌။ အာဒီနဝေါ၊ ကို။ မရဏဝဏ္ဏဒဿနနေန၊ သေခြင်း၏ ကျေးဇူးကို ပြသဖြင့်။ ဝိဘတ္တော၀[2]၊ ဝေဘန်အပ်သည် သာလျှင်တည်း။

၁။ တေန သဗ္ဗေပိ (ဆဋ္ဌ)

၂။ မရဏဝဏ္ဏဒဿနေန ဝိဘတ္တော၀ (ဆဋ္ဌ)

ဣစ ပန၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ကား။ သက်ပ္ပပဒေ၊ သက်ပ္ပပုဒ်၌။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။“မရဏာသညီ မရဏာစေတနော မရဏာဓိပ္ပါယော”တိ၊ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝိဘူတတ္တာ၊ မထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဖန် အပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ အပါကဋတ္တာ ဝါ၊ မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အနောဠာရိကတ္တာ ဝါ၊ မရုန့်ရင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အဝိဘာဂါ၊ မဝေဖန်ခြင်းတို့ကို။ (၁၅၉) ကာရိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ နယိဒံ ဝိတက္ကသ္သ နာမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတက္ကဿေဝ၊ လျှင်။ န နာမံ၊ အမည်မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ သညာစေတနာနမ္ပိ၊ တို့၏ လည်း။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဒါစိဝိတရဏ်ိ ယမ္ပိ၊၌လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၇၄။ ကာယတောတိ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။“သတ္တိဥသု”တိ၊ ၌။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ဝစနသိလိဋ္ဌတ္ထံ၊ စကားပြေပြစ်စိမ့်သောငှါ။ “ဥသု သတ္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုဒ္ဒေသိကော၊ မရည်မှတ်ရာ၌။ ကမ္မသ္သ၊ ကံ၏။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဝါ၊ ထိုရည်မှတ် သော သတ္တဝါသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညော ဝါ၊ တပါးသော သတ္တဝါသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘယေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဋမပ္ပဟာ ရော၊ သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ကိဥ္စာပိ န သက္ကောတိ၊ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်သော ဆရာသည်။ ဇီဝိတာဝိနာသန ဟေတု၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဒတ္ထမေဝ၊ ထိုသို့ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလျှင်။ ဝဓကေန၊ သတ်တတ်သောသူသည်။ သော။ ထိုပထမ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ ဒုတိယော ပန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ပုတ်ခတ်ခြင်း ကိုကား။ အညေန စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပဋမပ္ပဟာရေနေဝါ”တိ ဝစနံ၊ ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စေတနာ နာမ ဒါရုဏာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂရုံ ဝတ္ထုံ၊ လေးသောဝတ္ထုကို။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္တာပုဗ္ဗဘာဂစေတနာ၊ ရှေ့အဘို့၌ ဖြစ်သော စေတနာ သည်။ ပကတိသဘာဝ ဝဓက စေတနာ၊ ပကတိသဘောဖြစ်သော ဝဓက စေတနာဖြစ်၍။ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်းသည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ သည်။ လိခိတံ၊ ၏။ “ပုဗ္ဗဘာဂစေတနာယ[၁]၊ ၏။ ပရိဝါရာ၊

၁။ ပုဗ္ဗဘာဂစေတနာ (ဆဋ္ဌ)

အခြံအရံဖြစ်သော။ ဝဓကစေတနာ၁ဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာဓိပ္ပါယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော အဖ, သားရဲတို့ကိုလည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ စူး၏။ သာဟတ္ထိကောပိ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပစ်သော သူသည်လည်း။ သင်္ကေတတ္တာ၊ ချိန်းချက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န မုစ္စတိ ကိရ၊ မလွတ်သတတ်။

ကိရိယာဝိသေသော၊ ကိရိယာအထူးသည်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ အနာဂတောမလာ။ “ဧဝံ ဝိဇ္ဈ၊ ဧဝံ ပဟရ၊ ဧဝံ ဃာတေဟီတိ ပါဠိယာ၊ ဃာတေဟိ-ဟူသောပါဠိနှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဂဟိတော၊ ယူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရတော ပဟရိတွာတိအာဒိ၊ ပဟရိတွာ-စသောစကားသည်။ ဝတ္ထုဝိသင်္ကေတမေဝ၊ ဝတ္ထုချွတ်ယွင်းသည် သာလျှင်။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တေံ ဂါမေ ဠိတန္တိ ဝဓနေန၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလော၀၊ ကိုလျှင်။ နိယမိတော၊ မှတ်အပ်၏။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ လိင်္ဂဝသေန၊ လိင်္ဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ “ဒီဃံ၊ ကို။ ပ။ မာရေဟိ၊ သတ်လော။” ဣတိ၊ သို့။ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ အာဏာပေတိ၊ စေအံ့။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ “တေံ ဒီဃံ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ဒီဃန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသော်။ နိယမိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနိယမေတွာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ အာဏာပကော၊ စေတတ်သောရဟန်းသည်။ ဒီဃာဒိသု၊ ဒီဃအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော သူကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ န ပန ဝဒတိ၊ မဆို။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်။ “အဝတ္ထာပနစိတ္တေန အခိုက်အတန့်ကို မှတ်သောစိတ်ဖြင့်။ (အတ္ထော ပန—ဟူ၍လည်း ပါဌ်အချို့ရှိ၏)။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ သန္ဓာယပိ၊ ရည်၍လည်း။ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ အာဏာပေတိ၊ စေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ “ဣတရော၊ စေအပ်သောသူသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူကို။ မာရေတိ၊ သတ်အံ့။ အာဏာပကော၊ စေတတ်သော ရဟန်းသည်။ မုစ္စတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယထာဓိပ္ပါယံ၊ စေခင်းအတိုင်း။ ဝါ၊ စေသောရဟန်း၏ အလိုအတိုင်း။ န ဂတတ္တာ၊ မသွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဧဝံ၊ သို့။ ဒီဃာဒိဝသေန ပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အနိယမိတမေဝ[1]၊ မမှတ်အပ်သည်သာလျှင်

---

[1]။ အနိယာမိတသေ၀ (ဆဋ္ဌ)

တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ထင်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ အညတရဖြစ်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ လိခိတံ၊ ၏။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သြကာသဿ နိယမိတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သြကာသနိယမံ၊ အရပ်ကိုမှတ်ခြင်း ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိဒ္ဒိသနတော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ သြကာသေ၊ ထို အရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသောသူကို။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သယံ ပန၊ မိမိသည်ကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သြကာသေန၊ အရပ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ န ဟော တိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနာ၊ ကို။ မာရာပိတော၊ သတ်စေ အပ်သောသူသည်။ ပရော ဝ၊ တပါးသူကိုသာလျှင်။ မာရာပိတော၊ သတ် စေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား) ပရော၊ ကို။ မာရာပိတော၊ သတ် စေသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ မာရာပိတော၊ သတ်စေသည်မည်သနည်းဟူမူကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ ရဿော စ၊နိမ့်သည် လည်းကောင်း။ တနုကော စ၊ ငယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗ ဘာဂေ၊ ၌။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဏတ္တိက္ခဏေ၊ စေသော ခဏ၌။ "ဒီဃံ၊ မြင့်သောသူကို။ (၁၆ဝ) ရဿံ၊ နိမ့်သောသူကို။ ထူလံ၊ ဆူသောသူကို။ ဗလဝန္တံ၊ အားရှိသောသူကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေန္တဿ၊ စေတတ်သောသူ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္တနိ၊ ၌။ တဿာကာရဿ၊ ထို ဒီဃအစရှိသောအခြင်းအရာ၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အညဿ၊ တပါးသော။ တာဒိသဿ၊ ထို သတ်အပ် သောသူနှင့် တူသောသူ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ၍။ပဝတ္တ တိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ မူလဋ္ဌဿ၊ စေရင်းဖြစ်သော ရဟန်းအား။ ကမ္မ ဗဒ္ဓေါ၊ ကံနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဣဒံ သမ္ဗန္ဓံ၊ ဤသို့ပြည့် စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒူတပရမ္ပရာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ အာဏာပေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ ဣတရဿ အာရောစေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယန္တေဝါသိနံ၊ဆရာ တပည့် လေးယောက်တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ။ အာရောစနေ၊ ကြားခြင်းကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှနေ၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝဓကော၊ သည်။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အံ့။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ—ဣဒံ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။

ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထိုပါဠိကိုကား။ ဩကာသာဘာဝတော၊ ဩကာသ မရှိသောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ မူလဋ္ဌေန၊ စေရင်းဖြစ်သောရဟန်းသည်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိယာ၊ ရောက်အပ်သော အာပတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုစေတတ်သောရဟန်း၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ဝါ၊ အရာကို။ အပရိစ္ဆိန္နော၊ မပိုင်းခြားအပ်။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုစေတတ်သောရဟန်းအား။ တသ္မိံ ဩကာသေ၊ ထို အရာ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝဓကော၊ သည်။ စေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့။ မူလဋ္ဌော၊ စေရင်းဖြစ်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာပန္နဒုက္ကဋေန၊ သင့်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ထုလ္လစ္စယမ္ပိ၊ သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းကို။ တေန၊ ထို သံဃရက္ခိတ မထေရ်သည်။ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌။ နိယောဇိတော၊ ယှဉ်စေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။(တနည်းကား) မဟာဇနော ဟိ။ပ။နိယောဇိ တောတိ၊ဟူ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း (ပါဌ်သေသနှင့် ပေးသည်)။ သ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဣဒံ ပန ထုလ္လစ္စယံ၊ ဤ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သို့။ ဝဓကော၊ ဝဓကဖြစ်သော သံဃရက္ခိတသည်။ တမတ္ထံ၊ ကို။ စေ န သာဝေ တိ၊ အကယ်၍မကြားအံ့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယဒိ သာဝေတိ၊ အကယ်၍ ကြားအံ့။ ပါရာဇိကမေဝ၊ သို့လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဖြေရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္ထသာဓက စေတနာယ၊ ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “ပဋိဂ္ဂ ဏှာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ တံ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠေ၊ ပါဠိ တော်၌။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝဓကော ပန၊ ကား။ ‘သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ ကရောမိ၊ အံ့။’ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ တံ၊ ထို စေတိုင်းသော အမှုကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ‘မူလဋ္ဌဿ၊ စေရင်းဖြစ်သော ဆရာ အား။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သောအာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဿ၊ ထို စေရင်းဆရာအား။ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။’ ဣတိ၊ သို့။ သဥ္စာတကခါနံ၊ ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း ရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ၊ ထို ယုံမှားဖြစ်သော အနက်ကို ပယ်၍ပြခြင်းငှါ။ ‘မူလဋ္ဌဿ

၁။ ဒုက္ကဋ (ဆဋ္ဌ)

အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''ဝဓကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ, မူလဋ္ဌဿ စ အာပတ္တိ `ထုလ္လစ္စယဿာ''တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ထုလ္လစ္စယဿာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ–ဝုတ္တေ၊ သော်။ န သိလိဿတိ၊ မလိမ်းကျံရာ။ မူလဋ္ဌေန၊ သည်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိဒဿနာဓိကာရတ္တာ၊ ရောက်အပ်သောအာပတ်ကို ပြသောအရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝဓကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝိသက္ကိယဒူတပဒနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ ''ဝတ္တု[ကာမတာယ စ၊ ဆိုလိုသောအဖြစ်ရှိသော်လည်း။ ကိစ္စေန၊ ပြီးပြင်သဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝတွာ၊ ၍။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးအထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''မူလဋ္ဌဿေဝ ဒုက္ကဋ''န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။– အာစရိယေန၊ သည်။ အာဏတ္တေန၊ စေအပ်သော။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတေန၊ သည်။ တဒတ္ထေ၊ ထို ဆရာစေသော အနက်ကို။ သံဃရက္ခိတဿဝ၊ အားလျှင်။ အာရောစိတေ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို သံဃရက္ခိတသည်။ ''သာဓူ''တိ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံ၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဝန်ခံသော်လည်း။ အာစရိယဿဝ၊ အားလျှင်။ ဧတံ ဒုက္ကဋံ၊ ဤ ဒုက္ကဋ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝိသင်္ကေတတ္တာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ အား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္ထသာဓကစေတနာယ၊ ဖြင့်။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ''အာဏာပကဿ စ ဝဓကဿ စ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ''တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထို ဒုက္ကဋ်သည်ကား။ မူလဋ္ဌေန၊ သည်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗဒုက္ကဋံ၊ ရောက်အပ်သော ဒုက္ကဋ်တည်း။ ''မူလဋ္ဌဿ အနာပတ္တီ''တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်။ အပရိစ္ဆိန္နောကာသတ္တာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သော အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။

(၁၆၁)။ အဝိသင်္ကေတေ၊ မချွတ်ယွင်းသည်ရှိသော်။ ''မူလဋ္ဌဿ၊ အား။ ထုလ္လစ္စယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိသင်္ကေတေ၊ ချွတ်ယွင်းရာ၌။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ ဝစနံ၊ သည်။

၁။ ယော(ဆဋ္ဌ)

သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဝမကော ပဋိက္ကူလာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ”တိ၊ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော။ ဣဒံ ပန ဒုက္ကဋံ၊ ဤဒုက္ကဋ်သည်။ ဝမကဿေဝ၊ ဝမကဖြစ်သော သံဃရက္ခိတအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဝမကရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဏာပကံ၊ စေတတ်သော။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတံ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတကိုမူလည်း။ ပါရာဇိကာပတ္တိံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ၍။ သယံ၊ သည်။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတွာ၊ ၍။ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ “သော တံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ၊ အာဏာပကဿ စ ဝမကဿ စ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ န ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ဟောတော်မမူ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မဟောသော်လည်း။ တံ၊ ထို ပါဠိကို။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တမေဝ၊ဟောအပ်သည်ပင်တည်း။ “ယတော ပါရာဇိကံ ပညတ္တ”န္တိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယတ္တာ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသောကြောင့်လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ “သော တံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ၊အာပတ္တိ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ဝုတ္တံ၊၏။တတ္ထ၊ဤပါဠိအစဉ်၌။အာစရိယန္တေဝါသိကာနံ၊ဆရာတပည့်တို့အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တဒုက္ကဋ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ ပဌမမေဝ၊ရှေးဦးစွာကလျှင်။ အနာပန္နာ၊ မရောက်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဝမကဿ၊ ဝမကဖြစ်သော သံဃရက္ခိတမထေရ်၏။ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊ဖြင့်။ တေသံ၊ထိုဆရာတပည့် သုံးယောက်တို့အား။ပါရာဇိကဘာဝေါ၊ သည်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားသည်။ဇာတော၊၏။ဣတိ–ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။“အာပတ္တိ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ဟူ၍။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။“အာဏာပကဿ စ ဝမကဿ စ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ” တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တထာ[1]၊ ထို့အတူတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝမကဿ၊ ၏။ ဒုက္ကဋာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာပန္နတ္တာ၊ တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဝမကဖြစ်သော သံဃရက္ခိတသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒုက္ကဋာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ ဂရုကတာယ၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ယဒိ ပန အာရောစေန္တိ၊ အကယ်၍ ကြားကုန်အံ့။ ဝေံ သတိ၊

၁။ န တထာ (ဆဋ္ဌ)

ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အမရဏာဓိပ္ပါယော၊ မသေခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဝါ၊ သေခြင်းကို အလိုမရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်မူကား။ ပါရာဇိကေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အကပ္ပိယသာသနဟရဏပစ္စယာ၊ မအပ်သောသတင်းစကားကိုဆောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ဤအနက်ကို။ သာဓနတ္ထံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မပဒဝတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ တို့ဖြင့်။ မိဂလုဒ္ဒကဿ၊ သားမုဆိုး၏။ ဘရိယာယ၊ မယားဖြစ်သော။ သောတာပန္နာယ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော မိန်းမ၏။ ဓနုဥသုသူလာဒိဒါနံ၊ လေး, မြား, တံကျင် အစရှိသည်ကိုပေးခြင်းသည်။ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ဧကေဆရာတို့စကားသည်။ တိတ္တိရဇာတကေန၊ တိတ္တိရဇာတ်နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤ ဝိသက္ကိယဒူတပဒနိဒ္ဒေသ၌လည်းကောင်း။ ဒူတပရမ္ပရာယ စ၊ ဒူတပရမ္ပရနိဒ္ဒေသ၌ လည်းကောင်း။ "ဣတ္ထန္နာမဿ ပါဝဒ၊ ဣတ္ထန္နာမော ဣတ္ထန္နာမံ ပါဝဒတူ" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝိသေသေတွာ၊ အထူးမပြုမူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝါစာယ ဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်မူလည်း။ အာရောစေတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ ဝါ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း ။ ပဏ္ဏေန ဝါ၊ ထန်းရွက်စာအစရှိသည်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒူတေန ဝါ၊ တမန်စေသဖြင့် လည်းကောင်း။ အာရောစေတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ၊ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ မူလဋ္ဌော ဝါ၊ စေရင်းရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အန္တရာဒူတော ဝါ၊ အကြား၌ တမန်သည်လည်းကောင်း။ သစေ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ တဒတိက္ကမေန[၁]၊ ထိုသို့ ဆိုသောစကားကို လွန်သဖြင့်။ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အဓိကာရဒ္ဒယေ၊ ဤအရာနှစ်ခုအပေါင်း၌။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယော ၊ဆိုအပ်သောနည်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ "ဝဓကော၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ" တိ၊ ၍။ ဝဓကဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ အာဏာပကဿ၊ သော။

၁။ တဒတိက္ကမေ (ဆဋ္ဌ)

ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို ဝဓကရဟန်းသည်။ ဝဇ္ဈ၊ သတ်၍။ မရဏာမရဏောသု၊ သေခြင်း, မသေခြင်း တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ အဝဿံ၊ မချတ်။ ယဒိ ပန ကရော တိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ ၏။ အာဏတ္တိက္ခဏေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကဒုက္ကဋေသု၊ တို့တွင်။ (၁၆၂) အညတရံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ "ဣတိ စိတ္တမနော"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိကာရတော၊ လိုက်သောအားဖြင့်။ "စိတ္တသင်္ကပ္ပေါ"တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ ဣတိ-သဒ္ဒေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ "ဝဓကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မူလဋ္ဌဿ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိကာ ရတော၊ လိုက်သောအားဖြင့်။ "မူလဋ္ဌဿ အာ၂တ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿ၊ ကြောင့်။ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တတော စ၊ ထိုထက်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ နယဒါနတ္ထံ၊ နည်းကို ပေးခြင်းငှာ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "မူလဋ္ဌဿ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မူလဋ္ဌဿေဝ၊ ၏လျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သောကြောင့်။ ဝါ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ ဝန်ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ န ဉာယတိ၊ မသိရာ။ "ဝဓကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ၍။ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥဘယေသံ။ ဝဓကရဟန်း, ပဋိဂ္ဂဏှန္တ ရဟန်း နှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋေ၊ ကို။ ယောဇေတုံ၊ ယှဉ်ခြင်းငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ ဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ အဓိကာရံ၊ လိုက်သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတွာ၊ မှတ်၍။ "သံဃရက္ခိတေန သမ္ပဋိစ္ဆိတေ မူလဋ္ဌဿေဝ ဒုက္ကဋန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဓနေဝ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ န ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မမူ။ ကေဝလန္တု၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ ကို။ အနိယမိတတ္တာ၊ မမှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ တဿ ပန၊ ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတအားကား။ ပါရာဇိကဒုက္ကဋေသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒီပိတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တမ္ပိ၊ ထိုစကား ကိုလည်း။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယေသံ၊ ဝဓကရဟန်း, ပဋိဂ္ဂဏှန္တရဟန်း နှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယော ဇေတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ "ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿေဝ တံ ဒုက္ကဋ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။

မူလဋ္ဌော၊ ကို။ နေဝ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ "မူလဋ္ဌဿာ"တိ၊ ၍။ ဝစနာဘာဝတော၊ ဟောသောပါဠိ မရှိသောကြောင့်။ နစ ပဋိက္ခိတ္တော၊ မပယ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ပဋိဂ္ဂဟိတုနိဿ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ ပါဠိယာ၊ ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှနပစ္စယာ၊ ဝန်ခံခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဓကဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နယံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ "မူလဋ္ဌဿာ"တိ၊ ၍။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "တံ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿေဝေတံ ဒုက္ကဋ"န္တိ၊ ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ ဝစနံ၊ ကိုလည်း။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ အား။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပန-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အနိယတာ၊ မမြဲ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အနုတ္တာနံ၊ မပေါ်သော။ ဝါ၊ မထင်သော။ (ဒုက္ကဋံ-၌ စပ်။) ပဋိဂ္ဂဏှနပစ္စယာ၊ ဝန်ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝဓကဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ မူလဋ္ဌဿေဝ၊ ၏ သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့် ကား။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အနိဋ္ဌနိဝါရဏတ္ထံ၊ မလိုအပ်သောအနက်ကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "သံဃရက္ခိတေန၊ သည်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတေ၊ ဝန်ခံသည်ရှိသော်။ ပဋိဂ္ဂဏှနပစ္စယာ၊ ဝန်ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထို မူလဋ္ဌရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အနန္တရနယေန၊ အခြားမဲ့ ဆိုအပ်ပြီးသော အနန္တရနည်းဖြင့်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣဓာပိ၊ ဤ ဝိသင်္ကေတနိဒ္ဒေသ၌လည်း။ မူလဋ္ဌဿ၊ အား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်သော။ တံ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ ဥတ္တာနံ၊ ပေါ်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ တံ၊ ထို ထုလ္လစ္စဉ်းကို။ အဝတွာ၊ ၍။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုတ္တာနတ္တာ၊ မပေါ်မထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အနိဋ္ဌဂ္ဂဟဏံ၊ အနိဋ္ဌအားဖြင့် ယူခြင်းကို။ နိဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ "မူလဋ္ဌဿေဝေတံ ဒုက္ကဋ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တနယေ နာ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥတ္တာနဥ္စ၊ ထင်သည်ကိုလည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှာကုံ

ခန္တိတိ၊ ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပဋိပတ္တိဒီပနတ္ထံ၊ ပဋိပတ္တိနည်းကိုပြခြင်းငှါ။
ဝါ၊ နောက်နောက်သောအမျိုးသားတို့၏ အကျင့်ကို ပြခြင်းငှါ။ အမှာကံ
ခန္တိတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''ပိဋကတ္တယာဒီသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အစရှိသည်တို့၌။
အပ္ပဋိဟတဗုဒ္ဓိယောပိ၊ အပိတ်အပင်မရှိ သိသော ပညာရှိသည်လည်း ဖြစ်
ကုန်သော။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယဥ္စ၊ ပါဠိ၌
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဥ္စ၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း။ အဝုတ္တတ္တာ၊
မဆိုသောကြောင့်။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု နာမ၊
အရာတို့၌စဉ်လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မာဒိသော၊ ငါ
သို့သောသူသည်။ ကိမင်္ဂ ပန၊ အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
သုဟဒယာ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့
သည်။ အနာဂတေ၊ နောင်၌။ ဝုတ္တနယံ၊ ဆိုအပ်သောနည်းကို။ အန တိက္က
မိတွာ၊ မလွန်မူ၍။ သင်္ကာရဒေါသံ၊ ရောယှက်သောအပြစ်ကို။ (၁၆၃) ဝိ
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ဝဏ္ဏနာဝေလံ၊ အဋ္ဌကထာစဉ်တည်းဟူသော အပိုင်း
အခြားကို။ အနတိက္ကမ္မ၊ မလွန်ကုန်မူ၍။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။'' ဣတိ စ၊လည်း။
အပရေပိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (အပရေပိ
ဝုတ္တံ-ဟူ၍ ဋီကာပါဌ်ရှိ၏)။ အယံ ပန အဋ္ဌကထာပါဌော[1]၊ ကို။ အာစရိ
ယေန၊ သည်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ နိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ထားအပ်သောကြောင့်။ ကေသုစိ
ပေါတ္ထကေသု၊ အချို့သောပေတို့၌။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ-ကတွာ၊ဤ
သို့ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ လိခိဿာမ၊ ရေးကုန်အံ့။ဧဝံ သန္တေ၊
သော်။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ သည်လျှင်။ န သိယာ၊
မဖြစ်ရာ။ သဥ္စရိတ္တပဋိဂ္ဂဟဏမရဏာဘိနန္ဒနေသုပိ စ၊ တမန်စေခြင်း,ဝန်ခံခြင်း,
သေသည်ကို နှစ်သက်ခြင်းတို့၌လည်း။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ မာရဏ
ပဋိဂ္ဂဟဏော၊သတ်အံ့ဟု ဝန်ခံရာ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ န သိယာ၊မဖြစ်ရာ
အံ့နည်း။ သိယာ ဝေ၊ ဖြစ်ရာ သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဝေ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊
ကြောင့်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရ၌။ ''မူလဋ္ဌဿ''တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
ပုရိမနယေပိ စ၊ ရှေးနည်း၌လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဝေ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဩကာသဘာဝတော[2]၊ အရာ၏ မရှိသော

၁။ အယံ ပန အဋ္ဌကထာယ ဝါ အဝုတ္တတ္တာ ဝေရူပေသု နာမ ပါဌော (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဩကာသာဘာဝေန (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ န ပန ဝုတ္တံ၊ မဟော။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော ယော၊ အကြင် အကြင် ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။ တဿ တဿ၊ ထိုထိုသို့သော ရဟန်း အား။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ ယေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိဒ္ဒေသ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဧတ္ထ ယထာ စ၊ ဤ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဒိန္နာဒါနေပိ၊ ၌လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိဿာမ၊ ကုန်အံ့။

[ဤတွင် အဋ္ဌကထာပါဠ် (ဆဋ္ဌ-၄၉)တို့၌ ယော ယော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ တဿ တဿ တပ္ပစ္စယာ-ဟု ရှိ၏၊ ဋီကာပါဠ်တို့၌ကား ယော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ သဗ္ဗဿ တပ္ပစ္စယာ—ပါဠ်ရှိ၏။]

၁၇၅။ အရဟော ရဟောသညီနိဒ္ဒေသာဒီသု၊ တို့၌။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကိုသာ လျှင်။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို အရ ဟော ရဟောသညီဥလ္လပန၌။ ပရမ္ပရာယ၊ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်။ သုတွာ၊ ၍။ မရတု၊ သတ်လေစေ။ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဖြင့်။ ဥလ္လပန္တဿ၊ ပြောဆိုသော ရဟန်းအား ဝါ၊ ၏ (အာပတ္တိ၌ စပ်)။ ဥဒ္ဒေသေ၊ ရည်ညွှန်းခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ရည်ညွှန်းအပ်သောသူ၏။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ ပါရာဇိ ကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သော သူ၏။ မရဏေန၊ သေသဖြင့်။ ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝဇ္ဈဿ၊ သတ်အပ်သော သူအား။ အာရောစေတု၊ ကြားစေသတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊ ၍။ ဥလ္လပန္တဿ၊ ပြောဆိုသော ရဟန်းအား။ ဝိသင်္ကေတတာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒူတပရမ္ပရာယ၊ ဒူတ ပရမ္ပရကထာ၌၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ "ယော ကောစိ၊ သည်။ သုတွာ၊ ၍။ ဝဒတု၊ ဆိုလေစေ။" ဣတိ-ကတွာ၊ ၍။ သစေ ဥလ္လပတိ၊ အကယ်၍ပြောဆိုအံ့။ ဝဇ္ဈော၊ သတ်အပ်သောသူသည်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ သုတွာ၊ ၍။ မရတိ၊ သေအံ့၊ ဝိသင်္ကေတတ္တာ၊ သောကြောင့်။ န ပရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက မသင့်။ ယော ကောစိ၊ သည်။ သုတွာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ စေ မရတိ၊ အကယ်၍ သေအံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ "ယော ကောစိ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသူကို။ မာရေတု၊

သတ်လေစေ။" ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဥလ္လပတိ၊ ပြောဆို၏။ ယော ကောစိ၊ သည်။ သုတွာ၊ ၍။ မာရေတိ၊ သတ်အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လျှင်။ သုတွာ၊ ၍။ မာရေတိ၊ သတ်အံ့။ ဝိသင်္ကေ တတ္တွာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ယထာသမ္ဘဝံ[၁]၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၇၆။ မူလံ ဒတွာ မုစ္စတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ ဘဥ္စိတွာ၊ ၍။ စဝိတွာ၊ ဆုပ်၍။ စုဏ္ဏေတွာ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ပြု၍။ အဂ္ဂိမှိ ဝါ၊ မီး၌မူလည်း။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေသံ ဟတ္ထတော မူလံ ဂဟိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေသံ ဉာတကပရိဝါရိတာနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ပေါတ္ထကသာမိက ဟတ္ထတော၊ ပေရှင်တို့၏လက်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒိန္နမူလံ၊ ပေးသောဥစ္စာကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တေသညေဝ ဉာတကာဒီနံ။ ထိုအဆွေအမျိုး အစရှိသော သူတို့ အားလျှင်။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ပေးသည် ရှိသော်။ ပေါတ္ထကသာမိကဿေဝ၊ ပေရှင်ရင်း၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ဤတွင်အဋ္ဌကထာပါဠိ (ဝိ၊ ၄-၂-၅၁) ၌ ယေသံ ဟတ္ထတော မူလံ ဂဟိတံ၊ တေသံ မူလံ ဒတွာ မုစ္စတိ-ရှိ၏။] အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "သော၊ ထိုသူသည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ တေသံ၊ ထိုပေရှင်တို့အား။ မူလံ၊ အဖိုးရင်းကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ယေန ဓနေန၊ အကြင်ဥစ္စာဖြင့်။ ပေါတ္ထကော၊ ပေကို။ ကီတော၊ ဝယ်အပ်၏။ တဒ္ဓ ဓနံ၊ ထိုဥစ္စာကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပေါတ္ထကသာမိက ဟတ္ထတော၊ ပေရှင်လက်မှ။ ဓနေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပေါတ္ထကေ၊ ပေကို။ အဒိန္နေပိ၊ မပေးသော်လည်း။ မုစ္စနတော၊ လွတ်သောကြောင့်တည်း။ (၁၆၄) အညံ ဓနံ၊ တပါးသောဥစ္စာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သစေ ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်[အံ့]။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပေါတ္ထကဿ၊ ပေ၏။ အတ္တနော ယာဝ၊ ...တော၊ မိမိဥစ္စာ အဖြစ်မှ။ အမောစိတတ္တာ၊ မလွတ်သေး

၁။ ... (...)

သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပေါတ္တကံ၊ ကို။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။ ဒတွာ၊ ၍။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ သစေ န ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ မယူသည် ဖြစ်အံ့။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနိယဘာဝံတော၊ မိမိ ဥစ္စာအဖြစ်မှ။ အမောစိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ မူလဋ္ဌေန၊ အဖိုးရင်းဖြင့်။ ဒိယျမာနံ၊ ပေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ "တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ပေါတ္တကံ၊ သည် (ထည်)။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။" ဣတိ၊ သို့။ သစေ အပေတိ၊ အကယ်၍ ဟပ်ပေအံ့။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနိယဘာဝတော၊ မှ။ မောစိတတ္တာ၊ လွတ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တွေ၊ ဤအရာ၌။ အယံ၊ ကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ စေတိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိမံ ဝါ၊ ဆင်းတုကိုလည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏိံ ဝါ၊ ရေကန်ကို လည်းကောင်း။ သေတုံ ဝါ၊ တံတားကိုလည်းကောင်း။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ ဂဟိတမ္ပိ၊ ယူသော်လည်း။ တော် ပုညံ၊ သည်။ ကာရကဿ၊ ပြုတတ်သောသူအား။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ ဂဟိတဿ၊ ယူသောသူအား။ န ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပါပမ္ပိ၊ မကောင်းမှုသည်လည်း။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ပေါတ္တကော၊ ပေကို။ လိခိတော၊ ရေးအပ်၏။ တဿေဝ၊ ထိုရေးသောသူအားသာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတရဿ၊ ပေကို ဝယ်သော သူအား။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဧဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "သတ္တဟာရကံ ဝါဿ ပရိယေသေယျာ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရေန၊ သူတပါးသည်။ ကတသတ္ထံ၊ ပြုအပ်သောလက်နက်ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဥပနိက္ခိပန္တဿ၊ အနီး၌ ထားသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပရေန၊ သူတပါးသည်။ လိခိတမ္ပိ၊ ရေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပေါတ္တကံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝဇ္ဈော၊ သတ်သောသူသည်။ နံ၊ ထိုပေကို။ ပဿိ တွာ၊ မြင်၍။ မရတိ၊ သေ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ အနီး၌ထား အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏ (ဣတိ အယံ ဝိစာရဏာ—ပြန်)။ စေတိယာဒီတိ တွေ၊ ၌။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်သက်သေကို။ ဝါ၊ ဥပမာကို။ ကရဏပစ္စယမ္ပိ၊ ပြုခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည်။ ဣဒံ မရဏ ပစ္စယံ၊ ဤသို့သေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်အပ်၏။ မမ ပန၊ ငါ့အားကား။ စေတိယာဒိ

နိဒဿနေနေဝ၊ စေတိယအစရှိသော ဥပမာဖြင့်လျှင်။ သော်ပိ အတ္တော၊ ထို အနက်သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဂဟေတဗ္ဗော ဝိယ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏။

တတ္တကာ ပါဏာတိပါတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ကောပိ စေတနာ၊ တခုတည်းသော စေတနာကိုလည်း။ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ 'တတ္တကာ' တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သတိပဋ္ဌာန သမ္မပ္ပဓာနနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်, သမ္မပ္ပဓာန် တို့၏။ စတုက္ကတာ ဝိယ၊ စတုက္ကအဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ပမာဏေ ဥပေတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပမာဏေ၊ လိုအပ်သော ပမာဏ၌။ ဥပေတ္တာ၊ ၍။ "မယာ၊ သည်။ ကတံ၊ ၏။ ဧဝ ရူပေ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသော။ အာဝါဋေ၊ တွင်းကို။ ခဏိတေ၊ တူး သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ၊ ထိုတွင်း၌။ ပတိတ္တာ၊ ကျ၍။ မရတု၊ သေစေသတည်း။" ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ ဝဓကော၊ သည်။ အာဝါဋ ပ္ပမာဏံ၊ ကို။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ သစေ ခဏိ၊ အကယ်၍တူးအံ့။ တံ၊ ထိုသို့ တူးသောတွင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ဣမသ္မိံ အာဝါဋေ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ခဏိတဗ္ဗံ၊ တူးအပ်သော တွင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဧတ္တကပမာဏဿ၊ ဤမျှသောပမာဏကို။ အနိယမိတတ္တာ၊ မမှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ကေသုမ္ဗိကုဒါလပ္ပဟာရေ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုတ္တန္တိကတ္ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ ကိဉ္စာပိ ဥပဌတံ၊ အကယ်၍ကား အသီး ထုတ်၍ ဆိုအပ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ၊ သည့်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော စေတနာအဖို့၌။ အတ္ထေဝ–အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန် ၏။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ မရဏေ၊ သေရာ၌။ အာရ မ္မဏနိယမေ၊ အာရုံကို မှတ်ရာ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝဓ္ဈေသု၊ သတ်အပ်သော သူတို့တွင်။ ကေသ၊ တယောက်သောသူ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ အာလမ္ဗိတေ၊ အာရုံပြု သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ အာလမ္ဗိတမေဝ၊ အာရုံပြုသည်မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဿ၊ တယောက်သော သူ၏၊ မရဏေပိ၊ ၌လည်း။ တဿ၊ ထိုတယောက်သောသတ္တဝါ၏။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အာလမ္ဗိတုံ၊ အာရုံပြုခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲသောဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ဗိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသမင်္ဂိဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ဗိတုံ၊ ငှါ။ န

သက္ကာ၊ကောင်း။နိရုဠှမာနံ၊ ဘင်္ဂက္ခဏဇီဝိတိန္ဒြေကို။အာလမ္ဗိတုံ၊ငှါ။န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိဆဲဖြစ်သောကြောင့်။ ပါဏာတိပါတ စေတနာ၀၊ သည်သာလျှင်။ ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာ စ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရေဇာတာရမ္မဏာ စ၊ ပုရေဇာတတရားလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တမ္ပိ၊ ထို သုတ္တန္တိက ဆရာတို့စကားသည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပစ္ဆိမကောဋိယာ၊ ပစ္ဆိမကောဋိ အားဖြင့်။ ဝါ၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ကေစိတ္တက္ခဏေ၊ တခု သော စိတ္တက္ခဏ၌။ ပုရေဇာတံ၊ ပုရေဇာတသည်။ ဝါ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော တရားသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ၏။ တံ ဇီဝိတံ၊ ထိုသို့သော ဇီဝိတကို။ အာလမ္ဗဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ သတ္တမဇဝနပရိယာပန္န စေတနာယ၊ ဖြင့်။ ဩပက္ကမေ၊ သက်ဝင်ခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အတ္တတော၊ အနက် အားဖြင့်။ တဿ သတ္တဿ၊ ထို တခုသောသတ္တဝါ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ဗိတဥ္စ၊ အာရုံပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါရောပိတဥ္စ၊ ခွင်းအပ်သည်လည်း။ ဝါ၊ ခွင်းခြင်းသည်လည်း။ ဟော တိ၊ ၏။ ဣတော ပန၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကား။ အညထာ၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဧဝမေဝ၊ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းသာ။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ "ဗဟူပိ သတ္တေ၊များစွာသောသတ္တဝါ တို့ကိုလည်း။ မာရေမိ၊ သတ်အံ့။" ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သန္နိဋ္ဌာန ကာလေ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်သောကာလ၌။ ဝိသပက္ခိပနာဒိသု၊ အဆိပ်ထည့်ခြင်း စသည်တို့တွင်။ ဧကံ ပယောဂံ၊ တခုသော ပယောဂကို။ (၁၆၅) သာဓယ မာနာ၊ ပြီးစေတတ်သော။ ဝုတ္တပ္ပကာရစေတနာ၊ သည်။ တေသု၊ထို သတ္တဝါ အများတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော သတ္တဝါ၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ ဇီဝိတိ န္ဒြိယံ၊ ကို။ အာယမ္ဗဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇ မာနာယ၊ သော။ ဧကာယ ပန၊ တခုသော စေတနာဖြင့်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့ကို။ မာရိတာ၊ သတ်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တာယ ဧဝ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော စေတနာဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။ မရဏသိဒ္ဓိတော၊ သေခြင်း၏ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ အညထာ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားဖြင့်။ ဝေါရောပေတုံ ဝါ၊ ချခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အာလမ္ဗိတုံ ဝါ၊ အာရုံပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို

၁။ ဥပ္ပန္နာယ (ဆဋ္ဌ)

စေတနာ အများတို့တွင်။ ကောယ စေတနာယ၊ တခုသောစေတနာဖြင့်။ ဗဟူနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့၏။ မရဏ၊ သေရာ၌။ အကုသလရာသိ၊ အကုသိုလ်အစုသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ မရဏ၊ သေရာ၌။ ပဝတ္တစေတနာနံ၊ ဖြစ်သောစေတနာတို့၏။ ကိစ္စကရဏတော၊ကိစ္စကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ အကုသလရာသိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ တာ ပန သဗ္ဗာ၊ ထို အလုံးစုံသော စေတနာတို့သည်ကား။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယာဝ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယကံတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာသု၊ ထို စေတနာတို့တွင်။ယာယ ကာယစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော စေတနာသည်။ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဣတရာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ပေးသော စေတနာမှ တပါးကုန်သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်စေတနာတို့သည်လည်း။ "တတော၊ ထို ပဋိသန္ဓေကို ပေးသော စေတနာထက်။ ဗလဝတရကုသလပဋိဗာဟိတာ၊ အလွန်အားကြီးသော ကုသိုလ်ကို တားမြစ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဟောသိကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိအာဒိကောဋ္ဌာသံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကောဋ္ဌာသသို့။ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုး၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အပရာပရိယံဝေဒနီယာပိ၊ အပရာပရိယဝေဒနီယစေတနာသည်လည်း။ တံ၊ ထို အကုသိုလ်ကံကို။ ပဋိဗာဟိတ္វာ၊ တားမြစ်၍။ ကုသလစေတနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိံ၊ကို။ ဒေတိ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အယမ္ပိ စေတနာ၊ ဤဥပပဇ္ဇဝေဒနီယစေတနာသည်လည်း။ အနန္တရဘာဝေ ဧဝ၊ အခြားမဲ့သော ဘဝ၌သာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တာသံ၊ ထို စေတနာတို့၏။ ကိစ္စလေသကရဏတော၊ ကိစ္စအတုကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ ဧကာ၊တခုသော စေတနာသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ "ရာသိ" တိ၊ ရာသိဟူ၍။ဝုတ္တာ၊ ၏။ တာယ ပန၊ ထို တခုသောစေတနာဖြင့်ကား။ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ကို။ဒိန္နာယ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ အတိတိက္ခာ၊ အလွန်ထက်သော။ ဝိပါကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ စေတနာအကျိုးပေးရာ၌။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဣတိ အာဒိ၊ ကို။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ပပဉ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။

ပရိက္ကုကာမာ ဂါတိအာဒိနာ[၁]၊ မရိတုကာမာ ဝါ-အစရှိသည်ဖြင့်။အဓိပ္ပါယတ္ထာ၊ သေခြင်းကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဩပပါတိကမရဏေပိ၊

၁။ ဇနိ[illegible]

၂။ အမရိတုကာမာ ဝါတိ (ဆဋ္ဌ)

ဥပပါတ်သတ္တဝါသေရာ၌လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ "နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ႇကြောင့်။ ပတနံ၊ ကျခြင်းသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဩပပါတိကတ္တဥ္စ၊ ဩပပါတိကဖြစ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း။ ပတနဥ္စ၊ ကျခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကေမေဝ၊ တပြိုင်နက်သာ လျှင်တည်း။"ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ "သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ် သိမ်းသောအရပ်အားဖြင့်လည်း။ အနုဒ္ဒိဿေဝါ"တိ၊၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤတွင်း၌။ မရတု၊ သေစေ။ ဣတိ အဓိပ္ပါယသမ္ဘဝတော၊ ဤသို့ သော အလို၏ဖြစ်သောကြောင့်။ "ဥတ္တာရိတုံ အသက္ကောန္တော မရတိ ပါရာ ဇိကမေဝါ"တိ ဝစနံ၊ ပါရာဇိကမေဝ-ဟူသောစကားကို။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်း စွာဆိုအပ်၏။ "ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍။ မရတု၊ သေစေ။"ဣတိ၊ သို့။နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ခဏိတော၊ တူးအပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဩပပါတိကမနု သော စ၊ ဥပပါတ်ဖြစ်သောလူသည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဌိတနိယ မေနေဝ၊ တည်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥတ္တာရိတုံ၊ တက်ခြင်းငှါ။န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။"ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ မရတိ၊သေအံ့။ ပါရာဇိက တ္တာယာ၊ ပါရာဇိက အရိပ်သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တေန၊ ကြောင့်။ "ဥတ္တာရိတုံ အသက္ကောန္တော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဥပပါတ်ဖြစ်သောလူသည်။ ဥတ္တာရိတုံ၊ တက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊မတတ် နိုင်သောကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍။ မရတိ၊သေအံ့။ တေန၊ ထိုသို့သေသဖြင့်။ ပါတောပိ၊ ဩပပါတိကသတ္တဝါ၏ကျခြင်းသည် လည်း။ တဿ၊ ထိုတွင်းတူးသောရဟန်း၏။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုအားဖြင့်။သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်။ ဝါ၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်ခြင်းကိစ္စပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(တနည်း ကား။)တေန၊ ထိုသို့သောကြောင့်။တဿ၊ ထိုဩပပါတိကသတ္တဝါ၏။ ပါ တောပိ၊ ကျခြင်းသည်လည်း။ သိဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊တည်း။တတ္ထ ဝစနေ၊ထို စကား၌။ဤဒိသီ စောဒနာ၊ဤသို့သော စောဒနာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယော ပန၊ အကြင်သတ္တဝါကိုကား။ "ဥတ္တာရိတုံ အသက္ကောန္တော မရတိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထို သတ္တဝါသည်။ဩပပါတပတနက္ခဏေ[1]၊ဥပပါတ် ကျသောခဏ၌။ အရူပလော ကေ၊ အရူပလောက၌။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ ဝဓကစေတနာ စ၊ သည် လည်း။ (အာရမ္မဏံ ဟောတိ—၌ စပ်)။ "အနိယတော ဓမ္မော၊ သည်။ မိစ္ဆတ္တနိယတဿ ဓမ္မဿ၊ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မအား။ အာရမ္မဏပစ္စယေန၊အာရမ္မဏ

၁။ ဩပါတခဏနက္ခဏေ (ဆဋ္ဌ)

သတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ မာတုဃာတိကမ္မဿ၊ အမိကိုသတ်သောကံအား။ ပိတုဃာတိကမ္မဿ အရဟန္တဃာတိ ကမ္မဿ ရုဟိရုပ္ပါဒကမ္မဿ၊ အဖကိုသတ်သောကံ, ရဟန္တာကိုသတ်သောကံ, ဘုရားရှင်ကို သွေးစိမ်းတည်အောင်ပြုသောကံအား။ အာရမ္မဏပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ အရူပါဝစရသတ္တဿ၊ အား။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ သာ စေတနာ၊ ထို ဝဓကစေတနာသည်။ "အနိယတော ဓမ္မော မိစ္ဆတ္တနိယတဿ ဓမ္မဿ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော၊ (အာရမ္မဏပုရေဇာတ ပစ္စယေန ပစ္စယော)[1] အာရမ္မဏပုရေဇာတံ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတံ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတံ။(၁၆၆) ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ မာတုဃာတိကမ္မဿ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော"တိ၊ ၍။ ဝစနတော။ ကြောင့်။ အနာဂတာရမ္မဏာ၊ အနာဂတ်အာရုံသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဒ္ဓါ၊ တပါးသော။ ဣဓ၊ ဤ တွင်း၌။ ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍။ မရဏက သတ္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်။ ဝဓကစေတနာယ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့၊ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်ဖြစ်သော။ ဣဓ၊ ဤ အရာ၌။ ဇီဝနကသတ္တဿ၊ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ ကိဥ္စာပိ န မရတိ၊ အကယ်၍ကား မသတ်သေး၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ မသတ်သေးသော်လည်း။ ပါဏာတိပါတော၊ သည်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ယထာ ကိံ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။"ယထာက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော။ သတ္တ ဇနေ၊ ခုနစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ ဧကေန ကဏ္ဍေန၊ တခုသောမြားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ပစ်၍။ မာရေမိ၊ သတ်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ သန္နိဋ္ဌာနကာလေ၊ ဆုံးဖြတ်သောကာလ၌။ တေသု၊ ထို ခုနစ်ယောက်သောသူတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာရမ္မဏံ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ ကဏ္ဍော၊ မြားသည်။ တံ၊ ထို သူကို။ ဝိရဇ္ဈိတ္ဝာ၊ ချွတ်ယွင်း၍။ ဣတရေ၊ ထို တယောက်သောသူမှ တပါးကုန်သော။ ဆ ဇနေ၊ ခြောက်ယောက်သောသူတို့ကို။မာရေတိ၊ သေစေ၏။

၁။ ကွင်းအတွင်း ဆဋ္ဌ၌ မပါ။

ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ အယံ၊ ဤ မြားကိုလွှတ်သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ ဧဝ၊ ပါဏာတိပါတ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊တူ။ ဣမာပိ၊ ဤတွင်းကို စီရင်ရာ၌လည်း။ "ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သောသူသည်။ မရတု၊ သေစေ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝိကပ္ပေန္တဿ၊ကြံသောသူ၏၊ ဝဓကစေတနာ၊သည်။ယဿ ကဿစိ၊သူ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊၍။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ထို အာရုံဖြစ်သောသတ္တဝါ သည်။ အမတေပိ၊ မသေသော်လည်း။ဣတရဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတီ၊ ပါဏာတိပါတသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သစေ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အရဟန္တဃာတကော ဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝတ္ထု တို့၌။ သေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယမေဝ ကထာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤစေတနာအထူးကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ အာစရိယပရမ္ပရာဘတာ[၁]၊ ဆရာအဆက်ဆက်သည် ဆောင် အပ်သော။ ယုတ္တိနိစ္ဆယကထာ၊ အသင့်ကို ဆုံးဖြတ်သော အဆုံးအဖြတ် စကားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပတိတရူပံ[၂] ပမာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မာတုယာ၊ သည်။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ ပရိဝတ္တလိင်္ဂါယ၊ လိင်ပြန်ပြီးမှ။ မတာယ၊ သေသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို တွင်း တူးသော သူသည်။ မာတုဃာတကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပုရိသဃာတကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံသွာ၊ ကြောင့်။ ပတိတသော ဝ[၃]၊ ကျသော အရုပ်သဏ္ဍာန်၏ သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ပတိတရူပမတ ရူပါနံ[၄]၊ ကျသော အရုပ်သဏ္ဍာန်, သေသော အရုပ်သဏ္ဍာန်တို့၏။ ဧကသန္တာ နတ္တာ၊တစပ်တည်းစပ်သော ရုပ်အစဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။တဒေဝ၊ ထိုကျသော ရုပ်သဏ္ဍာန်သည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုကျသော သတ္တဝါ ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုတွင်း၌ ကျသောသတ္တဝါ၏။ ပရိဝတ္တနံ၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတ္ထိပုရိ သိန္ဒြိယာနေဝ၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ, ပုရိသိန္ဒြေတို့သည် သာလျှင်။ ပဝတ္တိယံ၊ ပဝတ္တိ အခါ၌။ နိရုဇ္ဈနုပ္ပဇ္ဇနကာနိ၊ ချုပ်ကုန်, ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အာစရိယပရမ္ပရာဂတာ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပတနရူပံ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ပတနသော ဝ (ဆဋ္ဌ) ၄။ ပတနရူပ မရဏရူပါနံ (ဆဋ္ဌ)

တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြရာ၌။ ဇလတ္ထိပုရိသောတိ ဝစနံ၊ ဇလတ္ထိပုရိသော—ဟူသော စကားသည်။ ဝေါဟာရမတ္တမေဝ၊ ဝေါဟာရမျှသာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတုဃာတကော ဝ၊ မာတုဃာတကသာဖြစ်၏။ န ပုရိသဃာတကော ဝ၊ ပုရိသဃာတက မဖြစ် သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုလူသတ္တဝါ၏။ ပတိတရူပဝသေန[၁]၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဇလာဗုပိ၊ ဤဘီလူး ပြိတ္တာ တွင်း၌ကျရာ၌လည်း။ ပတိတရူပဝသေန၊ ကျသော ဘီလူးပြိတ္တာ အရုပ် သဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကေသန္တာ နတ္တာ၊ ကျသောရုပ် သေသောရုပ်တို့၏ တူသောရုပ် အစဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဇလတိ အယံ၊ လျှင်။ ပဌမတ္ထေရဝါဒေ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ဥပတိဿ မထေရ်အယူ၌။ ယုတ္တိ၊ သင့်သော အကြောင်းတည်း။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဖြစ်သော ဖုဿဒေဝ မထေရ်၏ အယူ၌။ ပေတော ဝါ၊ ပြိတ္တာသည် လည်း ကောင်း။ ယက္ခော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကိဉ္စာပိ ပတိတော၊ အကယ်၍ကျ၏ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ကျသော်လည်း။ အဟေတုက ပဋိသန္ဓိကတ္တာ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေရသောကြောင့်။ အကုသလဝိပါကဿ၊ အကုသိုလ်၏ အကျိုး၏။ “ဝါမေန သူကရော ဟောတိ”တိ၊ ဟူသော။ ထွေ၊ ဤ(သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ၂၅၀-ဂါထာ) ပါဠိ၌။ ဝုတ္တယက္ခာနံ၊ ဆိုအပ်သော ဘီလူး တို့၏။ ပဋိသန္ဓိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗရူပါနံ၊ အလုံးစုံသော ရုပ်သဏ္ဌာန်တို့အား။ သာဓာရဏတ္တာ စ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အမနုဿဇာတိ ကတ္တာ စ၊ လူဇာတ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန ရူပေန၊ တိရစ္ဆာန် အရုပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ မတော၊ သေသည်ရှိသော်။ မရဏရူပ ဝသေန၊ သေသောအရုပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဖြင့်။ လဟုကာပတ္တိယာ၊ လဟုကအာပတ်၏။ ပရိဝတ္တနာ၊ ပြန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကိမိဝ၊ ဟူမူကား။ တတ္ထဇာတက ရုက္ခာဒိဆိန္ဒနေ၊ ထို ရွှေအိုးအပေါ်၌ ပေါက်ရောက်သော သစ်ပင်ကို ဖြတ်ရာ၌။ ပါစိတ္တိယပရိဝတ္တနံ ဝိယ၊ ပါစိတ်အာပတ်မှပြန်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်သကဲ့သို့ တည်း။ အယမေဝ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်သာလျှင်။ ယုတ္တတရော၊ အလွန် သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ပါရာဇိကဿ ပန၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု၏ကား။ မနုဿဇာတိကော၊ သည်။ ယထာ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အခြင်းအရာဖြင့်မူလည်း။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ ယထာ

[၁] ပတနရူပဝသေန (ဆဋ္ဌ)

(၁၆၇) ၁၇၁-၂-၃။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယာကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ပဋမံ လဒ္ဓ"န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ဥ္လည်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတတော၊ ရအပ်သောဆွမ်းမှ။ ပဏီတပဏီတံ၊ မြတ်နိုးရာရာ, မြတ်နိုးရာရာကို။ ဒေန္တော၊ လှူသောရဟန်းသည်။ တဒါပိ၊ ထိုသို့လှူရာ၌လည်း။ အတ္တကာရိယံ၊မိမိသည် အမြတ်တနိုးပြုအပ်သော ဆွမ်းဦးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ အသဒ္ဓိစ္စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အည၊ တပါးသောသူကို။ အာကဍ္ဍိတ္တဿ၊ ငင်သောသူ၏။ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ပတနေ၊ လဲရာ၌။ ဝါ၊ ကျရာ၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်း ခပ်သိမ်း။ အဘိသန္ဓိ၊ စပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ န မရဏာဓိပ္ပါယဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဃေဿာ စ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ပယောဂေါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝဓကစေတနာ၊ သတ်လိုသော စေတနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဇာနန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊၌။ "ဝတ္ထုအဇာနနဝသေန၊ ဝတ္ထုကို မသိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသောရဟန်းအား။ ဒေါသော၊အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို န မရဏာဓိပ္ပါယ, အဇာနန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ နာနတ္တံ ကိရ၊အထူးပြုသတတ်၊ 'အသဉ္စိစ္စော အဟ'န္တိ၊ရှိ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တထာ ရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပါဠိယာ၊ အသဉ္စိစ္စော-ဟူသောပါဠိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နော စေ ထုလ္လစ္စယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သည်။ စေ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ [အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ [ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ "မုဂ္ဂရာ နာမ၊ မုဂ္ဂရမည်သည်ကား။ ခါဒနဒဏ္ဍကာ၊ ထွင်း၍အရိုးတပ်သော ဆောက်ပုတ်တည်း။

[ဤတွင် ခါဒနဒဏ္ဍကာ-ဟု ဋီကာပါဠ်အများရှိ၏၊ ဒဏ္ဍမုဂ္ဂရန္တိ နိခါဒနမုဂ္ဂရံ-ဟု သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ (ဆဋ္ဌ-၂၇၃)ဖွင့်သည်၊ မုဂ္ဂရောနာမ ရသော ထူလမုဂ္ဂရော-ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ-(ဆဋ္ဌ-၂၃၄) ဖွင့်သည်ကို ထောက်ရာ၏။]

ဝေမာ နာမ၊ သည်ကား။ တေသံ ခါဒနဒဏ္ဍကာနံ၊ ထိုသို့ ထွင်း၍အရိုး တပ်သော ဆောက်ပုတ်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ စ၊ အောက်၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ စ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဗန္ဓိတဗ္ဗဒဏ္ဍာ၊ ဖွဲ့အပ် တပ်အပ်သော အရိုးရှိသော ဆောက်ပုတ်တည်း။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

၁။ တဏ္ဍုပိ(ဆဋ္ဌ)

[ဝေမံ နာမ တန္တဝါယာနံ ဝတ္ထုဝါယနဥပကာရဏံ-ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ(ဆဋ္ဌ-၂၃၄) ဖွင့်၏။]

ဟေဋ္ဌာဝ၊ အောက်၌လျှင်။ ဒုဝိဓာပိ၊ နှစ်ပါး အပြားဖြင့်လည်း။ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ဟတ္ထပ္ပတ္တော ဝိယ၊ လက်သို့ရောက်သော ဝတ္ထုကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ "တဿ၊ ထို လုပ်ကျွေးပြုစုသောရဟန်း၏။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ပြန့်လွင့်ခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်။" ဣတိ မနသိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြတ်၏။ ဝိသေသာဓိဂမံ၊ တရားအထူးရခြင်းကို။ ဗျာကရိတွာ၊ ကြား၍။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထို ဝိသေသာဓိဂမကို ကြားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ လစ္ဆာယန္တော၊ ရှက်နိုးသည် ဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြတ်၏။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်(ထည့်၍ သမ္ဗန်)။ ကသ္မာ၊ ကား။ သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသောလဇ္ဇီရဟန်းတို့အား။ ဗျာကတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ကပ္ပိယခေတ္တံ၊ ကပ္ပိယခေတ်ကို။ အာရောစေန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈၆။ အကတဝိညတ္တိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န ဝိညတ္တိယာ၊ မတောင်းသဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထို အကတဝိညတ်ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကတာပိ၊ ပြုသော်လည်း။ အကတာ ဝိယ၊ မပြုသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကတဝိညတ္တိ၊ ပြုသော်လည်း မပြုသကဲ့သို့ဖြစ်သော ဝိညတ်သည်။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တေန၊ ထို ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုကုန်လော။" ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အကတဋ္ဌာနေ၊ မပြုသော အရာ၌။ ဝိညတ္တိ၊ တောင်းခြင်းသည်။ အကတဝိညတ္တိ၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ တိတ္ထိယဘူတာနံ၊ တိတ္ထိဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ တို့အား။ သဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပိတုစ္ဆာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပိတုဘဂိနီ၊ အဖနှမတည်း။ "ယာစိတုံ၊ ကောင်းခြင်းငှါ။ ဒုက္ခ" န္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ သစေ ပိ န ယာစန္တိ၊ အကယ်၍ မတောင်းကုန်အံ့။ သယံ ဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ "ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တေသံ၊ ထို မိဖစသည်တို့၏။ အတ္တော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကတွာ ဝါ၊ ပြု၍မူလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဝဇ္ဇကမ္မံ ဝါ၊ သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်ဖြစ်သော။ ကုလပရိဝတ္တော၊ အမျိုးတို့၏ အဆက်အနွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

တာဝ၊ လောက်။ ဘောသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” ဣစာတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗပဒေသူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟာမာတုယာ စူဠမာတုယာတိအာဒိနံ၊ တို့၏။

ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “သာမဏေရေဟိ ဝါ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိယေသိတွာ၊ ၍ (လိုက်)။ “အကတဝိညတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န၊ မဟုတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သစေ ပစ္စာသီသတိ၊ အကယ်၍ တောင့်တ၍ ပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကပ္ပိယဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုပ္ဖံ အာနေထာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ “ပုပ္ဖံ အကာသီ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ သည်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။”ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

“ပရိတ္တံ၊ ကို(ထည့်)။ဘဏထ၊ ရွတ်ပါကုန်လော။” ဝါ၊ ဟောပါကုန်လော။ဣတိ ဝုတ္တေ ပန၊ ဤသို့ ဆိုသော်ကား။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ နော စေ ဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ မသိကုန်အံ့။ ပါဒါ၊ ခြေတို့ကို။ န အပနေတဗ္ဗာ၊ မပယ်ရှားအပ်ကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝမင်္ဂလန္တိ၊ ၍။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂဏှန္တိ၊ မှတ်ယူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ န အပနေတဗ္ဗာ၊ကုန်။

(၁၆၉) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ စောရနာဂဿ၊ စောရနာဂ မည်သော ခိုးသူမင်းအား။ အာမဋ္ဌံ၊ သုံးသပ်သော ဆွမ်းကို။ ဒိန္နေ၊ သော်။ ကုဇ္ဈိဿတိ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့။ အနာမဋ္ဌံ၊ မသုံးဆောင်သေးသော ဆွမ်းဦးသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂုလန္တရေ၊ လက်ချောင်းအကြား၌။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်သော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပတ္တေ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ သော၊ ထို စောရနာဂခိုးသူမင်းသည်။ တေန၊ ထိုသို့ ပေးသဖြင့်။ တုဿိ၊ နှစ်သက်၏။ ဝရပေါတ္ထက စိတ္တတ္ထရဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍။ ကာတဗ္ဗတ္ထရဏ ဝိကတိ၊ ပြုအပ်သော အခင်းအထူးသည်။ ပိတုရာဇာ၊ ပိတုမင်းသည်။ ဝါ၊ ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းသည်။ ဒမိဠေဿ၊ ကျေးမင်းမှ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည်ဖြစ်၍။ ရောဟဏေ၊ ရောဟဏတိုင်း၌။ သောဠသ ဝဿာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် ပတ်လုံး။ ဝသိတွာ၊ ၍။ သတ္တာမစ္စပရိဝုတော[1]၊ ခုနစ်ယောက်သော အမတ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ “ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏှိမိ၊ ယူအံ့။”

၁။ မိတ္တာမစ္စပရိဝုတော (ဆဋ္ဌ)

ဣတိ-အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာဂန္တွာ-အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အပ္ပမတ္တကာယ၊ အနည်းငယ်သော အမှု၏။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အမစ္စံ၊ ကို။ ဃာတာပေသိ၊ သတ်စေ၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသော အမတ်တို့သည်။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ ပလာယန္တာ၊ ပြေးကုန်၍။ အရညေ၊ တော၌။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝိလုတ္တာ၊ လုယက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တမ္ဗုလကလ္လကဝိဟာရံ၊ တမ္ဗုလကလ္လက ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို တမ္ဗုလကလ္လကကျောင်း၌။ စာတုနိကာယိကတိဿတ္ထေရော၊ နိကာယ်လေးပါးကိုတတ်သော တိဿမထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တမ္ဗုလကလ္လကတိဿတ္ထေရဿ၊ တမ္ဗုလကလ္လကကျောင်း၌ နေသော တိဿမထေရ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ အဘယဂိရိဝိဟာရံ၊ အဘယဂိရိကျောင်းကို။ အကာသိ၊ ဆောက်၏။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသောအမတ်တို့သည်လည်း။ ဧကေက ဝိဟာရံ၊ တကျောင်းတကျောင်းစီကို။ ကာရာပေသုံ ကိရ၊ ဆောက်စေကုန်သတတ်။

၁၀၇။ စောရဿ၊ ၏။ သမီပံ၊ သို့။ ပေသေန္တော၊စေလွှတ်သောရဟန်းသည်။ ''ဝါဋ္ဌယက္ခဝိဟာရံ၊ သားရဲဘီလူးရှိသော ကျောင်းသို့။ ပေသေတိ၊ စေ၏။'' ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုနှင့်။ သဒိသော၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မရဏာဓိပ္ပါယတ္တာ၊ သေခြင်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ တဋ္ဌာကာဒီသု၊ တဘက်ဆည်ကန်စသည်တို့၌။ မစ္ဆာဒိဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ငါးစသည်ကို ဖမ်းစိမ့်သောငှါ။ ကေဝဋ္ဋံ၊ တံငါကို။ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညွှန်သဖြင့်။ ''တဋ္ဌာကတိရံ၊ တဘက်ဆည်ကန်အနားသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။'' ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏန္တဿ၊ စေသောရဟန်းအား။ ပါဏာတိပါတေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ''ဝါဋ္ဌယက္ခဝိဟာရံပါဟေသိ''တိ ဣမဿ၊အား။ သဒိသော၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ''မရဏာဓိပ္ပါယတ္တာ''တိ၊ ၍။ ဝစနဿာနုလောမတော၊ လျော်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ''ဧဝံ ဝါဋ္ဌယက္ခမ္ပိ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။

၁၀၈။ တံ ပဏ္ဍိတ္တံ သိန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ—သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ကေသွေသု၊ အချို့သောပါဌ်တို့၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတရေသူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါရာဇိက

H 677—55 [ပါသာဝဏ်]

ထုလ္လစ္စယဉ္စ၊ သို့လည်း။ အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ "ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သံဃဿ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ကုသလစိတ္တေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အနနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်မပြုသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော ပန၊ ရဟန်းအားကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။

၁၉၀။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အနုညာတံ၊ နည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ကုဋိရက္ခဏတ္ထံ၊ ကုဋိကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဋဂ္ဂိဒါနာဒိ၊ မီးကြိုပေးခြင်းအစရှိသည်ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ သော ကုဋိ နာမ၊ ဤကုဋိမည်သည်ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဘိက္ခုရက္ခဏတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသစ်ပင်ကို ဖြတ်ရာ၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညဿ၊ အား။ ယဒိ ဝဋ္ဋတိ၊ အကယ်၍ အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အစ္ဆိန္နစီဝရဿ၊ ခိုးသူလုယက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းအား။ နဂ္ဂဘာဝပ္ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ၊ နဂ္ဂအဖြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ ဘူတဂါမပါတဗျတာ၊ ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဇီဝိတရက္ခဏတ္ထဉ္စ၊ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်း။ သပ္ပဒဋ္ဌကာလေ စ၊ မြွေခဲသောအခါ၌လည်း။ အနုညာတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အပိ ဇီဝိတံ ပရိစ္စဇိတဗ္ဗံ၊ န စ ရုက္ခော ဝါ ဆိန္ဒိတဗ္ဗော" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ[၁]၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ နိဒဿနံ၊ ထို ဥဒါဟရဏ်သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ အဋ္ဌကထာစရိယော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဧတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ အရိယပုဂ္ဂလေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နဂ္ဂိယံ၊ အချည်းစည်း။ သယိတွာ[၂]၊ အိပ်၍။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိရယူပဂါ၊ ငရဲသို့လားကုန်သည်။ (၁၇၀)ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သပ္ပါ စ၊ မြွေတို့သည်လည်း။ ဍံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ တေသံ၊ ထိုမြွေတို့၏။ ပါပဝိမောစနတ္ထံ၊ အကုသိုလ်မှ လွတ်စိမ့်သောငှါ။ ဘူတဂါမပါတဗျတာ၊

၁။ န ဝတ္တဗ္ဗံ သိယာ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဿိတွာ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ ဒါနပတီနံ၊ အလှူရှင်တို့၏။ စိတ္တရက္ခဏတ္ထံ၊ စိတ်ကို စောင့်ခြင်းငှါ။ ပဋ္ဋဂ္ဂိဒါနာဒိ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပုညန္တရာယော၊ ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သံဃဿ စ၊ ၏လည်း။ လာဘန္တရာယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဝဓကဿ ပန၊ သတ်တတ်သော သူအားကား။ စိတ္တဟိတကရဏံ၊ စိတ်ဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ ပန အဝိတက္ကမဋ္ဌ၊ ထိုသို့ မလွန်ကျူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇီဝိတပရိစ္စဇနဋ္ဌ၊ အသက်ကို စွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဿိတွာ၊ မြင်ရသောကြောင့်။ "ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အဟော၊ ဩော်-အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။" ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍။ ပသာဒမေဝ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုသာလျှင်။ လဘေယျုံ၊ ရကုန်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အညတရဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ အသဒ္ဓမ္မပသိဒ္ဓိ၊ မသူတော်တို့၏ တရား၏ ထင်ရှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ဇီဝိတတ္ထာယ၊ အသက်ရှည်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ရုက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တဿ၊ ဖြတ်သောရဟန်းအား။ အတ္တသိနေဟဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆိန္ဒနတော၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ အကုသလတ္တာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အညတရဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအားကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ ရုက္ခေသု၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဩတ္ထတေသု၊ ဖိမိကုန်သည်ရှိသော်။ ဩပါတေ ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌မူလည်း။ ပတိတေသု၊ ကျကုန်သည်ရှိသော်။ အသြေန၊ သည်။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ရုက္ခဆေဒနာဒိ၊ သစ်ပင်ကို ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရပရိတ္တာဏာဓိပ္ပါယတော၊ သူတပါးတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရက္ခဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်း။ တံ၊ ယံ ပရိတ္တံကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "သမန္တာ ဘူမိတစ္ဆနန္တိ" အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၉၁။ တိဟိ မာရိတေ ပန ဝိသင်္ကေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တီသု၊ သုံးကြိမ် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့တွင်။ ဧကေန၊ တကြိမ်ဖြင့်။ မာရိတေပိ၊ သတ်ရာ၌သည်း။

၁။ ...ဟောတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အည...ယာ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ... (မ...) ၄။ ရ...(ယူ...)

ခေတ္တမေဝ၊ ခေတ္တသို့သာလျှင်။ ဩတိဏ္ဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ တယောပိ၊ သုံးကြိမ်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ကိုလည်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ စေ မာရေန္တိ၊အကယ်၍ သတ်ကုန်အံ့။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။"ပရိစ္ဆေဒဗ္ဘန္တရေ ဝါ အဝိသင်္ကေတ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ပရိစ္ဆေဒါ။ပ။ဟောတီ"တိ၊ ၍။ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ ဗလံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တတိယော။ သည်။ စေ မာရေတိ၊ အံ့။ အာပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။"ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ မာရေန္တု၊ သတ်လေကုန်လော။"ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဧကေန ဝါ၊ တယောက်သည်လည်းကောင်း။ ဒွီဟိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မာရိတေ၊သတ်သည်ရှိသော်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။"ဒွိန္နံ ပဟာရာနံ၊ နှစ်ကြိမ်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့၏။ မရဏေ၊ သတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဟတာပိတာ နာမ[၁]၊ သတ်အပ်သည်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မရဏေ၊ သည်(လိုက်)။အသတိ၊ သော်။ ဧကော ဧဝ၊ တယောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။ ။

၄—စတုတ္ထပါရာဇိက

ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယဘိက္ခုဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၁၉၃။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထပါရာဇိက၌။ ဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သာ နဒီ၊ ထိုမြစ်သည်။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝဂ္ဂု စ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဒယတိ စ၊ ဝမ်းလည်းမြောက်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ ဝဂ္ဂုမုဒါ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမည်၏။ "ဝဂ္ဂုမဒါ"တိပိ၊ ဝဂ္ဂုမဒါဟုလည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ တဿ၊ထိုဝဂ္ဂုမဒါဟူသောပုဒ်၏။ သာ နဒီ၊ ထိုမြစ်သည်။ ပသန္နသုဒ္ဓတရင်္ဂသမိဒ္ဓတ္တာ၊ ကြည်လင်စင်ကြယ်သော လှိုင်းတံပိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဝဂ္ဂု စ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခုမာ စ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇိဝိတဝဂ္ဂုတ္ထနိတာ စ၊အသက်ကိုရှည်

၁။ မာရိကာ နာမ (ဆဋ္ဌ),

ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း ရှိသောအဖြစ်သည်လည်း။ ဇီဝိတတ္တံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။နိလုပ္ပလန္တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ မဒသာတိ စ၊ မဒသဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ဆဏဒိဝသေသု၊ ပွဲသဘင် နေ့တို့၌။ ဗဟုခဇ္ဇဘောဇ္ဇပါနာဒိသမိဒ္ဓါ၊ များစွာသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်အဖျော် အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိရုတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝဂ္ဂုပရိသုဒ္ဓါတိ၊ ဝဂ္ဂု ပရိသုဒ္ဓါဟူ၍။ လောကေန၊ သည်။သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ ဘဝတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဘာသိတော၊ ဆိုလတ္တံ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ပါဌသေသော၊ ဤပါဌ်ကြွင်းထည့်ခြင်းကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

(၁၇၁) ၁၉၄—၅။ ဝဏ္ဏဝါ ဝဏ္ဏဝန္တော ဝဏ္ဏဝန္တာနီတိပိ၊ရှိ၍လည်း။ ဗဟုဝစနေန၊ ဖြင့်။ သိဇ္ဈတိ ကိရ၊ ပြီးသတတ်။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ဦနတ္တံ ဝါ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပူရတ္တံ ဝါ၊ ပြည့်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။"အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသဿ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မနိန္ဒြေ၏။ အဘိနိဝိဋ္ဌောကာသော၊ နှလုံးသွင်းရာအရပ်သည်။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုတည်း။ စတုဣရိယာပထစက္ကံ၊ လေးပါးသောဣရိယာပထစက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါကတိန္ဒြိယော[1]၊ ပကတိဖြစ်သော ဣန္ဒြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပါကတိန္ဒြိယေတိ အသံဝုတိန္ဒြိယေ-ဟု ဋီကာပါဌ် အချို့ရှိ၏)။အတ္တနော ဒဟဏီတိ ဌ္ဌော၊ ၌။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒဟတိ၊ ထား၏။ ဝါ၊ သိစေ၏။အတ္တနာ၊မိမိသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ သိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ကြား၏။ ဝါ၊ သိစေ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော ၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲသည်။ သန္တိ[2]၊ မည်၏။ ဝါ၊ သန္တတိ၊ ဖြစ်စဉ်သည်။ဝတ္တမာနံ၊ ဝတ္တမာန်တည်း။ ဂေါတြဘုနောတိ ဌ္ဌော၌။ဂေါတ္တမတ္တံ၊ ရဟန်းတို့၏အနွယ်မျှကို။အနုဘဝတ္တာ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ နာမမတ္တကမေဝ၊ ဂေါတြဘု-ဟူသောအမည်မျှသာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

၁။ စတုက္ကရိယ [illegible] ပါကတိန္ဒြိယေ (ဆ၀)၊ ၂။ သန္တိ ([illegible])

သဝိဘင်္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၉၇။ ပဒဘာဇနေ၊ ပဒဘာဇနီ၌။ "တိဿော ဝိဇ္ဇာ"တိ၊ ၍။ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အရူပါဝစရဇ္ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထေဝ၊ထို တိဿော ဝိဇ္ဇာ—၏ သံဝဏ္ဏနာတဗ္ဗဖြစ်သော ဉာဏဒဿနံ-ဟူသောပုဒ်၌လျှင်။ "ယံ ဉာဏံ,တံ ဒဿနံ၊ ယံ ဒဿနံ,တံ ဉာဏ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဒဿနပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။"ဝိဇ္ဇာသီသေန၊ ဝိဇ္ဇာကိုအဦးပြုသဖြင့်။ ပဒဘာဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ခုရံ ကတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုရိမံ၊ ရှေ့သွားကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဓိကတံ၊ ရသလော။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

၁၉၉။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကရာဂါဒီနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရာဂအစရှိသည်တို့၏။ ကာရဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ ရာဂါဒယောဝ၊ တို့သည်လျှင်။ နိမိတ္တံ နာမ၊ နိမိတ်မည်၏။ တိဿန္နံ ဝိဇ္ဇာနံ၊ တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တပါးပါးသောဝိဇ္ဇာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ "ဝိဇ္ဇာနံ လာဘိမှိ" တိ၊ ၍။ ဘဏတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘဏတိ၊ အံ့။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနမေဝ[၁]၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံခဏတ္တာ၊ ထိုသို့ ကိလေသာကို ပယ်သောခဏမျှဖြစ်သောကြောင့်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပ္ပဝတ္တိ၊ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပ္ပဝတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊မဖြစ်သည်ကား။န၊ မဟုတ်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မဂ္ဂကိစ္စဒီပနတော၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့်ပြီးသည်ကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ မဂ်ကိစ္စကိုပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "မဂ္ဂေန ဝိနာ နတ္ထိ"တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စိတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊၏။ဝိဂတနီဝရဏတာ၊ ကင်းသော နီဝရဏရှိသည်၏အဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ယာဝဥ္စ၊ အကြင် ရွှေလောက်လျှင်။ ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ အနာဂတာ၊ မရောက်ကုန်။ တာဝ၊

၁။ ကိလေသနပဟာနမေဝ (ဆဋ္ဌ)

လောက်။ ဝိပဿနာဉာဏဿ လာဘိမှိတိ၊ ၍။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ သောပိ စ၊ ထိုကြားသောရဟန်းသည်လည်း။ တထာ၊ထို လောကုတ္တရာ ဟူသောအမည်ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊သိအံ့။ ပါရာဇိကမေဝ၊လျှင်တည်း။လောကုတ္တရဿာပိ၊၏လည်း။ တံနာမတ္တာ၊ ထိုဝိဿနာဉာဏ်ဟူသောအမည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ-ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ "အဝိသေသေနာပိ၊ သာမညအားဖြင့်လည်း။ဝဒတော၊ဆိုသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။လောကုတ္တရံ၊ ကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဝိဇ္ဇာနံ လာဘိမှိတိ၊ ၍။ ဘဏန္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဆိုသောအရာ၌။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏။ သမ္ဘဝေပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ တာသံ၊ ထိုဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစသည်တို့ကို။ အနဓိပ္ပေတတ္တာ၊ မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ၌လည်း။ အညံ၊ တပါးကို။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ အာရောစေတုကာမော၊ ကြားလိုသော ရဟန်းသည်။ လောကိယေန၊ လောကီဉာဏ်နှင့်။ သမိယံ၊ ရောသော။ အတ္ထုပဋိသမ္ဘိဒံ၊ ကို။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ရထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အပရေဟိ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"တံ ဝစနံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာနိဒဿနံ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသော ဥဒါဟရဏ်သည်။ ဣဓ၊ ဤပါရာဇိကဉတ္တရိမနုဿဓမ္မအရာ၌။ အနိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်မထိုက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သာသနေ၊ ၌။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ တို့၏။ ဝိဇ္ဇာဝိဓာနာဘာဝါ၊ ဉာဏဝိဇ္ဇာအစီအရင်၌ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိဘတ္တခေတ္တပဒေ၊ ၌။ တေသံ၊ ထိုဝတ္ထုဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏။ ပရိယာယဝစနာနံ ဝါ၊ ပရိယာယ်ဖြစ်သောသဒ္ဒါ တို့ကိုမူလည်း။ အနာမဋ္ဌတ္တာ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အညံ၊ တပါးကို။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ "ပဋိသမ္ဘိဒါနံ လာဘိမှိတိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ (၁၇၂) ပရိယာယေန၊ ဖြ[illegible]။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။"

ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဝီမံသိတွာ ဂဟေတဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ဤ အဋ္ဌကထာစကားကို။ "ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိ" တိ အာဒိဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသန္ဒနတော၊ နှီးနှောခြင်းကြောင့်။ ပရိယာယဝစနတ္တာ၊ ပရိယာယ်သဒ္ဒါ ဖြစ်သောကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ အာပတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "နိရောဓသမာပတ္တိံ သမာပဇ္ဇာမိပိ ဝါ လာဘိမှာဟံ တဿာတိ ဝါ ဝဒ တောပိ" တိ ဝုတ္တဝစနမ္ပိ၊ ဝဒတောပိ-ဟူ၍ ဆိုအပ်သော စကားသည် လည်း ကောင်း။ "သစေ ပနသောဝံ ဟောတိ" တိအာဒိဝစနမ္ပိ၊ ဟောတိ-အစရှိသော စကားသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကမေဝ၊ တူကြသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ သောပိ၊ ထိုကျောင်း ရှင်ရဟန်းသည်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ အာရော စေတုမေဝ၊ ကြားခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုစကား၏ (ထည့်)။ "ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိတိအာဒီသု၊ တို့၌။ အဟံ-ဝစနာ ဘာဝေါ၊ အဟံ-သဒ္ဒါ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယာယော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣမ ပန၊ ဤနောက်ဝါရ၌ကား။ 'လာဘိမှာဟံ တဿာ' တိ ၊၍။ အတ္တာနံ၊ ကို။နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ပါရာဇိကံ၊ သို့။အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ငါ်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "မဟာပစ္စရိယာဒိဝစနံ၊မဟာပစ္စရိတ်အစရှိသည်၌ ဆိုသောစကားသည်။ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တခုသည်မျှလည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည် (ထည့်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။" ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ ဖလသစ္ဆိကိရိယာ-ပဒတော၊ ပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဌော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဖလ သစ္ဆိကိရိယာယပိ၊ ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုရာ၌လည်း၊၊ ဧကေကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဧကေကဖလဝသေန၊ တခုတခုသော ဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ရာဂဿ ပဟာနန္တိအာဒိတ္တိကေ၊ ရာဂဿ ပဟာနံ-အစရှိသောတိက်၌။ ကိ လေသပ္ပဟာနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထို ရာဂပဟာနသည် ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ တတိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ရာဂဒေါသာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ မောဟဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ရာဂေါ မေ ပဟီနော" တိအာ ဒီနိ၊ တို့ကို။ ဝဒတောပိ၊ အားလည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ရာဂေါ စိတ္တံ

ဝိနီဝရဏန္တိအာဒိတ္တိကော၊ ၌။ လောကုတ္တရမေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ''ရာဂါ မေ စိတ္တံ ဝိနီဝရဏာ''န္တိအာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဝဒတောပိ၊ အားလည်း။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ အကုပ္ပဓမ္မတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥတ္တရဝိဟာရဝါသိနော၊ ဥတ္တရဝိဟာရ၌ နေကုန်သော။ ကေစိ၊ ဆရာတို့သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည် (ထည့်)။ န ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဣတိ ဇာနာမိ ဣတိ ပဿာမီတိ၊ ၍။ ဝတ္တမာနဝစနေနေဝ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ဖြင့်သာလျှင်။ မာတိကာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝတ္တမာနဝစနေန၊ ဖြင့်။ မာတိကာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယဒိ န ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဒဘာဇနေ၌။ ''သမာပဇ္ဇိံ သမာပန္နော-တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတီတတ္တဘာဝေ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌။ သောတာပန္နော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။''ဣတိ ဝဒတော ပိ၊ ဤသို့ဆိုသော ရဟန်းအားလည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သည် (ထည့်)။ ဟောတု၊ စေ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဝဒတောပိ၊ အားလည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အညထာ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောမှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္တသမ္ဘဝတော၊ အနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ကထံ၊ သို့။ ဘဝတိ၊ နည်း။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တမာနတာ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်၏အဖြစ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတီတတ္တဘာဝံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အတီတတ္တဘာဝေါ၊ ကို။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ''ထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၀၀။ ''သစေ ပိ န ဟောတိ၊ ပါရာဇိကမေဝါ''တိ ဣဒံ၊ ကို။ အင္ဂါနုပရိကပ္ပဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ''ဣတိ ဝါစာ တိဝင်္ဂိကာ''တိ၊ ၍။ ဂါထာယံ၊ ၌။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ နတ္ထေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ ဂါထာပါဌ်၌။ ပုရိမေ၊ ရှေ့အဖို့သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝါ၊ ပုရိမေ၊ ရှေ့အင်္ဂါသည်။ သတိ၊ သော်။ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်အဖို့၏။ ဝါ၊ နောက်အင်္ဂါ၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိသောကြောင့်။ သမာပဇ္ဇိံ သမာပန္နောတိ ဣမေသံ၊ ဤပုဒ်တို့၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ကာလဝိသေသော၊ ကာလအထူးသည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ဝစနဝိသေသော၊ ဝေဝုစ်အထူးသည်။ အတ္ထိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။

၂၀၇။ ဥက္ကဋ္ဌိတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥတ္တာသိတော၊ လန့်စေအပ်သည်။ ခိဋ္ဌ၊ ခိဋ္ဌ-သဒ္ဒါသည်။ ဥတြာသနေ၊ လန့်စေခြင်းအနက်၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

သုဒ္ဓိကဝါရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝတ္ထုကာမဝါရကထာဝဏ္ဏနာ

(၁၇၃) ဝိညတ္တိပထေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဇာနနဋ္ဌာနေ၊ သိသင့်သောအရာ ၌။ ဝါ၊ သိလောက်သောအရပ်၌။ ဌိတဿ၊ အား။ တေန၊ ထို ဝိညတ္တိပထေ ဌိတဿ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ “ဝိညတ္တိပထံ၊ သိကောင်းသော အရပ်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော သောတဓာတ်ဖြင့်။ သုတွာ၊ ၍။ ဇာနာတိ၊ အံ့။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဈာနံ ကိရ သမာပဇ္ဇိန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သော၊ ထို ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သေ ဧသော ဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏာဒိပနာဓိပ္ပါယေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြလိုသဖြင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသတည်းဟု။ ဝဒတီ’’တိ၊ ဆို၏ဟူ၍။ စေ ဇာနာတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း အရာဖြင့်။ စေ ဇာနာတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကစ္ဆာယာ၊ ပါရာဇိက အရိပ်သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ဝတ္ထုကာမဝါရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။ ။

အနာပတ္တိဘေဒကထာဝဏ္ဏနာ

အနုလ္လပနာဓိပ္ပါယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥလ္လပနာဓိပ္ပါယော၊ ပြောခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကံ၊ ထို စကားသည်။ ပရတော၊ နောက် ၌။ နာဝုသော သက္ကာ ပုထုဇ္ဇနေန အဓိဝါသေတုန္တိ ဝတ္ထုနာ၊ အဓိဝါသေ တုံ-ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်။ သံသန္ဒိတွာ၊ နှီးနှော၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။’’ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဒဘာဇနီယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၂၂၅-၆-၇။ ဒုက္ကရအာဂါရအာဝေဋ္ဌကာမအဘိရတိဝတ္ထူသု၊ ဒုက္ကရဝတ္ထု, အာဂါရဝတ္ထု, အာဝေဋ္ဌကာမဝတ္ထု, အဘိရတိဝတ္ထုတို့၌။ "ဥလ္လပနာဓိပ္ပါယော၊ ပြောပြခြင်း၌ အလိုရှိသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ တည်း။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာရဏံ ပန၊ အကြောင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ မမြင်နိုင်ရာ။ ဝါ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊ သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယာနေန ဝါ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ ဂစ္ဆန္တော ပိ ပါရာဇိကံ နာပဇ္ဇတီတိ ဝစနံ၊ နာပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားသည်။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနဝသေနေဝ၊ သွားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ ကတိကာယ၊ ကို။ ကတာယ၊ ပြုရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ ဂစ္ဆန္တောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဇဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ ဂဏှန္တော ဝိယ၊ ကိုင်သကဲ့သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားကြသော်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေထ၊ ထကြကုန်။ ဧထ၊ လာကြကုန်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဟဂမနေ၊ အတူတကွ သွားကြရာ၌။ (သမာဂမနေ-ရှိမူ အညီအညွတ် တပြိုင်နက်သွားကြရာ၌-ပေး) ပုဗ္ဗာပရာ၊ ရှေ့နောက်။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သော်လည်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝသန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တထာ၊ ထို ဥပါသကာဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝသန္တော၊ နေသည်ကို။ ဥပါသကေန၊ သည်။ စေ ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ ထင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝါ၊ မြင်အံ့။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ရတ္တိံ၊ ၌။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသောရဟန်းသည်။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့ မရောက်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နာနာဝေရဇ္ဇကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နာနာဇနပဒဝါသိနော၊ အများထူးသော ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဃလာဘောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယကာလုပ္ပို၊ သတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အတ္တနော၊ အား။ ပါပုဏန ကောဋ္ဌာသော၊ ရောက်သော အစုတည်း။

၂၂၈။ ဣမာတိ၊ ကား။ "ကော နု ခေါ"တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပဉ္စာကမ္မေ၊ ပြဿနာအများ၌။ မမ္မာတု၊ မမ္မာတု်ဟူသော၊ သမ္ဗန္ဓပဒညာဏ်၊ သမ္ဗန္ဓတည်း(ဟ်)တည်း။

(၁၇၄) ၂၃၂။ န ဥပ္ပဋိပါဋိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သီဟောက္ကန္တဝသေန၊ သီဟောက္ကန္တတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ န အနုံဃရိ၊ မအောက်မေ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တရ ဘာဝဘူတာ၊ အခြားမရှိသော ဘာဝဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ကောဝ ဇာတိ၊ တခုသောဘာဝတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

နိဂမနဝဏ္ဏနာ

၂၃၃။ စတုဝီသတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တဃာတကာ၊ တို့သည်။ တတိယပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုနိဒူသကော၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းလည်းကောင်း။ လမ္ဗီအာဒယော၊ လမ္ဗီအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော စ၊ လေးပါးသော ပါရာဇိက တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဌမပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပန္နာ ဧဝ၊ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ စတုဝီသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ စတုဝီသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ ကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်ကုန်။အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိပ္ပါယာဇာနနတော၊ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ မာတုဃာတကာဒယော၊ မာတုဃာတက အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော လေးယောက်သော သူတို့ကို။ ဣမ၊ ဤ ပါရာဇိကအရာ၌။ အနုပသမ္ပန္နာ ဧဝ၊ အနုပသမ္ပန္နတို့ဟူ၍လျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။ လမ္ဗီအာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့ကို။ ပဌမပါရာဇိကေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ သင်္ဂဟိတာ၊ အကယ်၍ကား သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကေန ပရိယာယေန၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ အချင်းချင်း အလိုတူသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော တခုသောအကြောင်းဖြင့်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အပ္ပဋိသေဝိနော၊ မမှီဝဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ[၁]၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ "ကေကမ္ပိ ကေုဒ္ဒေသော သမသိက္ခတာ" တိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တသံဝါသဿ၊ ဟောတော်မူသော သံဝါသ၏။ အဘဗ္ဗတာမတ္တံ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်မျှကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ယထာ ပုရေ

၁။ ပဋိသေဝိနော န ဟောန္တိ (ဆဋ္ဌ)

တထာ ပဇ္ဈာ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြား အားဖြင့်။ အတ္တေ၊ ကို။ ဂဃ္ယမာနေ၊သော်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။သမညာဃ၊ သမုတ်သဖြင့်။ ပဋိညာဃ၊ ဝန်ခံသဖြင့်။ ဘိက္ခုဘာဝေ ပါပိ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

စတုတ္ထပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးပြီ။

၂-သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ

၁-သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၁၇၅) ၂၃၅။ ''သြပက္ကမန္တာန''န္တိ[၁]၊ ၍။ ပါဌေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမ သံဃာဒိသေသသိက္ခာပုဒ်၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ ''ယော ပန ဘိက္ခု''တိ၊ ၍။ ကာရကော၊ ကတ္တုကာရကကို။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြတော်မမူလေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ အဘိနိဒ္ဒေသေန၊ အလွန်ကို ညွှန်ပြသဖြင့်။ ဣမဿ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၏။ သာပေက္ခာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ငဲ့ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ကာရကော၊ ကို။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြတော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ သာပေက္ခာဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကဏ္ဍူဝနာဒိအဓိပ္ပါယစေတနာဝသေန၊ ယားနာကိုဖျောက်လိုခြင်းတည်းဟူသောစေတနာအစွမ်းအားဖြင့်။ စေတေန္တဿ စ၊ စေ့ဆော်သော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍူဝနာဒိဥပက္ကမေန၊ ကဏ္ဍူဝနအစရှိသည်တို့၌ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဥပက္ကမန္တဿ စ၊ လုံ့လပြုသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ မေထုနရာဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥရုအာဒီသု၊ ပေါင်အစရှိကုန်သော။ ဒုက္ကဋဝတ္ထူသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဝဏာဒီသု၊ ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထူသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဥပက္ကမန္တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယာ၊ သုက်လွှတ်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ သံဃာဒိသေသော၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မောစနဿာဒသဟိတာဓိပ္ပါယာပေက္ခာဝ၊ လွှတ်ခြင်း၌ သာယာခြင်းဟုဆိုအပ်သော အလိုကိုငဲ့သည်ဖြစ်၍လျှင်။ ဥပက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုတ်လွှတ်ခြင်းကြောင့်[၂]။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ အညထာ၊ မောစနဿာဒကို မငဲ့သည်ရှိသော်။ န သံဃာဒိသေသော၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ''အနာပတ္တိ န မောစနာဓိပ္ပါယဿာ''တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထဒဿနတ္ထံ၊ ထိုသို့သောအပေက္ခာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ကာရကော၊ ကို။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြတော်မမူ။ အညထာ၊ သာပေက္ခဿာဒကို ပြသည်မှတပါးသော အပြား

၁။ သြက္ကမန္တာနန္တိ (ဆဋ္ဌ)
၂။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ-နောင် ဟေတွတ္ထ တတိယာဝိဘတ်ကျေသည်။

အားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ "ယော ပန ဘိက္ခု သဉ္စေတနိကံ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိံ အာပဇ္ဇေယျာ" တိ၊ ၍။ ကာရကော၊ တို့ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ ပြအပ်သည်ရှိသော်။ "စေတေတိ န ဥပက္ကမတိ မုစ္စတိ၊ အနာပတ္တိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာဝစနဝိရောဓော၊ ဟောတော်မူအပ်သောပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ "သဉ္စေတနိကာယ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယာ အညတြ သုပိနန္တာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဘုမ္မေ၊ သတ္တမီဝိဘတ်ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေပိ၊ ညွှန်ပြအပ်သော်လည်း။ သော ဝိရောဓော၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးသောပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုဘယဝစနက္ကမံ၊ ထို နှစ်စုံသော ကတ္တုကာရက သတ္တမီဝိဘတ်နှင့် ညွှန်ပြခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဒါအစဉ်ကို။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ "သဉ္စေတနိကာ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အညတြ သုပိနန္တာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သဉ္စေတနိက သုက္ကဝိဿဋ္ဌိပုဒ်၌။ နိမိတ္တတ္ထေ၊ နိမိတ်အနက်၌။ ဘုမ္မဝစနာဘာဝတော၊ သတ္တမီဝိဘတ်သက်ရာ မရှိသောကြောင့်။ ဟေတုတ္ထနိယမော၊ ဟိတ်အနက်ကို မှတ်ခြင်းကို။ န ကတော၊ မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထို ဟေတုတ္ထနိယမကို။ အကတေ၊ မပြုသည်ရှိသော်။ သုပိနန္တာ၊ အိပ်မက်၌ သုက်လွှတ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ သဉ္စေတနိကာ၊ စေတနာ ရှိသော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုက်လွှတ်ခြင်းသည်။ ဥပက္ကမေ၊ လုံ့လသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သံဃာဒိသေသော၊ သင်္ဃာဒိသေသ်ဖြစ်၏။ ဥပက္ကမေ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒီပိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၃၆—၇။ သဉ္စေတနိကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမဝိဂ္ဂဟေန၊ သံဝိဇ္ဇတိ စေတနာ အဿာတိ သံစေတနာ–ဟူသော ပထမဝိဂ္ဂြိုဟ်ဖြင့်။ ဥပသဂ္ဂဿ၊ သ–ဟူသော ဥပသာရပုဒ်၏။ သာတ္ထကတာ၊ အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏။ ဒုတိယေန၊ သဉ္စေတနာ ဝါ အဿာတိ သဉ္စေတနိကာ- ဟူသော ဒုတိယဝိဂ္ဂြိုဟ်ဖြင့်။ ဣကပစ္စယဿ၊ ဣက–ပစ္စည်း၏။ သာတ္ထကတာ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊ ၏။

[ဣကပစ္စယဿ စ အတ္ထဝန္တတံ ဒဿေတုံ သဉ္စေတနာ ဝါတိ အာဒိ ဒုတိယဝိကပ္ပေါ ဝုတ္တော-ဟူသော ဝိမတိဋီကာ (၂၅၂) ကို ထောက်၍ ဣကပစ္စည်း အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ် ဟူသောအနက်ဟောကို မှတ်ရာ၏။]

ဝါတပိတ္တသေမှရုဟိရာဒိအာသယဘေဒတော၊ လေ, သည်းခြေ, သလိပ်, သွေးအစရှိသော တည်ရာအထူးဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဓာတူတိ ဧတ္ထ၊

၌။ “ပထဝိခါတုအာဒယော၊ ပထဝီခါတ်အစရှိကုန်သော။ စတုဿော၊ လေးပါးကုန်သော ခါတ်တို့တည်း။ ဝါ၊ စက္ခုခါတုအာဒယော၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော ခါတ်တို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊၏။ ဝတ္ထိသီသန္တိ ဧတ္ထ၌။ ဝတ္ထိပုဋဿ၊ စည်ပေါင်းအိမ်အဖု၏။ သီသံ၊ အရင်း။ “အင်္ဂဇာတဿ၊ ၏။ မူလံ၊ အရင်းကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ အဂ္ဂသီသံ၊ အဖျားအစွန်းကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ အပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထေဝါတိ ဣမိနာ၊ဖြင့်။ “နိမိတ္တေ ဥပက္ကမတော”တိအာဒိံ၊ ရှိသည်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ တတော မုစ္စိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သကလကာယတော၊ မှ။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ ပန ဌာနာ၊ ထိုထိုသက်၏ တည်ရာမှ။ စုတမတ္တေ၊ ရွေ့ပြောင်းကာမျှ၌။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊၏။ “ဒကသောတံ ဩတိဏ္ဏမတ္တေ” တိ ဣမိနာ၊ စကားနှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုသို့ မညီဟု ဆိုရာသောကြောင့်။ဒကသောတောရောဟဏဥ္စေတ္ထာတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပါဌ်၏။ အတ္ထော၊ ကား။ နိမိတ္တေ၊ ၌။ ဥပက္ကမံ၊ လုံ့လကို။ ကတွာ၊ ၍။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ စာဝေတွာ၊ ရွေ့စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိပ္ပဋိသာရဝသေန၊ နှလုံးမသာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒကသောတောရောဟဏံ၊ ကျင်ငယ်ချောင်းသို့ သက်သည်ကို။ နိဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ အဓိဝါသေမိ၊ တံ့စေအံ့။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထို ကျင်ငယ်ချောင်းမှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမန္တေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ အဓိဝါသေတုံ၊ ရပ်တန့်စေခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မတတ်ကောင်းသော်လည်း။ အဓိဝါသနာဓိပ္ပါယေန၊ ရပ်တန့်စေလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေတွာ၊ စေ၍။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ (၁၇၆) ဒကသောတတော၊ ကျင်ငယ်ချောင်းမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ နိဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။“အနိက္ခန္တေ ဝါ”တိ၊ ဤ။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မာ ဌာနာ[၁]၊ ထိုသို့တည်ရာမှ။ စုတံ၊ ရွေ့သော သုက်သည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဒကသောတံ၊ ကျင်ငယ်ချောင်းသို့။ ဩတရတိ၊ ၏။ ဣတိ အဋ္ဌကထာဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဂဏ္ဌိပဒါဓိပ္ပါယေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ တတော မုစ္စိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သကဋ္ဌာနတော၊ မိမိတို့၏ တည်ရာမှ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သကလသရီရတော၊ မှ။ နိက္ခန္တမေဝ၊

၁။ ကသ္မာ ဌာနာ-ဟု ဆင္ခမှုရှိရကား ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ-စသည်ဖြင့် သမ္ဗန်ရမည်။

ထွက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ သကလသရီရတော ဟိ
ဗဟိ နိက္ခန္တမေဝ-ဟူသောစကားနှင့်။ "ဗဟိ နိက္ခန္တေ ဝါ အနိက္ခန္တေ ဝါ"တိ
ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။
တမှာ တမှာ သရီရပဒေသာ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်အရပ်မှ။ စုတံ၊ ရွေ့သော
သုက်သည်။ အဝသံ၊ မချွတ်။ ဒကသောတံ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ သက်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဒကသောတံ ဩတိဏ္ဏမတ္တေ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဣမိနာ စ၊ ဤ ဒကသောတံ-ဟူသောပါဠိဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိယာ၊ သင့်
သော အာပတ်၏။ ပါကဋကာလံ၊ ထင်သောကာလကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။
ကိံ-ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
မောစနဿာဒေန၊ လွှတ်ခြင်း၌ သာယာသဖြင့်။ နိမိတ္တေ၊ ၌။ ဥပက္ကမတော၊
လုံ့လပြုသောရဟန်း၏။ သုက္ကံ၊ သုက်သည်။ ဗဟုတရမ္ပိ၊ အများလည်း။
သရီရပဒေသာ၊ ကိုယ်အရပ်မှ။ စုတံ၊ ရွေ့ပြောင်းသည်ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ တတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သောအရပ်၌။ လဂ္ဂါဝသေသံ၊ ငြိကပ်သော အကြွင်းရှိသော။ ယတ္တကံ၊
အကြင်မျှလောက်သော သုက်ကို။ ကော၊ သော။ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာ၊ ယင်ငယ်သည်။
ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ တတ္တကေ၊ ထိုမျှလောက်သော သုက်သည်။ ဒကသော
တံ၊ ကျင်ငယ်ချောင်းသို့။ ဩတိဏ္ဏမတ္တေ၊ သက်ကာမျှတည်း၌။ သံဃာဒိသေသာ
ပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ၌။ "ဒကသောတံ အနောတိဏ္ဏေပိ သံဃာဒိသေ
သော"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္တကဿ၊ ထိုမျှသော သုက်၏။ ဗဟိ၊
အပသို့။ နိက္ခမနံ၊ ကို။ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်မူ၍။ "စေတေတိ ဥပက္ကမတိ
န မုစ္စတိ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စ
ယန္တိ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်။ ဒေသေန္တောပိ၊ ဒေသနာကြားသော်လည်း။ န
မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ပဿာဝမ္ပိ၊ ကျင်ငယ်၌။ (ပဿာဝမ္ပိ-ဟု ဒုတိယန္တနှင့်လည်း
ဋီကာပါဠ်ရှိ၏)။ ဝဏ္ဏတံ၊ သုက်အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿိတွာ၊ ရှု၍။
ဝတ္ထိကောသဂတဿ၊ စည်ပေါင်းအိမ်၌ တည်သောသုက်၏။ ပိစ္ဆိလတာယ
ဝါ၊ ကျေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်မူလည်း။ ဥ.တွာ၊ ၍။ သံဃာဒိသေသတော၊ မှ။
ဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော[၁]၊ ၏။ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိကို ဆုံးဖြတ်သော
အရာတို့တွင်။ ဝါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ သုက္ကဋ္ဌာနကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ တတိယတ္ထေရဝါ
ဒေ၊ ၌။ ယုတ္တိ၊ တည်း။ သဗ္ဗာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဧဝ တယော
ထေရာ၊ ဤသုံးဦးသော မထေရ်တို့သည်သာလျှင်တည်း။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမထေရ်

၁၊ ဝုဋ္ဌာကမ္မံ (ဆဋ္ဌ)

တို့၏လည်း။ ဒကသောတောရောဟဏံ၊ ကျင်ငယ်ချောင်းသို့ သက်ခြင်း။ နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်၌။ ဥပက္ကမနံ၊ လုံ့လပြုခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော[၁]၊ သော။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သုက္ကဋ္ဌာန သုက္ကဝိဿဋ္ဌိကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ သာရာရဏော၊ ဆက်ဆံသော အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ သတတ်။

ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဌာနာ၊ မှ။ စုတံ၊ ရွေ့သောသုက်သည်။ အဝဿံ၊မချွတ်၊ ဒကသောတံ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ–ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဌာနာစာဝနမတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒကသောတံ၊ သို့။ ဩတိဏ္ဏေဝ၊ ၌လျှင်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သုက္ကဿ၊ ၏။ သကလံ သရီရံ၊ သည်။ ဌာနံ၊ တည်း။အနောတိဏ္ဏေ၊ သော်။ ဌာနာ၊ မှ။ စုတံ နာမ၊ ပြောင်းရွေ့ခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊မဖြစ်။ ဣတိ–တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ထေရဿ၊ ၏။ အာဘိဓမ္မိကတ္တာ၊ အာဘိဓမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်။ "သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ နာမ၊ မည်သည်။ ရာဂသမုဋ္ဌာနာ၊ ရာဂလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဝေါ၊ သုက်သည်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနော၊ စိတ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "တံ အသုစိ၊ ကို။ ကေဒေသံ၊ တစိတ်ကို။ မုခေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ၏။ ကေဒေသံ၊ ကို။ အင်္ဂဇာတေ၊ ၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ဤ ဝိနည်းပါဠိ၌ ဆိုသောကြောင့်။ ဥတုသမုဋ္ဌာနော စ၊ သည်လည်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သော စ ခေါ သမ္ဘဝေါ၊ ထို ဥတုကြောင့်ဖြစ်သောသုက်သည်လည်း။ "အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ အရဟတော အသုစိ မုစ္စေယျာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဝီတရာဂဿဝ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန–တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ရူပါဟာရဋ္ဌကထာယံ[၂]၊ ရုပ်အာဟာရအဋ္ဌကထာ၌။ "အတ္ထိ တဿ အာသယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဿ သုက္ကဿ၊ ထိုသုက်၏။ ဥစ္စာရပဿာဝါနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌာနောကာသော၊ တည်ရာသည်။ (၁၇၇) အတ္ထိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝစနတော၊သော ကြောင့်။ တဿ သမ္ဘဝဿ၊ ၏။ အာသယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ (တဿ န အာဒယောတိ–ဟူ၍လည်း ဋီကာပါဌ်ရှိ၏၊သင့်ရာကြံပါလေ)။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့

၁။ ဒုတိယော (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပရူပါဟာရဋ္ဌကထာယံ (ဆဋ္ဌ)

နည်းဟူမှုကား။ ပါကတိကစိတ္တသမုဋ္ဌာနရူပံ ဝိယ၊ ပကတိစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်ကဲ့သို့။ အသံသဋ္ဌတ္တာ၊ မရောနှောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိက္ခမနတော စ၊ ထွက်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ "ဝတ္ထိသီသံ၊ စည်ပေါင်းအိမ်၏အနီး။ ကဋိ၊ ခါး။ ကာယော၊ ကိုယ်။" ဣတိ၊ သို့။ တိဓာ၊ ဖြင့်။ သုက္ကဿ၊ ၏။ ဌာနံ၊ ကို။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ပကပ္ပေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ သပ္ပဝိသံ ဝိယ၊ မြွေဆိပ်ကဲ့သို့။ တံ၊ ထို သုက္ကဋ္ဌာနကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိသဿ၊ အဆိပ်၏။ ဌာနနိယမော၊ ဌာနကိုမှတ်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောဓဝသေန၊ အမျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဖုသန္တဿ၊ ထိသောသူအား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို သုက်၏။ ဌာနနိယမော၊ သည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပက္ကမန္တဿ၊ အား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။

ခေါဠကရဏပစ္စယော နာမ၊ မည်သည်ကား။ဘေသဇ္ဇသေနာသနာဟာ ရာဒိပစ္စယော၊ ဆေး အိပ်ရာနေရာ အာဟာရအစရှိသောအကြောင်းတည်း။ သံသဂ္ဂဘေဒတော ပီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧတေသု၊ ထို လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ ဒွီဟိပိ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တီဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုပိနဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဟီနဝိပလ္လာသတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယံ ကိဥ္စိ၊ အလုံးစုံသော အိပ်မက်ကို။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်ပျော်သဖြင့်။ ဝါ၊ အိပ်မက်-မက်သဖြင့်။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်မက်ကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော အိပ်မက်သည်။ ဝိပလ္လတ္ထံ၊ ဖောက်ပြန်သည်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ အဘူတမေဝ၊ မဟုတ်မမှန်သည်သာလျှင် တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ကြောင်း။ ဝါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ "ယံ ပန သုပိနံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော၊ ကြောင့်။ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏။ တံ သုပိနံ၊ ထို အိပ်မက်သည်။ကေန္တဿစ္စ မေဝ၊ စင်စစ်မှန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသယံ၊ အာရုံကို။ သ[illegible]။ တံ၊ ထို ကေန္တသစ္စ-ဟူသောစကားကို။ န ဂဏှာ၊ မယူ။ ဟိ သစ္စ[illegible]။ ယော၊ ထို အာရုံသည်။ သဖွေ ဝါ၊ မှန်သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ [illegible]။အလိကော ဝါ၊ မျှတ်ယွင်း[illegible]ည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ—ကတ္တာ [illegible] ကာ ရကေန၊ ကြေ[illegible]၊ တံ၊ [illegible]အာ[illegible]ရုံကို။ သန္ဓာယ၊ [illegible]။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ [illegible] [illegible]ယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်[illegible]။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ "အသေက္ခာ၊အသေက္ခ[illegible]တို့ [illegible]ည်။ပဟီန[illegible]၊ပယ်အပ်ပြီးသောဝိပလ္လာသ[illegible] [illegible]မေဝ၊

အမှန်ကိုသာ။ ပဿန္တိ၊ မြင်မက်ကုန်၏။ အသစ္စံ၊ ကို။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်မက်ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ဒဿနံ၊ အမြင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဒဿန သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်။ အပဿန္တောပိ၊ မမြင်သော်လည်း။ပဿန္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အသုဏန္တောပိ၊ မကြားသော်လည်း။ သုဏန္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အမုတန္တောပိ၊ မတွေ့သော်လည်း။မုတန္တော ဝိယ[၁]၊ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊၏။သစ္စမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ပဿတိ[၂]၊၏။ ဣတိ၊သို့။နော၊ငါတို့၏။တက္ကော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ရူပနိမိတ္တာဒိ၊ရူပနိမိတ်စသည်သည်။ တံ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဂန္တုကပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သော။ ရူပနိမိတ္တာဒိ၊ သော။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ကမ္မနိမိတ္တ ဂတိနိမိတ္တဘူတာနိ၊ ကမ္မနိမိတ် ဂတိနိမိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပနိမိတ္တာဒီနိ၊ တို့သည်။ ဘဝင်္ဂဿ၊ ၏။ အာရမ္မဏာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ဝေ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မနိမိတ်, ဂတိနိမိတ်တို့တွင်။ ကမ္မနိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်။ အတီတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဂတိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ထောကံ ကာလံ၊ အနည်းငယ်သော ကာလ၌။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဤဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော စိတ်တို့သည်။ ပစ္စက္ခတော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ အနုဘူတပုဗ္ဗပရိကပ္ပိတာဂန္တုက ပစ္စုပ္ပန္န ရူပနိမိတ္တာဒိ အာရမ္မဏာနိ စ၊ ခံစားဘူးသောအာရုံ, ရှေး၌ကြံဘူးသောကိစ္စ, စဉ်းငယ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ရူပနိမိတ် အစရှိကုန်သော အာရုံရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဂါဒိသမ္ပယုတ္တာနိ စ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မက္ကဋဿ၊ မျောက်၏။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ လဟုပရိဝတ္တာ၊ လျင်သော အပြန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ သော မက္ကဋော၊ သည်။ ရုက္ခသာခတော၊ သစ်ခက်မှ။ ပတနဘယာ၊ ကျအံ့သည်မှ ကြောက် သောကြောင့်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဥမ္မီလတိ စ၊ မျက်စိကိုလည်း ဖွင့်၏။ သုပတိ စ၊ အိပ်လည်း အိပ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ကိဋ္ဌာပိ ဥမ္မီလန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖွင့်ကုန်၏ရှင့်။ သုဗျတ္တ တရံ၊ အလွန်ထင်စွာ။ ပဋိဗုဒ္ဓါ ဝိယ၊ နိုးသကဲ့သို့။ ကိဋ္ဌာပိ ပဿန္တိ၊ အကယ်၍ ကြည့်ကုန်၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ပဋိဗုဒ္ဓါနံ၊ နိုးကုန်

၁။ မုန္တော (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ဝိပဿတိ (သျှ)

သောသူတို့၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဘဂဝေါ်ါတရဏံ ဝိယ၊ ဘဝင်သို့ သက်သကဲ့သို့။ သုပိနကာလေပိ၊ အိပ်ပျော်သောအခါ၌လည်း။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ဘဝင်္ဂေါ်ါတရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ ယေန ဘဝင်္ဂစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ "သုပတိ"တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ "တေန ဘဝင်္ဂ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သုပတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဝင်္ဂေါ်ါတရဏံ၊ ဘဝင်သို့သက်ခြင်းကို။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ နိရုဿာဟသန္တဘာဝုပနိဿယ-ယတ္တာ၊ ဥဿာဟကင်းသော ငြိမ်သက်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဒ္ဒါတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာ နိဒ္ဒါ၊ သည်။ (ပဝတ္တတိ-၌ စပ်)။ သာ နိဒ္ဒါ၊ ကို။ (ဝုစ္စတိ-၌ စပ်)။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သုပိနဒဿနကာလေ၊ အိပ်မက်ကို မြင်သောအခါ၌။ ဘဝင်္ဂတော၊ မှ။ ဩတရဏေ၊ သက်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ နိရုဿာဟ သန္တဘာဝပ္ပတ္တိယာ၊ ဥဿာဟကင်းသော ငြိမ်သက်သော သဘောသို့ ရောက်သဖြင့်။ ဝါ၊ ဥဿာဟကင်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့ကို။ ပဋိဗုဒ္ဓါတိ၊ ၍။ န ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ နိရုဿာဟသန္တဘာဝပ္ပတ္တိတော စ၊ ကြောင့်လည်း။ (၁၇၀) တန္နိဿိတံ၊ ထိုကာရဇကာယကို မှီသော။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုသည်။ န သုပ္ပသန္နံ၊ ကောင်းစွာမကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ မကြည်သော ကြောင့်။ တန္နိဿိတာ၊ ထိုဟဒယဝတ္ထုကိုမှီသော။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိပိ၊ စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ အသုပ္ပသန္နဝတ္ထုနိဿိတာ၊ ကောင်းစွာမကြည်သောဆီမီး ဇာကိုမှီသော။ ဒီပပ္ပဘာ ဝိယ၊ ဆီမီးအရောင်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ နေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "သုခုမံ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာ စေ တနာယ ပဋိသန္ဓိံ အာကဍ္ဎိတုံ အသမတ္ထာ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာတိ ဇော္ဓ၊ ၌။ သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ ဥပဋ္ဌိတနိမိတ္တမ္ပိ၊ ထင်သောနိမိတ်သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်း ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထင်သောနိမိတ်သည်။ အနေ ကန္တံ၊ များ၏။ ဝါ၊ ကေန္တမဟုတ်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသည်လည်း။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [illegible] ရမ္မ[illegible]ဗ္ဗလဝတ္ထု၊ အာရုံအားနည်းသည်၏

၁။ [illegible]ရဏော်ရှိမှ [illegible]ခြင်းသည် [illegible]ပေး။ [illegible]ပ်မက်မြင်မက်သောအခါ ဘဝင် [illegible] [illegible] ဆိုလိုသည်။

၂။ [illegible]

အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းသည်။န စ ဟောတိ၊မဖြစ်။ ကသ္မာ၊မူကား။ အတီတာနာဂတာရမ္မဏာယ ဝါ၊ အတိတ်အနာဂတ်လျှင် အာရုံရှိသောစိတ်၏လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာယ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်လျှင်အာရုံရှိသော စိတ်၏လည်းကောင်း။ အဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ အားမနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဝတ္ထုကာယ၊ ဝတ္ထုကင်းသောအာရုံလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝေါ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိဒုဗ္ဗလာ၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။(ပြန်)။ အဝတ္ထုကာယ၊ ဝတ္ထုကင်းသည်ဖြစ်သော။ စေတနာယ၊ ၏။ ဘာဝနာပဘာဝါယ၊ ဘာဝနာလျှင်အမွန်ရှိသော စိတ်၏။ အတိရေကဗလသဗ္ဘာဝတော၊ အလွန်သောအား၏ ဖြစ်သင့်သော ကြောင့်။ ဘာဝနာဗလသမပ္ပိတံ ဟိ—ဘာဝနာဗလသမပ္ပိတံ ဝေ၊ ဘာဝနာအားနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊သည်။ အရူပံ၊ နာမ်သည်။ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ အတိဘာရိယမ္ပိ၊ အလွန်ဝန်လေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ကရဇကာယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကေစိတ္တက္ခဏေနေဝ၊ တခုသောစိတ္တက္ခဏ ဖြင့်လျှင်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ တပ္ပဋိဘာဂံ၊ ထို ဘာဝနာစိတ်၏ အတုဖြစ်သော။ ကာမာဝစရစိတ္တံ၊ သည်။ အနပ္ပိတမ္ပိ၊ အပ္ပနာမဟုတ်သော်လည်း။ ကရဇကာယံ၊ ကို။ အာကာသေ၊ ၌။ လင်္ဃနသမတ္ထံ၊ လွှင့်ခြင်းငှါ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတရံ၊ တပါးသော မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာအပ္ပနာစိတ်သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ယေန အနုမာနကရဏေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဿေဝ၊ ၏လျှင်။ အာနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယေယျ၊ ထင်ရှားရာ၏။ တံ အနုမာနကာရဏံ၊ ထို အနုမာနဖြစ်သော အကြောင်းသည်။ ဝေတ္ထ၊ ဤ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထု၏ အကြောင်းကို ဆိုရာ၌။ ကိံ ပန ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စိတ္တာနုဘာဝေန ဝါ၊ စိတ်၏ အာနုဘော်ဖြင့်မူလည်း။ လဒ္ဓါသေဝနာဒိကိရိယဝိသေသနိဗ္ဗတ္တိဒဿနတော၊ ရအပ်သော အာသေဝနအစရှိသော ကိရိယာအထူး၏ ဖြစ်ခြင်းကို မြင်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုဗ္ဗလဟဒယဝတ္ထုကတ္တာ၊ အားနည်းသော ဟဒယဝတ္ထုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဟဒယဝတ္ထု၏။ မန္ဒတိက္ခာကာရေန၊ နုံ့သောအခြင်းအရာ ထက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တန္နိဿိတဿ၊ ထို ဟဒယဝတ္ထုကိုမှီသော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ မန္ဒတိက္ခဘာဝနိပ္ဖါဒနသမတ္ထံ၊

နုံ့သည်၏အဖြစ်, ထက်သည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟဒယဝတ္ထု၊ သည်။ စက္ခုသောတာဒိဝတ္ထု ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယဝတ္ထုသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တေ၊ ဤ ဟဒယ ဝတ္ထုသည်။ဣန္ဒြိယံ၊ သည်။ န စ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဓမ္မသင်္ဂဟေ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိ၌။ ဥပါဒါယရူပပါဠိယံ၊ ဥပါဒါယရုပ်၏ပါဠိ၌။ ဥဒ္ဒေသာရဟံ၊ ဥဒ္ဒေသထိုက်သည်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနိန္ဒြိယတ္တာ၊ အနိန္ဒြိယရုပ်ဖြစ်သောကြောင့်။ တံ၊ ထို ဟဒယဝတ္ထုကို။ ကာယိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ န ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြတော်မမူ။ ဝတ္ထုရူပတ္တာ စ၊ ဝတ္ထုရုပ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ အဝတ္ထုရူပဿ၊ အဝတ္ထုရုပ်ဖြစ်သော။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အနန္တရမ္ပိ၊ ၌လည်း။ န ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊မပြအပ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ "တဿ အသုပ္ပသန္နတ္တာ။ပ။ ဟောတိ"တိ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ န သိဒ္ဓံ၊ မပြီး။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနိန္ဒြိယာနမ္ပိ၊ အနိန္ဒြိယရုပ် မဟုတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သပ္ပါယာသပ္ပါယဥတုအာဟာရာဒီနံ၊ သပ္ပါယ, အသပ္ပါယ ဥတု, အာဟာရ အစရှိကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ တို့၏။ သမာယောဂတော စ၊ တက္ကယှဉ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိယာ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝိကာရဒဿနတော စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မြင်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စက္ခတ္တာ စ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓမေဝ၊ တည်း။ (ပြန်)။ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ အပ္ပဋိဗုဒ္ဓေါပိ၊ မနိုးသော်လည်း။ ပဋိဗုဒ္ဓ ဝိယ၊ နိုးသကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မညတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တွော ဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ကရဇကာယ[illegible]၊ ၏။ နိရုဿာဟသန္တဘာဝ[illegible]ရဝိသေသော၊ ဥဿာဟကင်းသော ငြိမ်သက်သော အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာအထူးသည်။ နိဒ္ဒါ နာမ၊ မည်၏။ သာ နိဒ္ဒါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဘဝင်္ဂေါတ[illegible]ရဏာ[illegible]ရဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာယ နိဒ္ဒါယ၊ ထို နိဒ္ဒါနှင့်။ သမ[illegible]ဂတော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ ဘဝင်္ဂတော၊ မှ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ လွန်သည်ဖြစ်၍။ သုပိနံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော [illegible]တ္တော၊ ထိုသို့သော သတ္တဝါကို။ "ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ"၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ [illegible]ကြော၊ အိပ်ပျော်၏။ အပ္ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ မနိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ အ[illegible]ော၊ [illegible]။ သာ[illegible]ဟော၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၁၇၉)။ ယ[illegible]ာ၊ ကြောင့်။ ဘဝင်္ဂဝါရနိရန္တရတာယ၊ ဘဝင်ဝါရ၏ အခြား မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အစ္စန္တသုတ္တော နာမ၊ စင်စစ် အိပ်ပျော်

သော သူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ယဒိ တာဝ သုတ္တော ပဿတိ၊ အာဝိဇ္ဇမ္ဗဝိရောဓော အာပဇ္ဇတိ"တိ အာဒိ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ နိဒ္ဒါက္ခဏေန၊ အိပ်မွေ့ကာမျှ ခဏဖြင့်။ပဋိဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ နိုးသည်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အထ ပဋိဗုဒ္ဓေါ ပဿတိ၊ ဝိနယဝိရောဓော"တိအာဒိ၊ ကို။ဝုတ္တံ၊၏။ယသ္မာ စ၊ကြောင့်လည်း။ အခိဏနိဒ္ဒေါ စ၊ မကုန်သော အိပ်မွေ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနောတိဏ္ဏဘဝင်္ဂေါ စ၊ ဘဝင်သို့မသက်သော အိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကပိမိဒ္ဓပရေတော ပဿတိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အယံ၊ ဤသူ သည်။ နေဝ သုတ္တော၊ အိပ်သည်လည်း မဟုတ်။ န ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးသည်လည်း မဟုတ်။ အတ္တနာ၊ သည်။ တံ နိဒ္ဒံ၊ ထို အိပ်မွေ့ခြင်းသို့။ အနောက္ကန္တော၊ မသက်ဝင်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ တ္တောဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အာဝိဇ္ဇမ္ဗော စ၊ အာဝိဇ္ဇမ္ဗာစကားသည်လည်း ကောင်း။ ဝိနယော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နာဂသေနတ္ထေရဝစနဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယုတ္တိ စ၊သင့်သောအကြောင်းယုတ္တိသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံသန္ဒိတံ၊ နှီးနှော အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘဝင်္ဂတော၊ ဘဝင်မှ။ ဥတ္တိဏ္ဏနိဒ္ဒါပရေတော၊ လွန်သောအိပ် မွေ့ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ထို အိပ်ခြင်းသည်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ကပိမိဒ္ဓံ နာမ၊ မည်၏။ "တတ္ထ ကတမံ မိဒ္ဓံ။ပ။ဣဒံ ဝုစ္စတိ မိဒ္ဓ"န္တိ၊ မိဒ္ဓ-ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ဤ မိဒ္ဓသည်။ အရူပံ၊ နာမ်တည်း။ ဣမဿ၊ ဤမိဒ္ဓ၏။ ဖလဘူတော၊ အကျိုး ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ အကလျတာပစလာယိကာသုပိနိဒ္ဒါ ဝိသေသော၊ မခန့်သည်၏အဖြစ်, မလှုပ်ရှားသည်၏အဖြစ်, အိပ်ပျော်ခြင်း, အိပ်မွေ့ခြင်းအထူးကို။ကာရဏောပစာရေန၊ ကာရဏူပစာဖြင့်။ "ကပိမိဒ္ဓ"န္တိ၊ ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယဥ္စေဝ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ "ကပိမိဒ္ဓပရေ တော ခေါ မဟာရာဇ သုပိနံ ပဿတီ"တိ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။

ယံ တံ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေန ဝိနယကမ္မေန၊ ဖြင့်။တတော၊ ထို အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝိနည်းကံ သည်။ ဣဓ၊ ဤ ဂရုကအာပတ်အရာ၌။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်၏။

အဝယဝေ သမူဟာဝေါဟာရေန ဝါတိ ဝေဒိ၊ ၌။ သာခစ္ဆေဒကော၊ သစ်ခက်ကိုဖြတ်သည်ကို။ ရုက္ခစ္ဆေဒကောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊သည်။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏ်တည်း။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဒိ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာအစ ရှိသည်တည်း။ ရုဠ္ဟိသဒ္ဒဿ၊ ရုဠ္ဟိသဒ္ဒါ၏။ နိဒဿနံ၊ ရဏ်တည်း။ န စ မယာတိ ဝေဒိ၊ ၌။ ဝိမံသနပဒဿ၊ ဝိမံသတိပုဒ်၌။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကိရိယံ၊ပြုခြင်းကိရိယာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ မောစနေ စ၊ လွှတ်ရာ၌လည်း။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ မုစ္စနပကာတိယာ စာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၄၀။ ဂေဟန္တိ ဝေဒိ၊ ၌။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ကုန်၏ (သမ္ဘန်)။ ဝနဘင်္ဂိယန္တိ ဝေဒိ၊ ၌။ ပါဘတိကံ၊ သစ်ခက်ချိုးကို ။သမ္ဗယုတ္တသုခဝေဒနာမုခေန၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာကို အဦးပြုသဖြင့်။ ရာဂေါ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဿာဒေါ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သုပန္တဿ စာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ကပိမိဒ္ဓပရေတော ဝိယ၊ မျောက်၏ ငိုက်မျဉ်းခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဘဝင်္ဂသန္တတိ'၊ ဘဝင်အစဉ်ကို။ အဝိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊မဖြတ်မူ၍။ သုပန္တံ၊ အိပ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇဂ္ဂနတ္ထာယာတိ ဝေဒိ၊ ၌။ သောဓနတ္ထာယ၊ သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှါ။

၂၆၆။ "ဒါရုဓီတလိကလေပစိတ္တာနံ၊ သစ်သားရုပ်ပန်းချီဆေးရေးသောအရုပ်တို့၏။အင်္ဂဇာတပဋိနိဇ္ဈာနေပိ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကိုကြည့်ရှုခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မောစနရာဂဇော၊ မောစနရာဂကြောင့်ဖြစ်သော သာယာခြင်း။"ဣတိ၊ သို့။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါလိကာယ ဝါ၊ ဝါလိက ဝတ္ထုဥ္စံမှုလည်း။ "ဟတ္ထိ ကာမံ နဿတိ"တိ ဝေဒိ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ "အာပတ္တိတ္ထ"န္တိ၊ ၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌။ ပါဌော၊ သည်။အတ္ထိ၊၏။ "ဟေတိ မေ တွ အာဝုသော သာမဏေရ အင်္ဂဇာတံ ဂဏှာဟိ"တိ၊ ၍။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝစီကမ္မန္တိပိ၊ ၍လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ဝေ၊ သို့။ ကရောဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ (၁၇၀)အာဏတ္တိယာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သင်္ကာ၊ ရော်ယှက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တန္တိ၊ မဆိုဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၆၇။ "ပုပ္ဖါဝလိယံ သာသဝဋ္ဌိယ"န္တိ၊ ဟူ၍။ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးပြားသော ပါဠိသည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ တတ်။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးပြီ။

၂-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၇၀။ "ဩတိဏ္ဏော"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။သေဝနာ မိပ္ပါယတာ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် မှီဝဲလိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတာ၊ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန မာတုဂါမေန သဒ္ဓိ"န္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊၏။ ဝါယာမော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။"သဒ္ဓိ"န္တိ ပဒံ၊ သည်။ သံယောဂံ၊ ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သော ပန သံယောဂေါ[၁]၊ သည်လည်း။ သမာဂမော၊ ပေါင်းမိခြင်း။ အလ္လီယနံ၊ ငြိကပ်ခြင်းတည်း။ကေန[၃]စိတ္တေန၊ ဖြင့်။အလ္လီယနံ၊ ငြိကပ်သနည်း။ ဝိပရိဏ တေန၊ ပကတိမှ ဖောက်ပြန်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပါယာဒိနာ[၂]၊ သပိတ်ကို ကိုင်လိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။ ဝါ၊ အနီးသို့ရောက်သောဝတ္ထုကိုကိုင်လိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။အလ္လီယနံ၊ငြိကပ်ခြင်း။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ဤကားအဓိပ္ပါယ်တည်း။"ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာ"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဝါယမတော၊ လုံ့လပြုသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဖဿပဋိဝိဇာနနာ၊ အတွေ့ကို သိခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါယမိတွာ၊ ၍။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမာပဇ္ဇတိ နာမ၊ ကာယသံသဂ္ဂသို့ရောက်သည်မည်၏။ ဇေ၊ဤသို့ ဆိုပြီးသောပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုကာယသံသဂ္ဂသမာပဇ္ဇနရဟန်း၏။ တိဝင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ယက္ခာဒိနာ၊ ဘီလူးအစရှိသည်သည်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသို့။ ဩတိဏ္ဏော ဝိယ၊ သက်အပ်သကဲ့သို့။ ဝိပရိဏတေန၊ သော။ တေန[၂] စိတ္တေန၊ ထိုစိတ်သည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ရာဂေါ၊ သို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ တော၊ သည်။ ဥပယောဂတ္ထေ ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ တည်း။ သတ္တော၊ သည်။ ကူပါဒိံ၊ တွင်းအစရှိသည်သို့။ ဩတိဏ္ဏော ဝိယ၊ သက်ဝင်သကဲ့သို့။ ဝိပရိဏတံ၊ပကတိမှဖောက်ပြန်သော။ စိတ္တံ၊ သို့။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်တတ်၏။

၁။ သော စ ပယောဂေါ (ဆဋ္ဌ) ၂။ န ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပါယာဒိနာ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ကေန (ဆဋ္ဌ)

အထ ဝါ၊ ကား။ "ရာဂတော၊ မှ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ လွန်မြောက်သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။"ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်၏။ တတော ဥတ္တိဏ္ဏာဓိပ္ပါယတော၊ထိုသို့ လွန်မြောက်လိုသော အဖြစ်မှ။ ဟေတုဘူတေန၊ဟိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိပရိဏတေန၊ သော။စိတ္တေန၊ စိတ်ကြောင့်။ တမေဝ ရာဂံ၊ထို ရာဂသို့လျှင်။ အတ္တနော၊၏။ သမီပံ၊သို့။ အာဂတေန၊သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ဩတိဏ္ဏော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဥပဂတေန၊ဖြင့်။ ဩတိဏ္ဏော၊၏။ ဧတေန၊ ဤ ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ သာရတ္တတာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဝိရတ္တတာ ဝါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣမ၊ ဤ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌။ သာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏာ၊ ပမာဏ မဟုတ်။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ ကာယသံသဂ္ဂေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဥဘိန္နံ၊ ရဟန်း, မိန်းမ နှစ်ယောက်တို့၏။ သာရတ္တတာယ၊ တပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၌။ ပယောဇနံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။

ကာယသံသဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥဘိန္နံ၊ ရဟန်း, မိန်းမ နှစ်ပါးစုံတို့၏။ ကာယာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း။ ပဒဘာဇနေ ပန၊ ၌ကား။ "သမာပဇ္ဇေယျာတိ အဇ္ဈာစာရော ဝုစ္စတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို အဇ္ဈာစာရော ဝုစ္စတိ-ဟူသောစကားကို။ သမာပဇ္ဇနံ၊ သမာပဇ္ဇတိ ကိရိယာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂဿ၊ သို့။ သမာပဇ္ဇနာ၊ ရောက်ခြင်းကို။ "အဇ္ဈာစာရော" တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ "ယော သော ကာယသံသဂ္ဂေါ နာမ၊ အကြင် ကာယသံသဂ္ဂမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ အဇ္ဈာစာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ပရတော၊ မှ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ "ယေဝနာဓိပ္ပါယော န စ ကာယေန ဝါယမတိ၊ ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ၊ အနာပတ္တိ" တိ၊ ၍။(၁၈၁)ဝုတ္တလက္ခဏေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖဿပဋိဝိဇာနနာယ၊ အတွေ့ကို သိခြင်းဖြင့်။ သံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂကို။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။ သော၊ ထို သံသဂ္ဂသည်။ အဇ္ဈာစာရော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ အသို့လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ မအ ဂါထာစကားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား

တည်း။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ "ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာ" တိ ပဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ အဇ္ဈာစာရော၊ သည်။ ဝုစ္စတီတိ၊ ၍။ ဥဘိန္နမ္ပိ ပဒါနံ၊ နှစ်ပုဒ်လုံးတို့၏လည်း။ သာမညဘာဇနီယတ္တာ၊ သာမည ဝေဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗာဘာဝေ၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗ သဘော မရှိသော်။ သမာပဇ္ဇနာဘာဝေန၊ သမာပဇ္ဇတိ ကိရိယာ၏ မရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း။ "သော အတ္တတော အဇ္ဈာစာရော ဟောတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

"ဟတ္ထဂ္ဂါဟံ ဝါ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟတ္ထေန၊ ဟတ္ထသဒ္ဒါဖြင့်။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဥပါဒိန္နကော ကာယော၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ ၏။ ဘိန္နသန္တာနော၊ ပြားသော ခန္ဓာအစဉ်ရှိသောကာယကို။ န သင်္ဂဟိတော၊ မသင်္ဂြိုဟ်အပ်။ တပ္ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ ထို ဥပါဒိန္နကာယနှင့် စပ်သော။ ဟတ္ထာလင်္ကာရာဒိ၊ လက်ဝတ်တန်ဆာအစရှိသည်တည်း။ ဝေဏိဂ္ဂဟဏေန၊ ဝေဏိ- သဒ္ဒါဖြင့်။ အနုပါဒိန္နကော၊ သော။ အဘိန္နသန္တာနော၊ မပြားသောအစဉ် ရှိသော။ ကေသလောမနခဒန္တာဒိကော၊ သော။ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနော၊ ကံလျှင်အကြောင်းရှိသော ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ဝတ္ထုအပေါင်းကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "အနုပါဒိန္နကေနပိ ကေနစိ ကေသာဒိနာ ဥပါဒိန္နကံ ဝါ အနုပါဒိန္နကံ ဝါ ဖုသန္တောပိ သံဃာဒိသေသံ အာပဇ္ဇတိယေဝ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အနုပါဒိန္နကာနမ္ပိ၊ အနုပါဒိန္နကမူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကေသ လောမာဒီနံ၊ တို့၏။ အင်္ဂဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ "ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိဝင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ အင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံသဖြင့်။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ ဖဿဿ၊ ကို။ အပ္ပဋိဝိဇာနနတော၊ မသိသောကြောင့်။ ဒုဝင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။" ဣတိ ဣမိနာ ပါဠိအဋ္ဌကထာနယေန၊ နည်းနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္ထဇာနနတော၊ ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖုဋ္ဌဘာဝံ၊ ထိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိဝိဇာနန္တောပိ၊သိသော် လည်း။ ဖဿံ၊ အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ သိသည်လည်းမည်၏။အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧကော၊ သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတု ဂါမဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကာယပရိယာ ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကေသာဒီနံ၊ တို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဖုဋ္ဌဘာဝံ၊ ကိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဖုသိတွာ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ မတွေ့ရှိ။ တံ သာဒိယနံ၊ ထို

အတွေ့ကိုသာယာခြင်းသည်။ ဖဿံ၊ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊မည်၏။ ကာယ ဝိညာဏုပ္ပတ္တိယာ ဝေ၊ကာယဝိညာဉ်ဖြစ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဖဿံ၊ ကို။ န ပဋိဇာ နာတိ၊ မသိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ထွေ၊ကြ၍ ကာယသံသဂ္ဂအရာ၌။ ကာယဝိညာဏံ၊ သည်။ အနေကန္တိကံ၊ အနေကန္တိကတည်း။ ဝါ၊ ဧကန္တိက မဟုတ်။ မာတုဂါ မဿ၊ ၏။ ဥပါဒိန္နကေန၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနုပါဒိန္နကေန ဝါ၊ အနုပါဒိန္နကမူလည်းဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဥပါဒိန္နက ကာယေ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော ကာယကို။ ဖုဋ္ဌေ၊ ထိသည်ရှိသော်။ပသန္နကာ ယိန္ဒြိယော၊ ကြည်သော ကာယိန္ဒြေရှိသည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ ကာယဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ သိသည်မည် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒိန္နကကာယော၊ သည်။ လောလုပ္ပေါ၊ လျှပ် ပေါ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပသန္နကာယိန္ဒြိယော ဝါ၊ မကြည်သော ကာယိန္ဒြေ ရှိ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိမိရဝါတေန၊ တိမိရမည်သော လေသည်။ ဝါ၊ ပြင်းစွာသောလေသည်။ ဥပဟတကာယော ဝါ၊နှိပ်စက်အပ်သောကိုယ် ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကာယဝိညာဏံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထိုကာယဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ ပဋိဝိဇာနာတိ မည်သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ အထူး ကား။ သေဝနာဓိပ္ပါယေန၊ ဖြင့်။ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သောသူသည်။ ဖဿံ၊ ကို။ မနောဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ မည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "ကာယသံသဂ္ဂ သမာပဇ္ဇေယျာတိ ဣမိနာဿ ဝါယမတော ဖဿပဋိဝိဇာနနာ ဒဿိ တာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အပရေပိ ဘိက္ခူ၊ တယောက်သောရဟန်းသည်မူလည်း။မာတုဂါမဿ၊ ၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန ဝါ၊ လွှတ်သောဝတ္ထုဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖုဋ္ဌော၊ ထိသည်ဖြစ်၍။ ကာယ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ မည်၏။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ (၁၈၂) "အနေကန္တိကဿ ကာယ ဝိညာဏ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပရော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတ္ထုံ၊ အဝတ်ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ရုံ၍။ နိဒ္ဒါယန္တံ၊ အိပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ကာယသံ သဂ္ဂရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထန္တရေ၊ ၏။ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဖို့၌။ သဏိကံ၊ နှေးနှေး။ ဂဟေတွာ၊ ယိမ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝတ္ထန္တရေန၊ အဝတ်ကြားဖြင့်။ နိက္ခန္တလောမ ... အမွေးနှင့် ဟံသည်ကို။ အပ္ပဋိဝိဇာ-

နန္တော့ပိ၊ မသိသော်လည်း။ သေဝနာဓိပ္ပါယော၊ မှီဝဲခြင်းကို အလိုရှိသည် ဖြစ်၍။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါယမိတွာ၊ ၍။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ မည်၏။ သံဃာဒိသေသံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "နိလံ၊ ညိုသောဝတ္ထုကို။ ဃဋ္ဋေဿာမိ၊ စေ့ဆော်အံ့။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဃဋ္ဋေတိ၊ ထိစေအံ့။ သံဃာဒိသေသော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဒုတိယော၊ သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့၊ အနေကတ္ထတ္တာ စ၊ များသောအနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုဝိညေယျာဓိပ္ပါယတော စ၊ သိနိုင်ခဲသော အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မာတိကာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဖဿပဋိဝိဇာနနံ၊ ကို။ အင်္ဂန္တေဝ၊ ၍လျှင်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထို ဖဿဝိဇာနနကို။ ဝုတ္တေ၊ အင်္ဂါဟု ဆိုသည်ရှိသော်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ အာပဇ္ဇိတွာပိ၊ ၍လည်း။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ လောမေန၊ ဖြင့်။ သံသဂ္ဂေါ၊ ရောယှက်ကြသည်ကို။ ဝုတ္တေ၊ အင်္ဂါဟု ဆိုသည်ရှိသော်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ န စ ဥပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်။ တိမိရဝါတာထဒ္ဓဂတ္တော စ၊ အလွန်သောလေဖြင့် ခက်မာသော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဖဿံ၊ ကို။ န ပဋိဝိဇာနာမိ၊ မသိရ။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အနာပန္နသညီ၊ အာပတ်သို့ မရောက်ဟူသော အမှတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ အင်္ဂန္တေဝ၊ ၍သာလျှင်။ (လိုက်) န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ "ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ, န စ ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ" တိ စ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတေသံ ပဒါနံ၊ တို့၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သော-အတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို။ ပညာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ န တဒတ္ထဇာနနတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဒဘာဇနီယ ဝဏ္ဏနာ

၂၇၁။ "ရတ္တံ စိတ္တံ ဣမသ္မိံ" အတ္ထေ အဓိပ္ပေတံ ဝိပရိဏတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိတော်ပါဌ်၌။ သာမညေန၊ ဖြင့်။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဝိနီတဝတ္ထူသု၊ တို့၌။ "မာတုယာ မာတုပေမေန အာမသတိ ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ရတ္တန္တိ၊ ရတ္တံစိတ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊

ထိုမှတပါး။ “မာတုဂါမော နာမ မနုဿိတ္ထီ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ အဝိနဋ္ဌိန္ဒြိယာဝ၊ မပျက်သောဣန္ဒြေရှိသော မိန်းမကိုသာလျှင်။ မနုဿိတ္ထီ၊ မနုဿိတ္ထီ ဟူ၍။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “မတိတ္ထိယာ ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇိ။ ပ။ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ မနုဿိတ္ထီတိ တွေ့ာဝတာ၊ မနုဿိတ္ထီ-ဟူသော ဤမျှသော စကားဖြင့်။ မနုဿိတ္ထိဘာဝေ၊ သည် (ထည့်)။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျက်။ “န ယက္ခီ န ပေတီ န တိရစ္ဆာနဂတာ”တိ၊ ၍။ ဝစနံ၊ ဆိုပြန်ခြင်းကို။ (ဝုတ္တံ-၌စပ်)။ အဝိနဋ္ဌိန္ဒြိယာပိ၊ မပျက်စီးသော ဣန္ဒြေရှိသော်လည်း။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ မနုဿဝိဂ္ဂဟာ၊ လူမိန်းမအသွင်ရှိသော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဣမ၊ ၌။ မနုဿိတ္ထီ နာမ၊ မည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယက္ခိအာဒယော၊ ဘီလူးမအစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာတိသိဒ္ဓေန၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပြီးသော။ ဣဒ္ဓိဝိသေသေန၊ တန်ခိုးအထူးနှင့်။ ဣစ္ဆန္တိယော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။မနုဿဝိဂ္ဂဟာပိ၊ လူ၏အသွင်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တာသု။ ထိုဘီလူးမ, ပြိတ္တာမ, တိရစ္ဆာန်မ တို့တွင်။ ယက္ခိ၊ ဘီလူးမသည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိနီတဝတ္ထုသု၊ တို့၌။ ယက္ခိယာ၊ ဘီလူးမနှင့်၊ ကာယသံသဂ္ဂေန၊ ကြောင့်။ထုလ္လစ္စယဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထိုဘီလူးမိန်းမအား လျော်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပေတိတ္ထီ စ၊ ပြိတ္တာ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝိတ္ထီ စ၊ နတ်မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ တည်း။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထီ၊ သည်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တည်း။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထီ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက် လူ၏ အသွင်ရှိသော မိန်းမသည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘင်္ဂေ ပန၊ ၌ကား။ “မနုဿိတ္ထီ စ ဟောတိ မနုဿိတ္ထိသညီ” တိပါဠိယာ၊ ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ “ဣတ္ထီ စ ဟောတိ၊ ယက္ခိသညီ” တိ အာဒိဝစနေ၊ ယက္ခိသညီ ဤသို့ အစရှိသော စကားသည်။ သတိ၊ သော်။ ယက္ခိအာဒိနံ၊ တို့၏။ အနိဋ္ဌိတပ္ပသင်္ဂတော[1] စ၊ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ (၁၀၃) “ဣတ္ထီ စ ဟောတိ ဣတ္ထိသညီ” တိအာဒိမှိ၊ ၌။ ယက္ခိအာဒိနံ၊ ဘီလူးမိန်းမ အစရှိသည်တို့ကို။ အန္တောကရဏေ၊ အတွင်းသွင်းခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ တာသံ၊ ထိုဘီလူးမ စသည်တို့၏။ သံဃာ ဒိသေသဝတ္ထု

၁။ အနိဋ္ဌိတာပသင်္ဂတော (ဆဋ္ဌ)

ဘာဝပ္ပသင်္ဂတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယက္ခိအာဒယော၊ ဘီလူးမ အစရှိသည်တို့ကို။ န ဝုတ္တာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧကေ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ဝိနီတဝတ္ထုမှို၊ ၌။ "အညတရော ဘိက္ခု တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ ကာယ။ပ။ဒုက္ကဋဿာ" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အမနုဿဝိဂ္ဂဟာ၊ နတ်ဘီလူးပြိတ္တာအသွင်ရှိသော။ ပါကတိကတိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိ၊ ပကတိဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်မကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ 'ဣတ္ထီ စ ဟောတိ တိရစ္ဆာနဂတာသညီ'တိ တိရစ္ဆာနဂတာ စ ဟောတိ ဣတ္ထိသညီ'တိအာဒိဝါရေသုပိ၊ ဣတ္ထိသညီ-ဤသို့ အစရှိသော ဝါရတို့၌လည်း။ ပါကတိကတိရစ္ဆာနဂတောဝ၊ ကိုလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ သော စ၊ ထို တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသောဝ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားသာလျှင်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာအတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ မနုဿပုရိသပဋိသံယုတ္တဝါရာ ဝိယ၊ မနုဿပုရိသနှင့်စပ်သော ဝါရတို့ကဲ့သို့။ တိရစ္ဆာနပဋိသံယုတ္တဝါရာပိ၊ တို့သည် လည်း။ နာဂတာ၊ မလာကုန်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍကောတိ ဣမေ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ မနုဿပဏ္ဍကောဝ၊ သည်သာ လျှင်။ အာဂတော၊ ၏။ ပုရိသောတိ စ ဣမေ၊၌လည်း။ မနုဿပုရိသောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အာဂတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။အမနုဿိတ္ထိ၊ အမနုဿ ဖြစ်သောမိန်းမလည်းကောင်း။ အမနုဿပဏ္ဍကော၊ ဘီလူးဖြစ်သော ပဏ္ဍုက် လည်းကောင်း။ အမနုဿပုရိသော၊ ဘီလူးယောကျ်ားလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိ၊တိရစ္ဆာန်မိန်းမလည်းကောင်း။တိရစ္ဆာနဂတပဏ္ဍကော၊ပဏ္ဍုက် လည်းကောင်း။ မနုဿာမနုဿတိရစ္ဆာနဂတဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ စ၊ လူဥဘ တောဗျည်း, ဘီလူးဥဘတောဗျည်း, တိရစ္ဆာန် ဥဘတောဗျည်းတို့လည်း ကောင်း။ ဣတိ ဣမေ အဋ္ဌ ဇနာ၊ ဤ ရှစ်ယောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည်။ ဣမေ၊ဤ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌။ အနာဂတာ၊မလာကုန်။တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထုသညာဝိမတိဘေဒဝသေန၊ ဝတ္ထု အထူး,သညာအထူး,ဝိမတိအထူးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာပတ္တိဘေဒါဘေဒ ဝိနိစ္ဆယော စ၊ အာပတ်အထူးအပြားရှိသော အဆုံးအဖြတ်, အာပတ်အထူး အပြားမရှိသော အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အနာဂတဝါရဂဏနာ စ၊ မလာသောဝါရ အရေအတွက်ကိုလည်းကောင်း။ အသမ္ဘုယှန္တေန၊ မတွေဝေ သဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ တေသံ၊ တို့၏။ ဒုကမိဿကာဒိဝါ ရာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာပတ္တိအနာပတ္တိဘေဒဝိနိစ္ဆယော စ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ "တတ္ထ၊ ထို ဝတ္ထုအာပတ်အထူးတို့တွင်။

အမနုဿပဏ္ဍကအမနုဿပုရိသတိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိတိရစ္ဆာနဂတပဏ္ဍကာဘတိ၊ဘီလူး ပဏ္ဍုက်, ဘီလူးယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်မိန်းမ တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ဟု ဆိုအပ်ကုန် သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကာ၊ဒုက္ကဋ္ဌ ဝတ္ထုတို့တည်း။ အမနုဿိတ္ထိမနုဿဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ၊ဘီလူးမိန်းမ ဘီလူးဥဘ တော ဗျည်းတို့သည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုကာ၊ တို့တည်း။ အမနုဿဥဘတော ဗျဉ္ဇနကာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ စ၊ တို့ သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတို့တည်း။ ပါဠိယံ ပန၊ ၌ကား။ အမနုဿိတ္ထိယာ၊ ၏။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အမနုဿပဏ္ဍကာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ ပုရိသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အနာဂတာ၊ မလာကုန်။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိပဏ္ဍ ကဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ ပဏ္ဍုက် ဥဘတောဗျည်းတို့သည်။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသေန၊ နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ တူသောအလား- ဝါ၊ တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ နာဂတာ၊ ကုန်။ မနုဿဥဘတောဗျဉ္ဇန ကော၊ သည်။ မနုဿပဏ္ဍကေန၊ နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ ကြောင့်။အနာ ဂတော၊ မလာ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာယံပန၊ ၌ကား။ “နာဂမာဏဝိကာယပိ၊ နဂါးလုလင်မ၌လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဏမာဏဝိကာ ယပိ၊ ဂဠုန်လုလင်မ၌လည်းကောင်း။ ကိန္နရိယာပိ၊ကိန္နရာမ၌လည်းကောင်း။ ဂါဝိယာပိ၊ နွားမ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တ တ္တာ၊ ကြောင့်။ တဒေဝ၊ ထို အဋ္ဌကထာစကားကိုလျှင်။ ပမာဏတော၊ အားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတြ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်သော အခြင်းအရာတည်း။ “န ဘိက္ခဝေ တိရစ္ဆာနဂတဿ နိသိန္နပရိ ဿာယ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။“တိရစ္ဆာနဂတောတိ ပဒဿ၊ ၏။ ယဿ ဥပသမ္ပဒါ ပဋိက္ခိတ္တာ”တိ၊ ဟူ၍။ အတ္ထဿ၊ ကို။ (တည့်)။ အဋ္ဌ ကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ တိရစ္ဆာန် ဇာတ်ဖြစ်လျက် လူ၏အသွင်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပါကတိကတိရစ္ဆာန ဂတတော၊ ပကတိ တိရစ္ဆာန်ဇာတ်မှ။ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး၏။ ယက္ခပေတ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟာနံ၊ ဘီလူး ပြိတ္တာ တိရစ္ဆာန် ဇာတ်ဖြစ်လျက် လူ အသွင်မျှသော ဝတ္ထုတို့၏။ ဝိသိဋ္ဌေ၊ အထူးဖြစ်ရာ၌ (ထည့်)။ တထာ၊ ထို ရှေးအတူတည်း။ “တိရစ္ဆာနဂတဿ စ၊ ဒုက္ကဋပ္ပတ္တိယံ အပိစ ဒုက္ကဋ မေဝါ” ဟ် ဧတ္ထ၊ ၌။ (၁၈၄) ဝိမသသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊

ကြောင့်လည်းကောင်း။ "ပတနရူပံ ပမာဏံ၊ န မရဏရူပ" န္တိ ဝေတ္တာ၊ ဥ္ဒ။ အာပတ္တိဝိသေသဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ "ဥဘတော အဝဿုတေ ယက္ခဿ ဝါ ပေတဿ ဝါ ပဏ္ဍကဿ ဝါ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟဿ ဝါ အင်္ဂဇာတံ ဥပ္ပာဇာတုမဂ္ဂလံ ကာယေန ကာယံ အာမသတိ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ" တိ၊ ၍။ သာမညေန၊ ဖြင့်။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ သော မနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ-သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဝိသိဋ္ဌတ္တာ စ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိယာ ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇန္တဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို တိရစ္ဆာနဂတ မနုဿဝိဂ္ဂဟဖြစ်သော သတ္တဝါ၌။ အာပတ္တိဝိသေသေန၊ အာပတ်အထူးသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိပိ၊ ကိုလည်း။ ယဒိ အဓိပ္ပေတာ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ရူပသာမညေန၊ ရူပသာမညဖြင့်။ သညာဝိရာဂတ္တာသမ္ဘဝတော၊ သညာဝိရာဂ အဖြစ်၏ ထင်ရှား မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာအတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သာ၊ ထိုတိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ သာစ၊ထို တိရစ္ဆာနဂတ မနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိ သည်လည်း။ သရူပေန၊ အားဖြင့်။ အနာဂတာ၊ မလာ။ သံခိတ္တဝါရတ္တာ၊ သံခိတ္တဝါရဖြစ်သော ကြောင့်။ နာဂတာ၊ မလာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဣတ္ထိ စ ဟောတိ တိရစ္ဆာနဂတော စ၊ ဥဘိန္နံ ဣတ္ထိသညီတိ ဣမ၊ ၌။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုရိသလိင်္ဂနိဒ္ဒေသော၊ ပုလ္လိင်ဖြင့် ညွှန်ခြင်းသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသော စ၊ သည်လည်း။ ဣမ၊ ၌။ အာဂတော၊ ၏။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိယာ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊၌။ အနာဂတာယပိ၊ မလာသော်လည်း။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကိုသျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣတိ ဣမဿ ဝစနဿ၊ ဤ စကား၏။ ကာရဏစ္ဆာယာ၊ အကြောင်းအရိပ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ ရှာအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဣတ္ထိနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသာနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝစနေ၊ ဆိုရာ၌။ ပုရိသလိင်္ဂသဗ္ဗာဝတော၊ ပုရိသလိင်၏ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သမ္ဘဝတော-ရှိမှု ပုရိသလိင်ဖြစ်သောကြောင့်-ပေး။) ဣမ၊ ပုဒ်၌။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသပဏ္ဍကိတ္ထိယော၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား, တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်, တိရစ္ဆာန်မိန်းမ-ဟူဆို

အပ်ကုန်သော။ တိဿောပိ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။ ကေတော၊ တည်း။ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ "တိရစ္ဆာနဂတော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ စ၊ ထို တိရစ္ဆာန်သုံးမျိုး၌လည်း။ မနုဿဝိဂ္ဂဟာမနုဿဝိဂ္ဂဟောသု၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟဖြစ်သောတိရစ္ဆာန်, မနုဿဝိဂ္ဂဟ မဟုတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့၌။ ဣတ္ထိပဏ္ဍကပုရိသသညိတာ၊ ဣတ္ထိ၊ ဟူသောအမှတ်, ပဏ္ဍုက်ဟူသောအမှတ်, ယောကျ်ားဟူသော အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာဒိ သိက္ခာပဒဒွယေ၊ ၌။ ဝါရာနံ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တတ္တာ၊ ချုံးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတာဒယော၊ တို့သည်။ နာဂတာ၊ ကုန်။ ယထာဝုတ္တေသု၊ တို့၌။ အာပတ္တိ၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊လည်း။ တထာ၊ တူတည်း။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ပုရိသံ ဩဘာသန္တဿ စ အနာပတ္တိတိ ပဏ္ဍကံ ဩဘာသန္တဿ စ ထုလ္လစ္စယန္တိ၊ ၍။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ,ဝါရာ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဏ္ဍကေ စ၊ ၌ လည်းကောင်း။ ပုရိသေ စ၊ ၌ လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတေ စ၊ ၌ လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိသညိဿ၊ မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်းအား။ ဝိသေသော စ၊ အထူးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အထူးရှိသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဏ္ဍုက်စသည် တို့၌။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုသော စကားသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွိန္နံပိ၊ နှစ်ပါးသော အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသံ ဝါဒါနံ၊ တို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝါဒ၌။ ယုတ္တိ ဝါ၊ အသင့် သည် လည်းကောင်း။ ကာရဏံ ဝါ၊ အကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ အတိရေကံ၊ အလွန်လျှင်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တံ၊ ထို အထူးကို။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝေဠုပေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ ဝိစာ ရေတွာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ တိဿံ ပါဠိယံ၊ ၌။ အာဂတဝါရဂဏနာ၊ လာသောဝါရ အရေ အတွက်ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ သခေ်ပတော၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတ္ထိမူလကာ၊ ဣတ္ထိလျှင် မူလရှိကုန်သော။ ပဥ္စ ဝါရာ၊ ငါးဝါရတို့ လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍက ပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတမူလကာ၊ ပဏ္ဍကမူ ပုရိသမူ တိရစ္ဆာနဂတမူလျှင် အရင်းရှိကုန်သော၊ ပဥ္စ ပဥ္စ ဝါရာ၊ ငါးဝါရ ငါး

ဝါရတို့သည် လည်းကောင်း။ ဉာတိ၊ သို့။ ဝိသတိ ဝါရာ၊ ဝါရနှစ်ဆယ်
တို့သည်။ ကေမူလကာ၊ ကေမူမည်ကုန်၏။ တထာ၊ တို့အတူ။ ဒုမူလကာ၊
ဒုမူတို့သည်။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့။ မိဿကမူလကာ၊ မိဿကမူတို့သည်။
ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့။ ဉာတိ၊ သို့။ (၁၈၅) သဗ္ဗေ ဝါရာ၊ ဝါရခြောက်
ဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဝါရတို့သည်။ ဝိသတိတိကာနိ[၁]၊
ဝိသတိသုံးခုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေကသ္မိံ၊ တခုတခုသော။
ဝိသတိတိကေ၊ ၌။ ကေကမူလဝါရံ၊ တခုတခုသော မူလဝါရကို။ ဂဟေ
တွာ၊ ၍။ တယော၊ ကုန်သော။ ကာယေန ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရာ၊ တို့ကို။
ဝုတ္တာ၊ကုန်၏။သေသာ၊ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တပညာသ ဝါရာ၊ ငါးဆယ်ခုနစ်
ပါးကုန်သော ဝါရတို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ တယော၊
ကုန်သော။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ကာယဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။
သေသာ၊ ကြွင်းသောဝါရတို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရေပိ၊ ၌ လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန
ကာယဝါရေပိ၊ ၌ လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရေပိ၊ ၌
လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန နိဿဂ္ဂိယဝါရေပိ၊ ၌ လည်းကောင်း။ တယော
တယော ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောဝါရတို့ကို။
သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဆန္နံ တိကာနံ၊ ခြောက်တိက်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
အဋ္ဌာရသ ဝါရာ၊ တဆယ့်ရှစ်ဝါရတို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဉာတိ၊ သို့။
သရူပတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကုန်သော။ ဒွေစတ္တာလီသာဓိ
ကာနိ၊ လေးဆယ့်နှစ်ဝါရ အလွန်ရှိကုန်သော။ တီဏိ ဝါရသတာနိ၊ ဝါရ
သုံးရာတို့ကို။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုဝါရတို့မှ။ ပရံ၊ ၌။ မာတု
ဂါမဿ၊ ၏။ သာရတ္တပက္ခေ၊ ၌၊ ကာယေန ကာယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေမေကံ၊
တပုဒ်တပုဒ်ကို။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌာ
ရသ ဝါရာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဉာတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ကေဝိသတိ ဝါရာ၊ နှစ်ဆယ့်တဝါရတို့သည်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အာဂတာ၊
ကုန်၏။ နဝနဝုတာဓိကာနိ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးဝါရ အလွန်ရှိကုန်သော။ တီဏိ
ဝါရသတာနိ၊ ဝါရသုံးရာတို့ကို။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဆိုပြီး
သောဝါရတို့မှ။ ပရံ၊ ၌။ အာပတ္တာနာပတ္တိဒီပကာ၊ အာပတ္တိ အနာပတ္တိကိုပြတတ်
ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သေဝနာဓိပ္ပါယမူလကာ၊ မူလကတို့
လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မောက္ခာဓိပ္ပါယမူလကာ၊ မောက္ခာ

၁။ တိကဝိသတိကာနိ (ဆဋ္ဌ)

ဓိပ္ပါယမူလကတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ စတုက္ကာ၊နှစ်ခုသော စတုက္ကတို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထို ပဒဘာဇနီပါဠိ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။-မာတိကာယ၊ ၌။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ပရာမသနပဒံ၊ အကြင် ပရာမသနပုဒ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထို ပရာမသနပုဒ်ဖြင့်။ အာမသနာဒီနိ၊ အာမသန အစရှိကုန်သော။ ဆုပနပရိယောသာနာနိ၊ ဆုပန အဆုံးရှိကုန်သော။ ဒွါဒသပိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဘဒ္ဒါရံ၊ ပုဒ်ကိုထုတ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ "အာမသနာ ပရာမသနံ ဆုပန" န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရာမသနံ နာမ အာမသနာ၊တည်း။ "ဆုပန"န္တိ၊၍။ ဝုတ္တော၊သော်။ပရာမသနမ္ပိ၊သည်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ကေတ္တံ၊ တပုဒ်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတ္ထိ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိသညီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမသ္မိံ ပဌမဝါရေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒွါဒသပိ၊ တဆယ့်နှစ်ပုဒ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာမသနာဒီနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပုဒ်မှ။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သော ဂဏှာတိ, ဆုပတိ နှစ်ပုဒ်လည်းကောင်း။ အာဒိမှိ၊ ၌။ ဒွေ ပဒါနိ၊ အာမသတိ, ပရာမသတိ-ဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရိ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အာဂတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတရာနိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့ကို။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ နိဿဂ္ဂိယေန ကာယဝါရာဒိသု ပန၊ တို့၌ကား။သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ အလာဘတော၊ မရသင့်သောကြောင့်။ အာမသနမေဝေကံ၊ အာမသန တပုဒ်သည်သာလျှင်။ အာဂတံ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊ တပါးသော တဆယ့်တပုဒ်တို့သည်။န အာဂတာနိ၊ မလာကုန်။ သဥ္စောပေတိ သာရေတီ"တိ၊ ၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဟာရတိ-ဟူ၍လည်း ပါဌ်အချို့ရှိ၏။) သဥ္စောပေတိ စ၊ ထိုမှ ကြ၍မှလည်း လှုပ်စေ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေသု ပန၊ တို့၌ကား။ "ပုရိမနယေနေဝ ါတိ ဖျင့်ဝတ္ထာဒီဟိ ရိက္ခိပနေ"တိ စ၊ ပနေ-ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ "ပုရိမနယေနေဝ ါတိ သမ္မသနာ ဟောတီ"တိ စ၊ဟောတိ- ဟူ၍လည်းကောင်း။ "ဝေ ကိုဂ္ဂါပေ၊ ၌။ ဇာပတ္တိယာ၊ ကို။ ပညတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ လေ၁မဖုသနေပိ၊ ၌လည်း။ သံဃာဒိသေသော၊ ၏။"ဣတိ စ၊လည်းကောင်း။ "တံ၊ထိုအနက်ကို။ ပကာသေတုံ ါ။ ဥပါဒိန္နကေန ဟိတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။" ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယထာနိဒ္ဒိဋ္ဌနိဒ္ဒေသေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ယထာနိဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ အကြင်အကြင်သို့ အကျယ် ပြုအပ်သော။ ဣမသ္မိံယေဝ နိဒ္ဒေသေ၊ ဤ ဝိဘင်းပါဠိ၌သာလျှင်။ "သဒိသံ အဂ္ဂဟေသိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တာဒိသံ၊ ထို ကိုင်အံ့ဟု မှတ်သော ဝတ္ထုနှင့်တူသော ဝတ္ထုကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂရုကံ၊ ဂရုကအာပတ်ကို။ တတ္ထ၊ ထို သံဃာဒိသိသ်ဝတ္ထု၌။ ကာရယေ၊ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ကာယသံသဂ္ဂဝိဘင်္ဂေ၊ ဌ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤလည်းအနက်တည်း။ ဣတရောပိ၊ ဤ ကာယကိုကိုင်သော ရဟန်းမှတပါးလည်းဖြစ်သော။ ကာယပဋိဗဒ္ဓဆုပနကော၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို ကိုင်သောရဟန်းသည်လည်း။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (သမ္ဗန္ဓ်)။ ဂဟဏေ စာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ ဂဟဏံ ဝါ၊ ကိုင်ခြင်းသည်မူလည်း။ ဝိရာဂိတေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ ဝိရဒ္ဓေ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်သော်။ ဝါ၊ချွတ်ယွင်းသည်ရှိသော်။ (၁၈၆) သာရတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ်။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန၊ ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ တပ်သောမိန်းမကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ အမိပေ့တံ၊ လိုအပ်သော မိန်းမကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မာတုဘဂိနိအာဒိ၊အမိ နှစ်မအစရှိသော။ ဝိရတ္တံ၊ မတပ်အပ်သော သူကို။ ဂဏှိဿာမီတိ၊ ကိုင်အံ့ဟူ၍။ ဝိရတ္တံ၊ မတပ် အပ်သော အမိ နှစ်မ အစရှိသည်ကို။ ဉာတိပေမဝသေန၊ အမျိုးတို့၏ချစ်ခြင်း အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဏှိ၊ ကိုင်အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိရတ္တဖြစ်သော အမိ နှစ်မစသည် ကို ကိုင်ရာ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ "ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝါ[၁] ကာယ သံသဂ္ဂရာဂ ရှိသောသူသည်။ သာရတ္တံ၊တပ်အပ်သောသူကို။ ဂဏှိဿာမိ"တိ၊ ကိုင်အံ့ဟူ၍။ ဝိရတ္တံ၊ မတပ်သော။ မာတရံ၊ ကို။ ဂဏှိ၊ ကိုင်အံ့။န အမိပေ့ တံ၊ အလိုမရှိအပ်သော အမိစသည်ကို။ ဂဏှိ၊ အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကိုင်ရာ၌။ မဟာသုမတ္ထေရဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ကာယံ ဂဏှိဿာမီ"တိ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓံ ဂဏှာတိ၊ ထုလ္လစ္စယန္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓိကတ္တာ၊ အယူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ "ဣတ္ထီ စ ဟောတိ ဣတ္ထိသညီ၊ပ။ အာပတ္တိ သံဃာဒိသေသဿာ"တိ၊၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ သံဃာဒိသေသော ပိ၊ သည်လည်း။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ "ဝိရတ္တံ ဂဏှိဿာမိ"တိ၊ ဟူ၍။ သာရတ္တံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဧတ္ထပိ၊ ၌လည်း။ သံဃာဒိသေသောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "နီလံ ဃဋ္ဋေဿာမီ"တိ ကာယံ ဃဋ္ဋေတိ၊ သံဃာဒိ သေသော"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤအဆုံးအဖြတ် ၌ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဌ်။ "ကာယသံသဂ္ဂရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။" ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဌ်။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊

၁။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂံ ဝါ (ဆဋ္ဌ).

၏။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဂရုကာပတ္တိဘယေန၊ ဖြင့်။ နီလမေဝ၊ ညို
သောဝတ္ထုကိုသာလျှင်။ ဃဋ္ဋေဿာမီတိ၊ ၍။ ဝါယာမန္တော၊လုံ့လပြုသည်
ရှိသော်။ ကာယံ၊ ကို။ ဃဋ္ဋေတိ၊ ထိစေ၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ တဿ၊ ထို
ရဟန်း၏။ ကာယပဋိဗဒ္ဓံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ ဃဋ္ဋေဿာမီတိ၊ ထိစေ
အံ့ဟူ၍။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧမ္ဗသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ "ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော အရာ၌။ သံဿာဒိသေသော"တိ၊ ၍။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။
ဣတ္ထိဉာဘတောဗျဉ္ဇနကဣတ္ထိယာ၊ ဣတ္ထိဉာဘတောဗျည်းဖြစ်သော မိန်းမ၌။
ပုရိသဉာဘတောဗျဉ္ဇနကပုရိသေ၊ ယောကျ်ားဉာဘတော ဗျည်းဖြစ်သော
ယောကျ်ား၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ အာပတ်အထူးသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂဿ၊ ၏။ ပဋိစ္ဆန္နကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ဣတ္ထိ
ဝသေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၂၇၁။ တိဏဏ္ဍုပကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟိရိဝေရာဒိမူလာနိ၊ ချင်းအစရှိသည်
တို့၏ အမြစ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော တန်ဆာကို။
တာလပဏ္ဏမုဒ္ဒိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တာလပဏ္ဏမယံ၊ ထန်းရွက်ဖြင့် ပြီးသော။
အင်္ဂုလိမုဒ္ဒိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ တေန၊ ထိုတာလပဏ္ဏမုဒ္ဒိကံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။
တာလပဏ္ဏမယံ၊ ထန်းရွက်ဖြင့်ပြီးသော။ ကဋ္ဋံ၊ ခြေချင်းသည် လည်းကောင်း။
ကဋိသုတ္တကံ၊ ခါးဝတ်တန်ဆာသည် လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍပိဠန္ဓနာဒိ၊ နား
ဝတ်တန်ဆာ အစရှိသည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။
ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓ-သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ ဣတိ ဒဿိတံ၊ သည်။
သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တမ္ဗပဏ္ဏိဝါသိနော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်သော။ ဣတ္ထိရူပဥ္စ၊ မိန်းမရုပ်ကို လည်းကောင်း။
ကဋ္ဋကပ..၊ ခါးဝတ်တန်ဆာ ပုဆိုးကို လည်းကောင်း။ န ဆုပန္တိ ကိရ၊
မထိစေ..သတတ်။ အာကရတော၊ သမုဒ္ဒရာမှ။ မုတ္တမတ္တော၊ လွှတ်ကာမျှ
ကျော..ကာ..းသည်။ ရတနမိဿောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အလင်္ကာရတ္ထံ၊ တန်ဆာ
အ..ျိုး..ါ။ ကတော၊ သော။ ကဥ္စနလတာဒိဝိနဒ္ဓေါ၊ ရွှေနွယ်အစရှိသည်
တို့..ဲ့..ခက်အပ်သော ခရုသင်းသည်။ သုဝဏ္ဏေန သဒ္ဓိံ ယောဇေတွာ
ပစိ..တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုဝဏ္ဏရသံ၊ ရွှေရည်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပစိတွာ၊
..မှု။ ကတ..၊ ..န်၏၊ ဗဇတော၊ ..ဖြစ်သော။ ဓာတုပါသာဏတော၊

ခာတ်ဖြစ်သော ကျောက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ "တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပေသိတံ၊ ပို့လှာစေပါ၏။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထေရော၊ အရှင်ပဒုမ မထေရ်သည်။ န ကပ္ပတီတိ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ "စေတိယဿ၊ စေတီအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်။" ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ ကိရ၊ အပ်သတတ်၊ ဗုဗ္ဗုဠက၊ ဗုဗ္ဗုဠကဟူသည်။ တာရကံ၊ ကြယ်တည်း။ အာရကူဋလောဟမ္ပိ၊ အာရကူဋကြေးသည်လည်း။ ဇာတရူပဂတိကမေဝ၊ ရွှေနှင့်အလား တူသည် သာလျှင်တည်း။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "အာရကူဋလောဟံ သုဝဏ္ဏသဒိသမေဝ၊ သုဝဏ္ဏံ အနုလောမေတိ၊ အနာမာသ"န္တိ၊ ဟူ၍။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (၁၀၇) "ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ ပန ဝဋ္ဋတီ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မဟာ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တ နယေကဒေသောပိ၊ ကိုလည်း။ အနုညာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ အဓိပ္ပါယံ၊ ကို။ ဉတွာပိ၊ သိ၍လည်း။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ထင်စွာပြုရာ၏။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၀၃။ တတိယေ၊ တတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပုဒ်၌။ တယော၊သုံးပါးကုန်သော။ သံဃာဒိသေသဝါရာ၊ တို့ လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယဝါရာ၊ တို့ လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဒုက္ကဋဝါရာ၊ တို့လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရာ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဒသ ဝါရာ၊ တို့သည်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝါရတို့တွင်။ တယော၊ ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသဝါရာ၊ တို့ကို။ ဒုတိယသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော။ ဝိသတိတိကာနံ[၁]၊ ဝိသတိတိက တို့၏။ ဧကေကမူလာ၊ တခုတခုကုန်သော မူရှိကုန်သော။ ဝါရာတိ၊ တို့ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝိသေသာ၊ ထူးကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တပဏ္ဏာသ ဝါရာ[၂]၊ ငါးဆယ့်ခုနစ်ဝါရတို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ချုံ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ဝိသတိကာနံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပဏ္ဏာသ ဝါရာ (ဆဋ္ဌ)

အညထာ၊ ဤမှတပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ "ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဝေမတိကော သာရတ္တော စ၊ ဘိက္ခု စ*နံ ဣတ္ထိယာ ဝစ္စမဂ္ဂံ ပဿာဝမဂ္ဂံ အာဒိဿ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ။ပ။အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စ ယဿ၊ ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ပဏ္ဍကပုရိသသညီ။ပ။ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ" တိ ဝေမာဒိနံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိဋ္ဌာနာနံ၊ အာပတ္တိဋ္ဌာန တို့၏။ အနာပတ္တိဋ္ဌာနတာ၊ အနာပတ္တိဋ္ဌာနအဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက် ရာ၏။ န စ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်။ ပဏ္ဍကေ၊ ၌။ ဣတ္ထိသညိဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ ဒီပေတုံ၊ ဤသို့ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ "ဣတ္ထိ စ ပဏ္ဍကော စ ဥဘိန္နံ ။ပ။ ဒုက္ကဋဿာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "ပဏ္ဍကေ ပဏ္ဍကသညိဿ ထုလ္လစ္စယ" န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူ အပ်သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ သံခိတ္တဝါရေသု၊ တို့၌။ ထုလ္လစ္စယဋ္ဌာနေ၊ အရာ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ ဒုက္ကဋဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ "ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဝေမတိကော သာရတ္တော စ ။ပ။ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလံ အာဒိဿ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ။ပ။ထုလ္လစ္စယဿာ" တိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယခေတ္တေပိ၊ ၌လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ် သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဥဒ္ဒရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ "ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဝေမတိကော သာရတ္တော စ ။ပ။ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရာပိ၊ တို့ ကိုလည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ လျော်စွာ။ ဥဒ္ဒရိတဗ္ဗာ ကုန်၏။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓ ဝါရတ္တိကံ ဝိယ၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရတိက်ကဲ့သို့။ နိဿဂ္ဂိယဝါရတ္တိကံ၊ ကို။ လဗ္ဘမာနမ္ပိ၊ ရသင့်သော်လည်း။ အာပတ္တိဝိသေသာဘာဝတော၊ အာပတ် အထူး မရှိသောကြောင့်။ န ဥဒ္ဒဋံ၊ ထုတ်တော်မမူ။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရတ္တိကေ ပန၊ ၌ကား။ ဒိန္နနယတ္တာ၊ ပေးအပ်သောနည်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ယို ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရ၌။ တဒနုလောမ ၊ ထို ဝါရနှင့်လျော်ကုန် သော။ ဝါရာ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဒရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (၁၈၈)။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌။ န ဝိညူ၊ မသိမလိမ္မာသော။ တရုဏဒါရိကာ စ၊ ငယ်နုသော သတို့သမီးကိုလည်းကောင်း။ မဟလ္လိကာ၊ ကြီးသော။ ဥမ္မတ္တိကာဒိကာ စ၊ အမျိုးအစရှိသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ အနမ်ပွေတာ၊

၁။ တမ္ဘိ (မ၊)

အလိုမရှိအပ်ကုန်။ ပါကတိကာတိရဇ္ဇာနဂတိတ္တိနံ၊ ပကတိဖြစ်သော တိရစ္ဆာန် မတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ပဏ္ဍကာဒယောပိ၊ တို့သည် လည်း။တထာ၊ တူတည်း။ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားအစဉ်ကို။ ဒုတိယေ၊ ၌။ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

၂၈၅။ ဝုတ္တနယမေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ကာယသံသဂ္ဂေ ဣတ္ထိလက္ခဏေ နာ"တိ၊ ၍။ လိခိတံ၊ ၏။ "ဣတ္ထိလက္ခဏေနာ"တိ၊ ၍။ မဟာအဋ္ဌကထာ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ သီသံ န ဧတီတိ ဧတ္ထ၊၌။အက္ကော သနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဃဋိတေ ပန၊ စပ်သော်ကား။ဟောတိ၊ ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ တီဟိ၊ သုံး ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဤ သိခရဏီသိ, သမ္ဘိန္နာသိ, ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသိ— ဟူသောပုဒ်တို့နှင့်။ ဃဋိတေ ဧဝ၊ စပ်သော်သာလျှင်။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ ကာသွာ၊ မူကား။ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ နိယတဝစနတ္တာ ဝါ၊ မြဲသောစကား ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အစ္စောဋ္ဌာရိကတ္တာ ဝါ၊ အလွန်ရုန့်ရင်းသောစကား ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ အ ညေဟိ၊ ကုန်သော။ အနိမိတ္တာသိတိအာဒီဟိ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပုဒ်တို့ နှင့်။ ဃဋိတေ၊ စပ်သော်။ သီသံ၊ သို့။ န ဧတိ၊ မရောက်။ တတ္ထ၊ ထို ရှစ်ပါးတို့တွင်။ အလောဟိတာသိ ဓုဝလောဟိတာသိ ဓုဝစောဠာသိ ပဂ္ဃရ ဏီသိ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာသိ ဝေပုရိသိကာသီတိ၊ ဝေပုရိသိကာသိ—ဟူကုန်သော။ ဧတာနိ ဆ၊ ထိုခြောက်ပုဒ်တို့သည်။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ အနိယတဝစနာနိ၊ အနိယတဖြစ်သော စကားမည်ကုန်၏။ အနိမိတ္တာသိ နိမိတ္တမတ္တာသီတိ၊မတ္တာ သိ-ဟူကုန်သော။ ဒွေ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အနစ္စောဠာရိကာနိ စ၊ မရုန့်ရင်း သော စကားမည်ကုန်၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌ ပဒါ နိ၊ ရှစ်ပုဒ်တို့သည်။ "သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ န ဇနေန္တိ၊မဖြစ်စေကုန်။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို ရှစ်ပုဒ်တို့သည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထုမှို ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ အက္ကောသ မတ္တတ္တာ၊ ဆဲရေးခြင်းမျှဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထူနိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထိပဏ္ဍကာသိဝေ ပုရိသိကာသီတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတာနေဝ ပဒါနိ၊ တို့သည်လျှင်။ သကလ

သရိရသဏ္ဌာနဘေဒဒီပကာနိ၊ အလုံးစုံသော သဏ္ဌာန်အထူးကို ပြတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓါနိ၊ သက်သက်ဖြစ်ကုန်မူ။ သံဃာဒိသေသံ၊ကို။ န ဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သကလသရီရသာမညတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်သာမညဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတရာနိ၊တပါးကုန်သောပုဒ်တို့သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ဇနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသာမညတ္တာ၊ သာမညမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သိခရဏီပဒံ–ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တာနိ၊ ထိုပုဒ်တို့သည်။ ပဿာဝမဂ္ဂမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒီပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသီတိ ဝစနံ ပန၊ သည်ကား။ ပုရိသနိမိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အသံဃာဒိသေသဝတ္ထုနာမဿ[၁]၊ သံဃာဒိသိသ် မထိုက်သော ဝတ္ထု၏အမည်ကို။ ဝစနံ၊ ဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ ပုရိသဥဘတောဗျဉ္ဇနကဿ စ၊ အားလည်း။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖုံးကွယ်သည် ရှိသော်။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထို ဥဘတောဗျည်းသည်လည်း။ ယဒိ ဇနေတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေအံ့။ အနိမိတ္တာသီတိ အာဒိပဒါနိ၊ တို့သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ န ဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဇနေန္တိ ဧဝ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို ဧကေဆရာတို့စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုရိသဿပိ၊ ၏လည်း။ နိမိတ္တာဓိဝစနတ္တာ စ[၂]၊ နိမိတ်၏ အမည်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ''မေထုနုပသံဟိတာဟိ သံဃာဒိသေသော''တိ၊ ၌။ မာတိကာယ၊ ၌။ လက္ခဏဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ မေထုနုပသံဟိတာဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ သြဘာသနေ၊ ဆဲရေးပြယ်ဆိုရာ၌။ ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ သိသည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေသော၊ ၏။ အပ္ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ မသိသည်ရှိသော်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ ဣတရေဟိ၊ မေထုနုပသံဟိတမှ တပါးသော စကားတို့ဖြင့်။ သြဘာသနေ၊ ဆဲရေးပြယ် ဆိုရာ၌။ ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ သော်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ သော်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁။ န[illegible]သ (ဆ[illegible]) ၂။ နိမိတ္တာဓိဝစန[illegible] (ဆဋ္ဌ)

၂၀၇။ ဟသန္တော်တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယံ၊ အကြင်မိန်းမကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဘဏတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ စေ ပဍိဝိဇာနာတိ၊ အံ့။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။

ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

(၁၀၉) ၂၀၉။ "ပဍိဝုတ္တံ နာမာ" တိ၊ ၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ နော-သဒ္ဒေါ၊ နော-သဒ္ဒါသည်။ အဓိကော၊ လွန်၏။ "အက္ခရာ လိခနေနပိ၊ အက္ခရာကိုရေးသော အခါ၌မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို နော-သဒ္ဒါလွန်၏ ဟူသော စကားကို။ အာဝဇ္ဇနသမနန္တရဝိဓိနာ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော ဝိထိအစဉ်နှင့်။ စေ သမေတိ၊ ညီအံ့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၀။ စတုတ္ထေ၊ ၌။ တယော[၁]၊ သုံးပါးတို့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသဝါရာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တပညာသ ဝါရာ၊ ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဝါရတို့ကိုလည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိကာ[၂]၊ တို့ကို လည်းကောင်း။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ဝါရမှ။ အညတရော၊ တပါးပါးသော ဝါရကို။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ န ဥဒ္ဓတော၊ ထုတ်တော်မမူ။ သေသယောဇနက္ကမော၊ ကြွင်းသော ယောဇနာအစဉ်ကို။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နဂရပရိက္ခာရေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါကာရပရိခါဒီဟိ၊ တံတိုင်း, ကျုံးအစရှိကုန်သော။ နဂရပရိဝါရေဟိ၊ မြို့အခြံအရံတို့ဖြင့်။ (သုပရိက္ခိတ-၌ စပ်။) သေတပရိက္ခာရောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သေတာလင်္ကာရော၊ ဖြူသောတန်ဆာ။ သီလာလင်္ကာရော၊ သီလဟူသော တန်ဆာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ စက္ကဝီရိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝီရိယ စက္ကော၊ ဝီရိယတည်းဟူသော စက်ရှိ၏။ ဝသလံ ဒုဂ္ဂန္ဓန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ မိန်းမနိမိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ၏။ ယဒေဝ[၃]-

---

၁။ တယော (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိကာယ (ဆဋ္ဌ)
၃။ တဒေဝ (ဆဋ္ဌ)

ယံ ဝေါ၊ အကြင်မိန်းမ နိမိတ်ကိုပင်လျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ကိံ မေ ပါပကံ၊ ကိံ မေ ဒုဂ္ဂန္ဓ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၉၁။ သန္တိကေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာ^၁၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ (တထာ၊ ဖြင့်။ သန္တိကေ၊ ၌။) "ပဋမဝိဂ္ဂဟော၊ ၌။ ပါဠိဝသေန၊ ဖြင့်။ သစေ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်အံ့။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အဂ္ဂါ၊ အနက်ဖြစ်၏။ သေသန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိပ္ပါယောတိ ပဒံ၊ သည်။ အတ္ထာဘာဝတော၊ အနက်အထူး မရှိသောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါမျှသာတည်း။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဝိဂ္ဂဟ်၌။ ပါဠိဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာမဟေတု ပဒါနိ၊ ကာမဟေတုပုဒ်တို့သည်။ ဗျဉ္ဇနာနိ၊ ဗျဉ္ဇနဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဝိဂ္ဂဟ်၌။ အတ္ထာဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ စတ္တာရိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဒွိန္နံ ဝိဂ္ဂဟာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယောဇိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၉၅။ ဧတေသု သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဝီတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃာဒိသေသေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကိံ ဘန္တေ အဂ္ဂဒါနန္တိ၊ မေထုနဓမ္မ"န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မေထုနဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဘာသနမတ္တံ^၁၊ ကျေးဇူးကို ဆိုခြင်းမျှသာတည်း။ မေထုနဓမ္မာဓိပ္ပါယေန၊ ဖြင့်။ တဒတ္ထိယာ၊ ထို မေထုန်မှီဝဲလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာမပါရိစရိယာယ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဘဏနေ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုရာ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ "ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဂ္ဂဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ ဒေဟိ၊ လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ပရိယာယဝစနေနပိ၊ ပရိယာယ် စကားဖြင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "အတ္တကာမပါရိစရိယာယ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျ၊ ယာ မာဒိသံ သီလဝန္တ"န္တိ စ၊ ၍လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စသု အင်္ဂေသု၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့၌။ သဉ္စာဝ ါ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

လျှင်။ သံဃာဒိသေသော ၀၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင် ဓမ္မသိရိစီရင်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ (၁၉၀) "ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒဒွယေ၊ ၌။ ကာယသံသဂ္ဂေ ဝိယ၊ ၌ ကဲ့သို့။ ယက္ခိပေတီသု၊ တို့၌။ ဒုဋ္ဌုလ္လတ္တကာမ ဝစနေ၊ ရှုန့်ရှင်းသောဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၊ အတ္တကာမပါရိစရိယကိုဆိုရာ၌။ ထုလ္လစ္စယန္တိ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာသု ပန၊ တို့၌ကား။ နာဂတံ၊ မလာ။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ "ဥဘတော ဗျဉ္ဇနကော ပန၊ သည်ကား။ ပဏ္ဍကဂတိ ကော ၀၊ လျှင်တည်း။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အတ္တကာမပါရိစရိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၇။ အဟာမှိ ဒုဂ္ဂတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ အဟံ ခွယျောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အယျောတိ ဝစနံ၊ အယျော-သဒ္ဒါ သည်။ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝုစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၈။ သြယာစန္တီတိ ဧတ္ထ၌။ နီစံ၊ နိမ့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။ အာယာစန္တီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥစ္စံ၊ မြင့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာဒရေန၊ ဖြင့်။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။ အလင်္ကာရာဒီဟိ၊ တန်ဆာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မဏ္ဍိတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်၏။ ကေသသံဝိဓာနာဒီဟိ၊ ဆံကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပသာဓိတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်၏။ "မဏ္ဍိတကရဏော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

၃၀၃။ ပရိဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်ထားသည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သောမိန်းမ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဆန္ဒဝါသိနီ နာမ "ပိယာ ပိယံ ဝသေတီ"တိ၊ ဟူသည်။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဝါသေတိ၊ နေစေ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ပိယော ပိယံ ဝါသေတီဟိ၊ ဟူသည်။ အဋ္ဌ ကထာ၊ တည်း။

တံ ကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဝါ၊ အမှုကို။ သမ္မာဒေဿတိ၊ ပြည့်စုံစေ လတ္တံ့၊ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ အာရောစေန္တိယာ၊ ကြား

လတ္တံ့သော မိန်းမအား။ စေ အာရောစေတိ၊ အကယ်၍ ကြားအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒွိန္နံ၊ သော။ မာတာပိတူနံ၊ တို့အား။ စေ အာရောစေတိ၊ အံ့။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယော၊ ဝိနည်းကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝတ္ထုမှိ စ၊ ဝတ္ထု၌လည်း။ ဥဒါယိတ္ထေရော၊ သည်။ ဂဏိကာယ၊ စစ်ခြေသည် မိန်းမအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသော စကားသည်။ မာတာပိတူနံ ဟိ ၊ အမိအဖတို့အားလျှင်။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိ။ တံ ပနေတန္တိ တ္ထေ၊ ၌။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ မာတုရက္ခိတံ၊ ဖြူဟိတိ၊ ၍။ ပေသိတော[၂]၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ မာတာပိတုရက္ခိတံ၊ မိဖ နှစ်ပါးစုံစောင့်သော မိန်းမကို။ ဝဒတော၊ဆိုသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ မာတုရက္ခိတဘာဝေ၊သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝိသင်္ကေတမေဝ၊ ချွတ်ယွင်းသည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ပိတုရက္ခိတာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်းကို။ ဝဒန္တဿ၊ အား။ ဝိသင်္ကေတံ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။ ဣတရထာ၊ ဤမှတပါးသော အပြားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။အာဒိ–သဒ္ဒေါ၊ သည်။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကေံ ဒသကာ၊ ကို။ ဣတရေန ဒသကေန၊ နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာတုရက္ခိတာယ၊ အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာ၊ သည်။ အတ္တနော၊၏။ မိတ္တုသန္တိကံ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ စေ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၃၈။ အနဘိနန္ဒိတ္ဝာတိ တော်၊ ဤသဒ္ဒါသည်။ ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသာလျှင်တည်း။ ယဒိပိ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ကား နှစ်သက်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေလောက်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ န အာရောစေတိ၊ မကြား။ တာဝ၊ ထို ရွေ့လောက်၊ "ဝိမံသိတော" တိ၊ ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ သာသနာရောစနကာလေတိ တ္ထေ၊ ၌။ (၁၉၁)။ အာဏာပကဿ၊ စေတတ်သောယောကျ်ား၏။ သာသနဝစနက္ခဏေ၊ သတင်းစကားကို ပြောဆိုသောခဏ၌။ တတိယပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ

၁။ မာတာဒီနမ္ပိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပေသိတဿ (ဆဋ္ဌ)

နာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ တပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်။ ဒုက္က
ဋံ၊ ၏။ ဣတိ အယတ္ထော၊ တည်း။ ဝတ္ထုဂဏနာယ သံဃာဒိသေသောတိ
ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥဘယဝတ္ထုဂဏနာယ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဝတ္ထုအရေအတွက်ဖြင့်။
သံဃာဒိသေသော ကိရ၊ သင့်သတတ်။

၃၃၉။ စတုတ္ထေ၊ ၌။ အနာပတ္တိတိ ဧတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ "ပဋိဂ္ဂဏှာတိ
န ဝီမံသတိ န ပစ္စာဟရတိ၊ အနာပတ္တိတိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆန္တော
န သမ္ပာဒေတိ၊ အာဂစ္ဆန္တော ဝိသံဝါဒေတိတိ အနာပတ္တိပါဠိယာပိ၊ သည်
လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ၄ါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ ပေါတ္ထကေသု၊ တို့၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊ သို့
လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနီတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၃၄၁။ အလံဝစနီယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န ဝစနီယာ၊ မကဲ့ရဲ့သောမိန်းမ။
အလံသဒ္ဒေါ၊ သည်။ နိဝါရဏော၊ မြစ်ခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဧထံရ
ပိတာ ဝဒတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဇိဏ္ဏပိတာ၊ အိုရင့်သောအဖသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။
ဣတိ အယတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ သဒ္ဒရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်၌။ "ဣတ္ထိနာမ မနုဿိတ္ထိ
န ယက္ခီ န ပေတီ န တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ပုရိသောနာမ မနုဿပုရိသော
န ယက္ခော"တိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိသည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်
၍ကား မရှိ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ကာယသံသဂ္ဂါဒီသုကာ
ယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့၌။ "မနုဿိတ္ထီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဣတ္ထိဝဝတ္ထာ
နဿ၊ ဣတ္ထိကို မှတ်ခြင်းကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဓာ
ပိ၊ ၌လည်း။ မနုဿိတ္ထီ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်
၏။ မေထုနပုဗ္ဗဘာဂတ္တာ၊ မေထုန်၏ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သောကြောင့်။ မနုဿဥဘ
တောဗျဉ္ဇနကော စ၊ သည်လည်း။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုကော ဝ၊ သည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ မနုဿပဏ္ဍကဥဘတောဗျဉ္ဇနက
တိရစ္ဆာနဂတပုရိသာဒယော၊ လူ ပဏ္ဍုက် ဘီလူး ဥဘတောဗျည်း တိရစ္ဆာန်
ယောကျ်ား အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကာ ဝ၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထု
တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မိစ္ဆာစာရသာသနင်္ဂသမ္ဘဝတော၊
မိစ္ဆာစာရဖြစ်ကောင်းသော သတင်းစကားကို စေခြင်း၏ အင်္ဂါဖြစ်သင့်သော
ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယထာသမ္ဘဝံ ပန၊ ဖြစ်သင့်သည်အား

လျှော်စွာကား။ ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပညတ္တိအဇာနနေ ဝိယ၊ ပညတ်တော်ကို မသိရာ၌ကဲ့သို့။ အလံဝစနီယဘာဝါဇာနနေပိ၊ အလံ ဝစနီယအဖြစ်ကို မသိရာ၌လည်း။ အစိတ္တကတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊၏။ဒုဋ္ဌုလ္လာ ဒိသုပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဣမသ္မိံ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟော တိ၊ ၏။"လေခံ၊ ရေးသောအက္ခရာကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဋိလေခံ၊ တဖန်ရေးသော အက္ခရာကို။ အာရောစိတယာပိ၊ ကြားအပ်ကြားသော် လည်း။ သဥ္စရိတ္တဘာဝံ၊ ကို။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသော ရဟန်းအား။ သဥ္စ ရိတ္တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။"တိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝီမံသိတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

သဥ္စရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၆-ကုဋိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၄၂။ ယာစနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဒေထ ဒေထာ"တိ၊ ၍။ စောဒနာ၊ တောင်းခြင်းသည်။ဝိညတ္တီတိ ဧတ္ထ၊၌။ဣမိနာ၊ဤဝတ္ထုဖြင့်။ နောၫါတို့အား။ ဗဟု ဏ္ဏ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညာပနာ၊ တောင်းခြင်းတည်း။ "ဟတ္ထ ကမ္မံ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သော သူသည်။ ဥပကရဏံ ဝါ၊ အဆောက်အဦကို လည်းကောင်း။ မူလံ ဝါ၊ အဖိုးကို လည်းကောင်း။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။" ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ယာစတိ၊ တောင်းအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်မည်လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌။ ဩဘာသပရိကထာဒီနံ၊ ဩဘာသပရိကထာ စသည်တို့ကို။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အနဇ္ဈာဝုတ္ထကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသော ဥစ္စာကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်း၏။ န အာဟဋံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (၁၉၂) "သမ္ပေါဒနဝိညတ္တိဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂရုဘဏ္ဍပ္ပဟောနကေသူတိ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပံ၊ နည်း သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဂ္ဃဝသေန၊ အဖိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟာ၊ များ ၏။ ဝါ၊ အဃဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟရိတာလဟိင်္ဂုလိကာဒိ၊ ဆေးဒန်းမြင်း သီလာ, ဟင်္သပြဒါး အစရှိသည်သည်။ မဟာ၊ များ၏။ တံ၊ ထိုဆေးဒန်း

မြင်းသိလာ, ဟသ်ပြဒါး စသည်ကို။ ယာစိတုံ၊ ၎ါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၄၄။ သော ကိရာတိ တွေ၊ ပုဒ်၌။ ဣသိ၊ ရသေ့သည်။ တဒါ၊ ထို တောင်းသော အခါ၌။ အဇ္ဈဂမာ၊ အရပ်တပါး သွားလေ၏။ တဒဇ္ဈဂမာ၊ ထိုသို့ တောင်းသောအခါ သွားလေ၏။

၃၄၈၊ ၉။ ယာစနာယ၊ တောင်းခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ၎ါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ မိမိ သည်။ ယာစိတကေဟိ၊ တောင်းအပ်ကုန်သော။ ဥပကရဏေဟိ၊ အဆောက် အဦတို့ဖြင့်။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါ သည်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ န သမေတိ၊ မညီ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပြုခြင်း, ပြုစေခြင်းတို့ကို။ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ "ယသ္မာ ပနာ"တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣဓ ဝုတ္တနယေနာတိ တွေ၊ ပါဠိ၌။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ "သညာစိကာယ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကရောန္တေနာပိ၊ မိမိပြုသဖြင့် လည်းကောင်း။ "ပရေဟိ ပရိယောသာပေတိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကာရာ ပေန္တေနာပိ၊ ပြုစေသဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဥဘတောပိ၊ နှစ်ပါးပြားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ ကာရကကာရာပကာ၊ ထိုသို့ မိမိပြုခြင်း, သူတပါးကို ပြုစေခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ ဝိလောမိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ "ကာရယမာနေနာ"တိ ဗျဉ္ဇနံ၊ သည်။ "ကရောန္တော"တိ၊ ၍။ စုတ္တေ၊ သော်။ ဝိလောမိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။အတ ဒတ္ထတ္တာ၊ထို ကာရယမာနေန—ပုဒ်၏အနက်မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေသော ရဟန်းသည်။ ကရောန္တောနာမ၊ ကရောန္တ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ "ဣဓ ဝုတ္တနယေနာတိ တွေ၊ ၌။ ဒေသိတဝတ္ထုကပမာဏိကနယေန၊ ဒေသိတဝတ္ထုကပမာဏိက နည်းဖြင့်။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ ကရောန္တေန ဝါ ကာရာပေန္တေန ဝါတိ၊ ၍။ ဝစန တော၊ ကြောင့်။ ကရောန္တေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရေဟိ ဝိပ္ပကတံ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တဒတ္ထ ဝိဿဇ္ဇနတ္ထံ၊ ထိုသို့ ဆိုရာသောစကားကို ဖြေခြင်း၄ါ။ 'ယဒိပနာ' တိအာဒိံ၊

ကို။ အာဟ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊၏။ တံ၊ ထို စကားကို (ထည့်)။ “သညာစိကာယ ကုဋိံ ကရေယျာ”တိ ဝစန ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အာယာမတော စ ဝိတ္ထာရတော စာ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မူ၍။ ဝိကပ္ပတ္ထဿ၊ ဝိကပ်အနက်ရှိသော။ ဝါသဒ္ဒဿ၊ ဝါ–သဒ္ဒါကို။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ကေတောဘာဂေ၊ တဘက်သောအဖို့ကို။ ဝဍ္ဎိတေပိ၊ ပွါးသော်လည်း။ အာပတ္တိ ဝေ၊ အာပတ် သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ပမာဏယုတ္တမဉ္စော၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ညောင် စောင်းသည်။ နဝဝိဒတ္ထိ ကိရ၊ ကိုးထွာရှိသတတ်။ “စတုဟတ္ထဝိတ္ထာရာတိ ဝစနေန၊ နှင့်။ တိရိယံ တိဟတ္ထာ ဝါတိ ဝစနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သမေတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယတ္ထ ပမာဏယုတ္တောတိအာဒိ၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌာနဝစ နာသမ္ဘဝတော၊ သန္နိဋ္ဌာန်ဖြစ်သောစကား၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝုတ္တပမာဏတော ဦနကတရမ္ပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ စတုပဉ္စဟတ္ထမ္ပိ၊ လေးတောင် ငါးတောင်ရှိသော ကုဋိကိုလည်း။ ဒီဃတော၊ အလျားမှ။ အနတိက္ကမိတွာ၊မလွန်မူ၍။ ဝုတ္တပမာ ဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒေသိတဝတ္ထုံ၊ ဒေသိတဝတ္ထုမည်၏။ ဟ်-သစ္စံ၊ ၏။ အဒေသိတဝတ္ထုံ၊ ကို။ ကရောတော၊ ပြုသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ပမာဏာတိက္ကန္တာ၊ ပမာဏကိုလွန်သော။ ကုဋိ ဝေ၊ သည်လျှင်။ အာ ပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကိုပြုတတ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ ကုဋိံ ကရေယျာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ “ထမ္ဘတုလာ”တိ၊ ၍။ ပါ ဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ အနုဿာဝနာနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဒမိဠဘာသာယပိ၊ ကျေးတို့ဘာသာဖြင့်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၅၃။ စာရဘူမိ၊ စာရဘူမိသည်။ဂေါစရဘူမိ၊ ကျက်စားရာမြေတည်း။ န ဂဟိတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န ဝါရိတာ၊ မမြစ်အပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊တည်း။ (သမ္ဗန်)။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ကာရဏာယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ။ ဂုတ္တိဗန္ဓနာဂါရံ၊ စောင့်ရှောက်ဖွဲ့နှောင်ခြင်းကို ပြုရာအရပ်တည်း။ ဝါ၊ကား။ အကရဏဋ္ဌာနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုရာမဟုတ်သော အရပ်တည်း။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္န နကာ ဂန္ဓိကာ၊ လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ရာဖြစ်သော စဉ်းတီတုံး စသည်တို့သည်။ ဓမ္မဂန္ဓိကာ၊ မည်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ရေးအပ်၏။ဒွိဟိ ဗလိဗဒ္ဒေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပေဟင်္ဂမကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား၏။ (၁၉၃) ဝုတ္တတော၊ ဆိုအပ်သော အရပ်မှ။ အာဝိဉ္ဆိတုံ၊လှည့်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ ကိရ၊

၁။ ဝုတ္တံ၊ ပမာဏတော (ဆဋ္ဌ)

မစွမ်းနိုင်သတတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဆိန္နာဝဋ္ဋတ္တာ၊ ပြတ်သော ကမ်းပါး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ နိဂမနဿာပိ၊ နိဂုံး၏လည်း။ အတ္ထပကာသနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပါဠိနန္တိ တွေ၊ ၌။ ဝတ္ထု၊ တည်ရာ။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်။ တဒတ္ထာယာတိ တွေ၊ ၌။ တဗ္ဗနတ္ထာယ၊ ရွှေခြင်း အကျိုးငှါ။ ပဏ္ဏသာလမ္ပိတိ တွေ၊ ၌။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကုဋိမေဝ၊ ဥလ္လိတ္တအဝလိတ္တကုဋိ-သည်သာလျှင်။ ပဏ္ဏစ္ဆဒနံ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်မိုး၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "သဘိတ္တိစ္ဆဒန"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဌပိတံ၊ ထားသော မြေစိုင်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ အလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျံမူကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကုဋိသည်။ ဝဋ္ဋတိ ကိရ၊ အပ်သတတ်။ တသ္မိန္တိ တွေ၊ ၌။ ဒွါရဗန္ဓနေ ဝါ၊ တံခါးအဖွဲ့ကို လည်းကောင်း။ ဝါတပါနေ ဝါ၊ လေသာပြူတင်းကို လည်းကောင်း။ ဌပိတေ၊ ထားသည်ရှိသော်။ ပဌမမေဝါတိ တွေ၊ ၌။ ပတ္တကာလေ ဧဝ၊ ရောက်သောကာလ၌သာလျှင်။ ဣတိ၊ သို့။ မမ္ပသိရိတ္တေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ တတ်။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဌပိတကာလေဝ၊ ထားသောကာလ၌သာလျှင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ ကိရ၊ တတ်။ ပုရိမေန၊ ရှေးပေးသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်။ လေပဿ၊ ၏။ အဃဋိတတ္တာ၊ မစပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ပေးသော အလိမ်းဖြင့်။ ဝတ္တသိသေန၊ ဖြင့်။ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာဏတ္တေန၊ သည်။ သစေ ကတံ၊ အံ့။ ကရောတိ ဝါ ကာရာပေတိ ဝါ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတ္ထုဒ္ဒေသိကတာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဘိန္နံ၊ တို့အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ အသတိ၊ မရှိသော်။ မူလဋ္ဌဿေဝ၊ စေရင်းဖြစ်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမပ္ပမာဏသမ္ဘဝေ၊ ယုတ်သော ပမာဏ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗမတ္တိကာ မယံ၊ အလုံးစုံမြေဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋိံ၊ ကို။ ကရောတော၊ ပြုသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံဃာဒိသေသသဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၅၄။ ဆတ္တိံသ စတုက္ကာနိ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ အဒေသိတဝတ္ထုက စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ပမာဏာတိက္ကန္တ စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။

၁။ သံဃာဒိသေသော (ဆဋ္ဌ)

ပမာဏိက စတုက္က၊ လည်းကောင်း။ အဒေသိတဝတ္ထုက ပမာဏာတိက္ကန္တ စတုက္က၊ လည်းကောင်း။ ဒေသိတဝတ္ထုက ပမာဏိက စတုက္က၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဆ စတုက္ကာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော စတုက္ကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေါ၊ ဤအတူ။ သမာဓိသတိဝါရာဒီသုပိ၊ ကုန်သော။ ပဥ္စသု၊ ငါးဝါရတို့၌။ ဒွေဒွေ၊ ၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော စတုက္ကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထံ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သာရမ္ဘေ စေ ဘိက္ခု ဝတ္ထုသ္မိံ အပရိက္ကမနေ။ပ။ သံဃာဒိသေသော"တိ၊ ၍။ မာတိကာယံ၊ ၌။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာရမ္ဘ အပရိက္ကမနေပိ၊ ၌လည်း။ သံဃာဒိသေသော ဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မိစ္ဆာဂါဟဝိဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ မိစ္ဆာအယူကို ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဝိဘင်္ဂေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ အဝတွာ၊ ၍။ မာတိကာယ၊ ၌။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊ ကုဋိရာကို ကြားခြင်းငှါ။ အဘိနေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုသို့ ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထု၊ ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊[1] ကြားအပ်၏။ ကီဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ နည်း။ အနာရမ္ဘံ၊ ပိုးရွ ခြပုန်း အစရှိသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ၊ လေးခုသော နွားတို့ဖြင့် ကသော လှည်းလှည့်လောက်သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ။ ၏။ ဣတရံ၊ ပိုးရွ ခြပုန်း အစရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လှည်းမလှည့်လောက်ရာ အရပ်ကို။ န ဒေသေတဗ္ဗံ၊ မကြားအပ်။ ဣတရသ္မိံ၊ မကြားအပ်သော အရပ်၌။ "သာရမ္ဘေ စေ ဘိက္ခု ဝတ္ထုသ္မိံ အပရိက္ကမနေ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာနိသံသ ဝသေန၊ အကျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထု နာမ၊ ဝတ္ထုမည်သည်။ သာရမ္ဘံ၊ သာရမ္ဘဖြစ်သောဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာရမ္ဘံ၊ ဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာရမ္ဘံ သပရိက္ကမနံ၊ သာရမ္ဘသပရိက္ကမန ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာရမ္ဘံ အပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာရမ္ဘံ သပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာရမ္ဘံ အပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ ကုဋိရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗဟုဝိဓံ၊ များသော အပြားရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

၁။ ဝေ့(ဆ၃)

(ဤကား ယသ္မာ ဝတ္ထုနာမ-ရှိသည်နှင့်အလျော် တသ္မာ—ဖော်၍ ပေးသောအနက်တည်း၊ယခုဋီကာပါဌ်တို့၌ အပရိက္ကမနန္တိ ဗဟုဝိတ္တော ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသည်အတိုင်းကား၊—)

ဣတိ၊ သို့။ ဗဟုဝိတ္တော၊ များသော အပြားရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်။ အနာရမ္ဘံ၊ သော။ သပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတရံ၊ အနာရမ္ဘ သပရိက္ကမန မဟုတ်သော ကုဋိရာကို။ န ဒေသေတဗ္ဗံ၊အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော ဒေသနာ ပန၊ ဤသို့ ကုဋိရာကို ကြားခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိကာ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊အံ့။ ဂရုကာပတ္တိပညာပနဟေတုပရိဝဇ္ဇနုပါယတ္တာ၊ ဂရုကအာပတ်ကို ပညတ်ခြင်း အကြောင်းကို ကြဉ်ခြင်းငှါ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ—ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊ ကုဋိရာကို ကြားသဖြင့်။ ဂရုကာပတ္တိပညာပနဟေတုတ္တာ၊ ဂရုကအာပတ်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ အကတဝိညတ္တိ၊ သည်။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့ကို။ ပီဠာဇနနေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရမ္ဘဘာဝေ ါ၊ ဘေးရန်ရှိသောအဖြစ်သည်။ အတ္တဒုက္ခပရဒုက္ခဟေတုဘူတော စ၊ မိမိဆင်းရဲခြင်း သူတပါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ထို အကတဝိညတ်,သာရမ္ဘစသည်တို့ကို။ ဝတ္ထုဒေသနာပဒေသေန၊ကုဋိရာကိုကြားခြင်းကိုညွှန်ပြသဖြင့်။ဥပါယေန၊ဖြင့်။ ပရိဝဇ္ဇိတာ၊ ကြဉ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အကပ္ပိယ ကုဋိကာရဏတ္ထံ ဝါ၊ အကပ္ပိယကုဋိကို ပြုခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ (၁၉၄) ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ ပီဠာနိမိတ္တံ သာရမ္ဘဝတ္ထု ကုဋိကရဏတ္ထံ ဝါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ဘေးရန်ရှိသော ကုဋိရာ၌ ကုဋိကိုပြုခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ န ဒေသေန္တိ၊ မညွှန်းကုန်။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးကပင်၊ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါမိဿကာပတ္တိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုက္ကဋသံဃာဒိသေသ မိဿကာပတ္တိယော၊ ဒုက္ကဋ် သံဃာဒိသိသ် အရောတည်းဟူသော အာပတ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏ (ထည့်)။

၃၅၅။တတ္ထ၊ ထို စတုက္ကတို့၌။ "ဒွိဟိ သံဃာဒိသေသေဟိ" တိ၊၍။ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ "ဒွိန္နံ သံဃာဒိသေသေနာ" တိ၊ သေနဟူ၍။ ပိဘတ္တိဗျတ္တယေန စ၊ ဝိဘတ်ကိုပြန်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝစနဗျတ္တယေန စ၊ ဝုစ်ကို ပြန်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အာပတ္တိ ဒွိန္နံ သံဃာဒိသေသာနံ" န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၃၆၄။ ဆဒနလေပါဘာဝတော၊ အမိုးကို လိမ်းကျံခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ န ဃဋ္ဋယတိ၊ မစပ်အပ်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ပရတော၊ နောက်စကားဖြင့်။ သာဓိယတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဆဒနမေဝ၊ အမိုးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဥလိတ္တာဝလိတ္တတာ၊ ကုဋ္ဋိကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကုက္ကုဋ္ဋဆာဒကဂေဟံ ဝဋ္ဋတီတိ၊ ၍။ ဝတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဆဒနံဒဏ္ဍကေဟိတိအာဒိနာ နယေန၊ ဒဏ္ဍကေဟိ-ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။တံ၊ထိုကုက္ကုဋ္ဋစ္ဆာဒကဂေဟ-ကို။ဒဿေန္တေဟိ၊ ပြကုန်သော ဆရာတို့သည်။ တိဏပဏ္ဏစ္ဆဒနာကုဋ္ဋိကာဝ၊ သာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဆဒနံ ဒဏ္ဍကေဟိ၊ မိုးသော နှင်တံတို့နှင့်။ ဒီဃတော စ၊ အလျားအားဖြင့် လည်းကောင်း။ တိရိယဉ္စ၊ ဖိလာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇာလံ ဝိယ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ တိဏေဟိ ဝါ၊ မြက်တို့ဖြင့်မူလည်း။ ဆာဒိတုံ၊ မိုးခြင်းငှါ။ ပဏ္ဏေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်မူလည်း။ ဆာဒိတုံ၊ ငှါ။ ဥလ္လိတ္တာဒိဘာဝေါ၊ ကို။ ဆဒန မေဝ၊ ကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤသို့ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုသော စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မတ္တိကာမယံ၊ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဝဍ္ဎာပေတွာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဥလ္လိတ္တံ ဝါ၊ အတွင်း၌ လိမ်းကျံခြင်းကို လည်းကောင်း။အဝလိတ္တံ ဝါ၊ အပ၌ လိမ်းကျံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥဘယံ ဝါ၊ အတွင်းအပ လိမ်းကျံခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဘိတ္တိယာ၊ နံရံနှင့်။ ဃဋ္ဋိတံ၊ စပ်သည်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဘိတ္တိလေပေန၊ နံရံကို လိမ်းကျံခြင်းနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ "သော စ ဆဒနမေဝ သန္ဓာယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပမာဒေနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာဘာဂံ၊ အောက်အဖို့ကို။ န ပဋ္ဌိက္ခိတ္တံ၊ မပယ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိဏကုဋ္ဋိကာယ၊ မြက်ကုဋ္ဋိကို ပြုရာ၌။ သာမဏေရာနိ၊ ပြီးစေတတ်ကုန်၏ (ထည့်စပ်)။ ၊၊ထာသမာဒိဋ္ဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ အကြြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ကုဋ္ဋိကို။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ "အာပတ္တိကာရုကာနံ ဒုက္ကဋ္ဋာန"န္တိအာဒိမှိ၊ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိ၌။ "သော သုဏာတိ ဆက္ကမှိ၊ သော သုဏာတိ ဆက္ကကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသော စေတတ်, ပြုတတ်သူတို့၌။ သမာဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာမဆောင့်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဏာပကဿ၊ စေတတ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာဏတ္တဿ၊ စေတတ်သော ရဟန်းအား။ ယထာ၊

အကြွင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမာဓိဥ္စ၊ ၏။ အာဏာပကေန၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ တထာ၊ ဖြင့်။ အကရဏပစ္စယာ၊ မပြုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ "အဟမ္ပိ၊ သည်သည်း။ တွေ၊ ဤ ကျောင်းကုဋိ၌။ ဝသာမိ၊ နေအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ အတ္တုဒ္ဒေသမ္ပိ၊ မိမိသို့ ညွှန်းခြင်းကိုလည်း။ သစေ ကရောတိ၊ အံ့။ သံဃာဒိသေသောဝ၊ လျှင် တည်း။ "ကုဋိံ ကရောထာ"တိ၊ ဟူ၍။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ ပန၊ ဆိုသောအရာ၌ကား။ အာဏာပကဿာပိ၊ အားလည်း၊ သံဃာဒိသေ သော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အစိတ္တကတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။

အဟဥ္စ ဝသိဿာမီတိ တွေ၊ ၌။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်မူ လည်းဖြစ်သော။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်။ "ကရောန္တဿ ဝါ"တိ၊ ၍။ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ အဝိဘတ္တတ္တာ၊ မဝေဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ "ဣဓ၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်၌။ ပညတ္တိဇာနနမတ္တမေဝ၊ ပညတ်ကိုသိခြင်းမျှသည်လျှင်။ စိတ္တံ၊ တည်း။ ဣတိ စ၊ လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ အဟဥ္စ ဝသိ ဿာမီတိ တွေ၊ ၌။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ "မယှံ၊ ၏။ ဝါသာဂါ ရဥ္စ၊ နေရာသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။"ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ယော ပန၊ သည်ကား။ ဥပေါ သထာဂါရံ၊ သည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဟူ၍ (ထည့်)။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသော စကားသည်။ သမေတိ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ စ၊ ၍လည်း။ "ဝိနယဝိနိစ္ဆယေ၊ သည်။ အာဂတော၊ သော်။ ဂရုကေ၊ ၌။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏။"ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မဟာပစ္စရိဝါဒတော၊ မဟာပစ္စရိဝါဒမှ။ ဣတရော၊ တပါးသော အဋ္ဌကထာဝါဒကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ (၁၉၅)ဗလဝတ္တာ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။"ဝါသာဂါရံ ဌပေ တွာ သဗ္ဗတ္ထ အနာပတ္တီ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘောဇနသာလာ ဒီနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သက်ရာ၊ ရောယှက်ခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဒွေ တယော၊ နှစ်ယောက်,သုံးယောက် သော ရဟန်းတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။

အံ့။ ဣတိ၊" သို့။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ ရက္ခတိ၊ စောင့်သေး၏။ ဓွေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ "ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝါသာဂါရံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တတ္တံ့။ ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တတ္တံ့။"ဣတိ၊သို့။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်၍။ ကတေပိ၊ ပြုသော်လည်း။ အာပတ္တိ ဝေ၊လျှင်တည်း။ ဒွိသု၊ နှစ်ပါးသော အဋ္ဌကထာဝါဒတို့တွင်။ မဟာပစ္စရိယဝါဒေါ၊ သည် သာလျှင်။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ပစ္စာ၊ မှ။ ဝုတ္တော၊ ၏။"တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဗလဝါ၊၏။ဣတိအာဒိနာ၊ဖြင့်။ အတိဝိ၊အလွန်လျှင်။ ပပဉ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။ တေနာ၊ထို ချဲ့သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။"အဋ္ဌကနာ၊သည်။ ဝိပ္ပကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော။ ကုဋိ၊ကို။ အဋ္ဌကနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ပရေဟိ စ၊ သူတပါးတို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိယောသာပေတိ၊ ဆုံးစေ၏။" ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အပရာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။စတုက္ကာနိ၊ တို့ကို။ယထာသမ္ဘဝံ၊စွာ။ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဒဿေတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ လေဏာဒီသု၊ တို့၌။ သံဃာဒိသေသေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ အနာပတ္တိ၊ မသင့်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မသင့်သော်လည်း။ အကတဝိညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထို အကတဝိညတ်ဖြစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ ဝေ၊လျှင်တည်း။

ကုဋိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၆၆။ သတ္တမေ၊ ၌။ ဝါ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အာဝမာရဏတ္ထော၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး။

---

၈ ပဥ္စမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၈၀။ သာဝကေန ပတ္တဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပကတိသာဝကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ယာကုပမာဏယ ယထာပုဂ္ဂလဝသေန၊ အကြင် အကြင် ဥပနိဿယ အကြောင်းရှိသော အကြင် အကြင်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ "ဟီနေသာ ဝိဇ္ဇာ" ဣ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ကေနစိ သာဝကေန၊ အချို့သော သာဝကသည်။ ဟီနော ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ ပတ္တဗ္ဗာ၊

ရောက်အပ်ကုန်၏။ ကေနစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတသော ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ဆ အဘိညာ၊ တို့သို့။ ကေနစိ၊ သည်။ ကေဝလော၊ သက်သက်ဖြစ်သော။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မော၊ သို့။ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်၏။ ဣတိ–ဧဝံ၊ သို့။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၇၂။ "ယေ တေ ဘိက္ခူ သုတ္တန္တိကာ"တိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓရမာနေပိ၊ ကိုယ်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလ၌ပင်။ ပိဋကတ္တယဿ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ–သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဓမ္မကထိကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိဓမ္မာကိုတတ်ကုန်သောဆရာတို့သည်။ ရတိယာ အစ္စိသန္တိတိ အာဒိ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဒဗ္ဗဿ၊ အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်၏။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့ကို။ တိရစ္ဆာနကထာယ၊ ၌။ ရတိနိယောဇနံ ဝိယ၊ တိုက်တွန်းခြင်းကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ထင်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ သုတ္တန္တိကာဒိသံသဂ္ဂတော၊ သုတ္တန္တိကဆရာ အစရှိသည်တို့နှင့် ရောယှက်သောကြောင့်။ သုတ္တန္တိကာဒီနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ ဖာသုဝိဟာရန္တရာယံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည် မည်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထို တိရစ္ဆာနရတိ ရဟန်းတို့၏လည်း။ တိရစ္ဆာနကထာရတိယာ၊ တိရစ္ဆာနကထာ၌ မွေ့လျော်ရာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ အနဘိရတိဝါသံ၊ မမွေ့လျော်သောနေရခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုသည် မည်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ နေသံ၊ ထို တိရစ္ဆာနရတိ ရဟန်းတို့၏။ သာမညာ၊ ရဟန်းတရားမှ။ (၁၉၆) စာဝနဥ္စ၊ ရွေ့လျောရာသည်ကို။ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ "နိမိတ္တာနံ ဓမ္မတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာဝကေဟိ၊ တို့သည်။ နိမိတ္တာနံ ယေဝ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော နိမ္မိတ ရုပ်တို့၏သာလျှင်။ ဓမ္မတာ၊ သည်(ထည့်)။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ တို့သည်။ နိမ္မိတာနံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော နိမ္မိတ ရုပ်တို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာဓကေ တမံ၊ ကြိယာကို လွန်စွာ ပြီးစေတတ်သော သတ္တိရှိသော ကာရကသည်။ ကရဏံ၊ ကာရဏ ကာရက မည်၏။" ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။ ကရဏတ္တေယေဝ၊ ကရိုဏ်း အနက်၌သာလျှင်။ တတိယာဝိဘတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

၃၇၃–၄။ ယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ကတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ န ကတ္တာ၊ မပြုတတ်။"

ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ "ဘရိယံ ၊ဝိယ၊ မယားကိုကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ အဇ္ဈာစရတိ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ဘိ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိယာ၊ ဆိုသော ဘိက္ခုနီမ်၏။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော။ စောဒနာ၊ စောဒနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ဟိတိ တွေ၊ ၌။ ဆုပနမတ္တော၊ ထိကာမျှဖြစ်သော။ ဝိပ္ပဋိသာရီ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂသမ္ဘဝါ၊ သောကြောင့်။ အပုစ္ဆိတွာ ဧဝ၊ မမေးမူ၍လျှင်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ပညာပေသိ ယထာ၊ ပညတ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူလည်းကောင်းလျှင်။ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးကာလ၌ပင်လျှင်။အဿာ၊ ထိုမေတ္တိယဘုမ္မဇက ဘိက္ခုနီမ၏။ ဒုဿီလဘာဝံ၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိတော်မူသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဘူတာယ၊ ဟုတ်မှန်သော။ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ ယဒိ နာသိတာ၊ အကယ်၍ ဖျက်သည်ဖြစ်အံ့။ ထေရော၊ အရှင်ဒဗ္ဗမထေရ်သည်။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ-ဥဒ၊ဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဘူတာယ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ နာသိတာ၊ ဖျက်သည် ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။"နာသေထ"တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မိန့်တော်မမူရာ။ ဝုတ္တဥ္စ၊ မိန့်သည်လည်း မိန့်တော်မူသည်မှန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ယဒိ တာဝ ပဋိညာယ နာသိတာ၊ ထေရော ကာရကော ဟောတီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အထ အပ္ပဋိညာယာတိ တွေ၊ ၌။ "အယျေနမှိ ဒူသိတာ"တိ ဣမံ ပဋိညံ၊ ဤသို့သော ဝန်ခံခြင်းကို။ ဝိနာ ဧဝ၊ ကြည့်၍လျှင်။ တဿာ၊ ထိုမေတ္တိယ ဘုမ္မဇကဘိက္ခုနီမ၏။ ပကတိဒုဿီလဘာဝံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ထေရော၊ သည်။ အကာရကော၊ မပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘယဂိရိဝါသိနောပိ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ ဝတွာ၊ ရွတ်၍။ ဝါ၊ ရွတ်သောကြောင့်။ "တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝါဒေ၊ ၌။ ထေရော၊ သည်။ ကာရကော၊ တည်း။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။မုသာဝါဒပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်သင့်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ ဖြင့်။ အနာသေတဗ္ဗတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပါရာဇိကာယေဝ၊ ပါရာဇိက ရောက်သော ဘိက္ခုနီမကိုလျှင်။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ ၏။ "နာသေထာ"တိ စ၊ ၍လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဇာတာ၊ ၏။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။

၁ ပါရာဇိကာယေဝ (ဆဋ္ဌ)

သန္တာယ၊ ၍။ နာသိတဗ္ဗာ၊ နည်း။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။ ထေရော၊ သည်။ ကာရကော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ "သကာယ ပဋိညာယ နာသေထာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ ပန၊ ဆိုသော်ကား။ အပါရာဇိကာပိ၊ ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ မဟာဝိဟာရဝါသိနောပိ၊ တို့သည် လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ ၍။ "တုမှာကံ ဝါဒေ ထေရော ကာရကော" တိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သကာယ ပဋိညာယ နာသေထာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပဋိညာယ၊ ၏။ ဘူတတာ၊ ဟုတ်မှန်သည်၏အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ "နာသေထာ" တိ၊ ၍။ ဝစန တော၊ ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘူတာယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘူတာယ၊ သော။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ပုရိမနယေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုက္ကဋဝါဒေ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏ဟူသော အယူ၌။ ပုရိမော၊ ရှေးဝါဒသည်။ ယုတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဝါဒသည်။ ပါဠိဝစနဝသေန၊ ပါဠိ လာသော စကား၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

၃၈၅-၆။ ပီတိ သုခေဟီတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ "သုခေနာ" တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ပီတိဂ္ဂဟဏံ၊ ပီတိ-သဒ္ဒါကို။ တတိယဇ္ဈာနသုခဥ္စ၊ တတိယဈာန် သုခကိုလည်းကောင်း။ ကာယိကဥ္စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်းကောင်း။ အပ နေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ သမ္ပယုတ္တပီတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စုဒိတကဝသေန၊ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သစေ ကတံ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ဇာံ သတိ၊ သော်။ အမူလကံ နာမ၊ ၏။ "အနဇ္ဈာပန္နံ အကတ" န္တိ၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဣမေ ကရိဿန္တိ၊ တသ္မာ "တာဒိသံ ဒိဋ္ဌသညီ ဟုတွာ စောဒေတိ" တိ၊ ၍။ ပါဠိော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ "ဧတေန နယေန" ဖြင့်။ သုတမုတ ပရိသင်္ကိတာနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝိတ္ထာရတော၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ (၁၉၇)၊ ပါဠိော၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ "စတုန္နံ အညတရေနာ" တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ အာဂတော၊ လာကုန်သော ပါရာဇိကတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးကုန် သော ပါရာဇိကတို့တွင်။ အညတရေနာပိ၊ တပါးပါးသော ပါရာဇိကဖြင့် လည်း။ အနုဒ္ဓံသေန္တဿ၊ စွပ်စွဲသောရဟန်းအား။ သံဃာဒိသေသောဝ၊ သင့်

သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ၊သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊၏။ ဟိ–ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဘိက္ခုဘာဝါ၊ရဟန်းအဖြစ်မှ။ စာဝနသမတ္ထတော၊ ရွေ့လျောစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။"သမီပေ ဌတ္ဝာ"တိ၊၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ပရမ္မုခါ၊ မျက်ကွယ်။ စောဒေန္တဿ ဝါ၊အားလည်းကောင်း။ စောဒါပေန္တဿ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ သီသံ၊အရင်းသို့။ ဝါ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။န ဧတိ၊ မရောက်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သောဝတ္ထုကို။ သုတေန၊ သုတဖြင့်။ပရိသင်္ကိတေန၊ ဖြင့်။ စေ စောဒေတိ၊အကယ်၍စောဒနာအံ့။စေ စောဒါပေတိ၊အံ့။သုတပရိသင်္ကိတံ ဝါ၊သုတပရိသင်္ကိတကိုမူလည်း။ ဒိဋ္ဌာဒီဟိ၊တို့ဖြင့်။ စောဒိတေ ဝါ၊ စောဒနာသော်လည်းကောင်း။ စောဒါပိတေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သီသံ၊ကို။ ဧတိ ဧဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စောဒိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ "ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော၊ တဉ္စေ စောဒေတိ သုတော မယာ။ပ။သံဃာဒိသေသဿ"တိ၊ ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော အညတရံ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော၊ တဉ္စေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ သမာနော အနောကာသံ ကာရာပေတွာ စာဝနာဓိပ္ပါယော ဝဒေတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ စာဝနာဓိပ္ပါယော ဝဒေတိ၊ အနာပတ္တိ"တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိနှင့်။ န သမေတိ ဝိယ၊ မညီသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ခါယတိ၊ နည်း။ ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တောနာမ အသုဒ္ဓေါ ပုဂ္ဂလော ဟောတိ၊ "အညတရသ္မိံ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ သမာနော တဉ္စေ စောဒေတိ 'သုတော မယာ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နောသီ'တိ၊ အာပတ္တိ ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသဿ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ (ခါယတိ၊၏။) ပုရိမနယေန၊ ရှေးနည်းဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ "စာဝနာဓိပ္ပါယော ဝဒေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆိမနယေန၊ ဖြင့်။ သံဃာဒိသေသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ၊ တို့။ ဒွေ ပါဠိနယာ၊ နှစ်ရပ်သော ပါဠိတော်နည်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိရုဒ္ဓါ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိရုဒ္ဓံ[၁]၊ ချွတ်ယွင်းသောအရာကို။ ဝါ၊ ရှေ့နောက်မညီသောအရာကို။ ဗုဒ္ဓါ၊ဘုရားမြတ်စွာတို့သည်။ န စ ကထယန္တိ၊ ဟောတော်မမူကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ ရှာမှီးအပ်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ တာဝ၊

၁။ ဝိရုဒ္ဓံ (ဆဋ္ဌ)

စွာ။ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏။ "သမူလကေန ဝါ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းတည်းဟူသော သမူလကဖြင့် လည်းကောင်း။ သညာယ၊ အမှတ်ဖြစ်သော သညာဖြင့်။ သမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊စောဒနာသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အမူလကေန ဝါ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း မရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ အမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ထို အဋ္ဌကထာ ပါဌ်၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒဿနသဝနပရိသင်္ကာမူလေန၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ သမူလကေန ဝါ၊ အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တဒဘာဝေန၊ထိုသို့ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်း မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ အမူလကေနာပိ၊ အကြောင်းမရှိသည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ သမူလကေန ဝါ၊ အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဒဿနာဒိမူလာဘာဝေန၊ ဒဿန အစရှိသော အကြောင်းမရှိခြင်း တည်းဟူသော။ အမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တဗ္ဘာဝေန၊ ထိုသို့ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရွံ့ရှာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူသော။ သမူလကေနာပိ၊ မူလရှိသော်လည်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ အမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ဗဟူဿ၊အား။ ဟောတိ၊ ၏။

ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော်တိအာဒိမှိ၊ ၌။ ဒဿနမူလေန၊ မြင်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ သမူလကေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ "သုတော မယာ" တိ၊ ၍။ ဝဒန္တော၊ ကြောင့်။ သညာယ၊ အမှတ်သညာဖြင့်။ အမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ စောဒေတိ၊စောဒနာအံ့။ သံဃာဒိသေသဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒတ္ထဿ၊ ထိုအနက်ကို။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ "ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကော" တိအာဒိဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

(၁၉၈) အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလောတိအာဒိမှိ ပန၊၌ကား။ သမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သညာယ၊ဖြင့်။ သမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒိတတ္တာ၊ စောဒနာအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝ မေဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာ အတူအားဖြင့်ကား။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ၊ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်ကိုပြခြင်း

ငှါ၊ တေ ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ–သစ္စံ၊၏။ တတ္ထ–ထိုဝါရတို့တွင်။ “အဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ” တိအာဒိဝါရာ၊တို့ကို။အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တဿ၊ အား။အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ “ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကော” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ လက္ခိတဝါရာ၊ တို့ကို။ သညာယ၊ ဖြင့်။ အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ “ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ၊ ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကော” တိအာဒိဝါရာ၊ တို့သည်။ နိပ္ပယောဇနာ၊ အထူးမရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရတို့၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးအဆုံးအဖြတ်တည်း။အသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနောကာသံ ကာရာပေတွာ၊ ခွင့်မပြုစေမူ၍။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ၏။ အက္ကောသာဓိပ္ပါယဿ စ၊ အားလည်း။ ဩမသဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိကောပိ၊ မစင်ကြယ်သောအယူရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ အသုဒ္ဓံ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ၊ မစင်ကြယ်သော အယူရှိသည်ဖြစ်၍။ အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ စောဒနာအံ့။ အာပတ္တိ၊ ၏။ သမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ စောဒေတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အထူးအားဖြင့်။ တံ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်သည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ သုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿ အသုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိဿာ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သံသန္ဒတိ၊ နှီးနှောဝ၏။ တထာ၊ ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ယုတ္တိ၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ ရှာမှီးရာ၏။

သိလသမ္ပန္နောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဒုဿီလဿ၊ သီလမရှိသော ရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနိ၊ သည်။ ဘိက္ခုမှို၌။ အနိဿရာ၊ အစိုးမရ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥက္ကဋ္ဌနယေ၊ ဥက္ကဋ္ဌနည်း၌။ ဝိမိ ၊ အစီအရင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ထေရေန၊ မဟာပဒုမ မထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒုတိယတ္ထေရေန၊ မဟာသုမ မထေရ်သည်။ ဘိက္ခုနိ၊ သည်။ အဓ ၁နေ တွာပိ၊ မသိမူ၍လည်း။ စောဒေတိ၊ ၏။ သိက္ခမာနာဒယော ဝါ၊ ကိုသည်မူလည်း။ စောဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သိက္ခမာန်, သာမဏေအစရှိကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ငါ၊ သို့ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုစုဒိတက ရဟန်း၏။ ပဋိညာယ၊ ဖြ ။ ကာရေန္တိ၊

ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကော ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတိယတ္ထေရေန¹၊ ဂေါဒတ္တ မထေရ်သည်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကော စိ၊ တခုသော။ ဒေါသော၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ ဇဝံ၊ သို့။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်။ သမေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တိံသာနိ၊ ကား။ တိံသဝဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ အနုယောဂေါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းတည်း။ ဟေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဟေဟိတိ-ဟူ သောပုဒ်၌။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဒိဋ္ဌသန္တာနေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌ နယေန၊ မြင်သောနည်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဝိဓာနေန၊ မြင်တိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ပတိဋ္ဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဌာနေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ လဇ္ဇိဋ္ဌာနေ၊ ၌။

ဂါဟန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။“အဟံ၊ သည်။ စောဒေဿာမိ”တိ၊ စောဒနာအံ့ဟု။ အတ္တာဒါနဂ္ဂဟဏံ၊ အတ္တာဒါနကိုယူခြင်း။ စေတနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တာ ဒါနဂ္ဂဟဏစေတနာ၊ အတ္တာဒါနကို ယူခြင်း၌ဖြစ်သော စေတနာတည်း။ ဝေါဟာရေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣတော စ၊ ဤမှလည်းကောင်း။ ဧတ္တော စ၊ ထိုမှလည်းကောင်း။ ဉတွာ၊ သိ၍။ ပကာသနံ၊ ပြခြင်းတည်း။ ပဏ္ဏတ္တီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နာမပညတ္တိ၊ နာမပညတ်တည်း။ ယာ၊ အကြင်ပညတ်ကို။ ဝစီ ဃောသာသာရမ္မဏာ၊ ဝစီဃောသသလျှင် အာရုံရှိသော။ သောတဒွါရပ္ပဝတ္တ ဝိညာဏသန္တာနဿ၊ သောတဒွါရ၌ဖြစ်သော ဝိညာဉ်အစဉ်၏။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ ဥပ္ပန္နေန၊ သော။ ဥပလဒ္ဓပုဗ္ဗသင်္ကေတေန၊ ရအပ်သော ရှေး၌ ဖြစ်သော အမှတ်ရှိသော။ မနောဒွါရဝိညာဏေန၊ မနောဒွါရ ဖြစ်သော ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဝိညာယတိ၊ ၏။ ယဿာ၊ အကြင် နာမပညတ်ကို။ ဝိညာ တတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒတ္ထော၊ ထို အဓိကရဏ အနက် သည်။ ပရမတ္ထော ဝါ၊ ပရမတ္ထသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အပရမတ္ထော ဝါ၊ ပရမတ် မဟုတ်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ တတိယဝါရံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ ဥပ္ပန္နေန၊ သော။ မနောဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ- တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာမာ ဒိဟိ၊ နာမအစရှိကုန်သော။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ သဒ္ဒါ တို့ဖြင့်။ ပါဋိယာ၊ ပါဠိ၌။ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏။ သာ၊ ထို ပညတ်သည်။

၁၊ တတိယေန (ဆဋ္ဌ)

“ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဆဓာ၊ ခြောက်ပါး အပြားအားဖြင့်။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဒဿိတာ၊ ကုန်၏။ တဗ္ဘာဂိယ ဘာဝေ ဝါ စ၊ တဗ္ဘာဂိယအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတဗ္ဘာဂိယဘာဝေ ဝါ စ၊ တဗ္ဘာဂိယ မဟုတ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နိပ္ဖန္နဓမ္မသော ဝါ၊ ပြီးပြီး သော တရားအားသာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပညတ္တိယာ၊ အား။ န ယုဇ္ဇ တိ၊ မသင့်။ (၁၉၉) အဓိကရဏိယဝတ္ထုတ္တာ စ၊ အဓိကရဏိယဝတ္ထု ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိကရဏေ၊ ၌။ ပဝတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ အဓိကရဏော၊ သည်။ မဥ္စဌေ၊ ညောင်စောင်း၌ တည် သောသူ၌။ မဥ္စောပစာရော ဝိယ၊ ညောင်စောင်းဟု တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ် သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ “ပရိယာယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အမူလကာ၊ အမူလက ဖြစ်သော။ နာမပညတ္တိ၊ နာမပညတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရိယာယမတ္တံ၊ ပရိယာယ်မျှသာတည်း။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဘိဓာနမတ္တမေဝ၊ အဘိဓာနမျှသာတည်း။ ဝါ၊ သဒ္ဒါမျှသာ တည်း။အဘိဓေယျံ၊ အဘိဓေယျသည်။ ဝါ၊ အနက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ စ၊ လျှင်။လိခိတံ၊ ၏။ ဣဓေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣမသ္မိံ ဧဝ သိက္ခာပဒေ၊ ၌လျှင်။ ယုဇ္ဇေယျ၊ ၏။ (စပ်)။ သဗ္ဗတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီသု၊ တို့၌။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော၊ ဤသို့ အမေးရှိသောကြောင့်။ “နဟီတိ” အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏ (ထည့်၍သမ္ဗန်)။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီနံ၊ တို့၏။ အတ္ထိတာ ဝိယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ အမူလကံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ ရာ။ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တ သမထေ ဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ယံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ အဓိကိစ္စ၊ ၍။ သမထာ၊ တို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တသမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ အပိစ၊ တနည်းကား။ သဘာဝတော နတ္ထီတိ ဝစနံ၊ ကို။ အပ္ပဋိလဒ္ဓသဘာဝတ္တာ၊ မရအပ်သော သဘောရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိညာဏာဒိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ န ဟိ ဝိဝါဒါဒီနံ ပဏ္ဏတ္တိ အဓိကရဏတ္တောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ပညတ္တိံ၊ ကို။အဓိကိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ သမထာ၊ တို့သည်။ န ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုပညတ်၏။ အဓိကရဏိယတာ၊ အစွဲပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝါဒါဒီနံ၊ တို့၏။ ပညတ္တိ၊ သည်။ အဓိကရဏဋ္ဌော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌—

"ပါရာဇိကာပတ္တိ အမူလိကာ စေ၊ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာ ဖလမဂ္ဂဓမ္မာ။
စတုတ္ထပါရာဇိကဝတ္ထုဘူတာ၊ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာဝ သိယုံ တထေဝ။
တတော ဒွိဓာ မဂ္ဂဖလာဒိဓမ္မာ၊ သိယုံ တထာတီတမနာဂတဉ္စ။
ပဏ္ဏတ္တိဆက္ကံ န သိယာ တတော ဝါ၊ပရိယာယတော သမ္မုတိဝါဒ
မာဟာ" တိ။-

မာဟာ ဟူသော သင်္ဂဟဂါထာသည်။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။

ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ အမူလိကာ၊ အကြောင်းမူလ မရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာ၊ ပညတ်မျှသည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ စတုတ္ထပါရာဇိကဝတ္ထုဘူတာ၊ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဖလမဂ္ဂဓမ္မာ၊ ဖိုလ်တရားမဂ်တရားတို့သည်။ တထေဝ၊ ထို့အတူလည်းကောင်းလျှင်။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာဝ၊ ပညတ်မျှတို့သည်သာလျှင်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်။ မဂ္ဂဖလာဒိဓမ္မာ၊ မဂ် ဖိုလ် အစရှိကုန်သော တရားတို့သည်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိကုန်သည်။ သိယုံ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အတီတဉ္စ၊ အတိတ်မူလည်းဖြစ်သော။ အနာဂတဉ္စ၊ အနာဂတ်မူလည်းဖြစ်သော။ ပဏ္ဏတ္တိဆက္ကံ၊ ပဏ္ဏတ္တိဆက္ကသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ တတော ဝါ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်မူလည်း။ ပရိယာယတော၊ အားဖြင့်။ သမ္မုတိဝါဒံ၊ သမ္မုတိပညတ် ဟူသော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။

အနုဝဒန္တိတိ၊ သည်ကား။ အက္ကောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ကိစ္စယတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကရဏီကတာ၊ ပြုအပ်သော အမှုရှိသည်၏အဖြစ်။ တံ၊ ထိုကိစ္စယတသည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အပလောကနကမ္မန္တိအာဒိ၊ တည်း၊ ကိစ္စန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာပကံ၊ ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ ကိရ၊ အလိုရှိသတတ်။(ဤတွင် ကိစ္စန္တိ-တည်ပါဠ်၌ စိတ္တံ ကိရ ဖွင့်ပါဠ်ရှိသည်။)

၃၈၇။ သုတာဒိနံ **အဘာဝေန** အမူလကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယော ပန၊ သည်ကား။ ဒိသွာပိ၊ မြင်လျက်လည်း။"မယာ၊ သည်။ဒိဋ္ဌော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဒိဋ္ဌနိယာမေနေဝ၊ မြင်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ "မယာ၊ သည်။ သုတော၊ ကြားအပ်သည်။ အသိ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ဆိုသောရဟန်း၏။ တသ္မိံ၊ ထို ဆိုအပ်သောသူ၌။ အသုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သော အယူရှိသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣမ ပန၊ ဤသုတ အမူလကအစရှိသည်၌ကား။ ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သုတ္တာ၊ ကြောင့်။

အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ တံ၊ ထိုကြားသောအရာကို။ ဝိသာရိတ္ဗာ၊ မေးမြန်း၍။ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ ဝေ၊ စင်ကြယ်၏ဟု အမှတ်အယူရှိသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ သေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဇေဋ္ဌဗ္ဗတိကော၊ ဇေဋ္ဌဗ္ဗတိဟူသည်။ ကာဠကေကပ္ပဋ္ဌိဝတ္တာ၊ ကာဠကေက–အမည်ရှိသောသူနှင့် တူသောအကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။

[ဤတွင် တေရသကဏ်(ဆဋ္ဌ–၃၅၅–)တွင် ဇေဋ္ဌဗ္ဗတိကောတိ ကာလိဒေဝိဝတနိုယုတ္တော ဖွင့်၏။[၁] ဤ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာတို့၌ကား ကာဠကေကပ္ပဋ္ဌိဝတ္တာ–ဟူ၍သာ ရှိသည်များ၏။ အချို့ စာစောင်တွင်ကား ကာဠကပဋ္ဌိဝတ္တာသိ ရှိ၏။ သင့်ရာနှလုံးသွင်းရာ၏။]

ယဒဂ္ဂေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဝါ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ နော ကပ္ပေတီတိအာဒိ၊ ကို။ ဝေမတိကာဘာဝဒီပနတ္ထမေဝ၊ ဝေမတိကမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝေမတိကောဝ၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ (၂၀၀) နဿရတိ၊ မအောက်မေ့အပ်။ သမ္မုဋ္ဌော နာမ၊ သည်မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို မဟာပဒုမ မထေရ်စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်၊ တဒနန္တရဘာဝတော၊ ဝေမတိကစသည်တို့၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေါ၊ ကို။ ဝါ၊ မဟာသု မထေရ်အယူကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တော၊ ၏။

၃၈၉။ သဗ္ဗထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဩကာသကမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဩကာသကရဏံ၊ အခွင့်ကိုပြုခြင်း။ "ဩကာသေန၊ အခွင့်လျော်သဖြင့်။ ကမ္မံ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။ဩကာသကမ္မံ၊ ခြင်း။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ၂အသုရိယံ ပဿတိ ကညာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။ သူရိယံ၊ ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဝတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ "အနောကာသံ ကာရာပေတွာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဩကာသံ၊ ကို။ န ကာရာပေတွာ၊ မပြုစေမူ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဋ္ဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဝိမတိ(၂၉၂)၌ ကာဠကကတ္တိဒေဝိဝတော နိသုပတ္တ ဟိဿိယေ ပယိ ပဒဟိ။ဖွင့်၏။

၉—ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၉၁။ဝေဠုဝနေ ဝေါတိ ဣဒံ၊ ကို။ တေဟိ၊ ထို မေတ္တိယဘူမဇက ရဟန်းတို့သည်။ ဝုတ္တဝေလံ၊ ဆိုသောအခါကို။ ဝါ၊ ဆိုသော ကာလအပိုင်း အခြားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ပုဗ္ဗေ မယံ အာဝုသော သုတေန အဝေါစုမှာ"တိ ဝစနံ၊ ကို။"အမှေဟိ သာ ဉဿာဟိတာ ကုပိတေဟိ အနတ္တမနေဟိ"တိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညဿ ဘာဂဿ ဣဒန္တိ [၁] တွေ၊ ၌။ မနုဿဘိက္ခုဘာဝတော၊ လူအဖြစ်,ရဟန်းအဖြစ်မှ။ အညဘာဂဿ၊ တပါးသောအဖို့ရှိသော။ တိရစ္ဆာနဆဂလကဘာဂဿ၊ တိရစ္ဆာန်ဆဂလကအဖို့၏။ ဣဒံ၊ဉစ္စာဖြစ်သော။ ဆဂလကဇာတံ၊ဆိတ်ဖိုဇာတ်ဖြစ်သော။ အဓိကရဏံ၊အဓိကရုဏ်းတည်း။အညဘာဂေါ ဝါ အဿ အတ္ထီတိ တွေ၊၌။ တိရစ္ဆာနဆဂလကဘာဂသင်္ခါတော၊ တိရစ္ဆာန်အဖို့ ဆဂလကအဖို့ဟု ဆိုအပ်သော။ သော အညဘာဂေါ၊ ထိုအညဘာဂသည်။ အဿ ဆဂလကဿ၊ ထိုဆိတ်ဖိုအား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သွာယံ သော အယံ ဆဂလကော၊ ထိုဆိတ်ဖိုသည်။ အညဘာဂိယံ၊ အညဘာဂိယဖြစ်သော။ အဓိကရဏံ နာမ၊ မည်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆဂလက အညဘာဂိယမည်ရာ၌။ ပဋိမာယ၊ ဆင်းတု၏။သရီရံ၊ ကိုယ်။ သိလာပုတ္တကဿ၊ ကျောက်သား၏။ သရီရံ၊ကိုယ်။ ဣတိအာဒိ၊ သည်။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရုဏ်တည်း။ တွေ၊ ဤဝိဂ္ဂဟ်တို့တွင်။ ပဌမံ၊သော။ နိဗ္ဗစနံ ပန၊ ဝိဂ္ဂဟ်ကိုကား။ ဇာတိ၊ ဇာတ်သည်။ ပဒတ္တော၊ပုဒ်အနက်ရှိ၏။ ဣတိ ဝါဒီနံ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ မတေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ ဇာတိ၊ သည်။ သာမိဘာဝေန စ၊ သာမိ၏အစွမ်း အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိစ္စဘာဝေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဓာနတ္တာ၊ ပြဓာန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တိသဘာဝေ၊ သတ္တိသဘော၌။ ဌိတာ၊၏။ တဗ္ဗိပရီတကတ္တာ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်မှ ဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်သော ကြောင့်။ ဗျတ္တာကတိဇာတဿုပဒတ္တံ ဣတိ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ၏။ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ နိဗ္ဗစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ နာမကရဏသညာယ အာဓာရော တိ တွေ၊ ၌။ နာမမေဝ၊ အမည်သည်သာ လျှင်။ နာမကရဏံ၊ မည်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကရောန္တာနံ၊ပြုကုန်သော သူတို့၏။ သညာ၊ အမည်သည်။ နာမကရဏသညာ၊ မည်၏။ တဿာ၊ အား။မနုဿဇာတိကော၊ သူသည်။ ဆဂလကဇာတိအာဓာရော နာမ၊ မည်

၁။ အညဘာဂဿ ဣဒန္တိ (ဆဋ္ဌ)

၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ နာမံ၊ သည်။ ကစ္ဆပလောမံ ဝိယ၊လိပ်မွေးကဲ့သို့။ အနာဓာရံ၊ တည်ရာမရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဆဂလကဿ၊ အား။ ဒဗ္ဗောတိ၊ ၍။ ဒိန္နနာမံ၊ ပေးအပ်သော အမည်ရှိသော။ တံ ပန နာမံ၊ ထို ဒဗ္ဗဟူသောအမည်ကိုကား။ "ဒေသော"တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရံ၊ အရှင်ဒဗ္ဗမထေရ်ကို။ အမူလကေနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အညမ္ပိ ဝတ္ထုံ၊ တပါးသော ဝတ္ထုကိုလည်း။ ထေရဿ၊ အား။ ဒိဿတိ[၁]၊ ညွှန်ပြအပ်၏။ သိလိဿတိ၊ ငြိကပ်တတ်၏။ ဝေါဟာရမတ္တေနေဝ၊ဝေါဟာရမျှသာလျှင်။ အလ္လိဿတိ[၂]၊ငြိကပ်၏။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ န အလ္လီယတိ၊ မငြိကပ်တတ်။ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ လေသော၊မည်၏။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယော၊တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေသလေသာ၊ ဒေသပုဒ်, လေသပုဒ်တို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ နိန္နာနာကရဏာ၊ အထူးမရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကိဉ္စိ ဒေသံ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဒိရိတွာ၊ ထုတ်ပြီး၍။ "ဒသ လေသာ ဇာတိလေသော" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (၂၀၁) နိဒါနေ ယထာ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယမ္ပိ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ရာ၌လည်းကောင်း။ မာတိကာယမ္ပိ၊ ၌လည်းကောင်း။အယမေဝတ္ထော၊ဤအနက်သာလျှင်တည်း။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဆဂလကဿ ကိဉ္စိ ဒေသံ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယာတိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗောတိ နာမံ ဥပါဒါယာ တိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိဝသေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အဝိဘူတော၊ မထင်ရှားခဲ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိဘတ္တော၊ မဝေဖန်အပ်။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ အနိယမတ္တာ၊ အမှတ်မရှိသောကြောင့်။ န ဝိဘတ္တော၊ အပ်။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ မေတ္တိယဘူမဇကာနံ၊ တို့၏။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဆဂလကမေဝ၊ ဆဂလကဟုဆိုအပ်သည်သာဖြစ်သော။ အညဘာဂိယံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အညံ၊ သော။ ဂေါမဟိံသာဒိကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မေတ္တိယဘူမဇကာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နာမလေသမတ္တမေဝ၊ အမည်အမြွက်မျှကိုသာလျှင်။ န စ ဥပါဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ အညမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဇာတိလေသာဒိံ၊ ရှိသည်

၁။ လိဿတိ(ဆဋ္ဌ)　　၂။ အလ္လီယတိ(ဆဋ္ဌ)

ကျယ်သောအရာရှိ၏။ ဣတရေဟိ၊ တပါးကုန်သော ဘာဂိယတို့နှင့်။ အသ ဒိသနိဒ္ဒေသဥ္စ၊ မတူသောညွှန်ပြခြင်းလည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊တို အာ ပတ္တညဘာဂိယသည်။ အဓိကရဏပရိယာပန္နံ၊ အဓိကရဏ၌ အကျုံးဝင်သည်။ သမာနံပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ "အာပတ္တည ဘာဂိယံ ဝါ ဟောတိ" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိကရဏပရိယာပန္နတ္တာ စ၊ အဓိ ကရဏ၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ "အဓိကရဏညဘာဂိယံ ဝါ"တိ ဧတ္ထပိ၊ ၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊ ထို ဘာဂိယနှစ်ပါးတို့တွင်လည်း။ မဟာဝိသယတ္တာ စ၊ ကျယ်သော အရာ ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။မာတိကာယံ၊၌။ အာဂတတ္တာ စ၊ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ အညဘာဂိယတာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ တဗ္ဘာဂိယတာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ- ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဘာ ဂိယအပြား၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိကရဏညဘာဂိယဝစနေန၊ဖြင့်။ အတ္ထာ ပတ္တိနယေန၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ တဗ္ဘာဂိယံ၊မည် ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့် "အဓိကရဏံတဗ္ဘာဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ "ကတမဉ္စ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏဿ တဗ္ဘာဂိယံ ဟောတိ"တိ၊ ၍။ ပုစ္ဆာပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပုစ္ဆာရှေ့သွား ရှိသော။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊ ထို ပါဠိအစဉ်၌လည်း။ အာပတ္တာဓိကရဏဿ၊ ၏။ အညဘာဂိယတာ၊ ကို။ (ဝုတ္တာ-၌ စပ်)။ပါရာဇိ ကေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသိတာဓိကာရတ္တာ၊ အနုဒ္ဓံသနအရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပါရာဇိကာနံယေဝ၊ တို့၏လျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တာ၊ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ သေသာပတ္တိက္ခန္ဓဝသေနာပိ၊ ပါရာဇိကမှ ကြွင်းသောအာပတ်အစု၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ "အသု ကော နာမ ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ"တိအာ ဒိကာ၊ ဟောတိ-ဤသို့အစရှိသော။ ယာ စ သာ စောဒနာ၊ အကြင် စော ဒနာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ စောဒနာရာ၌။"သံဃာဒိသေသေ ထုလ္လစ္စယဒိဋ္ဌိ ဟောတိ၊ ဒုဗ္ဘာသိတေ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ ဟောတိ"တိ ဧဝ မာဒိကာ၊ ဟောတိ-ဤသို့ အစရှိသောပါဠိကို။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ၌။ အပကတညုတာယ ဝါ၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။တံတံ ဝတ္ထုသရိက္ခတာယ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထာပိ၊ ခပ်သိမ်း သော ဝါရတို့၌လည်း။ "ပါရာဇိကဒိဋ္ဌိ ဟောတိ"တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။

၁။ ကထံ(ဆဋ္ဌ)

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နု ဝုတ္တံ၊ နည်း။ တထာသညိနော၊ထို ပါရာဇိကဟု အမှတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိတော၊ အာပတ် မသင့်သောကြောင့်တည်း။ "တဗ္ဗာဂိယဝိစာရဏာယ"န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ တဗ္ဗာဂိယပဒနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ အညဘာဂိယဘာယပိ၊ အညဘာဂိယအဖြစ်ဖြင့်လည်း။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝတ္ထုသဘာဂတာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနုဝါဒဝတ္ထုသဘာဂတာယ၊ အနုဝါဒဝတ္ထု တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အညထာ၊ ဖြင့်။ "စတဿော ဝိပတ္တိယော"တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ သဘာဝသရိက္ခာသရိက္ခတော စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဘာဝေန၊ သဘောအားဖြင့်။ သဒိသာသဒိသတော၊ တူ မတူဖြစ်သောကြောင့်။ တဗ္ဗာဂိယံ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ ဖြစ်။ (စပ်)။ တတ္ထ၊ ထိုသဘောတူ မတူဟူသော စကား၌။ ဈာနာဒိဝတ္ထုဝိသဘာဂတာယပိ၊ ဈာန်အစရှိသော ဝတ္ထုသဘော မတူသော်လည်း။ သဘာဝသရိက္ခတာယ၊ ဈာန်၏ သဘောတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ တဿေဝ၊ ထို ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မပါရာဇိကအားသာလျှင်။တဗ္ဗာဂိယာဝ၊တူသောအဖို့ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဖြင့်။ အနုဝါဒါဓိကရဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ကိစ္စာဓိကရဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါဠိမုတ္တကံ၊ အသီးအသီးစီ၊ စတုဗ္ဗိဓမ္ပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း။ ဝုတ္တညဘာဂိယံ၊ ဆိုအပ်သော အညဘာဂိယသည်။ နု ဇာတံ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညဘာဂိယတာယ[1]၊ ကို။ ဝိဒိတာယ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်။ တဗ္ဗာဂိယတာပါရိယေသယုတ္တိယာ၊ တဗ္ဗာဂိယအဖြစ်ကိုရှာမှီးခြင်းဟူသော အကြောင်းယုတ္တိဖြင့်။ အဝုတ္တာပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ အညဘာဂိယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ၏"။ ဣတိ ပိ၊ သို့လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကေနသေန တဗ္ဗာဂိယံ နု ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သရိက္ခဝသေန၊ တူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ အနာပတ္တိ၊ မရောက်ခြင်း။ ဣတိ ဝိဝါဒသမ္ဘာဝတော၊ ဤသို့ ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အဗျာကတဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿပိ၊ ၏လည်း။ အညဘာဂိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အာပတ္တာဓိကရဏဿ၊ ရှေးကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿာ"တိ ဣတော၊ ကရဏဿ-ဟူသော ဤပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊

၁။ တဒညဘာဂိယတာယ (ဆဋ္ဌ)

၍။ "မေထုနံ၊ သည်။ ရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ (၂၀၃) ဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သရိက္ခတော စ၊ တူသောအားဖြင့်လည်း။"ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ဝတ္ထုဝိသဘာဂတာယ စေ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ အယံ ပန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော စကားသည်ကား။ ဝတ္ထုသဘာဂတာယ၊ ဝတ္ထုသဘောတူသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ အာပတ္တိသဘာဂ တာ၊ အာပတ်၏သဘောတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သရိက္ခတော၊ တူသောကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော စ၊ အကြံ သည်လည်း။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေသ္မိံမ္ပိ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ တခုသော ဝတ္ထု၌လည်း။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရတော၊ မှ၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

"ကိစ္စမေဝ ကိစ္စာဓိကရဏ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤကိစ္စာ ဓိကရဏ - ဟူသောအမည်သည်။ သံဃကမ္မာနံ၊ သံဃကံတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မလက္ခဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ သဘာဝံ၊ သဘောတည်း။ တံ နိဿယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ သံဝိ ဓာယ၊ စီရင်၍။ သံဃော၊ သည်။ ယံ ကမ္မံ ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ကမ္မံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍ (သမ္ဗန္ဓ်)။ အထ ဝါ၊ကား။ပုရိမံ ပုရိမန္တိ ပဒံ၊ကို။(ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ ပရိဝါသဥက္ခေပနီယာ ဒီနိ၊ ပရိဝါသကံ ဥက္ခေပနီယကံ အစရှိကုန်သော။ သံဃကမ္မာနိ၊တို့ကို။နိဿာ ယ၊ ၍။ အဗ္ဘာနသြသာရဏာဒီနိ၊ အဗ္ဘာနကံ သြသာရဏကံ အစရှိသည် တို့သည်။ ဥပ္ပန္န-ဥပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံဃကမ္မမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ ကိဥ္စာ ပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ကထာသေသဝိသေသော[2]၊ ဆို ပြီးသည်မှကြွင်းသောအထူးကို။ လဒ္ဓတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။

၃၉၄။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကော၊ တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝတွာ၊ ၍။ "လေသော"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ သတတ်။

၁။ သြသရဏာဒိ (ဆဋ္ဌ)   ၂။ သေသဝိသေသေ (ဆဋ္ဌ)

၃၉၅။ သဝတ္ထုကံ ကတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဥ္မ။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥပရိ၊
အထက်၌။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ ခတ္တိယာဒိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကေဇာတိ
ကောပိ၊ တူသောဇာတ်ရှိသော်လည်း။ ဒီဃရဿကာဠကောဒါတာဒိနံ၊ အနိမ့်
အမြင့် အမည်း အဖြူ အစရှိကုန်သော။ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကိတာနံ၊ တို့၏။ဝသေန၊
ဖြင့်။ အညဘာဂိယတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒီဃံ၊ မြင့်သော။ ခတ္တိယံ၊
မင်းကို။ အဇ္ဈာစရန္တံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။
ရဿာဒိခတ္တိယပညတ္တိယာ၊ အနိမ့်အစရှိသော မင်းဟူသော ပညတ်၏။ အာ
ဓာရဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဇာတိ‌လေသေန၊ ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ စော
ဒနာ၏။ ကော ဝါ ခတ္တိယံ၊ တယောက်သော မင်းကိုမူလည်း။ အဇ္ဈာစရန္တံ၊
လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ကို။ဒိသွာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုမြင်သော တယောက်
သော မင်းမှ။ ဝိသဒိ္ဒ၊ ထူးသော။ အညဘာဂဘူတံ၊ တပါးသောအဖို့ဖြစ်
သော။ ခတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာတိလေသံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ "ဒိဋ္ဌော၊ မြင်
သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ တွံ၊ သည်။ ခတ္တိယော၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်
ရှိသော ခတ္တိယသည်။ အသိ၊ ၏။"ဣတိ-ကတွာ၊ ထိုသို့ ဆို၍။ ဒိဋ္ဌာဒိ
အညဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤအရာ တွင်လည်း။
"ဒီဃာဒယော စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာဒယော စ၊ တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဇာတိနာမာဒီနံ၊ ဇာတ်အမည်အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထုဘူတတ္တာ၊
တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ အဓိကရဏာနိ၊ မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ "အဓိကရဏဘာဝါ နိယမတော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တ
ဒေါသံ၊ ကို။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဥ္မ။ "ခတ္တိယဇာတိ
ပညတ္တိယာ၊ ၏။ အာဓာရဝသေန၊ ဖြင့်။ အဓိကရဏတာ စ၊ အဓိကရဏ
အဖြစ်ကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုစကား
သည်လည်း။ နာမဂေါတ္တတော၊ အမည်အနွယ်မှ။ အညိဿ၊ တပါးသော။
နာမဂေါတ္တပညတ္တိယာ နာမ၊ နာမပညတ် ဂေါတ္တပညတ် ဟူသောအမည်၏။
ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗ
သာဓာရဏံ၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသောစကားသည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ "အဓိကရဏဿာ"တိ ဧတ္ထ၊ ဥ္မ။ ပဒုဒ္ဓါရဏံ၊ ပုဒ်ကိုထုတ်ခြင်းကို။
အဓိကရဏစတုက္ကဒဿနတ္ထံ၊ အဓိကရဏစတုက္ကကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တံသမာနဝစနဒဿနတ္ထံ၊ ထိုပုဒ်နှင့်တူသော သဒ္ဒါကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ နော တက္ကော၊ ငါတို့အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠ်၌။ ဒီဃံ
ဒိနော ဝါ ဒိဋ္ဌာဒိနော ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဥ္မ။ ဒီဃာဒိကာ စ၊ ဒီဃအစရှိသည်မှ

လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာဒိတာ စ၊ မှလည်းကောင်း။ အညဘာဂေ၊ တပါး သော အဖို့အစုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယော အညဘာဂေ၊ သည်။ စုဒိတကော၊ စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ဣတရဿ၊ တပါးသော စောဒကရဟန်း၏။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ ယတော၊ ဒိဿဒိဋ္ဌ အစရှိသည်မှ။ အညော၊ တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၉၉။ လဟုကံ အာပတ္တိံ နဲ့ တွေ၊ ဤ ပါဠိတော်ပါဋ္ဌ၌။ ပါရာဇိကတော၊ ပါရာဇိကအောက်။ လဟုကာပတ္တိ၊ လဟုကအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သံဃာဒိ သေသာဒိ၊ သံဃာဒိသိသ် အစရှိသောအာပတ်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့် လျှင်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ကံ၊ ထို သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို။ ဒဿေန္တေန၊ ပြသဖြင့်။ “ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ (၂၀၄) အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာပတ္တိလေသောပိ၊ ကိုလည်း။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဇာတိလေသာဒယော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ န ဝိတ္ထာရိတော၊ မချဲ့အပ်လေ သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ ဖြင့်။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ န ဝိတ္ထာရိတော၊ မချဲ့အပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၀၀။ သာဒ္ဒကပတ္တော သရီရဋ္ဌပတ္တော။ အာပတ္တိယာတိ တွေ၊ ၌။ (သာဒ္ဒကပတ္တံ၊ သာဒ္ဒကပတ္တဟူသည်။ ပရိယဋ္ဌပတ္တံ၊ မြေဖြင့်ပြုသော သပိတ် တည်း။ သရီရဋ္ဌပတ္တံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောသပိတ်။ ပါဠ်တွေ့ရှိ၏)။ ပါရာဇိကာ ပတ္တိယာ၊ မှ။ အညဘာဂိယံ၊ သော။ သံဃာဒိသေသာဒိ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိပညတ္တိယာ၊ ၏။ အဓိကရဏဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟော တိ၊ ၏။ “လေသော နာမ၊ မည်သည်။ အာပတ္တိဘာဝေါ၊ တည်း။”ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိဘာဝလေသော၊ အာပတ်အဖြစ်တည်းဟူသောလေသကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကာပတ္တိတော၊ မှ။ အညဘာဂိ ယဿ၊ တပါးသော အဖို့ရှိသော အဓိကရုဏ်း၏။ အာပတ္တိပညတ္တိယာ၊ ၏။ အာဓာရဏဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ “အဓိကရဏ”န္တိ၊ ၍။ သင်္ချာ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတဿ၊ ရောက်သော။ သံဃာဒိသေသာဒိ နော၊ သော။ အာပတ္တိနိကာယဿ၊ အာပတ်အပေါင်း၏။ အာပတ္တိဘာဝ လေသံ၊ အာပတ်အဖြစ်တည်းဟူသောလေသကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ စောဒနာ၊ သည်။ အာပတ္တိလေသစောဒနာ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

၄၀၈။ အနာပတ္တိ တထာသညီ စောဒေတိ ဝါ စောဒါပေတိ ဝါတိ တွေ၊ ၌။ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာယမေဝ၊ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာ

၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတ္တ၊ တပါးသောစောဒနာ၌။နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသေ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိစာရဏာယ၊ နှင့်။ သံသန္ဒိတံ၊ နှီးနှောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပညာ ယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ကခါဝိတရဏိယာ၊ ၌။ဝစန တော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ "တတ္ထ ဣမ စ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာယ တတ္ထာသည်နောပိ အနာပတ္တိ"တိ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ စ၊ ထို ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ဣမ စ၊ ဤ ဒုတိ ယ အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်၌ လည်းကောင်း။အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာယ၊ ဖြင့်။ တထာသညိနောပိ၊ ထိုသို့ အသုဒ္ဓဟုမှတ်သော ရဟန်းအားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အညဘာဂိယသိက္ခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အဖို့ရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို။ ယုတ္တိတော၊ ပညတ်တော်နှင့် လျော် သော အသင့်အားဖြင့်။ နေဝ သိက္ခတိ၊ မကျင့်။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်။ ဝိနယဝိညူဟိ၊ ဝိနည်းကို လိမ္မာသောဆရာတို့မှ။ အညဘာဂိ ယတဥ္ဆ၊ တပါးသောအဖို့ရှိသော အဖြစ်သို့လျှင်။ ဂစ္ဆေ၊ ရောက် ရာ၏။

ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၀–ပဌမသံဃဘေဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၀၉။ "ဝဇ္ဇံ န ဖုသေယျာ"တိ စ၊ လည်း။ ပါဌော၊ ရှိ၏။

၄၁၀။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနုရူပါဇာနနတော၊ လျော်စွာ မသိသောကြောင့်။ အသဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညူမဟုတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသေနာသနိကေန၊ ကျောင်းမရှိသော ရဟန်းသည်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ န ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ မကပ်အပ်။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသော ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ပါပပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ ၌ အကုသိုလ်ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော ယုံမှားခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိစ္စကမ္မနိဝါရဏတ္ထံ၊ အစွဲ ပြု၍ ဖြစ်သော ကံကို မြစ်ခြင်းငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကောဋိယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာကာရေဟိ၊ တို့မှ။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သော။ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။(သမ္ဗန်)။ ဒသဟိ လေသေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော လေသတို့ဖြင့်။ ညတ္တိသာ၊

ရည်၍။ ကတံ၊ ပြုသော အသားကို။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဿမဏာ၊ ရဟန်း မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သာသနဿ၊ ၏။ ဂရဟာဘာဝေါ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အဖြစ်သည်။ (၂၀၅) အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဂရဟာပစ္စယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လောကော ဝါ၊ လူအပေါင်းသည်မူလည်း။ အရိယူပ ဝါဒံ၊ အရိယာ၌ စွပ်စွဲခြင်းအကြောင်းရှိသော။ အပုညံ၊ ကို။ ပသဝေယျ၊ ပွါးစေရာ၏။ တေဟိ၊ ထို အကုသိုလ်ပွါးကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာတို့မှ။ ဝါ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းတို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သောအသားကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါဂုရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မိဂဇာလံ၊ သမင်ကို ထောင်သော ကွန်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အတ္တနော အတ္ထာယ ဝါ တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတော၊ ပြုသောအသား၌။ ကပ္ပိယဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတေ၊ ပြုသောအသား၌။ တံ ကပ္ပိယ ဘာဝံ၊ ကို။ (ထည့်)။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "မတာနံ ပေတကိစ္စတ္ထာယာ" တိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ယံ ယံ ဟိတိအာဒိ၊ ကို။ တဿ ကာရဏဿ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပဉ္စန္နံ သဟဓမ္မိကာနံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတံ၊ ပြုသောအသားသည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေပိ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ "သုဒ္ဓါနံ၊ သာမဏေရနှင့်မရော သက်သက်ဖြစ်ကုန် သော။ ဘိက္ခုနမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော အသားသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အပရေဟိ ပန၊ တို့သည် ကား။ "မတာနံ ပေတကိစ္စတ္ထာယာတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနံယေဝ အတ္ထာယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနမ္ပိ၊ တို့အား လည်း။ ဒတွာ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ဘုဉ္ဇိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကတမ္ပိ၊ ပြုသော အသားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပဉ္စသု၊ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့တွင်။ ဧကံ၊ တယောက်ယောက်ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ကတံ၊ ပြုအပ် သော အသားသည်။ ဣတရေသံ၊ ကြွင်းသော သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ 'ပဉ္စသု ဟိ သဟဓမ္မိကေသု' တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေပန၊ ၌ကား။ "အမှာကန္တိ စ၊ ငါတို့ဖို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာ ဒီနန္တိ စ၊ မင်းအမတ်အစရှိသည်တို့ဖို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝဋ္ဋတိ၊

၏။’ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ ‘တုမှာက’ န္တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့ဖို့ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ‘ပေတကိစ္စတ္ထာယာ’တိ၊၍။ စုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။’ ဣတိပိ၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ ဝုတ္တာနဥ္စ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော ရဟန်း, လူတို့၏လည်းကောင်း။ အာဒိ-သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာနဥ္စ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော လူအပေါင်းတို့၏လည်းကောင်း။ လက္ခဏံ၊ ကို။ ဌပေန္တေန၊ ထားတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ‘ဘိက္ခူနံယေဝ’ တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ ဝေ၊ ရည်သော အသားဖြစ်သာလျှင်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ‘တုမှာကံ အမှာကံ ဝါ’တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အနာပတ္တိ၊ တည်း။’ ဣတိ၊ သို့။ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မိဿကဝါရဿ၊ ၏။အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ လက္ခဏံ နာမ၊ အမှတ်မည်သည်ကား။ ဝုတ္တာနဥ္စ၊ ဆိုသောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဝုတ္တသဒိသာနဥ္စ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့်တူကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပေတကိစ္စတ္ထာယာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းကျွေးသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မဟာအဋ္ဌကထာယဥ္စ၊ ၌လည်း။ တသ္မိံ ဝါရေ စ၊ တွင်လည်း။ န တုမှာကန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။’’ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဣမာပိ၊ ဤ နောက်ဝါရ၌လည်း။ ‘ပေတကိစ္စတ္ထာယ မင်္ဂလာဒီနံ ဝါ အတ္ထာယ ကတေပိ ဧသေဝ နယော’တိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသော ဧဝ-သဒ္ဒါဖြင့်။ မိဿကော၊ မိဿကဆိုရာ၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ကပ္ပိယမံသဿ ဟိ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံရာ၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝစနေန၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်။ အကပ္ပိယပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ၌။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ အာပန္နံ၊ ရောက်၏။ တဥ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်၏။’’ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ။ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ သုန္ဒရံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယတ္ထ စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတေပိ၊ ပြုသော အသားဖြစ်လည်း။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာဝိကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။‘‘သစေ ပန’’တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။တေ့ ပန၊ ဤ ဥဒ္ဒိဿကမံသကို

သုံးဆောင်ရာ၌။ "ဘိက္ခုနံ[၁]၊ တို့အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဝုတ္တတြေယံ၊ တပါး ကုန်သော သိတင်းသုံးဖော်တို့အား။ ဒုက္ကဋကမ္မဝတ္ထု၊ ဒုက္ကဋကမ္မဝတ္ထုတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကပ္ပနိယမိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသင်္ချေယျကပ္ပံ၊ အသင်္ချေယျကပ်ပတ်လုံး။ ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာယိကာလေယေဝ၊ ဝိဝဋ္ဋဋ္ဌာယီကာလ၌သာ လျှင်။ သံဃဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကပ္ပန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာယုကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။

၄၁၁။ ကုသလန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း (သမ္ဗန်)။ အာပတ္တိဘယာ ကတာ လဇ္ဇီဟီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာပတ္တိဘယေန၊ အာပတ်မှကြောက်သဖြင့်။ အဝသံ၊ မချွတ်။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ "လဇ္ဇီ၊ သည်။ ရက္ခိဿတိ၊ စောင့် လတ္တံ့။" ဣတိ၊ သို့။ (၂၀၆) ပေါရာဏဝစနဿ၊ ရှေးစကားအား။ အနု ရူပတော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ "အညေဟိ လဇ္ဇီဟိ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အလဇ္ဇိဿပိ၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ အနာရောစေန္တဿ၊ မကြား သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ယေ ပဿန္တိ ယေ သုဏန္တိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။

၄၁၆။ အသမနုဘာသန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မကာရကော၊ ၌။ ကတ္တု နိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တားကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ သမနုဘာသနကမ္မံ၊ ဉတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသောကံကို။ အကရိယမာနဿ၊ မပြုအပ်သော ရဟန်း အား။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဩဒိဿ အနုညာတော နာမ၊ သူမည် သည်။ ဥမ္မတ္တက ခိတ္တစိတ္တ ဝေဒနဋ္ဋာဒိကော၊ ဝေဒနဋ္ဋ-အစရှိသောသူတည်း။ "အနာပတ္တိ အာဒိကမ္မိကဿာ" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အာဂ တတ္တာ၊ လာသောကြောင့်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ယမ္ပိတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သာ ပနေသာ အနာပတ္တိ၊ ထိုအနာပတ် သည်၊(သာ-အစွဲကိုပြသည်)။ သော ဝုစ္စတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တတ္ထ၊ ထိုကံပြုရာ သို့။ အာဂတောပိ၊ လာသောသူကိုလည်းကောင်း။ သကမ္မဗျာဝဋ္ဋောပိ၊ မိမိတို့အမှုဖြင့် အားထုတ်အပ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝေဒနုပါယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသမနုဘာသန္တဿ စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္မိကဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ဝုတ္တတ္ထဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဌပေတွာ အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒန္တိ ဣဒံ၊

၁။ ဘိက္ခုနီနံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အဋ္ဌကထာယံ နတ္ထိ။

ပုဒ်ကို။ တတ္ထ၊ ထို အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌။ အာဒိကမ္မိကပဒါဘာဝေါ၊ အာဒိကမ္မိက ပုဒ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တိဝင်္ဂိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝါစာယ ဝေ၊ စကားဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိနိဿဇ္ဇန္တဿ၊ စွန့်သောရဟန်းအား။ ဩဠာရိကာယဝိညတ္တိ၊ နှုတ်ခမ်းလှုပ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဝိညတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဝိဓာပိ၊ ကိုယ်, နှုတ် နှစ်ပါး အပြားဖြင့်လည်း။ ဝိညတ္တိံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ဆိုသောသူအား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝစီဘေဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်းနိုင်သောသူအား။ ကာယဝိကာရံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တိဝင်္ဂေသု၊ သုံးပါးသော အင်္ဂါတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တခုသော အင်္ဂါ၏။ ပရိဟီနတ္တာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ တိဝင်္ဂဘာဝေါ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာပတ္တိယာ၊ ၏။ အင်္ဂပရိဟာနိဘာဝေါ၊ အင်္ဂါယုတ်သောအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကဿ၊ ၏။ ဤဒိသီ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အင်္ဂဟာနိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ဝိကာရံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ စိတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် အာပတ်သင့်ရာ၏ ဟူသော စကားကို။ တထာ၊ သင်စောဒကဆရာသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ-ကသ္မာ၊ နည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ကာယဝိကာရံ ဝါ ဝစီဘေဒံ ဝါ ကရောန္တဿေဝ ပန အာပဇ္ဇနတော အကိရိယ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "စိတ္တံ ဝါ အနုပ္ပါဒေန္တဿ ဝါ"တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တုပ္ပါဒ!နာမ၊ စိတ်မည်သည်လည်း။ ဝိညတ္တိပဋိဗဒ္ဓံ ဧဝ၊ ဝိညတ်နှင့် စပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အင်္ဂဘာဝေနေဝ၊ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ[2]၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွိန္နံယေဝ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လျှင်။ အကိရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇန္တဿာပိ၊ စွန့်သော ရဟန်းအားလည်း။ အာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌။"အကုသလ

၁။ ဒုဝိဓမ္ပိ (ဆဋ္ဌ)　　၂။ ဇာနိတဗ္ဗန္တိ ဧ၊ တံ န (ဆဋ္ဌ)

စိတ္တ''န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ''စိတ္တဗာဟုလ္လ တော၊ စိတ်များသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော ဆရာတို့သည်လည်း။ ဗာဟုလ္လတော၊ ဗာဟုလ္လနည်း ဖြင့်။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်။

ပဌမသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ဒုတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၂၂။ သညီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သညိနော၊ အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
ဒုတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဒုဋ္ဌစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၀၇) ၄၂၄။ ပတိတံ ပတိတံ၊ ကျတိုင်း ကျတိုင်းသော မြက် ထင်း သစ် ရွက်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဝိဝဋ္ဋတိ၊[၁] ဖွင့်၏။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဥဿာရေတိ စ၊ စုလည်းစု၏။ ဂိဋ္ဌိတတော၊ တပေါင်းတည်း။ ၄ပေတိ စ၊ ထားလည်းထား၏။ ကေပံသုထုပကနုဒီသခံ ဒီဃမူလကပဏ္ဏသေဝါလံ၊ တခု သော မြေမှုန့်အစု ညွန်တစိတ်ရောက်သော အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော ရှည်သော အမြစ်ရှိသော မှော်ကို။ ဒက္ခိသိပိပ္ပရိံ၊ အတံနှင့်တကွ နီသော အဆင်းရှိ သော။ ပဏ္ဏကံ၊ နရပသီခေါ်သော။ သေဝါလံ၊ မှော်ကို။ ပေသိဋ္ဌံ၊ ငယ် သော အခြေရှိသောမှော်ကို။ နိဿာရေတိ၊ ရွေ့စေ၏။ တိလဗီဇကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုခုမမူလပဏ္ဏကံ၊ သိမ်မွေ့သောအမြစ်၊ သိမ်မွေ့သော အရွက်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ ပတ္တရိကံ၊ ပြန့်သော။ ဥဒကပပ္ပဋ္ဋကံ၊ ရေလွှာကို။ နိဿာရေတိ၊ ရွေ့စေ၏။ (ဤတွင် မှော်ဟောသဒ္ဒါတို့သည် ယို ယွင်းပျက်စီး၍ ပါဌ်အနက်ကိုပင် မသိနိုင်ရှိသည်၊ ဆင်ခြင်၍ ဉာဏ်သက်ရာ သမ္မန်ပါလေဦး)။

၄၂၅-၆။ ''ဒုဋ္ဌစ္စဇာတိကော''တိပိ၊ ၍လည်း။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အပဒါ နေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုရာဏကမ္မေန၊ ရှေး၌ပြုသော အမှုဖြင့်။ ''ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌ လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ ကရောမ ကိံ၊ ပြုရကုန်အံ့လော။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ကေူနစိသတိ''တိ၊ ၍။မဟာ

၁။ ဝိဝရိ ဝိဝဋ္ဋယိ (ဆဋ္ဌ)

ပစ္စယံ၊ ဉ္မ။ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ မဟာအဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ဉ္မလည်းကောင်း။အန္ဓမာနသုတ္တအဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ဉ္မလည်းကောင်း။ "သောဌသဝတ္ထုကာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ တံ၊ သည်။ သမေတိ၊၏။

ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-ကုလဒူသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၁။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝိဟာရော ဝေ၊ ကျောင်းသည် သာလျှင်။ ကီဋာဂိရိ၊ ကီဋာဂိရိမည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သောပိ ဂါမော၊ ထိုရွာကိုလည်း။ "ကီဋာဂိရိ" ဣစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဂါမံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ပရတော၊ နောက်မှ။ "န အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေဟိ ဘိက္ခူဟိ ကီဋာဂိရိသ္မိံ ဝတ္ထဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေသံဝစ္ဆရေ၊ တနှစ်ဉ္မ။ ဒ္ဓိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ဝဿတိ ကိရ၊ မိုးရွာသတတ်။ တံ၊ ထိုသို့ရွာခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ဒ္ဓိဟိ မေဃေဟိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမဓိကန္တိ ဣမံ၊ ကို။ ဆဇနေ၊ ခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အကတဝတ္ထုန္တိ ဧတ္ထ၊ ဉ္မ။ နဝံ၊ အသစ်သော။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ "ဇာတိသုမနာဒိဂစ္ဆံ၊ မုလေး ကြက်ရုံး အစရှိသော ပန်းချုံကို။ အလ္လာနံ၊ စိုကုန်သော။ ဟရိတာနံ ဝေ၊ စိမ်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော သစ်ပင်တို့ကို။"ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ သေ ဝေသော ဘေဒေါ၊ ထိုသို့ အလ္လဟရိတ အစရှိသောအပြားသည်။ ဘူတဂါမဗီဇဂါမဘေဒတော ပန၊ အပြားအားဖြင့်ကား။ ဘေဒေါ၊ ပြား၏။ ဝတတ္ထာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဉ္မ။ ဝတိအတ္ထာယ၊ စောင်ရန်းအကျိုးငှါ။ ယံကိဉ္စိတိ ဧတ္ထ၊ ဉ္မ။ သောဒကံ ဝါ။ ရေရှိသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ နိရုဒကံ ဝါ၊ ရေမရှိသည်မှုလည်း ဖြစ်သော။ မာတိကံ၊ ကို။ အာရာမာဒိအတ္ထာယာတိ ဧတ္ထ၊ဉ္မ။ ဝနရာဇိကာဒိအတ္ထာယ၊ တောရေးအစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှါ။ မာလာဝစ္ဆရောပနံ၊ ပန်းပင်ငယ် စိုက်ခြင်းကို။ ကုလဒူသကံယေဝ၊ ကုလဒူသကအမှုကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂန္ထနာဒိ၊ ပန်းကုံးခြင်းစသော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ကုလဒူသကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုအမေး၏ အဖြေကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "ဗုဒ္ဓေန မမေွာ"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အာဝေဠံ အာဗိဋ္ဌ"န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ ပါဠ်ရှိ၏။

ဂေါပ္ဖနန္တိ ဧတ္ထ၊[1] ၌။ ဂန္ထနံ၊ ထုံး၍ကုံးခြင်း။ ဝေဌိမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဂ္ဂတိကမေဝ၊ ထိုဂေါပ္ဖန ပန်းကဲ့သို့ ရပ်၍ပြုသော ပန်းကုံးတည်း။ ဝေဓိမံ၊ ဝေဓိမပန်းကုံးကို။ အညေန၊ တပါးသော။ ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော ချည်လျှော်မျှင်စသည်ဖြင့်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဝေဓေတွာ၊ ထိုး၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ကဲလ္လာကမ္ပိ ဗန္ဓိတုန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "သယံ၊ မိမိသည်။ ဝိဇ္ဈနတ္ထံ၊ ထိုးခြင်းငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာလမယံ ဝိတာနံ၊ ကွန်ရက်ဖြင့်ပြီးသော ဗိတာန်သည်။ ဇာလဝိတာနံ၊ မည်၏။ ပုပ္ဖပဋိစ္ဆကာံ၊ ပန်းခံကို။ ဂဝက္ခံ ဝိယ၊ လေသာပြူတင်းအပိတ်ကဲ့သို့။ သဆိဒ္ဒံ၊ အပေါက်နှင့်တကွ။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာလပဏ္ဏဂုဠကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တာလပဏ္ဏမယံ၊ ထန်းရွက်ဖြင့်ပြီးသော ပန်းရှက်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ကတမ္ပိ၊ ပြုသော်လည်း။ ပဋိဆိဇ္ဇကမေဝ၊ တဖန်ဖြတ်ခြင်းကိုလျှင်။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မရဇ္ဇု နာမ၊ မည်သည်။ စေတိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗောဓိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖပ္ပဝေသနတ္ထံ၊ ပန်းထိုးသွင်းခြင်းငှါ။ (၂၀ဂ) အာဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍။ ဗန္ဓရဇ္ဇု၊ ဖွဲ့သောကြိုးတည်း။ "ကာသာဝေန၊ ဖြင့်။ ဗဒ္ဓမ္ပိ၊ ဖွဲ့သော်လည်းကောင်း။ သုတ္တဝါကာဒီဟိ၊ ချည်, လျှော်မျှင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓမ္ပိ၊ ဖွဲ့သော်လည်းကောင်း။ ဂန္ထိတသဒိသံ[2]၊ ကုံးသည်နှင့်တူ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အံသဗန္ဓိကံ[၂]၊ အံသကိုက်ကို။ ပသိဗ္ဗကေ၊ အိတ်၌။ ပက္ခိတ္တာသဒိသတ္တာ၊ ထည့်သည်နှင့် တူသောကြောင့်။ ဝေဓိမံ၊ ဝေဓိမမည်သည်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သိထိလဗဒ္ဓဿ၊ လျော့လျော့ ဖွဲ့သော အံသကိုက်၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ပက္ခိပိတုံ၊ ထည့်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ[3]၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဖုသာပေတွာ၊ မထိစေမူ၍။ အနေကက္ခတ္တုမ္ပိ၊ အကြိမ်များစွာလည်း။ ပရိက္ခိပိတုံ၊ ရံခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပူရိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒီဃတော၊ မှ။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ ပူရိတံ၊ ပြည့်စေအပ်သော ပန်းပုဆိုးကို။ ဃဋိကဒါမဩလမ္ဗကောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ယမကဒါမဩလမ္ဗကော၊ အစုံသော ပန်းဆိုင်းအဆွဲကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ "ဂေဏ္ဍုခရပတ္တဒါမာနံ၊ ဂေဏ္ဍုပန်းကုံး, ခရပတ္တပန်းကုံး တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ စေလာဒီဟိ၊ ပုဆိုးစသည်တို့ဖြင့်။ ကတ

၁။ ဘဏ္ဍိကတသဒိသံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အံသဘဏ္ဍိကံ (ဆဋ္ဌ)
၃။ န ဝဋ္ဋတိ (ဆဋ္ဌ)

ဒါမမ္ပိ၊ ပြုသော ပန်းကုံးသည်လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကပ္ပိယာနုလောမတ္တာ၊ အကပ္ပိယအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

“ရေစကံ့ နာမ၊ မည်သည်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ လာသိယနာဠနဠာနံ၊ စမွယ်ခြင်း ကစေခြင်း ကခြင်းကို ပြုကုန်သောသူတို့၏။ နစ္စံ၊ က သောအခြင်းအရာ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအရာကို။ “ပရိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပြန်၍ ပြသကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သာရိယော နာမ၊ မည်သည်။ ရုတသုနခါ၊ မြည်သော ခွေးတည်း။ သိင်္ဂါလကမ္မကုရုင်္ဂကေဋ္ဌိပနေ၊ မြေးခွေးတို့၏ အမှု ချေတို့၏ ကစားသော အခြင်းအရာ၌။ ဌိတာ၊ ကုန်၏။”ဣတိ၊ သို့။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ တတ်။ “နိဗုဇ္ဈန္တိ”တိ၊ ၍။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၄၃၂။ အဗလဗလာဒိပဒါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပါမောက္ခာနံ၊ အကြီးဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပရိသတ်တို့ကိုလည်း။ “အဃဇီပုနဗ္ဗသုကာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပါမောက္ခပ္ပတ္တသာဝကဿ၊ ပါမောက္ခအဖြစ်သို့ ရောက်သော အဂ္ဂသာဝက ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တဒါယတ္တဝုတ္တိနော[1]၊ ထိုသို့သော အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် စပ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော တပည့်သံဃာတော်တို့ကို လည်း။ “သာရိပုတ္တာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဂစ္ဆထ တုမှေ သာရိပုတ္တာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၃၃။ “ဂါမေ ဝါ န ဝသိတဗ္ဗ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုရွာတွင်၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်၌။ န ဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေရာ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ “တသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝါ”တိ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ယသ္မိံ ဂါမေ၊ ၌။ ကုလဒူသကကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ တွင်။ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသန္တေန၊ ဖြင့်။ ကုလဒူသနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တံ ဝိဟာရံ၊ ထို ကုလဒူသနပြုရာ ကျောင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော ကျောင်း၌။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။

၁။ ဝုတ္တိနေ (သ၊ ဌ)

ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ "ဂါမေ ဝါ န ဝသိတဗ္ဗ"န္တိ ဝစနေန၊
ဖြင့်။ ယသ္မိံ ဂါမေ၊ ၌။ ကုလဒူသနကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တသ္မိံ
ဝိဟာရေပိ၊ ထိုရွာကျောင်း၌လည်း။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။
ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ အာပန္နံ၊ ၏။ တံ၊ ထို အတ္ထာပတ္တိရောက်သည်ကို။
ဒိသွာ၊ ကြောင့်။ "တသ္မိံ ဝိဟာရေ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့
ဆိုသဖြင့်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ တွင်။ အညသ္မိံ၊ ၌။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊
၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ "တသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝသန္တေနာ"တိ
ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တသ္မိံ . ဂါမေ၊ ထို ဂါမတွင်။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်
၌။ ဝသန္တေန၊ ဖြင့်။ သာမန္တဂါမေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတုံ၊ဆွမ်းခံခြင်းငှါ။
န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
သာမန္တဝိဟာရေပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာမန္တဝိဟာရော နာမ၊ မည်သည်။ တသ္မိံ
ယေဝ ဂါမေ၊ ထို ရွာတွင်ပင်။ တဿ ဝိဟာရဿ၊ ထို ကုလဒူသနပြုရာ
ကျောင်း၏။ သာမန္တဝိဟာရော စ၊ အနီးဖြစ်သော ကျောင်းသည်လည်း
ကောင်း။ တဿ ဂါမဿ၊ ထို ကုလဒူသနပြုရာ ရွာ၏။ သာမန္တဝိဟာရော စ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမိနာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော
ကျောင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေန၊ ဤ သမန္တဝိဟာရေ ဝသန္တေန-ဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ တွင်။ အညတ္ထ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ ဝသန္တေ
န၊ နေသဖြင့်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုကုလဒူသနပြုရာ ရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။
န စရိတဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်။ သာမန္တဂါမေပိ၊၌လည်း။ ပိဏ္ဍာယ စရိတုံ၊ ငှါ။
ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ယသ္မိံ ဂါမေ၊ ၌။ ကုလဒူသနကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊
၏။ တဿ၊ ထို ကုလဒူသနပြုသော ရွာ၏။ သာမန္တဂါမေ၊ နီးသော ကုလ
ဒူသနမပြုသော ရွာ၌။ ကုလဒူသကဝိဟာရဿ၊ ၏။ သာမန္တဝတ္ထုဝိဟာရေ၊
၌။ ဝသန္တေန၊ ဖြင့်။ တသ္မိံ ဂါမေပိ၊ ထိုအနီးရွာ၌လည်း။ စရိတုံ၊ ငှါ။
ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ သာမန္တဂါမေ၊ ၌။ ကုလဒူသနကမ္မံ ၊ ကို။ န ကတံ၊မပြု။
တသ္မိံပိ၊ ထို ကုလဒူသန မပြုရာဖြစ်သော သာမန္တရွာ၌လည်း။ စရိတုံ၊ ဆွမ်းခံ
ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ နေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါ
ယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ (၂၀၉) "န နဂရေစရိတု"န္တိ၊ ၍။
ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အညသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ တသ္မိံ ဂါ
မေ၊ ၌။ ဝသိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေသု ပန၊ ဂဏ္ဌိ

၁။ ဝဋ္ဋတိ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ကုလဒူသကံ (ဆဋ္ဌ)

ပုဒ်တို့၌ကား။ ဝိစာရဏာ ဝေ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၃၆-၇။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုပ္ဖဒါနံ၊ မည်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမဏေရေဟိ၊ တို့ကို။ ဒါပေတုံ၊ ပေးစေခြင်းငှါ။ န လဗ္ဘန္တိ၊ မရကုန်။ တဿေဝ န ကပ္ပတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဂုအာဒီနိ၊ တို့ကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ "ဒဒန္တု၊ လှူကုန်လော။" ဣတိ ဣစ္ဆာဝသေန၊ ဤသို့သော အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်။ စေ ဝဒတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ကေဝလံ ပန၊ သက်သက် အားဖြင့်ကား။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရေသံ ဝါ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဒ္ဒိသိတွာ၊ မရည်ညွှန်းမူ၍။ "ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝန္တု၊ ပွါးစေကုန်သတည်း။" ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဝဒန္တဿ၊ ဆို သည်ရှိသော်။ တဿေဝ၊ ထို ဆိုသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ယာဂုအာဒီနံ၊ တို့၏။ ပစ္စယပဋိသံယုတ္တကထာယ၊ ပစ္စည်းနှင့် စပ်၍ဆိုသော စကား၏။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ "ပဋ္ဌန္နမ္ပိ သဟာဓမ္မိကာန" န္တိ၊ ၍။ ဝိသေသေတွာ၊ ၍။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ သဘောအနက် အားဖြင့်။ "သယမေဝ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ "မဟာပစ္စရိယဥ္စ၊ ၌လည်း ကောင်း။ ကုရုန္ဒိယဥ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ 'တဿေဝ' တိ၊ ၍။ ဝိသေသေတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝိသေ သေတွာ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ကုလဒူသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

တေရသကကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-အနိယတကဏ္ဍ

၁-ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၁၀) ၄၄၄-၅။ ဥဒ္ဒေသန္တိ ပဒဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသေတိ အတ္ထော[၁]၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာသာဠ္ဓိနက္ခတ္တံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝဿူပ ဂမပုဇာ၊ ဝါသို့ကပ်သည်၌ ပူဇော်သောသဘင်တည်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လသာမညတော၊ ဒုဋ္ဌုလ္လသဒ္ဒါ သာမညဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနပ္ပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပဒေ သု၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနသိက္ခာပုဒ်, ဒုဋ္ဌုလ္လပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ပါရာဇိကဝစနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သောတဿ ရဟောတိ တော၊ သောတဿ ရဟော-ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ ရဟော-ဝစနသာမညတော၊ ရဟော-သဒ္ဒါ သာမညဖြစ်သော ကြောင့်။ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ရဟောတိ တွေ-ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏။)တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "စက္ခုဿ ရဟေနေဝ ပန ပရိစ္ဆေဒေါ ကာတဗ္ဗော" တိ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင် သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ "မာတုဂါမော နာမ တဒဟု ဇာတာပိ ဒါရိကာ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ "အလံကမ္မနိယေတိ သက္ကာ ဟောတိ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝိတု" န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တွေ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ရဟောနိသဇ္ဇဿာဒေါ စ၊ ဟူသည်ကား။ မေထုနသန္နိဿိတ ကိလေသော၊မေထုန်ကို မှီသော ကိလေသာတည်း။ဒုတိယေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒကိလေသော၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒကိလေသာသည်။ န၊မဟုတ်။ တသ္မာ စ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ "သောတဿ ရဟော နာဓိပ္ပေတော" တိ၊ဟူ၍။အာဟ၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ၏။ ကေစိ ပန၊တို့ သည်ကား။"တဉ္စ၊ထို ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစဿာဒကိလေသာကိုလည်း။လဗ္ဘတိ၊၏။ဣတိ- ဝစနဿ၊ဤသို့သောစကားကို။ဒဿနတ္ထံ၊ငှါ။ဝုတ္တံ၊၏။တေန၊ထိုသို့ သောတဿ ရဟော-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ဒုတိယေ၊ ၌။ဝုတ္တာ၊သော။ ဝိညူ ပဋိဗလာ၊ ဝိညူ ပဋိ ဗလ မိန်းမကို။ဂဟိတာ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။"ဣတိ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ယေန ဝါ သာတိ တွေ၊ ၌။ ဝါ-သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ "တေန၊ ထို ဝါ-သဒ္ဒါ ဖြင့်။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ကာရေတဗ္ဗော ဝါ၊ ပြုမူလည်း ပြုအပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ယောဇေတဗ္ဗော၊ယောဇနာ အပ်၏။ သော စ၊ ထို ဝါ-သဒ္ဒါသည်လည်း။ ဝိကပ္ပတ္ထော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံ

၁။ ဥဒ္ဒိသနံ (ဆဋ္ဌ)

သော ရဟန်းကို။ ကာရေတဗ္ဗော ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်မူလည်း ဖြစ်၏။ အပ္ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်မခံသောရဟန်းကို။ န ကာရေတဗ္ဗော ဝါ၊ မဆုံးဖြတ်အပ်သည်မူလည်းဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ပဋိဇာနမာနော ဝါ သော ဘိက္ခု ကာရေတဗ္ဗော။ပ။ န ကာရေတဗ္ဗော" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ တဒတ္ထဒ္ဒယဒဿနတ္ထံ၊ ထို အနက်နှစ်ပါးကို ပြခြင်းငှါ။ "သစေ ဝေ ဝဒေယျာ" တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သဒ္ဓေယျဝစသာ" တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္တဘာဝဟေတု၊ အကျိုးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မုသာဝါဒကိုသာ။ န ဘဏန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သေသံ၊ အတ္တဘာဝဟေတုက မဟုတ်သော မုသာဝါဒကို။ ဘဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝါဒီနံ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ ပဋိသေဓိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဒိဋ္ဌ" န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ "ဩလောကေသိ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်း၏။ ရက္ခေယျာသီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ နာရောစေယျာသိ၊ မကြားလေလင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

၄၄၆။ "သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ ။ပ။ ဒုဋ္ဌုလ္လာဟိ ဝါစာဟိ ဩဘာသေန္တော" တိ ဣဒံ၊ ဤ ပါဠိကို။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဝုတ္တံ[1] ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ပဌမ အနိယတ သိက္ခာပုဒ်၌။ သောတဿ ရဟော၊ ကို။ န အဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ ။ပ။ ဩဘာသေန္တော-ဟူသော စကားကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အလံကမ္မနိယဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပိ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ နာလံကမ္မနိယဋ္ဌာနေ၊ ၌။ မေထုနံ၊ မေထုန်ကို။ န ပန လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဤ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။ဩဘာသေန္တော-ဟူသောပါဌ်သည် ယခု ပါဠိတော်၌ ဤပဌမသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်တွင် မရှိ၊ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်မှာမှ ရှိသည်၊ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။]

တေ[1]၊ ဤ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။ဩဘာသေန္တော-ဟူသော ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ "သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ 'အယျဿ

[1]။ တေဟိ (ဆဋ္ဌ)

မယာ သုတံ မာတုဂါမဿ သန္တိကေ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ ဝဏ္ဏံ ဘာသေန္တဿာ" တိ တေမို၊ ဘာသေန္တဿ-ဟူသော ဤပါဠိကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဒုတိယေ၊ ၌။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ နာလံကမ္မနိယဋ္ဌာနတ္တာ၊ နာလံကမ္မနိယ အရာဖြစ် သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ကင်္ခါဝိတရဏီဋီ၌။ ဣမာပိ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဒုတိယအနိယတာဓိကာရေ၌။(၂၁၁)ပါရာဇိကာပတ္တိဥ၊ ကိုလည်း။ ပရိဟာပေတွာ၊ ယုတ်စေ၍။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပတ္တိယာ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ အာပတ်ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဌမာနိယတေ၊ ၌။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပတ္တိ၊ ကို။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သာ စေ" တိ၊ သာ စေ-အစရှိ သော။ တဿာ ပါဠိယာ၊ ၏။ ပေါတ္ထကာ၊ ကို။ သောဓေတဗ္ဗာ၊ သုတ်သင် အပ်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ စ၊ ၌လည်း။ "ဣမ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ မေထုနကာယသံ သဂ္ဂရဟောနိသဇ္ဇာနမေဝ၊ မေထုနဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်, ကာယသံသဂ္ဂ သိက္ခာပုဒ်, ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်တို့သာလျှင်။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ စက္ခုဿရဟောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဒုတိယာနိယတာဓိကာရေ စ၊၌လည်း။ "န အန္ဓော၊ မကန်းသောသူသည်။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အဗဓိရော၊ နားမပင်းသောသူသည်။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောစကားကို။ သုဏာ တိ၊ ကြား၏။ ကာယစိတ္တတော၊ ကြောင့်။ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါစာစိတ္တတော၊ ကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘယေဟိ၊ ကိုယ်စိတ်, စကားစိတ်တို့ကြောင့်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံ သော ကာယသံသဂ္ဂ, ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။" ဣတိ စ၊ ဤ သို့လည်း။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ "သမုဋ္ဌာနာ ဒီနိ၊ သမုဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့သည်။ပဌမပါရာဇိကသဒိသာနေဝ၊ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာပိ၊ ဤသို့ဆိုသော ကြောင့်လည်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါဒေါ၊ သည်။ န သုန္ဒရော၊ မကောင်း။ "တဒဟု ဇာတာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ န သုန္ဒရော၊ မကောင်း။

ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ နဝုတ္တာတိ စေ (ဆဋ္ဌ)၊

၂-ဒုတိယအနိယတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၅၃။ ဒုတိယေ၊ ၌။ ကေသုစိ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ "န ဟေဝ ခေါ ပန ပဋိစ္ဆန္နံ အာသနံ ဟောတိ အာသန"န္တိ၊ ၍။ လိခိတံ၊ ၏။ "အာသနန္တိ ပဒံ၊ သည်။ အဓိကံ၊ လွန်၏။ ဥဒ္ဓရိတာနုရူပံ၊ ထုတ်အပ်သော ပုဒ်အားလျော်စွာ။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဒွေပိ ရဟာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော စက္ခုရဟ သောတရဟတို့ကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။ ကာယသံသဂ္ဂ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ ရဟောနိသဇ္ဇဂ္ဂဟဏတော၊ ကာယသံသဂ္ဂအာပတ် ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာအာပတ် ရဟောနိသဇ္ဇအာပတ်တို့ကို ယူအပ်သောကြောင့်တည်း။ ဒွေပိ ရဟာ၊ တို့ကို။ ယဒိ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်အံ့။ ဝေံ သတိ၊ ဤသို့ လိုအပ်သည်ရှိသော်။ "မာတုဂါမော နာမ ဝိညူ ပဋိဗလာ"တိ၊ ၍။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အယမေဝ မာတုဂါမော၊ ဤ ဝိညူ ပဋိဗလဖြစ်သော။ မာတုဂါမသည်သာလျှင်။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယသံသဂ္ဂဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာနံ၊ တို့၏။ ကေတော၊တပေါင်းတည်း။ ဝတ္ထုဘူတော၊ ဝတ္ထုဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ကာယသံသဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဝတ္ထုဘူတော၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော မာတုဂါမကို။ ဒဿိတော၊ ပြီ။ ဣတရဿ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝတ္ထုဘူတော၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော မာတုဂါမကို။ န ဒဿိတော၊ မပြရသေး။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည် (ထည့်)။ အာဟ၊ ၏။- ပဌမေ၊ ပထမ သိက္ခာပုဒ်၌။ အနဓိပ္ပေတာပိ၊ မလိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ၊ကို။ သမ္ဘဝဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ သာမညအနက်, ဝိသေသအနက်ကို ပြခြင်းငှါ။ဝါ၊ ဖြစ်သင့်သော အထူးကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ထို့အတူ။ ဣဓာပိ၊ ၌လည်း။ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ထို ကာယသံသဂ္ဂ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။စက္ခုဿ ရဟော၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊နည်း။ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ၏ (ပြန်)။န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်သည်။ အာမ၊ ဩော်ဟုတ်ပေ၏။ ဂဟိတော၊ ကာယသံသဂ္ဂဖြင့် ယူအပ်သည်ကား။ န စ၊ ဟုတ်ကား မဟုတ်။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ နိသဇ္ဇဝသေန၊ နေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟိတော ဧဝ၊ ယူအပ်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

အင်္ဂဿ၊ အင်္ဂါ၏။ နိသဇ္ဇာ၊ နေခြင်းသည်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။န ဂဟေ
တဗ္ဗော၊ သည်။ အာမ၊ ဟုတ်၏။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နေ၊ မဖုံးကွယ်ခြင်းသည်။ သတိ၊
သော်။ စက္ခုဿ ရဟော၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊အဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဒူရတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
စက္ခုဿ ရဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဥ္စမေ၊ ၌။ ဣတ္ထိသတမ္ပိ၊
တရာသောမိန်းမသည်လည်း။ အနာပတ္တိ ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
န ကရောတိ၊ မပြုသနည်း။ ဣမေ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကောပိ၊ တယောက်
သောမိန်းမသည်မူလည်း။ အနာပတ္တိ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ န
ကရောတိ၊ သနည်း။ ဣတိ။ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့။
ပရိဟာရော၊ ကို။ နေဝ ဝုစ္စတေ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ထင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ-သိဒ္ဓတ္တာ၊
မပြေသော်လည်းဝတ္ထုအားဖြင့် ပြီးရာသောကြောင့်တည်း။အညတရော၊တပါး
သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊
မဟာဝုန်တော၌။ပ။ဒွါရံ၊ကို။ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ပ။ သမ္ဗဟုလာ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။(၂၁၂)ယာဝဒတ္ထံ၊အလိုအတိုင်း။
ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲလေကုန်၏။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ တဒိဒံ-တံ ဣဒံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။ သိဒ္ဓံ-ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေထုနဿ၊ မေထုနဓမ္မ၏။ မာတုဂါမော၊ သည်။
ဒုတိယော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမ
တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သောမိန်းမသည် တယောက်သောမိန်းမ
၏။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။
ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား။ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒနေ၊ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော
ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ "အာယသ္မာ
ဥဒါယီ တာ ဣတ္ထိယော ဝိဟာရံ ပေက္ခာပေတွာ တာသံ ဣတ္ထီနံ ဝစ္စမဂ္ဂံ"
တ္တိ ဌေ၊ ၌။ "ယာ ပန တာ ဣတ္ထိယော ဟိရိမနာ၊ တာ နိက္ခမိတွာ ဘိက္ခူ
ဥဇ္ဈာပေန္တိ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လဿ၊ ၏။မာတုဂါမော၊
သည်။ ဒုတိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ထင်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဥဘယတ္ထာပိ
ဥမ္မတ္တကာဒိကမ္မိကာနံ အနာပတ္တီတိ ဌေ၊ ၌။ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏။
ပါဠေက္ကံ၊ အဆုံး။ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌။ အာဂတံ၊ လာ၏။ အာဒိကမ္မိ
ကာနံ၊ တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။အနုဂဏ္ဌိပဒေ

ပန၊၌ကား။ "အာစေလကဝဂ္ဂေ၊ ၌။ ရဟောပဋိစ္ဆန္နာသနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝိညူ ပုရိသော ဒုတိယော ဟောတိ"တိ၊ ဟောတိ ဟူသော။ ဣမဿ၊ ဤ ပါဠိအား။ အနုရူပတော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ 'ဣတ္ထီနံ သတမ္ပိ အနာပတ္တိံ န ကရောတီ'တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ "ဒုတိယာနိယတေ၊ ၌။ 'ဣတ္ထိပိ ပုရိသောပီ'တိ ဣဒံ၊ ကို။ (ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ ဘိက္ခုနီဝဂ္ဂေ၊၌။ ဩဿာနသိက္ခာပဒဿ စ၊ အဆုံးဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်၏လည်းကောင်း။ အစေလကဝဂ္ဂေ၊ ၌။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နာသနသိက္ခာပဒဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ 'ယော ကောစိ ဝိညူ ပုရိသော ဒုတိယော'တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့အား။ အနုရူပတော၊ လျော်သောအား ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း ကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒုတိယာနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ

ဧတ္ထ၊ ဤ အနိယတကဏ္ဍ၌။ အပိစ၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးလည်း။ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော ပကိဏ္ဏကနည်းကို။ ဝိနယညူဟိ၊ ဝိနည်း၌ လိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။-ဣဒံ၊ ဤ ပကိဏ္ဏက နည်းသည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ နည်းဟူမူကား။ ဣဒံ အနိယတကဏ္ဍံ၊ ဤ အနိယတကဏ္ဍ သည်။ အပုဗ္ဗဘာဝတော[၁]၊ အသစ်၏မရှိသောကြောင့်။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုး မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သပ္ပယောဇနံ ဧဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ဂရုကလဟုကဘေဒဘိန္နာပတ္တိရောပနာရောပနက္ကမ လက္ခဏာ ဒီပနပ္ပယောဇနတော၊ ဂရုကအာပတ်, လဟုကအာပတ် အပြားအားဖြင့် ပြား သော အာပတ်သို့တင်ခြင်း မတင်ခြင်း၏အစဉ်လက္ခဏာကိုပြခြင်းအကျိုးရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနိယတကဏ္ဍ၌။ "သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ 'အယျော မယာ ဒိဋ္ဌော နိသိန္နော မာတုဂါမဿ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္တော'တိ၊ သော စ တံ ပဋိဇာနာတိ၊ အာပတ္တိယာ ကာရေတဗ္ဗော။ပ။ နိသဇ္ဇာယ ကာရေတဗ္ဗော"[၂]တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဂရုကာယ စ၊ ဂရုကမူလည်းဖြစ်သော။ လဟုကာယ စ၊ လဟုကမူလည်း ဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာ၊ သို့။ ရောပနက္ကမလက္ခဏာဥ၊ တင်သော အစဉ်ကိုလည်းကောင်း။

၁။ အပုဗ္ဗာဘာဝတော (ဆဋ္ဌ)　　　၂။ ကာရေတဗ္ဗောတိ (ဆဋ္ဌ)

န ကာရေတဗ္ဗောတိ[၁] ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အနာရောပနက္ကမလက္ခဏဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ လက္ခဏာဒီပနတော၊ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာကို ပြတတ်သောကြောင့်။ အာဒိမ္ဟိ ဝါ၊ အစ၌မူလည်း။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ပြရာ၏။ အန္တေ ဝါ၊ အဆုံး၌မူလည်း။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ပြရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့။ အာဒိမှိ ဝါ၊ အစ၌လည်းကောင်း။ အန္တေ ဝါ၊ အဆုံး၌လည်းကောင်း။ န ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ မပြသင့်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ကထံ၊ အသို့ ဖြစ်၍။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဒိမှိ၊ အစ၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ယေသံ၊ အကြင် သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဣဒံ လက္ခဏံ၊ ဤသို့ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ အဒဿိတတ္တာ၊ မပြအပ်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။အန္တေ၊ အဆုံး၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဂရုကမိဿကတ္တာ၊ ဂရုကအာပတ်နှင့်ရောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂရုကလဟုကာနံ၊ ဂရုက လဟုကတို့၏။ မဇ္ဈေ ဧဝ၊ အလယ်၌ လျှင်။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဥဘယမိဿကတ္တာ၊ ဂရုက လဟုကနှစ်ပါးတို့နှင့် ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့် (ပြန်)။ တတ္ထ၊ ထို အနိယတကဏ္ဍ၌။ ယာ လဟုကာပတ္တိ၊ ကို။ (၂၁၃) ဒဿိတာ၊ ပြအပ်၏။ သာပိ၊ ထို လဟုကအာပတ် သည်လည်း။ ဂရုကာဒိကာ၊ ဂရုကအစရှိသောအာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ "မေထုနဓမ္မသန္နိဿိတကိလေသသင်္ခါ တေန ရဟဿာဒေနာ" တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂရုကာနံ ဧဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန် ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆို ကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာဝတာ၊ ထို ပဌမသိက္ခာ ပုဒ်၌ ပြသောအစဉ်ဖြင့်။ လက္ခဏာဒီပနသိဒ္ဓိတော၊ လက္ခဏာကိုပြခြင်း၏ ပြီး သောကြောင့်။ ပဌမမေဝ၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်။ အလံ၊ ထိုက်၏။ (တနည်း) အလံ–ပယောဇနံ၊ အကျိုးရှိရာ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ကိံ– ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ် ၍မေးငြားအံ့။ နိပ္ပယောဇနံ၊ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အကျိုးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သပ္ပယောဇနံ ဧဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း

၁။ ကာရေတဗ္ဗောတိ ဣမိနာ (ဆဋ္ဌ)

ဟူမှုကား။ သြကာသနိယမပစ္စယမိစ္ဆာဂါဟနိဝါရဏပ္ပယောဇနတော၊ အရပ်
ကိုမှတ်အပ်၏ဟူသော အကြောင်းရှိ၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူကို မြစ်ရခြင်း
အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ပဋိစ္ဆန္နေ အာသနေ
အလံကမ္မနိယေ" တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သြကာသနိယမတော၊ အရပ်ကို မှတ်
သောကြောင့်။ တဗ္ဗိပရီတော၊ ထိုမှပြန်သော။ သြကာသေ၊ အရပ်၌။ ဣဒံ
လက္ခဏံ၊ ကို။ န ဝိကပ္ပိတံ၊ မကြံအပ်ပြီ။ ဣတိ မိစ္ဆာဂါဟော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တန္နိဝါရဏတော၊ ထို မိစ္ဆာဉာဏ်ကိုမြစ်တတ်သောကြောင့်
တည်း။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ပုဒ်သည်လည်း။ သာတ္ထကံ ဧဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား။ သြကာသ ဘေဒတော စ၊ အရပ်ပြားသောကြောင့်လည်းကောင်း။
ရဟောဘေဒဒီပနတော စ၊ ရဟောအပြားကို ပြတတ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ နိသဇ္ဇာဿာဒဘေဒဒီပနတော စ၊ နေခြင်း၌ သာယာခြင်းကို
ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ သြကာသနိယမဘာဝေ စ၊အရပ်ကို
မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်၌လည်း။ ရဟောနိသဇ္ဇာဿာဒဘေဒေ၊ သည်။
ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပဒါနံ၊
တို့၏။ နာနတာဇာနနတ္ထ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို သိခြင်းသည်လည်း။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယသံသဂ္ဂဘေဒဒီပနတော စ၊ ကြောင့်လည်း။
တထာ၊ ထို့အတူ။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဟိ – သစ္စံ၊မှန်၏။ နာလံကမ္မနိ
ယေ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။ အပ္ပဋိစ္ဆန္နေ၊ မဖုံးလွှမ်းသော။
သြကာသေပိ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နေ၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ သြကာ
သေပိ၊ အရပ်၌ လည်းကောင်း။ နိသိန္နာယ၊ နေသောမိန်းမ၏။ ဝါတ
ပါနကဝါဋ္ဋဆိဒ္ဒါဒီဟိ၊ လေသာပြူတင်း တံခါးပေါက် အစရှိသည်တို့မှ။
နိက္ခန္တကေသာဒိဂ္ဂဟဏေန၊ ထွက်သော ဆံ အစရှိသည်ကို ကိုင်သဖြင့်။
ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဧဝမာဒယောပိ၊
ဤသို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နယာ၊ နည်းတို့ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊
အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ "ဘိက္ခုပါတိမောက္ခေ၊
ဘိက္ခုပါတိမောက်၌။ အာဂတနယတ္တာ၊ လာသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဘိက္ခုနီပါတိမောက္ခေ၊ ဘိက္ခုနီပါတိမောက်၌။ ဣဒံ ကဏ္ဍံ၊
ဤ ကဏ္ဍသည်။ ပရိဟီနံ၊ ယုတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။"
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီပါတိမောက်၌။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ
ယာ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိဟီနံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊
အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထို ကေဆရာတို့စကား

သည်။ အနေကတ္တဘာဝဒီပနတော၊ များသောအနက်သဘောကို ပြတတ်သောကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓကာလေ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားလက်ထက်တော်တိုင်း၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပဉ္စ[1] ဥဒ္ဒေသာ၊ ငါးဥဒ္ဒေသတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့၏။ စတ္တာရော စ ဥဒ္ဒေသာ၊ လေးဥဒ္ဒေသတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပါတိမောက်နှစ်ပါး၌။ နိဒ္ဒိဋ္ဌသံဃာဒိသေသပါစိတ္တိယာနံ၊ တို့၏။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသပညတ္တိယာ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကို ပညတ်ရာ၌။ အသာဓာရဏတ္တာ၊ မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တာသံ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ဥဗ္ဗာဇာဏု မဏ္ဍလိကအင္ဂဝတ္ထုကဝသေန၊ ဥဗ္ဗာဇာဏုမဏ္ဍလိကသိက္ခာပုဒ်,အင်္ဂဝတ္ထုက သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကာယသံသဂ္ဂဝိသေသေ၊ ၌။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ဟတ္ထဂ္ဂဟဏံ ဝါ သာဒိယေယျ၊ ကာယံ ဝါ တဒတ္ထာယ ဥပသံဟရေယျာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သာဒိယနမ္ပိ၊ သာယာခြင်းသည်လည်းကောင်း။ "သန္တိဋ္ဌေယျ ဝါ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဌာနမ္ပိ၊ ရပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ "သင်္ကေတံ ဝါ ဂစ္ဆေယျာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ဂမနမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ "ဆန္နံ ဝါ အနုပဝိသေယျာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပဋိစ္ဆန္နဌာနပဝေသောပိ၊ ဖုံးလွှမ်းရာအရပ်သို့ ဝင်သည်လည်းကောင်း။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ မည်၏။ တထာ၊ တပါး။ "ရတ္တန္ဓကာရေ အပ္ပဒီပေ ပဋိစ္ဆန္နေ ဩကာသေ ဧကေနေကာ သန္တိဋ္ဌေယျ ဝါ သလ္လပေယျ ဝါ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပိ၊ သည်လည်း။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုကံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တာသံ၊ ထိုအာပတ်တို့၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အနိယတကဏ္ဍဿ၊ ၏။ အဝတ္တဗ္ဗတာပတ္တိတောပိ၊ မဆိုအပ်သော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ အသီးအသီးဟောအပ်သော အာပတ် မရှိသောကြောင့်လည်း။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုတည်း။

ပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အနိယတကဏ္ဍံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

---

[1] ပဉ္စန္နံ (ဆဋ္ဌ)

၄-နိဿဂ္ဂိယကဏ္ဍ

၁-စီဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမ ကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၁၄) ၄၅၉။ သမိတာဝိနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနေန ဘဂဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမိတာဝီ၊ မည်၏။ တေန သမိတာဝိနာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ "တိစီဝရနိ"တိ၊ ၌။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ "တိစီဝရ"န္တိ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သန္ဓျာပုဗ္ဗော၊ သန္ဓျာရှေ့ရှိသော။ ဒိဂုနော၊ ဒိဂုသမာသ်မည်၏။ ကေဝစနံ၊ ကေဝုစ်ဝိဘတ်သာတည်း။

[သန်ျာပုဗ္ဗေ ဒိဂုဿေကဝစနံ၊ ဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။ သန်ျာပုဗ္ဗေ၊ သန်ျာရှေ့ရှိသောကြောင့်။ ပဝတ္တဿ၊ သော။ ဒိဂုဿ၊ ဒိဂုသမာသ်၏။ ကေဝစနံ၊ သာတည်း။]

ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊၌။ လက္ခဏံ၊ သဒ္ဒလက္ခဏာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထို တိစီဝရံ ဟူသော အမည်သည်။အဓိဋ္ဌိတဿပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်း၏လည်းကောင်း။ န အဓိဋ္ဌိတဿပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်း၏လည်း ကောင်း။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ "ကေရတ္တမ္ပိ စေ ဘိက္ခု တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝသေယျာ"တိအာဒိသု၊ တို့၌။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေန၊ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန် ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌိတဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်း၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတု"န္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ အနဓိဋ္ဌိတဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်း၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဣဓ၊ ဤ တိစီဝရံ အနုညာတံ-စသောပုဒ်၌။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသော တိစီဝရိက်သင်္ကန်း သည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ "ဘဂဝတာ ဘိက္ခူနံ တိစီဝရံ အနုညာတံ ဟောတီ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်းသည်လျှင်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ "အဓေယနေဝ တိစီဝရေန ဂါမံ ပဝိသန္တီ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ကေသိဉ္စိ ယေဝ တိစီဝရေ၊ တခုသော တိစီဝရိက်၌သာလျှင်။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ရုဟတိ၊ ၏။ ဣတရသ္မိံ၊ တိစီဝရိက်သုံးထည်မှ တပါးသော တိစီဝရိက် သင်္ကန်းသုံးထည်၌။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န ရုဟတိ၊မရောက်။ ကိမိဝ၊ နည်းဟူမူကား။ ပတ္တာဓိဋ္ဌာနံ ဝိယ၊ သပိတ် အဓိဋ္ဌာန်ကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတရံ၊ တပါးသော သင်္ကန်း သုံးထည်သည်။အတိရေကဋ္ဌာနေ၊ အတိရေက သင်္ကန်းအရာ၌။

တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "ကထံ ဟိ နာမ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေဿန္တီ"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၆၀-၁။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရာ၌။ ပဌမပညတ္တိယာ ပန၊ ဖြင့်ကား။ ဧကေရတ္တမ္ပိ၊ တညဉ့်မျှလည်း။ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့၊နိဿဂ္ဂိယံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဟောသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတုံ။ ဧဝဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဒိသေယျာထ 'ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ တံ အတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ'န္တိ၊ ဟူ၍။" ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ။ ကတွာ၊ ၍။သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပညတ်ပြီးမှ။ ပစ္ဆိမဗောဓိယံ၊ ၌။ အဇာတသတ္တုကာလေ၊ အဇာတသတ်မင်းလက်ထက်၌။ ကထိနံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ကထိန်ကိုခွင့်ပြုသည်မှ။ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဣမံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ ဒသာဟ။ ပ။ ပါစိတ္တိယ"န္တိ၊ ၍။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဒုတိယ တတိယကထိနေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ၌။ "ဒသာဟပရမန္တိ အယမေတ္ထ အနုပညတ္တီ"တိ၊၍။ ဧတ္တကံယေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ"တိ ဝစနံ၊ သည်။ န စ ပညတ္တိ၊ မူလပညတ်မဟုတ်။ န အနုပညတ္တိ၊ အနုပညတ်မဟုတ်။ဣတိ-အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ပြီး၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ပညတ္တိဝတ္ထုမှိ ဝါ၊ မူလပညတ်၏ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။အနုပညတ္တိဝတ္ထုမှိ ဝါ၊ အနုပညတ်၏ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ ကထိနာဓိကာရော၊ ကထိန်ခင်းသော အရာသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တနယော၀၊ သည်သာလျှင်။ သာရော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအစဉ်ကို ဆိုရာ၌။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ "ကထိနဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အနုပညတ္တိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ အထာပိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ မတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော အလိုသည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ချေအံ့၊ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ချေသည်ရှိသော်။ ဒွေ အနုပညတ္တိယော၊ တို့သည်။ သိယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ (၂၁၅) "ဧကာ အနုပညတ္တီ"တိ၊ ၍။ ဝစနဝိရောဓော၊ ဆိုအပ်

သော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ အပိ စ၊ အကြောင်း အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ယထာဝုတ္တနယဒီပနတ္ထံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တံ ဝစနံ၊ ထို နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ-ဟူသော စကားကို။ ပဌမပညတ္တိကာလေ၊ ပဌမပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ယော ပန ဘိက္ခု အတိရေကစီဝရံ ဓာရေယျ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ-ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောကာလ၌။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဒသာဟပရမံ ဓာရေတဗ္ဗံ-စသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမသိက္ခာပုဒ်၌။ သာမိစတ္တာ၊ ပြီးစေအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုတိယတတိယေသု၊ ဒုတိယ သိက္ခာပုဒ် တတိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တပဌမပညတ္တိသု၊ တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ—စသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အဓွေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ တတ္ထာပိ၊ ထို ဒုတိယ, တတိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ တံ ဝစနံ၊ နိဋ္ဌိတ စီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ-အစရှိသော စကားကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တဘာဝံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိန္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ အနုပညတ္တိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို့၏။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ မမာယတိ နာမ၊ မြတ်နိုးသည်မည်၏။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းသည်။ မမာယတိ နာမ၊ မြတ်နိုးသည်မည်၏။ ဒသမံ ဝါ နဝမံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၂-၃။ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ စီဝရ ပလိဗောဓာဘာဝမတ္တဒီပနတ္ထံ၊ စီဝရပလိဗောဓ၏ မရှိခြင်းမျှကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "နဋ္ဌံ ဝါ ဝိနဋ္ဌံ ဝါ ဒဍ္ဎံ ဝါ စီဝရာသာ ဝါ ဥပစ္ဆိန္နာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗ စီဝရဒဿနတ္ထံ၊ ဆောင်အပ်သော သင်္ကန်းကို ပြအံ့သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နဋ္ဌာဒိကံ၊ ပျောက်သောသင်္ကန်းစသည်ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။ (တနည်း)ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နဋ္ဌာဒိ၊ ပျောက်သော သင်္ကန်း အစရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ကိံ၊ အဘယ်သင်္ကန်းကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင် ရာအံ့နည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ စီဝရံ ဓာရေယျ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဓာရဏာ၊ ဓာရဏာ

ဟူသည်လည်း။ ဌပန် ဝါ၊ ထားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂေါ ဝါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဒွယံ၊ ထို ဌပန, ပရိဘောဂ နှစ်ပါးသည်။ ကတေပိ၊ ပြုပြီးသော သင်္ကန်း၌လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ အကတေပိ၊ လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကတံ ဝါ ဟောတိ" တိပိ၊ ၍လည်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်ပြီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ-ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ စီဝရံ၊ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝါ၊ အစပြု၍။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ" န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသင်္ကန်းကိုလည်း။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ နုတ်သည်ရှိသော်။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ စီဝရံ၊ သည်။ စေ သန္တံ၊ အကယ်၍ရှိသည် ဖြစ်အံ့။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ နုတ်သည်ရှိသော်။ ဧကာဒိဝသမ္ပိ၊တနေ့မျှလည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ "စီဝရံနာမ ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမ" န္တိ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။တတ္ထ စ၊ ထို ဝိကပ္ပနုပဂသင်္ကန်း၌လည်း။ ကတံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာပိ၊ ထို့ကြောင့် လည်း။ တံ၊ ထိုဝိကပ္ပနုပဂသင်္ကန်းကို။ ဝါ-နဋ္ဌ စသောသင်္ကန်းကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်တည်း။

အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ဤဒိသီ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။-တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ နဋ္ဌာဒီသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ကတမံ စီဝရံ၊ ကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ရှည်။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓာရေတဗ္ဗစီဝရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ အနက်ထုတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကရဏပလိဗောဓဒဿနတ္ထံ၊ ပြုအပ်သော ပလိဗောဓကိုပြခြင်းငှါ။ 'နဋ္ဌံ ဝါ' တိအာဒိပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ အယံ ပန အတ္ထော၊ ဤသို့အတ္ထုဒ္ဓါရအားဖြင့် ကရဏပလိဗောဓ ကို ပြခြင်းဟူသောအနက်ကိုကား။ "နဋ္ဌံ ဝါ" တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တစီဝရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ စီဝရေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဝါ- မရှိရာ၌။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ စီဝရေ- သည်(လိုက်)။ သတိ၊သော်။

တံ၊ ထိုသက်န်းကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက် အတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလကို။ အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ သေ နယော၊ ရှိ၏။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ' တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တစီဝရမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ လိုအပ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတစီဝရံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတန္တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊မဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပါကဋတ္တာ၊ ထင်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကထံ၊ အသို့။ ပါကဋံ၊ သနည်း။ နဋ္ဌဝိနဋ္ဌစီဝရာဒီနံ၊ တို့ကို။ ဓာရဏာယ၊ဆောင်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ကတစီဝရမေဝ၊ပြုသောသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါကဋံ၊ ၏။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ဥဒါဟရုဏ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပဌမာနိယတေ၊ ၌။ မေထုနကာယသံသဂ္ဂရဟောနိသဇ္ဇာနမေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောတဿ ရဟော၊ သောတဿ ရဟကို။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါကဋော၊ ထင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'စက္ခုဿ ရဟော ဣမသ္မိံ[၁] အတ္ထေ အဓိပ္ပေတော' တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣဒံ သမ္ဗန္ဓံ၊ ဤသို့သော ဥပမာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ် ၏။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ' တိ ဣဒံ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော သင်္ကန်းကို။ အတိက္ကာမယတောပိ၊ လွန်စေသောရဟန်းအားလည်း။ နိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ (၂၁၆) ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ တသ္မိံ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ အကတဿ၊ မချုပ်စပ်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ အရဇိတဿ၊ မဆိုးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ အကပ္ပိယကတဿ၊ မအပ်သဖြင့် ပြုအပ်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ စီဝရံ၊ ကို (ထည့်)။ 'ဣမံ သင်္ဃာဋိံ အဓိဋ္ဌာမိ' တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ၊ ထိုသို့သောအနက်ကို ပြခြင်းငှါ။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ' တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ 'နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ပဋိလဒ္ဓေ' တိ၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ကိုလို၍ ကတံ ဝါ ဟောတိ—

၁။ ဣတရသ္မိံ (ဆဋ္ဌ)

ဟု ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ တိစီဝရံ ဒသာဟံအတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိ ယန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ပါဠိကို ပမာဏ ပြုသောအားဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ 'အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ န ဝိကပ္ပေတုံ'န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣမာပိ၊ ဥလည်း။ အတိရေက စီဝရံ နာမ အနဓိဋ္ဌိတန္တိ၊ ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ' တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဣမ၊ ဥ။ အဓိပ္ပေတစီဝရေန၊ အလိုရှိအပ်သော တိစီဝရိက်သက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သေသမ္ပိ၊ ကြွင်းသောသင်္ကန်းကိုလည်း။ ဒသာဟပရမတော၊ ဆယ် ရက်အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ 'အတိရေကစီဝရံနာမ အနဓိဋ္ဌိတံ အဝိကပ္ပိတန္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဝစနေ၊ ဥ။ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။–'အဝိကပ္ပိတ' န္တိ၊ ဟူ၍။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ 'ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမ'န္တိပိ၊ ၍လည်း။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ရာ၏။ (ပြန်)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ၊ သော်။ တိစီဝရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒသာဟပရမံ၊ အရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။' ဣတိအာဒိ၊ ကို။ အနုပညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ ကောဟာတိက္ကမေနပိ၊တရက်ကို လွန်သဖြင့်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အတိက္ကမေပိရှိမူ လွန်သော်လည်း ပေးလေ။) ကသ္မာ၊ မူကား။ 'ယော ပန ဘိက္ခု အတိရေကစီဝရံ ဓာရေယျ၊နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ' န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ တတိယ စီဝရတော[၁]၊ တတိယ သင်္ကန်းမှ။ အညမ္ပိ စီဝရံ၊ ကိုလည်း။ ဒသာဟပရမံ၊ ရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဆယ်ရက်မှ။ ပရံ၊ ဥ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်း ရှေး ရှိသော နိဿဂ္ဂိယအာပတ်သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ 'အန္တောဒသာဟေ'တိ[၂]၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ယထာကိံ သုတ္တံ၊ အဘယ်ပါဠိကို။ အာဟ၊ နည်း။ 'အနာပတ္တိ အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတီ' တိ သုတ္တံ၊ ဝိကပ္ပေတိ–ဟူသောပါဠိကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ ''အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတီ'တိ ဝစနမတ္တမေဝ၊ အဓိဋ္ဌေတိ–ဟူသောစကားမျှသည် သာလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဥ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊

၁။ တိစီဝရတော (ဆဋ္ဌ) ၂။ အန္တောဒသာဟန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားကို။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္တ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်၌။ အန္တောကထိနေ၊ ကထိန်၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ရသောသင်္ကန်းသည်။ ကတမေဝ၊ ပြုပြီး၍လျှင်။ စေ သန္တံ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားသည်လည်းကောင်း။ ဣမဿ၊ ဤစကားကို။ သာဓနတ္ထံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှါ။ ဝုတ္တဝစနဉ္စ၊ ဆိုသောစကားသည်လည်းကောင်း။ ပရတော၊ မှ။ ဣမေဝ၊ ပုဒ်၌လျှင်။ ဝုတ္တဝိစာရဏာယ စ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ယထာဝုတ္တယုတ္တိယာ စ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောယုတ္တိနှင့်လည်းကောင်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

ဣမေဝ၊ ၌လျှင်။ ဝုတ္တဝိစာရဏာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။- "သစေ၊ နက်ဖန်လျှင်။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ နုတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။" ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ရသောသင်္ကန်းကို။ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော ရဟန်းအား။ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိအာပတ်သင့်၏။ ဝါ၊ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်းကို။ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ"န္တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ အန္တောကထိနေ၊ ၌။ အတိရေကဒသာဟမ္ပိ၊ ဆယ်ရက်ထက်အလွန်လည်း။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။လဘတိ၊ ၏။ ကထိနတော၊ ကထိန်ကာလမှ။ ဝါ၊ ကထိန်နုတ်သောနေ့မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ယထာ ကိံ၊ မူကား။ အတ္ထတကထိနော၊ ခင်းသောကထိန်ရှိသော။ သံဃော၊ သည်။ အတ္ထတဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ ဥဗ္ဘာရာ၊ နုတ်သည်တိုင်အောင်။ ဧကဒိဝသာဝသေသေပိ၊ တရက်မျှ အကြွင်းရှိသော်လည်း။ ကထိနုဗ္ဘာရေ၊ ကထိန်နုတ်ရာ၌။ အာနိသံသံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပုန ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဝါ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ န လဘတိ၊ မရ။ သတိသမ္မောဟော၊ သတိမေ့လျော့သဖြင့်။ ဘာဇနီယစီဝရံ၊ ကို။ သစေ န ဘာဇိတံ၊ အကယ်၍ မဝေဘန်မိသည်ဖြစ်အံ့။ ပုနဒိဝသေ၊ ၌။ အနတ္ထတကထိနာနံ၊ မခင်းသောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဝသာ၊

နေ့သည်။ သစေ သာ၀သေသာ၊အကယ်၍ အကြွင်းရှိသည်ဖြစ်အံ့။အတ္တတကထိနုဿေ၀၊ ခင်းသောကထိန် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ အား။ ပါပုဏာတိ ယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧ၀ မေ၀၊ တူလျှင်။ အတ္တတဒိ၀သတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာ၀ ဥဗ္ဘာရာ၊ နုတ်သည်တိုင်အောင်။ အနမိဋ္ဌိတံ၊ အမိဋ္ဌာန်မတင်သော။ အဝိကပ္ပိတံ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသောသင်္ကန်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနုညာတဒိ၀သတ္တန္တရတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သောနေ့၏အတွင်းဝင်သော ကြောင့်တည်း။ (၂၁၇) ကထိန ဒိ၀သော။ ကထိန်ခင်းသောနေ့သည်။ ဂဏနူပဂေါ၊ အရေအတွက်လောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဗ္ဘတဒိ၀သတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒသာဟပရမံ၊ သော။ ကာလံ၊ လုံး။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ သည်။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို ဆယ်ရက်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ န လဘတိ၊ မရ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတု" န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။အန္တောကထိနေပိ၊ ကထိန်ကာလအတွင်း၌လည်း။ ကောဒသော၊ တဆယ့်တခုမြောက်သော။ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ နိဿဂ္ဂိယပ္ပသင်္ဂေ၊ နိဿဂ္ဂိဟုလျှဉ်းပါးခြင်းကို။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ" တိ၊ ကထိနေဟူသော။ အယံ အနုပညတ္တိ၊ သည်။ ၀ါရေတွာ၊ မြစ်၍။ ဌိတာ၊ တည်၏။ တေ ဒိ၀သေ၊ ထိုနေ့တို့ကို။ အ ဒိ၀သေ၊ နေ့မဟုတ်သည်တို့ကို။ န စ အကာသိ၊ မပြု။ ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ တတိယကထိနေ စ၊ ၌လည်း။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်အပ်၏။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ ဘိက္ခုနော ပနေ၀ အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ" တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပဌမသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ 'ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗ' န္တိ၊ ၍။ ယံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုညာတံ၊ ပြီ။ တမ္ပိ သိက္ခာပဒံ၊ သည် လည်း။ ကထိနမာသတော၊ မှ။ ဗဟိ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နမေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင် တည်း။ အန္တော၊ ကထိန်လ၏အတွင်း၌။ နဟိ ဥပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်။ ဣတိဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္နံ ဧတံ အကာလစီဝရ" န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။" ကထိနုဗ္ဘာရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ကောဒသာဟံ၊ တဆယ့်တရက်သည်။ ပရိဟာရံ[၁]၊ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဧတေဟိ၊ ထို ရက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပုန၊ တဖန်။ ကထိနုဗ္ဘာရတော၊ ကထိန်နုတ် သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ပဉ္စ ဒိ၀သာနိ၊ ငါးရက်တို့ပတ်လုံး။ လဘတိ၊ ၏။

၁။ ဒသာဟပရိဟာရံ (ဆဋ္ဌ)

ဣတိ ပသင်္ဂေါပိ၊ ဤသို့သော လျဉ်းပါးခြင်းကိုလည်း။ 'နိဋ္ဌိတစီဝရ ။ပ။ ခိပ္ပ မေဝ ကာရေတဗ္ဗ'န္တိ တွေ၊ ၌။ အကာလစီဝရဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိကာလံ၊ ကို။ နိယမေတုံ၊ မှတ်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒုဘယေန၊ ထို နှစ်ပါးစုံသောအကြောင်းဖြင့်။ ကထိနတ္ထာရေ၊ ကထိန်ကာလ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်။ ကထိနုဗ္ဘာရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဝိဓမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ တံ ဝိစာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ "ဣမဝ ဝုတ္တ ဝိစာရဏာယ ယထာဝုတ္တယုတ္တိယာ စ ဝိရုဇ္ဈတီတိ န ဂဟေတဗ္ဗ''န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တွေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ဘုမ္မံ၊ သတ္တမီ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသော။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ"တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ စီဝရဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ နိယမေတိ ကိံ၊ မှတ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဓာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်းကို။ နိယမေတိ ကိံ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဥဘယံ၊ ဥပ္ပတ္တိ, ဓာရဏ နှစ်ပါးကိုလည်း။ နိယမေတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တွေ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒကဆရာ၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဥ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသာဖြစ်၏။ အပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံသေး။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ တာဝ-ပြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ယဒိ နိယမေတိ၊ အကယ်၍မှတ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသေ ဧဝ၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်သာလျှင်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ နုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ သည်။ တတော၊ ထိုရသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တသ္မိံ မာသေ၊ ထို တန်ဆောင်မုန်း လ၌။ အနိဋ္ဌိတေပိ၊ မပြီးသော်လည်း။ ဝါ၊ အဆုံးမရောက်သော်လည်း။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်သာ။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဓာရဏံ၊ ကို။ အထ ယဒိ နိယမေတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အန္တောကထိနေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ သည်။ ဥဗ္ဘတေပိ ကထိန်ကို နုတ်သော်လည်း။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥဘယံ၊ ကို။ ယဒိ နိယမေတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တတိယကထိနေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဝိသေသေတ္ဗ၊ အထူးပြု၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ။ သည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ့။– ကာမံ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဥဘယံ၊ ကို။ နိယမေတိ၊ မှတ်အံ့။ တံ ဝိသေသနံ[1]၊သည်။ပယောဇနံ၊ သည်။ နစ အတ္ထိ၊ မရှိ။ အန္တေ ကထိနေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ"န္တိ၊ ၍။ ယံ ပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဓာရေတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို၊ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ တော်၊ ဤအနက်ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ။ "ကတံ ဝါ ဟောတိ"တိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သောအနက်၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ပုန၊ ဖန်။ ဝိသေသနေ၊ ကြောင့်။ ပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ၏။ ကတမေဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်သော။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ နဋ္ဌာဒိကံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်း အစရှိသော သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ နစ သက္ကောတိ[2]၊ မစွမ်းနိုင်။ ယေန ဝါ အဓိပ္ပါယေန၊ ဖြင့် မူလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ (၂၁၈)သော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ တတိယကထိနေ၊ ၌။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ ပကာသိတော၊ နည်း။ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝိသေသဝိဓာနဒဿနာဓိပ္ပါယတော၊ ဝိသေသအစီအရင်ကို ပြခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဝိသေသဝိဓာနံ၊ သည်။ "နော စဿ ပါရိပူရီ"တိ အာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။ တတ္ထာပိ၊ ထို တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ "စီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ"တိ၊ ၍။ အဝတွာ၊ ၍။ "အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိသေသနေန၊ ဝိသေသနဖြစ်သော အကာလစီဝရ–သဒ္ဒါဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေပိ၊ သော်လည်း။ ကာလစီဝရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ကိဉ္စ၊ တနည်းကား။ ဝါ၊စင်စစ်လျှင်။ တော်၊ဤသင်္ကန်းသည်။ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ထို တတိယကထိနစီဝရသိက္ခာပုဒ်၌။ "အနတ္ထတေ ကထိနေ ဧကာဒသမာသေ ဥပ္ပန္န"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပတ္တိနိယမေ၊ ဥပ္ပတ္တိကို မှတ်ရာ၌။ ဝုတ္တဒေါသာဘာဝသိဒ္ဓိ၊ ဆိုအပ်သောအပြစ်၏ မရှိခြင်း၏ ပြီးခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ "ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္နံ ဧတံ အကာလစီဝရံ နာမာ"တိ၊ ၍။ယဉ္စ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ ဝစနဿ၊ ၏။ အတ္ထဝိကပ္ပါ၊ အတ္ထဝိကပ်တို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊

၁။ ဝိသေသနေ (ဆဋ္ဌ) ၂။ သက္ကာတိ (ဆဋ္ဌ)

ကုန်၏။ အာဒေသာဝသေန၊ ရည်ညွှန်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ "အကာလ စီဝရ"န္တိ၊ ၍။ လဒ္ဓသချ်မ္ပိ၊ ရအပ်သော အရေအတွက်ရှိသော သင်္ကန်းသည် လည်း။ ကာလေ၊ သင်္ကန်းကာလ၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာလပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ အနာဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းခြင်းမရှိသော သင်္ကန်းသည်။ ပဂေဝ၊အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊သို့။ပဌမော၊ သော။ အယံ ဝိကပ္ပေါ၊ သည်။ ဥပ္ပတ္တိနိယမေ၊ ၌။ ဝုတ္တဒေါသာဘာဝမေဝ၊ ဆိုအပ်သောအပြစ်၏ မရှိခြင်းကိုသာလျှင်။ ဥပတ္ထမ္ဘေတိ၊ ခိုင်စေ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အာဒေ သဝသေန၊ ဖြင့်။ အကာလစီဝရသချ်၊ ဟူသောအရေအတွက်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်သောသင်္ကန်းသည်။ စီဝရကာလေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ စီဝရ ကာလတော၊ မှ။ ပရံ၊ အလွန်။ ဒသာဟပရိဟာရံ၊ ကို။န လဘတိ၊ မရ။ အနာဒေသံ၊ မရည်ညွှန်းသောသင်္ကန်းသည်။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုတိယော၊ သော။ အယံ ဝိကပ္ပေါ၊ သည်။ မာဂဏနိယမေ၊ ၌။ ဝုတ္တဒေါ သာဘာဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပတ္ထမ္ဘေတိ၊ ၏။ အာဒေသဝသေန၊ဖြင့်။ဒွေ ဝိကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ယဒိ သိယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ အာ ဒေသဝသေန၊ ရည်ညွှန်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တဿ၊ သော(ထည့်)။ အကာလစီဝရဿ၊ ၏။ အကာလစီဝရတာ၊ သည်။ ကိမတ္ထိကာ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ သံဃုဒ္ဒေသိကဿ၊သံဃာ အား ရည်၍လှူအပ်သော။ တဿ၊ ထိုသင်္ကန်း၏။ အတ္ထတကထိနဿပိ၊ ခင်း အပ်သော ကထိန်ရှိသော်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ နှင့်။ သာခာရဏဘာဝတ္ထိ ကာ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊၏။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ကထိနဒိဝသာပိ၊ ကထိန်ခင်း သော နေ့တို့သည်လည်း။ ဒိဝသာဝ၊ ဒိဝသတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဂဏနုပဂတ္တာ စ၊ အရေအတွက်လောက် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အကာလစီဝရသချ်ာပဋိလာဘာနုဘာ ဝေန၊ အကာလသင်္ကန်းဟူသော အရေအတွက်ကို ရခြင်းတည်းဟူသော အာနု ဘော်ဖြင့်။ "ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ"တိ ဝစနာပေက္ခာဿ၊ကထိနေ-ဟူသောသဒ္ဒါ ကိုငဲ့သောသင်္ကန်း၏။အနိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာလစီဝရဿ ပိ၊ ၏လည်း။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထို သင်္ကန်းအားလျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကထိနဒိဝသာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒိဝသာဝ၊ သည်သာလျှင် တည်း။"ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ဝစနံ၊ သည်။ စတုဗ္ဗိမံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ၊ အံ့။ ကေစ္စေန၊ အချို့သော

ရဟန်းသည်။ ကထိနုဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေ၊သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
သောသင်္ကန်းသည်။ ကေစ္စဿ၊အချို့သော။ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကာလစီဝရံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား။ အကာလစီဝရံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသင်္ကန်းသည်။အတ္ထိ၊၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။
သိမာတိက္ကန္တဿ၊ အပိုင်းအခြားကာလကို လွန်သောရဟန်းအား ။ဟောတိ၊ ၏။
ဥဗ္ဘာရဂတံ၊ နုတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ နော ဟောတိ၊မဖြစ်။ဒွိန္နံ၊နှစ်ပါး
ကုန်သောသင်္ကန်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေ၊နုတ်ပြီးသည်ရှိ
သော်။တံ ဥပ္ပန္နံ၊ထိုရသောသင်္ကန်းကို။ ဠပေတွာ၊ ၍။ ဠတရေသံ၊တပါးသော
သူတို့၏။ အညတရေန၊တပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဥဗ္ဘတေ၊ နုတ်ပြီး
သော်။ ဥပ္ပန္နတ္တိ၊ ရသောသင်္ကန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။တံ၊
ထိုသင်္ကန်းကို။ ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ဥဗ္ဘတံ၊ နုတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထို
သူ၏။ အကာလစီဝရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရဿ၊ မနုတ်သောရဟန်း
အား။ ကာလစီဝရံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တထာ၊ထို့မှတပါး။ ကေစ္စေန၊သည်။
ကထိနုဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။
သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းအားလည်း။ အကာလစီဝရမေဝ၊ သည်
လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊
ထိုသင်္ကန်းကို။ ယထာဠပိတံ၊ ထားအပ်သည်နှင့်လျော်ညီစွာ ဖြစ်သောသင်္ကန်း
ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။တထာ၊ပါး။ ကထိနေ၊ ကို။ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ သော်။ဥဗ္ဘတေ၊
နုတ်ပြီးသောကာလ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကို။ ဠပေတွာ၊ ၍။ ဝဿာနဿ၊ မိုးလ၏။
ပစ္ဆိမေ မာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရသောသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တထာ၊
ပါး။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာလစီဝရံ၊သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ဟေမန္တေ ဝါ၊ဆောင်းလ၌လည်းကောင်း။
ဂိမှေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နတ္တိ၊ ဖြစ်သောသင်္ကန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလကာလဘေဒတော၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ဖြစ်သောသင်္ကန်း
၏။ ဗဟုဝိဓတ္တာ၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ဥဗ္ဘတသ္မိံ
ကထိနေ ဥပ္ပန္န"န္တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနေကံ
သိကတ္တာ၊ အနေကံသိကဖြစ်သောကြောင့်။ (၂၀၉)ဠမ်မို့ အတ္ထဝိကပ္ပံ၊ ကို
လည်း။- ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ "ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ"တိ ဘိက္ခုနော ကထိနံ
ဥဗ္ဘတံ ဟောတိ"တိ၊ ဟောတိ – ဟူသော။ ဝတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော
ပါဠိအစဉ်အနက်အစဉ်ဖြင့်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျက်။"အဋ္ဌန္နံ မာတိကာနံ အည
တရာယ"တိအာဒိ၊ကို။ဝုတ္တံ၊၏။ ခာရယာမိတိ၊ခာရယာမိအဆုံးရှိသော ကမ္မ
ဝါစာသည်။ဘိက္ခုနိဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ အာဂတောတိ၊ လာသောကမ္မဝါစာဟူ၍။

ဝေဒိတဗ္ဗော[၁]၏။ "ဧဝ"န္တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝစနဘေဒေါ၊ သဒ္ဒါအထူးသည်။ တတ္ထ၊ ထို ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌။ အတ္ထော[၂]၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။

"ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမ"န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကတ္တာ၊ အလုံးစုံကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ယူတတ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အဓိဋ္ဌာနုပဂံ ပစ္ဆိမ" န္တိ ဣဒံ၊ သည်။ အသဗ္ဗသင်္ဂါဟိကံ၊ အလုံးစုံသောသက်န်းကို မသင်္ဂြိုဟ်တတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော သက်န်းသည်။ န သဗ္ဗံ၌ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊ ဒုကုဋ်အဓိဋ္ဌာန် မလောက်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိမံ၊ ငယ်သော ပစ္ဆိမ သက်န်းမည်၏။ တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သောသက်န်းသည်။ အန္တရဝါသကာဒိအဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊အန္တရဝါသကအစရှိသော အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ဗဟုဝိဓတ္တာ၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿာ၊ ထို ဝိကပ္ပနာ၏။ ဧကဝိဓတ္တာ၊ တပါးသောအဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကောဒသေ အရုဏုဂ္ဂမနေ နိဿဂ္ဂိယ" န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုအဆုံးနေ့မှ။ ပုရိမတရသ္မိံ၊ ရှေ့ဖြစ်သော ရက်အပေါင်း၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အန္တိမံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အပရကတ္တိက ပဌမာရုဏုဂ္ဂမနံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအစ အရုဏ်တက်သောနေ့တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ တံ၊ ထို တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းနေ့သည်။ ကာလတ္တာ၊ သက်န်းကာလ ဖြစ်သောကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြုတတ်။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပဒဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ ပန ဥပ္ပန္နံ အနစ္စေကစီဝရမ္ပိ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဌပိတစီဝရမ္ပိ ဧတံ ပရိဟာရံ လဘတိယေဝ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣမံယေဝ နယံ၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အနစ္စေကစီဝရသ္မိံ[၃]၊ အစ္စေကမဟုတ်သော သက်န်း၌။ သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသည်ရှိသော်။ ဒသဒိဝသာဓိကော[၄]၊ ဆယ်ရက်အလွန်ရှိသော။ မာသော၊ တလ။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္ထတေ၊ သော်။ ဒသဒိဝသာဓိကာ[၅]၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ မာသာ၊ ငါးလတို့။ တတော၊ ထိုလရက်တို့မှ။ ပရံ၊ အလွန်။

၁။ ဝတ္တဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ) ၃။ အစ္စေကစီဝရဿ (ဆဋ္ဌ)
၂။ နတ္ထိ (ဆဋ္ဌ) ၄။ ကောဒသဒိဝသာဓိကော (ဆဋ္ဌ)
၅။ ကောဒသဒိဝသာဓိကာ (ဆဋ္ဌ)

ကောဒိဝသမ္ပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသည်
သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုအစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ
၌လျှင်။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ နယေ၊
သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ အနစ္စေကစီဝရံ၊ သည်။ ဒွါဒသာဟေ၊
တဆယ့်နှစ်ရက်၌။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ လျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုပြီးသောကြောင့်။ ဝါ၊ တတော တသ္မိံ
သိဒ္ဓေ၊ ထိုသို့ပြီးသည်ရှိသော်။ "အနစ္စေက စီဝရေ၊ ၌။ အနစ္စေက စီဝရသညီ၊
သက်န်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အစ္စေကစီဝရသဒိသေ၊ သော။ အညသ္မိံ၊
တပါးသောသင်္ကန်းကို။ အနဓိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ ပန၊ ထိုအဋ္ဌကထာ
ပါဠိ၌ကား။ "ပဉ္စ မာသာ"တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ အလွန်ကို
ပိုင်းခြားသော သဒ္ဒါတည်း။ ဝဿိကသာဋိကဥ္စ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကိုလည်း။
အဝဿိကသာဋိကဘာဝံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း မဟုတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ၍။
ကောဒသမာသေ၊ တဆယ့်တလပတ်လုံး။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒသဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနေ၊ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနကံ
အရာ၌။ "ဒသာဟပ္ပဋိစ္ဆန္နံ ပက္ခအတိရေကပက္ခမာသအတိရေကမာသပဋိစ္ဆန္န"န္တိ
အာဒိဝစနဘေဒေ၊ အစရှိသောစကားအထူးသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣဓ၊
ဤသင်္ကန်းကို စွန့်ရာ၌။ ဝစနဘေဒေါ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ အတိက္ကန္တမ္ပိ၊ လွန်သော်လည်း။ ဒသဟာတိက္ကန္တမေဝ
နာမ၊ ဒသဟာတိက္ကန္တ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုတိယ
ကထိနေပိ၊ ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ သံဝစ္ဆရဝိပ္ပဝုတ္ထမ္ပိ၊ တနှစ် ကင်း
သော်လည်း။ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္ထမေဝ၊ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ တတိယေ၊ ၌။
သံဝစ္ဆရာတိက္ကန္တမ္ပိ၊ သော်လည်း။ မာသာတိက္ကန္တမေဝ နာမ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "အနဓိဋ္ဌိတေ အဓိဋ္ဌိတသညီ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ"န္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊
သည်။ ကေဿ၊ သော။ တိကပါစိတ္တိယဿ၊ ၏။ အာဒိပဒဒီပနံ၊ အစပုဒ်ကိုပြသော
သဒ္ဒါလည်း။ အဝိကပ္ပိတေတိအာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသ နယော၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။
တိကစ္ဆေဒေသု၊ တိကအပိုင်းအခြားတို့၌။ ဝါ၊ တိကပရိစ္ဆေဒတို့တွင်။ ကေ၊
တခုသော တိကပရိစ္ဆေဒကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ၍။ ဣတရေသု၊ တပါးကုန်သော
တိကပရိစ္ဆေဒတို့၏လည်း။ ဧကေကံ၊ တခုတခုသော။ အာဒိပဒံ၊ အစပုဒ်ကို။

ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ၍။ ဒွေ ဒွေ၊ နှစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ (၂၂၀) ဘဂဝတာ စ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ သံခိတ္တာ[၁]၊ ကုန်၏။ ဗဟူသု၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိကပရိစ္ဆေဒေသု[၂]၊ တို့သည်။ သမ္ဘဝေသုပိ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်သော်လည်း။ ဧကော ဧဝ၊ တခုသော တိကပရိစ္ဆေဒကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ "အယံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်ကား။ ဝိနယဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ကဋဝါရေသု ပန၊ တို့၌ကား။ ဧကံ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ၍။ သေသာနိ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော တိကပရိစ္ဆေဒတို့ကို။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ပါး။ အန္တိမန္တိမော၊ အဆုံး အဆုံး၌ဖြစ်သော။ ဧကေကော၊ တခု တခုသော။ အနာပတ္တိကောဋ္ဌာသော၊ အနာပတ္တိကောဋ္ဌာသသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အနာပတ္တိ အန္တောဒသာဟန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။-တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက် အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ယထာသကံ၊ မိမိတို့ ကာလအားလျော်စွာ။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အန္တောဒသာဟံ၊ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ အဓိဋ္ဌေတိ ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်မှုလည်းတင်အံ့။ ဝိကပ္ပေတိ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာမှုလည်း ပြုအံ့။ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဝါ၊ အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊ ဖြင့်။ နဿတိ ဝါ၊ ပျောက်မှုလည်း ပျောက်အံ့။ ဝိနဿတိ ဝါ၊ ပျက်မှုလည်း ပျက်အံ့။ ဍယှတိ ဝါ၊ လောင်မှုလည်းလောင်အံ့။ အစ္ဆေဒ ဝါ၊ တပါးသောသူသည်မှုလည်း။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ လုယက်၍။ ဂဏှာတိ၊ ယူအံ့။ ဝိဿာသန္တော ဝါ၊ အကျွမ်းတဝင်မှုလည်း။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ပါစိတ္တိယတော၊ ပါစိတ်အားဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဒုက္ကဋတော ပန၊ ဖြင့်ကား။ သညာဘေဒေန၊ သညာထူးသောကြောင့်။သိယာ၊ အချို့ကား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ သိယာ၊ ကား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤတိကပရိစ္ဆေဒတို့တွင်။ အန္တိမာနံ၊ အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ဒွိန္နံ ပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အနစ္ဆိန္နေ အစ္ဆိန္နသညီ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ အဝိဿာသဂ်ါဟေ ဝိဿာသဂ္ဂါဟသညီ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိအာဒိကာ၊ ကုန်သော။ ဒွေ တိကပါစိတ္တိယာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ စ ဒုက္ကဋာ၊တို့ကိုလည်းကောင်း။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ[၃]၊ ကုန်၏၊ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနာပတ္တိဝါရ၌။ အန္တောဒသာဟံ၌။ယဒိ အဓိဋ္ဌေတိ၊

၁။ သံခိတ္တတ္တာတိ (ဆဋ္ဌ)　၂။ တိကစ္ဆေဒေသု (ဆဋ္ဌ)　၃။ ဝေဒိတဗ္ဗာ (ဆဋ္ဌ)

အံ့။ ဒသာဟပရမံ၊ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။အရုဏံ၊ကို။အတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုဆယ်ရက်၏။ ဒိဝသဘာဂေ၊နေ့အဖို့၌။အဓိဋ္ဌဟန္တော[၁]၊အဓိဋ္ဌာန် တင်သောကြောင့်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ၊ သည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ပါဠိဝိနိစ္ဆယော၊ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်တည်း။

အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ ဣတော ဂရုကတရာနီတိအာဒိမှိ၊ ၌။ စေဒနာ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ စေဒနာလျှင် ရှေ့သွားရှိသော။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤအဆုံး အဖြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။–ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ တဿ၊ အား။ ဣတော နိဿဂ္ဂိစီဝရဒ‌ါနတော၊ ဤသို့ စွန့်သောသင်္ကန်းကို ပေးသောထက်။ ဂရုကမ္ပိ၊ လေးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ၊ ကို။ အပလောက နေန၊ အပလောကနကံဖြင့်။ ကရောန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ၊ ဤကံကို။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ ပြုအပ်သော်လည်း။ ပကတိ ဝစနေန၊ ပကတိသောစကားဖြင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်။ အပလောကနေန၊ ဖြင့်။ ယဒိ ဝဋ္ဋတိ၊ အကယ်၍ အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ကမ္မဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊၌။ "ဥတ္တိကမ္မံ၊ ကို။ ဧကံ ဥတ္တိံ၊ တကြိမ်သောဥတ်ကို။ ဌပေတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အပလောကနကမ္မာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထို စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ဆန့်ကျင်ရာ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆန့်ကျင်ရာသောကြောင့်။ "တေသံ တေ အနုလောမ" န္တိ၊ လောမံ–ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အာ စရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုလောမ နယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထို အပလောကနကံဖြင့် ပေးခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိယမံ ပန၊ နိယမသည်ကား။ ဒ္ဓိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ အားလည်း။ ဥတ္တိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဒ္ဓိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့ ၏။ နိဿဂ္ဂစီဝရဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမ၊ ဆို ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အာယသ္မတော ဒေမာ"တိ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ ဤအနက်ကို။ ဉာတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထို ဥပုသ်ကံစသည့်တို့အား လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဉာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣဒံ ဥတ္တိကမ္မံ၊ ဤ ဥတ္တိကံကို။ (တွေကမေဝေဒံ ဥတ္တိကမ္မံ–ဟူ၍ ပါဌ်ရှိ၏။သင့်ရာ

၁။ အဓိဋ္ဌဟတိ (ဆဋ္ဌ)

မှတ်ရာ၏။) အပလောကနေနာပိ၊ ပန်ကြားသဖြင့်လည်း။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤပါဠိသည်။ သာခနံ၊သက်သေဖြစ်သောစကား တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဥ်ကား။ ထွေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒနံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ "တေ၊ ဤအနက်ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဉတ္တိကမ္မံ၊ ကို။ ကေ၊ သော။ ဉတ္တိ ၊ ကို။ ဌပေတွာဝ၊ ထားရှိသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပါဠိယံ၊ ဥ်။ အာဂတံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤ စကားသည်ကား။ ပါဠိယံ၊ ဥ်။ နာဂတံ၊ မလာ။ လေသတော၊ အမြွက် အားဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ၏။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ တေ၊ ကို။ အပလောကနေနာပိ၊ လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

(၂၂၁) ၄၆၈။ သေ နယောတိ ထွေ၊ ဥ်။ အညေသံ၊ တပါးကုန် သော သူတို့အား။ စီဝရေသု၊ တို့ကို။ ဥပစိကာဒီဟိ၊ ခြအစရှိသည်တို့သည်။ ခါယိတေသု၊ ခဲကုန်သည်ရှိသော်။ မမပိ၊ ငါ၏လည်း။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ခါယိတာနိ၊ခဲအပ်ကုန်၏။ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ "အညေန ကတံ ။ပ။သာဓကေ" န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သမာနဇာတိကဥ္စ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကေတ္တဇာတိကဥ္စ၊ တူသော အနက် တူသော သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တတိယကထိနံ၊ သည်။ ပဌမသမာနမေဝ၊ ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၉။ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုန္တိ ထွေ၊ ဥ်။ တိစီဝရံ၊ သည်။ တိစီဝရာဓိ ဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ သင်္ကန်းတည်း။ ယံ ဝါ၊အကြင်သင်္ကန်း ကိုလည်း။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။ အဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တဿ စီဝရ ဿ၊ ထိုသင်္ကန်း၏။ အဓိဋ္ဌာနကာလပရိစ္ဆေဒါဘာဝတော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ကာလ အပိုင်းအခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အလုံးစုံသော ကာလ၌။ ဣစ္ဆန္တဿ၊ အလိုရှိသောရဟန်း၏။ အဓိဋ္ဌာတုံယေဝ၊ ငှါသာလျှင်။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တံ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ထို ကာလအပိုင်းအခြားကို။ ကတွာ၊၍။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ သတိ ပန၊ ရှိမူကား။ ယဒါ တဒါ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခါ၌မူလည်း။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ "အနာပတ္တိ အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတီ" တိ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ တေ ဝစနံ၊

ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ တတော၊ ထို မိုး
လေးလမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝိကပ္ပေတုံယေဝ၊ ငှါသာလျှင်။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ကတပရိယောသိတံ၊
ပြု၍ပြီးပြီးသော။ ဝတ္ထံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ အန္တောဝဿတုမာသေ၊ လေးလ
အတွင်း၌။ ဝဿာနဒိဝသံ၊ မိုးရွာသောရက်ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ ၍။အန္တော
ဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ စတု
မာသတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၊ အတ္တနော၊ ၏။
သန္တကံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဌပိတုကာမေန၊ ထားလိုသောရဟန်းသည်။ဝိကပ္ပေ
တုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ သုဂတစီဝရတော
ဦနကန္တိ ဧတ္တ၊ ၌။ တိဏ္ဏမ္ပိ စီဝရာနံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့၏လည်း။ဉက္ကဋ္ဌ
ပရိစ္ဆေဒေ၊ အလွန်အကြီးကိုပိုင်းခြားသောနည်းတည်း။"တိစီဝရံ ပန ပရိက္ခာ
ရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတီ"တိ ဝါဒေ ပန၊ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသောဝါဒ၌ကား။
ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပစ္စယော၊သည်။ သတိ၊သော်။
ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တထာရူပပစ္စယေ၊ ထိုသို့လျောက်ပတ်သော
အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတံ အတ္ထဇာတံ၊
ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ အညေန၊ သော။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။
အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ "အန္တောဒသာဟံ
အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတီ"တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အနိယမတော၊ မမြဲသောအား
ဖြင့်။ ဝါ၊ အမှတ်မရှိသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သင်္ဃာဋိ၊ ဒုကုဋ္ဌ။ ဥရာသင်္ဂေါ၊ ကိုယ်ဝတ်၊ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်။
ဣတိ၊ သို့။အဓိဋ္ဌိတာနဓိဋ္ဌိတာနံ၊အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်း,အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော
သင်္ကန်းတို့၏။ သမာနမေဝ နာမံ၊တူသောအမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။
ဟိ-သစ္စံ၊၏။"အယံ သံဃာဋီ"တိအာဒီသု၊တို့၌။ အနဓိဋ္ဌိတာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်
သော ဒုကုဋ္ဌ်ကို။ဝုတ္တာ၊၏။"တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝသေယျာ"တိ ဧတ္ထ၊၌။အဓိဋ္ဌိတာ၊
အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သာမန္တဝိဟာရေ ဝါတိ ဧတ္ထ၊
၌။ ဂေါစရဂါမတော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ။ အာသန္နေ၊ သော။ (ထည့်)။ ဝိဟာ
ရေ၊ ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဒူရတရေပိ၊
အလွန်ဝေးသော ကျောင်း၌လည်း။ လဗ္ဘတေဝ၊ ရအပ်သည် သာလျှင်
ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိ
ပဒေပိ၊ ၌လည်း။ "သာမန္တဝိဟာရေ ဝါတိ ဣဒံ၊ သည်။ ဒေသနာသီသ
မတ္တံ၊ ဒေသနာကို အဦးပြုသောစကားမျှတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဌပိတ
ဋ္ဌာနံ၊ ထားရာအရပ်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဒူရေ၊ ၌၊ ဌိတမ္ပိ၊ တည်

သော သက်န်းကိုလည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။''ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာမန္တ ဝိဟာရေ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ နိဝတ္တိတုံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ တံ ဌာနံ၊ တည်း။ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသံ၊ ညဉ့်ကင်းခြင်းကို၊ ရက္ခန္တေန၊ စောင့်ရှောက် သော ရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဌိတံ၊ တည် သောသက်န်းကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဇဝံ၊ သို့။ မဟာ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ''စီဝရဝံသော၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားသော သက်န်းကို။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြောင်း၍။ နာဂဒန္တေ၊ ဆင်စွယ် ကောက်၌။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ တံ၊ ထိုသို့ထားသည်ကို။ အဇာနိတွာ၊ မသိသောကြောင့်။ အဓိဋ္ဌဟန္တဿပိ၊ အားလည်း။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။ စီဝရဿ၊ ကို။ သလ္လက္ခိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။''ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓိဋ္ဌဟိတွာတိ၊ ကား။ ပရိက္ခာရစောဠာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ မဟန္တတရမေဝါတိအာဒိ၊ သည်။ (၂၂၂) သဗ္ဗာဓိဋ္ဌာနသာဓာရဏ လက္ခဏံ၊ အလုံးစုံသော အဓိဋ္ဌာန်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောလက္ခဏာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်လက္ခဏာ၌။ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ မေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ အနဓိဋ္ဌိတ စီဝရဿ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်သော သက်န်း၏။ ကေဒေသဘူတတ္တာ၊ တစိတ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝ အနဓိဋ္ဌိတံ၊ အကယ်၍ အဓိဋ္ဌာန် မတင်သည်ဖြစ်အံ့။ အဓိဋ္ဌိတဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သက်န်း၏။ အပ္ပဘာဝေန၊ နည်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ကေဒေသဘူတံ၊ တစိတ်ဖြစ်၍။ အဓိဋ္ဌိတ သင်္ချမေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၏ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဧဝ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်အံ့။ အနဓိဋ္ဌိတဿ၊ သက်န်း၏။ ကေဒေသ ဘူတံ၊ ၍။ အနဓိဋ္ဌိတသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဟိ၊ ဤသည်သာ လျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအဓိဋ္ဌာန်မြောက်ရာ၌။ ကေဝ လဥ္စ၊ အထူးအားဖြင့်လည်း။ ဒုတိယပဋ္ဋမေဝ၊ နှစ်လွှာသည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ တတိယပဋ္ဋာဒိကမ္ပိ၊ သုံးလွှာအစရှိသော သက်န်းကိုလည်း။ သံသိဗ္ဗန္တေန၊ စပ်သဖြင့်။ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ (သမ္ဗန္ဓ်)။ ယထာ ကိံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ ''အနုဇာနာမိ ။ပ။ ဥတုဒ္ဓဋ္ဌာနံ ဒုဿာနံ စတုဂ္ဂုဏံ သံဃာဋိံ ။ပ။ ပံသုကူလေ ယာဝဒတ္ထ''န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

အဝသေသာ ဘိက္ခူတိ၊ ကား။ ဝက္ခမာနကာလေ၊ ဆိုဆဲသော ကာလ၌။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တသ္မာ

ဝဋ္ဋတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အနဲဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ န
ဝိကပ္ပေတုံ" န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ပရိက္ခာ
ရစောဠမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ပရိက္ခာရစောဠ၏။ ဥက္ကဋ္ဌ
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ သင်္ချာပရိစ္ဆေဒေါ စ၊ အရေ
အတွက်အပိုင်းအခြားကိုလည်း။ န ဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။
တိဏ္ဏံပိ စီဝရာနံ၊ တို့ကိုလည်း။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊၍။ "ဣမာနိ စီဝရာနိ ပရိက္ခာရ
စောဠာနိ အဓိဋ္ဌာမိ" တိ၊၍။အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ တင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊
၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ "နိဓာနမုခမေတ" န္တိ ဧတံ၊
သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊
အံ့။ "တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ တိစီဝရံ၊ သည်။
ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဿာဝနေဟိပိ၊ ရေစစ်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ထဝိကာဟိပိ၊ အိတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အတ္ထော စ၊
အလိုရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဧတသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊
ကြောင့်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခာရစောဠ" န္တိ၊ ၍။အနုညာတတ္တာ၊
ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခူနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဧကမေဝ
ပရိဿာဝနံ၊ တခုသော ရေစစ်သည်လည်းကောင်း။ ဧကာယေဝ ထဝိကာ
ဝါ၊ တခုသောအိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒွေ ဝါ၊ နှစ်ခုတို့
သည်လည်းကောင်း။ တီဏိ ဝါ၊ သုံးခုတို့သည်လည်းကောင်း။ န ဝဋ္ဋန္တိ၊
မအပ်ကုန်။ ဣတိ ပဋိက္ခေပါဘာဝတော၊ ဤသို့ ပယ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။
ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမပမာဏာနိ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ငယ်သောပမာဏ
ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတိရေကပမာဏာနိ ဝါ၊ လွန်သော
ပမာဏရှိသည်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဿာဝနာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ပရိက္ခာ
ရာနိ၊ တို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။
ပဋိက္ခေပါဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ပရိက္ခာရာနိ၊ တို့သည်။ယဒိ ကပ္ပန္တိ၊အကယ်
၍ အပ်ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေသု၊ ဤသို့ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ "ယန္တူနာဟံ
ဘိက္ခူနံ စီဝရေ သီမံ ဗန္ဓေယျံ မရိယာဒံ ဌပေယျ" န္တိ ဝစနဝိရောဓော၊
ဌပေယျံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊
မူကား။ အနုသန္ဓိယာ၊ ကို။ အဇာနနတော စ၊ မသိသောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ဝိရောဓတော စ၊ သီမာ မရိယာဒ ဌပန-နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်
လည်းကောင်းတည်း။ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော ဝတ္တု
ကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ စီဝရက္ခန္ဓကေ စ၊ ၌လည်း။ ပဌမံ၊

ရှေးဦးစွာ။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပါဝါရကောသိယကောဇဝကမ္ဗလာဒိ၊ အပေါ်ရုံအခင်း, ပိုးချည်အခင်း, ကော်ဇောကမ္ဗလာ အစရှိသည်ကို။ အနုညာတံ၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဥစ္စာ ဝစနိ၊ ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ နု ခေါ၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ ကိံ နု၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်လေသလော။ အနနုညာတံ ကိံ နု၊ ခွင့်မပြုတော်မူအပ်လေသလော။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။"တေသမ္ပိ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ကြောင့်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဆ စီဝရာနိ ခေါမ"န္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယစီဝရဇာတိ၊ အပ်သော သက်န်းမျိုးကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ သင်္ချာပမာဏံ၊ အရေအတွက် ပမာဏကို။ န စ ပန အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "စီဝရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥဗ္ဘဏ္ဍိတော၊ အထုပ်အပိုး ရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သီသေပိ၊ ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း။ ခန္ဓေပိ၊ ပခုံး၌လည်းကောင်း။ ကဋိယမ္ပိ၊ ခါး၌လည်းကောင်း။ စီဝရဘိသိံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ထားကုန်၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ သွားလာကုန်သော။ သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ မြင်တော်မူသလျှင်ကတည်း။ ဒိသွာန၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။"ယေပိ ခေါ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ သီတာလုကာ၊ အအေးများကုန်၏။ သီတဘီရုကာ၊ အေးမြခြင်းမှ ကြောက်တတ်ကုန်၏။ တေပိ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ (၂၂၃) တိစီဝရေန၊ ဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ မျှခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယန္နူန ယဒိ ပန၊ အကယ်၍လျှင်။ ဘိက္ခူနံ တို့အား။ စီဝရေ၊ ၌။ သီမံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓေယျံ၊ ဖွဲ့ရမူကား။ မရိယာဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဌပေယျံ၊ ထားရမူကား။ တိစီဝရံ၊ ကို။ အနုဇာနေယျံ၊ ခွင့်ပြုရမူကား။ သာဓု ဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား။" ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ တိစီဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တဒ္ဓ ခေါ၊ ထိုသို့ ခွင့်ပြုသော တိစီဝရိက်သည်လည်း။ ကေ မေဝ၊ တိစီဝရိက်တခုသာလျှင်တည်း။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗဟူနိ၊ များစွာသော သက်န်းတို့ကို။ ပရိဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်၏။ နေသံ၊

၁။ စီဝရံ (ဆဋ္ဌ)

ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ တာနိ၊ ထို သင်္ကန်းတို့သည်။ အတိရေကဋ္ဌာနေ၊ အတိရေက သင်္ကန်းအရာ၌။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတုံ" န္တိ၊ ၍။ အနုညာတံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ဤ နိဒါနမုခ မေတံ-ဟူသောစကားသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ အတိရေကာနိ၊ အတိရေက ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူနိ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ တေ၊ ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ ပရိဟရိံသု၊ ကုန်၏။ "တာနိ၊ ထို သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒသာဟပရမမေဝ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်သာလျှင်။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တမေဝေကံ၊ ထို စီဝရတခုကိုသာလျှင်။ န အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနသင်္ခါတာ၊ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သော။ စီဝရေ၊ ၌။ ယာ သီမာ၊ အကြင်အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓာ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ ယာ မရိယာဒါ စ၊ ကိုလည်း။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ တာယ၊ ထို ဖွဲ့အပ် ထားအပ်သော သီမ မရိယာဒ-သည်။ သတိပိ၊ ရှိလျက်လည်း။ တိစီဝရဗာဟုလ္လပရိဟရဏက္ကမော၊ တိစီဝရိက်အများဆောင်သော အစဉ်ကို။ ဒိဝသပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒဿိတော၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အတိရေကစီဝရံ ဝိကပ္ပေတုံ" န္တိ၊ ၍။ အနုဇာနန္တေန၊ သည်။ ဒိဝသပရိစ္ဆေဒေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ အတိရေကစီဝရပရိဟရဏက္ကမော၊ အတိရေကသင်္ကန်းကိုဆောင်သော အစဉ်ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာနိ၊ ထို အကြောင်းတို့သည်။ နိဓာနမုခါနိ၊ သိုမှီးထားခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပရိက္ခာရစောဠာဓိဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်သည်လည်း။သိယာ၊ ၏။ အညထာ၊ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊သော်။ ဣတရစီဝရာဓိဋ္ဌာနာနုဇာနနဝိရောဓော၊ တပါးသော တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ကို ခွင့်ပြုတော်မူသောအရာနှင့်ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သီမာမရိယာဒဋ္ဌပနဝိရောဓတော၊ သီမ မရိယာဒကိုထားသောအရာနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနပညတ္တိယေဝ၊ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ကို ပညတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ တိစီဝရမရိယာဒါ၊ တိစီဝရမရိယာဒမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ကြောင့်။ "ပါဠေက္ကံ နိဓာနမုခမေတ" န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ တိစီဝရံ၊ ကို။ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပရိဟရိတုံ၊ အသွားဆောင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တေန၊ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်း

သည်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဗာ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြီး၍။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဒိတောဝ၊ အစမှလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို။ န တေ္တဝ ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တိစီဝရံ၊ ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ သော။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား။ ဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ အဂိလာနဿပိ၊ အားလည်း။ သာသက်သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ တဿ၊ ထိုသက်န်းကို။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ နိက္ခေပေါ စ၊ ထားခြင်းကိုလည်း။ အနုညာတော၊ ၏။ တတောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ပစ္စယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဆာရတ္တ ဝိပ္ပဝါသော၊ ကို။ အနုညာတော၊ ၏။ တတောပိ၊ လည်း။ အသက္ကောန္တဿ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းအား။ ပစ္စုဒ္ဓါရော၊ ကို။ အနုညာတော၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရမ္ပိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြီးသော သက်န်းကိုလည်း။ အန္တော္တဒသာဟေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ အား။ ဝိကပ္ပနာ စ၊ ကိုလည်း။ အနုညာတာ၊ ၏။ တထေဝ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်လျှင်။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ သမ္မုခါပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာနံ၊ တို့၏။ ပရသန္တကတ္တာ၊ သူတပါးဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိကပ္ပနပစ္စယေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ 'ပရိက္ခာရစောဠ' န္တိ၊ ၍။ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဗာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။အနုညာတံ၊ သည်။သိယာ၊ ၏။ယတော၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ တဒမိပ္ပါယညူ၊ ထိုသို့ဘုရားမြတ်စွာအလိုကော်ကို သိကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ၊၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ပုဗ္ဗေတိအာဒိ၊ ကို။ ''ပါဠေက္ကံ နိမာနမုခ''န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ ပယောဂဒဿနတ္ထံ၊ပြယုဂ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဗဒ္ဓသီမာယံ ဒုပ္ပရိဟာရန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပနာဒိအတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဥပစာရံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတ္ဗာပိ၊ လွန်၍ သော်လည်း။ ဂမနသမ္ဘဝတော၊ သွားခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝဿိကသာဋိကာ အနတိရိတ္တပ္ပမာဏာတိ ဣဒံ၊ ကို။ တဿာ၊ ထိုမိုးရေခံသက်န်း၏။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဿ၊ လွန်သော အပိုင်းအခြားကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''ပစ္စတ္ထရဏမ္ပိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝါ''တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ''ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤအခင်းကို။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သေနာသနဿ၊ အိပ်ရာနေရာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ ခင်းရာ၏။'' ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအခင်းကို။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်။ ''ဣဒံ၊ ဤအခင်းကို။ (၂၂၄) တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။'' ဣတိ ဒိန္နံ၊ ဤသို့ လှူသောအခင်းကို။ သယံ၊ မိမိသည်။

အဓိပ္ပေတံဝ၊ အလိုရှိတိုင်းသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ "သကိံ၊ တကြိမ်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုကား။ အဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ နပစ္စုဒ္ဓရိယတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကာလပရိစ္ဆေဒါဘာဝတော၊ကြောင့်တည်း။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ "ဧကေဝစနေနာပိ၊ တကြိမ်သော စကားဖြင့်မူလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇ နဝကမ္မ မာတာပိတုအာဒီနံ အတ္ထာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ စေတာပေဿာမိ၊ လဲလှယ်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ မာတုယာ၊ အမိအား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။" ဣတိ၊ သို့။ ဠပေန္တေန၊ ထားသော ရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဘေသဇ္ဇဿ၊ ဆေး ဝယ်ဖို့။ ဣမံ၊ ကို။ မာတုယာ၊ အမိဖို့။ ဝါ၊ အား။ ဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဘဇန္တေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သကဘာဝံ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်ကို။ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေ၍။ ဌပနံ၊ထား သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။

"ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ အယံ၊ သည်။ သင်္ဂီတိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာဂတ အဋ္ဌကထာဝါဒေါ၊ ဝါဒတည်း။ တတော၊ ထိုအဋ္ဌကထာဝါဒမှ။ ပရံ၊ ၌။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာ၌။ ယုတ္တိ ဝိစာရဏာ၊ ယုတ္တိကို စိစစ်ခြင်းတည်း"။ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပမာဏစီဝရဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပစ္ဆိမပ္ပမာဏဿ၊ အယုတ်ပမာဏရှိသော သင်္ကန်း၏။ ဒွေ စီဝရာ နီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဒွေ စီဝရာနိ၊တည်း။ သေ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပမာဏယုတ္တေသု ယတ္ထ ကတ္ထစီတိအာဒိ နယောဝ၊ အစရှိသောနည်းလျှင်တည်း။ "တံ အတိက္ကာမယတော ဆေဒနက" န္တိ ဝစန တော၊ကြောင့်။ဥတ္တရိ၊ အလွန်ကို။ပဋ္ဌိသိဒ္ဓံ၊ မြစ်အပ်၏။ တတော၊ထိုပမာဏမှ။ ဟေဋ္ဌာ၊ ယုတ်မူကား။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မမြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ထိုသင်္ကန်းပမာဏကိုဆိုရာ၌။ တိစီဝရဿ၊ ၏။ ပစ္ဆိမပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ သုတ္တေ၊ ဝိနည်းပါဠိ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ သုတ္တေ နတ္ထီတိ၊၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိက္ခာကရဏီယေဟိ၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ် တို့ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော ဝတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ "ပရိမဏ္ဍလံ

။ပ။ဃရေ ဂမိဿာမိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယတ္တကေန၊အကြင်
မျှလောက်သော၊ ပမာဏေန၊ ဖြင့်။ ပရိမဏ္ဍလတာ စ၊သည်လည်းကောင်း။
သုပ္ပဋိစ္ဆန္နတာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တာကမေန၊
ဖြင့်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။’’ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်
တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ပစ္ဆိမပ္ပမာဏန္တိ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တဉ္စ
ခေါ၊ ထိုပမာဏသည်လည်း။ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိ၊ အစရှိသော။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိ
ဟာရော၊ အဖြေကို။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။
လေသံ၊ အမြွက်ထောင်ခြင်းကို။ ပဌပေတွာ[1]၊ ဖြစ်စေ၍။ ‘‘ဝိသုံ သုတ္တေ နတ္ထိ’’
တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဇွေ၊ ဤပမာဏကိုပြရာ၌။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ အဓိပ္ပေတာံ၊ ၏။
တထာပိ၊ သော်လည်း။ န သမေတီယေဝ၊ မညီသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ[2]၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘‘ယဒိ’’တိအာဒိသမ္ဗန္ဓော၊ ယဒိ အစရှိ
သည်နှင့် စပ်ခြင်းကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပရိစ္ဆိန္နော၊ အပိုင်းအခြားသည်။ သမေတိ စ၊ ညီလည်းညီ၏။ ဣတရေသု
ပန၊ တပါးသော ဝါဒတို့တွင်ကား။ ကေစ္စသ္မိံ၊ အချို့သော။ အာစရိယ
ဝါဒေ၊ ၌။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေစ္စေ၊အချို့သော
အာစရိယဝါဒ၌။ ပုဗ္ဗာပရံ၊ ရှေ့နောက်သည်။ နေဝ သမေတိ၊ မညီ။
ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနမေဝ၊
ပင်တည်း။ ပရိဘောဂကာလေ ပန၊ သုံးဆောင်သော အခါ၌ကား။ အရဇိ
တံ၊ မဆိုးသောသင်္ကန်းသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံ
သော စကားကို။ တိစီဝရေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမဿ ပန
သိက္ခာပဒဿ၊ ၏ကား။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်္ခေပဝိနိစ္ဆယော၊
တည်း။–ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသည်ရှိသော်။ဟေမန္တာနံ၊ဆောင်း
လတို့၏။ ပဌမဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္ထတေ၊
သော်။ ဂိမှာနံ၊ တို့၏။ ပဌမဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊
ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ‘‘နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ’’န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ
ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဇွေ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ‘‘ရဇကေဟိ ဓောဝါပေတွာ
။ပ။အဓိဋ္ဌာနမေဝါ’’တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အရဇိတေပိ၊ မဆိုး

၁။ ဌပေတွာ (ဆဋ္ဌ)　　၂။ အစ္ဆေတ္တာ ([illegible])

သောသက်န်းဌ်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ရုဟတိ၊ရောက်၏။တေန၊ ကြောင့်။ (၂၂၅)သူစိကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ရဇိတွာ၊ ၍။ ကပ္ပဗိန္ဒုံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ နိယမတော[၁]၊ ဤသို့အမှတ်အားဖြင့်။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဦးအံ့။-အဓိဋ္ဌိတော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော။ ပတ္တော ဝိယ၊ သပိတ်ကဲ့သို့။ ကတ္တဗ္ဗော၀၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အဓိဋ္ဌိတော၊ သော။ ပတ္တော၊ သည်။ (လိုက်)။ပုန၊ တဖန်။ သေတဘာဝံ ဝါ၊ ဖြူသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ တမ္ဗဘာဝံ ဝါ၊ နီသည်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ န ဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သပိတ်သည်။အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသို့။ န စ ပန ဥပဂစ္ဆတိ ယထာ၊ မရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဧတံ၊ ဤသို့ မဆိုးသောသက်န်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ယတော၊ အကြင်အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပရိဘောဂါဒယော စ၊ သုံးဆောင်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အန္တောဒသာဟေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အဝိသေသေန ဝုတ္တဝစနတ္တာ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ ဝိကပ္ပေတီတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သဝိသေသံ၊ အထူးရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အဝစနံ၊ မဆို။ "န ဝိကပ္ပေတု"န္တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဣဓ ဒါနိ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနနယပဋိဗဒ္ဓံ၊ အဓိဋ္ဌာန်နည်း,ဝိကပ္ပနာနည်းနှင့်စပ်သော။ ခန္ဓကဥ္စ၊ ခန္ဓကပါဠိကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝါရဥ္စ၊ပရိဝါပါဠိကိုလည်းကောင်း။ မိဿေတွာ၀၊ ရော၍လျှင်။ ဣဓ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ ပကိဏ္ဏက နည်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုဦးအံ့။ ခန္ဓကေ၊ ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိစီဝရံ၊ ကို။ ပ။ ပရံ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။"ဣတိအာဒိ၊ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ ပန၊ ၌ကား။ "န နဝ စီဝရာနိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ န နဝ စီဝရာနိ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ"တိ၊ ၍။ ဒသကေ၊ ၌။ ဒသ၊ တဆယ်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ကောဒသကေ၊ ၌။ ကောဒသ၊ တဆယ့်တထည်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်။"ဣတိ စ၊ဤသို့လျှင်။

၁။ နိယမော (ဆဋ္ဌ)

အနေကက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝစနေန၊ ဆိုသဖြင့်။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ဒဋ္ဌံ ကတ္ဝာ၊ မြဲမြံစွာပြု၍။ သဗ္ဗာနိ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘောပိ၊နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ထိုပါဠိနှစ်ရပ်တို့သည်။ ဝိရုဒ္ဓါ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ခန္ဓကေ ဝေ၊ ဌပပ်လျှင်။ ''ဝဿိကသာဋိကံ ဝဿာနံ စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုံ'' န္တိ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဒဋ္ဌကထာယံ၊ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာ၌။ ''အနတိရိတ္တပ္ပမာဏာ၊ မလွန်သော ပမာဏရှိသော။ ဝဿိကသာဋိကာ၊ မိုးရေခံ သက်န်းကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊၏။ (စပ်)။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ စတ္တာရော ဝဿိကေ မာသေ၊ မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တတော၊ထိုလေးလမှ။ ပရံ၊၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။''ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားသည်လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟေမန္တေ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓါရ သမ္ဘဝတော စ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုခြင်း၏ ဖြစ်သင့် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဿာနေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပနာသမ္ဘဝတော စ၊ ဝိကပ္ပနာ၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ''အနာပတ္တိ အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ''တိ၊ ၍။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ဟောအပ်သောပါဠိ၏ ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ,အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ကို။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓဘာဝေါ၊ မမြစ်သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာစကားသည်။ ပရိဝါရဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သောပါဠိကို။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဟိ–ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဘာသန္တိ၊ မဟောကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာနယောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအပြီးဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။ ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအဆုံး အဖြတ်သည်။ ဧကရသံ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဝါရ အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်း။ ''န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနီတိ အဓိဋ္ဌိတကာလတော ပဋ္ဌာယ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာနယောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပဋိသရဏံ၊ တည်း။(ပြန်)။ တိစီဝရာနိ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝဿိကသာဋိကာဒီနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တေ၊ အဓိဋ္ဌာန် ခေတ်၌။ အကာမာ၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်

ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဝသေသပဒ္ဒေ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။အတ္ထော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣမ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေံ စီဝရံ၊ သည်။ ကေရသံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၂၂၆) ဇတ္တေ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-အမိဋ္ဌာနခေတ္တေ၊ ၌။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ တို့သည်။ ယဒိ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ နဝ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ မတင်အပ်ကုန်။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ *ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကပ္ပိတကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ မတင်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ဇတ္တေ၊ ၌။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။-"တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ န ဝိကပ္ပေတုံ။ပ။ ပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ န ဝိကပ္ပေတု"န္တိ ဇတ္တေ၊ ပါဠိ၌။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သက်နိုး၌။ အဓိဋ္ဌာနေ၊ အဓိဋ္ဌာန်အရာ၌။ ပဋိသေဓာဒဿနတော စ၊ မြစ်ခြင်းကို မပြသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ကို။ ဒဿနတော[1] စ၊ပြသောကြောင့်လည်းကောင်း။ "တတော ပရ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ဒွိသ္မေဝ၊နှစ်ပါးသော သက်နိုးတို့၌သာလျှင်။ ပရိစ္ဆေဒဒဿနတော စ၊ အပိုင်းအခြားကို ပြသောကြောင့်လည်းကောင်း။ "နဝ စီဝရာနိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ စေဝ၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ-ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပရော နယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိစီဝရံ၊ ကို။ အကာမာ၊ အလိုမရှိပဲ၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ကသ္မာ၊မူကား။ ကာလေ၊ သက်နိုးကာလ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော သက်နိုးကို။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော ရဟန်းအား။ ကာလာတိက္ကမေ၊ ကာလကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော စ၊ အာပတ် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အကာလေ၊ သက်နိုးကာလမဟုတ်သည်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရသောသက်နိုးကို။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒသာဟာတိက္ကမေ စ၊ ဆယ်ရက်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်လည်း။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော စ၊ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကာလသက်နိုး,အကာလသက်နိုးတို့တွင်။ကာလေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ယံ, စီဝရံ၊ သည်။ ဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက်သည်။ အပ္ပဟောန္တေပိ၊ မလောက်သည်ရှိသော်လည်း။ ကာလာတိက္ကမေ၊ ကာလကိုလွန်

---

[1]။ အဒဿနတော စ (ဆဋ္ဌ)

ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိကရံ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ တံ၊ ထိုသက်နိုး ကို။ နိဿဇ္ဇနကာလေ၊ ၌။ "ဣဒံ မေ ဘန္တေ အတိရေကစီဝရံ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃဿ"တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ဣတရံ၊ အကာလသက်နိုးကို။ ယထာပါဠိမေဝ၊ ပါဠိရှိတိုင်းသာလျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမနယော၊ ကို။ "ယော ပန ဘိက္ခု အတိ ရေကစီဝရံ ဓာရေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယ"န္တိ၊ နိဿဂ္ဂိယံ-ဟူသော။ ဣမာယ ပဌမ ပညတ္တိယာ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဒုတိယော၊ နည်းကို။ အနု ပညတ္တိယာ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗဝတ္ထုမှို၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ယထာပါဠိ၊ ပါဠိရှိတိုင်း။ အဝတွာ၊ ၍။ ကေဝလံ၊ သက်။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ သာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝဿိကသာဋိကနိဿဇ္ဇနေ၊ ၌။ ကေဝလံ၊ သက်။ ပရိယိဋ္ဌမတ္တေ၊ ၌။ ယထာပါဠိ၊ တိုင်း။ အဝတွာ၊ ၍။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ ကာလ, အကာလ၌ ဖြစ်သောသက်နိုးကိုလည်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဝစ္ဆရာတိက္ကန္တဥ္စ၊ တနှစ်လွန်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ အတိရေက စီဝရံ၊ ကို။ "ဒသာဟာတိက္ကန္တ" မိစ္စေဝ၊ ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ သံဝစ္ဆရဝိပ္ပဝုတ္ထဥ္စ၊ တနှစ်ကင်းသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ တိစီဝရံ၊ ကို။ မာသာတိက္ကန္တဥ္စ၊တလလွန်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ တိစီဝရံ၊ကို။ "ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္ထ" န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ "ဆာရတ္တဝိပ္ပဝုတ္ထ" န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ သက်နိုးကိုလည်း။ "ဒသာဟာတိက္ကန္တ" မိစ္စေဝ၊ ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓောေ တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ အကာမာ" တိ၊ အကာမာ-ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တထာ၊ တူ။ အကာမာ၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ န ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ သော်။ "ပစ္စုဒ္ဓ ရိတွာ၊ ၍။ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ၊ ဝိပ္ပဝါသသုခအကျိုးငှါ။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒသာဟာတိက္ကမေ စ၊ ကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။" ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၏။ တထာ၊ တူ။ ဝဿိကသာဋိကာ။ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ အကာမာ၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်၌။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏ ဖြစ်သင့်သော ကြောင့်။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဝဋ္ဋတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝဿာနံ၊ မိုးတို့၏။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣစ္စာယ ပန၊ အလိုသည်ကား။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဒိဿယေဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့၌။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဝိကပ္ပနာ၏။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓဘာဝေါ၊ မမြစ်အပ်သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အတ္တာပတ္တိ ဟောမဒ္ဒွေ အာပဇ္ဇတိ၊ နော ဂိမှေ၊ နော ဝဿေ" တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "တတော ပရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ" တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

(၂၂၇)။ တတြ၊ ထို ပစ္စုဒ္ဓိရုဝိကပ္ပနာပြုရာ၌။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ နည်း။ ကဒါ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤသို့ စိစစ်ရာ၌။ တော၊ သင် စောဒကဆရာ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ကိဥ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တတော ပရ" န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟေမန္တဥ္စ၊ ဆောင်းလသို့လည်း။ ပတ္တမတ္တေ၊ ရောက်ကာမျှတည်း၌။ သာ၊ ထို မိုးရေခံသင်္ကန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိဋ္ဌာနဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အထ-ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ "အန္တောစာတုမာသေ၊ မိုးလေးလ၏အတွင်း၌။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ" တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု" န္တိ၊ ရှိ။ ဣတိ အယံ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဤသို့ စိစစ်ရာ၌။ ပရိဟာရံ၊ အဖြေကို။ ကေစိ၊ တို့သည်။ "တေ၊ ဤ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ-အစရှိသော စကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိဝါသမာနတ္တာဒိဝသေသု၊ ပရိဝါသ်နေသောနေ့, မာနတ်ကျင့်သောနေ့တို့သည်။ နိဋ္ဌိတေသုပိ၊ ပြီးကုန်သော်လည်း။ ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော စ၊ ပရိဝါသ်နေပြီးသော နေ့သည် လည်းကောင်း။ စိဏ္ဏမာနတ္တော စ၊ ကျင့်အပ်သော မာနတ်သည်လည်းကောင်း။ သန္တော ယထာ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အဓိဋ္ဌာနဒိဝသေသု၊ တို့သည်။ နိဋ္ဌိတေသုပိ၊ ပြီးကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ဤ ဆိုအပ်သောကာလသည်သာ။

အဓိဋ္ဌာနံ[၁]၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာသောကာလ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ပါဋိပဒဒိဝသေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ ၏။" ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လည်း။ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ၊ တို့၏။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ပရိဝါရအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ ပစ္ဆိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ပါဋိပဒဒိဝသေ၊ အထွက်တရက်နေ့၌။ ဝိကပ္ပေတွာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ သော။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ ကို။ နိဝါသေန္တော၊ ဝတ်သောရဟန်းသည်။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းကာလ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ စေတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကုရုန္ဒိယံ ပန၊ ၌ကား။ "ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ၌။ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ကြောင့်။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထို စကားသည်လည်း။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ 'စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုံ' န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" တတ္ထ၊ ထို ဝါဒ တို့တွင်။ ကုရုန္ဒိနယော၊ ကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာရတော၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရိမော၊ ရှေးဆရာတို့ ဝါဒကို။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မမှတ်အပ်။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ နိဝါသေန္တော၊ ဝတ်သောရဟန်းသည်။ ဂိမှေပိ၊ နွေလ၌လည်း။ ဩရေနဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲထက်အလွန်၌။ အာပဇ္ဇတိ ဧဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမ စ၊ ဤ နွေလ၌ရောက်၏ဟူသောစကား၌လည်း။ "အတ္ထာပတ္တိ ဟေမန္တေ အာပဇ္ဇတိ၊ နော ဂိမှေတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ကုရုန္ဒိဝစနသ္မိံ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဒီပိတော၊ ထင်၏။

"ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ၌။ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ တသ္မိံယေဝ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌ သာလျှင်။ အဝိကပ္ပနာ စ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုမူ၍လည်း။ ပစ္ဆိမပါဋိပဒ ဒိဝသေ၊ နောက်ဆုံး အထွက်တရက်နေ့၌။ အပစ္စုဒ္ဓရဏပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိကပ္ပနပစ္စယာ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဒသာဟပရိဟာရသမ္ဘဝတော၊ ဆယ်ရက်အစောင့်အရှောက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလသို့။ ပတ္တမတ္တေ၊ ရောက်ကာမျှတည်း၌။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသို့ရောက်ခြင်းသည်လည်း။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ–ယသ္မာ၊

၁။ သာမိဋ္ဌာနံ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။"အညသ၊ တပါးသောသူကို။ ဒါနေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ဆိဒ္ဒဘာဝေန၊ ပေါက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ဣတိ ဣမေဟိ နဝဟိ ကာရဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ဝိဇဟတိ၊၏။"ဣတိ ဝုတ္တံ၊၏။"အဓိဋ္ဌာနက္ခေတ္တာ တိက္ကမေန ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်ခေတ်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇဟ-တိ"တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ (ပြန်)။အသာဓာရဏတ္တာ၊ မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အသာဓာရဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တန္တိ၊ မဆိုဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ဆိဒ္ဒဘာဝေနာ"တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗပသင်္ဂတော၊ မဆိုအပ်ဟူသောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ပန-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဆိဒ္ဒဘာဝေန၊ ဖြင့်။ တိစီဝရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သဗ္ဗင်္ဂကထာသု၊ အလုံးစုံသောအဋ္ဌကထာတို့၌။ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေမန္တဿ၊ ဆောင်းလ၏။ ပဌမဒိဝသေ၊ အစဖြစ်သောနေ့၌။ အပစ္စုဒ္ဓါရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဗာ၊ ၍။ အဝိကပ္ပနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ "ဝိကပ္ပေတု"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တတောဝ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ခေတ်ကို လွန်သဖြင့်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေ ပါဋိပဒဒိဝသေ၊ ၌။ အဝိကပ္ပေတွာ၊ ၍။ ဟေမန္တေ၊ ၌။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ အပစ္စုဒ္ဓါရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဟေမန္တဿ၊ ဆောင်းလ၏။ ပဌမအရုဏုဂ္ဂမနေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ အပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဗာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရဏံ ပန၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုသောသင်္ကန်းသည်ကား။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ (၂၂၈) ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။ "ဒသာဟော၊သည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက်သည်ရှိသော်။ စီဝရကာလံ၊ ကို။ နာတိက္ကာမေတဗ္ဗာ၊ မလွန်အပ်။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထို သင်္ကန်းသည်လည်း။ သမယေ၊ သင်္ကန်းကာလ၌။ စေ ဥပ္ပန္နံ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသမယေ၊ သင်္ကန်းကာလ မဟုတ်သည်၌။ စေ ဥပ္ပန္နံ၊ အံ့။ နာတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မလွန်စေအပ်။တထာ စ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ အပစ္စုဒ္ဓဋံ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုသော်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ နော စ

ပရိဒဟိတုံ၊ ဝတ်လည်း မဝတ်အပ်။ ဝါ၊ သိမ်းမြှီး၍လည်း မထားအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ပစ္စုဒ္ဓရဏဉ္စ၊ကို လည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤပစ္စုဒ္ဓိုရ်ရ ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌လည်း။ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ဒသမေ ဒိဝသေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေန္တေန၊ဝိကပ္ပနာပြုသော ရဟန်းသည်။ ဒသာဟပရမံ ဝေ၊ သာလျှင်။ ဓာရိတုံ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။အန္တောဒသာဟေ စ၊ဆယ်ရက်အတွင်း၌လည်း။ ဝိကပ္ပိတုံ၊သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ကဲ့သို့။တထာ၊ တူ။ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယ၊၌။ဝိကပ္ပေန္တေန၊ သည်။ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌိတဉ္စ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင် အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုကာလမှ။ ပရံ၊ ၌။ အနာ ပတ္တိကေ္ခတ္တေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိကပ္ပနာ စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသော အနက်အစဉ်ဖြင့်။ ဝိကပ္ပနာခေတ္တေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တေ စ၊ ၌လည်း။ ဝိကပ္ပ နာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ "ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အနဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တနည်းကား) အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဒုကေသု၊ တို့၌။ ဒွေ ဒုကာနိ၊ တို့ကို။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ သိယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ကဋ်တို့တွင်။ ပဌမ ဒုကေ၊ ၌။ ပဌမပဒံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝိကပ္ပနခေတ္တေ၊ ၌။ ဝဿိကသာဋိကာဒီနံ၊ တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယသာဋိသာရ ဒုက္ကဋံ၊ ဝိနည်း၌ ဖြစ်သော အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတေနေဝ၊ ဤနည်းဖြင့်လျှင်။ ဒုတိယဒုက္ကဋဿ၊ ၏။ဒုတိယ ပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤအရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အန္တောဒသာ ဟေ၊ ၌။ အနာပဇ္ဇနတော စ၊ မရောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ဝိကပ္ပ နာဒိသမ္ဘဝတော စ၊ ဝိကပ္ပနာအစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း

ကောင်းတည်း။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ တို့၌။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ကို။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ ဒုကာနိ၊ တို့ကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ”ဣတိ၊ သို့။ န ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ -“အတ္ထာပတ္တိ ဟောမန္တေ အာပဇ္ဇတိ”တိ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ အာပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားလျှင် ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်။ ယာ သာ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ ကို။ သာဓိတာ၊ ပြီးစေအပ်၏။ သာ၊ ထို ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ သဥ္စိစ္စ၊ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ အပစ္စုဒ္ဓရန္တဿ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုသောရဟန်းအား။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အသတိယာ၊ ဖြင့်။ စေ အပစ္စုဒ္ဓရတိ၊ အကယ်၍ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုအံ့။ ကိဥ္စိ၊ အဘယ်အာပတ် သင့်ရာအံ့နည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓရဏံ၊ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုသောသက်န်းကို။ သဥ္စိစ္စ၊ ၍။ အဝိကပ္ပယတော၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပုနဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ အသတိယာ၊ ဖြင့်။ အဝိကပ္ပယတော၊ အား။ဣဓ၊ဤသိက္ခာပုဒ်တွင်။ ပဌမပညတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ မာတိကာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဝဿိကသာဋိကာ။ပ။ဝိဇဟတိ၊ တသ္မာ သာ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ”တိ၊ ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။တေန ဝစနေန၊ နှင့်။ တေ၊ ဤဆိုပြီးသော စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်ကား။ ဣဒမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကား။ န၊မဟုတ်သေး။“တတော ပရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ” တိ အဋ္ဌကထာဝစနဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတော ပရံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဟေမန္တံ၊ ဆောင်းလတည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဆောင်းလ၌။ပစ္စုဒ္ဓါရော၊သည်။စေ ဟောတိ၊အံ့။“ဝဿိကသာဋိကာ ဝဿာနမာသာတိက္ကမေနာပိ”တိအာဒိ၊သည်။န ယုတ္တံ၊မသင့်ရာ။ အဓိဋ္ဌာနဘာဝေန၊ အဓိဋ္ဌာန်မရှိသဖြင့်။ ပစ္စုဒ္ဓါရာဘာဝတော။ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အဝိရောဓော စ၊ ကိုသာလျှင်။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပစ္စုဒ္ဓရဏံ၊ သည်။ ဝတ္တမတ္တံ၊ ဝတ်မျှသာတည်း။”ဣတိ ဝါဒေါ၊ ဤသို့သော အယူသည်။ ဧတ္ထပိ၊ ဤပစ္စုဒ္ဓိုရ်ဝိကပ္ပနာ၌လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့၊ န စ သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကုရုန္ဒိဝစနဝိရောဓတော၊ ကုရုန္ဒီစကားနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၌။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓါရော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊၏။

(၂၂၉) တသ္မာ ဝဿာနဒိဝသတ္တာ၊ ထိုမိုးလ၏ အကျုံးဝင်သောနေ့ ဖြစ်

သောကြောင့်။ သာမိဋ္ဌာနာဝ၊ အမိဋ္ဌာန်ရှိသည်သာဖြစ်သော။ သာ ¹၊ ထို မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိယတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအပ်၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဝတ္တမတ္တံ၊ ဝတ်မျှသည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "တတော ပရ" န္တိ တွေ၊ ပါဠိ၌။ယာဝ ပုဏ္ဏမာ၊လပြည့်တိုင်အောင်။အမိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ အယံ ဝိကပ္ပေါ၊ သည်။ သိယာ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်း။ တထာ၊ တူ။"ဝဿာနမာသာတိက္ကမေနာပိ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဗာဓဝူပသမေနာပိ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒမ္ပိ၊ ဤမိုးရေခံသင်္ကန်းကိုလည်း။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗတာယ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဧဝဥ္စ သတိ၊ သော်လည်း။ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သမန္တပါသာဒိကာယ၊သမန္တပါသာဒိကအမည်ရှိသော အဋ္ဌကထာ၌။ တဒဝစနေန၊ ထိုစကားကို မဆိုသည်နှင့်။သမေတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဣဓပိ၊ ပုဒ်၌လည်း။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တောဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိဓိ၊ အစီအရင်သည်။ ဧတ္ထ၊၌။သမ္မာဝတိ၊ ၏။ ကင်္ခာပိ သမ္မာဝတိ၊ ရှင့်။ ပန—တထာပိ၊ သော်လည်း။ဒုဝိညာပယဿ၊ သိနိုင်ခဲသော။ လောကဿ၊ ကို။ သုဝိညာပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သာ၊ ထိုမိုးရေခံသင်္ကန်းသည်။ ဝဿာနာတိက္ကမေန၊ ဖြင့်။ အမိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဟောမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ ပဌမာ ရုဏေ စ၊ ပထမအရုဏ်၌လည်း။ အပစ္စုဒ္ဓါရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋာ၊ ကို။ သာဓိတာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဗာ၊၍။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အဝိကပ္ပိတာယ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသော ကြောင့်။"နိဿဂ္ဂိယာပဇ္ဇနမေဝ၊ နိဿဂ္ဂိယအာပတ်သို့ ရောက်သည်သာလျှင် တည်း။" ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တွောဝတာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သန္တောသံ၊ရောင့်ရဲ ခြင်းကို။ အကတွာ၊ ၍။ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာမှီးအပ်၏။ တွေ စ၊ ၌လျှင်။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိစ၊ တည်း။—

"ဝိနယဿ၊ ၏။ ပါဠိ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့၊ အဘာဝဥ္စ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဘိန္နဥ္စ၊ ပြားသည်ကိုလည်းကောင်း။ အဘိန္နဥ္စ၊မပြား သည်ကိုလည်းကောင်း။ တဒတ္ထယုတ္တိံ၊ ထိုထိုသို့သော အနက်ယုတ္တိ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိညာတုကာမေန၊ သိခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဟန်း သည်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ဝိညာယ၊ သိစိမ့်သောငှါ။ တ

၁။ သာမိဋ္ဌာနာဝသာ (ဆဋ္ဌ)

ဒတ္တဝိညူ၊ ထိုဝိနည်းပါဠိအဋ္ဌကထာကို သိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိယေသိ
တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ ဟို့။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ စ၊
လျှင်တည်း။

တုယှံ ဂဏှာဟိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "မယှံ၊ ငါ့ဖို့။ ဂဏှာမိ၊
ယူ၏။" ဣတိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ သုဒိန္နံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရော၊ ပဋိဂ္ဂါဟကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ အဓိဝါသေတိ၊
အကယ်၍သာယာအံ့။ တေနာပိ၊ ထိုခံအောရဟန်းသည်လည်း။ သုဂ္ဂဟိတံ၊
ကောင်းစွာယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နော စေ အဓိဝါသေတိ၊ အံ့။
ဒေန္တေန၊ ပေးအပ်သောသူသည်။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာပေးခြင်းဖြစ်၏။ တံ
ပန ဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထုသည်ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ဝတ္ထု၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ တူ။ "မယှံ၊ ငါ့ဖို့။ ဝါ၊ မယှံ၊ ငါ့
အကျိုးငှါ။ ဂဏှာမိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သာမိကော၊ သည်။
စေ အဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သာယာအံ့။ ဝါ၊ ဝန်ခံအံ့။ "ဂဏှာဟိ" တိ
ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ၏။ နော စေ အဓိဝါ
သေတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ သာမိကဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဝတ္ထု၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ န ဟိ တဿေတံ ဝိနယကမ္မန္တိ ဝုတ္တေ၊ ၌။ ဝိနယ
ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ စေ ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ခံအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊
မအပ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ ဂဟိတံ၊
ယူသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပုန၊ တဖန်။ တဿပိ၊ ထိုသူအားလည်း။ ဒေတိ၊
၏။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး။ အနပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပရဿ၊ သူတပါး
အား။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ တေန၊ ထိုစွန့်အပ်သောသူသည်။
ဒိန္နံ ဝါ၊ ပေးအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုဝတ္ထုရှင်ဖြစ်သော
သူနှင့်။ ဝိဿာသေန္တော ဝါ၊ အကျွမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊
သုံးဆောင်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊ ထိုသုံးဆောင်ရာ၌လည်း။ ဝိနယကမ္မ
ဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ တေ ဝေ၊ ထိုကေဆရာတို့သည်ပင်လျှင်။ "မဟန္တံ ဝါ ခုဒ္ဒကံ
ဝါ ကရောတီ" တိ ဝုတ္တေ၊ ၌။ "တိစီဝရေ၊ ၌။ ဒီဃတော၊ အလျားမှ။
ဝိဒတ္ထိ၊ တထွာကို။ အနတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်မူ၍။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ကရောတိ၊
၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောသင်္ကန်းတို့၌လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း။"
ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊
တို့၌။ ပေါရာဏာစရိယာနံ၊ ရှေးဆရာတို့၏။ ကထာမဂ္ဂံ၊ စကားအစဉ်ကို။

သဒ္ဒူ၊ ကောင်းစွာ။ အာစရိယကုလသေဝနာယ၊ ဆရာတို့၏အဆက်အနွယ်ကို မှီဝဲသဖြင့်။ သဥ္စာနိတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍။ တေန၊ ထိုရှေးဆရာစကားနှင့်။ သံသန္ဒိတွာ၊ နှိုးနှော၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ သောတူနဥ္စ၊ သင်ကုန်နာကုန်သော သူတို့၏လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဝိမောဟေတွာ၊ မမိုက်စေ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာယာစနာ၊ တောင်းခြင်းတည်း။

ပဌမကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ ရှေးဦးစွာသော ကထိနသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၂-ဥဒ္ဒေါသိတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

(၂၃၀) ၄၇၁။ သန္တရုတ္တရေန၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်နှင့်တကွသာ။ဇနပဒ စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီကို။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ "န ဘိက္ခဝေ သန္တရုတ္တရေန ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္က ဋဿာ"တိ၊ ၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော် လည်း။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃာဋိယာ၊ ဒုကုဋ်ကို။ နိက္ခေပါယ၊ ထားခြင်း၏။ ဥတ္တရာသင်္ဃာ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ အန္တရဝါသကဿ၊ သင်းပိုင်ကို။ နိက္ခေပါယ၊ ထားခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမေ ပဥ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဂိလာနော ဝါ၊ နာသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဿိကသင်္ကေတံ ဝါ၊ မိုးရိပ်လေရိပ် ထင်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နဒီပါရံ၊ မြစ်တဘက်သို့။ ဂန္တုံ ဂမနံ ဝါ၊ သွားခြင်းသည်မူလည်း။ဟောတိ၊ ၏။ အဂ္ဂဠဂုတ္တိ ဝိဟာရော ဝါ၊ ပြင်တတ်လုံသော ကျောင်းသည်မူလည်း။ ဝါ၊ တံခါးလုံသောကျောင်းသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထတကထိနံ ဝါ၊ ခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ "ဧတေသု ပဥ္စသုပိ၊ ထို ငါးပါးတို့တွင်လည်း။ အဂ္ဂဠဂုတ္တိ ဧဝ၊ ပြင်တတ်လုံခြုံခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ တံခါးဖြင့် လုံခြုံခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဂုတ္တော ဧဝ၊ လုံခြုံသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထားခဲ့၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အဂုတ္တေ၊ မလုံသောကျောင်း၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဗဟိ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်

၁။ ပြထပ်-ဟု ရှေးက အပေါက်ပိတ်ထားခဲ့ကြဟန်တူပေါ်သည်။

လည်းကောင်း။ ကထိနေ၊ ကို။ အပညတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ "တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဂ္ဂဠဂုတ္တိဝိဟာရေ၊ ၌။ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ စီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ ဖြင့်။ ဂါမပ္ပဝေသနေ စ၊ ရွာသို့ဝင်ခြင်း၌လည်း။ လဒ္ဓကပ္ပိယာ၊ ရအပ်သော အပ်သောခွင့် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရအပ်သောကပ္ပိခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ် ဒေသစာရီသွားခြင်းကို။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၇၃။ အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝိပ္ပဝါသတ္ထံ၊ မကင်းစိမ့် သောငှါ။ သမ္မုတိ၊ သမုတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကား။ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒဘာဝတ္ထံ၊ ထိုအာပတ် မရှိစိမ့်သောငှါ။ သမ္မုတိံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထို သမ္မုတိကိုရသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ် သနည်း။. ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ မာသံ ဝါ၊ တလပတ်လုံး လည်းကောင်း။ အတိရေကံ ဝါ၊ တလထက်အလွန်လည်းကောင်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌။ သဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ "ဓုရနိက္ခေပံ ကရောန္တေန ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုန သမ္မုတိဒါနကိစ္စံ နတ္ထီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒွါဒသန္နံ ဝဿာနံ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ် တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အညော၊ တပါးသော။ ရောဂေါ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒကမ္မံ ဝိယ၊ ဥပသမ္ပဒကံကဲ့သို့။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဧကော၊ တခုသော။ သမ္မုတိ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

"ကတံ ဝါ ဟောတိ"တိ အာဒိ၊ သည်ကို။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကရဏပလိဗောဓေ၊ သည်။ ဥပစ္ဆိန္နေပိ၊ ပြတ်သော်လည်း။ အနဓိဋ္ဌိတ စီဝရတော၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ၊ ကင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သော ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တသ္မိံ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္တက မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒါယတ္တတ္တာ၊ ထို ကတကိရိယာနှင့်

စပ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ကာရဏပလိဗောဓော၊ ပြုခြင်းပလိဗောဓ၏။ နိဋ္ဌာပနာယတ္တံ၊ ပြီးစေခြင်းကိရိယာနှင့် စပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကတံ ဝါ"တိ အာဒိံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပဒဘာဇနီပါဠိ၌။ ကတန္တိ ပဒံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

၄၇၇–ဂ။ အဝိပ္ပဝါသလက္ခဏဝဝတ္ထာပနတ္ထန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အန္တောဂါမေ၊ ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ အန္တောဂါမေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိအာဒိဝစနတော၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို ဟောတော် မူသောကြောင့်။ အဝိပ္ပဝါသလက္ခဏံ၊ အဝိပ္ပဝါသလက္ခဏာကို။ ဝဝတ္ထာပိတံ၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်အပ်၏။ တဗ္ဗိပရိတနယေန၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောနည်းဖြင့်။ ဝိပ္ပဝါသလက္ခဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂါမော ဧကူပစာရောတိအာဒိမှိ ပန၊ ၌ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌ကား။ ရုက္ခမူလဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဘောကာသဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသေသု၊ ကြွင်းသောဝါရတို့၌။ ပရိက္ခေပါပရိက္ခေပဝသေန၊ အရံရှိသည်, အရံမရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧကူပစာရနာနူပစာရတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ (၂၃၁) သတ္တံ၊ လည်းသည်။ နိဝိဋ္ဌဥ္စ၊ ထုတ်ခြင်း လျှိုပေါက်သော လည်းလည်းကောင်း။ အနိဝိဋ္ဌဥ္စ၊ ထုတ်ခြင်း လျှိုပေါက် မဟုတ်သော လည်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေသု၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်။ အနိဝိဋ္ဌံ၊ အနိဝိဋ္ဌလှည်းသည်။ ကေကုလဿ ဝါ၊ တယောက်သော အမျိုး၏လည်းကောင်း။ နာနာကုလဿ ဝါ၊ ၏ လည်းကောင်း။ အပရိက္ခိတ္တမေဝ၊ အရံမရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဝိဋ္ဌံ၊ ထုတ်ခြင်းလျှိုပေါက်လှည်းသည်။ သိယာ၊ အချို့။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံ ရှိ၏။ သိယာ၊ အချို့ကား။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံမရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တ၌။ ပရိက္ခေပါဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အဒဿေတွာ၊ မပြမူ၍။ အဗ္ဘန္တရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အဗ္ဘောကာသော၊ ၌လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဆာယာဝသေန၊ အရိပ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ အညထာ–အညေ့ အတ္တေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ "သတ္တော ဧကူပစာရော နာနူပစာရော" တိအာဒိ၊ ပစာရော အစရှိသည်သည်။ ဥဒ္ဒေသဝိရောဓော၊ ဥဒ္ဒေသပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ အဒဿိ

၁။ သတ္ထံ (ဆဋ္ဌ)

တတ္ထာ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တသာ၊ လှည်း၏။ ပုရတော စ၊ မှလည်း။ ပစ္ဆတော စ၊ မှလည်း။ သတ္တဗ္ဗန္တရာ၊ ခုနစ်အဗ္ဗန္တရတို့။ ပဿတော စ၊ မှလည်း။ ကေဗ္ဗန္တရံ၊ ရ။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ကေူပစာရော၊ မည်၏။ တတော၊ ထို ကေဗ္ဗန္တရမှ။ ပရံ၊ အပြင်၌။ နာဲနူပစာရော၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရုက္ခမူလဿ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ ၌။ မဇ္ဈန္ဟိကေ ကာလေ၊ မွန်းတည့်သောကာလ၌။ ဆာယာ၊ သည်။ ဖရတိ၊ နှံ့၏။ အယံ၊ ဤ အရိပ်နှံ့ရာအရပ်သည်။ ကေူပစာရော၊ မည်၏။ ဣတရော၊ အရိပ်နှံ့ရာမှ အပြင်ဖြစ်သော အရပ်သည်။ နာနူပစာရော၊ မည်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ရုက္ခမူလ၌။ ပရိက္ခေပေ၊ သည်။ အပ္ပမာဏ၊ တည်း။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်သာလျှင်။ ပမာဏ၊ ပမာဏတည်း။ အဇ္ဈော ကာသဿ၊ ၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ (ထည့်)။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တောဝ၊ လျှင် တည်း။ "သတ္တာဒီနံ၊ တို့၏။ ကေကုလဿန္တကဝသေန၊ တဦးသောအမျိုး၏ ဥစ္စာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကေူပစာရတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ နိဝေသနေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဒေါသိတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒေါဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်။ အဋ္ဌာဒီသု၊ တို့၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ သံခိတ္တံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုပုဒ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ခေတ္တခလကရဏအာရာမဝိဟာရေသု ပန၊ လယ် ကောက်နယ်တလင်း အရံ ကျောင်းတို့၌ကား။ ပရိက္ခိတ္တာပရိက္ခိတ္တ ပဒံ၊ ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဥဒ္ဓဋံ၊ ထုတ် အပ်၏။ သတ္တဝိဘင်္ဂေ ပန၊ သတ္တပါဠိ၏ ဝိဘင်း၌ကား။ အဓိကာရဿ၊ အရာ ကို။ ပစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ "နာနာ ဂဗ္ဘာ" တိအာဒိဝစနံ ပန၊ ကိုကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဥဒ္ဓဋံ၊ မထုတ်။ ခေတ္တခလကရဏအာရာမေသု ပန၊ တို့၌ကား။ ပုန၊ တဖန်။ န ဥဒ္ဓဋံ၊ မထုတ်အပ်။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သမ္ဘဝန္တမ္ပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ခေတ္တတို့၌။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ[၁]၊ ပိုင်းခြားအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓဋံ၊ မထုတ်အပ်။ သာမိကော၊ အရှင်ကို။ ကုလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ကေကုလဿ နာနာကုလဿာ" တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဂါမာဒီနံ၊ ကုန်သော။ စုဒ္ဒသန္နံ၊ ကုန်သော။ စီဝရနိက္ခေပ ဌာနာနံ၊ သက်န်းထားရာ ဌာနတို့၏။ သာဓာရဏာသာဓာရဏဘာဝံ၊ ဆက်ဆံ သည်၏အဖြစ် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ အဇ္ဈောကာသဿ ပန၊ ၏ကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓဋံ၊ မထုတ်။

၁။ ပစ္ဆိန္နတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့် ကား။ ထွေ၊ကြ စိဝရနိဒ္ဒေသ ပဌာနှ၌ကား။ ကေကုလဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ နာနာကုလဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ အပရိက္ခိတ္တေသု၊ အရံမရှိကုန်သော။ ဂါမာဒီသု၊ တို့၌။ ပရိဟာရဝိသေသော၊ အစောင့်အရှောက် အထူးသည်။ ကိဥ္စာပိ နတ္ထိ၊ ၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပရိက္ခိတ္တေသု၊ အရံရှိကုန်သော။ ဂါမာဒီသု၊ တို့၌။ ပရိဟာရဝိသေသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကနာနာကုလဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ဧကကုလသဒ္ဒါ, နာနာကုလသဒ္ဒါ သည်လည်းကောင်း။ ဧကနာနူပစာရဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ဧကူပစာရသဒ္ဒါ, နာနူပစာရ သဒ္ဒါသည်လည်းကောင်း။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုနိက္ခေပဌာနတို့တွင်လည်း။ သတ္တေ၊ လှည်း၌လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ကုလဘေဒတော ဝ၊ကုလအထူးအားဖြင့်လျှင်။ ဘေဒေါ၊ ထူး၏။ ဥပစာရဘေဒတော၊ ဖြင့်။ န ဘေဒေါ၊ မထူး။ အဇ္ဈော ကာသေ၊ ၌။ ဥပစာရဘေဒတော စ၊ ဖြင့်လည်း။ သော ပန ဘေဒေါ၊ ကိုကား။ ပါဠိယံ၊ ၌။ န ဒဿိတော၊ ပြတော်မမူ။ ဣတိ အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ "တံ ပမာဏံ အတိက္ကမိတွာတိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့်။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ အဓုတေ ယျရတနပ္ပမာဏော၊နှစ်တောင့်ထွာသော ပမာဏရှိရာအရပ်၌။ ဒေါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၇၉။ "သဘာ"တိ ဣဒံ၊ သဘာ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ ဣတ္ထိလိင်တည်း။ "သဘာယ"န္တိ ဣဒံ၊ သဘာယံ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ နပုံ သကလိင်္ဂ၊ နပုလ္လိင်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ "လိင်္ဂဗျတ္တနယေနာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နပုံသကလိင်္ဂဒဿနတ္ထံ၊ နပုလ္လိင်ကိုပြခြင်းငှါ။ "သဘာယ"န္တိ၊၍။ ပစ္စတ္တဝစနေ၊ ပထမာဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ ကိရ၊ ပြသတတ်။ တဿ၊ ထို သဘာယံ-ဟူသောပုဒ်၏။ အနုပယောဂတ္တာ၊ အယှဉ်ဖြစ်သော ကြောင့်။ "ဒွါရမူလန္တိ"ပိ၊ တံခါးရင်းဟူ၍လည်း။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိက္ခိတ္တဋ္ဌာနေ၊ ထားရာအရပ်၌။ အနိက္ခိတ္တတ္တာ၊ မထားသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဝီထိဟတ္ထပါသေ၊ ခရီးဟတ္ထပါသ်၌။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ "ယသ္မိံ ဃရေ စီဝရံ။ပ။န ဝိဇဟိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။(၂၃၂) ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟတ္ထပါသေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ "အရုဏော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ တက်စေအပ်၏။"ဣတိ၊ သို့။ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဇာနိတုံ၊ ငှါ။ (ထည့်)။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အန္တောဃရေပိ၊ ရွာတွင်း၌လည်း။န သက္ကာ၊

မတတ်ကောင်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ယုတ္တိ၊ သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ "ခုဒ္ဒကဂါမေ၊ ရွာငယ်၌။ သဗ္ဗသာခါရဏ္ဏဂါမဒွါရဝသေန၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ရွာတံခါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တဿ၊ ထိုရွာငယ်၏။ ဒွါရဒွယံ၊ ဒွါရနှစ်ခုသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈေဃရဥ္စ[၁]၊ အိမ်လယ်၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေသဘာယဥ္စ၊ သဘင်အလယ်၌လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣစ္ဆတိ၊ နေလို၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ပကာသိတော၊ ၏။

၄၀၀-၁-၉။ ယာနိ နိဝေသနာဒီနိ၊ အကြင်နိဝေသန အစရှိသည်တို့သည်။ ဂါမသင်္ချံ၊ ရွာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ တာနိ၊ ထိုရွာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သော နိဝေသနအစရှိသည်တို့သည်။ နိဝေသနာဒီနိ၊ အစရှိသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိပ္ပေတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ပရိသင်္ကိတမ္ပိ၊ ရွံရှာနိုးသည် ဖြစ်၍လည်း။ စီဝရံ၊ ကို။ အတိရေကသတ္တဗ္ဘန္တရေ၊ ခုနစ်အဗ္ဘန္တရအထက်အလွန်၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားသည်ဖြစ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ္တ၊ ၌။ အန္တောသီမတာ၊ အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၏ အဖြစ်သည်။ နရက္ခတိ၊ မစောင့်။ သတ္တေ ပန၊ ၌ကား။ ရက္ခတိ၊ ၏။ "နဒီပရိဟာရော စ လဗ္ဘတိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဥဒကုက္ခေပသီမာယံ၊ ၌။ ပရိဟာရော၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ သာမန္တဝိဟာရော၊ အနီး၌ကျောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကျောင်း၏အနီးဖြစ်သော။ ကေသီမော၊ တခုသော သိမ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ စီဝရံ၊ ကို။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။—

"ဆိန္နံ၊ ဖြတ်သော သင်္ကန်းစကားလည်းကောင်း။ ဓုတင်္ဂ၊ တိစီဝရိက်ဓုတင်စကားလည်းကောင်း။ သာသင်္ကသမ္မတော၊ ဘေးရန်ရှိသောအရပ်ဟု သမုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သန္တရုတ္တရံ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်

၁။ မဇ္ဈေ စ ဃရသဘာယံ (ဆဋ္ဌ)

နှင့် သွားသောစကားလည်းကောင်း။ ပစ္စုဒ္ဒါရောဒိသိဒ္ဓိတော၊ ပစ္စုဒ္ဒိုရ်
အစရှိသည်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ အစီဝရဿ၊ သင်္ကန်းမရှိသောရဟန်း
အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်သောစကားလည်းကောင်း။”—

ဣတိ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ ပကိဏ္ဏကနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ စောဒနာပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ စောဒနာရှေ့သွားရှိသော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။—ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဒိဂုဏံ သင်္ဃာဋိ”န္တိ၊ ၌။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ “ကေစ္ဆိကာ၊ တလ္လာသာဖြစ်သော။ သင်္ဃာဋိပိ၊ ဒုကုဋ္ဋကိုလည်း။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်။ သစေ အဓိဋ္ဌာတိ၊ အကယ်၍အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာနမ္ပိ၊ ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏လည်း။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ (ထည့်)။ ဒိဂုဏာမေဝ၊ နှစ်လွှာသာလျှင်ဖြစ်သော။ သင်္ဃာဋိံ၊ ဒုကုဋ္ဋကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ တေ၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကို။ ဣမိနာ သုတ္တ လေသေန၊ ဤ ပါဠိအမြွက်ဖြင့်။ သညာပေတဗ္ဗာ၊ သိစေအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “ဆိန္နကံ သင်္ဃာဋိံ ဆိန္နကံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဆိန္နကံ အန္တရဝါသက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အနုညာတံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ “အညတရဿ ဘိက္ခုနော တိစီဝရေ ကရိယမာနေ သဗ္ဗံ ဆိန္နကံ နပ္ပဟောတိ။ ဒွေ ဆိန္နကာနိ ဧကံ အစ္ဆိန္နကံ နပ္ပဟောတိ။ ဒွေ အစ္ဆိန္နကာနိ ဧကံ ဆိန္နကံ နပ္ပဟောတိ” တိ၊ နပ္ပဟောတိ-ဟူသော။ ဣတိ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤ ဝတ္ထုကြောင့်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အန္វာဓိကမ္ပိ အာရောပေတု”န္တိ၊ ၍။ အနုညာတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေစ္ဆိကာပိ၊ တလ္လာသာမူလည်းဖြစ်သော။ သင်္ဃာဋိ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ယာ သင်္ဃာဋိ၊ သည်။ ဆိဇ္ဇမာနာပိ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်လျှင်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ တဿာ၊ ထို ဒုကုဋ္ဋ၏။ ဒိဂုဏတာ၊ နှစ်လွှာ၏ အဖြစ်သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အယဿ ဝစနဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ “အန္वာဓိကမ္ပိ အာရောပေတု”န္တိ၊ ၍။ အာဂန္တုကပတ္တမ္ပိ၊ သလင်းတောင်ကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤ သလင်းတောင်သင်္ကန်းကိုကား။ အပ္ပဟောနကေ၊ မလောက်သောအရာ၌။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။ သစေ ပဟောတိ၊ အကယ်၍လောက်သည်ဖြစ်အံ့။ အာဂန္တုကပတ္တံ၊ သလင်းတောင်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗမေဝ၊ ဖြတ်အပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကထိနံ ပန၊ ကထိန်သည်ကား။ ဆိန္နကမေဝ၊ ဖြတ်သောသင်္ကန်းသည်သာလျှင်။

ဝန္တတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာဝေဏိကလက္ခဏတ္တာ စ၊ အသီးသော လက္ခဏာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ''ဆိန္နကံ ဒိဂုဏံ နပ္ပဟောတိ'' တိ၊ နပ္ပဟောတိ–ဟူ၍။ ဝစနာဘာဝတော စ၊ ပါဠိမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

(၂၃၃) ဓုတင်္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဓေတ္ထာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့အား။ တေစီဝရိကဓုတင်္ဂါ ဘာဝတော၊ တိစီဝရိက်ဓုတင်၏ မရှိသောကြောင့်။ တိစီဝရေနေဝ၊ တိစီဝရိက်သင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဓုတင်ကိုဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထို သာမဏေတို့အား။ အဓိဋ္ဌာနာဘာဝတော၊ အဓိဋ္ဌာန်၏ မရှိသောကြောင့်။ ''အဓိဋ္ဌိတေနေဝါ''တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဓုတင်္ဂဘေဒေန၊ ဓုတင်ပျက်ခြင်းနှင့်။ ဝိရောဓပ္ပသင်္ဂတော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ စတုတ္ထစီဝရသာဒိယနေန၊ လေးထည်မြောက်သော သင်္ကန်းကို သာယာသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ ဓုတင်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိစီဝရဝိပ္ပဝါသေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့် ကင်းသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိရေကစီဝရသာဒိယနေန၊ အတိရေက စီဝရဖြစ်သော သင်္ကန်းကို သာယာသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိရေကစီဝရဓာရဏေန၊ အတိရေကစီဝရဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်သဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဘိက္ခုနံယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝသေန၊ အဓိဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နဝ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိဝသေန စ၊ ဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့အား။ န အနုညာတာနိ၊ ခွင့်မပြုအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို သာမဏေတို့အား။ စီဝရနိယမာဘာဝါ၊ သင်္ကန်းကို မှတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ တံ ဓုတင်္ဂံ၊ ထို တိစီဝရိက်ဓုတင်ကို။ န အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား။ န အနုညာတံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို တိစီဝရိက်ဓုတင်ကို။ သမာဒါနဝိဓာနေ၊ ဆောက်တည်အပ်သော အစီအရင်၌။ အဝစနတော စ၊ မဆိုသောကြောင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

သာသင်္ကသမ္မတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ၌။ သာသင်္ကသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့ကို။ န ဝုတ္တာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ “ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သေသံ၊ကြွင်းသောစကားကို။ စီဝရဝဂ္ဂဿ၊၏။ဒုတိယသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။” ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ တံ၊ ကို။ န စ ပန ဝုတ္တံ၊ အပ်။ တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယကထိန သိက္ခာပုဒ်၌။ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသော၊ ညဉ့်ကင်းခြင်းသည်။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤ သာသင်္ကသမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဆာရတ္တာဝိပ္ပဝါသော၊ ခြောက်ညဉ့် ကင်းခြင်းသည်။ အင်္ဂံ၊ တည်း။ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ် နှစ်ခုတို့၌။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။အင်္ဂသာမညတော စ၊ အင်္ဂါတူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္မုတိသာမညတော စ၊ သမုတိ တူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်။ သာသင်္ကသိက္ခာပဒမေဝ၊ သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိပ္ပဒေသံ၊ ညွှန်ခြင်းမရှိ။ တံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်သည်။ သပ္ပဒေသံ၊ ညွှန်ခြင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မာသပရမတ္တာ၊ မာသ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို သာသင်္ကသမ္မတ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဗဟိဂါမေပိ၊ ရွာပ၌လည်း။ ဂါမသီမံ၊ သို့။ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမန္တဿ၊ ဖဲသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣဓ၊ ဤ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ တထာ၊ ထို အခြင်းဖြင့်။ အနာပတ္တိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဓ၊ ဤ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ အနန္တရေ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို သာသင်္ကသမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော။ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ ၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အင်္ဂါနိ ပန၊ တို့ကိုကား။ စီဝရနိက္ခေပင်္ဂသမ္မုတ္တိတော၊ သင်္ကန်းထားခြင်းအင်္ဂါ ပြည့်စုံသည်မှ။ ဝိပရိယာယေန၊ ပြန်သောအားဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသောကြောင့်။ န ဝုတ္တာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ တာနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့ကို။ ကာမံ န ဝုတ္တာနိ၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ စတုတ္ထံ၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဝိသေသိတဗ္ဗံ၊ အထူးပြုအပ်၏။ န ပန ဝိသေသိတံ၊ အထူးလည်း မပြုအပ်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ကထိန သိက္ခာပုဒ်

၁။ ဝဒ္ဓိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အနန္တရေ အနန္တရေ အရုဏုဂ္ဂမနေ ([illegible])

၌။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ နိဿဇ္ဇနက္ကမေန၊ စွန့်သော အစဉ်ဖြင့်။ နိဿဇ္ဇေတုာ၊ စွန့်၍။ အာပတ္တိဒေသနတော၊ အာပတ်ကို ဒေသနာကြားအပ်သောကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို သာသက်သမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဉပ္ပန္နာပတ္တိဝိဒမောက္ခဒိပနတ္ထံ၊ ဖြစ်သော အာပတ်မှ လွတ်ခြင်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဝစ္ဆရဝိပ္ပဝုတ္ထမ္ပိ၊ တနှစ်ကင်းသော်လည်း။ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္ထမေဝ၊ တညဉ့် အကင်းမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆာရတ္တံ ဝိပ္ပဝုတ္ထံ၊ ခြောက်ညဉ့်မျှကင်းခြင်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို သာသက်သမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ ယထာဝုတ္တအင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအင်္ဂါ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထို သာသက်သမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟောမန္တေ ဝါ၊ ဆောင်းလ၌လည်းကောင်း။ ဂိမှေ ဝါ၊ နွေလ၌လည်းကောင်း။ စေ နိဿဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ စွန့်အံ့။ ဣမ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နိဿဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပနတ္ထံ၊ ငှါ။ စတုတ္ထံ အင်္ဂံ၊ ကို။ န ဝိသေသိတံ၊ အထူးမပြုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ မာသာတိက္ကန္တမ္ပိ စီဝရံ “ဒသာဟာတိက္ကန္တ” န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ဝတ္တာ၊ ၍။ နိဿဇ္ဇမေဝ၊ စွန့်အပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဒွယေန၊ နှစ်ပါးစုံဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဉီနမာသံ၊ တလအောက်ယုတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ “ဒသာဟာတိက္ကန္တ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ မာသာတိက္ကန္တန္တိ၊ ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ နိဿဇ္ဇံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာပိ၊ လည်း။ ပစ္စာသာစီဝရံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ “ဒသာ ဟာတိက္ကန္တ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ မူလစီဝရံ ပန၊ ကား။ “မာသာတိက္ကန္တ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၂၃၄)။ “သန္တရုတ္တရ” န္တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ “သဃာဋိ” န္တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ “စီဝရ” န္တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တိစီဝရံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်မည်လော။ ဉဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညမ္ပိ၊ တပါးသော သင်္ကန်းသည်လည်း။ ဟောတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တေ၊ သင် စောဒကဆရာ၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဥ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ တိစီဝရမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ယဒိ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ မြစ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပရိယာပန္နဝသေန၊ အကျုံးဝင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဓိဋ္ဌိတစီဝရဋ္ဌိနခေါဝါပန

ဝိညတ္တိအာဒိဝိရောဓော၊ အစ္ဆိန္နစီဝရသိက္ခာပုဒ် အစ္ဆိန္နနသိက္ခာပုဒ် ဓောဝါပန်
သိက္ခာပုဒ် ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် အစရှိသည်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
၏။ အညမ္ပိ၊ တပါးသောသက်န်းမှုလည်းဖြစ်အံ့။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ"တိ ဧဝ
မာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊
သည်လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊
အံ့။-နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။
ဂဟေတဗ္ဗတော၊ ယူအပ်သောကြောင့်။ ဝိရောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ တထာ—တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ–ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ စီဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိ
တွာ၊ ထား၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်နှင့် တကွ။ ဇနပဒစာရိ
ကံ၊ ကို။ ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝမာဒီသု၊ တို့၌။ တိစီဝရမေဝ၊ သည်
သာတည်း။ "န ဘိက္ခဝေ သန္တရုတ္တရေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော၊ သန္တရုတ္တရ
ပရမံ တတော စီဝရံ သာဒိတဗ္ဗ"န္တိ ဧဝမာဒီသု၊ တို့၌။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံ
သော သက်န်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သရဏံ ကတွာ သဃ်ာဋိယော ဒါတဗ္ဗာ၊
နိဝါသနံ ဒါတဗ္ဗံ၊ သဃ်ာဋိ ဒါတဗ္ဗာ၊ တဒတ္ထာယ [၁] အာဝုသော သဃ်ာဋိ၊
ဒေဟိ မေ ပဋ္ဋ"န္တိအာဒီသု၊ တို့၌။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။
"သဗ္ဗံ တိစီဝရံ၊ ကို။ သဃ်ာဋိတတ္တာ [၂]၊ ခေါက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
'သံဃာဋိ'တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "နိဋ္ဌိတစီဝရ
သ္မိံ"န္တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ တထာ၊ တူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ အန္တောသမယေ၊ သက်န်းကာလအတွင်း၌။
ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ စီဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။
ကရိယမာနံ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။
ဂစ္ဆိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိစီဝရမေဝ၊ သက်န်း
သုံးထည် သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ။ တို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အစီဝရဿာနာပတ္တိ ပစ္စုဒ္ဓါရာဒိသိဒ္ဓိတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ–ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ နိပ္ပယောဇနဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ ကြောင့်။
စီဝရပ္ပဟောနကေ [၃]၊ သက်န်းလောက်သော အရာ၌။ စီဝရေ၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ တိစီဝရဿ၊ တိစီဝရိက်ဆောင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။
အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ

၁။ ဟန္ဒ တေ (သျှ) ၂။ သံဃာဋ္ဌိတမ္မေန (သျှ)
၃။ တိစီဝရပ္ပဝါသော (သျှ)

ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ တေံ ပရိဟာရံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓါရာဒိသိဒ္ဓိတော၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ အစရှိသည်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ–ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ "အနာပတ္တိ အန္တော အရုဏေ ပစ္စုဒ္ဓရတိ ဝိဿဇ္ဇေတီ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ပစ္စုဒ္ဓရန္တဿ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အန္တောအရုဏေ၊ ၌။ ဝိဿဇ္ဇေန္တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ယာဝ၊ လောက်။ အညော၊ တပါးသောရဟန်းသည်။ န အဓိဋ္ဌာတိ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်။ တာဝ၊ လောက်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အညထာ အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ သတ္တဗ္ဗန္တရေန ဝိပ္ပဝါသဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိပ္ပဝါသတော၊ သက်န်းမှ ကင်းသောကြောင့်။ ယထာရုတံ ယေဝ၊ တိုက်ရိုက်လျှင်။ ဝိပ္ပဝါသေ၊ ဝိပ္ပဝါသ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝိပ္ပဝါသတော၊ သက်န်းမှ ကင်းသောရဟန်းအား။ အဝိပ္ပဝါသေ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အဝိပ္ပဝါသတော၊ သက်န်းမှ မကင်းသောရဟန်း အား။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-တတိယထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၉၇။ နပ္ပဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ လာမကပရိစ္ဆေဒဋ္ဌ၊ ယုတ်သောအပိုင်း အခြားသို့လည်း။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တိစီဝရဿ၊ ၏။ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိလာမကပရိစ္ဆေဒေါဝ၊ မုဋ္ဌိပဉ္စကအစရှိသော လာမက ပရိစ္ဆေဒကိုသာလျှင်။ တာဝ၊ စွာ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စီဝရေ၊ သက်န်း ၌။ ပစ္စာသာ၊ ရနိုးခြင်း။ စီဝရပစ္စာသာ၊ သက်န်း၌ ရနိုးခြင်း။ တေန၊ ထို စီဝရပစ္စာသာ–ဟူသောပါဠိဖြင့်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ပစ္စာ၊ ၌။ ဝါ၊ မှ။ လဗ္ဘတု ဝါ၊ ရသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ လဗ္ဘတု၊ မရသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သာ ပစ္စာသာ၊ ထို ရနိုးခြင်းသည်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဣဒံ မူလစီဝရံ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊ ထား စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ တေ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ "စီဝရပစ္စာသာ"တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ မရိယာဒတ္တေ၊ မရိယာဒအနက်၌။ နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဉ္စမီဝိဘတ်တည်း။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ၊ သတ္တမီအနက်၌လည်း။ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပထမာဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။

(၂၃၅) ၄၉၉-၅၀၀။ နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ။ ပ။ စီဝရာသာ ဝါ ဥပစ္ဆိန္နာ တိ အာဒိမှိ၊ ဌ၌။ တီသု စီဝရေသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တထည်ထည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသော ရန်းသော သင်္ကန်းတို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စီဝရ ပလိဗောဓော၊ ၏။ ဥပစ္ဆေဒေန၊ ဖြတ်သဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ နုတ်ပြီးသော်။ သမယေ ဝါ၊ အခါ၌လည်းကောင်း။ ဟေမန္တဿ၊ ဆောင်းလ၏။ သမယေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အကာလစီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပစ္စာသာ၊ ရန်းခြင်းသည်။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ ပါရိပူရိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပစ္စာသာ၊ သည်။ စေ နတ္ထိ၊ အံ့။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ "အနတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န" န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပရကတ္တိကာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလသည်။ အတ္ထတေ ဝါ၊ ကထိန်ခင်းသော်လည်းကောင်း။ အနတ္ထတေ ဝါ၊ ကထိန် မခင်းသော်လည်းကောင်း။ သမယော ဝ၊ သမယသာတည်း။ အတ္ထတေ၊ ကထိန် ခင်းသည်ရှိသော်။ ဟေမန္တော၊ ဟေမန္တကာလသည်။ သိယာ၊ အချို့ သည်။ သမယော၊ မည်၏။ အနတ္ထတေ၊ ကထိန်မခင်းသည်ရှိသော်။ သိယာ၊ အချို့သည်။ အသမယော၊ အခါမဟုတ်သည်မည်၏။ တတော၊ ထို အခါမှ။ ပရံ၊ ၌။ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အသမယောဝ၊ သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "အာဒိဿ ဒိန္န" န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဣမေ၊ ဤ သိက္ခာ ပုဒ်၌။ အလဗ္ဘမာနမ္ပိ၊ မရသင့်သော်လည်း။ အဋ္ဌုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယနိဿဂ္ဂိယေ၊ ၌။ သေသံ၊ သည်။ အကာလ စီဝရံ ဝိယ၊ အကာလသင်္ကန်းကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌။ ဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ ၏။ စီဝရံ၊ ကို။ "သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန် သောဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဘာဇေန္တု၊ ဝေဖန်ကုန်လော။" ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ဒိန္နမေဝ၊ လှူအပ်သည်သာဖြစ်သော။ "အကာလ စီဝရံ၊ ကို။ ကာလစီဝရ" န္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ ဘာဇေန္တိယာ၊ ဝေဖန်သော ဘိက္ခုနီမအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိအာပတ်သင့်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဘင်း၌။ "အကာလစီဝရံ နာမ အနတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္နံ၊ အတ္ထတေ ကထိနေ သတ္တမာသေ ဥပ္ပန္န" န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ အဋ္ဌုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ "အာဒိဿ ဒိန္န" န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ အဋ္ဌုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ယဒိ ဝုတ္တံ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ "ကေပုဂ္ဂလ

ဿ၊ အား။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ တုယှံ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဒမ္မိ၊ လှူ၏။
ဣတိ ဒိန္နံ၊ ဤသို့လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို။" ဣတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ကိ
မတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်လေသနည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားရည်၍ လှူအပ်သော
သင်္ကန်းကို။ န ဘာဇနီယံ၊ မဝေဖန်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။
အဘာဇနီယဘာဝညာပနတ္ထံ၊ မဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်း၏အဖြစ်ဖြင့်တူသော
ကြောင့်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဉာပနတ္ထံ၊ သိစိမ့်သောငှါ။
ဝုတ္တံ၊၏။ သံဃဿ၊ အား။ အာဒိဿ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောသင်္ကန်းသည်။
အတ္ထတကထိနေ ဝေ၊ ခင်းအပ်သောကထိန်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အဘာဇနီယတ္တာ၊ မဝေဖန်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
အကာလစီဝရံ နာမ၊ အကာလသင်္ကန်းမည်သည်။ ဇာတံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပုဂ္ဂလိကမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားလှူသော သင်္ကန်းကိုလည်း။
ဣတရေဟိ၊ ကထိန်မခင်းသောရဟန်းတို့သည်။ အဘာဇနီယတ္တာ၊ မဝေဖန်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကာလစီဝရံ နာမ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ဣတိ
အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ "အာဒိဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်လည်း။ ဒသာဟမေဝ၊
ဆယ်ရယ်သည်သာလျှင်။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။" ဣတိ၊
သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ သိယာ၊
၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဉ္စမကထိနေ၊ ပုဒ်၌။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ
ကထိနေ" တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ဣတိ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုကြံသောသူ၏။ ဧတံ ပရိတက္ကနံ၊ ဤအကြံသည်။
ပါဠိဒိကန်ံ၊ အလိုမျှသော အကြံသာတည်း။ ဝါ၊ ယုံမှားဖြစ်သော အကြံမျှ
သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကထိနေ၊ ကို။ အနုဗ္ဘတသ္မိမ္ပိ၊ မနုတ်သော်လည်း။
ဒသာဟပရမမေဝ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်သာလျှင်။ ခာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝိညာတတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အနာဒိဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ကို မရည်မှတ်မူ၍။ ဒိန္နမေဝ၊ လှူသောသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။
ဧတံ၊ ဤ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ-အစရှိသောပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်။
သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ အနာ
ဒိဿသင်္ကန်းကိုရည်၍ ဆိုသော်လည်း။ အနာဒိဿ၊ မရည်မှတ်မူ၍။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လှူ
သောသင်္ကန်းသည်လည်း။ အနတ္ထတကထိနာနံ၊ မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိသော
ရဟန်းတို့အား။ အပရကတ္တိကာယ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌။ ဝါ၊ တန်ဆောင်
မုန်းလပြည့်မှ နောက်ကာလ၌။ ဒသာဟမေဝ၊ ဆယ်ရက်သည်သာလျှင်။

ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ''နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ'' တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ နိဋ္ဌိတ ။ပ။ ကထိနေဟိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒသာဟပရိဟာရံ၊ ကို။ လဗ္ဘမာနေ၊ ရ၏ဟူသော စကားသည်။ အာမန္တာ၊ ဟုတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ ငြားအံ့။ ဇေ၀ံ သတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ''အနတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န'' န္တိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ''ပဌမသိက္ခာပဒေ ။ပ။ န ဟောတိ'' တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ''ပဌမသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ သဗ္ဗစီဝရာနံ၊ တို့၏။ ယာဝဒတ္ထစီဝရဝသေန၊ ယာဝဒတ္ထစီဝရ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထိနမာသဗ္ဘန္တရေ၊ ၌။ ဒသာဟာတိက္ကမေပိ၊ လွန်သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရိဟာရဿ၊ အစောင့်ကို။ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (၂၃၆)။ ကထိနမာသဗ္ဘန္တရေ၊ကထိန်လ၏အတွင်း၌။ အာဒိဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍။ ဒိန္နံ၊ သော။ အကာလစီဝရံ၊သည်။ ကာလစီဝရပရိဟာရမေဝ၊ ကိုလျှင်။ လဘတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣတရမာသေပိ၊ ကထိန်လမှ အပဖြစ်သော ကာလ၌လည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။တသ္မာ ဧဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။'နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ ဘိက္ခုနော ပနေဝ စီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ'တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။သိက္ခာပဒေ၊သည်။ သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးသော်လည်း။ အနတ္ထတကထိနာနံ၊ တို့အား။ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလကို။ ဝါ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှ နောက်လကို။ အနုဇာနန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့်။ 'အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ' တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝုတ္တေ၊ သော်။ အကာလစီဝရံ နာမ ' အနတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န' န္တိ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတ္ထတကထိနာနံ၊ တို့အား။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်ခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနတ္ထတကထိနာနံ၊ မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ သဗ္ဗစီဝရာနံ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့၏။ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌၊ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိအာဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိယျောပိ၊ တနည်းလည်း။ ဝါ၊ အလွန်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ပဌမကထိနေ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ယံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုညာတံ၊ ပြီ။ တမ္ပိ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်သည်လည်း။ ကထိနမာသတော၊ မှ။ ဗဟိ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နမေဝ၊ ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်သာတည်း။ အန္တော၊ ကထိနမာသ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ဒီပိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒီပိတော၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ မူကား။ အတိရေကစီဝရဿ၊ ၏။ ဒသာဟပရိဟာရတော၊ ဆယ်ရက်အစောင့်ရသည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိံ၊ ရောက်အပ်သော အာပတ်ကို။ "နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ"တိ အနုပညတ္တိယာ၊ ကထိနေ-ဟူသော အနုပညတ်ဖြင့်။ ကထိနုဗ္ဘတ္တရေ၊ ၌။ ဝါ ရေတ္ဗာ၊ မြစ်၍။ တတော၊ ထို ကထိန်ကာလမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သောသင်္ကန်းတို့၌။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိံ၊ ကို။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဤ တတိယသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဝါရေတုံမြစ်ခြင်းငှါ။ "အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထို အကာလစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ "ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္နံ ဧတံ အကာလစီဝရံ နာမာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ကထိနုဗ္ဘာရတော၊ ကထိန်နုတ်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။ ဒသာဟပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဟိ၊ ထို ရက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပုန၊ တဖန်။ ကထိနုဗ္ဘာရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ပဉ္စ ဒိဝသာနိ၊ ငါးရက်တို့ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ ပသင်္ဂေါပိ၊ ဤသို့သော လျှဉ်းပါးခြင်းကိုလည်း။ "နိဋ္ဌိတ စီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ။ပ။ခိပ္ပမေဝ ကာရေတဗ္ဗ" န္တိ၊ ဟူ၍။ အကာလစီဝရဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိကာလံ၊ ကို။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ နိဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒုဘယေန၊ထို နှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ကထိနုဗ္ဘတ္တရေ၊ ကထိန်ကာလအတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်။ ကထိနုဗ္ဘာရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။အပရေ စ၊ တို့သည်လည်း။ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပုန ပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ ။ပ။ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "နိဋ္ဌိတ

စီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနော ဥပ္ပန္နေ အကာလစီဝရန္တိ...

စီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနော ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ”တိ၊ ၌။ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ “ဧတ္တကေသုရေ၊ ဤ ကထိန်ကာလ၏အတွင်း၌။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အကာလစီဝရာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိအဘာဝံ၊ ဖြစ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို။ ဝိညာပေတိ၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ အကာလသင်္ကန်းတို့၏ ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ကို သိစေလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဘာဇနေ၊ ၌။ တီဏိ အကာလစီဝရာနိ၊ တို့ကို။ (ထည့်)။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။-ဣဒံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ ကိုကား။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပဌမေ၊ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒသာဟံ၊ ကို။ အနုဇာနိတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ၊ ထို ဆယ်ရက်ခွင့်ပြုသော သင်္ကန်းသည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ သော်။ ပစ္စာသာ၊ ရနိုးခြင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တမေဝ၊ ထို ဆယ်ရက်ကိုပင်။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွားစေ၍။ မာသံ၊ တလကို။ အနုဇာနန္တေန[၁]၊ ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့်။ ဣဒံ ပန အကာလစီဝရံ နာမ၊ ဤ အကာလသင်္ကန်းမည်သည်ကိုကား။ (၂၃၇)သမ္မုခီဘူတေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိပိ အတ္ထံ၊ ကိုလည်း။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တံ ပန၊ ကိုကား။ “အာကင်္ခမာနေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ၌။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝဍ္ဎေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တီဏိပိ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ပဒဘာဇနေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

“ခိပ္ပမေဝ ကာရေတဗ္ဗန္တိ ဒသာဟာ ကာရေတဗ္ဗ”န္တိ ဣဒံ ပန၊ ဤပါဠိကိုကား။ ပဟောနကဘာဝေ၊ သင်္ကန်းလောက်သည်၏ အဖြစ်၌။ ပုရိမသိက္ခာပဒလက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ သီဃန္တိ ဝါ လဟုန္တိ ဝါ”တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “ဒသာဟာ”တိ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထတကထိနဿ၊ ခင်းသောကထိန်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသော်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အနတ္ထတဿ၊ မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိသော ရဟန်း၏။ ပဋိက္ခေပတာ၊ ပယ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော စောဒက

၁။ အနုဇာနန္တော ဣမဗို အတ္ထဝိသေသံ ဒီပေတိ (ယူ)

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပဿန္တော၊ မမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေတိ ံသေ အရုဏုဂ္ဂမနေ နိဿဂ္ဂိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟာန္တေနပိ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပစ္စာသာ စိဝရေန၊ ပစ္စာသာ သင်္ကန်းနှင့်။ သဟ၊ တဘ္ဘ။ ဿဋ္ဌိတမ္ပိ၊ စပ်သော်လည်း။ တဗ္ဗာဝံ၊ ထို မူလသင်္ကန်း၏ အဖြစ်သို့။ အနုပတိတ္ဘာ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ လိုက်၍။ ပစ္ဆိမပ္ပမာဏသမ္ဘဝေ၊ ပစ္ဆိမသင်္ကန်းပမာဏ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသတိ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုန၊ တဖန်။ ဿဋ္ဌိတေ၊ စပ်ပြန်သည်ရှိသော်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေန၊ နှင့်။ ဿဋ္ဌိတေ၊ သော်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်သော သင်္ကန်းသည်။ အညဝတ္တု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပရိစ္ဆေဒံ၊ ရှေးအပိုင်းအခြားကို။ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သည်ဖြစ်၍။ ဿဋ္ဌိတံ၊ စပ်မူကား။ ပုန၊ တဖန်။ အညပရိစ္ဆေဒံ၊ တပါးသော အပိုင်းအခြားကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပရိက္ခိတ္ဘာ၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "သံသဋ္ဌ.ဝါ ဣဒံ အကာလစီဝရန္တိ ဥဒ္ဒိဿ ဒိန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သံသဋ္ဌ၊ အား။ ဒိန္နေ၊ လှူသော သင်္ကန်း၌။ အာပတ္တိ နာမ၊ အာပတ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ 'သောတဿ ရဟော'တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ပဒဒ္ဓါရေန၊ ပဒဒ္ဓါရအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ထို သံဃာ၏။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သံဃေတော ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာတိ အနေန၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာပိ၊ ပြီးပြီဖြစ်သောကြောင့်။ အဓိကမေဝ၊ လွန်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သံဃော စီရာနိ လဘိဿတိ ဂဏော ဝါတိအာဒိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပါဠိဧဝ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ကော သလ္လတ္တံ ပန၊ လိမ္မာစိမ့်သောငှါကား။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ လိခိတံ၊ ၏။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတ္ဘာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၀၃-၅၀၅။ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘတ္တကိစ္စာဓိဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို စီရင်ခြင်း။ ဘတ္တကိစ္စာဓိဋ္ဌာနဝိဘာဂံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို စီရင်ဝေဖန်ခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ နာမ တုန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တယာ၊ သည်။ တတ္ထ ကတကမ္မေ၊ ထိုသို့ ပြုအပ်သောအမှုရှိလျက်။ စေဝံ၊

သို့။ အကတ္တာဗ္ဗေ၊ မပြုအပ်သောအမှုသည်။ သတိ၊ သော်။ ဓောဝါပိဿသိ
နာမ၊ ဖွပ်စေဘိသနည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ သော နာမ တံ၊ ထိုသို့ရဟန်း
ဖြစ်သော သင်သည်စင်လျက်လည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဘတော
သံဃေ ဥပသမ္ပန္နာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ဘိက္ခုနီ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊၌။ ဥပသမ္ပဒါယ၊
ပဋ္ဌင်းခံခြင်းကို။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ တဒနုပသင်္က
ဘယာ၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းသို့ အစဥ်လိုက်ရာ၏ဟူသော လျဥ်းပါးခြင်းမှကြောက်
သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။"ပုရာ
ဏစီဝရ"န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ပုရာဏဘာဝဒီပနတ္ထမေဝ၊ ဟောင်းသောအဖြစ်ကို ပြ
ခြင်းငှါသာလျှင်။"သကိံ နိဝတ္ထမ္ပိ သကိံ ပါရုတမ္ပိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။"စီဝရံ နာမ ဆန္နံ စီဝရာနံ အညတရံ စီဝရံ ဝိကပ္ပနုပဂံ
ပစ္ဆိမ"န္တိ ဝစနဿ၊ ပစ္ဆိမံ-ဟူသောပါဠိ၏။ ကြွကာသော၊အခွင့်အရာသည်။
(၂၃၈) န ဇာတော၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော။ ပစ္ဆိမံ၊ငယ်စွာအဆုံး
ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ဣဓ၊ဤအရာ၌။နာဓိပ္ပေတံ၊မလိုအပ်။ နိဝါသနပါရုပနုပ
ဂမေဝ၊ဝတ်လောက် ရုံလောက်သောသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။အဓိပ္ပေတံ၊လိုအပ်၏။
တေနေဝ၊ ကြောင့်လည်း။ နိသီဒနပစ္စတ္ထရဏေ၊ နိသီဒိုင်ခင်းနှီး၌။ ဒုက္ကဋံ၊
ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိပမာဏာဝစနတော၊ ဇာတ်ပမာဏကို မဆို
သောကြောင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပုရာဏဝတ္ထံ၊ ဟောင်းသောအဝတ်
ကို။ ဓောဝါပေန္တဿ၊ ဖွပ်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ နိဿဂ္ဂိ
အာပတ်သင့်သည် သာလျှင်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "အနာပတ္တိ
စီဝရံ ဌပေတွာ အညံ ပရိက္ခာရံ ဓောဝါပေတီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ အသုစိမက္ခိတံ၊ သုတ်ဖြင့်လိမ်းကျံသော။ ပရိဘုတ္တံ၊သုံးဆောင်ပြီးသော။
ထဝိကမ္ပိ၊ အိတ်ကိုလည်း။ ဓောဝါပေတိ၊ ဖွပ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊
လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သြဋ္ဌာရိကတ္တာ စ၊ ရုန့်ရင်းသောကြောင့်
လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိရူပတ္တာ စ၊ မလျော်ကပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်းတည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ကာဠုဒါယိတ္ထေရဿ၊ ၌။
ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ စီဝရပရိဂ္ဂဟေ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ ဣတိ၊
သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတဗ္ဗော၊ ၍။ ယုတ္တတရံ၊အလွန်
သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ရဇိတွာ ဂ✱ ကာတွာ"တိ ဧတ္ထ၊
၌။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ကပ္ပဗိန္ဒုကို။ ကတဂမေဝ၊ ပြုသောသင်္ကန်းကိုသာ
လျှင်။ နိဝါသေတုံ ဝါ၊ ဝတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပါရုပိတုံ ဝါ၊ ရုံခြင်း

ငါလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတရံ၊ ကပ္ပဗိန္ဒု မထိုးသော သင်္ကန်းကို။
နိဝါသေတုံ ဝါ။ ငါ လည်းကောင်း။ ပါရုပိတုံ ဝါ၊ ငါလည်းကောင်း။
န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။''ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမိနာ စ၊ဤပါဠိဖြင့်မူလည်း။
မဇ္ဈိမဋ္ဌေရဝါဒေါ၊ ကို။ ဥပတ္ထမ္ဘိတော၊ ခိုင်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဥပတ္ထမ္ဘိတော၊ ခိုင်စေအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ရဇိတ္ဗာတိအာဒိ၊ ကို။ဝိနယ
ဝိဓိဒဿနတ္ထံ၊ ဝိနည်းအစီအရင်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊
ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာတိကာယ အညာတိက
သညီ ဝါရေ၊ ၌။ တိကံ စတုက္ကာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဝေမတိကညာတိကဝါရေသု စ၊တို့၌လည်း။တိကံ စတုက္ကာ
နိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နဝ စတုက္ကာနိ၊ တို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ သာ၊ ထို
ဘိက္ခုနီမသည်။ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်။ ဓောဝိတွာ၊ ဖွပ်ပြီး၍။ ဓောဝနေသု၊
ဖွပ်ခြင်းတို့၌။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ''ဒုဓ္ဓေါတံ၊
မကောင်းသဖြင့် ဖွပ်အပ်၏။''ဣတိ မညမာနာ၊ ဤသို့ အောက်မေ့သည်ဖြစ်
၍။ ဓောဝတိ၊ ဖွပ်အံ့။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိ
ယဝါရံ၊ နှစ်ကြိမ်ကို။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ အဝုတ္တာ၊ မဆိုပဲ။
ဓောဝတိ နာမ၊ ဖွပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ စောဒကော၊
သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။
''ဓောတဝတာ၊ ဤမျှတည်းဖြစ်သော။ ဓောတေန၊ ဖွပ်သဖြင့်။အလံ၊အကျိုး
မရှိ။''ဣတိ၊ သို့။ စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ ပုန၊ တဖန်။ ဓောဝန္တီ၊ ဖွပ်သော
ဘိက္ခုနီမသည်။ အဝုတ္တာ၊ မဆိုပဲ။ ဓောဝတိ နာမ၊ မည်၏။ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊
သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ နော စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အကယ်၍ မပယ်အံ့။ဝုတ္တာဝ၊
ဆိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုဿ၊
၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တနေ၊ လိင်ပြန်ရာ၌။ ကေတောဥပသမ္ပန္နာယ၊ ကေတောဥပ
သမ္ပန္နဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ကိမိဝ၊
မူကား။ သာကိယာနီနံ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်ကုန်သောဘိက္ခုနီမတို့အား။
အာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

၅၀၆။ ဧကေန ဝတ္ထုနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေန ကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ
တခုခုသော။ ပဌမေန၊ဝတ္ထုဖြင့်။''တိကံ စတုက္ကာနံ ဝသေနာ''တိ ပါဌော၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဋ္ဌဝါစိကာယ၊
အဋ္ဌဝါစိကဖြစ်သော။ ဥပသမ္ပန္နာယ၊ ပဥ္စင်းအဖြစ်၏။ ပါကဋတ္တာ၊ကြောင့်။

တံ၊ ထို အဌဝါစိကဥပသမ္ပဒါ အဖြစ်ကို။ အဝတွာ၊ ၍။ အပါကဋတ္တာ၊ မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာကိယာနိယော၀၊ ကဲ့သို့။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၅။ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၀၇-၅၁၀။ အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဂဏဘောဇနေ ဖြဟိယန သိက္ခာပဒေ"တိ၊ ၍၊ လိခိတံ၊ ၏။ အရညဝါသိနိသေဓနသိက္ခာပဒေ၊ တောကျောင်းနေခြင်းကို မြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ အပညတ္တေ၊ မပညတ်မီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "တံ၊ ထို စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဟတ္ထတာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာယာသေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။

၅၁၂။ ဥပစာရေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒွါဒသဟတ္ထော၊ တဆယ့်နှစ်တောင်ရှိသောအရပ်။ မဟာပစ္စရိယဋ္ဌ ကုရုန္ဒိယဋ္ဌာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ဓမ္မကထိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော။ စီဝရေသု၊ တို့ကို။ မဟာဇနေန၊ သည်။ (၂၃၉) ပသာဒဒါနဝသေန၊ ကြည်ညိုသော အလှူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တေသု၊ တို့၌။ ပုနဒိဝသေ၊ နေ့၌။ "တောနိ၊ ဤအဝတ်တို့သည်။ ဥပါသကာနံ၊ တို့၏။ ပသာဒဒါနာနိ၊ တို့တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ "ဘိက္ခုနိဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣမေ၊ ၌။ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ်သော အဝတ်သက်နိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။"ဣတိ၊ သို့။ဉတွာ၊ သိလျက်။ ဂဏှတော၊ ယူသောရဟန်းအား။ ဒေါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ အပြစ်ရှိခြင်းသည်။ အစိတ္တကဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ တို့သည်။ ဒိန္နဘာဝံ၊ လှူသောအဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိလျက်။ ဗဟုဘူတဿ၊ အများဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စီဝရဿ၊ ကို။ အဇာနနေန၊ မသိသောကြောင့်။ ဂဏှတော၊ အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်ရှိ၏။ (ဗဟူသု တဿ စီဝရဿ-ဟူ၍ ပါဌ်ရှိ၏။) ဗဟူသု၊ များသောသက်နိုးတို့တွင်၊ တဿ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏။ စီဝရဿ၊ သင်္ကန်းကို။ အဇာနနေန၊ မသိသောကြောင့်။ ဂဏှတော၊ အား။ ဒေါသော၊ ၏။ (ပေးလေ)။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပံသုကူလံ အဓိဋ္ဌဟိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။

"ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ သိယာ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။"ဣတိ၊ သို့။ အဝိကပ္ပေတွာ၊ မကြံစည်မူ၍။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဂဏှာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ ဂဏှန္တဿ၊ ယူသော ရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကုရုန္ဒိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တောပိ အတ္ထော၊ ဆိုအပ်သော အနက်သည်လည်းကောင်း။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤအနက် သည်သာလည်းကောင်း။ ကော၊ တူ၏။ "အစိတ္တကဘာဝေနာ"တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ "ယထာ တထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂဏှိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။"ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကူပတော၀[၁]၊ တွင်းကိုကဲ့သို့။ ပဋိသေဓိတော၊ မြစ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ န ဝဒတိ၊ မဆို။ ဥဇုကမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပပဥ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။ တဿေဝ၊ ထို ဓမ္မသိရိမထေရ်၏လျှင်။ ဝိသယော၊ တည်း။ အယံ၊ လတ္တံ့ သည်ကား။ တဿ၊ ထို မထေရ်၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။-"ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဂဏှိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ သော။ ဘိက္ခုနိသန္တကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးမကြံမူ၍။ ကာမံ၊ စင်စစ်လျှင်။ ပံသုကူလံ၊ ကိုသာ။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဓမ္မကထိကဿ၊ အား။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လှူသော်လည်း။ အပညာယမာနံ၊ မထင် သည်ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို အဓိပ္ပါယ်ကို။ အဝုတ္တာ၊ မဆိုသည်ဖြစ်၍။ မဟာပစ္စရိယဥ္စ၊ ၌သည်းကောင်း။ ကုရုန္ဒိယဥ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ အစိတ္တကဘာဝေန၊ ဖြင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိက္ခေပေါ ပန၊ ပယ်ခြင်းသည်ကား။ ဝိကပ္ပဂ္ဂဟဏေ ဧဝ၊ ဘိက္ခုနီမ သင်္ကန်းကို ကြံ၍ ယူရာ၌လည်း။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ပဋ္ဌာပရံ၊ ရှေ့စကား နောက်စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ပံသုကူလေန၊ နှင့်။ အသမာနတ္တာ၊ မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပံသုကူလဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သင်္ကာရကူဋာဒိသု၊ တံမြက်ချေး နံရံ စသည်တို့၌။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။တံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။တဿ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဌိတံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿာမိကဥ္စ၊ အရှင်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပံသုကူလဥ္စ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းမူလည်းဖြစ်သော။

၁။ ဥပ္ပဲထော၀ (ဆဋ္ဌ)

သဗ္ဗသာခါရဏာဥ္စ၊ခပ်သိမ်းသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်လည်းဖြစ်သော။အညမ္ပိ၊ တပါးသော သက်နိုးကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ သက်နိုးသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ "ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ စီဝရံ၊ သက်နိုး တည်း။" ဣတိ ဇာနိတွာပိ၊ ဤသို့ သိလျက်လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူ ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒါ၊ ထို ပံသုကူဖြစ်သော အခါ၌။ တဿာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ၏။ အသန္တကတ္တာ၊ ဥစ္စာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။"ပံသုကူလံ အဓိဋ္ဌဟိတွာ"တိ ဝေ္တ၌။ သလ္လေခက္ကမနိဒဿနတ္ထံ၊ သလ္လေခအစဉ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ မံသံ၊ အသားကို။ ဒဒန္တေန၊ ခွင့်ပေးတော်မူသော။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သလ္လေခတော၊ သလ္လေခမှ။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း။ ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်မူလျက်။ နိဿဂ္ဂိယံ စီဝရံ၊ နိဿဂ္ဂိသက်နိုးကို။ အာဟ၊ ၏။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မံသံ၊ အသားကို။ ဘုဥ္စတိ၊ စား၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ မံသံ၊ ထိုအသားကို။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ သယံ၊ သည်။ အာဒိသေယျ၊ ညွှန်ရာအံ့နည်း။

(ဤကား—ဝုတ္တံ မံသံ ဒဒန္တေန—ရှိသည့်ပါဠ်နှင့် အလျော်ဖြစ်သော အနက်တည်း။

ဝုတ္တမ္ပိ မသံ ဒဒန္တေန—ဟူ၍လည်း ပါဠ်ရှိ၏၊ ထိုပါဠ်ကိုကား—

သလ္လေခက္ကမနိဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ မသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော သက်နိုးကို။ ဒဒန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သလ္လေခတော၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သည်ကိုလည်း။ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယော သောဘဂဝါ၊ သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယ ဖြစ်သော။ စီဝရံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ မသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော။ တံ၊ ထိုပံသုကူသက်နိုးကို။ ကထံ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ အာဒိသေယျ၊ ညွှန်တော်မူရာအံ့နည်း—ဟု ပေးလေ။

ဤပါဠ်အနက် အဓိပ္ပါယ်ဝှက်၏၊ ပါဠ်အရှိကို လိုက်၍သာ သမ္ဘန်ရ သည်၊ ထို့ထက် သင့်ရာ သမ္ဘန်ပါလေဦး။)

အစိတ္တကတ္တာ၊ အစိတ္တကဖြစ်သောကြောင့်။ ပံသုကူလံ၊ သည်။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဇာယ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ အဒိန္နတ္တာ စ၊ မပေးသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနာပိ၊ သည်လည်း။ တတော ဘိက္ခုနိ တော၊ ထို ဘိက္ခုနီမ လက်မှ။ အဂ္ဂဟိတတ္တာ စ၊ မယူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ပံသုကူလံ၊ပံသုကူသက်န်းသည်။ အဿာမိ ကမ္ပိ၊ အရှင်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညိဿာ၊ တပါးသောဘိက္ခုနီမ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ဂဏှတိ၊ ယူအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "အညာတိကာယ၊ အဆွေမတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနီမ၏။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံငြားအံ့။"ဣတိ ဝုတ္တလက္ခဏာသမ္ဘဝတော၊ ဤသို့ဆိုအပ် သော လက္ခဏာ၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ အညာတိကာယ၊အဆွေမတော် သော ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဉာတိကာယ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက် မှ။ ဂဏှတိ၊ ယူအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သိက္ခမာနသာမဏေရာဒီနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ ခံသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယဥ္စ၊၌လည်း။"အညာတိကာယ ဟတ္ထတော ဂဟဏ"န္တိ၊ ၍။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ (၂၄၀) ဉာတိကာယ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ သိက္ခမာနာယ၊ ၏လည်း ကောင်း။ သာမဏေရိယာ၊၏လည်းကောင်း။ ဥပါသကဿ၊၏လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ သာမဏေ ရဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ ကို။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ ယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ဂဏှန္တဿ စ၊ အားလည်း။ အနာပတ္တိ ဝေ၊အာ ပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယထာဝုတ္တလက္ခဏာသမ္ဘဝ တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့် တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ကြောင့် လျှင်။ "ကေတောဥပသမ္ပန္နာယ စီဝရံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ" တိ၊ ၍။ အဝတွာ၊၍။ 'ဟတ္ထတော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ အညတြ ပါရိဝတ္တကာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။"အညာတိကာယ၊ ၏။ သန္တကမ္ပိ၊ကိုလည်း။ ကေတောဥပသမ္ပန္နာယ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ဂဏှန္တဿ၊အား။ ဒုက္ကဋံ၊၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့ကိုလည်း။သာရ တော၊ အမြွတ်အားဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်ကုန်။ ကာရဏံ၊အကြောင်း ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။

၅၁၄။ ကော ပန ဝါဒေါ ပတ္တထဝိကာဒီသူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။အနဓိဋ္ဌာတဗ္ဗေ သု၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်ကုန်သော။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော။ ပဋ္ဋလေသု၊ ပုဆိုးလွှာတို့၌။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။"ပတ္တထ

ဝိကာဒိမှိ အနမိဋ္ဌာတဗ္ဗပရိက္ခာရေ''တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနုပဂေသု ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော ရေစစ်အစရှိသည်တို့တွင်မူလည်း။ တေသံ၊ ထိုရေစစ်တို့၏။ ပရိက္ခာရတ္တာ၊ ပရိက္ခရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဘိသိဆဝိ ဝိယ၊ဘုံလျှို အလွှမ်းကဲ့သို့။ အနာပတ္တိ၊မသင့်။ ပဋ္ဌပရိဿာဝနံ၊ ပုဆိုးရေစစ်သည်။ပရိက္ခာရံ၊ သည်။ န ဟောတိ ကိံ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ တံ၊ ထို ပုဆိုးရေစစ်သည်။ နိဝါသနာဒိစီဝရသဏ္ဌာနတ္တာ၊ နိဝါသနအစရှိသော သင်္ကန်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိ ကိရ၊ မအပ်သတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ နိဝါသနာဒိစီဝရသာဓနံ၊ နိဝါသနအစရှိသော သင်္ကန်းအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ ဝိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်သော။ ပစ္ဆိမံ၊ ငယ်စွာ့အဆုံးဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်။ စီဝရံ နာမ၊ မည်၏။ အနန္တရာတီတေ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်၌။ နိဝါသနပါရုပနုပဂမေဝါတိ၊ ၍။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊သော်။ ကခါဝိတရဏိယံ၊၌။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမတာ, ပါရိဝတ္တကာဘာဝေါ,အညာတိကာယဟတ္ထတော ဂဟဏ န္တိ၊၍။ တီဏေဝ အင်္ဂါနိ၊သုံးပါးကုန်သောအင်္ဂါတို့ကိုသာလျှင်။ အဝတွာ၊ ၍။ အပရိက္ခာရတာ၊ ကို။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အင်္ဂံ၊အင်္ဂါဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊အပ်။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ပတ္တတ္ထဝိကာဒိပရိက္ခာရဿ၊ သပိတ်အိတ်စသောပရိက္ခရာကို။ အစီဝရသဉ္ဇတ္တာ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၌ ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ပဌမကထိနာဒီသု၊ တို့၌။ ဝိကပ္ပနုပဂတာ၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ကာယပရိဘောဂုပဂတာ၊ကိုယ်ဖြင့်သုံးဆောင်လောက်သောအဖြစ်သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ''အညံ့ပရိက္ခာရ'' န္တိ၊ ၍။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ''ပတ္တတ္ထဝိကာဒိံ ယံကိဉ္စိ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိကပ္ပနုပဂမ္ပိ၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပတ္တတ္ထဝိကာဒိံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ''ပဋ္ဌပရိဿာဝနမ္ပိ''တိ၊၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ စ၊၌လည်း။ ''စီဝရံ နာမ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမ'' န္တိ၊၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌပရိဿာဝနံ၊ ပုဆိုးရေစစ်သည်။ စီဝရမေဝ၊သင်္ကန်းသာတည်း။ ပရိက္ခာရံ၊သည်။ န၊မဟုတ်။ ''ကော ပန ဝါဒေါတိ နိဂမနဝစနမ္ပိ၊ ကော ပန ဝါဒေါ-ဟူသော နိဂုံးစကားသည်လည်း။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။'' ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ကုန်၏။ပဏ္ဏတ္တိံ အဇာနနတော၊ ပညတ်ကိုမသိသောကြောင့်။အစိတ္တကံ၊ ဖြစ်၏။ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဇာနနတော၊ ကြောင့်။ န၊မဟုတ်။ ''အညာတိကာယ၊

သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ သန္တကဘာဝါဇာနနတော စ၊ သန္တကအဖြစ်ကို မသိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓိဝရဘာဝါဇာနနတော စ၊ သင်္ကန်းအဖြစ်ကို မသိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အစိတ္တကန္တိ၊ ဟူ၍။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး။

၆-အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၄၁) ၅၁၅။ ပရိက္ခာရနန္တိ တော် ဝစနံ၊ သည်။ ဥပယောဂတ္ထေ။ ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ကေသာဋ္ဌကန္တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဘာဝနပုံသကံ၊ ဘာဝနပုံဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း။ "အညာတကော မောဃပုရိသော"တိ ဝစနေန၊ သဒ္ဒါဖြင့်။ ပဝါရိတောပိ၊ဖိတ်သော်လည်း။ အဒါတုကာမော၊ မလှူလိုသည်ဖြစ်အံ့။ အညာတကအပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနေ[၁]၊အဆွေမတော်သောအရာ, မဖိတ်သောအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ "အနာပတ္တိ ပဝါရိတာန"န္တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။

၅၁၇။ နေဝ တာဝ ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနစ္ဆိန္နစီဝရာနံ၊ ခိုးသူ မလုယက်သော သင်္ကန်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကာနံ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ စီဝရာနံ၊ သင်္ကန်းတို့၏။ အတ္ထိတာယ စ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုရှိသော သင်္ကန်း၌။ ပစ္စာသာသမ္ဘဝတော စ၊ ပစ္စာသာ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ နေဝ ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ မတောင်းအပ်။ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သစ်ခက်ကို မချိုးအပ်။ ပစ္စာသာ၊ ရနိုးခြင်းသည်။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ရက္ခတိ၊ စောင့်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂါမန္တရာ၊ ရွာအကြားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ အဒ္ဓယောဇနာ၊ ယူဇနာခွဲသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ၊သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ဒသယောဇနသဝနူပစာရော၊ ဒသယူပစာ, သဝနူပစာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ရက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တာဝ၊ လောက်။

၁။ အညာတကော အပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနေ (ဆဋ္ဌ)

ရက္ခတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ယာဝ၊လောက်။ ပစ္စာသာ၊ ရနိုးခြင်းသည်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ရက္ခတိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ သာခါ ပလာသပရိယေသနဘာဇ္ဇနသဇ္ဇနကာလပရိစ္ဆေဒါ၊ သစ်ခက်သစ်ရွက်တို့ကို ရှာမှီးသောကာလ သစ်ခက်ချိုးသောကာလ စီရင်သောကာလအပိုင်းအခြားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ရက္ခတိ၊ ၏။ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ အချို့သောဆရာတို့သည် ဆိုကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသောဆရာတို့စကားသည်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ "ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟိဝတ္ထာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဘိသိစ္ဆဝိပရိယန္တာနံ၊ ဘုံလျှိုအလွှမ်း အဆုံးရှိကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဝတ္ထုတို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ သစေ န လဘတိ၊ အံ့။ တေန၊ ထို ရဟန်းသည်။ တိဏေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဗာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ လာအပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

န တာဝ ထေရာနံ ဒါတဗ္ဗာနိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တာဝ၊ စွာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုဖြင့်။ န ဒါတဗ္ဗာနိ၊ မပေးအပ်ကုန်။ ယဒါ၊၌။ ထေရာ၊ တို့သည်။ "ဒေထ ဝုသော" တိ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ "ဝေံ သတိ၊ သော်။ ဒဟရာပိ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည်လည်း။ အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ၊ခိုးသူလုယက်သော သင်္ကန်းရှိသောအရာ၌။တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ (ထည့်)။ သာခါပလာသံ၊ သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို။ ဘဉ္ဇိတုံ၊ ဆွတ်ချိုးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခါ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ 'ယေဟိ ကေဟိစိ ဝါ အစ္ဆိန္နံ ဟောတီ'တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ 'အာစရိယော ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ "အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။" တထာ ဟိ တတော ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ ဝါတိ ဧတ္ထ စ၊၌လည်း။'အစ္ဆိန္နစီဝရာနံ၊ ကုန်သော။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒီနံ၊တို့အား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ တိဏပဏ္ဏေဟိ၊ မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဗာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ ဒိန္နစီဝရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုသို့

သင့်၏ဟူသောစကားသည်လည်း။ အာစရိယာဒီဟိ၊ တို့သည်။ “အာဟရာ
ဝုသော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေယေဝ၊ ဆိုသောအရာ၌သာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
အဝုတ္တေ၊ မဆိုသောအရာ၌။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ မတိ၊ အလို
သည်။ အထာပိ သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သာ မတိ၊ ထိုသို့သော
အလိုသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ “ကေဟိစိ ဝါ
အစ္ဆိန္န”န္တိ စေတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တလေသတော၊ ဆိုအပ်သော အမြွက်ထက်။ ဝါ၊
ဆိုအပ်သော အကြောင်းထက်။ ဒုတိယလေသဿ။ ဒုတိယ အကြောင်း၏။
အဝိသေသဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ အထူးမရှိဟူသောအဖြစ်၏ လျှဉ်း ပါးသော
ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။
“န တာဝ ထေရာနံ ဒါတဗ္ဗာနီ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ထေရာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။
သာခါပလာသာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္စတိ၊ ဆွတ်ချိုး၏။ တာဝ၊ လောက်။
ထေရာနံ၊ တို့အား။ န ဒါတဗ္ဗာနိ၊ မပေးအပ်ကုန်။ တတော တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်။ ထေရုဒ္ဒိသကာနိ၊ မထေရ်တို့သည် ညွှန်အပ်ကုန်သော။ တာနိ
သာခါပလာသာနိ၊ တို့ကို။ သယံ၊ မိမိတို့အလိုလို။ ပရိဒဟိတွာ၊ ဝတ်၍။
ထေရာဏတ္တိယာ၊ မထေရ်တို့၏ စေခိုင်းခြင်းနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။
ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ သတ္ထုနာပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ
သည်လည်း။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ “တိဏေန ဝါ ပဏ္ဏေန ဝါ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို
တိဏေန ဝါ ပဏ္ဏေန ဝါ-ဟူသောပါဠိကို။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်သော သစ်
ခက် သစ်ရွက်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ဝဒေယျ၊ အံ့။ ကပ္ပိယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊
မဟော။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ “တဒလာဘေ၊ ထိုသစ်ခက် သစ်ရွက်ကို မရရာ၌။
(၂၄၂)န တွေဝ ။ပ။ ဒုက္ကဋဿာ”တိ ဝစနဝိရောဓတော၊ ဒုက္ကဋဿ-ဟူသော
ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ တွေ၊ ဤ ဟိတ်အဖြေ၌။ စော
ဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဒုက္ကဋဘာယာ၊ ဒုက္ကဋ်မှ ကြောက်သောကြောင့်။
ပါစိတ္တိယဝတ္ထုံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်ကျူးအပ်သည်။ စေ သိယာ၊ အံ့။
တဒလာဘေ၊ ထိုပါစိတ်ဝတ္ထုကို မရခြင်းကြောင့်။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဉစ္စာ
ဖြစ်သော။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တဒ
လာဘေ၊ ထို ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုကို မရခြင်းကြောင့်။ ပါရာဇိကဝတ္ထုပိ၊ ပါရာဇိက

ဝတ္ထုကိုလည်း။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပါရာဇိကဝတ္ထုပိ၊ ကိုလည်း။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်ကျူးအပ်သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါရာဇိကဿ၊ ၏။ လောကဝဇ္ဇတ္တာ၊ လောကဝဇ္ဇ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘူတဂါမံ၊ ဘူတဂါမ်သည်။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ တတော၊ ထိုဘူတဂါမ်မှ။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝတ္ထုပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကာလောဒိသကံ၊ ကာလောဒိသက ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ တိဏေန ဝါ ပဏ္ဏေန ဝါ—ဟူသောဝတ္ထုသည်။ တဒါ၊ ထို ခိုးသူလုယက်သော အခါ၌။ အနာပတ္တိဝတ္ထုကံ၊ အနာပတ္တိဝတ္ထုဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အစ္ဆိန္နစီဝရော၊ ခိုးသူလုယက်သော သက်န်းရှိသည်။ နဋ္ဌစီဝရော၊ ပျောက်သောသက်န်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမဘာဝေန၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပစ္ဆိမသက်န်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ငယ်စွာအဆုံးဖြစ်သော သက်န်းကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ အစပြု၍။ ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အစ္ဆိန္နစီဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဝါသနပါရုပနုပဂါဘာဝေန၊ ဝတ်လောက်, ရုံလောက်သော သက်န်း မရှိသဖြင့်။ အစ္ဆိန္နစီဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တိစီဝရာဘာဝေန၊ သုံးထည်သောသက်န်း မရှိသဖြင့်။ အစ္ဆိန္နစီဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သန္တရုတ္တရပရမာဘာဝေန၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်အတိုင်းအရှည် မရှိသဖြင့်။ အစ္ဆိန္နစီဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နော၊ သော။ အယံ ဟိ ဝါဒေါ၊ ဤအဆုံးဖြစ်သော ဝါဒသည်သာလျှင်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တော၊ နည်း။ "သန္တရုတ္တရပရမံ တတော စီဝရံ သာဒိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တရုတ္တရေ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပစ္ဆိမသက်န်းကို။ ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသော ရဟန်းအား။ ပဋိလာဘေန၊

ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဝိညာပေန္တဿ၊ အား။ ပဋိလာဘေန၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဝိညာပေတွာ ပဋိလဘေယျ နိဿဂ္ဂိယ''န္တိ၊ ၍။ သိက္ခာပဒေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ရာ၏ ဟူသောစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော စ၊ ထို ဝိညာပေယျ ကိရိယာ၏ ဝိညာပေတွာ ပဋိလဘေယျ ဟူသောအနက်၏ ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဓာတူနံ၊ တို့၏။ နာနတ္ထတ္တာ၊ ထူးသောများသော အနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္တုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာဆိုဦးအံ့။ ''တိက္ခတ္တုံ မေထုနံ ဓမ္မံ အဘိဝိညာပေသီ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤ စီဝရဝိညာပနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ''စီဝရံ ဝိညာပေယျာ''တိ ပဒဿ၊ ၏။ ဝိညတ္တိယာ၊ တောင်းသဖြင့်။ ပဝတ္တေယျ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေ ငြားအံ့။ ဝါ၊ ရစေငြားအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တေန နိဝတ္ထောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ နိဝတ္ထော၊ ထိုသင်္ကန်းကို ဝတ်သည် ဖြစ်၍။ အညံ၊ တပါးသောသင်္ကန်းကို။ အလာဘေန၊ မရသဖြင့်။ တမေဝ၊ ထိုသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်စဉ်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးမြေ့၏။ လေသေန၊ ယိုးမယ်ဖွဲ့သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ န ဇီရတိ၊ မဆွေးရိ၊ အတ္တနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တပရိဘောဂေန၊ မကောင်းသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ အ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မသုံးဆောင်မူ၍။ ယုတ္တပရိဘောဂဝ သေန၊ သင့်သော သုံးဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတော၊ သုံး ဆောင်စဉ်။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးရိခြင်းသည်။ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ နာမ၊ ပရိဘောဂ ဇိဏ္ဏမည်၏။ တဿ၊ ထို ဆွေးရိသောသင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၏။သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏။ အစ္ဆိန္နကာလေ၊ ၌။ ဒါနမ္ပိ၊ ပေးလှူသော သင်္ကန်းသည်လည်း။ ယုတ္တပရိဘောဂေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ ဣမေ ဒွေ လေသာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌကထာယော၊ တို့ကို။ ဝါစေန္တာနံ၊ ပို့ချကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ မတံ ကိရ၊ အယူဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေ ရော၊ သည်။ အာဟ၊၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၅၂၁။ နိသီဒိတုံ ဝါ နိပဇ္ဇိတုံ ဝါ န လဘတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာ သုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ "အညာ တ္တာယာ"တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ "ဉာတကာနံ ပဝါရိတာန"န္တိ ပဒံ၊ သည်။ အနုဝတ္တတိ ဧဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ နည်း။ တဿေဝ အညဿ၊ ထို တပါးသောရဟန်း ၏ အညာတကပဝါရိတဖြစ်သော သူ၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာတကေ၊ ၌။ တိကပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အပ္ပဝါရိတေပိ၊ ၌လည်း။ တိကပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ "အညာတကာနံ ပဝါရိတာန"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ-အသော အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ "ဉာတကေ ဉာတကသညီ"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသောကြောင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောအာပတ်သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အပိ စ၊ တနည်း လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိတော်အစဉ်၌။ အညာတကဂ္ဂဟဏေန၊ အညတက- သဒ္ဒါဖြင့်။ အပ္ပဝါရိတဂ္ဂဟဏံ၊ အပ္ပဝါရိတ-သဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်။ (၂၄၃) ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဝါရိတဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ အညာတကဂ္ဂဟဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အညာတကာ၊ တို့သည်။ အပ္ပဝါရိတာ၊ မည် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဉာတကဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ပဝါ ရိတဂ္ဂဟဏံ၊ ပဝါရိတသဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့ သော အရာတို့၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဝါရိတဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဉာတကဂ္ဂ ဟဏံ၊ ဉာတက-သဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမဿ စ၊ ဤ ပါဠိအစဉ်၏လည်း။ အတ္ထဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ အနက်အထူးကိုပြခြင်း ငှါ။ "ဉာတကာနံ ပဝါရိတာန"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆို သော်လည်း။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ အပ္ပဝါရိတာယ၊ မဖိတ်အပ်သော။ ဘိက္ခုနိယာ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရိဝတ္တကာ၊ လဲလှယ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ ခံ သော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဉာတိကာယ ပန၊ ၏လည်းကောင်း။ ပဝါရိတာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင် သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တထာ၊ တူ။ ပုရာဏစီဝရံ၊ ကို။ ဓော ဝန္တေ၊ ဖွပ်ရာ၌။ (ထည့်)။ ဉာတိကာယ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနီမအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပဝါရိတာယ၊ ဖိတ်သောဘိက္ခုနီမ၌ကား။ တိကပါစိတ္တိယ မေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဉာတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စာနဉ္စ၊ အချို့သော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း။ ပုရာဏစီဝရံ နာမ၊ ပဏ်နိုးဟောင်းမည်သည်ကို။ ဒါတုံ၊

ဌါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပဝါရိတာနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ဌါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တိကပရိစ္ဆေဒေါဝ၊ သည်လျှင်။ မာတိကာပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဟော တိ၊ ၏။ အညေန၊ တပါးသောပုဒ်ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရာ၌လည်း။ ဧကေနေဝ၊ တပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယာ ဒီဟိ၊ ဒုတိယပုဒ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနယေ၊ ၌။ အယံ ဓမ္မတာ၊ ဤသို့ဖြစ်သော သဘောဓမ္မတာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-တတုတ္တရိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၂၂-၄။ ပဂ္ဂါဟိကသာလံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုဿပသာရံ ဝါ၊ ပုဆိုး ဈေးကိုမူလည်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ သာလာယံ၊ ပုဆိုး ရောင်းရာ တန်ဆောင်း၌။ ဌတွာ၊ ၍။ ပသာရေတဗ္ဗဒုဿံ၊ ဈေး၌ခင်းကျင်း အပ်သော ပုဆိုးကို။ ပသာရေန္တိ၊ ခင်းကျင်းကုန်ဘိ၏တကား။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒနာ၊ လူတို့အပြစ်တင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိစီဝရိကေန ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနယတိစီဝရိကေန၊ ဝိနည်းတိစီဝရိက်ဆောင်သောရဟန်းသည်။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို တိစီဝရိက်ဆောင်သောရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ ဌပိတပရိက္ခာရစောဠာဒီသု၊ ထားအပ်သော ပရိက္ခာရစောဠ အစရှိသည့်တို့သည်။ သန္တေသုပိ၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ တိစီဝရေ၊ ကို။ အစ္ဆိန္နေ၊ ခိုးသူလုယက်သည်ရှိသော်။ သန္တရုတ္တရပရမံ၊ ကိုယ်ဝတ် သင်းပိုင် အတိုင်း အရှည်။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍။ ဂဟေတုံ၊ ဌါ။ လဘတိ၊ ၏။ အညထာ ပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ပမာဏိကာံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော။ တိစီဝရံ၊ ကို။ ပရိက္ခာရ စောဠဝသေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား။ တသ္မိံ၊ ထို သုံးဆောင်သော သင်္ကန်းသည်။ နဋ္ဌေ၊ ပျောက် လတ်သော်။ ဗဟူနိပိ၊ များသောသင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ ဌါ။ လဘတိ၊ ရ၏။ သန္တရုတ္တရပရမ" န္တိ စ၊ သန္တရုတ္တရပရမံဟူ၍သာ။ န၊ မဟုတ်။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဝိဘာဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "တိစီဝရိကဿ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်သောရဟန်း၏။ တံ ဝိဘာဂံ၊ ထိုသို့ဝေဖန်ခြင်း ကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပရိက္ခာရစောဠိကဿ၊ ၏။ တံ ဝိဘာဂံ၊ ကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယော ပန၊ သည်ကား။ "အညေနာတိ

တ္တေ၊ ဌ်။ အ တိစီဝရကေန၊ တိစီဝရိက်ဓုတင် မဆောင်သောရဟန်းသည်။ အညထာတိ တ္တေ၊ ဌ်။ ဣတော ဝုတ္တဂ္ဂဟဏပရိစ္စေဒတော၊ ဤသို့ဆိုးဖြတ်ပြီးသော ခံအပ်သော သက်နီးအပိုင်းအခြားမှ။ အညေန၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။" ဣတိ တ္တောဂမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာတိ ပန ဣဒံ၊ ပုဒ်ကိုကား။ တိဏိပိ၊ သုံးထည်သောသက်နီးတို့သည်လည်း။ နဋ္ဌာနိ၊ ပျောက်ကုန်သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သန္တရုတ္တရပရမံ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင် အတိုင်းအရှည်။ ဂဏှိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဒွေ ဝါ၊ နှစ်ထည်တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဧကံ ဝါ၊ တထည်သည်လည်းကောင်း။ သစေ နဋ္ဌံ၊ အကယ်၍ ပျောက်အံ့။ တေန ထို ရဟန်းသည်။ "အညထာပိ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။" ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂဏ္ဌိပဒေသု၊ တို့၌။ ဝိစာရဏာဝေ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်။ သန္တရုတ္တရေနဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သာသက်သိက္ခာပဒဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တံ သမ္မုတိဝသေန ဝါ၊ ထိုသို့ သမုတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ တတိယ ဿ၊ တတိယမြောက်သောသက်နီးကို။ အလာဘေန ဝါ၊ မရသဖြင့်လည်းကောင်း။ စရတိ၊ ၏။(ပြန်)။

(၂၄၄)၅၂၆။ "ပမာဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ သလ္လေခဒဿနတ္ထံ၊ သလ္လေခကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဂဟေတ္វာ၊ ၍။ ဉာတကာဒိဋ္ဌာနေ စ၊ ဉာတကာအစ ရှိသော အရာ၌လည်း။တဒုတ္တရိ၊ထို ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်ထက်အလွန်။ဂဏှန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တေံ၊ ထိုအာပတ် သင့်၏ဟူသော စကားသည်လည်း။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "အနာပတ္တိ ဉာတကာနံ ပဝါရိတာနံ" န္တိ ပါဠိ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တွေ စ၊ ဤ အနာပတ္တိဝါရ၌လည်း။ ပဝါရိတာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အစ္ဆိန္န ကာလတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ ဝေ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ ပဝါရိတာ၊ ဖိတ်အပ်၏။ အစ္ဆိန္န ကာလေ၊ ၌။ ပဝါရိတာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "အဘိဟဋ္ဌုံ ပဝါရေယျာ"တိ၊ ယျ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္ဆိန္နကာလဿ၊ ခိုးသူလုယက်သောသက်နီးကာလရှိသော ရဟန်း၏။အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဝါရေတိ၊ ၏။ ဥဘောပိ၊နှစ်ပါးကို သည်လည်း။ အပ္ပဝါရိတာ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊

၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ အစ္ဆိန္နကာရဏာဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ နဋ္ဌကာရဏာဝ၊
ကြောင့်လျှင်။ ဒေန္တိ နာမ၊ လှူသည်မည်ကုန်၏။ အပိစ၊ ကား။ပိဋ္ဌိသမယေ၊ ၌။
သတုပ္ပါဒံ၊ သတိဖြစ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဉာတကပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊ မှ။
ဝဿိက သာဋိကံ၊ ကို။ နိပ္ဖါဒေန္တဿ၊ ပြီးစေသောရဟန်းအား။ တေန သိက္ခာ
ပဒေန၊ထို ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊
ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမာပိ၊ ဤ အစ္ဆိန္နစီဝရသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ဉာတကပ္ပဝါ
ရိတဋ္ဌာနတော၊မှ။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ ကို။ နိပ္ဖါဒေန္တဿ၊ ပြီးစေသောရဟန်း
အား။ တေန သိက္ခာပဒေန၊ ထို ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမာပိ၊ ဤအစ္ဆိန္နစီဝရ
သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဉာတကပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနေပိ၊ ၌လည်း။ အစ္ဆိန္နနဋ္ဌကာရဏာ၊
ကြောင့်။ "နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်၊တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊တို့၌။ ပမာဏမေဝ
ဝဋ္ဋတိ" တိ၊ ၍။ဝုတ္တာဝစနမေဝ၊သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။" (ဝုတ္တာဝစန
တော၊-ပါဌ်အများရှိ၏။ ဝုတ္တာဝစနံ-ဟုလည်းဝိဘတ်ကို ပြန်၍ သမ္ဗန်ရာ၏။)
ဣတိ၊သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။အယုတ္တံ၊
မသင့်။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊
ကို။တဒုတ္တရိ၊ထိုပမာဏထက်အလွန်။ဝိညာပေန္တဿ၊တောင်းသောရဟန်းအား။
ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ တသ္မိံ စ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ "အညာတကော
ဂဟပတိ ဝါ ဂဟပတာနီ ဝါ" တိ၊ ၍။ မာတိကာယံ ၌။ ပါဠိ၊ သည်။
အတ္ထိ၊၏။ ဝိဘင်္ဂေ စ၊ ၌လည်း။ "အညာတကော နာမ မာတိတော ဝါ။ပ။
အသမ္ဗဒ္ဓေါ" တိ၊၍။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အနာပတ္တိ ဝါရေ စ၊၌လည်း။
"ဉာတကာနံ ပဝါရိတာန" န္တိ၊၍။ ပါဠိ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။
တိဝိဓာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သလ္လေခမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊
၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပရိ၊
အထက်၌။ ကာဏမာတာသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အဋ္ဌကထာသု ပန၊ တို့၌ကား။-
"တေသံ ပါထေယျပဟောနကတ္ထာယ ပဋိယတ္တတော ပမာဏမေဝ ဝဋ္ဋတီ"
တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ "ပါဠိယာနသမေတိ" တိ၊ ၍။ န ပန ဝုတ္တံ၊ မဆို။
တတ္ထ စ၊ ထို ကာဏမာတာသိက္ခာပုဒ် ၌လည်းကောင်း။ ဣဓ စ၊ ဤ
အစ္ဆိန္နစီဝရသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ န ပညာ
ယတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရဿ၊ အရှင်ဓမ္မသိရိထေရ်၏။ လဒ္ဓိ၊
အယူသည်။ သုန္ဒရာ ဝိယ၊ ကောင်းသကဲ့သို့။ မမ၊ အား။ ခါယတိ၊ ထင်၏။

စီဝံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းအပ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၏။ အတ္တာယ၊ ငှါ၊ ဝိညာပနဝတ္ထုသ္မိံယေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ "အညာယတ္တာယာ"တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ "သေသံ ဥတ္တာ နတ္ထမေဝါ"တိ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ "အညာယတ္တာယာ" တိ နိဒါနဝိရောဓတော၊ ဟူသောနိဒါန်းနှင့်ဆန့်ကျင် သောကြောင့်လည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုသင့်ပြီ။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝေရှုပေသု၊ ကုန်သော။ ဂဟပတိ ပဋိသံယုတ္တသိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ "ဂဟပတိ နာမ ယော ကောစိ အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတီ"တိ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ပဗ္ဗ သဟဓမ္မိကေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသာ စ၊ ကြွင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော စ၊ သိက္ခာချသောသူကိုလည်းကောင်း။ တိတ္ထိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတုတ္တရိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ပဌမဥပက္ခဋသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၄၅) ၅၂၇-၈။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပိ၊ စင်စစ်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မေဃျာတိ ပါဌဿ၊ ၏။ မဃုန္တိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဣမေ၊ တို့သည်။ န သုကရာ၊ ကုန်။ "န ဣမေသံ သုကရာ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍မူလည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ "တဿ ပါဌဿ၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤ ရဟန်းတို့အား။ အစ္ဆာဒေတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ န သုကရာ၊ မလွယ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ "ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထို ခဏ၌။ ပဝါရိတောပိ၊ ဖိတ်သော်လည်း။ အပ္ပဝါရိတောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။

ပဌမဥပက္ခဋသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၃၂။ ဒုတိယဥပက္ခဋေန၊ ဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ ကောဝလံ၊ သက်သက်။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိဝသေန၊

ဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ကိမိဝ်၊ မူကား။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ရဟောနိသဇ္ဇ
သိက္ခာပဒံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ တန္တိ၊ ပါဠိသို့။
အနာရောပေတဗ္ဗံ၊ မတင်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေန၊
ထို ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ၍လည်း။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ထိုသို့
သက်န်းကိုစီရင်သောအနက်၏ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ
အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ သည်။ အနိဿရတ္တာ၊ ပါဠိသို့ မတင်ခြင်းငှါ
အစိုးမရသောကြောင့် လည်းကောင်း။ အနာရောပေတုန္တိ၊ ၍။ အနုညာ
တတ္တာ စ၊ ခွင့်ပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်
သည်။ ဘဝေယျ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "အာကင်္ခမာနော အာနန္ဒ သံဃော။ ပ။
သမူဟနေယျာ"တိ၊ ၍။ ဝေါ၊ ဤပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ
အလုံးစုံသည်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်
စွာဘုရားတို့သည်။ အပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ န နိစ္ဆာ
ရေန္တိ၊ မြွက်တော်မမူကုန်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလျှင်။နိစ္ဆာ
ရေယျ၊ မြွက်ရာအံ့နည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၌။ "တဒ္ဓိ
ဣမဿ အနုပညတ္တိသဒိသ"န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အနုပညတ္တိ စ၊
အနုပညတ်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍လည်း။ နိပ္ပယောဇနာ၊ ထူးသောအကျိုးမရှိရာ။
ဣဒံ၊ ဤဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဒိသတ္တ၊ သိက္ခာပုဒ်
အသီးမရှိသည်နှင့်တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။
နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးအထူးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။သပ္ပယောဇနံ ဧဝ၊အကျိုး
အထူးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုတိယ
ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်၌။ အတ္ထဝိသေသော၊ အနက်အထူးသည်။ ကော ပန၊
အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ တတော ပုစ္ဆိ
တဗ္ဗတော၊ ထိုသို့ အမေးရှိသောကြောင့်။ "ပဌမသိက္ခာပဒေ ဧကဿ ပိဋ္ဌာ
ကတာ၊ ဒုတိယေ ဒွိန္နံ၊ အယမေတ္ထ ဝိသေသော"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။
ဣမိနာ အတ္ထဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ အညော၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်မှ တပါးသော။
ကော ပန အတိရေကတ္ထော၊ အဘယ်သို့လွန်သောအနက်ကို။ ဒဿိတော၊
ပြသနည်း။ ဣတိ ပဌေ၊ ဤအမေး၌။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ကေသိဉ္စိ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ တခုတည်းသော ဝတ္ထု၌လည်း။
ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့အား။ ပိဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊
ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ အယံ အတိရေကတ္ထော၊ ဤလွန်သောအနက်
အထူးကို။ ဒဿိတော၊ ၏။"ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထို ပြဿနာနှင့်။

တေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ "ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဋိလဒ္ဓစီဝရဂဏနာယ ဝေ၊ ရအပ်သော သင်္ကန်းအရေအတွက်ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပီဋိတပုဂ္ဂလသန္တကဝတ္ထုဂဏနာယပိ၊ နှိပ်စက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုအရေအတွက်ဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ အာပတ်အရေအတွက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ သင်္ဂဟဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ စ၊ ဖြစ်ကုန်သည်လျှင်ကတည်း။–

တေသု၊ ထို ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ဣဓ၊ ဤ ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝတ္ထုတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထာယ၊ သော။ ဂဏနာယပိ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ အနေကတာ၊ များသော အဖြစ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ သန္ဒဿနတ္ထ၊ ကောင်းစွာပြခြင်းငှါလျှင်။ ဒုတိယုပက္ခဋံ၊ ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာယ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်သည်။ ကိံ တု၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသနည်း။ ဧကိတ္ထိယာပိ၊ တယောက်သော မိန်းမ၌လည်း။ ပယောဂတော၊ ပယောဂအားဖြင့်။ အနေကတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တီနံ၊ တို့၏။ အနေကတာ၊ များသည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ၏။"

ဣတိ၊ သို့။ သင်္ဂဟဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ စ၊ ကတည်း။

(၂၄၆) အပိစ၊ တနည်းကား။တေ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်သည်။ တံ ဇာတိကေသု၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေသုပိ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ဂဟေတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယဿ၊ ယူအပ်သော အဆုံးအဖြတ်၏။ နယဒဿနပ္ပယောဇနံ၊ နည်းကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ–သစ္စံ၊ ၏။

"အညာတိကာယ ဗဟုတာယ၊ အညာတကအစရှိသည်ဖြင့်မူလည်း များသော။ ဝိမိဿိတာယ၊ ရောသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိယာပိ၊ ၏လည်း။ ဗဟုတာ စ၊ များသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိမိဿတာ စ၊ ရောသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။

ဣစ္စေဝမာဒိဝိဓိသမ္ဘဝဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့အစရှိသော အစီအရင်ဖြင့် ဖြစ်သင့်သည်ကို ပြခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဥပက္ခဋံ၊ ဤ ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်ကို။ အဝေါစ၊ ၏။”–

ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ဗဟုတာ ဝိမိဿတာ-အစရှိသော အစီအရင်ဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်း၏။ အယံ၊ သည်။ သခေ်ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အဓိပ္ပါယပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ အဓိပ္ပါယ်ရှေ့သွားရှိသော။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ ဧကမေဝ၊ တထည်သာဖြစ်သော။ ပုရာဏစီဝရံ၊ သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ ဒွိဟိ ဝါ၊ နှစ်ယောက်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူဟိ ဝါ၊ အများမူလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့ကို။ ဓောဝါပေတိ၊ ဖွပ်စေအံ့။ ဘိက္ခုနိဂဏနာယ၊ ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယဂဏနာ၊ ပါစိတ်အရေအတွက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွိန္နံ ဝါ၊ နှစ်ယောက်သောဘိက္ခုနီမတို့အားလည်းကောင်း။ ဗဟူနံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသော။ ဧကမေဝ စီဝရံ၊ တထည်သောသင်္ကန်းကိုလျှင်။ ပါရိဝတ္တကာ၊ လဲလှယ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံအံ့။ ဧတထာ၊ ထို့အတူ။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဣမာပိ၊ ဤဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဒွိန္နံ ဝါ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အားလည်းကောင်း။ ဗဟူနံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ သာဓာရဏံ၊ သော။ ဧကံ၊ တထည်သောသင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်းအံ့။ ဝိညတ္တော၊ တောင်းခြင်းကြောင့်။ ပုဂ္ဂလဂဏနာယ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ အညေသုပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ နယော၊ နည်းကို။ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဗဟုတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်၌။ နယော၊ နည်းတည်း။ ဝိမိဿတာယ ပန၊ ရောသည်၏အဖြစ်၌ကား။ ဉာတိကာယ စ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနီမကိုလည်းကောင်း။ အညာတိကာယ စ၊ အဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမကိုလည်းကောင်း။ ဧကံ၊ တထည်သော သင်္ကန်းကို။ ဓောဝါပေတိ၊ ဖွပ်စေအံ့။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ နိဋ္ဌာပနေ၊ ပြီးစေရာ၌။ ဧကံ၊ တချက်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဉာတိကာ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဓောဝိတွာ၊ ဖွပ်၍။ ဌိတာ၊ တည် ၏။ ပုန၊ တဖန် အညာတိကာ၊ အဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ သုဓောတံ၊ ကောင်းစွာဖွပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ အညာတိကာ၊ သည်။ ပဌမံ၊

စွာ။ မောဝတိ၊ ဖွပ်၏။ ပဏ္ဍာ၊ နောက်မှ။ ဉာတိကာ၊ သည်။ သုမော တံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ အညာတိကာယ၊ မ၏။ ပယောဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အညာတိကာယ စ၊ ဥ်လည်း ကောင်း။ ဉာတိကာယ စ၊ ဥ်လည်းကောင်း။ အညာတိကသညီ ဝါ၊ အဆွေ မတော်သော ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝေမတိကော ဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ဉာတိကသညီ ဝါ၊၍လည်းကောင်း။ မောဝါပေတိ၊ အံ့။ ယထာဝတ္ထုနယေန၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယဒုက္ကဋာဒိအာပတ္တိ ဘေဒဂဏနာ၊ နိဿဂ္ဂိယ, ဒုက္ကဋ် အစရှိသော အာပတ်အပြား အရေအတွက် ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ အညာတိကာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဉာတိကာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ စီဝရံ၊ ကို။ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်း တည်း။ ဒိယျမာနံ၊ လှူသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ စ၊ ခံသောရဟန်းအား လည်း။ အညာတိကာယ ဝေ၊ ၏လျှင်။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ စ၊ ရဟန်းအားလည်း။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ထိုမှတပါး။ ဉာတိကာယ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ အနာ ပတ္တိ၊ မသင့်။ အထ၊ထိုမှတပါး။ ဝါ-အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ဥဘောသု၊ဉာတက, အညာတက နှစ်ပါးတို့၌။ အညာတိကာဒိသညီ။ ၍။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိဿဂ္ဂိယဒုက္ကဋာဒိအာပတ္တိဘေဒဂဏနာ၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေသုပိ၊ တို့၌ လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ နယော၊ ကို။ နေ တဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိမိဿတာယ၊ရောသည်၏အဖြစ် ၌။ နယော၊ နည်းတည်း။ အာဒိ–သဒ္ဒေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အနေကေ၊ တောင်းအပ် မတောင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အများ၌။ အညာတိကာ၊ အဆွေ မတော်သော ဘိက္ခုနီမကို။ ဝိညတ္တာဝိညတ္တပုဂ္ဂလဂဏနာယ၊ တောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်, မတောင်းသောပုဂ္ဂိုလ် အရေအတွက်ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ ကော၊ တယောက်သောသူသည်။ ဒေတိ၊ ၏။ ကော၊ တယောက်သောသူသည်။ န ဒေတိ၊ မပေး။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ အဝိညတ္တော၊ မတောင်းပဲလျက်။ အထ ယဒိ ဒေတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဝိညတ္တာဝိညတ္တာနံ၊ ဘောင်း အပ်, မတောင်းအပ်သည်တို့နှင့်။ သာခေရဏံ၊ဆက်ဆံသောသူကို။ ဝိညတ္တော၊ တောင်းသည်ဖြစ်၍။ အထ ယဒိ ဒေတိ၊ အံ့။နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင် တည်း။အဝိညတ္တော၊မတောင်းပဲ။ဒေတိ၊ပေးအံ့။နိဿဂ္ဂိယေန၊ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊

အာပတ်မသင့်။ ဝိညတ္တာဿ၊ တောင်းအပ်သောသူ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အဝိညတ္တော၊ မတောင်းပဲ၊ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ အနာပတ္တိ ဝေ၊ အာပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တထာ၊ တူ။ ဥပက္ခဋ္ဌာဒီသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ နယော၊ ကို။ နေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ရာဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၄၇) ၅၃၇။ "န ခေါ မယံ အာဝုသော စီဝရစေတာပန္နံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ။ ပ။ ကာလေန ကပ္ပိယ"န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ဣတော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ။ ပုဗ္ဗေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ပညတ္တတ္တာ၊ ပညတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော၊ သည်။ မံသဿ၊ အမဲကို။ စေတာပနံ၊ ဝယ်ဖို့ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝယ်စရာဖြစ်သော။ ကေမွိ ကဟာပဏံ၊ တသပြာမျှလောက်သော ငွေကိုလည်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံလျက်။ တတော၊ ထိုတသပြာထက်။ မဟန္တတရံ၊ အလွန်များသော။ စီဝရစေတာပန္နံ၊ သက်န်းဖိုးကို။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ န ပဋိဂ္ဂဏှိဿတိ၊ မခံလတ္တံ့နည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ စီဝရပဋိသံယုတ္တတ္တာ၊ သင်္ကန်းနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့်။ စီဝရဝဂ္ဂေ၊ စီဝရဝဂ်၌။ သင်္ဂါယိံသု၊ သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်၏။ ဣတိ သမတ္တော၊ တည်း။

၅၃၇-၈။ "အာဂတကာရဏံ ဘဉ္ဇတီ"တိ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ စောဒေတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ န လဘတိ နနု၊ မရသည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စီဝရံ၊ ကို။ န လဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဋိသန္ထာရဿ၊ ပဋိသန္ထာရကို။ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ စောဒနာလက္ခဏံ၊ တောင်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ဌတွာ၊ ရပ်၍။ စောဒေမိ၊ အံ့။"ဣတိ၊ သို့။ အာဂတော၊ လာသောရဟန်းသည်။ တံ ဌာနံ၊

ထို ရုပ်ခြင်းကို။ ဘဉ္စတိ၊ ၏။ ကော၊ ထိုနေခြင်းစသော သုံးပါးသော ကိရိယာတို့တွင် တပါးပါးကို။ စေ ကရောတိ၊ အံ့။ တီဏိပိ စ၊ နေခြင်း, အာမိသကိုခံခြင်း, တရားဟောခြင်း သုံးပါးလုံးတို့ကိုလည်း။ စေ ကရောတိ၊ အံ့။ ဧကမေဝ၊ တခုသော ရုပ်ခြင်းကိုသာ။ ဘဉ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧကဝစနတ္တာ၊ တူသောစကားဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ''စောဒနာဒိ'၊ စောင်းခြင်းအစရှိသည်ကို။ န ဘဉ္စတိ၊ မဖျက်။ စောဒေတုကာမော၊ စောင်းလိုသောသူသည်။ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ပြုသဖြင့်။ ဝတ္တဘေဒေ၊ ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။'' ဣတိ ဝဒတိ၊ ၏။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ စေ နိသီဒတိ၊ အကယ်၍ နေအံ့။ ကောယ နိသဇ္ဇာယ၊ တကြိမ် နေသဖြင့်။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ နှစ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းတို့ကို။ ဘဉ္စတိ၊ ဖျက်၏။ အာမိသံ၊ ကို။ စေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံအံ့။ ဧကေန ပဋိဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္စတိ၊ ဖျက်၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဘာသတိ၊ ဟောအံ့။ ဓမ္မဒေသနာ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒါယ၊ ရှိသော။ ဧကာယဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္စတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖျက်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။'' ဣတိ ဝဒတိ၊ ၏။ ''ယတ္ထာ''တိ၊ ယတ္ထ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အတ္တနော ဝေ၊ ၏လျှင်။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ''ဗျဉ္ဇနံ ပန န သမေတီ''တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥပါသကေတိ ထေ၊ ၌။ ဥပါသကေဟိ၊ တို့သည်။ တံ၊ ကို။ အာဏတ္တာ၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ မူလံ အသာဒိယန္တေနာတိ ထေ၊ ၌။ မူလဿ၊ သက်န်းဖိုး၏။ အကပ္ပိယဘာဝေ၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ အသာဒိယန္တေန၊ ဖြင့်။ တဒ္ဓ၊ သည်လည်း။ စိတ္တေန ခေါ၊ စိတ်ဖြင့်သာ။ မုခေန၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလှူလတ္တံ့။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုကို။ ဣစ္ဆန္တော၊ အလိုရှိလျက်လျှင်။ မုခေန၊ ဖြင့်။ ''မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ကုန်လော။'' ဣတိ၊ သို့။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်ကို။ သစေ နိဒ္ဒိသတိ၊ အကယ်၍ညွှန်အံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ပဋိလာဘေန၊ ရသဖြင့်။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။

တတြ ဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ တံ့ သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊ တည်း။–စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သာဒိယန္တောပိ၊ သော်လည်း။ မုခေန၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ ဖြင့်။ "ကဟာပဏာရဟေန ဝါ။ တသပြာထိုက်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ပါဒါရဟေန ဝါ၊ တမတ်ထိုက်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော ဝတ္ထုကိုလည်း။ အာဟရ၊ ဆောင်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝေါဟာရေတိ၊ အကယ်၍ ခေါ်ဝေါ်သည်ဖြစ်အံ့။ ရူပိယံ၊ ရွှေငွေကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကိဉ္စာပိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ကား ဆို၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ ဧဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ သဿုဋ္ဌာနကံ ဘူမိပဒေသံ၊ ကောက်လုပ်ရာဖြစ်သော မြေအရပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "သီမံ ဒေမာ" တိ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ "ဝိဟာရဿ ဒေမာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ "ပဋိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။" ဣတိ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ အဿ၊ ထိုပုဒ်၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "သံဃံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ 'ဝိဟာရဿ ဒေမာ' တိ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ လှူသောဝတ္ထုသည်။ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ စ၊ ခံခြင်းငှါလည်းကောင်း။ 'သာဓူ' တိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ဝတ္တုံ စ၊ ဆိုခြင်းငှါလည်းကောင်း။

(၂၄၇) အနုမောဒိတုံ စ၊ အနုမောဒနာ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သံဃဿ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်း။ ဣတိ နာမဘာဝတော စ၊ ဤသို့အမည်၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ခေတ္တဿေဝ၊ လယ်၏သာလျှင်။ သီမာ၊ အပိုင်းအခြားတည်း။ ဣတိ နာမဘာဝတော စ၊ ဤသို့အမည်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အပ္ပမာဏံ၊ မဟုတ်။ ကပ္ပိယဝေါဟာရော ဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်သောစကားကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခိတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေနစိ ပရိယာယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။' ဣတိ ဝစနေနပိ၊ နှင့်လည်း။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကပ္ပိယဝစနပစ္စယာ၊ အပ်သော စကားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒါယကော၊ လှူသောသူသည်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် စပ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿတိ၊

လတ္တံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပါယတော၊ အားဖြင့်။ ဒါယကေန၊ လှူသော သူသည်။ တေသ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အဓိပ္ပါယံ၊ ကို။ ဥတွာ၊ ၍။ ကပ္ပိယကာရကဿ၊၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ သန္တကမေဝ၊ သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ သော စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ သီမာဝိဟာရဝစ နသ၊ သီမာသဒ္ဒါ, ဝိဟာရသဒ္ဒါတို့၏။ ဒါယကဝစနတ္တာ၊ လှူသောသူ၏ စကားဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣမ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။“အထာပိ ‘မမ တဒ္ဒာကံ ဝါပေါက္ခရဏိ ဝါ သံဃဿ ဒမ္မိ’ တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ‘ဥပါသက၊ ဥပါသကာ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သံဃော၊ သည်။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ပိဝိဿတိ၊ သောက်ရလတ္တံ့၊’ ဣတိအာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဝတွာ၊ ၍။ပရိ ဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ ဧဝ၊ အပ်သည်လျှင်တည်း။”ဣတိ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယှမာနေ၊ သော်။ ခေတ္တံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ခေတ္တပဋိဗဒ္ဓဝစနာနိ၊ ခေတ္တနှင့် စပ် သော စကားတို့သည်။ သီမာဝစနေန၊ ဖြင့်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိဟာရဿ၊ ကျောင်းမရှိသော။ဘိက္ခု ဿ စ၊ ရဟန်းအားလည်း။ ရူပိယံ၊ ရွှေငွေကို။ ဒသေတွာ၊ ၍။ “ဣဒံ ဝိ ဟာရဿ ဒမ္မိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဒိယျမာနံ၊ လှူသည်ကို။ ဇာနန္တေနာပိ၊ သိသောရဟန်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုလှူ အပ်သော ရွှေငွေကို။ အပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ မပယ်အပ်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ကဟာပဏာရဟာဒိနော၊ ကဟာပဏထိုက်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ အစရှိသည်၏။ အကပ္ပိယဘဏ္ဍဘာဂံ၊ မအပ်သော ဘဏ္ဍာလျှင်အဖို့ရှိသော။ ကဟာပဏာဒိ ဘာဝမေဝ၊ ကဟာပဏအစရှိသော အဖြစ်ကိုလျှင်။ ဇာနန္တမေဝ၊ သိခြင်းကို သာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ ဝေါဟရန္တဿ စ၊ ခေါ်ဝေါ်သောရဟန်းအားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ “န တွေဝါဟံ ဘိက္ခဝေ ကေနစိ ပရိယာယေန” တိ၊ ၍။ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ လေသံ၊ အမြွက်ကို။ ဩဍ္ဍေတုံ၊ ထောင်ခြင်းငှါ။န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစာ ရေတွာ ပန၊ ၍ကား။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “နော စေ ဣစ္ဆတိ၊ န ကထေတဗ္ဗ” န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တသာမိစိယာ၊ အကြင်အကြင် ဆို

ပြီးသော သာမိစိကို။ အ ကရဏော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋဿ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

"အညာတကအပ္ပဝါရိတေသု ဝိယ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ"န္တိ ဝစနတော၊ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တသာမိစိမှ၊ ကိုလည်း။ န ကတွာ၊ မပြုမူ၍။ စေ နိပ္ဖါဒေတိ၊ စေ အံ့။ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ် ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကာ၊ တို့သည်။သယမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ စောဒေတွာ၊ တောင်း၍။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ "သယံ ကရဏမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။"ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိဏ္ဍပါတာဒီနံ။ပ။ ဧသေဝ န ယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဒုက္ကဋ"န္တိ၊ ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသော စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ ဒဒန္တေသုပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပိ-သဒ္ဒေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှေးရှိသော။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။"သံဃေ၊သည်။ သာဒိတေ၊ သာယာသည်ရှိသော်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိကပ္ပေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ တံ၊ ထို သံဃာကို။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ န ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ "နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယေဝါပနကသိက္ခာပဒေသု၊ ယေဝါပနက သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သိယာ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ "ယဿ ကဿစိ ဟိ အညဿ ။ပ။ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တ"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းမဟုတ်သော သူတို့ ၏။အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အန္တမသော၊ဖြင့်။ မာတာပိတူနမ္ပိ၊တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သမ္ပဋိစ္ဆန္တဿ၊ ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

(၂၄၉) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ သမ္ပဋိစ္ဆနံ နာမ၊ ခံခြင်းမည် သည်။"ဥဂ္ဂဏှေယျ ဝါ ဥဂ္ဂဏှာပေယျ ဝါ ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒိယေယျာ"တိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တ လက္ခဏမေဝ၊ ဆိုအပ်သော လက္ခဏာသည်သာလျှင် တည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ကတ္ထစိ ပိ၊ ၌လည်း။ န ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ မပယ်အပ်။ ကတ္ထစိ ပိ၊ အချို့သော အရာ၌လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ သာဒိတုံ၊ သာယာခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အပ္ပဋိက္ခိတ္တံ၊မပယ်အပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ကိဉ္စိ၊ အချို့ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ဤ အလုံးစုံသော

အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်း။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ "သစေ ပနာ"တိ၊ သစေ ပန–အစရှိသော။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏။တတ္ထ၊ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။"စေတိယဿ။ ပ။ န ဝဋ္ဋတီ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပ္ပဋိက္ခိတ္တံ၊ မပယ်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဟာရဿ၊ အား။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ကို။ သာဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ ဤ အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ထေရဿ၊ ၏။ "မာတုယာ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်အံ့။"ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ သာပတ္တိကော ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာယ အာပတ္တိယာ၊ အဘယ်အာပတ်ဖြင့်။ သာပတ္တိကော၊ အာပတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒုက္ကဋာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်၊ သာပတ္တိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာယ ကာယစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသောဝတ္ထုဖြင့်။ န၊ မဟုတ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ စောဒေတိ၊ တောင်း၏။ ဣတိ ကတွာ–ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ "သာပတ္တိကော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာ ကထံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ "ပဥ္စဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ။ ပ။ အနုတိသာရော"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န သမ္မာဝတ္တန္တံယေဝ၊ ကောင်းစွာမကျင့်သောသူကိုလျှင်။ အပဏ္ဏာမေန္တဿ၊ မနှင်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဟောသကဲ့သို့တည်း။ ယထာ ကိံ သုတ္တံ၊ အဘယ်ပါဠိကို။ အာဟ၊ နည်း။ "န စ ဘိက္ခဝေ အသမ္မာဝတ္တန္တော။ ပ။ ဒုက္ကဋဿာ"တိ စ၊ ၍လျှင်။ အာဟ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိမတ္တပေမာဒိအဘာဝေပိ၊ အဓိမတ္တပေမ အစရှိသော သဘော မရှိသော်လည်း။ အပဏ္ဏာမေန္တဿ၊ မနှင်သောဆရာအား။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ သာတိသာရော သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝေံ–ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤ ဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "သာတိသာရော ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုတ္တံ ဧဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တဒနန္တရမေဝ၊ ထို သေ့ဝ သာပတ္တိကော–ဝါကျ၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ မိစ္ဆာဂါဟနိဝတ္တနတ္ထံ၊ ရဟန်းအများ အာပတ်သင့်ကောင်း၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူကိုနစ်ရခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊

ကြောင့်။ "န သမ္မာဝတ္တန္တော ပဏာမေတဗ္ဗော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိတာ၊ အာပတ်မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝီမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကပ္ပိယဘဏ္ဍမ္ပိ အကပ္ပိယမေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ တဋ္ဌာကတော၊ တဖက်ဆည်ကန်မှ။ နိပ္ဖန္နဓညေန၊ ဖြစ်သော စပါးဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဂေါရသံ၊ နွားနို့အရသာသည်လည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။"ဣတိ–ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး သွင်း၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကပ္ပိယဝေါဟာရေပိ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရ၌လည်း။ ဝိဓာနံ၊ အစီအရင်ကို။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤကပ္ပိယဝေါဟာရအစီအရင်သည်။ သေယျထာ ကတမံ၊ မူကား။ "ဥဒကဝသေနာ"တိ အာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။ ဒုဗ္ဗိ နိဗ္ဗောဂံ ဟောတီတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပရတော၊ နောက်မှ။ "တဿေဝ အကပ္ပိယံ ကသ္မာ ဧသော ဝိစာရိတတ္တာ"တိ ဣမိနာ၊ ဟူသောစကားနှင့်။ န သဒိသံ၊ မတူ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပယောဂဝသေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ် သော ကောက်နှင့်။ မိဿံ၊ ရော၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အ ကတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မပြုဘူးသည်ဖြစ်၍။ နဝ သဿံ နာမ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကောက်ခင်း မည်၏။ ခလေ ဝါ ဌတွာ ရက္ခတီတိ၊ ကား။ ဣဒံ ဝါ၊ ဤစကားကိုလည်း။ တွေက္ကံ ဝါ၊ ဤမျှကိုမူလည်း။ မာ ဂဏှ၊ မယူလင့်။ ဣဒံ၊ ဤမျှကိုလည်း။ "ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။" ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ အပနေဟိ၊ ပယ်လော့။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပုဉ္ဇံ၊အစုကို။ ကရောဟိ၊ လော။"ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ပယောဂေန၊ လုံ့လဖြင့်။ စေ ရက္ခတိ၊ အကယ်၍ စောင့်အံ့။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ "မယိ၊ သည်။ ဌိတေ၊ တည်စဉ်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံး သွင်း၍။ သစေ ရက္ခတိ၊ အံ့။ ဂဏှန္တေ ဝါ၊ ယူသောသူတို့ကိုမူလည်း။ ပဿိတွာ၊ ၍။ 'ကိံ ကရောထ၊ အသို့ပြုကြကုန်သနည်း။' ဣတိ၊ သို့။ ဘဏတိ၊ ဆိုအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ "ဒွါရံ၊ ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ ရက္ခန္တေန၊ ဖြင့်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။(၂၅၀) တဿေဝ၊ ထိုသို့စီရင်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ တော၊ ဤ ဝတ္ထုသည်။ အကပ္ပိယံ၊

မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အ ပုဗ္ဗဿ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကောက်ခင်းကို။ အနုပ္ပါဒိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (တပါးရဟန်းတို့အား အပ်သည်ကိုပြသောဟိတ်)။ဟေဋ္ဌာ၊ ကန်အောက်၌။ "သဿံ၊ ကောက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တုံပန၊ ငါကား။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဏ္ဏေပိ၊ အရွက်ခင်း၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ နည်းရှိ၏။ "ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့အား။ ဥဿာဟဇနနတော၊ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသောကြောင့်တည်း။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ကဟာပဏာနံ ဝိစာရိတတ္တာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဥဋ္ဌာပိတတ္တာ၊ ထစေအပ်သောကြောင့်။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါယကာ ဝါ၊ လှူသောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ သံဃဿ၊ ၏။ ဂါမခေတ္တာရာမာဒိံ၊ ရွာ,လယ်, အရံအစရှိသည်ကို။ ကေဏိယာ၊ အခဖြင့်။ ဂဟိတမနုဿာ ဝါ၊ ယူသောလူတို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ကုဋုမ္ဗိနော၊သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ "ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သံဃဿ၊ ၏။ ကဟာပဏာ၊ တို့ကို။ အာဟဋ္ဌာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။"ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ "န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။" ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကာဝ၊ တို့သည်လျှင်။ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ "သံဃဿ၊ အား။ ကဟာပဏာ၊ အသပြာတို့သည်။ န ကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ သပ္ပိအာဒီနိ၊ ထောပတ်အစရှိသည်တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "သံဃဿ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကေ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုတ္တဋ္ဌာနံ ဝါ၊ လုံရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခထ၊ ကြားပါကုန်လော့။" ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေဟိ၊ ထို ကပ္ပိယကာရကတို့သည်။ သမ္ပာဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော ထောပတ်စသည်ကို။ ကေနစိ၊ အစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အ ကတ္တဗ္ဗတာယ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို။ အာဟရာဟိ၊ဆောင်ခဲ့လော့။" ဣတိ၊ သို့။ နိဒ္ဒိသိတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဝိစာရေတိ၊ စီရင်၏။ဣတရေသံ၊ စီရင်သော ရဟန်းမှ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပိယံ၊ ၏။ ကိမိဝ၊ မူကား။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ပတ္တစတုက္ကေ၊ တွင်။ စတုတ္ထပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၌။ "ဣမေ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဣမံ ပတ္တံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော။" ဣတိ၊ သို့။ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ၍။ အယံ ပတ္တော၊ ကို။ ဂဟိတော၊၏။

တေသေဝ ဘိက္ခုနော၊ အားသာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဒုပ္ပိစာရိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အညေသံ ပန၊ တို့အားကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။မူလဿ၊ အဖိုး ကို။ အသမ္ပဋိစ္ဆိတတ္တာ၊ မခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။”ဣတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စတုတ္ထပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကဟာပဏာနံ၊ တို့ကို။ ဝိစာရိတတ္တာ၊တည်း။ဣတိ ဝုတ္တံ၊၏။ ဣဒံ၊ကို။ ဒုဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊အံ့။ မူလဿ၊အဖိုးကို။သမ္ပဋိစ္ဆိ တဋ္ဌာနံ၊ ခံရာအရပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပတ္တစတုက္ကေ၊ ၌။ ဒုတိယတတိယပတ္တာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့် လျှင်။ သယံကာရိဝါရေ၊ သယံကာရိဝါရ၌။ “န ကပ္ပတိ”တိ တွေကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတော၊ ထို ဝါရမှ။ပရံ၌။ တေဟိ၊ ထို ဒါယကာတို့မှ။ မူလံ၊ ကိုသာလျှင်။ သမ္ပဋိစ္ဆတိ နာမ၊ ခံသည် မည်၏။

ရညော၊ မင်း၏။ စိတ္တံ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒုဝိညေယျံ ဝိယ၊ သိခက် သကဲ့သို့။ ဣဒံ ရာဇသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ မဟာဝိသယသိက္ခတ္တာ ဝါ၊ များသောအရာရှိသော . ကျင့်ဖွယ် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တာဓိပ္ပါယတောပိ ဝါ၊ ဆန်းကြယ် သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဒုညေယျံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။

ရာဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ စီဝရဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၁-ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၄၂။ ကောသိယကာရကောတိ တွေ၊ ၌။ ကောသံ၊ အအိမ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကောသကာရာ”တိ၊ ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ၊ ရအပ်ကုန်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ပါဏကာနံ၊ ပိုးတို့၏။ ကောသတော၊ အအိမ်မှ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သောအမွေးသည်။ ကောသိယံ နာမ၊ ကောသိယမည်၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ စေ ကတံ၊အကယ် ၍ ပြုအံ့။ နိဿဇ္ဇနကာလေ၊ စွန့်သောကာလ၌။ “သယံ ကတံ နိဿဂ္ဂိယ” န္တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ (၂၅၁) တွေ၊ ဤစွန့်ရာ၌။ ဥဘောဟိ စ၊ အတ္တ,

ပရ နှစ်ပါးတို့သည်ကား။ ယထာ ပါဠိမေဝ၊ ပါဠိရှိတိုင်းသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရေဟိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ဝိပ္ပကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော အခင်းကို။ အတ္တနာ ပရိယောသာပေတိတိအာဒိ၊ သော။ စတုက္ကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်သင့်လျက်။ န ဒဿိတံ၊ ပြတော်မမူအပ်။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ကောသိ်၊ တခုသော။ တိကေ ဝါ၊ တိက်ကိုလည်းကောင်း။ စတုက္ကေ ဝါ၊ စတုက္ကကိုလည်းကောင်း။ဒဿိတေ၊ ပြသည်ရှိသော်။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ ယဒိဒံ–ယံ ဣဒံ တိက စတုက္ကံ၊ အကြင်တိက စတုက္ကကို။ သမ္ဘဝန္တမ္ပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆို။ သော၊ ဤသို့ ဖြစ်သင့်လျက် မဆိုခြင်းသည်။ ဝိနယဓမ္မတာ၊ဝိနည်း၏သဘောတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂–သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၄၇။ သုဒ္ဓကာဠကာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။။ ပဌမေ၊ ပထမကောသိယမိဿက သိက္ခာပုဒ်၌။ “ဧကေနပိ ကောသိယံသုနာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဓ၊ ဤဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌။ “ဧကေနာပိ အညေန အမိဿေတွာ”တိဝစနာဘာဝတော၊ အမိဿေတွာ–ဟူသောပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့်။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော အမွေးတို့နှင့်။ မိဿကဘာဝေ၊ ရောသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ အပညာယမာနရူပကံ၊ မထင်သော အရုပ်သဘောရှိမူကား။ “သုဒ္ဓကာဠက” မိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃–ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၅၂။ “ဓာရယိတွာ ဒွေ တုလာ အာဒါတဗ္ဗာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တုလာဓာရဏာယ၊ ချိန်ဖြင့်ချိန်သဖြင့်။ ကာဠကာ၊ သိုးနက်မွေးတို့သည်။ အဓိကာ၊ လွန်ကုန်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အချင်းဖြင့်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကာဠကာနံ၊ သိုးနက်မွေးတို့၏။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်။ ဒွေ ဘာဂါ၊ နှစ်ဖို့တို့ကို။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ သုဒ္ဓကာဠက

ပဋိသေဓနနိဒါနာနိ၊ သက်သက်သော သိုးနက်မွေးတို့ကို မြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ ပညတ္တတ္တာ၊ ပညတ်သောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တတိယံ ဩဒါတာနံ စတုတ္ထံ ဂေါစရိယာနန္တိ အယံ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေါ၊ အယုတ်ကို ပိုင်းခြားသော သဒ္ဒါတည်း။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ "ကေဿပိ၊ တခုသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ကာဠကလောမဿ၊ သိုးနက်မွေး၏။ အတိရေကဘာဝေ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တုလာဓရဏာယ၊ ချိန်ဖြင့် ချိန်သောအရာနှင့်။ ကိဋ္ဌာပီန သမေတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အစိတ္တကတ္တာ၊ စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တုလာယ၊ ချိန်ဖြင့်။ ဓာရယိတွာပိ၊ ချိန်၍သော်လည်း။ တေသံ၊ ထို သိုးနက်မွေးတို့၏။ ကေမ္ပိ လောမံ၊ တချောင်းသော အမွေးသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းပြုရာ၌။ ပတေယျ၊ ကျငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထော၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အနက်ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဒွေ တုလာ၊ ချိန်နှစ်ခုတို့ကို။ နာဒါတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ဦနကတရာ၊ အယုတ်တို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ သိယျုံ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လောမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တုလာ ဓာရဏာ၊ ချိန်ဖြင့် ချိန်သည်ကို။ နကရီယတိ၊ မပြုအပ်။ အထ ကေန္တေန၊ စင်စစ် သဖြင့်။ ဂဏေတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုလာဓာရဏာယ၊ ၏။ ပယောဇနံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ "ဂေါစရိယဩဒါတေသု၊ တို့တွင်။ ကေမေဝ၊ တခုခုကိုသာလျှင်။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အဝိစာရိတတ္တာ၊ မစိစစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝီမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၅၂) ၅၆၂။ နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ အာဒိကရဏတော၊ အစ၌ ပြုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝဿဂဏနံ၊ နှစ်အရေအတွက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ကရိတွာ ဝါတိ ဝစနံ၊ သည်။

နိဋ္ဌာနဒိဝသတော၊ ပြီးသည့်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝဿဂဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိဝစနံ ပန၊ သည် ကား။ ပရိဘောဂတော၊ သုံးဆောင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝဿဂဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ လဒ္ဓသမ္မုတိကဿ၊ ရအပ်သော သမ္မုတိရှိသောရဟန်း၏။ ဂတဂတ ဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌။ ဆန္န ဆန္န ဝဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်ခြောက်နှစ်တို့ ထက်။ ပရတော စ[1]၊ အလွန်လည်း။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော အခင်း တို့သည်။ ဗဟူနိပိ၊ များကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညံ နဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိ၌။ ကတတော၊ ပြုပြီးသည်မှ။ အညံ ကိံ၊ တပါးလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဓာရိတတော၊ ဆောင်သည်မှ။ အညံ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒက၏။ စောဒနာ၊ သည်။ အပရိပုဏ္ဏာ၊ မပြည့်စုံ။ အဝသိဋ္ဌ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုဦး လော့။ ကတတော၊ ပြုပြီးသည်မှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ် ၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေသု၊ ထိုအခင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါး ပါးသော အခင်းကို။ ဒုက္ကတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ ဝါ၊ သုံးဆောင်သဖြင့် ဆွေးဟောင်းသည်ကိုလည်းကောင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တဥ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ပြုခြင်း သည်လည်း။ ပုရာဏသန္ထတဿ၊ အခင်းဟောင်း၏။ သုဂတဝိဒတ္ထိံ၊ ကို။ ဝိနာပိ၊ ကြဉ်၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓပရိယာ ပန္နတ္တာ၊ မမြစ်ခြင်း၌ အကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ ကတတော၊ ပြုပြီးသည်မှ။ အညံ၊ တပါးသော အခင်းကို။ ပဋိသိဒ္ဓဥ္စ၊ မြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒဥ္စ၊ ဤ အခင်းကိုလည်း။ ပုဗ္ဗကတံ၊ ရှေး၌ ပြုအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထို သိက္ခာပုဒ်မှ။ အနန္တရသိက္ခာပဒဝိရောဓော၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်နှင့်ဆန့်ကျင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓာရိတတော၊ မှ။ အညံ နာမ၊ တပါးမည်သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ သမ္မုတိ၊ သည်။ နိရတ္ထတာ[2]၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ် သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပဌမကတံ၊ ရှေးဦးစွာပြုပြီးသော အခင်းကို။ စေ အပရိဘုတ္တံ၊ အကယ်၍ မသုံးဆောင်သေးသည်ဖြစ်အံ့။ သမ္မုတိယာ၊ သည်။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ နဝံ၊ အသစ်

၁။ သြရတော စ (မာင္က) ၂။ နိရတ္ထိကာ (ဆဋ္ဌ)

သော အခင်းသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့ စောဒကအလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစောဒနာရာ၌။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ·သန္နိဋ္ဌာနနိဒဿနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြသောသဒ္ဒါ တည်း။ နိဋ္ဌာနဒိဝသတော၊ ပြီးသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဆန္နံ ဆန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတ္တ စ၊ ထို ဝဿ ပရိစ္ဆေဒ၌လည်း။ သတ္တမေ ဝဿေ၊၊ ခုနစ်နှစ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ် သော်။ ဆ ဝဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒ္ဓ ခေါ၊ ထိုသို့သော ပရိပုဏ္ဏဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ မာသပရိစ္ဆေဒ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဿပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတ္တမေ ဝဿေ၊ ၌။ ပရိပုဏ္ဏာ စ၊ ပြည့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ဦနကဒ္ဓ၊ ယုတ် ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝဿံ နာမ၊ မည်၏။ကသ္မာ၊ကြောင့်။ ဝိပ္ပကတဿဝ၊ ပြု၍ မပြီးသေးသော အခင်း၏လျှင်။ ဆ ဝဿာနိ၊ တို့သည်။ သစေ ပူရေန္တိ၊ အကယ်၍ ပြည့်ကုန်အံ့။ပုန၊ တဖန်။ အဓိဋ္ဌာနဒိဝသတော၊ အဓိဋ္ဌာန်သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ ပတ်လုံး။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒ္ဓ ခေါ၊ ထို ခြောက်နှစ်ရခြင်းသည်လည်း။ ပရိဘုတ္တံ ဝါ၊ သုံးဆောင်သည်မူ လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အပရိဘုတ္တံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဓာရိတမေဝ နာမ၊ ဓာရိတမည်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ "နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယ ဝုစ္စတိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ စ၊ ထို့ကြောင့် လည်း။ ဆန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့မှ။ ပရတော၊ အလွန်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ တမေဝ ပဗ္ဗကတံ၊ ထိုသို့ ရှေး၌ ပြုအပ်သော အခင်းကို။ ဒုက္ကတဘာဝေန ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏတာယ ဝါ၊ သုံးဆောင်၍ ဆွေးဟောင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇဋေတွာ၊ ဖြေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကရောတိ၊ အံ့။ နိဋ္ဌာနတော၊ ပြီးသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဆဗ္ဗဿပရမတာ၊ ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတိရေကံ ဝါ၊ အလွန်မူလည်း။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တော၊ ခြောက်နှစ်အတွင်း၌။ စေ ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ တမေဝ၊ ထိုသို့ပြုသော အခင်းသည်လျှင်။ ကရဏံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အညံ၊ သော။ နဝံ နာမ၊ အသစ်သော အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ "နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယာ"တိ ဣမိနာ၊ ဤ ပါဠိနှင့်။ ကောစိ၊ သော။ ဝိသေသော၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇဝံ သန္ထေ၊ သော်။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်း။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိအထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ယာစနဗဟုလာ ဝိညတ္တိဗဟုလာ ဝိဟရန္တိ" တိ၊ ၍။ တတ္ထ

ထို သိက္ခာပုဒ်၏နိဒါန်း၌။ ဝုတ္တံ၊၏။ တစ္စ၊ထို နိဒါန်းစကားသည်လည်း။ အညဿ၊ ၏။ ကရဏံ၊ ပြုသောအခင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အညဿ၊ ၏။ ကရဏံ၊ ကို။ ယဒိ ဒီပေတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တံ၊ထို အဋ္ဌုပ္ပတ္တိစကားသည်။ ဝါ၊ နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယ-ဟူသောစကားသည်။ နိဿယသမေဝ၊ အကြောင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ အညဿ၊ ထို အခင်းကို ပြုခြင်း၏။ ဝိသေသော၊အထူး တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အညေန၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုသောအခင်းကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။" ဣတိ ဝုတ္တတော၊ ဤသို့ ဟောသောပါဠိမှ။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိံ-ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ "နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယ ဝုစ္စတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အတိ ရေက စီဝရဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိလာဘေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုအခင်း၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နဝတာ၊ အသစ်၏အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ရောက်သောကြောင့်။ ပဋိလဒ္ဓဒိဝသတော၊ ရသောနေ့မှ။ (၂၅၃) ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဆဗ္ဗဿပရမတာ၊ ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေ တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဆန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဩရေန၊ ၌ ။ပ။ စေ ကာရာပေယျ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ကရဏမေဝ၊ ပြုသည်ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပဋိလာဘံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဆန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဩရေန၊ အတွင်း၌။ အတ္တနော၊ အား။ အနုပ္ပန္နတ္တာ၊ မဖြစ်သော ကြောင့်။ "နဝ" န္တိ၊ နဝံ-ဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ၏။ အ ပဋိလဒ္ဓံ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ စေ ကာရာပေယျ၊အံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ လာဘော၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း ပြုအံ့။ ကာရာပေယျ ဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ပြုစေအံ့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညေန၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခင်းကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ – တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသော အထူး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၆၅။ နာဿုဓ ကောစိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဿုဓ—ဣတိ အယံ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဝဓာရဏတ္ထေ၊ ၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌ အစဉ်၌။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ တေ ဘိက္ခူ"တိ၊ ၌။ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝုစ်ကို။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာ ပိ၊ သော်လည်း။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဣမ၊ ဤဘုရားအထံတော်၌။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်သော။ (ထည့်)။တေသု ဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်မျှ။ ဧကေန၊ တယောက်သော။ ပိဏ္ဍပါတနီဟာရကေန၊ ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ နာဿုဓ န ဧဝ ဥပသင်္ကမတိ၊ မကပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ တံ၊ "ထိုသို့ ယူခြင်းသည်။ သင်္ဂါဟံ၊ ကောင်းစွာယူသည်မည်၏။ ကော ဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ ဝရန္တိတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ အနုဇာနာမိ။ပ။ယထာသုခံ မံ ဒဿနာယ ဥပသင်္ကမန္တူတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမန္တု၊ ကပ်ကုန်လော။

၅၆၆-၇။ "မယံ အာယသ္မန္တံ ဥပသေန"န္တိ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဥပသေနမထေရ်၏။ ဂဏပါမောက္ခတ္တာ၊ ဂိုဏ်းအကြီးအကဲဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာရညိကပိဏ္ဍပါတိကပံသုကူလိကဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော ဓုတင်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "သန္ထတေ စတုတ္ထစီဝရသညိ တာယာ"တိ၊ ၌။ အာဟ၊ ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်ပင်လည်း။ တေစီဝရဥ္စ[1]၊ တိစီဝရိက် သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုလျှင်။ န ဗုဇ္ဈန္တိ ကိံ၊ မသိကြလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ အဗုဇ္ဈနံ၊ မသိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ စီဝရံ နာမ၊ မည်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဆန္နံ၊ ခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊တထည်ထည်ဖြစ်သော။ ဝိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော။ ပစ္ဆိမံ၊ ပစ္ဆိမသင်္ကန်းသည်။ စီဝရံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ ဖြေအပ်၏။တံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ ဝါယိမံ၊ ယက်သောသင်္ကန်းလော။ အဝါယိမံ၊[2] မယက်သော

၁။ တေစီဝရံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကိဥ္စ ဝါယိမံ အဝါယိမံ (ဆဋ္ဌ)

သက်န်းလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဝါယိမံယေဝ ါတိ၊ယက်သော သက်န်းဟူ၍။ကိဥ္စာပိ ကေန္တေနၥဝင်စစ်အားဖြင့်။ ဝက္ခတိ၊ဆိုလတ္တံ့။ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝါယိမဘာဝေ ါ၊ကို။ကတရသုတ္တေန၊ဖြင့်။ ဝိညာယတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သော၊ ထို ဝိတဏ္ဍဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (တနည်း) သော၊ ထို စောဒကသည်။ သုတ္တမေဝ၊ ပါဠိကိုလျှင်။ န ပဿတိ၊ မမြင်လတ္တံ့။ အပဿန္တေန၊မမြင်သည်ရှိသော်။ သိဝေယျကံ၊ . သိဝရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂဥ္စ၊ ပုဆိုးအစုံကိုလည်း ကောင်း။ ဣဒ္ဓိမယိကဥ္စ၊ ဣဒ္ဓိမယသက်န်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တိယဥ္စ၊ နတ်လှူသော သက်န်းကိုလည်းကောင်း။ အစီဝရံ၊ သက်န်းမဟုတ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အစီဝရံ၊ ကို။ ယဒိ ကရောတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ အဝါယိမမ္ပိ၊ မယက်သောသက်န်းသည်လည်း။ စီဝရံ၊ စီဝရမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ဤသို့ အစီဝရဖြစ်ခဲ့သော်။ သန္ထတေ၊ အခင်း၌။ စီဝရသညိတာ၊ သက်န်းဟူသော အမှတ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ထင်၏။ ဝါ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္ဗလ သိသေန၊ ကမ္ဗလာသက်န်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ ဥဏ္ဏာမယသာမညတော၊သား မွေးဖြင့်ပြီးသောဝတ္ထုအဖြစ်ဖြင့် တူသောကြောင့်တည်း။ ကိံ ပန၊ နည်း။ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သန္ထတံ၊ အခင်းကို။ အဓိဋ္ဌဟိံသု ကိံ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်ကုန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဒုဋ္ဌု၊ မကောင်း သောအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟိံသု၊ တင်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား သန္ထတဿ၊ ၏။ အစီဝရတ္တာ စ၊ သက်န်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ န အဓိဋ္ဌာနုပဂတ္တာ စ၊ အဓိဋ္ဌာန်မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း တည်း။ အထ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နာဓိဋ္ဌဟိံသု၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သည် ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းတို့၌။ အစီဝရသညိနော၊ သက်န်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းတို့ ၌။ အစီဝရသညိတာယ၊ သက်န်းဟူသောအမှတ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒုဘယံ၊ ထိုဝါယိမ အဝါယိမနှစ်ပါးသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေတ္ထ၊ ဤသန္ထတအရာ၌။ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန် လောက် သော။ တဒေဝ၊ ထိုသို့သောအခင်းသည်လျှင်။ နတ္ထိ ကိံ ပန၊မရှိလေသလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ (၂၅၄) အပိစ၊ စင်စစ်လျှင်။ တေတ္ထ၊ ဤသက်န်း အရာ၌။ အဓိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာ မလောက်သောဝတ္ထုသည်။ စီဝရံ၊သက်န်း သည်။ စေ န ဟောတိ၊ မဖြစ်အံ့။ "စီဝရန္တိ ဆန္နံ စီဝရာနံ အညတရ"န္တိ

အညတရံ-ဟူသော။ တွော၀တာ၊ ဤမျှသောပါဠိဖြင့်သာ။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည် ဖြစ်၍။ "ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမ"န္တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဝိကပ္ပနုပဂံ၊ဝိကပ္ပနာလောက်သော၀တ္ထုသည်။ စီဝရမေ၀၊ သည်သာလျှင်။ အထ ယဒိ န သိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ မပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ အနဓိဋ္ဌာနုပဂဥ္စ၊ အဓိဋ္ဌာန် မလောက်သော၀တ္ထုကိုလည်းကောင်း။ အဝိကပ္ပနုပဂဥ္စ၊ ဝိကပ္ပနာ မလောက်သော ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ကေစ္စံ၊ တပေါင်းတည်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။"စီဝရ"န္တိ သင်္ချံ၊ စီဝရံဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ဤကားအဖြေတည်း။ တေနေ၀၊ ကြောင့်လျှင်။ တေစီဝရိကဿ၊ တိစီဝရိက် ဆောင်သောရဟန်းအား။စတုတ္ထစီဝရံ၊ လေးထည်မြောက်သောသင်္ကန်းသည်။ ၀တ္တမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အံသကာသာ၀မေ၀၊ အံသကိုဋ်၌ သင်္ကန်းတခုသည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။(ငုံပါဠိဖြစ်သော်လည်း အနက်နှင့် သမ္ဗန်သည်။)

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်အားဖြင့်။ တေသံယေ၀၊ ထိုရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ သန္တတေ၊ အခင်း၌။ စီဝရသညိတာ၊ သင်္ကန်းဟူသော အမှတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အညေသမ္ပိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ အနုဗန္ဓတိ ဧ၀၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ "ပုရာဏသန္ထတံ နာမ သကိံ နိဝတ္ထမ္ပိ သကိံ ပါရုတမ္ပိ" တိ၊ ၍။ ၀စနတော၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။ အဋ္ဌကထာစရိယော ပန၊ သည်ကား။ အဿ၊ ထိုနိဝတ္ထံ ပါရုတံ-ဟူသော ပုဒ်၏။ အ စီဝရတံ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘာသိတတ္တဒီပနေ န၊ ဟောအပ်သော နေရာ အိပ်ရာဟူသော အနက်ကိုပြသဖြင့်။ ဒီပေတိ၊ ၏။ နိဝတ္ထံ ဝါ ပါရုတံ ဝါတိ ဧတေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏။ နိသိန္နပုဗ္ဗဝ နိပန္နပုဗ္ဗာတိ အတ္တော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ဆိုတော်မူ၏။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဧ၀ံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ နိသိန္န နိပန္နအနက် ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ သန္တတေ၊ ၌။ စီဝရသညိတာ၊ သည်။ အနုဗန္ဓတိ ဧ၀၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ခန္ဓကေ၊ ၌။ "နိသီဒနံ အဓိဋ္ဌာတုံ န ဝိကပ္ပေတု" န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေ စ၊ ၌လည်း။ "နဝ စီဝရာနိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ" တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ နိသီဒနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ "ဒသာ ဝိဒတ္ထိ" တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ "နိသီဒနံ နာမ သဒသံ ဝုစ္စတီ"တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။အဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယဥ္စ၊ ၌လည်း။ "သန္ထတသဒိသံ၊ အခင်းနှင့်အတူ။ သန္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ ကေသိံ အန္တေ၊ တခုသော အစွန်း၌။ သုဂတဝိဒတ္ထိမတ္တာပဒေသေ၊

မြတ်စွာဘုရား တထွာမျှသော အရပ်၌။ တိသု ဌာနေသု ၁၊ သုံးပါးကုန်သော အရာတို့၌။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ တိဿော ဒသာ၊ သုံးခုကုန်သောအဆာတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဟိ ဒသာဟိ၊ ထို အဆာတို့ဖြင့်။ သဒသံ နာမ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “နိသီဒနံ၊ ကို။ ဝုတ္တာ န ဃေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ လျှင်တည်း။ တစ္ဆ ခေါ၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော နိသီဒိုင်သည်လည်း။ ပမာဏယုတ္တံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော။ ကေမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ခုတို့သည်။ န ဝဋ္ဋန္တိ၊ မအပ်ကုန်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိသီဒနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ နဝန္နံ စီဝရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ စီဝရံ၊ တပါးသော သက်န်းဖြစ်၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တစ္ဆ၊ ထို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော နိသီဒိုင်သည် လည်း။ သန္ထတသဒိသံ၊ အခင်းနှင့် အတူ။ ကတွာ၊ ၍။ ဧဋကလောမမယသန္ထတ ဝိသေသံ၊ သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းအထူးတည်း။ ဣတိ အတ္ထ ဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တထာ၊ တူ။ နိသီဒနမေဝ၊ သည်လျှင်။ နိသီဒန် သန္ထတဥ္စ၊ နိသီဒနသန္ထတအဖြစ်သည်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေ စ၊ ၌လည်း။ “ကေမေဝါ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထိုသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။ သန္ထတေ၊ ၌။ စီဝရသညိတာ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္ထတသာမညတော၊ သန္ထတအဖြစ်အားဖြင့် တူသောကြောင့်တည်း။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ကိ မတ္ထံ၊ ၎ါ။ အ ဒသံယေဝ၊ အဆာမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သန္ထတံ၊ သည်။ စီဝရသင်္ချံ၊ သက်န်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သနည်း။ အနေကမ္ပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော။ အနဓိဋ္ဌိတမ္ပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟန္တမ္ပိ၊ ကြီးသည် လည်းဖြစ်သော။ သန္ထတံ၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ သ ဒသမေဝ၊ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သန္ထတံ၊ သည်။ စီဝရ သင်္ချံ၊ သက်န်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနဥ္စ၊ သည်လည်း။ ဥပဂစ္ဆတိ၊ လောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဆန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဩရေန၊ အတွင်း ၌။ သမ္မုတိ၊ ကို။ ဝိနာပိ၊ ကြဉ်၍လည်း။ အသန္ထတပရိယာပန္နတ္တာ၊ သန္ထတ ၌ အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စီဝရသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ၏။ တဥ္စ၊ ထိုသက်န်းခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်သော နိသီဒနသည်လည်း။ ပေါရာ

၁။ မြိသု ဌာနေသု (ဆဋ္ဌ)

ဏာံ၊ ရေး၌ဖြစ်သော အခင်းဟောင်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ ဝေ၊ စွန့်၍သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဒ္ဓ ခေါ၊ ထိုသို့သော နိဿီဒိုင်သည်လည်း။ ပမာဏယုတ္တံ၊ သော။ ဧကမေဝ၊ လျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ခုတို့သည်။ န ဝဋ္ဋန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သန္ထတံ၊ ကို။ သယနတ္ထမေဝ၊ အိပ်ရာ အလို့ငှါသာလျှင်။ ကရိယတိ၊ ၏။ နိသီဒနံ၊ သည်။ အသန္ထတမေဝ၊ အခင်းမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ အထာပိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဒ္ဓ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော အလိုကိုလည်း။ နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ပေါရာဏသန္ထတံ နာမ သကိံ နိဝတ္ထမ္ပိ သကိံပါရုတမ္ပိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တွေ၊ ၌။ ပရိယာယော၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တွေ၊ ၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ န ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ မရှာအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ၏။ အနုညဝိသယတ္တာ၊ ဘုရားမှတပါးသော သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်သောကြောင့် တည်း။

(၂၅၅) သန္ထတဿ ပန၊ ၏ကား။ အစီဝရဘာဝေန၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အယံ ယုတ္တိ- ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောအသင့်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ဝါ- အာဒိတော အာဒိမှ၊ အစ၌။ "တိဏိ သန္ထတာနိ ပန ဝိနယကမ္မံ။ ပ ။ န ဝဋ္ဋတိ"တိ၊၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို အခင်းသုံးခုတို့သည်။ အကပ္ပိယာနိ၊ မအပ်ကုန်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ စ၊ သည်လည်း။ ခေါမာဒီနိ၊ ခေါမ အစ ရှိကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန် ၏။ ဣတိ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောသေယျံ၊ ပိုးချည်အခင်းသည်။ ကပ္ပိယံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ဇဝံ သန္တေ၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓကောသေယျမ္ပိ၊ သက်သက် ပိုးချည်ဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ စီဝရံ၊ သည်။ ကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ကောသိယမိဿကသန္ထတစီဝရံ၊ ပိုး ချည်နှင့်ရောသော အခင်းသင်္ကန်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့ နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ကမ္ဗလဥ္စ၊ ကမ္ဗလာကိုသည်း။ တထာ၊ တူ။ အနုညာတံ၊ ၏။ တဥ္စ၊ ထို ကမ္ဗလာသည်လည်း။ဇာတိဏာဋ္ဌက ဘာဝေန၊ ဇာတ်အားဖြင့် မည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သုဒ္ဓိကမ္ပိ၊ သက်သက် သည်လည်း။ ကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သြဒါတဂေါစရိယမိဿက သန္ထတစီဝရံ၊ သိုးဖြူ သိုးကြားမွေးတို့နှင့် ရောသောအခင်းသင်္ကန်းသည်။ ပဂေ

ဝ၊အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊သည်။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော စ၊ထို့ကြောင့်လည်း။အညမညဝိရောဓော၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်သည်။ ဟော တိ၊ ၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။သန္ထတံ၊သည်။စီဝရံ နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။နိသီဒနံ ပန၊ သည်ကား။ စီဝရံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကသ္မာ၊မူကား။ တဿ၊ ထို နိသီဒန၏။ ပမာဏသဏ္ဌာနပရိစ္ဆေဒသမ္ဘဝတော၊ ပမာဏ သဏ္ဌာန် အပိုင်းအခြား၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေစိ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။"နိသီဒနံ၊ သည်။ သန္ထတဥ္စ၊ အခင်းဖြစ်သော နိသီဒိုင်လည်းကောင်း။ အသန္ထတဥ္စ၊အခင်းမဟုတ်သောနိသီဒိုင်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သန္ထတံ၊ သည်။ သန္ထတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အသန္ထတံ၊ သည်။ ခေါမာဒိဆဗ္ဗိဓံ၊ ခေါမအစရှိသည်ဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ တဒနုလောမံ ဝါ၊ ထိုခေါမ အစရှိသည်အားလျော်စွာမူလည်း။ ဆဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အယမေဝ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို နိသီဒနတို့၏။ ဝါ၊ နှစ်ပါးသော နိသီဒနတို့၏။ ဝိသေသော၊ တည်း။"ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ "သန္ထတံ ပန ဘိက္ခုနာ"တိ၊ ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ အပညာပေတွာ၊ မပညတ်မူ၍။"နိသီဒနသန္ထတ"န္တိ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ စီဝရသညိဘာဝယ၊ ဖြင့်။သန္ထတာ နံ၊ တို့ကို။ ဥဇ္ဈိတတ္တာ၊ စွန့်သောကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ နိသီဒိုင်တို့၏။ အစီဝရဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ တထာ၊ ထို နိသီဒနသန္တတံ-ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပညတ္တံ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဓုတင်္ဂဘေဒဘယာ၊ ဓုတင်ပျက်စီးအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုအခင်းတို့ကို။ ဥဇ္ဈိတွာ၊ စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။တေရသာပိ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော ဓုတင်တို့ကိုလည်း။ သမာဒိယိံသု၊ ပြည့်စုံစေကုန် ၏။ သီသဒဿနဝသေန၊ အဦးကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တီဏေဝ၊ သုံးပါးကုန်သော အာရညိကဓုတင် ပိဏ္ဍပါတိကဓုတင် ပံသုကူလိကဓုတင်တို့ကို သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ စ၊ သည်လည်း။ တေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့အား။ သန္ထတံ၊ ကို။ အနုဇာနိ၊ ပြီ။ တဒဟော၊ မှ။ နေသံ၊ တို့ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "နိသီဒနစီဝရသဏ္ဌာနမ္ပိ၊ နိသီဒိုင်သင်္ကန်းသဏ္ဌာန်ရှိသော်လည်း။ ဧဟံ နိသီဒနသန္ထတံ၊ ဤနိသီဒိုင်အခင်း

ကို။ နော အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ စတုတ္ထစီဝရဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကတ သန္ထတံ၊ သည်။ ပဂေ ဝ၊ နည်း။" တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။သန္ထတော၊ ဌ်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စီဝရသညိတာ၊ သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ် လတ္တံ့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ထွေ၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်ဌ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နိသီဒနသန္ထတန္တိ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။အဓိပ္ပါယော၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း။"ပစ္ဆိမာနိ ဒွေ ဝဋ္ဋန္တိ" တိ ထွေ၊ ဌ်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ "အနာပတ္တိ အညေန ကတံ ပဋိလဘိတွာ ပရိဘုဉ္ဇတီ" ကိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။

နိသီဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။. နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဧဠကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၇၂-၃။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿာတိ ဣမိနာ၊ ပါဌ်ဖြင့်။ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်။ ဒီဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်သောခရီးကို။ ပဋိပန္နဿ၊ သွားသောရဟန်း အား။ ဥပ္ပန္နာနိပိ၊ ဖြစ်သော သိုးမွေးတို့ကိုလည်း။ တိယောဇနပရမမေဝ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်လျှင်။ ဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ အပဋိ ပန္နဿ၊ ခရီးမသွားသောရဟန်းအား။ ပဂေ ဝ၊ နည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿ၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကို သွားသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့မူလည်း။ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာ တဗ္ဗော၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဝါသာဓိပ္ပါယဿ၊ နေခြင်းကို အလိုရှိသော။ ပဋိပဿဒ္ဓိဂမနဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော သွားခြင်းရှိသောသူ၏။ အဟတ္ထာ[1]၊ ဆောင်သောကြောင့်။ "အပ္ပဋိပန္နေ" တိ၊ ၍။ သဉ္စိ၊ ခေါ ဝေါခြင်းသို့။ (၂၅၆) ဂတဿ၊ ရောက်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိံ အတ္ထဝိကပ္ပေ၊ ဌ်။ ဘိက္ခုနော ပနေဝ ဧဠကလောမာနိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ။ပ။ အ သန္တေပိ ဟာရကေ။ပ။ပါစိတ္တိယန္တိ၊ ၍။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အာကာင်္ခမာနေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနီတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကာနံယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ တိယောဇနာတိက္ကမေ၊ သုံးယူဇနာကိုလွန် ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်။အနာ

၁။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓဂမနဿာဟတ္ထာ (ဆဋ္ဌ)

ကမ်မာနေန၊ အသုံမရှိသဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သော။ ပရသန္တကာနိ၊ တို့ကို။ အတိရေကတိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာထက်အလွန်။ ဟရန္တဿ၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။အယံ အတ္ထော၊ ကို။ "ဘိက္ခုနော ဥပ္ပဇ္ဇေယျု"န္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ "အစ္ဆိန္နံ ပဋိလဘိတွာ"တိ ဣမိနာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒီပိတော၀၊ သည်သာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေ စ၊ ၌ လည်း။ "အညံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဟရာပေန္တော၊ ဆောင်စေသည်ဖြစ်၍။စေ ဂစ္ဆတိ၊ သွားအံ့။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွေတိယောဇနပရမတာယ[၁]၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသဖြင့်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊လဲလှယ်၍။ စေ ဟရန္တိ၊အကယ် ၍ဆောင်ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ "အညံ ဟရာပေတိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိံ၊ ကို။ဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇာနန္တံ၊သိသောသူကို။ ဟရာပေတိ ကိံ၊ ဆောင်စေသလော။ အဇာနန္တံ၊ ကို။ ဟရာပေတိ ကိံ၊ လော။ ဣတ္ထ၊ ဤစောဒနာရာ၌။ တော၊ သင်စောဒကဆရာ၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသာတည်း။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ တာဝ ပြုဟိ၊ ဆိုဦးလေလော့။ဇာနန္တံ၊ ကို။ ယဒိ ဟရာပေတိ၊ အကယ်၍ဆောင်စေအံ့။ ဧဝံ သတိ၊သော်။ "အညော၊ သည်။ ဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဌပေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဆောင်၍ ထားသဖြင့်။ ဟရိတေပိ၊ ဆောင်သော်လည်း။ အာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်သင့် သည်သာတည်း။ ကေသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနန္တေပိ၊ သိလျက်လည်း။ ကေစ္စော၊သည်။ ဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ တတော တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဌကထာယ၊ နှင့်။ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။အဇာနန္တံ၊ မသိသောသူကို။ အထ ယဒိ ဟရာပေတိ၊ အကယ်၍ဆောင်စေအံ့။ ဧဝံ သတိ၊သော်။"အညဿ ယာနေ ဝါ ။ပ။အတိက္ကာမေတိ၊နိဿဂ္ဂိယာနိ"တိ ပါဠိယာ၊နိဿဂ္ဂိယာနိ-ဟူသောပါဠိနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့ကိုလည်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကော် ဘဏ္ဍံ၊ တခုသောဘဏ္ဍာကို။ အထ ယဒိ ဟရာပေန္တိ၊ အကယ်၍ဆောင်စေကုန်အံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုဆောင်စေအပ်သောဘဏ္ဍာသည်လည်း။

၁။ ဒွေ ဂိုကြ။ တိယောဇနပရမံ ပက္ခ (သဠ)

နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ အနိဿဂ္ဂိယံ၊မစွန့်အပ်။ ဣတိ ယုတ္တိယာ၊ ဤသို့သောယုတ္တိနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ဆန့်ကျင်၏။ "တိယောဇနပရမံ သဟတ္ထာ ဟရိတဗ္ဗာနိ အသန္တေ ဟာရကေ"တိ၊၍။အဝိသေသေန စ၊သာမညအားဖြင့်လည်း။ ပါဠိ၊ကို။ ဝုတ္တာ၊၏။ ဟာရကောပိ၊သည်လည်း။ သစေတနော၊စေတနာရှိသော ဆောင်ခြင်လည်းကောင်း။အစေတနော၊ စေတနာမရှိသော ဆောင်ခြင်းလည်း ကောင်း။ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ သစေတနောပိ၊ စေတနာရှိသော ဆောင်ခြင်းသည်လည်း။ ဋ္ဌေကလောမဘာဝံ ဝါ၊ သိုးမွေး အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ ဟရာမိ၊ ၏။"ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။"မံ၊ ငါ့ကို။ ဧသ-ဧသော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ ဟရာပေမိ၊ ၏။"ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇာနနာဇာနနဝသေန၊ သိခြင်း, မသိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အစေတနော နာမ၊ မည်သည်။ ဟာရကော၊ ဆောင်တတ်သော။ နဒီသောတော ဝါ၊ မြစ်ရေအယဉ်သည်လည်းကောင်း။ နာဝါ ဝါ၊ လှေသည်လည်းကောင်း။ အသာမိကယာနံ ဝါ၊ အရှင်မရှိသော ယာဉ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေတနော၊ သစေတနာဟာရက သည်။ ပါကဋော ဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆောင်စေရာ၌။"မံ၊ ငါ့ကို။ဧသ-ဧသော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ဟရာပေတိ၊၏။" ဣတိ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှကို။ ဇာနန္တံ၊ သိသော။ မနုဿံ ဝါ။ ကိုလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ ကို။ ဟရာပေတိ၊အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-အယံ၊ သည်လျှင်။ အနုဂဏ္ဌိပဒနယော၊ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်နည်းတည်း။ အယံ၊သည်။ ပါဠိယာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာ ယစ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကရသော၊ တူသောကိစ္စရှိသော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။"အသန္တေ၊ ဟာရကေ"တိ ဣဒံ၊ကို။ အဝိသေသတော၊ သာမည အားဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။"အညဿ ယာနေ ဝါ ဘဏ္ဍေ ဝါ အဇာနန္တဿ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော ပန၊ ကြောင့်ကား။ သစေတနော၊ စေတနာရှိသော။ ဟာရကော၊ ကို။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။အဓိပ္ပေတောတိ၊ လိုအပ်၏ဟူ၍။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သော စ အဓိပ္ပါယော၊ ကိုလည်း။ ဋ္ဌေကလောမဘာဝဥ္စ၊ ကိုလည်း။"ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ ဟရာမိ၊ ဆောင်၏။"ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိသောသူကို။ နာဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်။ တေန၊ ကြောင့်။"အညော ဟရိဿတီတိ ဌပေတိ၊ တေန ဟရိတေပိ အာပတ္တိယေဝါ" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ထိုစကားအစဉ်၌။ ဟေတုကတ္တုနော၊ ၏။ အဘာဝတော စ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-

သစ္စံ၊ ၏။ ပါဠိယံ၊ ၌။ "အညံ ဟရာပေတိ"တိ၊ ၍။ ဟေတုကတ္တုဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ (၂၅၇)ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါးကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဇာနန္တာ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ "အဇာနန္တဿ ပဋိက္ခိပိတွာ"တိ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌။ "သေ ဟရာပေတိ"တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ "ဣဒံ ဌာနံ အတိက္ကမာပေတိ"တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ "ဇာနန္တဿ ယာနေ ဝါ ဘဏ္ဍေ ဝါ ပက္ခိပိတွာ တိယောဇနံ အတိက္ကမာပေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယာ ဟောန္တိ"တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။

ဟေတုကတ္တုဝစနံ[၁]၊ ဟေတုကတ္တားကို ဟောတတ်သော။ "ဟရာပေတိ"တိ ဣဒံ၊ ဟရာပေတိဟူသော သဒ္ဒါသည်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်သော အနက်ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "သာမိကဿ အဇာနန္တဿေဝါ"တိ ဣဒံ၊ ကို။ "မံ၊ ငါ့ကို။ သော၊ သည်။ ဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။"ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဇာနန္တံ၊ မသိသော သူကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သာရေတိ စောဒေတိ အနုဗန္ဓာပေတိ" တိ ဣဒံ၊ ကို။ "မံ၊ ကို။ သော၊ သည်။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ အတိက္ကမာပေတိ၊ လွန်စေ၏။" ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနန္တံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေ၏။ အ ဇာနန္တေဿပိ၊ မသိသော်လည်း။ ဟရဏာဒိဟိ[၂]၊ ဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။တိယောဇနံ၊ တည်ရာအရပ်ကို။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်။ နာဝ ါ၊ သည်။ အ နုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဟရဏာဒိဟိ၊ ဆောင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်မူ၍။အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ သည် သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဟေတုကတ္တုဘာဝါသမ္ဘဝတော၊ ဟေတုကတ္တားအဖြစ်၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ တိယောဇနဟော၊ အကြင်အကြင်သို့ တည်တိုင်းသော ဌာနမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ "အသန္တေပိ ဟာရကေ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟာရကာလာဘပစ္စယာပိ၊ ဆောင်တတ်သောသူကို မရခြင်းကြောင့်လည်း။ သယံ၊ သည်။ဟရဏတော၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဟာရကော၊ ဆောင်တတ်သော သူသည်။သတိ၊ ရှိသော်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ကော၊

သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ အဝခါရကတ္တံ၊ အနက်ရှိသော။ အပိ-သဒ္ဒါ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟာရကော၊ သည်။ အသန္တေ ဝေ၊ လျှင်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။ ဟာရကေ ပန၊ ဆောင်တတ်သောသူသည်ကား။ သတိ၊ သော်။ တေန၊ထို ဆောင်တတ်သောသူကို။ ဟရာပေန္တဿ၊အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယအာပတ် သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ "သံဃ တော ဝါ။ပ။ အတ္တနော ဓနေန ဝါ" တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ဣဓံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ အစိတ္တကံ၊ အကယ်၍ အစိတ္တကဖြစ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော် လည်း။ သံဃာဒိတော၊ သံဃာအစရှိသည်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာကာမာ ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတသော၊ သော။ ဧဠကလောမဿ၊ ကို။တိယော ဇနာတိက္ကမေ၊ သုံးယူဇနာကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ အဇာနတော၊ မသိသောကြောင့်။ အပဋိဂ္ဂဟိတဿ၊ မခံပဲလျက်။ စီဝရာဒီသု၊သက်န်းစသည် တို့တွင်။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်မှ။ လဂ္ဂဿ၊ ညိသောသိုးမွေးကို။ အတိက္ကမေန၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။"ကမ္ဗလဿ၊ ကမ္ဗလာ၏။ ဉပရိ၊ ၌။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝါ၊ ဖွဲ့၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ အား။ ကေမ္ဗ လောမံ၊ တခုသောအမွေးသည်။ စီဝရေ၊ ၌။ လဂ္ဂံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ အာပတ္တိ ဝေ၊လျှင်တည်း။ကမ္ဗလတော၊ မှ။ ဝိဇဋ္ဋိတတ္တာ၊ ပြေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကား သည်။ ကမ္ဗလဿ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ခံအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အနာပတ္တိ ကတ ဘဏ္ဍေ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထို ဘဏ္ဍာဖြင့်။ အနေကဘဏ္ဍမ္ပိ၊ များစွာသော ဘဏ္ဍာသည်လည်း။ ကတဘဏ္ဍဋ္ဌာနိယမေဝ၊ ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာအရာ၌ တည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို။ အနေန၊ ဤအရပ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ၏။ လောမံ၊ ကို။ န ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မခံအပ်။ လောမမ္ပိ၊ အမွေးကိုလည်း။ အပဋိဂ္ဂဟိတ မေဝ၊ မခံအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကတဘဏ္ဍံ၊ ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာ သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဒုပ္ပရိဟာရိယလောမ ဝိနိဗ္ဗေဂကာလော[၁]၊ မကောင်းသဖြင့်ဆောင်အပ်သော အမွေးကို သုံးဆောင် သောကာလကို။ နိယမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့

၁။ ဝိနိဗ္ဗေဂကတဘဏ္ဍော (ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်သော်လည်း။ အကတဘဏ္ဍေ၊ မပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ၌။ တိကပါစိတ္တိယံ၊ တိကပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကတဘဏ္ဍေ၊ ပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ၌။ တိကဒုက္ကဋံ၊ ကိုလည်း။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ တိကဿ၊ တိကကို။ ဒဿိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သဉ္ဇာဟတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပဋိပ္ပဿဒ္ဓဂမနတ္တာ၊ မငြိမ်းသောသွားခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အစိတ္တကတ္တာ စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဉာဿဟာနုရူပံ၊ ဉဿာဟအားလျော်စွာ။ လောမာနံ၊ တို့ကို။ တိယောဇနာတိက္ကမနတော၊ သုံးယူဇနာကို လွန်သောကြောင့်။ ပယောဂစိတ္တေန၊ ပယောဂ စိတ်နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဟရဏစိတ္တေန၊ ဆောင်လိုသော စိတ်ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ ဧဝ၊ အာပတ်သို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤကားအဓိပ္ပါယ်တည်း။ သာ အနာပတ္တိ ပါဠိယာ န သမေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (၂၅၇) တိယောဇနပရမံ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို။ အတိက္ကမိတတ္တာ၊ လွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တော ပန၊ သုံးယူဇနာ အတွင်း၌ကား။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ "တိယောဇနံ ဟရတီ"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တိယောဇနံ၊ ကို။ ပဒသာ၊ ဖြင့်။ နေတုကာမောပိ၊ ဆောင်လိုသည်လည်း။ အန္တော တိယောဇနေ၊ သုံးယူဇနာအတွင်း၌။ ပဒေ ပဒေ၊ ခြေလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ "တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်ကို။ ဝါသာဓိပ္ပါယော၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တတော၊ ထိုသုံးယူဇနာမှ။ ပရံ၊ အလွန်။ ဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနဿ၊ ဤသို့သောပါဠိ၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ "အညံ ဟရာပေတီတိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ကို။ ဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ သဉ္ဇာဟမေဝ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်သာဖြစ်သော။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ဟရာပေမိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ သည်။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောသူ၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဌပေတိ၊ ထားအံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုသူသည်။ အဇာနန္တေပိ၊ မသိသော်လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်သည်။ သိယာ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သစေ ပန၊ ကား။ "အဂစ္ဆန္တေ ယာနေ ဝါ" တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဟရဏာဒိကိ၊ ဆောင်စေခြင်း အစရှိသည် တို့သည်။ ဇနိတဉဿာဟာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သော။

ဟတ္ထိအာဒီနံ၊ ဆင်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ‘ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။’ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ‘ဟရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။’ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အာဘောဂေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဇနိတေ ပေ၊ ဖြစ်စေသော်လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အဇနိတေ၊ မဖြစ်စေသော်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝတ္တေတွာ ဌပိတေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ခုသော ဘဏ္ဍာတို့ကို။ ဗဟိ၊ ၌။ နိက္ခိပိတတ္တာ၊ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဗဟိသိမာယ၊ အပိုင်းအခြားမှအပ၌။ ဌပိတံ ဘဏ္ဍကံ၊ ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာထုပ်ကို။ အန္တောသီမာယ၊ အပိုင်းအခြား၏အတွင်း၌။ ဌပိတံ၊ ထားသောဘဏ္ဍာကို။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ကရောတော၊ ပြုသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ န သုန္ဒရံ ဝိယ၊ မကောင်းသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ၏။

၅၇၅။ အပဋိလဘိတွာ ဟရတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမ တိယောဇနတော၊ ပထမ တိယောဇနမှ။ ပရံ၊ အလွန်။ ဟရတိ၊ ၏။ ဒုတိယာဒိတော၊ ဒုတိယ တိယောဇနအစရှိသည်မှ။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကတဘဏ္ဍေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နောကာသာဘာဝါ၊ ဖြစ်သောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ဧဠကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၈၁။ ပုရာဏစီဝရဓောဝနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ချ၍။ “အညံ ပရိက္ခာရံ ဓောဝါပေတီ”တိ၊ ဟူ၍။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ ကဉ္စာပံ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧဠကလောမဓောဝါပနာဒီနာ၊ သုံးလေးကိုဖွပ်စေခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာ စ၊ ထို အာပတ်သည်မူလည်း။ မူလာပတ္တိတော ဝေ၊ မူလအာပတ် ဖြင့်သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣမမှာ။ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသိက္ခာပုဒ်၌။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဠကလောမာနံ၊ တို့၏။ အပရိက္ခာရတ္တာ။ ပရိက္ခာရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဏ္ဍ၊ ပျက်စီးသော

၁။ သာ ၊ (ဆဋ္ဌ)

သိုးမွေးကို။ အဂ္ဂဟဏမေဝ၊ မယူခြင်းသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမဿ အနန္တိမနယဿ၊ ဤအဆုံးဖြစ်သောနည်း
၏။ အတ္ထုပ္ပကာသနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဣဒံ ပဉ္စာဇမ္ပံ၊ ဤပြဿနာအမှုကို။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
၏။--"ဓောဝါပေတိ"တိ ဣဒံ၊ ဓောဝါပေတိ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ရဇာ
ပနဝိဇဋ္ဋာပနဂ္ဂဟဏေန၊ ရဇာပနအနက်, ဝိဇဋ္ဋာပနအနက်ကို ယူသဖြင့်။ နိပ္ပ
ဒေသဝါ စိပဒံ၊ အကြောင်းမရှိသောအနက်ကို ဟောသောပုဒ်လော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်။ အဂ္ဂဟဏေန၊ မယူသဖြင့်။ သပ္ပဒေသဝါစိပဒံ၊အကြောင်းရှိသော
အနက်ကို ဟောသောပုဒ်လော။ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေ၊ သင်စောဒကဆရာ၏။
စောဒနာ၊ သည်။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဗြူဟိ၊
ဆိုဦးလော။ နိပ္ပဒေသဝါစိပဒံ၊ အကြောင်းမရှိ အလုံးစုံသော သုံးနက်ကိုဟော
သောပုဒ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
အနက်တို့၌။ဣဒမေဝ၊ ဤ ဓောဝါပေတိ-ဟူသောပုဒ်တခုကိုသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။
ဣတရာနိ၊တပါးကုန်သော ရဇာပေယျ ဝိဇဋ္ဋာပေယျ-ဟူသောပုဒ်တို့ကို။ န
ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ သပ္ပဒေသဝါစိပဒံ၊ အကြောင်းရှိသောအနက်ကိုဟော
သောပုဒ်သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊အံ့။"အဝုတ္တာ ဓောဝတိ၊ အပရိဘုတ္တံ
ဓောဝါပေတိ" တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။
ကသ္မာ၊ မူကား။ "အဝုတ္တာ ရဇတိ ဝိဇဋ္ဋေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယ" န္တိ၊ ၍။ အနိဋ္ဌပ္ပ
သင်္ဂဟော၊ မလိုအပ်သောအနက် လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ၊
သည်လျှင်။ ပဉ္စာကမ္ပံ၊ တည်း။ (၂၅၉)။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဒေသနာဝိလာသမတ္တံ၊ ဒေသနာ၏ စမွယ်ခြင်း
မျှသာတည်း။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောပါဠိ၌။ တိကပဒဝစနံ၊ တိကဟောသဒ္ဒါ
သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောပါဠိ၌။ ဧကပဒဝစနံ၊ တပုဒ်
သော သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိပ္ပဒေသပဒမေဝ၊ အကြောင်းမရှိသောပုဒ်ကို
သာလျှင်။ တေ၊ ဤ ဓောဝတိအစရှိသောသဒ္ဒါ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟော
ကုန်၏။ "ကတဘဏ္ဍံ ဓောဝါပေတိ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဝိရောဓော၊ သည်။
သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ကသ္မာ၊ မူကား။ "ကတဘဏ္ဍံ ပိဇဋ္ဋာပေတိ၊ အနာ
ပတ္တိ" တိ၊ ဟူ၍။ အနိဋ္ဌပသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ ဉ်းပါးသော
ကြောင့်။ အနာပတ္တိ ဝေ၊ အာပတ်မသင့်သည်ပင်တည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊
အံ့။န၊ ာပတ်မသင့်သည်မဟုတ် သင့်၏။အကတဘဏ္ဍသာ၊မပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ
ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓလောမသာ၊ စင်ကြယ်သော ိုးမွေးကို၊ ိဇဋ္ဌာပနံ၊ ဖြေ
ခြင်းကို။ ဣတော ဝါ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်မှလည်း အာ ါတဲ့၊ ယူအပ်၏။
ဥဿ ိပ ဝနဂသေန၊ ဖြင့်။ ိမ ဘ္ဘာ၊ ပါဠိ ားပုံ

သော သုံးဆွေးတို့ကို။ ဝိဇဋ္ဋာပနံ၊ ဖြေစေခြင်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ပုရာဏသန္တကာယ၊ အခင်းဟောင်းကို။ ဝိဇဋ္ဋာပနေ၊ ဖြေစေရာ၌။ အနာပတ္တိယာ၊ ကည်း။ ဘာဝိတာပ္ပ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န စ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ "အပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတိ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ ပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိ ဝိဇဋ္ဋာပေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယမေဝါတိ အတ္ထံ၊ နိဿဂ္ဂိယမေဝ-ဟူသောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တစ္ဆ ပရိဘုတ္တံ နာမ၊ ထိုပရိဘုတ္တမည်သည်ကား။ ကတာဘင်္ဂမေဝ၊ ပြုအပ်သောဘင်္ဂသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဠကလောမာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အညထာ၊ ဖြင့်။ "ပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတီ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တွေ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ "ပုရာဏာနိ ဧဠကလောမာနိ ဓောဝါပေယျ ဝါ" တိ ဝစနံ၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်၌။ အာဒိန္နကပ္ပဝသေန၊ ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တံ၊ ထိုပါဠိကို။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ လေခဒေါသော၊ စာရေးတို့အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ လေခဒေါသော၊ စာရေးတို့အပြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဝိသေသဟေတုနော၊ ဝိသေသအကြောင်း၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ "အပရိဘုတ္တံ ကတဘဏ္ဍံ နာမ ကမ္ဗလကောဇဝသန္ထတာဒိ" န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဣမိနာ သဒ္ဒေန၊ ဤကတဘဏ္ဍံ-ဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ၏။ "ဓောဝါပေတီ" တိ ဣဒံ၊ ဤ သဒ္ဒါသည်။ သိယာ၊ အချို့ကား။ နိပ္ပဒေသံ၊ နိပ္ပဒေသအနက်ရှိ၏။ သိယာ၊ ကား။ သပ္ပဒေသံ၊ သပ္ပဒေသအနက်ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုဓောဝါပေတိ-သဒ္ဒါသည်။ 'အဝုတ္တာ ဓောဝတီ" တိအာဒီသု၊ တို့၌။ နိပ္ပဒေသံ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ဟော၏။ "ကတဘဏ္ဍံဓောဝါပေတီ"တိ တွေ၊ ၌။ သပ္ပဒေသံ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ "အကတဘဏ္ဍံ ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိ၊ အနာပတ္တီ"တိ တွေ၊ ၌။ "ဝိဇဋ္ဋာပေတိ၊ အနာ[ပ]တ္တီ"တိ၊ ၍။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ အနာပတ္တိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ ဧဝ၊ သည်လျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ဝစနပ္ပမာဏတော ဧဝ၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသောအားဖြင့်လျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ အာပဇ္ဇနတော ဝ၊ ဤသို့ အနက်ရောက်သောကြောင့်လျှင်။ "အပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတီ"တိ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဒါသည်။

ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဒါမျှသည်သာလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ အပရိဘုတ္တံ၊မသုံးဆောင်သေးသော။ တံ သန္တတံ၊ ထိုအခင်းကို။ ဝိဇဋ္ဋာပေန္တဿ၊ ဖြေသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဒီပေတိ၊ အကယ်၍ပြအံ့။ ပရိဘုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇဋ္ဋာပေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ .

ဧဠကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂ-ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၈၃-၄။ သဗ္ဗမ္ပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိဝိဓမ္ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော ရဇတ ဇာတရူပ ဇာတရူပမာသက ကိုလည်း။“မုတ္တာ မဏိ ဝေဠုရိယော သင်္ခေါ’တိအာဒိ ပန၊ ကိုကား။ ရာဇသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။‘ဣတိပ္ပသင်္ဂတော၊ ဤသို့လျှဉ်းပါးရာရှိသောကြောင့်။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ သရူပတော၊ အားဖြင့်။ အာပတ္တိဒဿနဝသေန၊ အာပတ်ကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သကဋ္ဌာနေပိ၊ မိမိအရာ၌လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။’’ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေ၊ ဤသကဋ္ဌာနသည်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်း။ မုတ္တာဒီနံ၊ မုတ္တာအစရှိသည်တို့၏။ သကဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုမဏိအစရှိသောဝတ္ထုတို့သည်။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ပါဠိယံ၊ ၌။ န ဒိဿန္တိ၊မထင်ကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ရာဇသိက္ခာပဒဿပိ၊ ၏လည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတံ၊ ၏။ (၂၆၀) ကေဝလံ၊သက်သက်။ ဟိရညသုဝဏ္ဏမေဝ၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏသည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ခေတ္တဝတ္ထာဒိကံ၊ ခေတ္တဝတ္ထုအစရှိသည်ကို။‘‘အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သောဝတ္ထုကို။ န သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မခံအပ်။’’ ဣတိ၊ သို့။ သာမညတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ပါဠိယံ ပန၊ ၌ကား။ သရူပတော၊ ဖြင့်။‘‘စီဝရစေတာပန္နံ နာမ ဟိရညံ ဝါ သုဝဏ္ဏံ ဝါ မုတ္တာ ဝါ မဏိ ဝါ’’တိ၊ မဏိ ဝါ-ဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဇသိက္ခာပဒမေဝ၊ သည်ာျှင်။ အဿ၊ ထိုမုတ္တာအစရှိသည်၏။ သကဋ္ဌာနံ၊သည်။ ဇာတံ၊ ၏။မုတ္တာမ ိဂ္ဂဟဏေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တဇ္ဇာတိယဂ္ဂဟဏံ ထိုမုတ္တာမဏိဇာတ်ကို ယူခြင်းသည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တ ္မာ၊

ကြောင့်။ နာဂတော၊ မလာ။ ကာလွာ၊ ပူကား။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ ပဌမမေဝ၊ ရှေဦးကလျှင်။ အပညတ္တတ္တာ[၁]၊ မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဇ္ဇာတိယဂ္ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ ယဒိ သိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသောကြောင့်။ ကတရံ၊ အဘယ်သည်။ နေသံ၊ ထို မဏိစသည်တို့၏။ သကဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကားအမေးတည်း။ ဣဓမေဝ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဟော:တိ၊ ၏။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ နေ၁ ဟောတိ၊မဖြစ်။

ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ တောနိ ဟိ၊ ထို ဝတ္ထုတို့သည်လျှင်။ ရတနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထူနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋဝတ္ထူနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ကေကော၊ တပေါင်းတည်း။ "ရတန" န္တိ၊ ၍။ အာဂတာနိ၊ ကုန်၏။ "ရတနသမ္မတ" န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ သည်။ အာဂတံ၊ ၏။ တေသု စ ဒသသု ရတနေသု၊ တို့တွင်လည်း။ ရဇတဇာတရူပဒ္ဝယံ၊ ရွှေငွေ နှစ်ပါးစုံကို။ ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောဝတ္ထုကို။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣဓ စ၊ ၌လည်း။ သိဒ္ဓတ္တာ ဧဝ၊ ပြီးသောကြောင့်လျှင်။ ရတနသိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ "ရတနသမ္မတံ ဝိဿာသံ ဂဏှာတိ၊ တာဝကာလိကံ ဂဏှာတိ၊ ပံသုကူလသညိဿ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရတနံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ သတ္တဝိဓဓညဒ္ဒါသိဒါသခေတ္တာဒိ ပန၊ ၁နစ်ပါးအပြားရှိသော စပါး ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားလယ် အစရှိသည်ကား။ ပြဟ္မဇာလာဒိသုတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တလ္ဗာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ စပါးမျိုးခုနစ်ပါးအစရှိသည်၌။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အနုယောဂဝတ္တေ၊ စီစစ်သောဝတ်၌။ "ဓမ္မံ ဇာနာတိ၊ ဓမ္မာနုလောမံ၊ ဝိနယံ၊ ဝိနယာနုလောမံ ဇာနာတီ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အာမကမံသမ္ပိ၊ အသားစိမ်းသည်လည်း။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣဓ၊ ဤ အာမကမံသ၌၊ ဝိနယေ၊ ၌။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမနုဿိကာ:ဗာဓေ၊ ဘီလူးဖမ်းသောအနာသည်။ သတိ၊ သော်။ အာမကမံသံ၊ အသားစိမ်းကို။ အနု

ာ။ ပညတ္တတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ဇာနာမိ၊ ၏။" ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာမကမံသံ၊သည်။ သုတ္တေ၊ အမကမံသသုတ်၌။ အာဂတမ္ပိ၊ လာသော်လည်း။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ပရိဘောဂတ္ထာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နေ၊ တို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ "ဣမံ နိက္ခိပါဟီ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနမေဝ၊ အနီး၌ထားသော ရွှေငွေကို သာယာခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။" ဣတိ ကာရဏံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "အကပ္ပိယဝိစာရဏာ ဧဝ၊ မအပ်သောစီရင်ခြင်းသည်လျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ကပ္ပိယဉ္စ အကပ္ပိယဉ္စ နိဿာယ ဌိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ၊ ထို ဝတ္ထု၊သည်။ သယံ၊ သည်။ ပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟုတွာ၍။ တဒ္ဓနကံ၊ ထို ရွှေငွေအဖိုးထိုက်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟုတွာ၊၍။ ဌိတံ၊၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊၏။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ "ပံသုကူလဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဌိတတ္တာ စ၊ တည်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဂုတ္တဋ္ဌာနာစိက္ခနဿ၊ လုံရာ အရပ်ကို ကြားခြင်း၏။ ကပ္ပိယတ္တာ စ၊ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ၏။ 'ဣဒံ၊ ဤ ဝတ္ထုကို။ ဂဏှ၊ ခံလော့။' ဣတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသောသူ၏။ အကပ္ပိယတ္တာ၊ မအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ စ အတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ကပ္ပိယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်၏။ ဝါ၊ ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ န ပဿသိ ကိံ၊ မမြင်သလော။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သေကာဘရေ၊ အလွန်ကောင်းကုန်သော။ ဣမေဝ ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ပဿသိ၊ ရှုလော့။" ဣတိ အာဒိဝစနဿ၊ ၏။ ကပ္ပိယတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဌိတံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဝတ္ထုကို။ ဂဏှ၊ လော့။" ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ...ကာရိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိအား အကပ္ပိယတ္တာ၊မအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော၊ ထို မအပ်သော ဝတ္ထုမှ။ အာဂတံ၊

၁။ အပရိ...

သော။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဌိတမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ''ဣဒံ၊ ကို။ ဂဏှ၊ လော။'' ဣတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေန၊ ထိုဆိုအပ်သော သူသည်။ ဂဟိတေ၊ ယူခြင်းကြောင့်။ (၂၆၁) 'ဥဂ္ဂဏှာပေယျ ဝါ'တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဝိဓိံ၊ ဆိုအပ်သော အစီအရင်သို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿေဝ၊ ထို ခံသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ တံ၊ ထို ခံအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ အကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မူလပဋိဂ္ဂဟဏဿ၊ အဖိုးကိုခံခြင်း၏ သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရေသံ၊ နောက်မှ။ ပတ္တစတုက္ကေ၊ က၌။ တတိယပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗဟုနာ၊ များစွာ ဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝိသုဒ္ဓါဂမနတ္တာ၊ စင်ကြယ်သော လာခြင်းရှိသောကြောင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗိစာရဏာယ၊ မကောင်းသော စီရင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ''ဧဝံ ဤအတူ။ သံဃဂဏာဒိနမ္ပိ၊ သံဃာ ဂိုဏ်းအစရှိသည်တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပရိစ္စတ္တေပိ၊ စွန့်သော်လည်း။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ခံသည်နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ တူသော အလားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဌပေတွာ အာပတ္တိဝိသေသ''န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

န ကိဉ္စိ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ စေတာပိတန္တိ ထွေ၊ ၌။ စေ စေတာပိတံ၊ အကယ်၍ ဝယ်စေအံ့။ ဥပါယာဘာဝံ၊ အကြောင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ''ဥပနိက္ခေပံ ဌပေတွာ'တိ ထွေ၊ ၌။ သော ဥပါသကော၊ သည်။ 'ဧတံ ဟိရညံ၊ ဤ ရွှေငွေသည်။ အတိဗဟုံ၊ အလွန်များ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤ ရွှေငွေကို။ အဇ္ဈောဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ န ဝိနာသေတဗ္ဗံ၊ မဖျက်ဆီးအပ်။' ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဥပနိက္ခေပဒေသေ၊ ဥပနိက္ခေပ အရပ်၌။ သစေ ဌပေတိ၊ အကယ်၍ထားအံ့။ အညေန ဝါ၊ တပါးသောသူကို မူလည်း။ ဌပါပေတိ၊ ထားစေအံ့။ ဥပနိက္ခေပံ၊ အနီး၌ထားအပ်သော။ ဧတံ၊ ဤ ဝတ္ထုကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထို ဥပနိက္ခေပဝတ္ထုမှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဥဒယံ၊ အပွားကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သောကြောင့်။ သံဃော၊ သည်။ ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ နာမ၊ သုံးဆောင်သည်မည်၏။'' ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၅၈၅။ အယံ၊ ဤ ရူပိယဆာဍ္ဍက ရဟန်းသည်။ ဥက္ကံသတော၊ အလွန် အားဖြင့်။ ဣတ္ထံလက္ခဏသမ္ပန္နော၊ ဤသို့သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်။

ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဧဝံ၊ သို့။ အင်္ဂသမ္ပန္နောပိ၊ အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း။ အပရဘာဂေ၊ ၌။ လောဘဝသေန ဝါ၊ လောဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေန၊ သော။ ကာရဏေန ဝါ၊ အကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ သစေ ပါတေတိ၊ အကယ်၍ချအံ့။

[အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ စ-ဟု စပ်လေ။ သစေ နိက္ခိတ္တံ ကတွာ-ဟူ၍ ဋီကာအစောင်စောင်ရှိကြ၏။ ပါဌ်ပျက် မှတ်ရာ၏။]

သေနာသနမ္ပိ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဝေသေ ပဝေသေ၊ ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်း၌။ န၊ မဟုတ်[၁]။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ကာရဏန္တရေန၊ အကြောင်းအထူးကြောင့်။ ရုက္ခမူလိကဿာပိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌နေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အဗ္ဘောကာသိကဿာပိ၊ လွင်တီးခေါင်၌နေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ ဧဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ နိဝါသာဓိပ္ပါယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်တိုင်း သုံးဆောင်တိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘေသဇ္ဇဿ၊ ဆေး၏။ ပစ္စယတာ၊ ဆေးပစ္စည်းအဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗကာလမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော ကာလပတ်လုံးလည်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အသန္နိဟိတဿ၊ မသိုမှီးသော ဝတ္ထုကို။ ပစ္ဆာဘတ္တမေဝ၊ ညအခါ၌သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သန္နိဟိတဿ၊ သိုမှီးသော ဝတ္ထုကို။ ပုရေဘတ္တမ္ပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အေ၊ တို့၏။ တကြော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ အာဟာရတ္ထာယ။ပ။ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အာဂတံ၊ ၏။ ဝိကာလေ၊ ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာလေ၊ ၌။ နော အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အာဟာရကာလတ္တာ၊ အာဟာရကာလ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သန္နိဓိသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ အာဂတံ ပန၊ လာသောဒုက္ကဋ်သည်ကား။ ကာလေပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှကား။ သန္နိဓိဇာတတ္တာ၊ သိုမှီးမိ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထို သန္နိဓိသိက္ခာ

၁။ နှ မပါ (အဋ္ဌ)

ပုဒ်၌။ သတ္တာဟကာလိကယာဝဇီဝိကဒွယမေဝ၊ နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "သတိ ပစ္စယေ"တိ၊ ၌။ ဝစနတော၊ကြောင့်။ အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော စ၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝစနာနိယမတော စ၊ စကားကို မမှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ လဗ္ဘတိ ဝေ၊ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သန္နိဓိသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ "ယာဝ ကာလိကံ၊ ကို။ ယာဝကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ နိဒဟိတွာ၊ သိုမှီး၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်အံ့။ ယာမကာလိကံ၊ ကို။ ယာမံ၊ ယာမ်ပတ်လုံး။ နိဒ ဟိတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။"ဣတိ ဧဝံ၊ ဤပါဠိတော်၌။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသောအားဖြင့်။ယာမ ကာလိကံ၊ သည်။ ပုရေဘတ္တော၊ နံနက်အခါ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ပစ္ဆာဘတ္တော၊ ညအခါ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဒိဝသေ၊ ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ရတ္တိယံ၊ ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ယာမမေဝ၊ ယာမ်ပတ်လုံးသာလျှင်။ နိဒဟိတွာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ (၂၆၂)အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂေါ၊ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျှဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊၏။ တထာ။ တူ။ တတ္ထဝ၊ ထိုသန္နိဓိသိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်။"ယာမကာလိကံ ယာမံ နိဒဟိတွာ ဘုဉ္ဇတိ၊ သတ္တာဟကာလိကံ သတ္တာဟံ နိဒဟိတွာ ဘုဉ္ဇတိ"တိ ဧတ္တကမေဝ၊ ဘုဉ္ဇတိ-ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "သတိ ပစ္စယေ"တိ၊ ၌။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိပစ္စယာ-ဝစနံ၊ သည်။ ကတ္ထစိ၊အချို့သော ပါဠိ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သော ပါဠိ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝစနာနိယမတော၊ ပါဠိ၏ မမြဲသောကြောင့်။ အာပတ္တိယာပိ၊ အာပတ်၏လည်း။ အနိယမော၊ မမြဲခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ယထာဝုတ္တဒုက္ကဋံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သော ဒုက္ကဋ် အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ ဧဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ယာမကာလိကာ ဒီနံ၊ တို့၏။ အနာဟာရပ္ပယောဇနတ္တာ၊ အာဟာရအကျိုး မရှိသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သပ္ပိအာဒိမိဿာဘောဇနဿ၊ ထောပတ်အစရှိသည်တို့နှင့် ရောသော ဘောဇဉ်၏။ပဏီတဘောဇနဘာဝပ္ပတ္တိ တော၊ပဏီတဘောဇဉ်အဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ အပိစ၊ တနည်း ဆိုဦးအံ့။ သဗ္ဗကာလိကေသု၊ အလုံးစုံသော ကာလိကတို့တွင်။ ယာဝ ကာလိကံ၊ သည်။ သြဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏။ တံ၊ ထို ယာဝကာလိကကို။

အာဟာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကာလေ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ ခံသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အနောဋ္ဌာရိကာံ၊ မရှုန့်ရင်းသော။ ယာမကာလိကာဒိံ၊ ယာမကာလိကအစရှိသည်ကို။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာဟာရတ္ထာယ ဧဝ၊ ငှါသာလျှင်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယာဝကာလိကေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ယာဝကာလိကေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ အနာဟာရတ္ထာယ၊ အနာဟာရအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အာဟာရတပါး အကျိုးငှါ။ ဂဏှန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဣတရံ၊ တပါးသော ကာလကို။ အာဟာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဏှန္တဿဝိယ၊ ခံသောရဟန်းကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ ဖြစ်သော။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပါဠိံ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယုတ္တိံ စ၊ အသင့်ကိုလည်းကောင်း။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၅၈၅။ ဒေသနာသုဒ္ဓိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒေသနာ နာမ၊ ဒေသနာမည်သည်။ ဝိနယကမ္မံ၊ ဝိနည်းကံတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဝုဋ္ဌာနကံသည်လည်း။ ဒေသနာ ဧဝ နာမ၊ ဒေသနာမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ပဋိဂ္ဂဏှာတိ"တိ၊ ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ "ပဋိသေဝတိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ ပန၊ ၌ကား။ သတိံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရောန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ခိဏာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတကိစ္စတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဘတ္တဒါယာဒါ ဝိယ၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်သောမိဖ ဥစ္စာတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ သာမိပရိဘောဂါ၊ သာမိပရိဘောဂတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ယာဝကာလိကဘာဇံ၊ ကို။ အနတိက္ကန္တတ္တာ၊ မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ ဆန့်ကျင်၏။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊ သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဘေးပစ္စည်း၌။ အာပ ိတော၊ အာပတ် သင့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတရ ်၊ တပါးသော ပစ္စည်း သုံးပါး၌။ အယုတ္တပရိဘောဂတော စ၊ မသ ော အ ုးအဆောင် ဖြစ် သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဏံ ဝိယ၊ ိုလို ၍။ အနု ည ာဘုတ္တတ္တာ စ၊ ခွင့်မပြုသော အခြင်းအရာဖြင့် သုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း

ကောင်းတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ "အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အလဇ္ဇိနာမ၊ အလဇ္ဇီမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သောသူကို။ န သင်္ကိတဗ္ဗော၊ မရွံရှာအပ်"။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဘာရဘူတာ၊ ဝန်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့် အစရှိသည်တို့သည်။ ယထာဒါနမေဝ ဂဟိတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အတ္တနော၊ ၏။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ စေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အတိရေကဘာဂံ၊ လွန်သော အဖို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဥဒ္ဓဋဘာဂံ၊ ချီသော အဖို့ကို။ တတ္တေဝ၊ ထိုခံသော ပုဂ္ဂိုလ်၌သာလျှင်။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝတ္တကံ၊ လဲလှယ်၍။ ဒေတိ၊ ၏။ စေ ဓမ္မိယံ၊ အကယ်၍ တရားနှင့်လျော်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အဓမ္မိယံ၊ တရားနှင့် မလျော်သည်ဖြစ်အံ့။ နော ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ "တံ၊ ထိုအဆုံး၌တည်သော ကျမ်းကို။ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟေန၊ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေန လေသဝသေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းအမြွက်ကြောင့်။ ဝါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ "အလဇ္ဇမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေ" တိ ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကဝစနလေသေန၊ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကပါဠိ—ဟူသော အကြောင်းအမြွက်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၅၈၆။ အဿတိယာ ဒိန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "အဿတိယာ၊ သတိကင်းသဖြင့်။ ဒိန္နံ နာမ၊ လှူခြင်းမည်သည်ကား။ အပရိစတ္တံ၊ မစွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသန္နေ[1]၊ အဆာစွန်း၌။ ဗဒ္ဓကဟာပဏာဒီနိ၊ ဖွဲ့အပ်သော အသပြာစသည်တို့ကို။ သတိံ၊ ကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍။ (၂၆၃) ဒါယကာ စ[2]၊ လှူတတ်သော သူတို့သည်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန အကပ္ပိယဘာဝေန၊ ထို အကပ္ပိယဘာဝ္ဖြင့်။ တေ ဒါယကာ၊ ထိုအလှူဒါယကာတို့သည်။ သပ္ပိအာဒီနိ၊ ထောပတ်အစရှိသည်တို့ကို။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ သံဃဿ၊ အား။ စေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဿပိ ဘိက္ခုနော၊ ထို ရဟန်းအားလည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဒါယကာနံယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တာ၊ ဥစ္စာ

1။ ဒသန္တေ (ဆဋ္ဌ) 2။ ဒါယကာ စေ (ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဂဏှာမိ’တိ၊ ခံအံ့ဟူ၍။ ဝတ္ထုသညာယ ဝေ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟိတံ၊ ၏။ ရူပိယသညာယ၊ ဖြင့်။ န ဂဟိတံ၊ မခံအပ်။ ဣဒဥ္စ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဥဂ္ဂဟဏံ၊ ခံခြင်း ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထို ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို ရွှေငွေကို။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပရေသံ ဝါ၊ သူတပါးတို့၏ လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ န စ ဂဟိတံ၊ ခံလည်းမခံအပ်။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေ ဒါယကာ၊ ထို အလှူဒါယကာတို့သည်။ အာဂန္ဒွာ၊ ၍။ နော စေ ဂဏှန္တိ၊ အကယ်၍ မယူကုန်အံ့။ ဒါယကေ၊ တို့ကို။ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ စေ ပရိစ္စတ္တံ၊ အကယ်၍ စွန့်လှူအံ့။ သံဃဿ၊ အား။ နိယျာတေတွာ၊ ၍။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ၏။နော စေ ပရိစ္စတ္တံ၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့။ အာပတ္တိ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒေသေ တဗ္ဗာ၊ ၏။’’ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊ ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာပတ္တိဒေသနာယ၊ သည်။သတိ၊ သော်။ ရူပိယံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထို အနက်သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ ‘‘တတော၊ ထို ရွှေငွေမှ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သောဝတ္ထုသည်။ ဝါ၊ ရအပ်သော ကပ္ပိယဝတ္ထု သည်။ တဿပိ၊ ထို ရွှေငွေခံသော ရဟန်းအားလည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။’’ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊ ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်၏။ ကပ္ပတိ ဝေ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာကြားအပ်၏။ဣတိ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏၊ အစိတ္တကတ္တာ၊ အစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ ‘‘ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ’’တိ၊ ၍။ဝစန တော၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ‘‘ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ’’ တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ တို့၌။ ‘‘ရူပိယ’’န္တိ ပဒံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုး မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တေန၊ ထို ရူပိယပုဒ်နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်၏ ပြီးသော ကြောင့်တည်း။ အနေန စ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ဝတ္ထု၊ က[illegible]ကပ္ပိယဝတ္ထုကို။

၁။ ဝိဝေက (၂၇၈)   ၂။ ဝဏ္ဏ (၂၇[illegible])

ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ၏။ ဒါယကေန စ၊ သည်လည်း။ "မေ၊ ငါသည်။ ဝတ္ထုံ[၁]၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်ပြီ။ ဝတ္ထုဂတံ[၂]၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု၌ တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပိယံ၊ ကို။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောသူကို။ ပဒဝါရေန၊ ဖဝါးအကြိမ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ "ရူပိယေ အရူပိယသညီတိ သုဝဏ္ဏာဒီသု ခရပတ္တာဒိသညီ"တိ၊ ၍။ "ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဏှာတီ"တိ ဝစနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောရာ၏။

"အပိစ ပုညကာမာ"တိအာဒိ ပန၊ ကိုကား။ ဝိဓာနန္တရဒဿနတ္ထံ၊ စီရင်ရာ အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့် လျှင်။ "ဣမဿ ဂေဟေ ဣဒံ လဒ္ဓန္တိ သလ္လက္ခေတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ သလ္လက္ခဏော၊ မှတ်ရာ၌။ ဝိမတိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိမတိယာ စ၊ ယုံမှားခြင်းသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ "ရူပိယေ ဝေမတိကော"တိ အာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဒံ ဝိဓာနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကမေဝ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ န စ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒသန္တေ[၃]၊ အဆာအမြိတ်အစွန်း၌။ ဗဒ္ဓကကဟာပဏာဒိ၊ ဖွဲ့အပ်သော အသပြာအစ ရှိသည်ကို။ အဇာနိတွာ၊ ဖြင့်။ ဒိန္နဉ္စ၊ ပေးလည်း လှူအပ်၏။ ဝတ္ထသညာယ၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ခံလည်း ခံအပ်၏။ ရူပိယံ၊ ရွှေငွေကို။ ဒိန္နဉ္စ၊ ပေး အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ခံအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ (ပြန်)။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒိန္နပဋိဂ္ဂဟိတ၌။ အာပတ္တိမောစနာကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိံ ပန၊ ထို ရွှေငွေကိုကား။ ဒါယကာန မေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ပဋိဒါတဗ္ဗံ၊ တဖန်ပြန်၍ ပေးအပ်၏။ "တတော ဥပ္ပန္နံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍမ္ပိ သဗ္ဗေသံ ကပ္ပတီ"တိ ဣမဿ၊ ၏။ ဝိဓာနန္တရဒဿနတ္ထံ၊ အစီအရင်အထူးကို ပြခြင်း ငှါ။ "အပိစ ပုညကာမာ"တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဝတ္ထမေဝ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝတ္ထုဂတမ္ပိ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဒသန္တေ (ဆဋ္ဌ)

၉—ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၆၄) ၅၈၇။ "ဇာတရူပရဇတပရိဝတ္တန"န္တိ ဧတ္ထ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါကို။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ "ရူပိယံ နာမ သတ္ထုဝဏ္ဏော ကဟာပဏော" တိ အာဒိ၊ သော။ ပါဠိဝစနဉ္စ၊ ပါဠိစကားကိုလည်း။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "အရူပိယေ ရူပိယသညီ ရူပိယံ စေတာပေတိ" တိ အာဒိတိကဝစနတော စ၊ စေတာပေတိ-အစရှိသော တိကကို ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း။ "ဗုဒ္ဓက္ကဋဝတ္ထုနာ ပန နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုံ စေတာပေန္တဿ။ ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ ဂရုကဿ စေတာပိတတ္တာ"တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနုက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါပိ၊ အနုက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သန္ဓာယ၊ ၏။ သတ္ထုဝဏ္ဏော စ၊ ရွှေလည်း။ ကဟာပဏော စ၊ အသပြာလည်း။ တတော၊ ထိုသတ္ထုဝဏ္ဏကဟာပဏမှ။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်ဝတ္ထုတို့သည်လည်း။ ဝေါဟာရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧဝမ္ပိ၊ သို့လည်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမုစ္စယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပန သိက္ခာပဒေ၊ ၌ကား။ "နာနပ္ပကာရကံ နာမ ကတမ္ပိ အကတမ္ပိ ကတာကတမ္ပိ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဘတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဏဉ္စ၊ သုံးပါးကုန်သော ရွှေငွေ အထူးတို့၏လည်းကောင်း။ ရူပိယာရူပိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဒွိန္နဉ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပကတိဝတ္ထုတို့၏ လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စ တိကာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ တဒနုလောမတော၊ ထိုငါးပါးသော တိကတို့အား လျော်သောအားဖြင့်။ ဧကော၊ သော။ တိကော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော တိကာတို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။—အညသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်၌။ ကေသုဉ္စိ တိကစ္ဆေဒေ၊ တခုသော တိကပရိစ္ဆေဒကို။ ဒဿိတေ၊ သော်။ သမ္ဘဝေ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဣတရေ၊ တပါးသော တိကတို့ကို။ န ဒဿိယန္တိ၊ မပြအပ်ကုန်။ ဣမေဝ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ (ပြန်)။ "နာနပ္ပကာရကာ"န္တိ၊ ၍။ ဆ တိကာ ဝုတ္တာ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣမေဝ၊ ၌

သာလျှင်။ နာနပ္ပကာရဟာဝဒဿနတ္ထံ၊ အထူးထူးအပြားပြား၏ အဖြစ်ကို
ပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊ နာနပ္ပကာရ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဒဿိတော၊ ၏။ဣတိ
ဝိသဇ္ဇနာ၊ ဤကားအဖြေတည်း။ နာနပ္ပကာရ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်၏။ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒေပိ၊ ၌လည်း။ န ဒဿိတော၊ အပ်။ ဝတ္တဗ္ဗ
ပ္ပသင်္ဂတော၊ ဆိုအပ်၏ဟူသောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဒဿိတဗ္ဗံ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုပသင်္ဂဟူသော စကားကို။ န
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဒဿိတနယတ္တာ၊ ပြ
အပ်သော နည်းရှိသည်၏ အကြောင်းကြောင့်တည်း။ အထ စ၊ ထိုသို့ပြအပ်
သော နည်းရှိလျက်လည်း။ ရူပိယဿ၊ ၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ အကျယ်၌။ "ယေ
ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ" တိ၊ ၍။အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သတ္တု
ဝဏ္ဏာဒယော၊ ရွှေအစရှိသည်တို့သည်။ ဝဋ္ဋုဇ္ဇနုပဂါ စေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သော ရွှေငွေအစရှိသည်တို့သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တတော၊ ထိုသို့ပြီးသောကြောင့်။ အဝဋ္ဋုဇ္ဇနုပဂေဟိ၊ ကုန်
သော။ ဇာတရူပရဇတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေါဟာရေန၊ရောင်းဝယ်ခြင်းကြောင့်။
နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာ
ပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။တံအာပဇ္ဇနတ္ထံ၊ထိုနိဿဂ္ဂိအာပတ်သို့ရောက်၏
ဟု သိစိမ့်သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊၏။ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေန္တေန၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ "ကတေန ကတံ စေတာပေတိ" တိအာဒယော၊ ကုန်သော။ တိ
က။ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စေ သန္တေ၊ သော်။
ရူပိယဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ "ယေ စ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ" တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုရာ။
တသ္မိံ ပဒေ၊ ထို ယေ စ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ–ဟူသောပုဒ်ကို။ အဝုတ္တေ၊မဆို
သော်။ အဝဋ္ဋုဇ္ဇနုပဂါပိ၊ တို့သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂတာဝ၊လျှင်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ယေ စ ဝေါဟာရံ
ဂစ္ဆန္တိ–ပုဒ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတာဒီဟိ၊ ကတအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ တိက
တ္တယဿ၊ တိတ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗပယောဇနံ၊ ဆိုခြင်း၏ အကျိုး
သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ကပ္ပိ
ယဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍပ္ပရိဝတ္တနဿပိ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို လဲလှယ်ခြင်း၏
လည်း။ ရူပိယသံဝေါဟာရဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ရူပိယသံဝေါဟာရဖြစ်ရာ၏ ဟူ
သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗပယောဇနံ၊ သည်။ န ဘဝိ
ဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဘဝိဿတိ ဧဝ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
သည်သာလျှင်တည်း။ "ယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ" တိ ဝစနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။
ကပ္ပိယကဏ္ဍံ ကံသဘာဇနံ သာဋကာဒိပရိဝတ္တနဿပိ၊ကွမ်းသီးအိုးခြမ်းကြေး

ခွက်ပုဆိုးအစရှိသည်ဖြင့် လဲလှယ်ခြင်း၏လည်း။ ရူပိယသံဝေါဟာရဘာဝပ္ပသ
င်္ဂေါ ဝေါသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ကတာဒိ
ဝစနေန၊ ကတ အစရှိသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ဇာတရူပါဒိအကပ္ပိယဝတ္ထုနံယေဝ၊
တို့၏သာလျှင်။ ဝါ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတတာဝဒီပနတော၊ လိုအပ်သော
အနက်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တပသင်္ဂေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပသင်္ဂ
သည်လျှင်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပါးစုံ
သော သဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ကတာ ကတာဒိ ဘေဒံ၊ ကတ အကတ အပြားရှိသော။
ယဒေတံ ယံ တော် ပါကတိကရူပိယဒ္ဓ၊ အကြင် ပကတိသော ရူပိယသည်လည်း
ကောင်း။ ကဟာပဏမာသကသင်္ခေပံ၊ ကဟာပဏ မာသကဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်
သော။ ယဒ္ဓ ကဟာပဏာဒိ၊ အကြင် ကဟာပဏ အစရှိသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဥဘယံ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ဝေါဟာရူပဂံ၊ ရောင်းဝယ်
ခြင်းသို့ ရောက်၏[၁]။ ဣမေ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ အနန္တရာတီတ
သိက္ခာပဒေ စ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။
ရူပိယံ နာမာတိ၊ ရူပိယမည်၏ဟု။ အဓိပ္ပေတတ္ထသိဒ္ဓိ၊ လိုအပ်သော အနက်ဖြင့်
ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏ္ဍုလာဒီနိ၊ တို့သည်။ ရူပိယံ၊ နာမ၊ သည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ထို တဏ္ဍုလ အစရှိသည်၌။
ကတာဒိဝေါဟာရာသမ္ဘဝတော၊ကတ အစရှိသောဝေါဟာရ၏မဖြစ်သင့်သော
ကြောင့်တည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ကတာဒိတိကတ္တ
ယဿ၊ ကတ အစရှိသော တိက သုံးခု အပေါင်း၏။ ပယောဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

(၂၆၅) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါမူကား။ သေသတ္တိကာနိ၊ တို့ကို။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကြွင်းသော တိက တို့၌။ ယထာ
ဝုတ္တပ္ပဘေဒံ၊ အကြင် အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ နိဿဂ္ဂိယ
ဝတ္ထု၊ သည်။ ရူပိယံ နာမ၊ မည်၍။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုပိ၊
သည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယဝတ္ထုပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ရူပိယံ၊ ရူပိယ
မည်သည်။ န မဟုတ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရူပိယံ နာမ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ "အရူပိယေ၊

၁။ ယဒေတံ ကတာကတာဒိဘေဒံ ပါကတိကရူပိယံ, [illegible] ကဟာပဏမာသက
သင်္ခေပံ ကဟာပဏာဒိ ဝေါဟာရူပဂံ - ဟု ပါဠိမှန်ရှိသင့်၏ - ကတာ
ကတာဒိဘေဒံ၊ သော။ ယဒေတံ ပါကတိကရူပိယံ၊ လည်းကောင်း [illegible]
ပဏမာသကာဒိသင်္ခေပံ၊ သော ဝေါဟာရူပ[illegible] သော။ ယဒ္ဓ [illegible]ဏာဒိ၊
လည်းကောင်း။ ဥဘယံ၊ သော။ ဇေ[illegible] သည်။- ဟု [illegible]

၌။ အရူပိယသညီ၊ အရူပိယဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပဋိဂ္ဂဏှိ သဟာဓမ္မိကာနံ၊ သိတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။” ဣတိ ဣဒံ ပန၊ ဤစကားသည်ကား။ ကေသိကံ၊ ကေသ အဖြစ်သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုမှိ၊ ၌။ ဒုက္ကဋာပဇ္ဇနတော၊ ဒုက္ကဋ အာပတ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝစနပ္ပမာဏ တော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသောအားဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုတော၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ အနိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဝတ္ထုံ ... အဖြစ်ရှိသည်လည်း။ အရူပိယမေဝ နာမ၊ အရူပိယ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို အရူပိယဝတ္ထု၌။ ပဋိဂ္ဂဏှိ သဟာဓမ္မိကာနံ၊ တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ရာဇသိက္ခာပဒဝိရောဓတော၊ ရာဇ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းသည်သာ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ရာဇသိက္ခာပုဒ်၌။ “ပတ္တာ ဝါ မဏိ ဝါ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပတ္တာဒိ၊ ပတ္တအစရှိသော။ အကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုသည်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ စ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သည်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုသု၊ တို့၌။ အဘာဝေါ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ “အရူပိယေ အရူပိယသညီ ပဋိဂ္ဂဏှိ သဟာဓမ္မိကာနံ အနာပတ္တိ” တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ သဒ္ဒကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သက်သက်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အရူပိယံ၊ အရူပိယကို။ န ပုတ္တံ၊ မဆို။ တတော၊ ထိုကပ္ပိယဝတ္ထုမှ။ အညတ္ထ ပန၊ တပါးသောဝတ္ထု ၌ကား။ “အရူပိယေ ရူပိယသညီ”တိအာဒိတိကဒုက္ကဋ္ဋေ စ၊ သည်-ဤသို့ အစရှိသော တိကဒုက္ကဋ်၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဒဿိတတိကေ စ၊ ပြအပ်သော တိက၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အရူပိယံ နာမာတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရူပိယဘာဝဝိပန္နံ၊ ငါ။ ဒုတိယော တိကော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ယဒတ္ထမေဝ၊ ထို အနက်ကိုသာ လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဧကော၊ သော တိကော၊ တိက်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ သော၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဟော လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ ဧတော ပိတအရူပိယေ၊ ရောင်းဝယ်အပ်ပြီးသော အရူပိယ၌။ ရူပိယဆဋ္ဌနကသမ္ဘုတိ ကိစ္စာဘာဝတော၊ ရူပိယဆဋ္ဌနကကိစ္စမရှိသော အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ တိကေ၊ ကို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကပ္ပိယဝတ္ထုနော ပိ၊ အား လည်း။ အရူပိယဆဋ္ဌနကသမ္ဘုတိ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးရာ၏။ ဣတိ အာဓိတ္တော၊

သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအရူပိယဆဋ္ဌနက၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ရူပိယဆဋ္ဌနကသမ္ဘုတိ ဧဝ၊ ကိုသာလျှင်။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဟောရာပြီ။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ရူပိယဿပိ၊ ၏လည်း။ သမ္ဘုတိကိစ္စာဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ သမ္ဘုတိကိစ္စ၏ မရှိဟူသော အနက်၏လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗာ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပိယေ၊ ၌။ ရူပိယသညီ၊ ၍။ ကပ္ပိယဝတ္ထုံ၊ ကို။ စေတာပေတိ၊ အံ့။ ပတ္တစတုက္ကေ၊ ၌။ တတိယပတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကို။ သံဃာဒီနံ၊ တို့အား။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိဿဋ္ဌံ ပန၊ စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုသည်ကား။ အဒေယျံ၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ တတိယပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ သမ္ပဋိစ္ဆိတရူပိယေန၊ ခံအပ်သော ရွှေငွေဖြင့်။ စေတာပိတံ၊ လဲလှယ်အပ်သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒုတိယပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထို နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို။ သမ္ဘုတိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက် မူလည်းဖြစ်ထသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆဋ္ဌေတိ၊ စွန့်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကတော၊ ထို ဆိုအပ်သည်မှ။ ပရံ၊ ၌။ "သစေ တတ္ထ အာဂစ္ဆတိ အာရာမိကော ဝါ"တိ အာဒိနာ၊ သော။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ "ရူပိယေ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ "အရူပိယေ"တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်၌။ ဘုမ္မပ္ပတ္တော၊ သတ္တမီဝိဘတ်အနက်ဖြစ်မှုကား။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။ ဥပယောဂပ္ပတ္တော၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရောက်မှုကား။ ပရသန္တကံ၊ ကို။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ဥပတိဿတ္ထေ ရော၊ သည်။ ပုရိမသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ရွှေငွေကို ခံခြင်းကို။ ဝါရိတံ၊ မြစ်အပ်၏။ သဒ္ဓါဂမေန၊ သက်သက်လာသောအားဖြင့်။ ကပ္ပိယကာရကဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ငွေကေန၊ တည်သော။ ဣမိနာ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ သံဝေါဟာရော၊ ကို။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၅၈၉။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနာ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုံ။ ပ။ အပရာပရပရိဝတ္တနေ ဣမိနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ကေသိ ဧဝ၊ တသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုသိမ်၊ ဝတ္ထု၌။ ဒွိန္နံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထိုဝတ္ထုကိုကား။ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်ပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတေန၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းရေးမျိုးသော။ အာပန္နပုဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော အာပတ်

သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရဿ ရူပိယဂ္ဂဟာဏံ ပရိဝတ္တနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ရူပိယေ၊ ကို။ အဂ္ဂဟိတေ၊ မခံအပ်သော်။ တာသာ၊ ယုံအာပတ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ဣမိနာဝ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ပုရိမေန၊ ရွေး ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ န အာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကိမိဝ၊ ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဩမသဝါဒေဝ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ (၂၆၆) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုဿဝါဒေန၊ ဖြင့်။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသောစကားကို။ ဘဏန္တဿပိ၊ ဆိုသောရဟန်းအားလည်း။ ဩမသဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နေဝ ဟောတိ[1]၊ မဖြစ်။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနော ဒုက္ကဋံ။ ပ။ ဧသေဝ နယောတိ ဧတဿ၊ နယော-ဟူသောဤပါဠိ၏။ ယုတ္တိံ၊ အသင့်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ "ယော ဟိ အယ"န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

ဝစ္ဆိ ပယောဇေန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍။ မာသေ၊ တလသည်။ သတိ၊ သော်။ သံဝစ္ဆရေ၊ တနှစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ "ဧတ္တကံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဧဝ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ ရူပိယသံဝေါဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ "ဧတ္တကာ၊ ဤရွေ့ ဤမျှ။ ဝုဍ္ဍိ၊ အပွားသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဧတ္တကံ၊ ဤရွေ့ ဤမျှကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကယဝိက္ကယလက္ခဏာဘာဝတော၊ ကယဝိက္ကယလက္ခဏာ၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ "မူလေ မူလသာမိကာန"န္တိ အာဒိ၊ ကို။ ကပ္ပိယကရဏူပါယဒဿနတ္ထံ၊ အပ်သည်ကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အထူးကား။ နိဿဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုန၊ တဖန်။ ဧဝံ ကတေ၊ ဤသို့ ပြုပြန်သည်ရှိသော်။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုသို့စွန့်ပြီးသော သပိတ်စသည်ကိုလည်း။ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ရာ၌။ ဥဿာ[2]၊ စပါး၏။ ကပ္ပိယကရဏူပါယော၊ အပ်သည်ကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ စေ န ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောအရာကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤစွန့်ရာ လဲလှယ်ရာ၌။ ယထာပါဠိယာဝ[3]၊ ပါဠိလာတိုင်းသာလျှင်။

၁။ ဩမသဝါဒေနေဝ အာပတ္တိ (ဆဋ္ဌ) မကောင်း။ နိဿယ-ကောင်း၏။
၂။ ပုလသ (ဆဋ္ဌ) အဖိုး၏ ပေး။
၃။ ယထာပါဠိယာ ဧဝတ္ထု (ဆဋ္ဌ)။ နိဿယ-ကောင်း၏။

ကပ္ပိယကရဏူပါယော၊ အပ်သည်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ ဥပါယော၊ ထိုသို့သော အကြောင်းသည်လည်း။ တတိယ ပတ္တေပိ၊ ၌လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ "အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဟိတေ၊ ခံရာ၌။ ဝေရူပုပါယော၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကြောင်း သည်။ ဟောတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်း။ တထာ၊ တူ။ သံဃာဒိအတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဟိတေပိ၊ ခံရာ၌လည်း။ သော၀၊ ဤအကြောင်း သာလျှင် တည်း"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမေ ပဌမဒုတိယပတ္တေ၊ ဤ ပထမ, ဒုတိယ သပိတ်တို့ကို။ ယာ၀၊ လောက်။ ဂဟာဋ္ဌေနေ၊ လူကို။ ပရိဝတ္တေတိ၊ လဲလှယ် စေ၏။ တာ၀၊ လောက်။ ကပ္ပိယကရဏူပါယော၊ အပ်သည်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနေကပရိယာယဂမ္ဘိ၊ များစွာသော ယောကျ်ားအစုံဖြစ်သော်လည်း။ "အကပ္ပိယံ ဝေ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ အဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ တတ်။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ "သံဃသန္တကံ၊ သံဃဥစ္စာဖြစ်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဝိက္ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ အာဂတကဟာပဏာနိပိ၊ လာသော အသပြာတို့ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟ ဏံ၊ ခံခြင်းကို။ မောစေတွာ၀၊ လွတ်စေ၍လျှင်။ သမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗာနိ၊ ခံအပ် ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပိယကာရကော၊ သည်။ ဣမာနိ၊ ဤသည် တို့ကား။ တာနိ ကဟာပဏာနိ၊ ထိုအသပြာတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝဒတိ၊ အံ့။ န ဝဋ္ဋတိယေ၀၊ မအပ်သည်သာတည်း။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ န ဝိစာရေ တဗ္ဗံ၊ မစီရင်အပ်။ စေ ဝိစာရေတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့ အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံခြင်းကို။ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ ၍။ သမ္ပဋိစ္ဆိတာနိ၊ ခံအပ်သောဝတ္ထုတို့ကို။ စေ ဝိစာရေတိ၊ အံ့။ တဿေ၀၊ ထိုစီရင်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်"။ ဣတိ၊ သို့။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၉၃။ ပဌမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ တော်၊ ၌။ ပဌမပိလော ကကေဟိ၊ ပုဆိုး ကြမ်းတို့ဖြင့်။ "အဏ္ဍာစရက်၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ" တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပုရိမသိက္ခာပဒေ ပိ၊ ၌လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ကယိတဉ္စ ဟောတိ ဝိက္ကိဏိတဉ္စ" ကိ ဝေတေ သံ ပဒါနံ၊ ဟူကုန်သော ပုဒ်တို့၏။ ဝိပရီတတော၊ ပြန်သောအားဖြင့်။ "အတ္တနော ဘဏ္ဍ"န္တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကပ္ပါ၊ မူကား "ဣမိနာ ဣမ" န္တိ

ဝစနာနုရူပတော၊ ဣမံ-ဟူသော သဒ္ဒါအားလျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သဒ္ဒါဒေယျဝိနိပါတနံ ပန၊ ကိုကား။ အဋ္ဌာနပဒါနံ၊ အရာမဟုတ်သော အကြောင်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ကောသိယဝဂ္ဂေါ၊ သည်။နိဋ္ဌိတော၊ပြီး။

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၁-ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၆၀)၅၉၀။ ဗဟူ ပတ္တေ သန္နိစယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။သန္နိစယန္တိ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။ ဘာဝနပုံသကံ၊ ကြိယာနပုံးဖြစ်သော ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ ဗဟူ ပတ္တေ၊ များစွာသော သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သန္နိစယံ၊ အပေါင်းကို။ ကရိံသုန္တိ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ "အစုတေရသပလမာသာနံ၊ အခွဲနှင့်တကွ တဆယ့်သုံးပလ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မာသတို့ကို။ ဂါဟိကာ၊ ဆန့်ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပလမာသာ-ဟူသော စကား၌-

"ကုဍုဝေါ၊ ကုဍုဝသည်။ စတုပလေဝေယျော၊ လေး လက်ဘက်ဆန့်၏။ ကုဍုဝါနံ၊ ကုဍုဝတို့၏။စတုက္ကုဏ်၊လေးဆတက်သည်။ ပတ္ထံ၊ ပတ္ထမည်၏။(သုန္ဒရံ-ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏)။

စတုက္ကုဏော၊ပတ္ထလေးဆတက်သည်။မာသာ၊ မာသမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတုက္ကုဏံ၊ လေးဆတက်ကို။ ကမာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။"

ဣတိအာဒိံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ လောကဝေါဟာရံ၊ လောက အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍လျှင်။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပပဉ္စေန္တိ၊ ချဲ့ကုန်၏။

၆၀၂။ ခါဒနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခါဒနီယံ၊ ခဲအပ်သော။ သူပါဒိ၊ ပဲနောက်စသည်တည်း။ "ဗျဉ္ဇနသ၊ ပဲနောက်အစရှိသော ဟင်းလျာ၏။ မတ္တာ နာမ၊ အတိုင်းအရှည်မည်သည်။ ဩဒနတော၊ ထမင်းမှ။ စတုတ္ထော ဘာဂေါ၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့တည်း။ ဝါ၊ လေးဖို့ တဖို့တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ဗြဟ္မာယုသုတ္တဋ္ဌကထာယံ၊ ဗြဟ္မာယုသုတ် အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာလောပဿ၊ ဆွမ်းလုပ်၏။ စတုတ္ထဘာဂံ၊ လေးဖို့တဖို့ရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ အမဲဟင်းလျာသည်။ အနုရူပံ၊ လျော်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ပတ္တသန္နိစယဿ၊

သပိတ်အများကို။ ဝါရိတတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒနုလောမတော၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား မြစ်အပ်သည်နှင့် လျော်သောအားဖြင့်။ ဘိက္ခုနမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်လုံးမြောက်ဖြစ်သော သပိတ်ကို။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ယိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၌။ "သန္နိစယံ ကရေယျာတိ အနမိဋ္ဌတော အဝိကပ္ပိတော" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ပတ္တသန္နိစယကို။ ကထိနက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ နိစ္စယသန္နိဓိ ဝိယ၊ နိစယသန္နိဓိ ကဲ့သို့ ကောပီ၊ တလုံးတည်းသော သပိတ်ကိုလည်း။ ပုနဒိဝသေ၊ ရသည်မှ တရက်မြောက်သောနေ့၌။ "သန္နိစယော" တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အနန္တရသိက္ခာပဒေ ပန၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဦနဗန္ဓန သိက္ခာပုဒ်၌ကား။ "ဒုတိယော၊ ကို။ ဝါရိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အမိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ နိယတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွေ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ အမိဋ္ဌာတုံ၊ အမိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဒွေ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ သစေ အမိဋ္ဌာတိ၊ တင်အံ့။ ဒွေပိ၊ နှစ်လုံးသောသပိတ်တို့သည်လည်း။ န အမိဋ္ဌိတာ၊ အမိဋ္ဌာန် မတင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးသီး။ အမိဋ္ဌာတိ၊ တင်အံ့။ ဒုတိယော၊ သည်။ အနမိဋ္ဌိတော၊ အမိဋ္ဌာန် မတင်သည်မည်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိကပ္ပေတုံ ပန၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါကား။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော သပိတ်တို့ကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "နာမမတ္တေ၊ အမည်မျှ၌။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ယို နာမမတ္တေ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ နာမန္တိ တွေ၊ ၌။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမသပိတ်။ မဇ္ဈိမောမကော၊ မဇ္ဈိမောမကသပိတ်။ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌော၊ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌသပိတ်။ ဣတိ အာဒိ၊ တည်း။

၆၀၇။ "ပါကဿ ဟိ ဦနတ္တာ ပတ္တသမ္ဘုံ န ဂစ္ဆတီ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အမိဋ္ဌိတပတ္တောပိ၊ သည်လည်း။ ခရပါကေန၊ ကြမ်းသောကျက်ခြင်းဖြင့်။ ဖေတတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်။ အမိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော။ အမိဋ္ဌာန ဝိဇဟ နေသု၊ အမိဋ္ဌာန်စွန့်အပ်သော လက္ခဏာတို့ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသော ကြောင့်။ ဝိဇဟတီတိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဉ္စမ ပါကာနံ ဝေ၊ ရှေး ပြုအပ်သော အကြိမ်တို့၏သာ ကျင်။ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္တသ ၊ သပိတ် ပေါ်ဝေါ်ကြောင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ

မရောက်။ တသ္မိံ၊ ယို သပိတ်ဟု ခေါ်ခြင်းသို့ မရောက်သော သပိတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ "ဦနပဉ္စဗန္ဓနေနာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆိဒ္ဒေ ဝါ၊ အပေါက်သည်လည်းကောင်း။ ရာဇိယာ ဝါ၊ အရေး အကွဲသည်လည်းကောင်း။ သတိ ဟိ-သတိ ဧဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ တေဟိ၊ ထိုအပေါက် ကွဲသောအရေးတို့ဖြင့်။ အမိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ စွန့် ၏။ ဝိဇဟိတေ၊ သော်။ အယံ ပဋိသေဓော၊ သုံးဆောင်အပ်သော အနက်ကို မြစ်တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပြု၍။ ဝိကပ္ပေတွာပိ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍လည်း။ အညံ၊ တပါးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ [န လဘတိ-ဟု များသောဋီကာပါဌ် ရှိ၏။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။]

ဧဝံ၊ သို့။ ပတ္တကာရကော မူလံ လဘိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပစိတွာ၊ ၍။ ဌပိတဒိဝသတော၊ ထားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါတုကာမော ဟုတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒိန္နဒိဝသတော ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ သုတဒိဝသတော (၂၆၇) ဝါ၊ မှလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တနေ ပန၊ လိင်ပြန်ရာ၌ကား။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပတ္တသာမိကဿ၊ သပိတ်ရှင် ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနိယာ ပန၊ အားကား။ ရတ္တာတိက္ကမေ၊ တညဉ့်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။

ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၁၂-၃။ ဗဟူ ပတ္တေ ဝိညာပေန္တီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကမေကံ၊ တလုံး တလုံးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေန္တာ၊ တောင်းကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဗဟူ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗဟူ ဝါ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်မူလည်း။ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ "န ဘိက္ခဝေ ပတ္တော။ပ။ ဒုက္ကဋဿာ"တိ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဦနပဉ္စဗန္ဓနေန၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ သမူဟတံ၊ နုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏လော၊ န ဟောတိ၊ ၏လော။ ကိတ္တိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ နည်း။ တမေဝ၊ ကို သိက္ခာပုဒ်ကိုပင်လျှင်။

ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ "ဝိညာပေတိ၊ ပယောဂေ ဒုက္ကဋ"န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိလာဘမ္ပိ၊ ရသော သပိတ်ကိုလည်း။ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍။ တံ ဒုက္ကဋံ၊ ထို ဒုက္ကဋ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ကို။ "ပဋိလာဘေန နိဿဂ္ဂိယော ဟောတီ"တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သမူဟတံ၊ နုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ သဒုက္ကဋာယ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်နှင့်တကွ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝါရဝိရောဓော စ၊ အနာပတ္တိဝါရနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ ကာစိ၊ သော။ အကတဝိညတ္တိ ပန၊ မအပ်သောအရာ၌ တောင်းသော အကတဝိညတ်ကိုကား။ အနနုညာတကာလေ၊ ၌။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိန္နေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣတ္ထမ္ဘူတ လက္ခဏေ၊ ဣတ္ထမ္ဘူတ လက္ခဏာ၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ ဘေဒေန၊ ကွဲသော သပိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝါ၊ ကား။ ဘေဒေန၊ ကွဲသောကြောင့်။ ဣတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟေတုမှိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကရဏဝစနံ၊ တည်း။

ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၂၀။ "သာ အဟောသိ သုဝဏ္ဏမာလာ"တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သဟာဓမ္မိကော၊ သီကင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့ကို။ ဥပေတွာ၊ ထား၍။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့အား။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ရူပိယံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှာပေတုံ၊ ခံခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သမ္ပဋိဟာရာပေတုံ၊ ရောင်းဝယ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝီမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣဒ္ဓိမတော၊ တန်ခိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣဒ္ဓိဝိသယတ္တာ၊ တန်ခိုး၏အရာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

၆၂၂။ "ယေ ... မံသံ ကပ္ပတီ"တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ယေသံ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့၏။ မံသံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ တေသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏။ သပ္ပိအာဒိ၊ ... သည်။ ကိဉ္စာပိ န ကပ္ပတိ၊ အကယ်၍ကား မအပ်၏ရှင့်။ ပန ... ကို ... လည်း။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ သည်။

န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဏ္ဍာ၊ ထိုအတူ။ ပဏိတဘောဇန ဝတ္ထုု၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဂ္ဂဟိတကံ ကတွာ နိက္ခိတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဗ္ဗောဟာရကတ္တံ၊ မျိုအံ့သောငှါ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော ထောပတ်ကို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣတရံ၊ မျိုအံ့သောငှါ မထားအပ်သော ထောပတ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ အဗ္ဗောဟာရိကံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဘယေသမ္ပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဋ္ဌာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ စ၊ အကပ်ခံအပ်သော နို့ရည် နို့ဓမ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုရေဘတ္တံ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ စ၊ အကပ်ခံအပ်သော နို့ရည် နို့ဓမ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော ထောပတ်တို့၏[၁]။ "မံသဿ အကပ္ပိယတ္တာ" တိ၊ ၍။ ကာရဏပတိရူပကံ၊ အကြောင်း၏အတုကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍[၁]။ ခါဒိံ သုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (၂၆၉) "ဝိကာလေ။ ၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နဝနီတမေဝ၊ ကိုလျှင်။ ခါဒိတုကာမေန၊ ခဲခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူသည်။ ဒဓိတက္ကဂတာနိ၊ နို့ဓမ်းခဲ ရက်တက်ခဲတို့ကို။ အပနေတဗ္ဗာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ပစိတုကာမဿ၊ ချက်လိုသောသူ၏။ သာမံပါကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာသိဝမထေရ်၏။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ခယံ ဂမိဿတီ" တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပက္ကသပ္ပိ၊ ချက်သော ထောပတ်သည်။ ဝိကာလေ၊ ၌။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇောဟိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝဇီဝိကဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတတေလံ ပုရေဘတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပစိတွာ၊ မချက်မူ၍။ ကတံ ဧဝ၊ ပြုအပ်သောဆီသည်လျှင်[၁]။ ဥဂ္ဂဟေဒကေနာတိ ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ တာပနဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ နိဗ္ဗဋ္ဋိတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပိညာကာဒိတော၊ နှမ်းမှုန့်အစရှိသည်မှ။ "တေလတ္ထာယ၊ ဆီအကျိုးငှါ။ ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋမေဝ၊ လျှင်တည်း"[၂]။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတေလတ္ထာယ၊ ဆီမှတပါး အကျိုးငှါ။ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ၊ ခံအပ်ကုန်သော။ သဏ္ဍာဟာတိက္ကန္တေဟိပိ၊ ခုနစ်ရက်ကို လွန်သော မုန်ညင်းစေ့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ကတတေလံ၊ ပြုအပ်သောဆီသည်။ ကာတဒိဝသတော၊ ပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဆာယာ၊

၁။ အစပ်မပါပုမှတ်။

၂။ တေလတ္ထာယ ဂဟိတသာသပါဒီနံ သတ္တာဟာတိက္ကမေ ဒုက္ကဋမေဝ (ပါဠ ၂၀၂၉၂) ရှိ၏။

ဤသို့သော အရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကရမန္ဒံ၊ ကရမန္ဒဟူသည်။ ရုက္ခ
သာရော၊ သစ်ပင်အနှစ်တည်း။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၆၂၃။ အဝသကသဒ္ဒေ၊ အဆိကင်းသောအဖတ်၌။ခီရာဒီနိ၊ နို့ရည်စသည်
တို့ကို။ ပက္ခိပိတ္ဗာ၊ ထည့်၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစန္တိ၊ ကုန်၏။
တသ္မာ၊ကြောင့်။ ကသဋံ၊အဖတ်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တေလမေဝ၊ဆီသည်
သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ "ပက္ကတေလကသဋေ ဝိယ ကုက္ကုစ္စာ
ယတိ" တိ၊ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝသာယ၊ သားဆီနှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကွ။ပက္ကတ္တာ၊ချက်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧစ ဝဒေယျ၊အံ့။ ဝဒထ
ဘန္တေ နဝနီတေ ဒဓိဂုဠိကာတိအာဒိသမ္ဘေဝ၊ ဂုဠိကအစရှိသည်ဖြင့် သမ္ဘိန်ခြင်း
ကို။ကာတဗ္ဗော၊၏။ မဓုမ္ပိ၊ ပျား၌။စတ္တာရော ကာလိကာ၊တို့ကို။ယထာသမ္ဘဝံ၊
ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ဥစ္ဆုမ္ပိ စ၊
ကြံ၌လည်း။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကထံ ယောဇိတာ၊ နည်းဟူမူကား။
သမက္ခိကံ၊ပျားကောင်ရှိသော။သဒ္ဒကံ၊ ပျားဥရှိသော။မဓု၊ပျားသည်။ယာဝ
ကာလိကံ၊ဖြစ်၏။အနေလကံ၊ပျားဥ ပျားကောင်နှင့်မရောသော။ဥဒကသမ္ဘိန္နံ၊
ရေနှင့်ရောသောပျားရည်သည်။ ယာမကာလိကံ၊ဖြစ်၏။အသမ္ဘိန္နံ၊ရေနှင့်မရော
မူကား။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ဖြစ်၏။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ပျားရည် ပျားကောင်မှ စင်
သော။ မဓုသိတ္ထံ၊ ပျားဖယောင်းသည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ဖြစ်၏။ တကာ၊ ထို
ပျားမှ တပါး။ ဥစ္ဆု ဝါ၊ ကြံသည်လည်းကောင်း။ ရသော ဝါ၊ အရည်
သည်လည်းကောင်း။ သကသဋော၊ အဖတ်ရှိပူကား။ ယာဝကာလိကော၊
ဖြစ်၏။ နိက္ကသဋော၊ အဖတ်မရှိသော။ ဥဒကသမ္ဘိန္နော၊ ရေနှင့် ရောသော
ကြံရည်သည်။ ယာမကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ အသမ္ဘိန္နော၊ ရေနှင့်မရောသော
ကြံရည်သည်။ သတ္တာဟကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ သုက္ခကသဋံ၊ ခြောက်သော
ကြံဖတ်သည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ယာဝဇီဝိကဖြစ်၏။ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
မူကား။ ဥဒကသမ္ဘေဒဝိသေသတော၊ ရေနှင့်ရောခြင်း သဘောထူးသော
ကြောင့်တည်း။

ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
စတူသု ကာလိကေသု တို့တွင်။ ပုဗ္ဗံ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး ရှေးဖြစ်သော ကာလိက
သည်။ ဂရုကံ၊လေး၏။ အပရံ အပရံ၊ နောက် နောက်ဖြစ်သော ကာလိ
ကသည်။ လဟုကံ၊ ပေါ့၏။ တေသု ၊ ထို လေးပါးကုန်သော ကာလိက
တို့တွင်။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သောကာလိကသုံးပါးသည်။ ဥဒကသမ္ဘေဒေ၊

၁။ အယံ (ဆဋ္ဌ)-တေသု၊ တို့တွင်။ ဥဒကသမ္ဘေဒေ၊ ရေ ။ အ ပါး ဤ ကာလိ
ကသည်။ ဂရုကံ၊ ... လဟုကံ ...

ရေနှင့် ရောသည်ဖြစ်၍။ ဂဠုကံ၊ အလေးသည်။ လဟုကံ၊ အပေါ့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ လဟုကဥ္စ၊ လဟုကသည်လည်း။ ဂရုကံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အမ္ဗရသာဒီနိ၊ သရက်သီးရည်စသည်တို့သည်။ ယာဝကာလိကတ္တာ၊ ယာဝကာလိကဖြစ်သောကြောင့်။ ဂရုကာနိ၊ ဂရုကဖြစ်ကုန်၏။ ဥဒကသမ္ဘေဒေ၊ ရေနှင့် ရောသည်။ ဟုတွာ ပန၊ ဖြစ်၍မူကား။ တာနိ၊ ထို သရက်သီးရည် စသည်တို့ကို။ အမ္ဗပါနာဒိသာမညံ၊ သရက်ဖျော် အစရှိသော အမည်ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ လဟုကာနိ၊ ပေါ့ကုန်သော။ ယာမကာလိကာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ "ဖာဏိတံ နာမ ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တန္တိ ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာ"တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆုရသော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အဘ္ဘုံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သတ္တာဟကာလိကဖြစ်သော ကြံရည်၌။ "ဥဒကသမ္ဘေဒေ၊ ရေနှင့်ရောသည် ဖြစ်မူကား။ တံ၊ ထိုကြံရည်ကို။ ယာမကာလိကံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။" ဣတိအာဒိံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဝတွာ၊ ၍။ ယောဇိတာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော ရသ၌။ ဥစ္ဆုရသော၊ ကို။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္ဆုရသ" န္တိ၊ ၍။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂုဠောဒကံ ဝိယ၊ တင်လဲရည်ကဲ့သို့။ ဥစ္ဆုရသသာမညတော၊ ကြံရည်သာမည ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥဒကေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘိန္နောပိ၊ မရောသော်လည်း။ (၂၇၀) အဂိလာနဿ၊ မနာသော ရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "ဥစ္ဆုရသော နိကသဋ္ဌော ပစ္စာဘတ္တံ ဝဋ္ဋတီ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံဖြစ်သော။ အယံ ဧသော ပိန္နိဋ္ဌယော၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ "ဖာဏိတံ နာမ ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တ"န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ 'ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယာ'တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥစ္ဆုရသော၊ သည်။ ဖာဏိတမေဝ၊ ဖာဏိတ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဠေ ဝိယ၊ တင်လဲကဲ့သို့။ ပဋိဂ္ဂဟိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ "ဂုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္တာဟကာလိကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ 'အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္ဆုရသ'န္တိ၊ ၍။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။

အသမ္ပိန္နေ္ဒပိ၊ ရေနှင့် မရောသော်လည်း။ အဂ်ိလာနဿ၊ မနာသောရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။'' ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ''ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အနုညာတတ္တာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ သမ္ဘိန္နေ ဝါ၊ ရောသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အသမ္ဘိန္နေ ဝါ၊ မရောသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ယာမကာလိကောဝ၊ လျှင်တည်း။ ဂုဠောဒကံ ပန၊ သည်ကား။ သတ္တာဟကာလိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။'' ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ''ဂုဠောဒကံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒုဝိဓော ပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သော၊ ထို ကြံရည်သည်။ သတ္တာဟကာလိကောယေဝ၊ လျှင်တည်း။''ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထို အာစရိယဝါဒတို့တွင်။ အယံ၊ သည်ကား။ ပဌမာစရိယဝါဒေ၊ ၌။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ ဖာဏိတာနုမတိယာယေဝ၊ ဖာဏိတဟူသော အလိုဖြင့်သာလျှင်။ ဥစ္ဆုရသာနုမတိယာ၊ ဥစ္ဆုရသဟူသော အလို၏။ သိဒ္ဓိဟော၊ ပြီးသောကြောင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ''ဥစ္ဆုရသ''န္တိ၊ ကြံရည်ဟူ၍။ ဥဒ္ဓရိတ္ဗာ၊ ထုတ်သောကြောင့်။ အနုမတိ၊ သည်။ နိရတ္ထိကာ၊ အကျိုးမဲ့ရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ''ဥစ္ဆုရသော နိကသဋ္ဌော ပစ္စာဘတ္တံ ဝဋ္ဋတိ''တိ အဋ္ဌကထာပိ၊ သည်လည်း။ နိရတ္ထိကာ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ''သတ္တာဟံ ဝဋ္ဋတိ''တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။သိယာ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသတ္တာဟံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ဝတ္တုံ၊ ငှါ။နစ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ဝဋ္ဋနကရသာဓိကာရတ္တာ၊ အပ်သောအရည်၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ထို အပ်သောအရည်၏ အရာ၌။ သတ္တာဟကာလိကဿ၊ ကို။ အဝတ္တဗ္ဗပ္ပသင်္ဂတော၊ မဆိုအပ်ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကာလဘေဒံ၊ ကာလအထူးကို။ အနပေက္ခိတ္ဗာ၊ မငဲ့မူ၍။ ရသာဓိကာရေ၊ ၌။ ဩတိဏ္ဏတ္တာ၊ သက်ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ''နိကသဋ္ဌော သတ္တာဟံ ဝဋ္ဋတီ''တိ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ''ပစ္ဆာဘတ္တံ ဝဋ္ဋနကရသာဓိကာရတ္တာ''တိ၊ ကာရတ္တာ-ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ စေ ဝဒေယျ၊အံ့။ န၊ မဆိုသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝေါ၊ ဤပစ္ဆာဘတ္တံ ဝဋ္ဋနကရသာဓိကာရတ္တာ-ဟူသောအကြောင်းကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တဒညရသော ဝိယ၊ ထို ကြံရည်မှ တပါးသောအရည်ကဲ့သို့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ကြံရည်သည်လည်း။ ပစ္ဆာဘတ္တမေဝ၊

ဌ်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို ပစ္စာဘတ္တမှ။ ပရံ၊ အလွန်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုပစ္စာဘတ္တမှ။ ပရံ၊ ၌။ အပရိဘောဂတ္တာ၊ မသုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ "ပစ္စာဘတ္တံ ဝဋ္ဋတိ"တိ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တတော၊ ထိုပစ္စာဘတ္တမှ။ပရံ၊နောက် ၌။ အပရိဘောဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ "ပစ္စာဘတ္တံ ဝဋ္ဋတိ"တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယာဝကာလိကဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ ယာဝကာလိက အဖြစ်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဘိဒေါသိကသာပိ၊ တည၌လွန်ပြီးသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ သိုးပုပ်ပြီးသည် မူလည်းဖြစ်သော။ ဥစ္ဆုရသဿ၊ ကြံရည်ကို။ ပါကေန၊ ချက်ပြန်သဖြင့်။ ဖာဏိတာဒိဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ ဖာဏိတအစရှိသောအဖြစ်၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ သော ပသင်္ဂေါ၊ ထိုသို့သောလျှဉ်းပါးခြင်းသည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်။ တတိယ စတုတ္ထာစရိယဝါဒေသု၊ တို့၌။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ ဒုတိယဝါဒေ၊ ဒုတိယဆရာ၏အယူ၌။ ဝိစာရဏာ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဘေသဇ္ဇအပြား၌။ ဝိမဒ္ဒေါ ပန၊သည် ကား။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဖာဏိတံ နာမ ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်။ မဓုက တာလနာဠိကေရဖာဏိတာဒိတော၊ သစ်မည်စည်, ထန်း, အုန်းရည်တို့မှ ဖြစ်သော တင်လဲအစရှိသော။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတော၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုမှ။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု ဖာဏိတဿ၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြစ်သော ဖာဏိတ၏။ ဝိသေသဝစနံ၊ အထူးကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ တေန၊ ထို ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။တေံ အတ္ထ ဝိသေသံ၊ ဤသို့အနက်အထူးသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ "ဣမေ၊ ဤသိက္ခာပုဒ် ၌။ ဝါ၊ ဤဘေသဇ္ဇအရာ၌။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဘူတံ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဖာဏိတံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဥစ္ဆုမှာ၊ ကြံမှ။ နိဗ္ဗတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောတင်လဲ သာတည်း။ မဓုကာဒိတော၊ သစ်မည်စည် အစရှိသည်မှ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်သော တင်လဲသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထဝိသေသံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ တွောဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်။ယံ ကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသောတင်လဲသည်။ ဥစ္ဆုမှာ၊ မှ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို ကြံမှ ဖြစ်သရွေ့သည်။ ဖာဏိတ မေဝ နာမ၊ ဖာဏိတမည်သည်သာ။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ဤအနက် ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ခန္ဓကေ၊ ၌။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အနုဇာနိတွာဝ၊ ခွင့် ပြုပြီး၍လျှင်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဥစ္ဆုရသော၊ ကြံရည်ကို။ အနုညာတော၊ ၏။

တထာ၊ တူ။ တတ္ထေဝ၊ ထို ခန္ဓကၡ္ဌလျှင်။ ဂုဠမ္ဘ၊ တင်လဲကိုလည်းကောင်း။ ဂုဠောဒကမ္ဘ၊ တင်လဲရည်ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတံ၊ ၏။

(၂၇၁) ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ အပက္ကာ ဝါတိအာဒိမှိ ပန၊ ၌ကား။ "ဥစ္ဆုရသော၊ သည်။ ယာမကာလိကော၊ တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ ယေသံ၊ အကြင် ဆရာတို့၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့သည်။ "အပက္ကာဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အပက္ကာဝ။ မချက်အပ်သည်သာတည်း။" ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ "အဝတ္ထုကပက္ကာ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝတ္ထုနာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပက္ကာဝ၊ လျှင်တည်း။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အတ္ထံအနက်ကို။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ (ကသ္မာ၊ ကား။) "ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ" တိ ဣမဿ ဝစနဿ၊ ၏။ ပယောဇနာဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ အကျိုးမရှိခြင်း၏ လျှဉ်းပါးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပစနာဝိကာရာဘာဝါ၊ ချက်သောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ သာမပါကော၊ ကို။ ဣမ၊ ဤ ပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အပက္ကဿ၊ မချက်အပ်သော။ ဥစ္ဆုရသဿ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။အတ္တနောမတိယာ၊ ဖြင့်။ ဖာဏိတဘာဝသိဒ္ဓိတော စ၊ ဖာဏိတအဖြစ်၏ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရတော၊ နောက်မှ။ "ပုရေဘတ္တံ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ ခံအပ်သော။ အပရိဿာဝိတဥစ္ဆုရသေန၊ မစစ်အပ်သော ကြံရည်ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ဖာဏိတံ၊တင်လဲ"။ဣတိ အာဒိနယဒဿနတော စ၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့် ပြအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ တံ၊ သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ "အပရိဿာဝိတဥစ္ဆုရသေန၊ ဖြင့်။ သယံ ကတံ၊ ကိုယ်တိုင် ပြုအပ်သော တင်လဲသည်။ နိရာမိသမေဝ၊ အာမိသနှင့် မရောမူ၍သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။" ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ သကသင့်ရုံ၊အဖတ် နှင့် တကွသော။ ယံ ဥစ္ဆုရသံ၊ အကြင်ကြံရည်သည်။ သာမပါကံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံ ဥစ္ဆုရသံ၊ သည်။သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတကတံယေဝ၊ဝတ္ထုနှင့်တကွ ခံ၍ ပြုအပ်သော တင်လဲကိုသာလျှင်။ ကရေတိ၊ ၏။ဣတိ၊သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ။ သို့။ပေါရာ

ာ။ ကာသင့် သာမပါကံ န ဇနေတိ(ဆင္ဂ)-တတ္ထ၊ ၌။ သာမပါကံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ တံ၊ သည်။ပ။ကရေတိ၊ ၏-ပေး။

ဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ "ကောဋ္ဌိတဥစ္ဆုဖာဏိတံ၊ ထောင်းသော ကြံဖြင့် ပြုသော တင်လဲသည်။ 'ရဇနပါကံ ဝိယ၊ ဆိုးရေကျိုသကဲ့သို့။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသည်ဖြစ်၍။ သဝတ္ထုကပက္ကံ နာမ၊ မည်သည်။ဟောတိ၊ ၏။' ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ပုရေဘတ္တမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ "ဝေါသို့။ ဖာဏိတဂ္ဂဟဏံ၊ တင်လဲကို ယူခြင်းသည်။ အပစုရံ၊ မများ။(အမစုရံ-လည်း ရှိ၏။ ¹)တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။" ဣတိ ဝဒိံသု၊ ကုန်၏။ ပစုရတာယ ဝါ၊ များသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပစုရတာယ ဝါ၊ မများသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထ မေဝ၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ တထာ၊ ထိုသို့ ဥစ္ဆုဂဟဏာတံ ပစ္ဆာဘတ္တံ နောဝဋ္ဋနကံ နတ္ထိ-ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တံ ယုတ္တန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဥစ္ဆုတော၊ ကြံမှ။နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "ခဏ္ဍသက္ခရံ ပန ။ပ။ဝဋ္ဋတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တံ၊ ကို။ ခီရသ္မေ၊ နို့ရည်အိုး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပစန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဇလ္လိကာ နာမ၊မည်သည်ကား။ဖေဏာဒိ၊ အမြှုပ်အစရှိသည်တည်း။

ဘေသဇ္ဇောဒိသံ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိသကို။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတရေ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိသမှ တပါးကုန်သော ပုဂ္ဂလောဒိသ စသော ခြောက်ပါးကုန်သော သြဒိသတို့ကို။ အတ္ထုဒ္ဒါရဝသေန၊ အတ္ထုဒ္ဒါရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ "အာဟာရတ္ထံ ဖရိတုံ သမတ္ထာနိ" တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ခန္ဓကေ၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကၥ္ဌ။ "ယံဘေသဇ္ဇဉ္စေဝ အဿ ဘေသဇ္ဇသမ္မတဉ္စ လောကဿ၊ အာဟာရတ္ထဉ္စ ဖရေယျာ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ထွေ၊ အရာ၌။ ဝိစာရဏာ၊ အကျယ်စိစစ်ခြင်းသည်။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။

၆၂၄။ ဒွါရဝါတပါနကဝါဋ္ဌာနီတိ ထွေ၊ ၌။ ဒွါရဿ စ၊ တံခါး၏ လည်းကောင်း။ ဝါတပါနာနဉ္စ၊ လေသာပြတင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ကဝါဋ္ဌာနိ၊ တံခါးရွက်တို့ကို။ ကဿဝပက္ခေပမတ္တေန၊ ဖန်ရည်ကိုလိမ်းကာမျှဖြင့်။ ကာနိ၊ ထို ထောပတ်စသည်တို့သည်။ အတ္တနော သဘာဝံ၊ မိမိတို့သဘော

---

¹။ အမစုရံ၊ မချို-ပေး။

ကို။ ပရိစ္စဇိတာနိ၊ စွန့်ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "မက္ခေတဗ္ဗာနိ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ကသာဝေ ါ နာမ၊ မည်ကား။ ကနကလမ္ဗာဒိနိပိ၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အကောက်အရည် စသည်တို့သည်လည်း[၁]။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓိဋ္ဌေတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မျိုအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ ဗာဟိရပရိဘောဂေ ါ၊ ကိုယ်မှ အပ၌ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ၏။ ဣဓ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိကအရာ၌။ "ဝိကပ္ပေတိ"တိ ပဒံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဓိဋ္ဌာနမ္ပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်း။ မုခါရုဠ္ဟိယာ၊ နှုတ်တက်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ "ဣမံ နဝနီတံ အဓိဋ္ဌာမိ"တိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္တဗ္ဗတော၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

(၂၇၂) ၆၂၅။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ပန် န ဝဋ္ဋတီတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိဿာသသာဘာဝံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သော၊ ထို အပေါ်ရဟန်းသည်။ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍။ "တွံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်လော့။" ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ (ဝိဿာသော ဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍လည်း ဋီကာပါဌ်ရှိ၏။ သင့်ရာဆင်ခြင်ပါလေ။) ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ဆိုသဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ[၂]၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ န ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ အကယ်၍ မစွန့်သည်ဖြစ်အံ့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထ၊သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ၊ သော။ စီဝရံ၊ ကို။ အညတရေန၊ တယောက်ယောက် ဖြစ်သော။ သမ္မုခိဘူတေန၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။ နော စေ အဓိဋ္ဌာတိ၊ မတင်ဖြံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ပိ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကာကဏိကမတ္တံ၊ တချင်ရွေးမျှ။ မူလံ၊ အဖိုး

၁။ ကနကလမ္ဗာဒီနိကား-ကာသာဝေ ပန ပက္ခိပိတ္ဗာ ဒွါရဝါတပါနကဝါဋ္ဋာနိ မက္ခေတဗ္ဗာနိ (ဝိ-၄ ၂-၂၉၆) ၌-ကသာဝေ-၏အဖွင့်ဖြစ်၍ ကနကလမ္ဗာဒိနိ ဖန်ရည်သဘောရှိသော ဝတ္ထုဖြစ်သင့်၏။

၂။ သစေ သဝိဿာသော (ဆဋ္ဌ) သဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်း ရှိသည်။ သစေ ဘဏေယျ။ ၏။ ဝဒေ ။ ၏။ တွံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ လော။ ဣတိ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။-ပေး။

ကို။ စေ အဒိန္နံ၊ အကယ်၍ မပေးရသေးသည် ဖြစ်အံ့။ "နအဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန်မထိုက်။ ပ။ သကဘာဝံ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။" ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤအဋ္ဌကထာ စကားနှင့်။ ကေသဒိသံ၊ အတူတူသည်[၁]။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဘိဓမ္မိကဂဏ္ဌာနံ၊ အာဘိဓမ္မိကဂိုဏ်းတို့၏။ သန္တကံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်[၂]။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ နည်း။ အာဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပသမ္ပန္နာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဘိဓမ္မိကဘူတာနမ္ပိ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော သူတို့အားလည်း။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ဥပသမ္ပန္နာ ဧဝ၊ ပဉ္စင်းတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကန်း၌။ ယထာကာမကရဏီယတာ၊ အကြင် အကြင်သို့ အလိုရှိတိုင်း ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ မမတ္တဉ္စ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤ အတူ။ တဒဇ္ဈတ္တံ၊ ထိုနှစ်ယောက်မှ တပါးသော ရဟန်းတို့အား။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒွေ တယော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။" ဣတိ၊ သို့။ န စ ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်အံ့။ တာဝ ရက္ခတိ၊ စောင့်သေး၏။ "အဝိဘတ္တတ္တာ၊ မဝေဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။" ဣတိ ဣမိနာ စ၊ ဤစကားနှင့်လည်း။ သဒိသံ၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏[၃]။ ယေန၊ အကြင် သူသည်။ မူလေန၊ အဖိုးဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။ တဿ၊ ထို သူအား။ ဣတရော၊ သည်။ သစေ ဒေတိ၊ အံ့။ သော ဝါ၊ ထိုသူသည်မူလည်း။ တံ၊ ထိုဆေးကို။ ဣတရဿ၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ ဒေတိ၊ အံ့။ ပဋိဂ္ဂဟဏော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ ခုနစ်ရက်ကို လွန်ရာ၌။ နိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊ ကြောင့်။ (သဒိသံ၊ ၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ဒွိသု၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ သမ္မုခီဘူတေန၊

၁။ တော် သဒိသံ (ဆဋ္ဌ)—တော်၊ ဤစကားသည်။ သဒိသံ၊ တူသည်-ပေး။

၂။ ဒိန္န ဝိယ (ဆဋ္ဌ) အာဘိဓမ္မိကဂဏ္ဌာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ ဝိယ၊ လှူအပ်သည့် ဝတ္ထုကဲ့သို့။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်—ပေး။

၃။ ဣဒံ သဒိသံ (ဆဋ္ဌ)—ဣဒံ၊ သည်။ သဒိသံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်-ပေး။

ဖြစ်သော်။ ဧကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တင် အပ်၏။ သမာနပရိက္ခာရာနံ၊ တူသော ပရိက္ခာရာရှိကုန်သော။ ဒွိန္နံ၊ နှစ် ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ အဓိဋ္ဌာနုပယောဂါ ဘာဝတော၊ အဓိဋ္ဌာန် ဟူသော ပယောဂ၏ မရှိသောကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌။ ပယော ဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ န ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား မထင်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ သမာနသဗ္ဗဘဏ္ဍကာနံ၊ တူသော အလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာရှိကုန် သော။ ဒွိန္နံ၊ တို့တွင်။ ယေန၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေလာဒိ၊ ဆီအစ ရှိသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုခံသော ရဟန်း၏။ ကာလာတိက္ကမေ၊ ကာလကို လွန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အနဓိဋ္ဌာနေ၊ မဆောက်တည်သည်။ ဝါ၊ စိတ်ကို မဖြစ်စေသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒုလ္လဘဝိသေသဟေတုတ္တာ စ၊ ရခဲ သော ထူးသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာ တဗ္ဗံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ (ကသ္မာ၊ မူကား။) ပတ္တစီဝရသတ္တာဟကာလိကာနံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း သတ္တာဟကာလိကဖြစ်သော ဆေးတို့၏။ အသဒိသဋ္ဌာနတ္တာ[1]၊ မတူ သော အရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေဿ၊ ရဟန်း၏။ စီဝရံ[2]၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂတမေဝ၊ ရောက်သည် သာလျှင်တည်း။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အား။ ကာလာတိက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ သတ္တာဟကာလိကံ ပန၊ ကိုကား။ ပရသန္တက သာဓာရဏမ္ပိ၊ သူတပါး ဉစ္စာနှင့်ဆက်ဆံသော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။ ပဋိဂ္ဂါဟကဿ၊ ခံတတ်သော ရဟန်းအား။ ကာလာတိက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိကရံ၊ အာပတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိက၌။ ပဋိဂ္ဂဟဏဥ္စ၊ အကပ်ခံခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ တတ္ထ၊ ထို သတ္တာဟကာလိက၌။ သကသန္တကတာ၊ သည်။ န၊ မရှိ။ သတ္တာဟကာလိကဥ္စ၊ သည်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည် လည်း။ အနဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မမျိုအပ်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံး ဆောင်သော။ အညဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣဓ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိကသည်သာလျှင်။ ကာလာတိက္ကန္တမ္ပိ၊ ကာလကို လွန်

၁။ အသဒိသဝိဓာနတ္တာ (ဆဋ္ဌ) မတူသော အစီအရင် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း-ပေး။

၂။ ဧတ္ထ ပတ္တစီဝရဉ္စ (ဘဋ္ဌ) ဟိ-သစ္စံ။ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပတ္တစီဝရံ၊ သည်။-ပေး။

သော်လည်း။ နိဿဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရပြန်မှုကား။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ ပန၊ သည်ကား။ တံ။ ထိုအမှုသည်။ တဿ၊ ထို သပိတ်ရှင် သင်္ကန်းရှင်၏။ ဝိနယကမ္မန္တိ၊ ဝိနည်းကံ ပြု၍။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဝိဘတ္တဿပိ၊ မဝေဖန်သည်မှုလည်း ဖြစ်သော။ ဣမဿ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိကဝတ္ထုကို။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းသည်။ ရုဟတိ၊ရောက်၏။ ပတ္တ စီဝရဿ၊ ကို။ ဒါနံ၊ သည်။ နရုဟတိ၊ မရောက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဠကထာ ယံ၊ ၌။ "ဒွိန္နံ သန္တကံ ဟောတိ။ပ။ သစေပိ အဝိဘဇိတွာ သဒ္ဓိဝိဟာရိ ကာဒီနံ ဒေန္တိ၊ အဒိန္နမေဝ ဟောတိ"တိ၊ ဟောတိ-ဟူသော။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒါနမေဝ၊ ပေးခြင်းသည်လျှင်။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း။ နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသည်လျှင်တည်း။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဒသမေ ဒိဝသေ၊ ဆယ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ ဣတရဿ၊ တယောက်သောရဟန်းအား။ ဧစ ဒေတိ၊ အံ့။ တတော၊ ထို ပေးသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သော၊ ထို သင်္ကန်းခံသော ရဟန်းသည်။ ဒသ ဒိဝသေ၊ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ (၂၇၃) လဘတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော စကားကို။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိယမာနံ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင် သည်ရှိသော်။ သရိက္ခံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နက္ခမတိ၊ မခံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော စကားကို။ သာရတော၊ အမြတ်အား ဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ တည်း။ "န ဝိနယကမ္မဝသေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အနိဿဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ သဟ သာ၊ အဆောတလျှင်။ ဝိရဇ္ဈိတွာ၊ ချွတ်၍။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက် သော ရဟန်းအား။ ပရိစ္စတ္တမ္ပိ၊ အကယ်၍စွန့်သော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒေသန္တရိတံ ဝါ၊ အရပ်တပါးခြားသည် မှုလည်း ဖြစ်သော။ သမုဒ္ဒန္တရိတံ ဝါ၊ သမုဒ္ဒရာ ခြားသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ စီဝရံ၊ သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌ တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘန္တေန၊ တုန်လှုပ်သော။ ဝါ၊ ပြေး သွားသော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ[၁]၊ ရောက်လိုသော စိတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။

၁။ တံ ဣမ ဋ္ဌတေန ဘိက္ခုနာ ကေဿ ဝန္တေန စိတ္တေန စတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

အနပေက္ခိတွာ၊ မငဲ့မူ၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို[၁]။ ဒေသေတွာ၊ ဒေသနာကြား၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ ဝိဿာသေန၊ ဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ "ပတ္တာဒီသု စ၊ တို့၌လည်း။ အယမေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။" ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "တာလနာဠိကေရဖာဏိတမ္ပိ၊ ထန်းတင်လဲ အုန်းတင်လဲသည်လည်း။ သတ္တာဟကာလိကံ ဧဝ၊ တည်း။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ "ဒွိန္နံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဧကေန၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်သော။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ သည်။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ပန၊ ငှါကား။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။" ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ "ပရသန္တကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌပိတေပိ၊ ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ရှိ၏။" ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုဘူတံ၊ သော။ သပ္ပိအာဒိ၊ ကို။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝိဓာနံ၊ ဤသို့အစီအရင်သည်။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ဝဿိကသာဋိက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၂၇။ "ကေမေဝ ကတွာ"တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝဿိကသာဋိက လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ဉာတကာနမ္ပိ၊ အဆွေအမျိုးတို့အားလည်း။ သတုပ္ပါဒံ၊ သတိ၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ကေမေဝ၊ တထည်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ စတုပ္ပမံခေတ္တန္တိ ထွေ၊ ၌။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ခေတ္တသည်။ ကိဥ္စာပိ ဒိဿတိ၊ ထင်၏ရှင့်။ တံ ပန၊ ထို ခေတ္တအပြားကိုကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မိံ ခေတ္တေ၊ ၌။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှါ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ခေတ္တသည်။ ပရိယေသနခေတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ "ကရဏနိဝါသနာဓိဋ္ဌာန ခေတ္တာနိပိ၊ ကရဏခေတ်, နိဝါသနခေတ်, အဓိဋ္ဌာနခေတ်တို့ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဤ ပရိယေသနခေတ်အတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊

၁။ ဣမ ဋ္ဌိတေန ဘိက္ခုနာ ကေဿ ဝန္တေန စိတ္တေန စတ္တံ ကတွာ အနပေက္ခိတွာ အာပတ္တိံ (ဆဋ္ဌ)ဣမ၊ ၌။ ဋ္ဌိတေန။ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကေဿ၊ အား။ ဝန္တေန၊ ထွေးအန်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အနပေက္ခိတွာ၊ ၍။ -ပေး။

၏။ တတ္ထ၊ ဤခေတ္တတို့တွင်။ ပစ္ဆိမေန၊ ပစ္ဆိမဖြစ်သော ခေတ္တဖြင့်။ ပုရိမဂ္ဂါဟော၊ ရှေးခံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယထာလာဘံ၊ ယထာလာဘနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တဿ၊ ထို ပစ္ဆိမေန ပုရိမဂ္ဂါဟော-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။အတ္ထော၊ ကား။အဓိဋ္ဌာန ခေတ္တေန၊ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တ-ဟု ဆိုအပ်သော။ ပစ္ဆိမေန၊ ပစ္ဆိမခေတ္တဖြင့်။ပုရိမာနံ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော ခေတ္တတို့ကို။ ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ နိဝါသနခေတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒွိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပုရိမာနံ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော ခေတ္တတို့ကို။ ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ကရဏခေတ္တေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ ကေဿဝ၊တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော ပရိယေသနခေတ္တကို။ ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ ပန၊ ဤလေးပါးကုန်သော ခေတ္တတို့တွင်ကား။ ကရဏခေတ္တနိဝါသနခေတ္တာနံ၊ ခေတ် နှစ်ပါးတို့၏။ ကာလတော၊ ကာလအားဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ "အဋ္ဌိံ ကတွာ နိဝါသေတဗ္ဗ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိဝစနတော၊ ပါဠိကို ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ကိရိယတော၊ ကရဏကိရိယာ နိဝါသအနက် ကိရိယာအားဖြင့်။ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါး အပြားအားဖြင့်။ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညတရာဘာဝေန၊ တပါးသောကိရိယာ မရှိသဖြင့်။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ ထိုကိရိယာ နှစ်ပါး၏ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ တတ္ထ၊ ဤ ခေတ်နှစ်ပါးတို့၌။ နာနတ္တံ၊ အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ အယမ္ပော၊ သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပါဠိတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ ကတွာ နိဝါသေတဗ္ဗ"န္တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ မာတိကာဋ္ဌကထာတော စ၊ ဖြင့်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

(၂၇၄) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "ပစ္ဆိမော အဒ္ဓမာသော ကရဏနိဝါသနခေတ္တမ္ပိ"တိ ဣမိနာနယေန[၁]၊ ဤနည်းဖြင့်။ တိဝိဓမေဝ ခေတ္တန္တိပိ အဋ္ဌံ၊

၁။ တထာဟ "ပစ္ဆိမော။ပ။ခေတ္တမ္ပီ"တိ ဣမိနာ (ဆဋ္ဌ)-တထာ၊ ကြောင့်။ "ပစ္ဆိမော ။ပ။ ခေတ္တမ္ပီ"တိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ (ကန်ဒါ-ဋ္ဌ-၁၇၃) ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ခေတ္တန္တိပိ၊ ရှိလည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ၏-ပေး။

ခေတ္တံ—ဟူသောအနက်သည်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ သမန္တပါသာဒိကာယံ ပန၊ ၌ကား။ ကတ္တစိ ပေါတ္ထကေ၊ အချို့သောပေ၌။ "ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာသိယာ ပစ္ဆိမပါဋိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ ကာဠပက္ခုပေါသထော၊ အယမေကော အဍ္ဎမာသော ပရိယေသနခေတ္တဉ္စေဝ ကရဏခေတ္တဉ္စ၊ တေသုံ ဟိ အန္တရေ ဝဿိကသာဋိကံ အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ လဒ္ဓံ ကာတုဉ္စ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါသေတုံ, အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ န ဝဋ္ဋတီ"တိ၊ ၍။ ပါဌော၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထို ပါဌ်သည်။ အပါဌော၊ ပါဌ်ကောင်းမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယထာဝုတ္တပါဠိမာတိကာဋ္ဌကထာဝိရောဓတော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိတော်, မာတိကာ အဋ္ဌကထာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကကဏ်အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ "အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ကာတုံ, နိဝါသေတုံ, အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ န ဝဋ္ဋတီ"တိ၊ ဟူ၍။ ပါဌော၊ ရှိသင့်သော ပါဌ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ သို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပစ္ဆိမေန၊ ပစ္ဆိမခေတ္တဖြင့်။ ပုရိမဂ္ဂါဟသိဒ္ဓိ၊ ရှေးခေတ္တတို့ကို ယူခြင်း၏ ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပုရိမေန၊ ပုရိမဖြစ်သော ပရိယေသနခေတ္တဖြင့်။ ကရဏခေတ္တာဒီနံ၊ တို့ကို။ ဂါဟော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်[၁]။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "မာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ ဝဿိကသာဋိကစီဝရံ ပရိယေသိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "အယမေကော အဍ္ဎမာသော ပရိယေသနခေတ္တဉ္စေဝ ကရဏခေတ္တဉ္စာ"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တကမေဝ၊ ဤမျှကို သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝါ၊ ဆိုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ ငြားအံ့။ ဝုတ္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟောသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝုတ္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿ၊ ထိုပါဌ်ကို။ လေခကဒေါသတ္တာ၊ ရေးမှားသည်၏ အဖြစ်လျှင်အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုပါဌ်၏။ လေခန ဒေါသတ္တာ၊ စာရေးတို့သည် ရေးမှားကြလေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ကရဏခေတ္တေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ နိဝါသနခေတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကာလနာနတ္တာဘာဝတော၊ ကာလမများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယထာလာဘဂ္ဂဟဏံ၊ ယထာလာဘသဒ္ဒါကို။ ကတံ၊ ၏။ တထာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ သာဓိတ

၁။ သမ္ဘဝတိ (ယာ)-သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏-ဟူ။

မေဝ၊ ပြီးစေအပ်သည်သာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ခေတ္တနှစ်ပါးတို့၌။ ဘာဒေါ ပဒ၊ အပြားအထူးသည်ကား။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။(ဘာဒေါ ပဒေတ္ထ-ဟု န ပဋိသေဓနှင့် ကင်း၍ ပါဌ်အချို့ ရှိ၏။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ပါလေ။) ပယော ဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမေဝ၊လျှင်တည်း။နိဝါသနကေ္ခတ္တေန၊ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနကေ္ခတ္တဂ္ဂါ ဟော၊ သည်။ နတ္ထိ ဧဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ ၏။ ပုရိမေန၊ ပုရိမခေတ္တဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။ န ပါဠိ ဝိရောဓတော၊ ပါဠိနှင့်မဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (တနည်းကား) ပါဠိဝိရောဓတော၊ ကြောင့်။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။ န မဟုတ်။ ဝေဒိတဗ္ဗော ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊မူကား။ တဒတ္ထာ ဇာနနတော၊ ထိုပါဠိအနက်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ "မာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမှာန"န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမတိန္နိဝိဋ္ဌာဿ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ ဣတိ-သဒ္ဒဿ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပရတော၊ နောက်မှ။ အာပတ္တိခေတ္တဒဿနတော၊ အာပတ္တိခေတ်ကိုပြတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတရဿ၊ ရှာသော၊ဝတ်သောရဟန်းအား။အနာပတ္တိခေတ္တ ဘာဝေါ၊ ကို။ ဒဿိတော၀၊ ပြအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိနဿပုဗ္ဗ တောပိ၊ ရှေး၌ ယွင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊ အဆွေတော်ရာ ဖိတ်ရာအရပ်မှ။ နိပ္ဖါဒေန္တဿ၊ ပြီးစေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပိဋ္ဌိသမယတ္တာ၊ ပိဋ္ဌိသမယဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝဿိကသာဋိကဒါယကာ နာမ၊ တို့ မည်သည်။ သံဃဿ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ အား လည်းကောင်း။အပ္ပဝါရေတွာ၊ မဖိတ်မူ၍။ အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်တိုင်း။ဒေန္တာ၊ လှူသောသူတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပကတိဒါယကာဖြစ်သော သူတို့၌။ သတုပ္ပါ ဒေါဝ၊ သတိကို ဖြစ်စေခြင်းသည်လျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝဋ္ဋဘာဒေ ဒုက္ကဋန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တဒညေသု၊ ထို အဆွေတော်သောသူ ဖိတ်သောသူ ပကတိဒါယကာ ဖြစ်သောသူတို့မှ တပါးသော သူတို့၌။ ဝဿိကသာဋိကာ၊ ကို။ စေ ကတာ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝတ္တဘာဒေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊သင့်၏။

"ဝဿူပနာယိကဒိဝသော၊ ဝါသို့ ကပ်သောနေ့၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ တင် အပ်၏။ ဆမာသေ၊ ခြောက်လ။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏"။ ဣတိ

ဝစနတော၊ ကြောင့်[၁]။ အန္တော ဝဿေပိ၊ ဝါတွင်း၌လည်း။ ဝဿာနဿ၊ ၏။ ယာဝ ပစ္ဆိမဒိဝသာ၊ အဆုံးဖြစ်သောနေ့ တိုင်အောင်။ အ ကတာ၊ မပြုသေးသည်ဖြစ်အံ့။ ပရိဟာရံ၊ အဆောင်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိစာရိတံ၊ မစိစစ်အပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အတ္ထာပတ္တိသိဒ္ဓတ္တာ၊ အတ္ထာပတ္တိဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ န ဝိစာရိတံ၊ အပ်။ "ဆ မာသေ ပရိဟာရံ လဘတီ"တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အ ကတာ၊ မပြုသည်ဖြစ်အံ့။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တံ အတ္ထံ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ သိဒ္ဓံ၊ ၏ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ဒဿေတုံ စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဒုဿဒ္ဒါပယတ္တာ၊ ယုံကြည်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိတော ယုတ္တိတော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဒဿေတုံ စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ (၂၇၅) ဣဒံ၊ ဤ တေ အဋ္ဌကထာသု န ဝိစာရိတံ စသောစကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ "တတ္ထ ယထာ စ၊ ဤအရာ၌ကဲ့သို့လည်း။ ဝေ တထာ၊ တူ။ ကထိနတ္ထာရေ၊ ကထိန်ခေတ်၏ အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရမ္ပိ၊ ရသော သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏"။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုသော စကားဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌လျှင်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရောဓတော၊ ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ တတ္ထ၊ ဤအနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ယဉ္စ အဋ္ဌကထာ ဝစနံ၊ ကို။ သာဓကတ္တေန၊ သာဓကအဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုသာဓကဖြစ်သော အနက်ကို။ န သာဓေတိ၊ မပြီးစေ။ "ယဒိ နပ္ပဟောတိ ယာဝ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ ပရိဟာရံ လဘတီ"တိ ဝစနံ၊ သည်။ အပ္ပဟောန္တဿ၊ မလောက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ၊ လပြည့်နေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ပရိဟာရခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုခေတ်မှ။ ဝါ၊ ထိုလပြည့်နေ့မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဧကဒိဝသောပိ၊ တနေ့သည်မျှ

၁။ သစေ။ပ။ လဘတီတိ ဝစနတော (ဆဋ္ဌ)—သစေ။ပ။ လဘတီတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ (ဝိ-၃ ၂၉၉)

လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပဟောန္တကဘာဝေန၊ မလောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အကတာဝ၊ မပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ယာဝ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့် တိုင်အောင်။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နံ လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ တဒေဝ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်ပင်။ ကတပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေယေဝ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။ "ဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက်သည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက် သော်။အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ ကရဏပရိယောသာနံယေဝ၊ပြုခြင်းအဆုံး သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။" ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။—"ကောဟဒ္ဒိဟာဒိဝသေနာ" တိအာဒိ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဂိမှဒိဝသာနံ၊ နွေလ၌ နေ့တို့၏။ အနဓိဋ္ဌာနကာလတ္တာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သော ကာလဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အန္တောဒသာဟေ ဝါ တဒဟေ ယေဝ ဝါ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ'တိ စ၊ ၍လည်း။ သာမညတော၊ ဖြင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဂိမှဒိဝသာနံ၊ နွေလ၌ဖြစ်သောနေ့တို့၏။ အဓိဋ္ဌာန ခေတ္တဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ အဓိဋ္ဌာန်ဆောင် ခေတ်အဖြစ်၏ လျှဉ်းပါးသော ကြောင့်တည်း။" ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ၌ စောဒနာရာ၌။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ "ကော။ပ။ ဝသေနာ"တိ အာဒိ၊ ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သည်။ နံ၊ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ သည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ တဒတ္ထာဇာနနတော၊ ထို ပါဠိအနက် ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဒသာဟာနာဂတာယ၊ ဆယ်ရက်ဖြင့်မရောက် သော။ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါသို့ ကပ်သောနေ့၌။ ဂိမှဒိဝသာ၊တို့သည်။ ဒသာဟာ၊ ဆယ်ရက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမဒိဝသေ စ၊ အစ ဖြစ်သော နေ့၌လည်း။ လဒ္ဓါ၊ ရသော။ နိဋ္ဌိတဝဿိကသာဋိကာ၊ ပြီးပြီး သော မိုးရေခံ ပုဆိုးသည်။ဒသာဟာတိက္ကန္တာပိ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်သော်လည်း။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသံ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တံ ပတ္တတ္တာ[၁]၊ ဝါသို့ကပ်သောနေ့ တည်း ဟူသော အဓိဋ္ဌာန်ခေတ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။

၁။ အပ္ပတ္တတ္တာ (ကင္ဂ)—ဝဿူပနာယိကဒိဝသံ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တံ၊ သို့။ အပ တ္တတ္တာ၊ ကြောင့်-မပေး။

နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ–သစ္စံ၊ထိုစကားသည် မှန်၏။ “ဝဿူပနာယိကတော ပုဗ္ဗေ ဒသာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ”တိ၊ ၍။ တော် ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနန္တရဒသာဟေ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ့အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ တေသံ အန္တရေ၊ ထို ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ဂိမှဒိဝသေပိ၊ ၌လည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ဂိမှဒိဝသေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော မိုးရေခံ သင်္ကန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တေ စ၊ ၌လည်း။ အနန္တရဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အနန္တရဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက်အတွင်းဖြစ်သော။ ခေတ္တေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ဝုတ္တံ၊၏။ ခေတ္တံ၊ကို။ န ဝုတ္တံ၊မဆို။(ဤအနက်ကား အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ၊ န ခေတ္တန္တိ–ဟု ရှိသည့် ပါဠိအနက်။မျှသော ဋီကာပါဌ်တို့၌အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ န ခေတ္တန္တိ၊ ရှိ၏။) အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ခေတ်မူကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ကတွာ၊ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဒသာဟံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ဤအနက်ကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂိမှဒိဝသာနမ္ပိ၊ နွေလ၌ဖြစ်သော နေ့တို့၏လည်း။ ဂဏနူပဂတ္တာ၊ အရေအတွက်လောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အခေတ္တဒိဝသေပိ၊ခေတ္တမဟုတ်သောနေ့တို့ကိုလည်း။ဂဏေတွာ၊ ၍။ ခေတ္တေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ “အနန္တရဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက် အတွင်း၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။”ဣတိ သို့။ ဂုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-စီဝရအစ္ဆိန္ဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၇၆) ၆၃၂။ သာမန္တိ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ သကသညိတာနိယမနတ္ထံ၊ မိမိဥစ္စာအမှတ်သညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို မှတ်အံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ– သစ္စံ၊ ၏။ သကသညိတာယေဝ၊ မိမိဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အစ္ဆိန္ဒာပနေ အစ္ဆိန္ဒနေသု၊ လုယက်စေခြင်း လုယက်ခြင်းတို့၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊သင့်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တော်၊ ဤ သာမံ–ဟူသောပုဒ်သည်။ နိဿဂ္ဂိယမူလက်နိဒဿနံ၊ နိဿဂ္ဂိယ၏ မူလဖြစ်သောအင်္ဂါကို ပြသောပုဒ်တည်း။ “စီဝရ”န္တိ၊၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “အစီဝရံ၊ သင်္ကန်းမှ တပါးသော ပရိက္ခရာကို။ အစ္ဆိန္ဒန္တဿ၊ လုယက်သော ရဟန်းအား။ န နိဿဂ္ဂိယံ၊ မသင့်။”ဣတိ ဝုတ္တမေဝ၊ ဤသို့

ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။"ဒတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒတွာ ဝါ၊
မိမိပေး၍လည်းကောင်း။ ဒါပေတွာ ဝါ။၊ သူတပါးကို ပေးစေ၍လည်း
ကောင်း။"ဣတိ၊ သို့။ ပဒဘာဇနံ၊ ဒါပေတွာ-ဟူသော ပဒဘာဇနီပုဒ်သည်။
ကိဉ္စာပိ ယုဇ္ဇတိ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ သင့်သော်လည်း။ အညဿ၊
တပါးသောရဟန်း၏။ သန္တကံ၊ ကို။ အညဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော ဝါ၊
အားမူလည်း။၊ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ တံ၊ ထို ပေးသောသင်္ကန်းကို။သယံ
ဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း။ အစ္ဆိန္ဒေယျ ဝါ၊ လုယက်မူလည်း လုယက်ငြားအံ့။
တေနေဝ ဝါ၊ ထို ပေးစေအပ်သော သူကိုသာမူလည်း။ အစ္ဆိန္ဒာပေယျ
ဝါ၊ လုယက်မူလည်း လုယက်စေငြားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂဘယာ၊
မလိုအပ်သော အနက်လျဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊မဆို။
အတ္ထတော ပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။
အညေန၊ သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိနာ၊ အစရှိသည်ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။
အညဿ၊ ၏။ သန္တကံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း တဿ၊ ထိုတပါးသော ရဟန်းနှင့်။
ဝိဿာသာ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍။ တံ၊ ထိုပေးသော
ဥစ္စာကို။ အစ္ဆိန္ဒေယျ ဝါ၊ အံ့။ အစ္ဆိန္ဒာပေယျ ဝါ၊ စေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဥ္စ၊ ထို နိဿဂ္ဂိယ သည်လည်း။ အန
ပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒတွာ၊ ပေးသောကြောင့်။ဟောတိ၊
၏။ အနပေက္ခော၊ ၍။ ဒတွာ၊ ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ယဒိ သိယာ၊
အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။"စဇိတွာ ဒိန္နံ အစ္ဆိန္ဒိတွာ ဂဏှန္တော
ဘဏ္ဍဂ္ဃေန ကာရေတဗ္ဗော"တိ ဣဒံ၊ တဗ္ဗော-ဟူသော ဤစကားသည်။ကိံ၊
အသို့သောစကားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သကသညာယ၊
မိမိဥစ္စာအမှတ်ပြုသဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ အညာယ၊ သော။ ထေယျာယ၊
ခိုးသောစိတ်ရှိသော သူ၏။ ဂဏှန္တံ၊ ယူခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။
တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။"သကသညာယ ဂဟိတတ္တာ ပနဿ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ"
တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား။"အနာပတ္တိ သော ဝါ ဒေတိ၊
တဿ ဝါ ဝိဿာသန္တော ဂဏှာတိ"တိ၊ ၍။ ဝစနတောပိ၊ကြောင့်လည်း။
တံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း။ •ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်။ ကတွာ၊
၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးသောသင်္ကန်းပရိက္ခရာကို။ အစ္ဆိန္ဒန္တဿ၊ လုသော ရဟန်းအား။
အနာပတ္တိ၊ ကို။ သာဓိတာ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဟောန္တိ-လည်း
ရှိ၏။) "အမှာကံ သန္တိကေ ဥပဇ္ဈံ ဂဏှိဿတိ"တိအာဒိဝစနံ၊ သည်။
သာမဏေရဿ၊ အား။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တဥ္စ၊ ထိုသာမဏေ

ကိုလည်း။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ နာဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဥပသမ္ပန္နေ၊ ၌။ တိကပါစိတ္တိယံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုပသမ္ပန္နေ၊ ၌။တိကဒုက္ကဋမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊အံ့။ အနုပသမ္ပန္နေ၊ ၌။တိကဒုက္ကဋံ၊ သည်။ အာဂတန္တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒဓိပ္ပါယာ ဇာနနတော၊ ထိုပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ အနုပသမ္ပန္န ကာလေ၊သာမဏေဖြစ်သော အခါ၌။ ဓေ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသည့်အတိုင်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ အညာ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပဉ္စင်းခံသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ စေ အစ္ဆိန္ဒတိ၊ လုအံ့။ ဥပသမ္ပန္နဿေဝ ဝါ[၁]၊ ပဉ္စင်းကိုမူလည်း။ "သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပဇ္ဇိဿာမိ ပဉ္စင်းခံအံ့"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ဒတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ စေ အစ္ဆိန္ဒတိ၊ အကယ်၍ လုအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိ အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။

၆၃၃။ သကိံ အာဏတ္တော ဗဟုကမ္ပိ အစ္ဆိန္ဒတိ၊ နိဿဂ္ဂိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကဗဒ္ဓတ္တာ၊ တစပ်တည်း စပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ် တချက်သာ သင့်၏။ တံ၊ ထိုဧကဗဒ္ဓဖြစ်သော ဥစ္စာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "အာဏတ္တော ဗဟူနိ ဂဏှာတိ၊ ဧကံ ပါစိတ္တိယ"န္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ "ဝတ္ထုဂဏနာယ အာပတ္တိယော"တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ အာဏတ္တိယာ၊ ၏။ ဗဟုလတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ "သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဂဏှ၊ လော"။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တဿ၊ ရဟန်း၏။ ဂါဟံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာ အဋ္ဌကထာ၌။ "ဧကဝါစာယ သမ္ဗဟုလာ အာပတ္တိယော"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓေ သန္တေ၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်။ ပါဠိဝစနဉ္စ၊ ပါဠိတော်စကားသည် လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာဝစန ဒွယဉ္စ၊ အဋ္ဌကထာစကား နှစ်ရပ်သည်လည်း ကောင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ပရသန္တကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပံသုကူလဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ "ဒုဿန္တ ဗဒ္ဓရူပိယံ ဝိယာ"တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
(၂၃၃) တတ္ထ၊ ထို ဂဏ္ဌိစကား၌။ နိယမဒဿနတ္ထံ[၂]၊ မြဲသည်ကို ပြခြင်းငှါ။

၁။ ဥပသမ္ပန္နဿေဝ ဝါ (ဆဋ္ဌ) နိဿယ၌ပါဠ သင့်အံ့ထင်၏။
၂။ တံ တဒတ္ထနိယမဒဿနတ္ထံ (ဆဋ္ဌ)-တံ၊ ကို။ တဒတ္ထနိယမဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏–ပေး။

ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာဝဆာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းသော ဘဏ္ဍာကို။ အစ္ဆိန္နနစိတ္တေန၊ ခိုးလို သော စိတ်ဂျိသော။ သစိတ္တကဝစီကမ္မေန၊ သစိတ္တကဖြစ်သော ဝစီကံဖြင့်[၁]။ ကေဝလံ၊ မရှောသက်သက်။ အစ္ဆိန္နာပေက္ခဿေဝ၊ လုစေသော ရဟန်းအား သာလျှင်။ "ဒေဟိ၊ လော"။ဣတိ၊ သို့။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။ ဂဏှာတောပိ၊ ယူသောရဟန်းအားလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ "အနာပတ္တိ သော ဝါ ဒေတိ"တိ ဝစနတော၊ ကြောင့် တည်း။"တုဋ္ဌော ဝါ၊နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍မူလည်း။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ ဒုဋ္ဌော ဝါ၊ ဒေါမနဿစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍မူလည်း။ဒေတိ၊အံ့။အနာပတ္တိယေဝ၊အာပတ်မသင့် သည်သာလျှင်တည်း"။ ဣတိ၊ ၍။ မာတိကာဋ္ဌကထာဝစနတော ဝါ၊တုဋ္ဌေန ဝါ ကုပိတေန ဝါ ဒိန္နံ-စသော မာတိကာ အဋ္ဌကထာစကားဖြင့်မူလည်း[၂]။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောရဟန်း, သာမဏေတို့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဒါနံ၊ ပေး ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း။ ပဿယျာဝဟာရေ၊ ၌။ အနာပတ္တိပ္ပသင်္ဂတော စ၊ အနာပတ္တိဟု လျှဉ်းပါးသောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။"ဘိက္ခုဿ သာမံ စီဝရံ ဒတွာ" တိ ပါဠိဝစနတော စ၊ ဟူသောပါဠိကို ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ မာတိကာဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အင်္ဂဝဝတ္ထာနေ၊ အင်္ဂါကိုမှတ်ရာ၌။ ဥပသမ္ပန္နတာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ ဒါနဟရဏေသု၊ ပေးခြင်း ဆောင်ခြင်းတို့၌။ ဘိက္ခု ဘာဝေါ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။" ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ တံ၊ ထိုသို့ ပေးသောသင်္ကန်းကို။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ အစ္ဆိန္နန္တဿ၊ လုယက်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိပ္ပသင်္ဂတော၊ ကြောင့် တည်း။ "အနုပသမ္ပန္နဿ စီဝရံ ဝါ အညံ ဝါ ပရိက္ခာရံ ဒတွာ ။ပ။ အာပတ္တိ

၁။ အစ္ဆိန္နနစိတ္တေန သစိတ္တကံ၊ ဝစီကမ္မံ ပန (ဆဋ္ဌ)—အစ္ဆိန္နနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သစိတ္တကံ၊ ၏။ ဝစီကမ္မံ ပန၊ ကိုကား။ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အစ္ဆိန္နဿေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ပ။ဂဏှတောပိ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝစီကမ္မံ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။—ပေး။

၂။ ကင်္ခါ-ဋ္ဌ၊ ၁၀၄-၌ တုဋ္ဌေန ဝါ ကုပိတေန ဝါ ဒိန္နံရှိ၏။

ဒုက္ကဋဿာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသာမဏေတို့၏ သက်နိုး ပရိက္ခရာကို လုရာ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသာမဏေ သက်နိုးပရိက္ခရာကို လုရာ၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ န၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသိဒ္ဓတ္တာ၊ မပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဒါနကာလေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ၏။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယ ဝါ၊ နည်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ပါဠိယာ ဝါ၊ နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တိတော ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤစောဒကစကားသည်။ အသိဒ္ဓံ၊ မပြီး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆရာတို့ ဆိုသောစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။ အစ္ဆိန္နန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏ [1]။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ အစ္ဆိန္နန္တဿ စ၊ အားလည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ ဝစနဿ၊ ထို သော ဝါ ဒေတိ–သဒ္ဒါ၏။ ဣဒံ ဝိကပ္ပန္တရဥ္စ၊ ဤ ဝိကပ်အထူးသည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ တသ္မိံ [2]၊ ထို သော ဝါ ဒေတိ-သဒ္ဒါ၌။ ဝိကပ္ပန္တရဿ၊ ၏။ သမ္ဘဝတော စ၊ ကြောင့်လည်း။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ ဒတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ အစ္ဆိန္နန္တဿ၊ အား။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဒုက္ကဋံ၊ ကို။ န ပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရာဏစီဝရဓောဝါပနာဒိသိက္ခာပဒေသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဥပသမ္ပန္နတာ စ၊ သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဥပသမ္ပန္နတာ”တိ၊ ၍။ အဝေုတ္တ၊ တို့ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထိုဆရာတို့ စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ “ပစ္စာ သီသန္တဿဝ၊ ပစ္စည်းကို တောင်းတသော ရဟန်းအားသာလည်း။ ဒါနံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၏။ နိဿဋ္ဌဒါနံ၊ လွတ်လတ်ပေးခြင်းကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ တတ်။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စီဝရအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ အနုပသမ္ပန္နဿ စီဝရံ ဒတွာ တဿေဝ အနုပသမ္ပန္နကာလေယေဝ စီဝရံ အစ္ဆိန္နဿ ဒုက္ကဋံ (ဆဋ္ဌ)-အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ တဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌-ပေး။

၂။ တသ္မာ (ဆဋ္ဌ)

၆–သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၃၇။ ဆဋ္ဌေ၊ ပုဒ်၌။ "သာမံ သုတ္တံ ဝိညာပေတွာ"တိ၊ ၍။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ မာတိကာဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ "စီဝရတ္ထာယ၊ ငှါ။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝိညတ္တံ၊ တောင်းအပ်သော။ သုတ္တံ၊ ချည်တည်း။" ဣတိ အစိန္တေတွာ၊ ဤသို့မကြံမူ၍။ ကေဝလံ၊ မိမိနှင့်မရော သက်သက်။ "စီဝရတ္ထာယ ဝိညာပိတသုတ္တ"န္တိ၊ ၍။ အဝေ်သု၊ အင်္ဂါတို့၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ကြောင့်။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ စီဝရတ္ထာယ၊ငှါ။ ဝိညတ္တံ သုတ္တမ္ပိ၊ တောင်းအပ်သော ချည်သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သာမန္တိ စ ဧတ္ထ၊ ၌သည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော တောင်းရာကို။ နိယမနံ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ (ထည့်သည်)။(၂၇၈) "သာမံ ဝိညာပေတွာ"တိ၊ ၍။ ကိဥ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ "သာမံ ဝါယာပေယျာ"တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝါယာပေယျ၊ ယက်စေငြားအံ့။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ သမ္ဗန္ဓော စ၊ ကို လည်းကောင်း။ အတ္ထော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပါဠိယံ ပန၊ ၌ကား။ အာသန္နပဒေန၊ အနီးဖြစ်သောပုဒ်နှင့်။ ယောဇနာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝိညတ္တံ၊ သော။ သုတ္တံ၊ ချည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သမ္ဗန်သော အနက်သည်။ သတိ၊သော်။ အညဝိညတ္တံ၊ တပါးရဟန်းတောင်းသော ချည်သည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟတ္ထကမ္မယာစနဝသေန၊ လက်အမှုကိုတောင်း သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ လဒ္ဓတန္တဝါယောပိ၊ ရအပ်သော ရက်ကန်းသည် သည်လည်း။ ကပ္ပိယော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမပ္ပ မာဏံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပစ္ဆိမ သက်န်းပမာဏကို။ တန္တေ၊ ယက်ကန်း ၌။ ဝီတံ ယေဝ၊ ယက်အပ်သည်သာလျှင်။ ဧဝ ဟောတိ၊ အံ့။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိဋ္ဌိတေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော သက်န်းနှင့်။ ဧကီဘာဝူပဂမနတော၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ "ပရိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဒဿေတွာဝ၊ ၍လျှင်။ စိနသာဋ္ဌကံ ဝိယ၊ စိန့်တိုင်း၌ဖြစ်သော ပုဆိုးကဲ့သို့။ သစေ ပန ဝီတံ၊ အကယ်၍ယက်သည်ဖြစ်အံ့။ အန္တရန္တ ရာ၊ အကြားအကြား၌။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။" ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ "ပဋိလာဘေနာတိ ဝစနေန၊

၁။ ဣတိ အဝတွာ (သ၌)။-မဆိုမူ၍-ပေး။

ဖြင့်။ ဝါယာပေတွာ၊ ယက်စေ၍။ ဌပေယျာမိ၊ ထားအံ့။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်သည်။ ကေသွိံ၊ တထည်သောသက်န်း၌။ အန္တောဂဗ္ဘ၊အတွင်း ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-မဟာပေသကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၄၂။ ဝိကပ္ပံ ကပ္ပန္တူ၊ အထူးစီရင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို ရဟန်း၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝိကပ္ပံ ကတဝ၊ အထူးပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ တည်း။ အာမိသဒါနံ၊ အာမိသပေးခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏ မဟုတ်။ ကေသုစိပေါတ္ထကေသု၊ အချို့သောပေတ္ထိုး၌။ “စီဝရ”န္တိ ပဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ဝိဘာဂေါ၊ အကျယ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုပါဠိသည်။ န သမေတိ၊ မညီ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

မဟာပေသကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၄၆။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစ္စေကစီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ နိက္ခိပိတု”န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “ယာဝ ပဝါရဏာ ပဝါရိတာ”တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ ပန ဘိက္ခူ၊ တို့သည်ကား။ တဿ ဝစနဿ၊ ထိုသို့သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ အစ္စေကစီဝရံ၊ ရှောင်တခင်လှူသော သင်္ကန်းကို။ ဝါ၊ အစ္စေကသင်္ကန်းကို။ (အစ္စိန္နံ-ဋီကာပါဌ်ရှိ၏။)နိက္ခိပန္တာ၊ ထားကုန်သည်ရှိသော်။ စီဝရကာလသမယံ၊ ကို။ အတိက္ကာမေသုံ၊ လွန်စေကုန်၏။ ကိဥ္စ၊ အသို့နည်း။ တဿ^၁၊ ထို ထားသော သင်္ကန်းကို။ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်းလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဝိဘတ္တံ၊ မဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်းလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကားအမေးတည်း။ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်းတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ပုဂ္ဂလိကံ၊ အသီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဥစ္စာဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း။ ပေယနေဝ၊ ကြောင့် လျှင်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “အမ္ဟာကံ အာဝုသော အစ္စေကစီဝရာနိ”တိ၊

၁။ ကိမိဒံ(ဆ႒)ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဘတ္တံ ကို၊ ဝေဖန်အပ်သလော။-ပေ။

၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဝိဘတ္တံ ပန၊ မဝေဖန်အပ်သော သက်န်းသည်ကား။ သံဃိကတ္တာ၊ သံဃိကဖြစ်သောကြောင့်။ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိအာပတ်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။

အပိစ၊ကား။ "အစ္စေကစီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာနိက္ခိပိတု"န္တိ၊နိက္ခိပိတုံ-ဟူသော။ ဣမိနာသာမညဝစနေန၊ဖြင့်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ပဝါရဏာ သမယတော၊ ပိဋ္ဌိသမယမှ။ ပဋ္ဌာယ ဝါ၊ စ၍မူလည်း။ယာဝ (၂၇၉) ပဝါရ ဏာ၊ပဝါရဏာနေ့တိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတုံ၊ ထားခြင်းငှါ။ဝဋ္ဋတိ ဧဝ၊အပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သံဃိကတ္တာ၊သံဃာ့ဥစ္စာ ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ ပုဂ္ဂလိကမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဥစ္စာကိုလည်း။ ယာဝ ပဝါရဏာ၊ တိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတုံ၊ ထားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။(ငင်၍ ပေး။) ကသ္မာ၊ မူကား။ "ဝဿံဝုတ္ထကာလေ၊ ဝါမှ ထသော ကာလ၌။ ဂဏှထ ခံကုန်လော"။ ဣတိ ဒိန္နတ္တာ၊ ဤသို့ ဆို၍ လှူအပ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော သင်္ကန်းသည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဝဿံ ဝုတ္ထော၊ ဝါမှ ထသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တာဝ၊ထို၍လောက်။ တဿေဝ၊ ထို ရဟန်း၏ လျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒါယကဿ၊၏။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဣတော၊ ဤနှစ်မှ။ တတိယဝဿေ ဝါ၊သုံး နှစ်မြောက်၌လည်းကောင်း။ စတုတ္ထဝဿေ ဝါ၊ လေးနှစ်မြောက်၌လည်း ကောင်း။ "ပဝါရဏာယ၊ နေ့၌။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော။" ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကိုလည်း။ နိက္ခိပိတ္ဗာ၊ ထား၍။ ယထာ ဒါနမေဝ၊ လှူတိုင်းသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏။ တာနိ၊ ထိုသို့သော သင်္ကန်းတို့ သည်။ စီဝရကာလသမယာတိက္ကမေ၊ သင်္ကန်းကာလ သင်္ကန်းသမယကိုလွန် ခြင်းကြောင့်။ န နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ နိဿဂ္ဂိမဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ နိဿဂ္ဂိမဖြစ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။နိဿဂ္ဂိယာနိ ဧဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်၍။ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ သမယော၊ သည်။ "ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္န"န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ "ဓာ လော"တိ၊ ၍။ အာဂတော၊ ၏။ ဂဏှထာဇနသိက္ခာပဒါဒိသု၊ တို့၌။ "သမယော"တွေဝ၊ လျှင်။ အာဂတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာတွင်။ တေသံ၊ထို ကာလ, သမယတို့၏။ ဧကတ္ထတာဒဿနတ္ထံ၊ ဧကတ္ထ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ "စီဝရကာလသမယေ"

တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ မာတိကာယံ ပန၊ ၌ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စီဝရံ၊ ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတံ၊ ရောက်သော။ ပုဂ္ဂလိကံ၊ ပုဂ္ဂလိကသက်န်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "ဘိက္ခုနော ပနေဝ အစ္စေကစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ"တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုဋိယာ၊ ကျောင်း၌။ ဝဿံဝုတ္ထဿ၊ ဝါမှုထသော။ ဝါ၊ ဝါကျွတ်သော။ ဘိက္ခုနော ဟိ-ဘိက္ခုနော ဧဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ အန္တောဝဿေ ဧဝ၊ ဝါတွင်း၌လျှင်။ ဝါ၊ မိုးလ၌လျှင်။ဒါနကိစ္စံ၊ အလှူကိစ္စကို။ ပရိနိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သံဃဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ^၁^၊ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ သက်န်းရသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သံဃဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကဘာဝံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော။ ယံ၊ အကြင် အစ္စေကသက်န်းကို။ န ဝဿာဝါသိကဘာဝေန၊ ဝါဆိုဖို့ သက်န်း မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ ဣဒံ အစ္စေကစီဝရံ၊ ဤသို့သော အစ္စေကသက်န်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အနုပဂန္ဒာ၊ အစဉ်မလျှောက်မူ၍။ ဝဿံဝုတ္ထကာလေ ဧဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သံဃဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင် အစ္စေကသက်န်းကို။ ဝဿာဝါသိကဘာဝေန၊ ဝါဆိုသက်န်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ သမယေ၌။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ အစ္စေကစီဝရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမယေ၊ ၌။ ဒိန္နမှီ၊လှူ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ သို့။ အနုပဂစ္ဆန္တံ၊ မရောက်သော။ သံဃသန္တကဘာဝံ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဒါယကသန္တကဘာဝံ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော။ အစ္စေကစီဝရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။^၂^ ဤဒိသံ၊ ဤတတိယမြောက်သော သံဃသန္တက,ဒါယကသန္တကအဖြစ်သို့ ရောက်သောအစ္စေကသက်န်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "သညာဏီကတွာ နိက္ခိပိတဗ္ဗ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအစ္စေကစီဝရကို။ အတိရေက

၁။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ အစ္စေကစီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ကပ်ရောက်သော အစ္စေကသက်န်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ၊ယင်း အစ္စေကသက်န်းကို။ ပ။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ၏။ သမယေ၊ ၌။ ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤနောက်ဖြစ်သော အစ္စေကသက်န်းကို။-ပေး။

သံဝစ္ဆရမ္ပိ၊ တနှစ်ထက်အလွန်လည်း။ နိက္ခိပိတုံ၊ ထားခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ သို့။ အနုပဂတတ္တာ၊ မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "ဒသာဟာနာဂတ"န္တိ ဣတော၊ နာဂတံ-ဟူသော ဤအနက်မှ။ အညံ၊ တပါးသော အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-တော် အတ္ထံ၊ ဤအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒသာဟတော၊ မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဒသာဟာနာဂတန္တိ[1]၊ ၍။ ယာဝ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာ နေ့တိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သကဘာဝူပဂတမေဝ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်သို့ ရောက်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံယေဝ၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "ဒသာဟာနာဂတ"န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ "အန္တော သမယေ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ"တိ၊ ၍။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သညာဏံ၊ အမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိက္ခိပိတဗ္ဗကံ ပန၊ ထားအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အစွဲကသင်္ကန်းသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဒါတဗ္ဗတာယ၊ ကြောင့်။ သကဘာဝံ၊ မိမိဥစ္စာ အဖြစ်သို့။ အနုပဂတံ၊ မရောက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသင်္ကန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ "အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ"တိ၊ ၍။ ဝတ္တုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ရာ။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သံဃဿ၊ ၏။ နိဿဂ္ဂိယဘာဝတော၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ ပါကဋ္ဌောဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်တည်း။ ကတမံ၊ အဘယ်သင်္ကန်းကို။ သညာဏံ၊ အမှတ်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ (၂၀၀) သံဃိကမေဝ၊ သံဃာ့ သင်္ကန်းကို သာလျှင်။ သညာဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ[2]။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ "သလ္လက္ခေတွာ သုခံ ဒါတုံ ဘဝိဿတီ"တိ ဣမိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ သန္တကဘာဝေါ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏။

၁။ ဤပါဠိမပါ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ပရသန္တကံ စီဝရံ သံဃိကမေဝ (ဆဋ္ဌ)။ ပရသန္တကံ၊ သော။ သံဃိကမေဝ၊ သော။စီဝရံ၊ ကို။—ပေး။

“တတော ပရံ ကေဒိဝသမ္ပိ ပရိဟာရံ န လဘတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒသာဟ ပရမတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကာလ၌။ အနုပဂတတ္တာ၊ မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ ,တရက်မျှ လည်း။ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဘတိ၊မရ။”ဣတိ၊သို့။လိခိတံ၊ ၏။ဣတော သမယ တော၊ ဤသက်န်းကာလထက်။ ဥဒ္ဓမေဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဒသာဟဿ၊ ဆယ်ရက် ကို။ အနုပဂတတ္တာ၊ မရအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ သမယတော၊ ထက်။ ပရမ္ပိ၊ အလွန်လည်း။ ဒသာဟံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဿ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၏။ အဓိပ္ပါယော ကိရ၊ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သတတ်။ “တေံ ပရိဟာရံ လဘတိယေဝါ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ကောဒသမံ ဟိ ကောဒသမံ ဧဝ°၊ တဆယ့် တကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို။ စီဝရမာ သေ၊ သက်န်းလ၌။ ဥဋ္ဌေတိ၊ တက်စေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ လိခိတံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “အနမိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ အမိဋ္ဌာန်မတင်မူ၍။ ကောဒသဒိဝသေ၊ ၌။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။’ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရမ္ပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ အစ္စေကစီဝရာဒိ°၊ ကို။ အစ္စေကစီဝရမုခေန၊ အစ္စေက သက်န်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား နှစ်ရပ်တို့တွင်။ ကတရံ၊ အဘယ် စကားသည်။သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုသော စကားဖြစ်သနည်း။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသောစကားသည်ပင်။ သုဘာသိတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ သုဘာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဖြစ်သော ဓမ္မသိရိဆရာ စီရင်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်စကားသည်။ “အစ္စေက စီဝရဿ၊ ၏။ ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသည်ရှိသော်။ ဒသဒိဝ သာဓိကော၊ ဆယ်ရက်အလွန်ရှိသော။ မာသော၊ တလသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္ထတေ၊ သော်။ ဒသဒိဝသာဓိကာ၊ ဆယ်ရက်အလွန်ရှိ ကုန်သော။ပဉ္စ မာသာ၊ ငါးလတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်၌။ ဘဝတိ၊ ၏[၂]။ ဟိ–သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌။ အနုဂဏ္ဌိ ပဒလဒ္ဓိယာ၊ဖြင့်။“ကောဒသဒိဝသာဓိကော”တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဂဏ္ဌိပုဒ်စကားသည်။ “ဒသာဟာနာဂတန္တိ။ပ။ဒသာဟေန

၁။ ဟိ မပါ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ဣမိနာ သမေတိ (ဆဋ္ဌ)—ဣမိနာ၊ ဤစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ နောက် စကားထောက်က ဤ ပါဌ်သင့်၏။

H 678—86 [ဟံသာဝတီ]

အသမ္ဘုတ္တာ၁တိ အတ္ထော”တိ ဣမိနာ၊ ဤအဋ္ဌကထာစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဣမဿ နယဿ၊ ဤဒုတိယနည်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “ပဌမိတော ပဋ္ဌာယ ဥပ္ပန္နဿ စီဝရဿ နိဓာနကာလော ဒဿိတော ဟောတိ”တိ ပါဌော၊ ပါဌ်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဂဏ္ဌိပဒလဒ္ဓိယာ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်အလိုအားဖြင့်။ “နဝါဟာနာဂတံ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမ”န္တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို နဝါဟာနာဂတံ-စသော ပါဌ်၏။ ဝါ-တဿ၊ ထို ဂဏ္ဌိပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “ကာမဉ္စေသ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗ”န္တိ ဣမိနာဝ သိဒ္ဓေါ၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိဝသေန ပန အပုဗ္ဗံ ဝိယ အတ္ထံ ဒဿေတွာ သိက္ခာပဒံ ဌပိတ”န္တိ၊ ဌပိတံ-ဟူသော၊ အယံ ပါဌော၊ သည်။ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာတွင်။ ကော ပန၊အဘယ် စကားသည်။ သာရော၊မြတ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယော ဝါဒေါ၊ အကြင်အယူကို။ ဝါ၊ အကြင်စကားကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော ဝ ဝါဒေါ၊ သည်လျှင်။ သာရော၊ မြတ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာစရိယေန၊သည်။ “ပဌမိတော ပဋ္ဌာယာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ သောဝ၊ ထို စကားသည်လျှင်။ သာရော၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေဟိ စ၊ တို့နှင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယ စ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒနတော၊ နှီးနှောသောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ဒသာဟာနာဂတ”န္တိ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သံသန္ဒနတော စ၊ ညီညွတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂဏ္ဌိပဒလဒ္ဓိပိ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်အယူသည်လည်း။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ သမေတိ၊ ညီသနည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ပဝါရဏာဒိဝသေ၊ ပဝါရဏာနေ့၌။ အရုဏုဂ္ဂမနေဝ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဿံဝုတ္ထော၊ ဝါကျွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသမေန၊ သော။ ဣမိနာ အဟေန၊ ဤရက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဆဋ္ဌိတော၊ ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နဝဒိဝသာ၊ ကိုးရက်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်ခုကုန်သော။အဟာနိ၊ရက်တို့တည်း။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်။ တေန ဒသာဟေန၊ ထို ဆယ်ရက်နှင့်။ သဟ ယောဂတ္တေ၊ သဟယောဂအနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ တည်း။ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမာ၊ သတင်းကျွတ်လပြည့်မှ။ စီဝရသမယံ၊ သင်္ကန်းကာလသို့။ အသမ္ဘုတ္တာ၊ မရောက်။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “အနာဂတာ”တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အပရကတ္တိကပုဏ္ဏမာယ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပေန္တော၊

ဝိကပ္ပနာပြုသည်ကို။[၂] ''စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုံ''န္တိ၊ ၍။
(၂၈၁) ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဇေ၀ံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏
ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ''ဇေ၀ံ သမ္ပဒမိဒ''န္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊
အပ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ နိပ္ပယောဇနဘာဝပ္ပ
သင်္ဂတော၊ ကြောင့်တည်း။ အစ္စေကစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏကာလံ၊ အစ္စေကသင်္ကန်း
ကို ခံသော ကာလကို။ နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
အံ့။ ''နိယမိတ''န္တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ''ဆဋ္ဌိ
တော ပဋ္ဌာယ ဥပ္ပန္နစီဝရံ အစ္စေကမေဝ န ဟောတိ၊ ပဌမကထိနေန သိဒ္ဓတ္တာ''
တိ၊ ၍။ ပေါရာဏအဋ္ဌကထာဂဏ္ဌိပဒေသု၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ရှေးဂဏ္ဌိတို့၌။
ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တတော၊ ထို့တက်။ ဥပရိ၊ ကိုကား။ ''အစ္စေက
စီဝရ''န္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မှုကား။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။
အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂတော စ[၁]၊ အာပတ်သင့်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါးသော ကြောင့်တည်း။
သာ အာပတ္တိ၊ ထိုပဋိဂ္ဂဟဏအာပတ်သည်။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်လည်းကောင်း။
အဋ္ဌကထာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တိတော ဝါ၊ အသင့်အားဖြင့်
လည်းကောင်း။ န စ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်သင့်။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိမတ္တဝသေန၊
ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ''အဋ္ဌုပ္ပတ္တိမတ္တဝသေန
ဝုတ္တ''န္တိ၊ ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဒသာဟာဓိစ္စကာရိကာ၊ ဆယ်ရက်ကို
လွန်၍ထားခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊
၌။ ဒိဿတိ[၂]၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ''ဘိက္ခူ အစ္စေကစီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ
စီဝရကာလသမယံ အတိက္ကာမေန္တိ''တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဧတ္တိကာ
ဧဝ၊ ဤမျှသာလျှင်တည်း။ တထာ ဟိ-တတော ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ပရိ
ဝါရေ၊ ၌။ ''ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိ''န္တိ၊ ၍။ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍။ ဧတ္တက
မေဝ၊ ဤမျှ လာရင်းကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အစ္စေက
စီဝရံ၊ ကို။ စီဝရကာလံ၊ သင်္ကန်းကာလကို။ နာတိက္ကာမေတဗ္ဗံ၊ မလွန်အပ်။
ဣတရံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကို။ အတိက္ကာမေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။

၁။ အာပတ္တိသင်္ဂဟော စ (ဆဋ္ဌ)-ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ ၏။ အာပတ္တိသင်္ဂဟော စ၊
အာပတ်၌ သွင်းခြင်းကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏-ပေး။

၂။ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိပါဠိယံ န ဒိဿတိ (ဆဋ္ဌ)-အယံ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိပိ၊ သည်လည်း။ န
ဒိဿတိ၊ မထင်-ပေး။ ဧတ္တိကာ ဧဝ ဂါ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ-ထောက်က ဤပါဌ်
သင့်၏။

ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါလည်း။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ "ဣတိ ဒဿနတ္ထံ ဣဒံ ပညတ္တ"န္တိ၊ ၍။ စောဒကေန၊ သည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အစ္စေကစီဝရဿေဝ၊ ၏လျှင်။ အပရာမဒဿနတော၊ အပြစ်ကို ပြအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိသေသကာရဏာဘာဝါ၊ ထူးသော အကြောင်း မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ "ကာမဉ္စေသ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ ဣမိနာဝ သိဒ္ဓေါ"တိအာဒိဝစနဝိရောဓတော စ၊ သိဒ္ဓေါ-ဤသို့ အစရှိသောစကားနှင့် ဆန့်ကျင်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယထာဝုတ္တဝစနာသမ္ဘဝတော စ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောစကား၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း တည်း။

ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သင့်သနည်း ဟူမူကား။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ ဒသာဟေန၊ ဆယ်ရက်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယံ[၁]၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ "အနာဂတာ၊ မရောက်သေး။" ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒသာဟတော၊ ဆယ်ရက်မှ။ သာ ပုဏ္ဏမာ၊ ထို လပြည့်နေ့သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စေ အနညာ၊ အကယ်၍ တပါးမဟုတ်အံ့။ သဟသဒ္ဒေါ၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ နှင့်လျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ယောဂေါ၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ အနာဂတသဒ္ဒေါ စ၊ သည်လည်း။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ ပုဏ္ဏမာ၊ ထိုလပြည့်သည်။ အာဂတာ သမ္ပတ္တာ ဧဝ၊ ရောက်သည်သာတည်း။ စီဝရသမယဿ၊ ၏။ အနန္တရတ္တာ၊ အထူးအခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကီဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်း၏ အဖြစ်သို့။ အနာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနာဂတာယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ "ဧကီဘာဝံ အနာဂတတ္တာ အနာဂတာ"တိ၊ ၍။ တယာ၊ သင်စောဒကသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တထာ ပိ၊ ထိုသို့ ဧကီဘာဝအဖြစ်သို့ မရောက်သော်လည်း။ အနာဂတသဒ္ဒဿ၊ ၏။ သမ္ဘဝတော၊ အနက်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အာဂမနသမ္ဘဝေ၊ ရောက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်လျှင်။ အနာဂတသဒ္ဒေါ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္တိံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ "အနာဂတာ"တိ၊ ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ နိဗ္ဗာနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ခဏတ္တယံ၊ ကို။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။

၁။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ (ဆဋ္ဌ)

သာ စ ပုဏ္ဏမာ၊ ထို လပြည့်သည်လည်း။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ သမယာဘာဝံ၊ သက်နိုးကာလအဖြစ်သို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ "တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု" န္တိ ပန ဝစနံ၊ သည်ကား။ ပိဋ္ဌိသမယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပဝါရဏာယံ၊ နေ့၌။ အရုဏေ စ၊ သည်လျှင်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ သာ ပုဏ္ဏမာ၊ သည်။ စီဝရသမယံ၊ သို့။ ကောဟာနာဂတာ ဝေ၊ တရက် မရောက် သေးသည်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သဟာယောဂပ္ပတ္တတ္တာ၊ ဒသာဟနှင့်တကွ ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။

[ဒသာဟယောဂပ္ပတ္တတ္တာ-ဟူ၍ ပါဌ်ရှိ၏။ ဆယ်ရက်နှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်-ပေးလေ။]

ဇဝံ သန္တေ၊ သော်။ ဧကာဘာဝဂတာပိ၊ တပေါင်းတည်း အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေပိ[1]၊ ထို သဒ္ဒါတို့သည်လည်း။ အနာဂတာ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ဇာတာ၊ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟာကရဏဝစနတ္ထံ၊ ဝိဂ္ဂြိုဟ်ပြုသော ဝစနတ္ထကို။ ကောစိဒေဝ၊ အချို့သော သဒ္ဒါသည်လျှင်။ ဝစနတော၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်။ န ဒီပေတိ[2]၊ မပြတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၂၈၂)တွေ့၊ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကိမတ္ထံ ပန၊ ငှါကား။ "ဒသဒိဝသာဝိကောမာသော" တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တံ၊ ကို။ ပါရိပူရိသမ္ဘဝတော၊ ပြည့်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ဝုတ္တံ၊၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဥ္စမိယံ၊ ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌။ ပုရေ အရုဏာ၊အရုဏ် မတက်မီ။ ဥပ္ပန္နအစ္စေကစီဝရဿ၊ ရသောအစ္စေကသင်္ကန်း၏။ ဒသဒိဝသာဝိကော၊ ဆယ်ရက် အလွန်ရှိသော။ မာသောယေဝ၊ တလသည်လျှင်။ ပရိပူရော၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပိစ၊ အံ့။ တဿာ ပဉ္စမိယာ၊ ထို ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဒိဝသဘာဂေပိ၊ နေ့အဖို့ကိုလည်း။ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ သမ္ပတ္တာယ၊ရောက်သော်။ "ဟိယျော" တိ၊လွန်ပြီးဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပုရေ အရုဏာ၊ အရုဏ်မတက်မီကား။ပဂေဝ၊အဘယ်

၁။ သာ စီဝရသမယံ (ဆ႒)　　၂။ ဒီပေတိ (ဆ႒)

ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဝေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ "ဟိယျော
ခေါ် အာဝုသော အမှာက"န္တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ "ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်
လည်း။ 'ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယာ'တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာပဋ္ဌမပါဌဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
"အနန္တရေကစီဝရမ္ပိ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဗာ ဌပိတစီဝရမ္ပိ တေ ပရိဟာရံ လဘတိ ယေဝါ"
တိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ "ဒသဒိဝသာဓိကော မာသော" တိအာဒိ စ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ယံ၊ ကို။ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ–အစရှိသော
စကားကို။ န လိခိတံ၊ မရေးရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုန၊ တဖန်။ "ပဥ္စမိတော
ပဋ္ဌာယာ"တိ ပါဌေ၊ ကို။ သဇ္ဇိတေ၊ စီရင်ပြန်သည်ရှိသော်။ ယထာဝုတ္တေ
န၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်သော။ ဧတေန ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်တည်း[၁]။ တာနိ ဌာနာနိ၊
ထိုအရာတို့ကို။ ပုန၊ တဖန်။ န သဇ္ဇိတာနိ၊ မစီရင်အပ်ကုန်။ ယထာဌိတ
ဝသေနေဝ၊ တည်တိုင်းသော ပါဠိ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗာနိ၊
လစ်လျူရှုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊
သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ပုဏ္ဏမာ
ယံ၊ လပြည့်နေ့၌။ အနိဿဂ္ဂိယတ္ထမေဝ၊ မစွန့်အပ်သော အကျိုးရှိသည်သာ
တည်း။ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊၏။ "ပဝါရဏမာသဿ
ဇုဏှပက္ခပဥ္စမိတော ပဋ္ဌာယာ"တိ ပါဌေ၊ ကို။ သဇ္ဇိတေ၊ သော်။ ဧတေန
ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ သော။ ဥပ္ပန္နဿ
စီဝရဿ၊ ရသောသင်္ကန်း၏။ နိဓာနကာလော၊ ထားသောကာလကို။ ဒဿိ
တော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "အစ္စေကစီဝရန္တိ တ္ထော၊ ၌။ အစ္စာယိက
စီဝရံ၊ ရှောင်တခင် လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။" ဣတိအာဒိ
ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ "ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယာ"တိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
"ကာမဉ္စေသ ဒသာဟပရမ"န္တိအာဒိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယံ၊ ကို။ လိခိတံ၊ ၏။
တံ လိခနံ၊ ထိုသို့ ရေးသော ပါဠ်သည်။ န ပါဌော၊ ပါဠ်ရင်းမဟုတ်။ ဝါ၊ လို
အပ်သော ပါဠ်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောဒသဒိဝသံ ပရိဟာရံ၊ တဆယ့်
တရက်အဆောင်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတ္ဗာ–ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။
အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝါ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ "ပဥ္စ
မိတော ပဋ္ဌာယာ" တိ၊ ၍။ လိခါပိတော ကိရ၊ ရေးစေသတတ်။ "ပဝါရဏာ
မာသဿ ဇုဏှပက္ခဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ ပန ဥပ္ပန္နံ အနန္တရေကစီဝရမ္ပိ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဗာ

၁။ ဋီကာနှင့် ပုဒ်ခွဲပုံ ကွာခြားလှ၏။

ဌပိတံ တိစီဝရမ္ပိ တေ် ပရိဟာရံ လဘတိယေဝါ တိ၊ ၍။ ပါဌော၊ ရှိ၏။”ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “အစ္စေကစီဝရသ္သ အနတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသဒိဝသာဓိကော မာသော၊ အတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသဒိဝသာဓိကာ ပဉ္စ မာသာ တိ၊ ၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝေတ္ထ၊ ၌။ ပပဉ္စေန္တိ၊ ချဲ့ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တုဏှီဘူတေန ဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-သာသက်သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၅၂။ “တိဏ္ဏံ စီဝရာနံ အညတရံ စီဝရန္တိ ဣဒံ၊ စီဝရံ ဟူသော-ဤစကားကို။(ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ အယံ ဝိဓိ၊ ဤအစီအရင်သည်။ တိစီဝရေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိဓိ၊ အစီအရင်တည်း။ ဣတရသ္မိံ၊ သက်န်းမှတပါးသော ပရိက္ခာရ၌။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အတိရေကဆာရတ္တံ ဝိပ္ပဝသန္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသု ယေဝ သေနာသနေသု၊ ၌သာလျှင်။ ဝါသော၊ နေခြင်း။ ဝိပ္ပဝါသော၊ ကင်း၍နေခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ကတ္វာ-ဣမိနာ တာရေဏေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စီဝရပ္ပဝတ္တိဇာနနတော၊ သက်န်း၏ဖြစ်ခြင်းကို သိသောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ “အာရညကံ (၂၀၃) နာမ သေနာသနံ ပဉ္စဓနုသတိကံ ပစ္ဆိမ”န္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတိရေကတော ပိ၊ အလွန်အားဖြင့်လည်း။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ပန အာဒာပိ၊ သော်လည်း။ အာရညကမေဝ၊ တောအရပ်သာဖြစ်သော။သေနာသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓုတင်္ဂံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စီဝရပ္ပဝတ္တိဇာနနုပလိဗောဓဿဘာဝတော၊ သက်န်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို သိခြင်းပလိဗောဓ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

၆၅၃။ “ဂါဝုတတော အတိရေကပ္ပမာဏေန လဘတီ” တိ၊ ၍။ ယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ “သိယာ စ တဿ ဘိက္ခုနော ကောစိဒေဝ ပစ္စယော တေန စီဝရေန ဝိပ္ပဝါသာယာ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။

ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ယောဇနပ္ပမာဏောပိ၊ ၌လည်း။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ "ပုန ဂါမသီမံ ဩက္ကမိတွာ ဝသိတွာ ပက္ကမတိ" တိ၊ ၍။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ယောဇနပ္ပမာဏ၌ ဖြစ်ရာ၏-ဟူသော စကားကို။ တယာ၊ သင် စောဒက သည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ "ယောဇနပ္ပမာ ဏေ န လဘတိ" တိ ဣဒံ၊ နလဘတိ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ကိံ၊ အဘယ် စကားနည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤယောဇနပ္ပမာ ဏေ-ဟူသော စကားကို။ နိဗဒ္ဓဝါသဝသေနဝ၊ အမြဲနေသောကျောင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဓုတင်္ဂါမိကာရော၊ ဓုတင်၏အရာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဤသို့ ဖြေအပ် ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဓုတင်အရာ မဟုတ်ပဲလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အယံ ဓုတင်္ဂစောရကော ဝေဒိတဗ္ဗော" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ မေး တည်း။ အသမ္မာဝတ္တော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ အင်္ဂေသု၊ တို့၌။ အဘာ ဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ဤကား အဖြေတည်း။ ဓုတင်္ဂဓရဿ၊ ဓုတင်ကို ဆောင်သောသူ၏။ ပဋိရူပသေနာ သနဒီပနတော၊ လျောက်ပတ်သော ကျောင်းကို ပြသောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓုတင်္ဂဓရတာ၊ ဓုတင်ကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ အာရညကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ ဂါမန္တသေနာသနံ ပဋိက္ခိပါမိ-ဟူသော စကားကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဓရတာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့သော ဝစနပ္ပ မာဏဖြင့် ပြီး၏ ဟူသော စကားကို။ တယာ၊ သင် စောဒကသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဝစနပ္ပမာဏတော စ၊ ထက်လည်း။ ပါဠိယေဝ၊ ပါဠိသည်သာ။ ပမာဏံ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ "အနာပတ္တိ ပုန ဂါမသီမံ ဩက္ကမိတွာ ဝသိတွာ ပက္ကမတိ" တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂါမသီမာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှသော ကာလကို။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ပုနဒိဝသေယေဝ၊ မိုးသောက်သော အခါတိုင်အောင်။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင္ဂမော အရုဏော၊ ရှစ်အရုဏ် မြောက်

ကို။ နိဗဒ္ဓါဝါသေ ဝါ၊ အမြဲနေသောကျောင်း၌လည်းကောင်း။ ဂန္တဗ္ဗဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ရောက်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ [၁] တက်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာဆရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်အတွင်း၌။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ နိဗဒ္ဓါဝါသံ၊ အမြဲနေခြင်းကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မပြု။ တာဝ၊ လောက်။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ မဂ္ဂပရိဿမဝိနောဒနာ၊ ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းခြင်း ပျောက်သည် တိုင်အောင်။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တရာယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အဋ္ဌကထာဆရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်အတွင်း၌။ ဝသတိ၊ နေအံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ နိဗဒ္ဓါဝါသကပ္ပနေ၊ အမြဲနေခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အရုဏုဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ တံ သတ္တမော၊ ထိုအရုဏ်လျှင် ခုနစ်ခုမြောက်ရှိသော။ ဒိဝသော၊ နေ့သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တဒဟော၊ ထိုနေ့ပင်လျှင်။ နိက္ခိတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ ဝါ၊ ယူမှုလည်း ယူရာ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ ဝါ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုမှုလည်း ပြုရာ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တရာ၊ ထိုကာလအကြား၌။ နဝမဂ္ဂပါတုဘာဝေန ဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သောခရီး ထင်ရှား ဖြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ နဝဂါမသန္နိဝေသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တံ သေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းသည်။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိတော၊ ကျောင်း၏အင်္ဂါ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ။ သစေ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်အံ့။ တဒဟော၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ ဝါ၊ ယူရာ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ ဝါ၊ ပြုရာ၏။ ဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသန္တဿ၊ ကင်း၍နေသောရဟန်းအား။ စေ ပရိဟာယတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အနုညာတဒိဝသတ္တာ၊ ခွင့်ပြုသော နေ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ နည်း။ အနင်္ဂသမ္ပတ္တိတော၊ အင်္ဂါနှင့်မပြည့်စုံသော ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုကြရာ၌။ ယုတ္တတရံ ပန၊ အလွန်သင့်ရာကိုကား။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ မှတ်ခရော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂါမသီမာယံ၊ ၌။ အဝသိတွာ၊ ၍။ ပစ္စိမပ္ပမာဏယုတ္တော၊ သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗဒ္ဓအဝိပ္ပဝါသသီမော၊ ဗဒ္ဓသိမ်,အဝိပ္ပဝါသသိမ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂါမော၊ ရွာသည်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ (ထည့်)။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ အညသ္မိံ မာသေ၊ ၌လည်း။ အဋ္ဌောသိမာယ၊ ၌။ ဝသတော နေသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ''ယထာဝုတ္တ

ဝ။ ရဋ္ဌေတဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ)

သေနာသနေ၊ ၌။ ဝသန္တေနာပိ၊ နေသောရဟန်းသည်လည်း။ ဆာရတ္တ
မေဝ၊ လုံးလျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဂါမေ၊ ၌။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါ
ယေန၊ဖြင့်။အညံ၊တပါးသော။ အန္တောဆာရတ္တမို၊ ခြောက်ည့်အတွင်း၌လျှင်။
ဝသတော[1]၊ နေသောရဟန်းအား။အာပတ္တိယေဝ၊သင့်သည်သာလျှင်တည်း။”
ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သာသင်္ကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ပရိဏတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၀၄) ၆၅၇။ ဒေထာဝုသော အမှာကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အကတပိညတ္တိ၊
မဖိတ်ရာ၌တောင်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ မအပ်သောတောင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်မည်လော။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်မည်လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကားအမေး
တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတဝိညတ္တိ၊ သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ၊
သတိ၊ သော်။ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဣမဿ
စ၊ ဤ ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်၏လည်းကောင်း။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။
ကိံ အတ္ထိ၊ အသို့ရှိသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တံ၊ ထို
အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို။ အညာတကအပ္ပဝါရိတေယေဝ၊ ၌လျှင်။
ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသောရဟန်းအား။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပရိဏတ
သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဉာတကပဝါရိတေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိညာပေန္တဿ၊ အား။ ပညတ္တံ၊
၏။ တံ၊ ထို အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို။ အနစ္ဆိန္နစီဝရဿေဝ၊ ရဟန်း
အားသာလျှင်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တဿာပိ၊ ထို အနစ္ဆိန္နစီဝရ ရဟန်း
အားလည်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ စီဝရံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝိညာပေန္တဿ၊
အား။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အစီဝရမ္ပိ၊ သင်္ကန်းမှတပါးသောပရိက္ခရာ
ကိုလည်း။ ဝိညာပေန္တဿ၊ အား။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံသန္တေ ပိ၊ သော်လည်း။
ဣဒံ၊ ဤ ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်ကို။ တံ၊ ထို အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို။
အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ ဌိတံ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဒွိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ သည်။
သတိ၊ သော်။ ကေန၊ အဘယ်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ
ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဣမိနာဝ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
မူကား။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ နိပ္ပဒေသတော၊ နိပ္ပဒေသပညတ်ဖြစ်
သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွိဟိပိ၊ နှစ်ပါးသော
သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ တို့၏

၁။ အညမ္ပိ ဝသတော(ဆဋ္ဌ)

လည်း။ အင်္ဂသိဒ္ဓိတော၊ အင်္ဂါပြင့်ပြီးသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧဝံ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်တို့သည်။ တဿ၊ ထိုအညာတက ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်၏။ အင်္ဂါနိ၊ တို့တည်း။ ဝိကပ္ပနုပဂစီဝရတာ၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်သောသင်္ကန်း၏အဖြစ်။ သမယာဘာဝေါ၊ အခါ၏မရှိခြင်း။ အညာတကဝိညတ္တိ၊ အဆွေမတော်သောသူကို တောင်းခြင်း။ တာယ စ၊ ထိုသို့တောင်းသဖြင့်လည်း။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်း။ ဣတိ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣမဿ ပန၊ ၏ကား။ သံဃေ ပရိဏတဘာဝေါ၊ သံဃာကို ညွတ်သည်၏အဖြစ်။ ဥ တွာ၊ သိလျက်။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမနံ၊ ညွတ်စေခြင်း။ ပဋိလာဘော၊ ရခြင်း။ ဣတိ ဣမာနိ တီဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဧဝံ ဆရာဝါဒတို့တွင်။ ပဌမော ဝါဒေါ၊ သည်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကတ္វာပိ၊ လည်း။ အဗ္ဗကထာယ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ အဝိစာရိတတ္တာ၊ မစီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဝိစာရိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဌမော ဝါဒေါ၊ သည်။ ယုတ္တော၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အင်္ဂေသု၊ တို့၌။ “အနညပရိဏတတာ” တိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ပရိဏတသိက္ခာပဒဒွယသိဒ္ဓိတော စ၊ ပြီးသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပရိဏတသညိတော စ၊ ညွတ်၏ဟု အမှတ်ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “မယှမ္ပိ ဒေထာ”တိ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ “ဝဋ္ဋတီ”တိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ အနုဒိဋ္ဌံ၊ မပြအပ်။ “အမ္ဗာကမ္ပိ အတ္ထိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ “သံဃဿ ပရိဏတံ ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ပုဂ္ဂလဿာ” တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သုဒ္ဓ မိဿကဝသေန[၁]၊ သုဒ္ဓပါစိတ်, မိဿကပါစိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ “အညစေတိယဿာ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ နည်း။ သံဃဿ၊ ၏။ အစေတိယတ္တာ၊ စေတီမဟုတ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ တသ္မာယေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “စေတိယဿ ပရိဏတံ ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာ” တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ “အညသံဃဿ အညပုဂ္ဂလဿာ” တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ “ယတော၊ အကြင်အ

၁။ အယုတ္တော (ဆဋ္ဌ) ၂။ သုဒ္ဓပါစိတ္တိယဝသေန (ဆဋ္ဌ)

ကြောင်းကြောင့်လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣမ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ 'ပုဂ္ဂလဿ ပရိဏတံ။ပ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာ'တိ ဝတ္တော စ၊ ဆိုအပ်သည်လည်းကောင်း။ 'အတ္တနော ပိ၊ မိမိအားလည်းကောင်း။' ဣတိ၊ သို့။ ကိဉ္စာပိ န ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ မဟောအပ်၏ရှင့်။ တထာ ပိ၊ ထိုသို့မဟောအပ်သော်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏"။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သင့်သော စကားကိုကား။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမနာဓိကာရတ္တာ၊ ညွတ်ခြင်း၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒုတ္တရိသိက္ခာပဒေ၌။ "အညဿတ္ထာယာ"တိ ပဒံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ ကေစ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ကို။ ပရိဏာမနသိက္ခာပဒေ၊ ညွတ်စေသော သိက္ခာပုဒ်၌။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ အာဟ၊ ၏။-

"အညတော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်မှ။ သံဃဿ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ အညဿဝါ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပရိဏတံ၊ ညွတ်ပြီးသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ အတ္တနော ဝါ၊ မိမိအားလည်းကောင်း။ အညဿ ဝါ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိပါစိတ္တိယမ္ပိ၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်၊ သုဒ္ဓပါစိတ်သည်လည်းကောင်း။ဒုက္ကဋမ္ပိ၊သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။"ဣတိ။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။

တဿ၊၏။အတ္ထော၊ကား။သံဃဿ၊အား။ပရိဏတံ၊ ညွတ်သော လာဘ်ကို။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊သင့်၏။တဒေဝ၊ ထိုသံဃာအား ညွတ်သောလာဘ်ကိုလျှင်။ အညတော၊ တပါးသောသူအား။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ အညဿ၊ အား။ ပရိဏတံ၊ကို။ အတ္တနော (၂၀၅) ဝါ၊ မိမိအားလည်းကောင်း။ ပရဿ ဝါ၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သည်လျှင်။ တဿ၊ ထိုဓမ္မသိရိမထေရ် ဆိုသောစကား၏။ အတ္ထော၊ အကျယ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညာတကဝိညတ္တိအာဒီသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ ဆိုအပ်သောအာပတ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဣမ ပရိဏာတဒွယေ၊ဤပရိဏာတ သိက္ခာပုဒ်နှစ်ခု၌။ "အတ္တနော" တိ ပဒံ၊ ကို၊ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုအတ္တနော-ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒုက္ကဋ

မတ္တပ္ပသင်္ဂေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အဝုတ္တေပန၊ မဆိုသော်ကား။ ဧတေ သု၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝုတ္တာပတ္တီနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အာပတ်တို့၏။ ယထာဂမံ၊ အာဂုံ ပါဠိအားလျော်စွာ။ အညတရာ စ၊ တပါးသော အာပတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ၊ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ နည်းဖြင့် ပြီးသော။ ဒုက္ကဋဥ္စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေအာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ–တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယဓရာနံ၊ တို့၏။ အနဝသေသဉာဏာယ၊ အကြွင်းမရှိသော ဉာဏ်၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣတိ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ယံ တိံသကကဏ္ဍံ သာရမဏ္ဍံ၊ အကြင် တိံသကကဏ္ဍ-ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သော သီလစသော တန်ဆာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေံ တိံသကကဏ္ဍသာရမဏ္ဍံ၊ ထို တိံသကကဏ္ဍ-ဟူသောမြတ်သော သီလစသော တန်ဆာသည်။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာရမဏ္ဍော၊ မြတ်သော သီလစသော တန်ဆာရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တော၊ အကျင့်ဖြင့် မြတ်ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ အလင်္ကာတုံ၊ တန်ဆာဆင် ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣဓ၊ ဤ ပါရာဇိကကဏ်ကျမ်း၌။ နိဋ္ဌိတသဗ္ဗသာရမဏ္ဍံ၊ ပြီးပြီးသော အလုံးစုံသော သီလစသော တန် ဆာ အပေါင်းသည်။ ဝိနယဝသေန၊ ဖြင့်။ သာရမဏ္ဍံ၊ မြတ်သော သီလစသော တန်ဆာရှိသော။ ကုလပုတ္တံ၊ အကျင့်မြတ်သော အမျိုး ကောင်းသားကို။ ပုနာတိ၊ ပြစ်စေတတ်၏။

ပရိဏတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။
တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။
နိဿဂ္ဂိယဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ နိဿယ ပထမပိုင်း ပြီး၏။

စာမျက်နှာ ၈၁-ရှိ ဂါထာအနက်မှန်

အင်္ဂါ အင်္ဂါ သမ္ဘဝသိ၊ ဟဒယာ အဓိဇာယသေ။
အတ္တာ ဝေ ပုတ္တနာမာသိ၊ သ ဇီဝ သရဒေါ သတံ။

ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ တွံ၊ သင်သည်။ အင်္ဂါအင်္ဂါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါတိုင်းကိုယ်အင်္ဂါတိုင်းမှ။ ဝါ၊ ငါ၏တကိုယ်လုံးမှ။ သမ္ဘဝသိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဟဒယာ၊ ငါ၏ စိတ်နှလုံးမှ။ အဓိဇာယသေ၊ စွဲ၍ဖြစ်လာ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အတ္တာဝ၊ ငါ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော အတ္တသည်သာလျှင်။ ပုတ္တောနာမ၊ သားမည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (သင်သည်သားမည်၏၊ ငါသည်အဖမည်၏၊ အမည်မျှသာထူးသည်ဟူလို။) သ တွံ၊ ထို သင်ချစ်သားသည်။ သရဒေါသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်ပါစေသတည်း။

(ရွှေကျင်နိကာယ ဓမ္မသေနာပတိ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပထမအဘယာရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နှစ်တရာပြည့်စာစောင်မှ ဂါထာမှန်နှင့် အနက်မှန်ကို ကူးယူဖော်ပြပါသည်။)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

၁။ ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့၏ ပထမကျမ်းစာ

ကလျာဏီကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်း
သို့မဟုတ်–မြန်မာပြည်သာသနာ့သမိုင်းကျမ်း

ကျောက်စာသက် နှစ်–၅၀၀၊ ပေစာသက် နှစ် ၂၀၀–ကျော်ရှိ တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသောကျမ်းကို ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့မှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ်(၈ိ)

၂။ ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့၏ ဒုတိယကျမ်းစာ

ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း

ပေစာသက် နှစ် ၅၀၀–ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသောကျမ်းကို ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့မှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ် (၁ဝိ)

၃။ ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့၏ တတိယကျမ်းစာ

ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်း (ပထမတွဲ)

ပေစာသက် နှစ် ၁၇၅–နှစ်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေး သော ကျမ်းကြီးကို ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့မှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ် (၃ဝိ)

(ပေမူမှသည် ပုံနှိပ်မူသို့)

အထက်ပါ သာသနာပြု ကြေးကြော်ချက်ကို သွက်သွက် လက်လက် အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ရေးအတွက် ရိုက်နှိပ်ပြီး ကျမ်းစာများကို ဝယ်ယူ မမှုဒါနပြုခြင်းဖြင့် စတုတ္ထကျမ်းစာ, ပဉ္စမကျမ်းစာစသည်တို့ကို ဝိုင်းဝန်း ဖော်ထုတ်ပူဇော်ကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သို့

တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ်ကျပ်ထည့်ဝင်လှူဒါန်းပြီး

ပိဋကဝန်ဆောင်အဖြစ်

ကိုယ်တိုင်ပါဝင်၍ သာသနာပြုတော်မူကြပါရန်

နှိုးဆော်ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ပိဋကသုံးပုံ (တစ်သုံးလုံး) ကို ရည်ရွယ်၍ ၁၁၁-သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်၊ ၁၁၁-လှူဒါန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင် (ပိဋကဝန်ဆောင်) အဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်

ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ဖုန်း - ၃၀၄၁၃)

ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့၏ စတုတ္ထကျမ်းစာ
ပညာရှင်အကျော်အမော်တို့၏

မဟာပဋ္ဌာနကျမ်း

၁။ မဟာပဋ္ဌာနကြီးပါဠိ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ ကျမ်းပြု စတုရင်္ဂဗလ အမတ်ကြီး ရေးသားခဲ့သည်၊ တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးပါ။

၂။ မဟာပဋ္ဌာနကြီးနိဿယ။ ။ကျမ်းပြုအကျော်အမော်-ကျော်အောင် စံထားဆရာတော်နှင့် ဆရာတော်ဦးဗုဒ်တို့ ရေးသားတော်မူသည်၊ တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးပါ။

၃။ တိကပဋ္ဌာနဒုတိယဝေဒနာပါဠိ-နိဿယ။ ။ပထမ မောင်းထောင် သာသနာပိုင်ဆရာတော် ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ ရေးသားတော် မူသည်၊ တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးပါ။

၄။ ဝါသမာလိနီ။ ။ဒုတိယမောင်းထောင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်-ဦးဥဇ္ဇယ ရေးသားတော်မူသည်၊ တကြိမ်မျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးပါ။

၅။ မဟာပဋ္ဌာနကျမ်း။ ။အထက်ပါပညာရှင် အကျော်အမော်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာဂါထာ-ပါဠိ,နိဿယတို့ကို“မဟာပဋ္ဌာနကျမ်း” ဟူသော အမည်ဖြင့် တစုတစည်းတည်း ဖူးမြင်ကြည်ညိုလေ့လာပူဇော်နိုင်ကြ ပါစေရန် ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့၏ စတုတ္ထ ကျမ်းစာအဖြစ် ဖော်ထုတ် ပူဇော်ပါမည်၊ စောင့်မျှော်တော်မူကြစေလိုပါသည်။

(ပေမူမှသည် ပုံနှိပ်မူသို့)

ပိဋကတ်ပျံ့ပွားရေးအဖွဲ့

Library
The Pitaka Translation
Society
(၅၂)
စာကြည့်
ပိဋကတ်ဘာသာ
မြန်မာ